

PIANO
MUSIC.
PIANO
STANDA

EINTE. ETC. ETC.



(3^o/93^o)

2

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΤΑ
ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

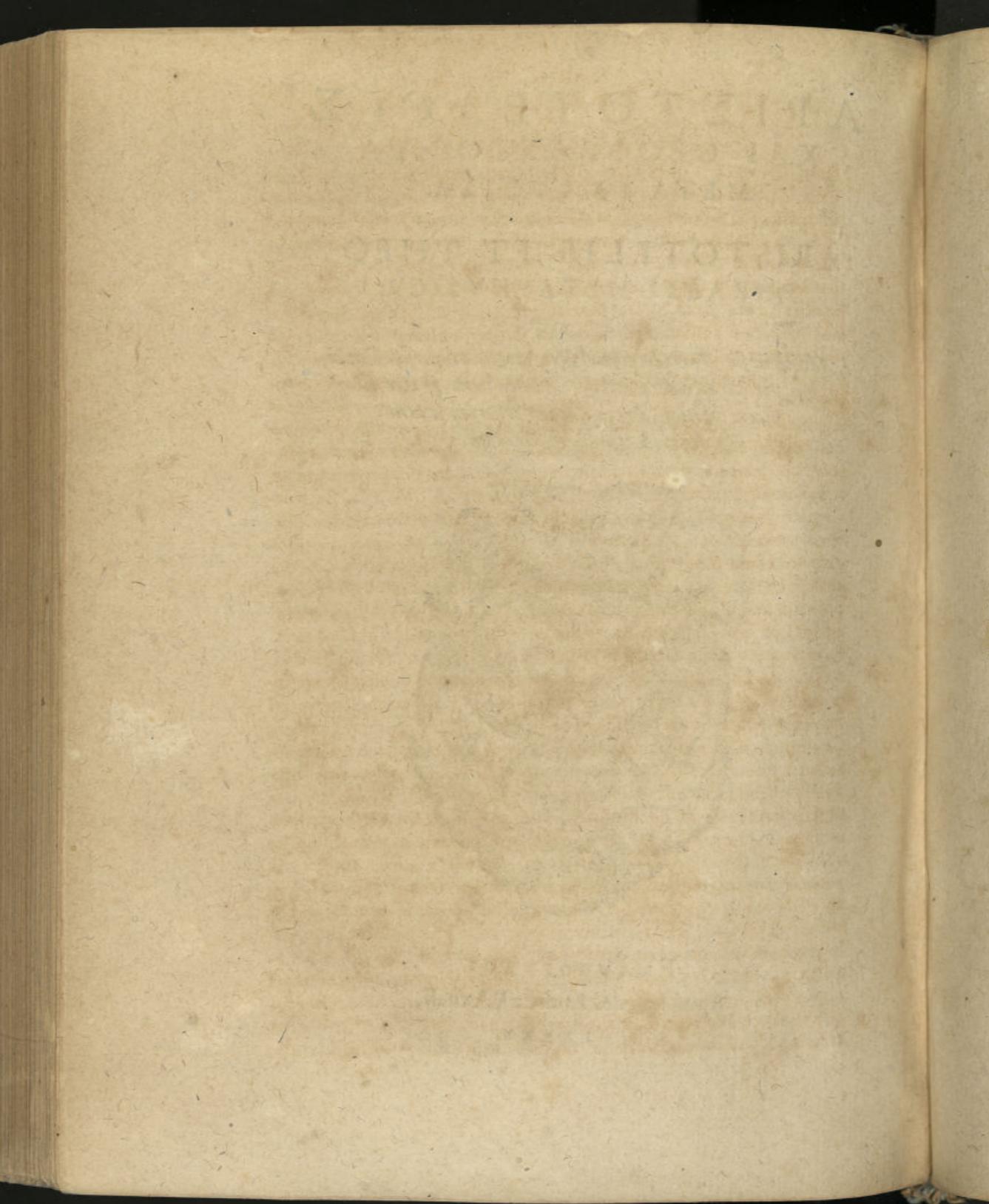
ARISTOTELIS ET THEOPHRASTI METAPHYSICA.

Addita in fine Varia locorum lectio, partim e diuersis editionibus, partim ex interpretibus. Addita item, præter Indicem capitum, duo rerum ac verborum Inuentaria; Latinum & Græcum.



FRANCOFVRDI
Apud heredes Andreæ Wecheli,
M D LXXXV.





IOSEPHO SCALIGERO, V. CL.

FRID. SYLBVRGIVS S.P.D.

ARISTOTELIS editionem aggredi quam arduum sit, satis declarat, quod summi hac arte viri, qui iam pridem literatis eius spem fecerunt, tam lente in ea festinant. Eadem difficultas nos quoque aliquamdiu absterruit, & quidem non leuiter; praesertim quum exigua in promptu essent adiumenta. Veruntamen quum a defuncto Wechelo lampas nobis esset tradita, & ad crebras literatorum exhortationes accederent etiam libratorum assidue sollicitationes, ut opus a Socero inchoatum generi perficerent; maluimus qualicunque opera tempubl. iuuare, quam facata tergiuersatione publica commoda negligere. idque eo libenter fecimus, quia speramus, eos qui in huius philosophi scriptis non modo perlegendis, sed etiam perpoliendis versantur, cognita studii nostri promptitudine, conatus nostros in reliquis absoluendis pro virili adiuturos. Inter ea quum neque a vetustis libris, neque aliunde alias suppetias imperatice possemus, amplexi sumus adminicula quae se offerebant unica. Sicut ergo in alteris tomis feci, ita etiam in hoc, nunc diuersa exemplaria, nunc interpres consului. In Aristotelis Metaphysicis ad Basileensem editionem Michaelis Singtinii, adhibui Venetam Baptiste Camotii, quarum collatio eti non paucas emendationes suggestit, longe tamen plures suppeditauit magni illius Bessarionis versio; quam, sicuti haeretem, velut oraculum adii. quod ipsum & Morelli ante me in undecimi libri editione fecerat: qui si etiam ceteros in lucem edidisset, magno me labore subleuasset. In Theophrasti fragmento Oporiniana editio multis in locis deprauata erat; in nonnullis etiam manca: quod incommode interpreti quoque (sive Grynæus is est, sive alius, vir sane doctissimus) saepius obstituit. Camotiana, licet non usquequa effet integra, aliquot tamen nobis defectus suppleuit, & vitiosis remedium attrulit. In mutando tamen timidor quam audacior esse malui, quare vulgatam lectioinem non immutavi, nisi mendæ essent evidentissimæ. Tutijs visum est, si dubia le offerrent errata, ea in fine tomij inter exemplarium diuersitates notare, expositisque vel meis vel alienis coniecuris, prudenti lectori iudicium permittere. Ac potuissent procul dubio & alia multa erui, si interpretum versionem vbiq; cum Græco textu conferre per otium licuisset. sed nec tempus id tulit, & alii qui philosophiae penetralia diutius atque accuratius perlustrarunt, utilitatem eam re operam reip. nauare possunt. Hæc sunt, clarissime ScALIGER, quæ in hoc tomo inter typographicas occupationes præstiti, vel potius præstare conatus sum. Quæ cum talem patronum desiderarent, a quo non modo defendi, sed etiam expoliri atque augeri possent, te sibi præ ceteris adeundum existimarent. notum enim est ingenii tui acumen;

nota dexteritas & felicitas in restituendis veterum scriptis. & præter ex-
miā tum aliarum linguarum, tum Græcæ ac Latinæ notitiam; præter ex-
quisitam stylī puritatem, penitioris quoq; philosophiæ cognitionem velut
hereditariam a clarissimo patre accepisti. quod inter cetera eruditio[n]is
tuæ monumenta, luculenter testatur arduum illud opus, quod de Tempor-
rum emendatione non ita pridem edidisti. Adhæc apud Galliæ, atque adeo
Italiæ proceres, quibus bonæ literæ cordi sunt, tantum au[tor]itate vales &
gratia, vt optimos quoque libros facile hinc inde impetrare queas. Rogo
itaque vt hunc philosophi tomum, meosque in eo interpolando conatus,
pro singulari humanitate tua benigne complectaris, & tum in his ipsis elab-
orandis, tum in ceteris philosophi scriptis & separatim & coniunctim
publicandis, nos pro viribus adiuues. Qua in re cum de tuo tuique simi-
lium studio nihil plane dubitem, a Deo opt. max. precor, vt reip. literariae
opera vestra diu & feliciter prodesse possitis. Vale. Data in Francorum
traiectu ad Moenum, v i Kal. Ian. M D L X X I I I I.



ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 334
ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ
ΑΛΦΑ ΤΟ ΜΕΙΖΟΝ.



ANTEΣ αὐτοῖς τῷ εἰδέναι
ναὶ ὄρεσθαι) Φύση. σημεῖον δὲ οὐτό¹⁰
αὐθίσεων ἀγάπησις. καὶ γὰρ χω-
ρεῖς τὸ γένειας ἀγαπῶντα μὲν εἴσου-
σι, καὶ μέλισα τὸν δῆμον ἐξε-
τὸν ὄμματων. ἢ γάρ μόνον οὐα-
σφάτιωμεν, ἀλλὰ καὶ μηδὲν
μέλλοντες ασφάτιν, διὸ οὐδὲν αγ-
εύμεθα αἵτινα πανύτων, ὡς εἰπεῖν,
τὸν δῆμον. αἴτιον δὲ ὅτι μαίλισα ποιεῖ γνωστὸν τὸ πόμαξ αὐτὴ τῷ
αὐθίσεων, καὶ πολλὰς δηλοῖ Διοφορά. Φύση μὲν διῶ αὐθίσοντες
15 γνωταὶ γένεται τὰ ξώα. Καὶ δὲ τὸ αὐθίσεως, τοῖς μὲν αὐτῶν οὐκ εἶχι-
μενοι μούμη, τοῖς δὲ γένεται). καὶ Διοφάτη τὸ πόμαξ μεριμνα, τὰ δὲ
μετρηταὶ κάτερε τὸ μή διωαλθύων μυημοντέντεν. Φερόντη
μεριμνα, αὐτὸν τὸ μαθάντιν, οὐτε μή διωατὰ τῷ φόφων ακεύδινον
οῖσιν μέλιττα, καὶ εἰς τοις τοις δημόσιος ξώων θέτι. μαθάντιν δὲ,
20 οὐσα παρέστη μηνίη καὶ τοις τοις δημόσιοις τὸν αὐθίσοντες πά μὲν διῆ-
λα ταῖς φαντασίαις γένεται, καὶ τὸ μηνίης, ἐμπειρίας δὲ μετέχει μι-

A



2 ΑΡΙΣΤ. ΜΕΤΑΦΥΣ.

χρόνος δέ τοι αὐτοῖς περίπολοις, καὶ τέχνη, καὶ λογοτοῦ. μή γε ταῦτα
 σκέψῃς μούμηται εἰπεῖν τοῖς αὐτοῖς πολλάκις μῆματα
 τῆς αὐτῆς τεχνής, μᾶς εἰπεῖν δικαίωντας ποτε λεῦσσι· καὶ
 δοκεῖ χεδὸν θεοτέρη μὲν τέχνη ὄμοιον εἶναι τέμπειεία. Σπουδαίη
 δὲ θεοτέρη μὲν τέχνη φύσει τέμπειεία τοῖς αὐτοῖς ποτε λεῦσσι
 εἰπεῖν, τέχνης εποίησεν, ὡς Φισι Πῶλος, ὅρθως λέγων· οὐδὲν
 πειεία, πύχλη. Τοῦτο δέ τέχνη, οἵτινες σκέψῃς πολλῶν τέμπειείας
 νομάτων, καθόλου μία φύσις τῷ οὐρανῷ σύντομον τελόληψις. Τοῦ
 μὴν γάρ οὐχί τελόληψις, ὅτι Κομήτης καί μονον τίνει τίνει νόσον,
 τοῖς οὐσιώνεσκε, καὶ Σωκράτης, καὶ καθέκεντον γάτω, πολλῆς εἰπει-
 είας εἶται. Τοῦτο δέ οὐτοις τοῖς ποτε σδεκεταιτεράς εἶδος εἰναι αἴφοιοι θεῖσι, καὶ
 μονον τίνει νόσον, οὐσιώνεσκε, οἷον τοῖς φλεγματώδεσιν τοῦ γε-
 λαδεσιν, οὐ πυρέποιοι καύσων, τέχνης τεχνής μὴ διαν τελόληψις
 οὐχί τέμπειεία τέχνης τεχνής δοκεῖ Διαφέρειν, διλλάκημάλον ε-
 πιτυχίαν διδύνειν τοῦτο τέμπειείας, τοῦτο δέ τέμπειείας λόγος.
 Οὐν έχονταν. αἴποι δέ οὐτοις οὐδὲν τέμπειεία τῷ καθέκεντον εἶται γνῶ-
 σις, οὐδὲ τέχνη τοῦ καθόλου. αἱ τεχνίτες καὶ αἱ γνώσεις πάσαι, τοῦτο
 δικαθέκεντον εἰσιν. γάρ αὐτοῖς περίπολοις οὐκάτιζονται βούλων, πλινθούν
 ητεράς συμβεβηκές, διλλάκη Κομήτης, οὐδὲ Σωκράτης, οὐδὲ τῷ μὲν θεο-
 νάτῳ λεγεινένων, φησι συμβεβηκεν αὐτοῖς ποτε λεῦσσι. εάν διαν τοῦτο
 τῆς τέμπειείας έχην τοῦτον λόγον, καὶ δικαθόλου μὴ γνωσθεῖν, Τοῦ
 δέ τοι αὐτῷ καθέκεντον αἴγαος, πολλάκις Διαφύτησις τοῦ θερα-
 πείας. Θεραπεύτων γάρ δικαθέκεντον μᾶλλον διλλάκημάλον τοῦ γε ει-
 δέναι καὶ διεπαίνειν την τέχνην, τῆς τέμπειείας τελόληψις οὐδὲν
 μᾶλλον, καὶ σοφωτέρους τοῦτο τεχνίτας τέμπειρων τελόληψις·
 Ιούλιον, ὡς κατέρα διεδέναι μᾶλλον αἰχλευθόδοσαν τὸν σοφίαν πά-
 σι. Τοῦτο γάρ, οὗτοι μὴν τίνει αἴγαοισαν, οἱ δέ γάρ οἱ τοῦτο οὐδὲν
 εἴπει. Τοῦτο μὴν ισασι, διότι δέ τοι οὐδὲν οὐδὲ διέπει, καὶ τὸ αἴγαοι
 γνωσθεῖ-

γνωείζοσι. δέ τος ἔργατέν τοις πολεύοντος θημιωτέροις, καὶ
 μᾶλλον εἰδέναι νομίζοντες τὸν χρεότεχνῶν, καὶ σοφωτέροις, ὅπι
 τοι αἵτις τὸν ποικιλόν τοις οὐσίαις. οἱ δὲ ὄντες καὶ τὸν ἀνθύχωντα,
 ποιεῖται, οὐκ εἰδόται δὲ ποιεῖ, οἷον καὶ τὸ πῦρ. τὰ μὲν δὲν ἀντυχεῖται
 οἱ φύσει τοις ποιεῖν τάπεινον· τοὺς δὲ χρεότεχνας δι' ἕτος, οἷον
 καὶ τὸν πολεύοντας, εἴτε σοφωτέροις, ἀλλὰ καὶ τὸ λέγον
 ἔχοντας, καὶ αἵτις γνωείζει. ὅλως τε σημεῖον τῷ εἰδότος καὶ
 τὸ δινίασθαι σιδάσκοντες· καὶ δέ τοι τὸ τέχνων τὸν ἐμπειρεῖας
 οἰομένα μᾶλλον ὑπεισήμειας εἴτε διώται γένος, οἱ δὲ τὸ διώται δι-
 10 δάσκαλοι. ἐπὶ δὲ τὸν αἴσθησεων θεραπείαν ἡγεμονεῖται εἴτε σοφία, καὶ
 τοικυριάτατά γένεται εἰσιν αὖτα τὸ καθεκεῖσα γνώσεις, ἀλλὰ λέγοντος
 τὸ διάτερον τοῦ θεραπείαν, οἷον, Διάτερον τὸ πῦρ, ἀλλὰ μάνον ὁ-
 ντοῦ περιβόλου τοῦ ὄποιαν τέχνην δέρειται τέχνη
 τοις τοῖς κοιναῖς αἰσθήσεις, θαυμάζεσθαι τὸ τὸν αἰδηρώπτων,
 15 μὴ μάνον Διάτερον τὸν γένοιμον εἶναί ποτε δέρειται, ἀλλὰ οὐ σοφὸν καὶ
 εὔχεται τὸν διῆγον πλάνον τὸν δέρειται τεχνῶν, καὶ τὸ μὲν
 ποτε πάντα καὶ τὸν ποτε πάντας διάτερον τὸν δέρειται, αἱ σοφωτέ-
 ρεις τοὺς τελείους σκέψεις τοῦ θεραπείαν ποτε, Διάτερος τὸ μὴ ποτε
 γένοιμον εἴτε τὸν ὑπεισήματα αὐτῶν. ὅτε δὲ ποιήται τὸν τοιούτων
 20 κατεσκευασμένων, αἱ μὴ ποτε πάντας δέρειται, μηδὲ ποτε πάντας
 τὸν ὑπεισήματον δέρειται, καὶ ποτε τοὺς τοῖς τόποις διάτε-
 ρειται. δέ τοις Αἴγυνθον αἱ μαθητικαὶ ποτε ποτε τέχναι
 συνέστησαν. ἐκεῖ γάρ οὐ φέρειν διολέξειν τὸ τὸν ιερέων ἔθνος. εἴ-
 ρηται μὲν δὲν τοῖς ιδίοις, τίς Διάτερος τέχνης καὶ τὸν ὑπεισή-
 25 μητος, καὶ τὸν ἄλλων τὸν ὄμοιχων. οὐ δὲν ενεκτοῦν ποιούμεθα
 τὸν λέγον, τὸν δέτην, ὅπι τὸν ὄνομα γενομένων σοφίαν ποτε ποτε
 τα αἵτια καὶ τὸν διάτερον, τοῦ θεραπείαν ποτέτες. ὥστε καὶ
 διάτερον εἰρηται ποτε ποτε, ὅπι οὐ μέν εύπειρες τὸν ποιαντὸν ἔχονταν



αἴσθησιν, ἐκ δοκεῖ σοφώτερος· οὐδὲ τεχνίτης, τῷ μὲν πείρων· γε-
γενέχει δὲ, σύρχεται· αἱ δὲ θεωρητικὲς, τῷ ποιητικῷ μᾶλ-
λον. ὅπερι μὲν ἡ σοφία πολέμει τινας αἵτις καὶ σύρχει βούτην
μη, δῆλον.

3 Επει δὲ τούτων τὸν ὄπισθίμιον γιγτόμενον, τῷτον αὐτὸν σκεψόν, τοῖς ποιας αἵπατα καὶ τοῖς ποιας δέρχας ὄπισθίμηται, σοφία
ἔστιν. εἰ δὴ λαζίοις τις τὰς ὑπολήψεις αἱ εἴχομεν τοῖς τῷ σοφῷ,
τάχισταὶ δὲ τῷτο φανεῖν γέρων μᾶλλον. ὑποληφθεῖσιν δὲ
δὴ, τοῦτον μὲν ὄπισθαθαι μάλιστα ποθύται τὸ σοφὸν ὡς ἀδέχε-
ται, μὴ κατέκαστον ἔχονται ὄπισθίμιον αὐτῷν. εἶτα δὲ τὰ γαλε-
πὰ γνῶναι δινάριμον, καὶ μῆράδια αἱ λεφτά πω γνώσκουν, τῷτον
σοφὸν. οὐδὲ αἰσθάνεσθαι, ποθύτων καὶνόν· δέραδιον, καὶ διδένειν σο-
φόν. ἐπεὶ δὲ τὸν ἀκριβέστερον καὶ τὸν διδασκαλικότερον τὸ αἵπιον, σο-
φώτερον εἴτε τοῖς πάσαν ὄπισθίμιον. καὶ τὸν ὄπισθημόν μὲν τὰ
35 αὐτῆς ἔνεκεν, καὶ τῷ εἰδέναι χάριν αἱρετῶν θυσαν, μᾶλλον εἴτε τὸ
φίαν, οὐ τὸν τὸν ἀποθανόντων ἔνεκεν· καὶ τὸν σρχικατέραν τὸ ὑπη-
ρετότητι μᾶλλον εἴτε σοφίαν. οὐδὲν δὲν ὄπιστερας δὲ τὸν σοφὸν, δὲν
ὄπιστερας· καὶ τῷτον ἐτέρῳ πειθαρεῖται, ἀλλὰ τῷτον δὲ τὸν σο-
φόν. Ταῦτα μὲν τὰς ὑπολήψεις, τειχύτας καὶ ποσάτας ἔχομεν τοῖς
τὸ σοφίας καὶ τὸν σοφῶν. τῷτον δὲ τὸ μὲν ποθύται ὄπισθαθαι, δέ
μάλιστα ἔργον τὸν καθόλου ὄπισθίμιον αἴσικον τὸ αἴρειν. οὐ-
τος γένοις δέ πως ποθύται τὰς ὑποκείμενα. γεδὸν δέ τοι καὶ γαλεπάτα-
τα γνωστέραν τοῖς αἱ λεφτοῖς δέστι τὰ μάλιστα καθόλου. πορρωτά-
τα γέντος αἰδήσεων δέστι. ἀκριβέστατος δέ τὸν ὄπισθημόν, αἱ μά-
λιστα τὸν τοῦτον εἰσίν. αἱ γένεται λεφτά ποιόντας αἱριστέρας τὸν τοῦτον
τοῦτον εἰσίν. αἱ μάλιστα λεφτά ποιόντας αἱριστέρας τὸν τοῦτον
τοῦτον εἰσίν. αἱ μάλιστα λεφτά ποιόντας αἱριστέρας τὸν τοῦτον
τοῦτον εἰσίν.

TO A TO MEIZON.

6

• οπίσασθαι αὐτῶν ἔνεκεν, μάλιστ' οὐ πάρχει τῇ γένεσι μάλιστα οπίσηται οὐδὲν μήτηρ. οὐδὲ δέ οπίσασθαι δί εἰς τὸ αἰεώνυμον, τὸ μάλιστα οπίσημον μάλιστα αἱρόσεται). Σιαύτη δέ δεῖν ή τὸ μάλιστα επιφέρει. μάλιστα οὐ οπίσηται τὰ φερόμενα τὰ αἴτια. Αφ' γέροντος τοῦ Καίτη, καὶ σὺ τότε ταῦλα γνωρίζεται, διὸ καὶ Καίτη οὐ φέρει τὸν οὐσιειδένα. σέργουστά τοι οὐ τὸ οπίσημον, καὶ μᾶλλον σέργει τὸ οὐπηρετόν, οὐ γνωρίζει τὸν εἶνεκεν δεῖν φερόμενον εἶκεν. τόποι δέ δεῖται αὐτοῖς έκαστον οὐλως δὲ διέλειτον εἰ τὴ φύσις πάσῃ. οὐδὲ ἀπόριτων διωτῶν τὸν εἰρηνικὸν οπίστιον αὐτῶν οπίσημον
10 πίπει δέ ζητόμενον οὐρανον. δεῖ γάρ Καίτην τὰ φερόμενα σέργειν καὶ αἴτιον εἴτε θεωρητικόν. καὶ γάρ οὐταῦτον, καὶ δέ τοι εἶνεκεν, εἰ τὸν αἴτιον δεῖν. οὐδὲ δέ ποιητικόν, δῆλον σὺ τὰ φερόμενα φιλοσοφούσανταν. οὐδὲ γάρ δέ θαυμάζειν αὐτὸν ποιητικόν καὶ δέ φερόμενον οὐρανού φιλοσοφόν, οὐδὲ σύρχοντι μὲν τὰ φερόμενα τὸν δύπορων
15 θαυμάσαντες, εἴτα καὶ τὰ μηρόντα φερούσαντες, καὶ τοῖς τοι μείζονων οὐφέροντες· οὐδὲ τοι τὸν δισταύλων παθητικόν, καὶ τὸν αἴτιον τὸν ληλανθεῖστρα, καὶ τοῖς τοι πομπώς γρέσεσθαι. οὐδὲ δύπορων καὶ θαυμάζοντων, οὐδὲ αἴροντο· δέ καὶ φιλέμυθος οὐ φιλέσοφος πάσι δεῖν. οὐδὲ μῆδος σύμβοταν σὺ θαυμασίων. οὐτέ εἴσαρθρον δέ θαυμάζειν τοι φιλοσόφον, φανερέν οὐδὲ δέ εἰδένα,,
20 οὐδέ γάρ τοι αἴροντας οὐ φιλέσοφον, φανερέν οὐδὲ δέ εἰδένα,, δέ οπίσασθαι εἰδίσκεν, καὶ δέ γείσεως θυντος εἶνεκεν. μόρτυρος οὐ καὶ αἴτιος τοῦ δισμού εἰπεικός. χεδὸν γάρ πομπῶν οὐ παρχόντων τὸ αἰακτήριον, καὶ τοῖς ράστωντινοῖς οὐφέρονται, οὐ Σιαύτη Φερόμενος οὐρανού ζητεῖσθαι. δῆλον διωτῶν αὐτῶν ζητόμενον γείσαι εἴτε
25 παραγόντας, διὸ οὐταῦτον αὐτὸν μόνον εἰλαθέρευσον αὐτὸν εἶνεκεν, καὶ μὴ δῆλος, οὐταῦτον αὐτὸν μόνον εἰλαθέρευσον τὸν οπίσημον. μόνον γέροντος αὐτοῦ αὐτῆς εἶνεκεν δεῖ. δέ καὶ μηρύκων αὐτοῖς αἰτησθεπάντινοι μηρύκων αὐτῆς η κατηστοι. πολλαχοῦ γέροντος φύσις μείλητος αὐτὸν πομπῶν

» ὅτιν. ὥστε καὶ Σιμωνίδης, θεὸς αὐτὸν μόνος τότο ἔχοι οὐ γέρεσ-
 » αἴθρα δὲ οὐκ ἀλέγον μὴ ζητεῖν τὰς καθ' αὐτὸν οὐπισθίμια. εἰ δὲ
 λέγοσι οἱ ποιηταὶ, καὶ πέφυκε φθοῖν οὐ θεῖον, οὐτούτου συμ-
 βίωσι μάλιστα εἰκός, καὶ δεστυχεῖς τοῦ ποιήσαντος τὰς οὐπισθίας. ἀλλὰ
 » οὐτε οὐ θεῖον φθονερὸν αἰσθάνεται) εἰ), ἀλλὰ (κατὰ τὸν παρεμβάνον) 5
 » πολλὰ θύμασιν ταῖς αἰδοῖς· οὐτε τὸ θεαύτην αὐτὸν οὐκέτι νομίζειν θε-
 μιωτέραν. οὐδὲ θοτάτη καὶ θυμιωτάτη· θεαύτη δὲ μίχης αὐτοῦ εἶναι
 μόνη. οὐτε γέροντος μάλιστα αὐτὸν θεός ἔχοι, θεία τοῦ οὐπισθίου θεοῦ,
 εἰ οὐ τὸν θείον εἴη μόνη δὲ αὐτὴ τάπτων αὐμοτέρων τετύχη.
 οὐτε γέροντος, δοκεῖ οὐ αἴπον πᾶσιν εἰ) καὶ δέχεται τὸν θεαύτην 10
 οὐ μόνος, οὐ μάλιστα αὐτοῦ οὐ θεός. αἰαγακούτερα μὴ τὸν πᾶσαν αὐ-
 τῆς, αἱμείνων δὲ σοδεμία. δεῖ μὲν τοις πως καταστῆναι τὸν τάξιν
 αὐτῆς εἰς θεωρίαν ήμεν τὸν οὐκέτι σύρχης ζητήσεων. σύρχον) μὴ
 γέροντος εἰ πομόνη, ἀπὸ τῶν θαυμάτων ποντεῖς εἰς τὰς εἴδη, κα-
 θατὸς τὸν θαυμάστων θεωρίας τοῖς μήπω τεθεωρικοῖς τοῖς αὖ-
 τοῖς, οὐ τοὺς τὰς τὸν θεωρίας σημεῖας, οὐ τὸν τῆς Διαμέρειας οὐ μη-
 τείαν. θαυμαστὸν γέροντα) δοκεῖ πᾶσιν, εἰ ποτὲ οὐκ ἐλαχίστων
 μὴ μετρήσαι. δεῖ δὲ εἰς τὸν αρντίον, καὶ οὐ αἴμαν (κατὰ τὸν παρεμ-
 βάνον) αἴποτε λαθῆσαι, καθατὸς καὶ τὸν τάπτων οὐταν μάθωσι. οὐ-
 δεῖ γέροντος αὐτὸν θαυμάσθεν τὰς αἵρετα γεωμετρεῖς, ως εἰ δύοις η 20
 σύρχοντος μετρήσεις. τὸν μὲν οὖν οὐ φύσις τὸ ζητουμένης οὐπισθίας,
 εἰρηται, καὶ τὸν οὐ σημεῖον τὸ δεῖ τυχάνειν τὸν ζητησιν καὶ τὸν οὐλευ-
 μέθοδον.

γ. Ἐπειδὲ φανερὸν, οὐτε τὸν οὐκέτι σύρχης αὐτῶν δεῖ λαζανῆν οὐπισθί-
 μια (τότε γέροντος φαλάρητον, οὐταν τὸν περιστῶν αὐτῶν οἰώ-
 μετα γνωστὸν) τὰ δὲ αἴτηα λέγεται) περιαχῶς, οὐ μίαν μὴ αὐτῶν
 φαλάρητον τὸν γόσιαν, καὶ οὐ πίνεται εἰ). (αἰαγακούτερα μὴ τὸν πε-
 τεφτῶν, εἰς δὲν λαζανῆν οὐ περιστῶν. αἴτηον δὲ καὶ σύρχης, οὐ περιστῶν
 τὸν γόσιαν)

TO A TO MEIZON.

7

τὸν φύσιν ὑγραὶ ἔχει. οὐδὲν δὲ ὑδωρ, ἀρχὴν φύσεως θεῖ ποῖς ὑγραῖς.
 εἰσὶ δέ πινες οἱ καὶ τὰς παμπαλάμψεις, καὶ πολὺ τοφὴν καὶ γρέσεως
 καὶ τοφῆτος θεολογίσαντες, γάτας οἶον) τοφῆτην φύσεως σχελα-
 φεῖ. Ωκεανόν τε γένος Τηθιώτην οὐτοί τοις γρέσεως πατέρας, καὶ διν
 ὄρκου τοῦ θεῶν ὑδωρ, καὶ καλουμένων ὑπὸ αὐτῶν Στύγα τὸ ποιη-
 τῶν. Ήμιώτατον μὲν γένος τοφεστάτων. ὄρκος δὲ διημιώτατόν ε-
 στιν. εἰ μὲν σῶν ἀρχαία πισταὶ παλαιὰ τετύχηκεν γάτας πε-
 „εἰ τῆς φύσεως οὐδέξα, πάχει αὐτὸν ληφεῖν εἴη. Θαλῆς μάρτυς λέγει)
 „τῶν δέντρον ἀποφήναμεν τοφῆτην τοφῆτην αὐτίας.“ Ιππωνα
 „μὲν γένος οὐκ αὖ πισταὶ παλαιώσθε θεῖα μετὰ τάπτων, οὐδὲ τὸ διάτε-
 „λφαν αὐτῷ τὸ Διαφορίας. Αναξιμένος γένεσι, καὶ Διογένης τοφό-
 „τερού ὑματίας, καὶ μάλιστρος ἀρχαία πισταὶ τὸν απλῶν σωμάτων.
 „Ιππωνας δὲ πῦρ οὐ Μεταποντίνος, καὶ Ηράκλειτος οὐ Εφέσιος.
 „Εμπεδοκλῆς δὲ πάτερ τοφεστάτης, τοφῆτοις εἰρημένοις γάτην τοφεστάτην
 τοφεστάτην. Καὶ ταῦτα γένη αἱ τοφεστάτης, διὸ τὸ πλήθη¹⁵
 „καὶ ὀλιγότητι συμβινόμενα καὶ Διαφορενόμενα, εἰς δὲν τε καὶ ὅλης ε-
 νός. Αναξιαγόρας γένος Κλαζομένιος τῇ μὲν ἡλικίᾳ τοφεστάτην
 τάπτων, τοῖς δὲ ἐργασίαις ὑπερεργοῖς, ἀπείρογεις εἰναι φυσικές τοφεστάτης. ζε-
 δὸν γέραπτον οὐ μοιομέρη, καθάπτων ὑδωρ τὸ πῦρ, διτονιγένεσι
 καὶ διπόλυμοι φυσικές τοφεστάτης φυσικές, ουκιείσθε τοφεστάτης μόνον· αὐτῆς δὲ²⁰
 γέτε γένεσι, γέτε διπόλυμοι φυσικές τοφεστάτης, διὰ διπολεμόνιον αἰδία. Καὶ μὲν
 σῶν τάπτων, μόνια πισταὶ παλαιομεστέραι, τὰς δὲ ὑλης εἰδέχεται
 μάλιστρος. Περιόντων δὲ γάτας, αὖτε διτοφεστάτης αὐτίας,
 καὶ σωμάτιον τοφεστάτην εἰπεῖν. εἰ γέραπτο μάλιστρος παφορεστάτης
 γρέσεις ἐκ θυντος, ως ἐνὸς δὲ καὶ πλάνον τοφεστάτην, διότε τὸ πτυχόν τοφεστάτην,²⁵
 καὶ τὸ διαμέριον; γέραπτο τὸ γένος τοφεστάτης οὐδὲ ποιεῖ μεταβολήν
 λεγεινέστω. λέγω δὲ οἶον, γέτε διπολεμόνιον γέτε διτοφεστάτην τὸ με-
 ταφεστάτην ἐκείτερην αὐτῶν. Οὐδὲ ποιεῖ διπολεμόνιον καλητάνιον, οὐδὲ
 καλκός

TO A TO MEIZON.

χαλκὸς αἰδριάντα, ἀλλ᾽ ἔτερόν οὐ τὸ μεταβολῆς ίδιον. Τότε τὸ γη-
πεῖν, δέ τὸ τὸν ἄτεραν σύγχυτον ζητεῖν, ὡς αὐτὸν φαίνεται, θεω-
ρί θρησκείας κανόνεως. οἱ μὲν διῶν πάμπτυν εἴτε θρησκείας φά-
ρμοι τὸ μετόδου τῆς Σιαύτης, καὶ ἐν φάσοκρητες εἴτε τὸ ιπποκείμε-
νον, σύρμενον ἐδύναχέ σαναν ἑαυτοῖς, ἀλλ᾽ ἔποιγε τὸν ἐν λεγόντων, ὡς
• φρήνηθεντες τὸν τείτην τὸ γηπέσεως, δέν ακίνητον φασιν εἴτε,
καὶ τὸν Φύσιν ὅλων ψύμονα καὶ τὸ θύεσιν καὶ θυσαν (τὸ το μὴ γν-
θεῖχασθαι τε, καὶ πολύτες αἱμολόγηται) ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ μῆλον με-
ταβολῶν πᾶσαν· καὶ τὸ αὐτὸν ίδιον δέ. τὸν μὲν διῶν ἐν μό-
10 νον φασοκρητες εἴτε τὸ πόδι, γένει συστένον τὸ Σιαύτην συσιδεῖν αἵ-
παν, πλινθεὶς ἕρετος Παριθυρίδη, καὶ τὸ πόδι τοσοῦτον ὅσον καὶ μόνον,,
ἐν, ἀλλὰ καὶ δύο πιστήσιν αὔτιας εἴτε. τοις δέ πλειστοιν μελ-
λαγειν ἀνδέχεται λέγαν, οἷον Θερμὸν τὸ Φυγχεὸν, τὸ πῦρ καὶ γλῶν. γεών-
ται γέρας κατηπλεῖν ἐχρήνται πιεῖ τὸν Φύσιν. ὑδαῖς δὲ καὶ γῆ
15 καὶ θεῖς ποιάτοις τὸν ανθεῖον. μέτρον δὲ τὸ πόδι τὸ Σιαύτης θρησκείας,
ὡς ψύχην μὲν ὁσῶν θυμῆσαν τὸν τὸν Φύσιν, πάλιν ὑπὸ αὐτῆς
τὸ δημητέας, ὡς φρήνης πομφή, αἰανίκα ζόμοι, τὸ έχομένων εἴδηται τοι
θρησκείας. τὸ γέρας δέ καὶ καλῶς τὰ μὲν ἐχθρούς, τὰ δὲ γένεαθαυτὸν
τοντων, ὥστε γένει, γέρας δέ μηδὲ τὸν τοιάτοις γένει, γέρας εἰκός αὔτιον εἴτε,
20 γέρας εἰκόνεικός οιν θεῶν· γέρας δέ αὐτῷ αἰτεμάτῳ καὶ τούχῃ τοσοῦ-
τον ἐπιβέβαται περιγραμα καλῶς ἐχθρός. νοῦν δέ τις εἰπὼν εἴτε,,
κατάφραγμα τοιούτοις, καὶ τὴν Φύσιν αὔτιον καὶ τὸ κέρομα, καὶ τὸ,,
ταξιδεως πάσσον, οἷον τὸ φωναν ἐφαίτη παρείκη λέγενται τὸς περιπτε-,,
ρεν. φανερῶς μὲν διῶν Αἰακέας γέρας ιστορει αἴθαρμον τὸ πόδι τὸν,,
25 λέγων. αὔτιον δέ ἐχει περιγραμμα Κλεοψομύιος εἰπεῖν.,
οἱ μὲν διῶν διτοις τοσολαμβαίοντες, ἀματαῖ τοι καλῶς τὸν αὔτιον
θρησκείας εἴτε τὸν τοιάτοις ἐθεσαν καὶ τὸν Σιαύτην, θεωρί κίνησις ὑπάρ-
χει τοις διτοις.

„ Υποκιβώσθε μ' αὐτὸν Ἡσίοδον τρέψτον ζητῶσας δὲ πιθτον,
 „ καὶ εἰ οὐδὲν ἔρωτας ὁ θεῖον μίαν σὺ τοῖς θυσὶν ἐθήκειν ὡς αρχιλὺ,
 „ οἴη καὶ Παρμενίδης. καὶ γάρ τοιτοῦ κατασκευάζων τὸν τοῦ πομπὸν
 „ θύεσιν, Πρωτησονόμον (Φησιν) ἔρωτα θεῶν μηδίσατο πομπάτων. Ή-
 „ σίδος δὲ, Πατέτων μὲν τρέψτηται χάρος θύεται· αὐτὰρ ἐπέφτει Γῆ⁵
 „ Βύρυτερνος, - Ἡμὲν ἔργος, οὐ πομπεατι μεταπορέπει αἰθανάτοιον
 „ ὡς δέον σὺ τοῖς θυσίαις αρχιλύ θυάτιαι, ητοις κινήσι καὶ σωμέ-
 „ ντα τρέψτημαται. τότους μὲν σῶν πάντων γένεται φανέμενοι τοῖς
 „ θύεσιν, θέξεω κρίνειν υπερεργον. ἐπειδὴ καὶ ταναύλια τοῖς αγαθοῖς
 „ σύνοιτα ἐφαγέντει σὺ τῇ φύσει, καὶ μόνον ταῖς, καὶ δὲ καλέν, δὲν¹⁰
 „ αἰταξία, καὶ δὲ αἰχθόν, καὶ πλείω τακεκεὶ τῷ αγαθῶν, καὶ τὰ
 φαῦλα τῷ καλῶν. ὅπερας ἄλλος οὐ φιλίαν εἰσπίεικε, καὶ δὲ νει-
 κος, ἐκάτερον ἐκατέρων αἴτιον τότεν. εἰ γάρ οὐδὲν αὐτοῖς, καὶ
 „ λαμπρώσι τρέψτην Διάνοιαν, καὶ μὴ τρέψας τὸ φελλίζει⁶ λέγων
 „ Εμπεδοκλῆς, Βύρνος τείνομέν φιλίαν εἰ⁷ τῷ αγαθῶν, δέντε¹⁵
 καὶ τῷ κακῶν. ὡστὲ εἰ οὐ φαίνεται πονηρόν θυάτιλα λέγειν, καὶ τρέψ-
 τον λέγειν δὲ κακὸν καὶ δὲ αγαθὸν αρχὰς Εμπεδοκλέας, πάχει λέ-
 γοι καλῶς· εἰδὼς δὲ ταῦτα αγαθῶν αἴτιον, αὐτὸς δὲ αἰχθόν¹⁶, καὶ τὸ κακόν, δὲ τὸ κακόν.¹⁷ Θτοι μὲν σῶν, ὡς δέ λέγει μέν, καὶ
 „ μέχρι τότου δυσκολίαν αἴτιαν ἐφίλταντο, οὐδὲν μεῖς διωρίσαμεν σὺ τοῖς²⁰
 „ τοῖς φύσεως, τῆς τε ψυχῆς, καὶ τοῦ θετοῦ κίνησις· αἱ μυδρῶς μὲν τοι
 καὶ σούδει¹⁸ Αφῶς, δὲν οἶον σὺ ταῖς μείχεισι άγύρωνασι ποιοῦσι.
 καὶ γάρ ἐκεῖνοι τρέψερόμνοι, τύποιος πολλάκις καλάς πλη-
 γας· δὲν δέ τε ἐκεῖνοι διποτερήμητοι, δέ τοις ἐσίγετον εἰδόσι λέ-
 γαν δὲ λέγεισι. χεδὸν γάρ τοις γεώμνοι φαγονταί τότεν, δὲν²⁵
 „ κατέμικρόν. Ανατέλλεται τε γάρ μηχανῆ γεννηταί τοιαὶ τρέψεις
 „ τοῖς κατηγοροῦσιν· καὶ ὅταν ἀπορησῃ, Διάνα τον αἴτιαν σέ αἰδίκης
 δέσι, πότε ἐλκεῖ αὐτούς. σὺ δὲ τοῖς ἄλλοις πομπάται μεταλλευματάται.

Τηνορθίων ἡ νοῦ. καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὅπε πλέον μὴ τάχην
 ταῖς αἵτιοις, καὶ μὲν οὔτε ικανῶς, οὔτ' ἐν τάποις δύείσαι δό·
 μαλαγεύμανον. πολλαχοῦ γεννᾶ αὐτῷ, ή μὴ φιλία Διακρίνει,
 δεὶ οὐκέται συμβείνει. ὅπεν μὴ γέρεις τὰ σοιχεῖα μίση;) διπλῆς 337
 5 τὸν νείκειον, τότε δὲ πῦρ εἰς ἐν συμβείνεται, καὶ τότε μῆται σοιχείων
 ἔκεισον. ὅπεν δὲ πολύτα ταῦτα τῆς φιλίας συμίωσιν εἰς δὲ ἐν, αναγ-
 κάριον δέ ἐκεῖσον τὰ μόσεια Διακείνεσθαι πάλιν. Ἐμπεδοκλῆς
 μὴν οὐδὲ τὸς πορεύεσθαι, περιθοτος ταῦτα τὸν αἵτιον διε-
 λών εἰσήνεκεν, οὐ μίαν ποιόσας τὸν τῆς κυνήσεως δύρχην, διλλέ-
 10 τέρας τε καὶ στρατίας. ἐπὶ δὲ καὶ τὰς ἐν ὑλησιδῇ λεγόμενα σοι-
 χεῖα, τέταρα περιθοτος εἶπεν. οὐ μὲν γένηται γε τέταρον, διλλέ-
 ως δυσὶν διστομόνιστον πορεύεσθαι αὐτῷ, τοῖς δὲ αὐτοκειμένοις, ως
 μιᾶς φύσει, γῆ τε καὶ θάλασσα, καὶ οὐδαίν. λέγειοι δὲ αὐτοῖς αὐτῷ θεωρῶν
 εἰς τῷ επών. σύντονοι οὖν, ως αὐτῷ λέγειν, οὐτας τε καὶ τοσαύ-
 15 τας εἴρικεν δύρχας. Λεύκιππος δὲ, καὶ οἱ ἑταῖροι αὐτῷ Δημό-
 κρίτες, σοιχεῖα μὴ διπλῆρες καὶ δὲ κενὸν εἶναι φασι λέγοντες.
 οἷον, δὲ μὴ ὄν, δὲ μὴ ὄν. τότεν δὲ δὲ μὴ πληῆρες καὶ τερεὸν, δὲ
 ὄν. δὲ κενὸν γε καὶ μαλὸν, δὲ μὴ ὄν. διέκαὶ γένεν μᾶλλον δὲ ὃν τῷ
 μὴ ὄντος εἶναι φασιν, ὅπις δὲ δὲ κενὸν τῷ σώματος. αὕτια δὲ τῷ
 20 ὄντων ταῦτα, ως ὑλη. καὶ καθάπερ οἱ ἐν ποιοιώτεστιν ταῦτα-
 μόρια οὐσίαι, τὰ δὲ μαλα τοῖς πάθεσιν αὐτῆς θυντῶσι, δὲ μαλὸν γένε-
 πικὺὸν δύρχας πάθεμαντο τῷ παθημάτων. δὲ αὐτὸν τοῦ πονού καὶ
 οὗτοι ταῦτα φοράσι, αἵτιας τῷ μαλλων εἶναι φασι. ταῦτα μὴ-
 τοῖς εἴτε λέγονται, φῆμα τε, καὶ τάξιν, καὶ θέσιν. Διαφέρει
 25 γέροφασι δὲ οὐροστιφέρει Διαθηγῆ καὶ τοπῆ μόνον. τότεν δὲ
 οὐ μὴ ρύσματος γῆματος εἶναι, ηδὲ Διαθηγῆ τάξιν, ηδὲ τοπῆ θέ-
 σις. Διαφέρει γέροφασι δὲ μὴ α τῷ μαλλων φῆμαν. δὲ αὶ τῷ μαλλων
 τάξιν. δὲ τῷ Ν θέσιν. τοῖς δὲ κυνήσεως, οὐτεν η πῶς οὐ πάργα τοῖς

ζοι, καὶ τοι τὸν πληνίωντος τοῖς μῆδοις ῥάδυμας ἀφῆσαι. τόπει μὲν
οὖν τὸ δύο αὐτῶν, ὡς τῷ ἐλέγειν, οὐτὶ ζεστον ἔοικεν εἰηταθεῖ
περιτερεν.

ε. „ Εγ δὲ τότοις, καὶ περ τότον οἱ καλεύματοι Πυθαγόρειοι τῷ
μαθητῇ ἀφάρμοις περιπτον, τῶν περιπτον, καὶ σύμβαφέντες
σὺ αὐτοῖς, τὰς τότων ἀρχας, τῷ οὐτων ἀρχας ἀντίστοι εἰς πολύ-
των. ἐπει δὲ τότων οἱ αειθμοι φύσις περιπτοι, σὺ δὲ τοῖς αειθμοῖς
ἔδοκεν θεωρήσομοιώμαστε πολλὰ τοῖς θοι καὶ γηγορήματοι μᾶλ-
λον, τὸν πυεὶ καὶ γῆ καὶ οὔδαν. ὅπις μὲν ζεινδι τὸ αειθμῷ πά-
θος δικηροσών, τὸ δὲ ποιονδι, ψυχὴ καὶ νέσ. ἔτερον δὲ κακές, καὶ 10
τὸν διγένον, ὡς εἰπεῖν, ἐκεῖσον ὄμοιοις. ἐπι δὲ καὶ τὸν αρμονικὸν σὺ
ἀειθμοῖς ὄρωντες καὶ τὰ πάθη, καὶ τὸς λόγους, οὐτοῦ τὰ μὲν ἄλλα
τοῖς αειθμοῖς ἐφαγέντες τὸν φύσιν ἀφωμοιῶσαν πᾶσιν, οἱ δὲ α-
ειθμοὶ πάσιν τὸν φύσεως περιπτοι, τὰ τὸν αειθμῷ σοιχεῖα, τὸν
οὐτων σοιχεῖα πολύτων εἰς ὑπέλεισον, καὶ οὐτε εἰχον, καὶ τὸ οὐλεῖ 15
εγενόνταρμοντα εἰς καὶ αειθμὸν ὄμολογούμνα δικηνία, ἐν τε τοῖς
αειθμοῖς, καὶ ταῖς αρμονίαις περιπτοτὰ τὸν ψευδὸν πάθη καὶ μέρη
καὶ περ τὸν οὐλεῖσθεκότην τῶν πεντακοσίων τῶν πεντακοσίωντες, ἐφίρμοτον.
καὶ εἰ τὸ που πολὺ διέλιπον, περιπεγλίχοντο τὸ σωηρμοσμένων
πάθην αὐτοῖς εἰς τὸν περιγματείαν. λέγω δὲ οἶον, οὐτοῦ τέλοντο 20
δεκατέστη δοκεῖ, καὶ πᾶσαν περιφένειαν τὸν τὸν αειθμῷ φύσιν,
καὶ τὰ φερόμνα καὶ τὸν ψευδὸν, δέκα μὲν εἴναι φασιν. οὐτων δὲ
σκέψα μόνον τῷν Φαερῶν, Διὰ τὸ δεκατέων τὸν αἰτίωνα
ποιεῖσθαι δὲ τοῦτο τότων σὺν ἔτεροις ἡμῖν ἀκειθερευν. 25
Διὸν δὴ κάρεν ἐπεχόμεθα, τῷτο δέ τινας οὐτε παειθερευν
τότων, τίνας εἰς τὸν πιθεασι τὰς ἀρχας, καὶ πῶς εἰς τὰς εἰρημνάς
ἐμπίπτονταν αὐτοῖς. Φαίνονται δὲ καὶ τοι τὸν αειθμὸν νομίζοντες
ἀρχας εἰς, καὶ ὡς οὐλεῖσθε τοῖς θοι, καὶ ὡς πάθη καὶ εἴδες. τῷ δὲ
αειθμοῦ

„ Διλλ' ἔτερην Θόπον ὅτι λέγεισιν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ταφεῖταισι κί-
„ τοσιν, φυκόντες γε θόπον. ὅτι δὲ ἀκίνητον εἶναι φασιν. καὶ μὲν δύ-
„ λεὶς ζεῦτον γε οἰκεῖον θέτι πῶ πολέμου. Παριθύμητοι μὲν γὰρ ἔστι-
„ κε τῷ καὶ λέγων ἐνὸς αὐτοεσθαι, Μέλισσας δὲ τῷ καὶ θεών γάλα. διὸ
„ καὶ οὐδὲν πεπερισμένον, οὐδὲν ἀπόφερόν φησιν εἴτε αὖτις. Ξενοφάνης
„ δὲ ταφῆτος τάπτων ἐνίστας (οὐδὲν Παριθύμητος τάπτου λέγει) μεθη-
„ τῆς) σαρκὸν μὲν Καρπίσσεν, σαρκὸν δὲ φύσεως τάπτων σαρκετέρας ἐοικε-
„ θήσειν. Διλλ' εἰς τὸ οὔλευτρον διπολεμένας, θέντιν εἶναι φησι τὸ θέρον.
„ Επι τῷ μὲν οὐδὲ, καθάπερ εἰπομένη, ἀφετέοις ταφῆς τῷ μὲν ζητησιν οἱ
„ μὲν δύο, καὶ πάμπομ, ὡς ὅντες μικρὸν ἀγροτικάτεροι, Ξενοφάνης 10
338 καὶ Μέλισσας. Παριθύμητοι δὲ μᾶλλον βλέπων ἐοικέ που λέγειν.
„ ταφῆς γέρδε δόν, θέμητον γένθεν αἰξιῶν εἴτε, διξειδίκης ἐνοίεται εἴτε
„ δόν, καὶ ἄλλο γένθεν. ταφῆς γέ σαφέτερον σὺ θεῖς ταφῆς φύσεως εἰρή-
„ νημένη. αἰαγκαζόμενος δὲ ἀκολουθεῖν τοῖς φαγονομένοις, καὶ δόν μὲν
„ κατέλεγον, πλείω δὲ καὶ τὴν αἴθουν ταπειναμβαίνων εἴτε, δύο 15
ταὶ αἵτιας, καὶ δύο ταὶ σφραγῖδες θημοὶ πάλιν, θερμὸν καὶ ψυχόν
οἴη, πῦρ καὶ γλυκὸν λέγων. τάπτων δὲ δόν μὲν κατέδόν, δέ θερμὸν πάτ-
η, θατερούν δὲ καὶ δόν μηδέν. σὺ μὲν οὖν τῷ εἰρημένῳ, καὶ πα-
φαί τῷ σωματροβούτων δύο πάλιν λέγω σοφῶν, ταῦτα παρελί-
φαρεν. ταφῆς μὲν τῇ ταφῆτων, σωματικὲ τε τὴν σφραγῖδα, (εἴτε 20
δωρ γέ καὶ πῦρ καὶ τὰ θειαῖτα, σώματα δέ) καὶ τῷ μὲν μίαν, τῷ
οὐ πλείους σφραγῖδας ταὶ σωματικές ἀμφοτέρων μέριτοι ταῦτας ὡς-
τῷ δύλης εἰδὲν θείτων. ταφῆς δὲ θημῶν ταῦτα τε αἵτια θεί-
των, καὶ ταφῆς ταῦτη τὴν δύλην ή κίνησις, καὶ ταῦτα ταφῆς ταῖ
μέρι μίαν, ταφῆς ταῖ δὲ δύο. μέρει μὲν οὖν ταῖ Ιταλικῶν, καὶ 25
χωρίς ἔκεινων, μετειώτερον εἰρημένοις αὐτοῖς πολέμου. πλείου
ῶντος εἰπομένη, δύναντε αἵτιαν τοῦ θεοῦ τοις κεχειριμένοις καὶ τάπτων
τὴν ἑτέραν, οἱ μὲν μίαν, οἱ δὲ δύο ποιήσοι, τὴν δύλην ή κίνησις. οἱ δὲ

Πυθα-

Πυθαγόρειοι, δύο μὲν τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ αὐτὸν εἰρήκαιοι Σέπον. Σε-
συντον δὲ ταφοεπέμψαν, ὅπου οἶδον αὐτὸν βέβην, ὅπις πεπεφωμέ-
νον, καὶ τὸ ἄποφεν, καὶ τὸ ἐν τῷ χρέος ταῖς φύσεις εἶναι φύσεις, διὰ
πῦρ ἡ γλῶσσα, η̄ τοιάτον ἔπειρον, ἀλλὰ μὲν τὸ ἄποφεν, καὶ μὲν τὸ ἐν,
γνώσιας εἶναι τάχτων ὡν κατηγορεῖσθαι· μὲν τὴν αἰσθητὴν εἶναι τὸ γν-
ώσιαν ἀπόριτον. τοῦτο τε τάχτων οὐδὲ, τάχτων ἀπεφωμάνε τὸ Σέπον,
καὶ τοῦτο τὸ οὐδέτερον πρέπει λέγειν καὶ οὐδὲ γενθανεῖ, λίαν μὲν ἀ-
πλῶς ἐπεργματικόν θυμοσαν. ὁρίζοντο τε γέροντες τοιάπολαίως, καὶ
ἄλλοι τοιάπολαίως τοιάπολαίως λεγούσεις οὕτως, τάχτη εἶναι τὸ γνώσια τὸ ταφά-
γματος σύνομισταν, ὡς αφ' εἴ τις οὐοτοι ταῦτα εἶναι μικράσιον καὶ τὸ
μνάδα, μίστην ταφῶν ὑπάρχει τοῖς μναῖς τὸ μικράσιον. ἀλλὰ τὸ ταῦ-
τα τὸ μνάδη τὸ εἶναι μικράσιον καὶ μνάδη. εἰ δὲ μὴ, πολλὰ τὸ ἐ-
σται, οὐκέτενοις συνέβαντε. τοῦτο μὲν οὖν τὸ ταφάτων καὶ τὸ μῆνον,
ποσαῖτά βέβη λαβεῖν.

15 Μετὰ δὲ τὰς εἰρημένας φιλοσοφίας, ή Πλάτωνος ἐπεγνώτο την
ταφαγματεία, τὰ μὲν πολλὰ τοῖς Πυθαγορείοις τάχτοις ἀκελευ-
θεῖσι, τὰ δὲ κακοῖσια ταῦτα τὸ ταῦτα τὸ ταῦτα τοῖς Ιππολίκαιν ἔχουσι φιλοσοφίαν.
σὺνέτη τε γέροντος οὐδεῖνος ταφήτων Κερατύλω, καὶ ταῦς Ηρα-
κλίτεοις δόξαις, ὡς ἀπόριτον τὸ αἰθητῶν δεῖ ρεόντων, καὶ θε-
20 τῆμπτος τοῦτον τοῦτον τοῦτον, ταῦτα μὲν ὑπερεργον τάχτων ὑπέλαγχε. τοῦτο
Σωκράτης τοῦτο μὲν τὰ ἥδικα ταφαγματικούμενά, τοῦτο τὸ οὐ-
λητος φύσεως οὐδέτερον, τὸ μέντοι τάχτων τὸ καθόλου γνωστός, καὶ τοῦτο
οὐλητοῦ θετησίας ταφήτου ταῦτα Διάγνοιαν. ἐκεῖνον ἀποδε-
ξάμηνος, διὰ τὸ ζητῆσαι τοῦτο ταῦτα καθόλου, τοιάτον ὑπέλαγχεν, ὡς
25 τοῦτο εἰτέρων ταῦτα οὐλητοῖς τάχτοις γνωρίμων, καὶ τοῦτο ταῦτα αἰθη-
τῶν πινος. αἰδινάτον γέροντα εἶναι τὸ κανόνιον οὕτων ταῦτα αἰθητῶν πινος,
δεῖ γε μεταβαλλόντων. τοῦτο οὖν τὰ μὲν ταῖς ταῦτα ταῦτα οὐταν
ιδέας ταφαγματικούς, τὰ δὲ αἰθητὰ τοῦτο ταῦτα ταῦτα καὶ

χεῖται λέγονται πολύτα. καὶ τὰ μέτεξιν γέροντά παὶ πολλὰ π
» σωματίουν ὄμφάνυμα τοῖς εἰδέσι· τὴν δὲ μέτεξιν τύνομα μόνον
» μετέβοηε. οἱ μὲν γὰρ Πυθαγόρειοι, μίμησιν τὰ ὄντα φασὶν εἴησι
» αὐτιθμόν· Πλάτων δὲ μέτεξιν, τύνομα μεταβαλών. τὴν μάρτιον
γε μέτεξιν ἡ τὴν μίμησιν, πῆπε αὐτὸν τῷ εἰδῶν, αὐτοῖς τὸν κακιῶν
ξητεῖν. ἐπὶ δὲ τῷ γένετο τὰ αἰδητὰ καὶ τὰ εἰδήν, τὰ μαθηματικὰ ταῦ
τα σφραγίματαν εἶναι φασι μεταξέν, Διαφέρει ταῦτα μὲν αἰδητ
τῶν, ταῦτα αἰδία καὶ ακίνητα εἴησι· ταῦτα δὲ εἰδῶν, ταῦτα μὲν πολὺ¹⁰
ἀπλαόμοια εἴησι, τὸ δὲ εἰδός αὐτόν, ἐν ἔκτασιν μόνον. ἐπεὶ δὲ αὐτὰ τὰ
εἰδήν τοῖς μῆδοις, τὰ ἔκειναν σοιχεῖα πολύτων φέρει ταῦτα εἴησι
σοιχεῖα. ὡς μὲν διὸ ὑπὸ τῷ μέγα καὶ τῷ μικρὸν εἴησι σφραγῖς, ὡς
δὲ γάρ σιν, τὸ δὲ εἴκειναν γένος τὰ καὶ τὰ μέτεξιν τὸ εὖρος, τὰ εἰδήν εἴησι
τὸς αὐτιθμούς. Τὸ μάρτιον γε ὃν ὡς γάρ σιν εἴησι, καὶ μὴ ἐπεργόν τοῦδε
λέγονται εἴησι, τῷ αὐτηλοίσι τοῖς Πυθαγορείοις ἐλεγε, καὶ τὸ τὸς
αὐτιθμούς αὐτοῖς εἴησι τοῖς μῆδοις τὸ γάρ σιας, ὡσαύτως ἔκεινοις· τὸ δὲ αὐτὸ¹⁵
πὶ τὸ ἀπείρευτον εἴρος δυάδα ποιῆσαι, τὸ δὲ αὐτὸπεργόν τὸ μεγάλη
καὶ μικροῦ, τῷ τοῦ μίσιον. καὶ ἐπὶ οὐ μὲν τὸς αὐτιθμούς τῷ γένετο τὰ αἰδητ
τὰ, οἱ δὲ αὐτιθμούς εἶναι φασιν αὐτὰ τὰ σφραγίματα, καὶ τὰ μα-
θηματικὰ μεταξέν τοτε τὸ πέρασι. Τὸ μὲν διὸ τὸν τὸς αὐτι-
θμούς τῷ γένετο τὰ σφραγίματα ποιῆσαι, καὶ μὴ ὡς αὐτὸι οἱ Πυθαγό-²⁰
ρειοι, καὶ οὐ ταῦτα εἰδῶν εἰσαγωγὴ, τῷ γένετο τὸν τὸς λέγοντος εὐθύνετο σκέ-
ψιν. οἱ γὰρ σφραγίτεροι μέχεταικτῆς τὸ μετεῖχον. τὸ δὲ δυάδα ποιῆ-
σαι τὴν ἑτέραν Φύσιν, Διαφέρει τὸς αὐτιθμούς εἴησι ταῦτα σφραγίτερα
δύνασθαι αὐτῆς γνωσταῖς, ὡς αὐτὸι εἰν τονος σκηματεύεις, καύτοι συμ-
βαίνει γένεσιν. τὸ γάρ δύλεγχον ζητῶ. τινὲς μὲν γέροντά της ὑπὸ τοῖς
πολλὰ ποιήσαι, τὸ δὲ εἰδός αὐταῖς θυμᾶ μόνον. φαίνεται δὲ τὸν μιαῖς
ὑπὸ τοῖς μίᾳ τί πεζα· ὁδὲ τὸ εἰδός διπλοφέρειν, εἰνὸν, πολλὰ ποιεῖ. ὁ-
μοίως οὐ ἔχει τὸ ἄρρεν πορὸς τὸ γῆλον. τὸ μὲν γάρ τὸν μιαῖς πλη-²⁵
ευτόν

ερυται ὄχειας, δομή ἀρρέν πολλὰ πληροῖ. καὶ τοι τάκτα μηδί-
μαζα τῷ σφραγῶν ἔκείνον ὅτι. Πλάχτων μὴν δὲν τοῦτο γη-
του μέρων τότες διώσει. Φανερὸν δὲ σκηνὴν εἰρημένων ὅτι δυοῖν
αἵτιαιν ἔσι μόνον κεχρημάτως, τῇ τε τῇ δέ, καὶ τῇ κατὰ τὸ ὄλων.
5 τὰ γένη εἰδη τῷ οὐδέτερῳ, αἴπα τοῖς σιγῆσι, τοῖς δὲ εἰδεσι δέ, καὶ οὐδὲν
ὑλητὸν τοσονειρήνη, καθέτης τὰ εἰδη, τὰ μὴ δέπι τῷ αἱδητῶν, δέ
δὲ εἰν, αἱ τοῖς εἰδεσι λέγεται, ὅπαυτη δυάδας δέ μέγα καὶ δύμα-
χον. ἐπὶ δὲ τῷ τούτῳ καὶ τῷ κακῶς αἵτιαι, τοῖς σοιχέοις ἀπέδωκεν
ἐκατέρως ἐκατέραι. ὁ τῷ μᾶλλόν φαμνὺ τὸ περτέρων διπλοῦ-
10 τοσαὶ θύνας φιλοσόφοις, οἷον Ἐμπεδοκλέα καὶ Αἰναζερόφα.
σωτόμας μὴν δὲν καὶ κεφαλαγωδῶς ἐπελιλύθα μὴν θύνετε καὶ
πῶς τυχόμενοι εἰρηκέτες, τοῦτο τῷ σφραγῶν καὶ τῷ αἱδητίᾳ. ὁ-
μος δὲ τοσοῦτον γένεχρον εἶτε αὐτῶν, ὅπι ταῦλι λεγόντων τοῦτο
χῆτελας αἵτιαι, γένεται εἴξω τὸ οὐρανόν τοῦτο φύσεως ἡμῖν διωρισμέ-
15 νων εἰρηκεν, ἀλλὰ πολύτες ἀμυδρῶς μὴν, ἔκείνον δέ πως φάγονται
θυγαίοντες οἱ μὴν γένοις ὕλων τὸν σφραγῶν, αἴτε μίαν,
αἴτε πλείονες τοσοῦτοι, καὶ εάνι τε σῶμα, εάνι τε ἀσώματον πιθῶ-
σιν οἷον, Πλάχτων μὴν δύματος μικρὸν λέγων· οἱ δὲ Ἰταλικοί, , 339
δὲ ἀπέφεν· Ἐμπεδοκλῆς δὲ, πῦρ καὶ γῆν, καὶ ὕδωρ καὶ αὔρα· Αἴνα-
20 ξαγέρας δὲ τὸν ὄμοιομερῶν ἀπέφειται. οὗτοι δὲ δὴ πολύτες τὸ τοί-
ατης αἵτιαις τοιμιένοι εἰστι, καὶ ἐπὶ οσσοι αἴρεται, πῦρ, ὕδωρ, πυ-
ερος μὴν πυκνότερον, αἴρεται δὲ λεπτότερον. καὶ γένεται τονες εἰρή-
κασιν εἴτε τὸ περτέρων σοιχέοιν. οὗτοι μὴν δέ τάκτας τοῦτος αἵτιαι τὸ
ψαύτη μόνον· ἐπεργιται δέ θύνεται, οὗται δὲ σφραγῆ τὸν κινήσεως, οσσοι φιλίαι
25 καὶ νεῖκος, ποιοῦν, ποιεῖσιν σφραγῖν. δέ τοι δέ τοι εἴτε τὸν καὶ τὸν
σοίαν, Καφῶς μὴν σούδεις δὲ ποδέδωκε· μελισσαὶ δὲ οἱ τὰ εἰδη καὶ τὰ
οὐρανούς εἰδεσι θύνεταις λεγόντοι. οὗτοι δέ τοι εἴδεσιν τὰ
εἰδη, καὶ τὰ οὐρανούς εἰδεσιν, οὗτοι δὲ οὐρανούς τὸν σφραγῖν τὸν κινήσεως, ,

γνοριδίους τωστολαμβανόσιν. ἀκινοίας γένεσιν μελλοντικής
εἰς πρεμίᾳ εἶναι φασιν. ἀλλὰ δὲ οὐκ εἴπερ ἐπάρτω τὸν διγέων τὰ εἰ-
δη παρέχοντι, ποὺς δὴ εἰδεστι, δέ ἐν. δὲ δὴ διένεκε αἱ πορεῖαι καὶ
μεταβολαὶ καὶ αἱ κινήσεις, οὐ ποὺς μέρη θαλαττῶν αἴτιον, τὰ δὲ
չλέγεισιν, δοῦλον ὅντα πέφυκεν. οἱ μὲν γένοις λέγειτες ή φιλίαν, ή
ώσαγαθον μέρη της τάπεις ταῖς αἵτιας θέασιν. δὲ μὲν ωσένεκτή
τάπειν, ηδὸν, η γνόμονόν οὐ τούτων, ἀλλὰ ωσάπταν, ταῖς κι-
νήσεσι εἴπερ τάπειν λέγεισιν. ωσέντας καὶ οἱ δέ ἐν, η δὲ φάσοντας
ταῖς εἴπερ τηις τάπειν φύσιν, τὸ μὲν κινέσιας αἴτιον φασιν εἴπερ. δὲ μὲν
τάπειν γε ἔνεκεν, η εἴπερ η γνέαθη. ωστε λέγειν τε καὶ μὴ λέγειν πᾶς¹⁰
συμβαίνεις αὖτε τάπειν τοις τούτοις αἴτιον. δὲ γάπλως, ἀλλὰ καὶ σα
συμβεβηκός λέγοσιν. οὐ ποὺς δὲ οὐθώς μιώεισι ταῖς ταῖς αἵτιας,
καὶ πότε, καὶ ποῖα, μήτυριν εἰσίκεσιν ήμεν καὶ τοι πομέτες, δὲ διω-
μησι θήγαντι μηδὲν αἵτιας. πορεύεται δὲ τάπειν, οὗτοι ζητητέας αἱ πότε,¹⁵
ηδὲ τάπειν ἀπαστα, ηδὲ θαλαττῶν, δῆλον. πᾶς δὲ τάπειν εἰκε.¹⁵
σος εἴρηκε, καὶ πᾶς εἴχεται τούτων αρχῶν ταῖς σιδεροχομβρίας ἀποεις,
μέτρη τάπειν διέλθωμεν ταῖς αὐτῶν.

Ωστε μὲν διών εἴ τε δὲ ποτῦ καρμίαν εἶναι πτα φύσιν ωστε οὐλην θέασι,
καὶ ταῦτα σωματικάν καὶ μέγεθος ἔχουσαν, δῆλον οὗτοι πολλα-
χῶς αἱρέταις οι. τὸ γένος σωμάτων τὰς τοιχεῖα θέασι μόνον, τούτῳ δὲ αἱ-
σωματικά, οὗτων καὶ αἱσωματων. καὶ τοῖς θρέσεως καὶ φθοράς ἔπικα-
ρευτές ταῖς αἵτιας λέγεισι. καὶ τοῖς πομέτων φεσιολογοῦσιτες, δέ
ταχινέσιας αἴτιον αἰδερεύσοντι. εἴπερ δὲ τούτοις μιδένος αἵτιας θέ-
ασι, μιδέ δὲ οὐδὲν. καὶ πορεύεται τάπειν, δέραδιας τούτων σωμάτων
εἴπερ αρχῶν οὐτού (πλὴν γῆς) μὴ μοξάζοντες θρέσιν ἐκ τοιχείων²⁵
η μεταβολῶν, οὐδὲ ἔπικεν φάρμων ηδὲ ἀλλήλων θρέσιν πᾶς
ποιοῦσα. λέγω δὲ πῦρ καὶ θάλασσα καὶ αὔρα. πάρμεν γένος συκρί-
σθει, πάρηστις οὐδὲ διαλύλων γίγνεται). τάπειν πορεύεται ποτερον
εἴπερ

κεν, ἵκελεύθησε μὲν τὸν αὐτὸν καὶ αἰώνιον λέγεται αὐτόν. ἀπόπε-
γμόντος καὶ δῆλως τῷ φάσκῳ μεμῆδεται πρὸς χεῖν πολύτα, καὶ γένεται
ὅτι συμβαίνειν αἱμικταὶ δεῖν παρεγγέλλεται, καὶ γένεται πεφυκέ-
ναι τῷ τυχόντι μίγνυσθαι πρὸς τυχόν. παρέστηται πάτερ πάτη-
καὶ τὰ συμβεβηκότα καθείξονται τὰν θύσιῶν (τὸ γένος αὐτῶν μίξις,
οὐτὶ καὶ χωρισμός) ὅμοιος εἴ τις ακολουθήσει σωματιαρθροῦ ἀβε-
λεται λέγειν, ἴσως αὐτὸν Φανείν κανονιστρεπετέρως λέγων. ὅτε γένεται
ἄντοποκεκριμένον, δῆλον ως δοθέντην δύνητος εἰπεῖν κατά τὰς θύσιας
ἐκείνοις. λέγω μὲν ὅτι γένεται λαμπτὴν, γένεται μέλαν, ή Φαγὸν, ή διῆρος χει-
μα, ἄλλα ἀγράματαν τὸν καὶ αἰώνιον. εἰχε γένος αὐτὸν τὰ τέτταντα τὰς θύσιας
μετέπειν. ὁμοίως δὲ καὶ ἄχυμον τῷ αὐτῷ λέγω τάτταντα, δοθέντον
ὁμοίων θένταν. γένεται ποιόν οἰοντες αὐτὸν εἴτε, γένεται ποστόν, γένεται π. τ. τ.
γένεται μέρη πλευράματαν εἰδῶν, γένεται προχειραντελέατα. τὰτο δὲ α-
διάβαταν μεμιγμένων γε πολύταν· ήδη γένος αὐτὸν προκεκειτο. φησι δή
εἴτι μεμιγμένα πολύτα, πλέων τὰ τέτταντα. τὸν δὲ ἀμιγῆ μόνον καὶ κα-
ταρέν. εἰ δὲ τάτταντα συμβαίνει λέγειν αὐτῷ τὰς αρχὰς, τό, τε εὖ
(τὰτο γένος απλοῦ καὶ ἀμιγές) καὶ θάτερον καθάριον οὖν, οἷον τίθε-
μεν τὸ αἵρετον πρὸν οὐρανίνην καὶ μεταρχεῖν εἰδῶς θύνος. ὥστε λέ-
γει μὲν γένεται ὄρθως, γένεται θερμότητα μέρη τὸ πλευράληπτον
τοῖς τε ὑπερεγγένεται λέγεται καὶ τοῖς τοῖς Φαγονιμένοις μᾶλλον. ἄλλα γένη
γένεται μὲν τοῖς τοῖς γένεσιν λέγεται καὶ φοράν καὶ κίνησιν οἰκεῖοι τυγ-
χανόστοις μόνον. φεδόν γένεται τε τὸ θιαύτης θύσιας, καὶ τὰς αρχὰς, καὶ
τὰς αἵρετας γητάτοις μόνον. οὗτοι δέ τοῖς μὲν απολύταν τὰν θύσιαν ποι-
θεῖσιν θεωρεῖσιν, ταῖς δὲ θύσιαν τὰ μὲν αἵρετα, τὰ δὲ δέκα αἵρετα
πλέονται, δῆλον ως τοῖς αἱμοφοτέρων τὰν θύσιαν ποιοῦσι τὰν θύσιαν
ποτεψιν. δέ μᾶλλον αὐτὸς αἱδιατείθει τοῖς αὐτῶν, θύνατως, η
μή καλῶς λέγεται εἰς τὸ πλευράληπτον πλευράληπτον ποτεψιν. οἱ
340 μὲν οὖν κατελεύθησοι Πυθαγόρειοι, ταῖς μὲν αρχαῖς καὶ τοῖς τοιχείοις
εἰπε-

εὐθυντέρως χρών^τ) ταῦ φισιολόγων. Τὸ δὲ αἴπον, ὅτι παρέλαθε
σον αὐτὸν τὸν εἶδον αἰθητῶν. τὰ γένη μετριμανίκαι τῷ ὄντων, αἵδι
κατίστασις θεῖν, εἴτε ταῦ τοῖς τοῖς τοῖς αἰστρολογίαις. Διάφανέσσιν^τ μάντοι
καὶ τεσσαράκοντά τοις φύσεως πολύτα. Φυνώσι τε γό τὸ φρανόν
καὶ τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς μέρη, καὶ τὰ πάθη γό τα ἔργα, οὐδετηρεψοντος τὸ συμ-
βαῖνον. καὶ τὰς αρχὰς, καὶ τὰ αἴτια εἰς ταῦτα καταναλίσκοντον, ὡς
ὅμολογωτες τοῖς διῆγοις φισιολόγοις, ὅτι τοὺς ὃν τοῦτο θεῖν, ὅσσαν
αἰθητόν θεῖν, καὶ τοῖς εἰληφεν ὁ κατεύθυντος φρανός. Τὰς δὲ αἴτιας
καὶ τὰς αρχὰς ὡς τοῦ εἰπορμνήσκεις (ὡς λέγετο) καὶ ἐπιμναζεῖν αἱ
10 ιοῦ οὐκέτι τὰ αἰστρέρω ταῦ ὄντων, καὶ μᾶλλον τοῖς τοῖς φύσεως λέ-
γοις αἴρμοτέσσας. ὡς θύνος μάντοις έργου κίνησις ἔσται, πέρισσος καὶ
ἀπείρου μόνον τοσοκειρδίων, καὶ τοῖς τοῖς καὶ αρτίς, γάτεν λέγεον-
σιν, ηπάτης διωκατὸν αἴθυντος καὶ μεταβολῆς θύεσιν εἰς καὶ
φθοραῖ, ηταῦ ταῦ φερομνήνων ἔργα κατά τὸ φρανόν. ἐπι δὲ εἰ τε δοῦι
15 θύνεις ὡς τοῦτων εἰς μέγεθος, εἰ τε δειχθεῖν τοῦ, ὅμφρος θύνα έρ-
γον ἔσται τὰ μὴ καῦφα, τὰ δὲ βαῖσις ἔχοντα ταῦ σωμάτων τοῦ, ὡν
γένη τοσονιθεταὶ καὶ λέγεοντο, γάτεν μᾶλλον τοῖς τῷ μετριμανί-
κῶν λέγεοντο σωμῆν, ητοῖς ταῦ αἰθητῶν. δέ τοῖς πυρεῖς γῆς, η
ταῦ διῆγων τῷ τοις τοῖς τοῖς σωμάτων, γάτη ὀποιῶν εἰρίκασιν, ἀπε τοῖς
20 τοῖς ταῦ αἰθητῶν οἷματος λέγεντες ίδιον. ἐπι δὲ πάτης δεῖ λαβεῖν, αἴ-
τη μὴ εἰς τὰ τοῦ αἰειθμοῦ πάθη, καὶ τὸ αἰειθμὸν, ταῦτα τοῖς τοῖς
φρανὸν ὄντων καὶ γηρομνήων, καὶ δέ τὸ φράγξις καὶ τοῦ αἰειθμοῦ δὲ αἴ-
λον μιδένα εἰς τοῦτο τὸ αἰειθμὸν τοῦ, δέ τοῦτο σωματικένος κόσμος;
ὅπεν γάρ τὸ ταῦ μὴ ταῦ μέρες δέξα καὶ κακές αὖταις η, μικρὸν δὲ
25 αἴθεται τοῖς τοῖς τοῖς αἰδίκια, καὶ Διάφοροις τοῖς μίξις, διπόδειξιν δὲ λέ-
γοσιν, ὅτι τοῦτων μὴ εἴνεκασιν αἰειθμός θεῖ, συμβαῖνε δὲ κατά τὸν
έργον τοῦτον ηδὸν πλῆθος εἰς ταῦ σωματικῶν μεγεθῶν, Διάφοροι
τὰ πάθη ταῦτα αἰγλευθεῖν τοῖς τοῖς τοῖς εἴκεσσιν. πότερον δὲν τοῖς

ὁ αὐτὸς δέ τινας αἰειθμούσος σὺν τῷ φυγεῖν, ὃν δεῖ λαβεῖν, ὅπις τάχτων εἴ-
 » καρδίου δέ τινας, ἢ ταῦτα τάχτων μήδος; ὁ μὲν γάρ Πλάστων, ἔτερον εἶναι
 » Φυσικόν τοι κάκεινος αἰειθμούσος εἴη) καὶ ταῦτα εἴη) καὶ τάχτων μή-
 » δος, ἀλλὰ τάχτων μήδον τάχτων μήδος, τάχτων εἴη) αἰειθτός. ταῦτα μὴν
 τῷ Πυθαγορείων, ἀφείσθαι δικαῖον. οὐκοῦν γέδιατον αἴσθατος 5
 » σαῦτον οἱ εἴης ιδέας αἵτιας πιθείμοι, ταρώτον μὴν ξητεύντες ταῖς
 » τῶνταν λαβεῖν ταῖς αἵτιας, ἔτερον τάχτων ισα διαίτης αἰειθμὸν ἐκέμειν,
 ὡς τῷ εἴ τις αἰειθμῆσας θελέμοις, ἐλαττόνων μὴν οὐντων, οἵσιες μὴ
 διωκόσασθαι, πλείω εἴ ποιότας αἰειθμοί. φεδόν γέδισαν εἴκα τέλεσθαι
 τὰ εἰδήν δέ τάχτων, ταῦτα ὡν ζητεύντες ταῖς αἵτιας, σὺν τάχτων εἴσται 10
 ἐκεῖνα ταρψθείσαν. καθ' ἕκαστον γέδιατον μήδομέντων δέ τινας, ἢ ταῦτα ταῖς αἵ-
 τιας τῷ τε μήδον δέ τινας πολλῶν εἴην, καὶ δέ τοισιδεκά τοισι δέ τοισι αἱ-
 δίοις. εἴποις καθ' εἴς τοὺς δείκνυτος εἴσται τὰ εἰδήν, κατ' οὐδείνα
 Φαίνεται τάχτων. ἔτι διάνοιαν μὴν γέδικαν αἴσθατον γέγενετο συλλογισμόν.
 δέ εἰνων εἴης καὶ τάχτων εἴδην γέγενετο. κατά τε γέδιατον τάχτων 15
 γέδιατον τάχτων τῷ τε πιτεύμην, εἴδην εἴσαι πολύτων οὖσαν τηπιτεύμην είσι, καὶ
 κατέται εἴη δέ τοισι πολλῶν καὶ τῷ τε ποφάσεων. κατέται εἴη τοισι τι φθαρέτων
 τῷ φθαρτῶν φαίνασθαι γάρ ηταῖται δέ τινας. εἴποις αἱριθέεσατε τῷ
 λόγων, οἱ μὲν τῷ τε ποφάσεων ιδέας, ὥν τῷ φασιν εἴη γέδιατον καθ'
 αὐτό· οἱ δὲ τῷ πείστον αἴθρωπον λέγοντι. ὅλως τε αἰσθαρέσσοντοι ταῦτα 20
 τῷ εἰδῶν λέγοι, ἀμᾶλον εἴη βάλεν) οἱ λέγοντες εἴδην, τῷ ταῖς
 ιδέας εἴη). συμβαίνει μὴν εἴη τῷ δυάδα ταρώτων, ἀλλὰ διαίτης αἰει-
 θμὸν, καὶ τῷ ταρέστη, τῷ καθ' αὐτῷ, καὶ πομήθοστα πίνες αἰκολούθοστες
 τῷ ταῦταν εἰδῶν δόξας, ἵνα διώγνοσται τῷ πρόχει. εἴποις κατέται μὲν τῷ
 υπόλοιπον καθ' εἴναι φαμέν ταῖς ιδέας, ὡς μόνον ταῦτα δύστων εἴσαι 25
 εἴδην, ἀλλὰ πολλῶν καὶ ἑτέρων. καὶ γέδιατον νόμημα εἴην, ὡς μόνον ταῦτα ταῖς
 ιδέας, ἀλλὰ καὶ ταῦτα μήδον δύστων δέ τινας. καὶ τηπιτεύμην γέδιατον τῷ τε
 ιδέας εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων. καὶ ἄλλα δὲ μύεται συμβαίνει τοιαῦτα.

καὶ δὲ τὸ αἰγαλεῖον καὶ τὸ σόξας τὸ πεῖλατον, εἰ ἔσι μετέκπα
 εἰδη παντὸς θοῖον, αἰακτῆρον ιδέας εἴ μόνον. οὐ γάρ τὸ συμβεβοκός
 μετέχοντο, ἀλλὰ δεῖ τούτην ἐπάσου μετέχειν, οὐ μὴ καθ' οὐ πονε-
 ρώμενον λέγει. λέγω δὲ οἶον, εἰ τὸ άντεῖ τὸ διπλασία μετέχει, τὸ το-
 γιαίδιον μετέχει, ἀλλὰ καὶ συμβεβοκός. συμβεβοκε γένθε διπλα-
 σία αἰδίων εἴ. οὐτοῦ ἔσαι θοῖα πατεῖδη. τοῦτο δὲ τὸ τούτα οὐσία
 σημαίνει κακεῖ. οὐ πέσαι πατεῖδη φαίνει τούτη τούτα, δέντρο
 πολλῶν. καὶ εἰ μὴ τὸ αὖτε εἰδός παντὸν ιδεῶν γένθε μετεχόντων, ἔσαι το-
 κεινόν. γένθε μᾶλλον δέντρο φθαρτῶν δυάδων, καὶ δυάδων τὸ πολ-
 λῶν μὴ, αἰδίων δέ, τὸ δυάδει εἴκατο τούτο, οὐ δέ τούτην κακήν
 θυός. εἰ δὲ μὴ τὸ αὖτε εἰδός, οὐφύνει μετεῖδη εἴη, καὶ θύμοιον, οὐτοῦ
 αὐτοῦ εἰ θυσιαλέιται. Δεσπότην τὸν τε Καλλίαν κακήν τὸ ξύλον, μηδε-
 μίαν κεινωνίαν δέπιθενέντας αὐτῷ. πολύτων δὲ μάλιστα δέξει πο-
 ρήσεν αὐτοῖς, οὐ ποτε συμβάλλει) πατεῖδην τοῖς αἰδίοις παντὸν αἰδη-
 τοῖς τοῖς, οὐ τοῖς γιγνομένοις καὶ τοῖς φθειρόμενοις. οὐτε γέρκην θεωρεῖσας,
 οὐτε μεταβολῆς τούτην αἴτια αἰτεῖσι. ἀλλὰ μὲν γένθε
 ποτε τὸ θειστήματα τούτην βοηθεῖ τὸν παντὸν δικαίον, (τούτη γένθε θοῖα
 ἐκεῖνα τούτων τὸν τόποις γένθε αὐτῶν) γένθε εἰς τὸ εἴδη, μὴ συνπάρχον-
 τά γε τοῖς μετέχοντον. γένθε μὲν γένθε αὐτοῖς αἴτια δέξεν εἴ, οὐ τὸ
 λαβήσαν μεμιγμένον φέλεικα. ἀλλὰ σύττε μὲν ὁ λέγεις λίαν δικί-
 τος, οὐν Αἰγαλεῖα γέρας μὲν πρώτος, Εὔδεξος δέ τερερον, καὶ διδοὺς τίνες
 ἔλεγον· ράδιον γένθε σωματικοῖς πολλὰ κακά αἰδιά τοτε τὸ
 αὐτὸν δέξαν. ἀλλὰ μὲν τούτη τὸν εἰδῶν γένθε πάλα κατέγει-
 δέντα τόπον τὸν εἰωθότων λέγεις. τὸ δέ λέγειν τούτην αἰδείγματα
 αὐτὲς εἴ, καὶ μετέχειν αὐτοῖς τάλλα, κενολογεῖν γένθε μεταφοράς
 λέγειν ποιησάσθε. οὐ γέρκην τὸ έργα τούτων ποτε τὸ ιδέας α-
 ποβλέπον; σύδεχε γένθε εἴ τοι γίγνεσθαι θύμοιον ὅποιον, καὶ
 μὴ εἰκαζόμενον ποτε τὸ θειστήματα εἰκεῖν. οὐτε κακήν οὗτος Σωκράτος καὶ
 μὲν

μηδόντος, γένοιτο αὐτοῖσιν τῷ Σωκράτης. ὁμοίως δὲ δῆλον, ὅτι καὶ
εἰ λῶ ὁ Σωκράτης αἴδιος, ἔσται τε πλείστῳ φύσει ματατήσαντος·
ἀστεγὴ εἰδη, σῆ, θεοφόρος, θεῶν, θείου, αἷμα δὲ καὶ τὸ
αἷμα αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ μόνον ταῦταν φύσην φύσει ματατήσαντος·
δη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, οἷον θεός, ὡς γένος εἰδῶν· ὥστε δὲ αὖτε 5
τοφύσει ματατήσαντος· ἐπὶ δόξῃν αὐτοῖς αὖταν τὸν χωρίσ-
σιαν, καὶ διὰ τούτου. ὥστε πῶς αὐτὸις αἴδειν τούτου ταῦτα φύσει ματατῶν
φύσην, φύσει εἶν; Καὶ δὲ τῷ Φαύδων φύση λέγεται, ὡς καὶ τὸν τούτον
τὸν γίγνεσθαι αὐταῖς τὰ εἰδη τοῖς. καὶ τοι ταῦτα εἰδῶν οὐκον, ὄμφας τὸ γί-
γνεσθαι τὰ μετέχοντα, αὐτοῖς μηδὲ τὸ κυνῆσσον καὶ πολλὰ γίγνεται ἐπε- 10 |

341 οὐ, οἶον οἰκία, καὶ δακτύλιος, ὡν δὲ φαρμάκιαν εἰδη τούτα. ὥστε δῆλον
ὅτι τοιδέχεται καὶ τάλλα καὶ τὸν τὸν γίγνεσθαι, καὶ τοι διάτας αὐ-
τῶν, οἷας καὶ τὸν τρίτην ταῦτα. ἐπὶ δὲ τῷ εἰσιν αὐτοῖς τὰ εἰδη, πῶς
αὐτοὶς εἰσονται; πότερον ὅτι εἰτεροί αὐτοῖς εἰσι τὰ οὗτα; οἶον, δὲ
μὴν αὐτοῦ φέρεται αὐτοῖς, δὲν δὲ Σωκράτης, δὲν δὲ Καλλίας. τὸ 15
οὖν ἔκεινοι τούτοις αὐτοῖς εἰσιν; Τοῦτο γάρ εἰ οἱ μὴν αἴδιοι, οἱ δὲ μη,
τοῦτον δέρεσθαι. εἰ δὲ ὅτι λέγοι αὐτοῖς τὰ τοῦτα, οἶον οὐμφω-
νία, δῆλον ὅτι ἔσται ἐν γένει τῶν εἰσιν λέγοι. εἰ δὲ τὸ τοῦτο ὑπηρε-
τεγένοτοι καὶ οἱ αὐτοῖς λέγοι τοὺς ἔσοντα τοτέρους τοτέρους ἐτε-
ρούς. λέγω δὲ οἶον, εἰ ἔστιν οἱ Καλλίας λέγοις τὸν αὐτοῖς πυρετόν καὶ 20
γῆς, καὶ ὑδάτους, καὶ ἀέρους, καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῦ φέρεται, αὐτῶν τοιούτων
καὶ μηνῶν ἔσται· καὶ διὰ τοῦτο ὁ αὐτοῖς. ἐπὶ δὲ πολλῶν
αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς τοῖς, τοῖς εἰδῶν δὲ εἰτεροῖς πῶς; εἰ δὲ μηδὲ τοῖς 25
αὐτοῖς, ἀλλὰ διά τοῦτον τοῖς αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς, οἶον τοῦτο μεταλλάξι, πῶς ἔχονται
αὐτοῖς; εἰ τε γάρ οὐ μορφεῖς, πολλὰ συμβούσεται αὐτοῖς· εἰ τε μη
οὐ μορφεῖς, μήτε αὐτοῖς ἀλλά λαγεῖς, μήτε αὐτοῖς πᾶσαν πάσαν.

Σὺν γέροντος ἀπαθεῖς οὐσαὶ; γέροντος δὲ λογαριῶται, οὐτε
 ὁμολογεύοντα τῇ νοήσῃ. ἐπὶ δὲ αἰσθητὸν ἔτερόν οὐ γένος αἰσθητοῦ
 καὶ φυσικοῦ οὔτε, τοῖς δὲ αἰσθητοῖς, καὶ πολύτα τὰ μεταξὺ λε-
 γόμνα τοσούντα θνων, ἀπάντας, οὐτε τοσούντα σεχεταῖς; οὐδὲ τί τὰ
 μεταξύ τούτων τοῖς καὶ αὐτῶν; ἐπὶ αὖτις μονάδες αἱ τοῦ δυά-
 δι ἑκατέραι ἐν θνων παρατεταμέναις καὶ τοις αἰδημάτοις. ἐπὶ δέ
 οὐτοῦ αἰσθητοῦ συλλαμβανόμνος; ἐπὶ δὲ παρατεταμένοις, εἴ-
 τοι εἰσὶν αἱ μονάδες θεάσθαι, ἐγένετο τοις εἰρημένοις, εἴ-
 τοι τοιχεῖα τέπαρα τὸ δύο λέγεται. καὶ γέροντος τοις τοιχείοις, οὐ το-
 10 καὶ ινὸν λέγεται τοιχεῖον, οἷον θώμα, ἀλλὰ πῦρ καὶ γλῶς, εἰτὲ τοῖς πο-
 κινὸν θώμα, εἴτε μήτικῶν δὲ λέγεται αἰσθητος τούτος ἐνός, ὡς τῷ πο-
 κεῖς ήτούσις ὁμοιομετρεῖται. εἰ δὲ τοῖς ποκεῖς εἴσοντας τοῖς αἰσ-
 θητοῖς, ἀλλὰ δῆλον ὅτι εἰπεῖν δέται οὐτούτῳ, καὶ τούτῳ δέται σφραγίᾳ,
 πλεοναχώς λέγεται τὸ ἐν· ἀγρώς γέροντος αἰδημάτον. βαλέμνοι δὲ
 15 ταὶς σοφίας αἰδημάτοις τοῖς σφραγίσταις, μήτικον μὲν πίθενται σχετικοῖς
 βαρεγέος, ἐν θνων μηκεῖς τοῖς μεγάλους καὶ διπέπεδον σχετικοῖς πλα-
 τεοῖς καὶ τενήσις σθματοῖς. σθματοῖς δὲ σχετικοῖς παπιφύσις καὶ τοις ποκεῖς, η-
 τοῖς διπέπεδον γραμμήις, ητοῖς τερεὸν γραμμήις καὶ διπέπεδον; μῆ-
 λογέρον γένος τὸ πλατύ τοῖς διπεπέδον, καὶ βαθὺ τοῖς παπιφύσιν. ὡς τῷ
 20 σῶν τοῖς αἰσθητοῖς θώματοις, μήτικον μὲν πίθενται σχετικοῖς
 εἴτε τοιχεῖον, δῆλον ὅτι τοῖς αἰλού τοῖς διπέπεδον τοῖς αἰλού τοῖς καὶ
 ποκεῖς. ἀλλὰ μήτικον γένος τὸ πλατύ τοῦ βαθέος οὐδὲν διπέπεδον οὐ, τὸ σθματοῖς.
 ἐπὶ αὖτις στηματοῖς ἐν θνων συνπάρχεισι; τούτῳ μὲν
 σῶν διπέπεδον μεταχειρίζεται πλεύτων αἰσθητοῖς γεωμετρικῶν δόγμα-
 25 τοῖς. ἀλλὰ ἐκάλεται σφραγίδη γραμμῆς. τούτῳ δὲ πολλάκις ἐπίγειος ταὶς α-
 τομοῖς γραμμαῖς· καὶ τοις αἰδημον τοιχεῖον εἶναι οὐ πέρεσι. ὡς τοῖς διπέ-
 πεδοῦ γραμμῆις δέται, καὶ στηματοῖς δέται. ὅλως δὲ γνωτός τῆς σοφίας
 τοῖς τοῖς φανερῶν τὸ αἴτιον, τοῦτο μὲν εἰάκειν. γέροντος γέροντος λέγεται

μὴν τοῖς τῆς αὐτίας, ὅτεν ἡ σέρχη τῆς μεταβολῆς τὸν διάστατον
 οἰόμνοι λέγειν αὐταῖν, ἐπέρεις γοῖς εἰς τὸ φαρμάκον. ὅπως δὲ ἔκειναι
 τὸ παν γότια, οὐδὲ κανῆς λέγειν. Τὸ γάρ μετέχειν, ὡς αὐτὸν τὸ
 παρότερον εἶ πομνή, γάρ τοι θεῖν. Καὶ διὸ τὸ αὐτὸν τὸ παν γότια
 μὲν ὃν αὐτίαν. διὸ καὶ πᾶν γότιον, καὶ πάντα φύσις ποιεῖ. Καὶ τοῦτος διὸ
 τὸ αὐτίας ὡς φαρμάκον εἰς μίαν τῷ στρατηγῷ, Καὶ διὸ αἴπεται τὰ εἰδή,
 ἀλλὰ γέγενε τὰ μαθηματικά τοῖς οὐτῶν φιλοσοφίᾳ, φασκόντων ἀλ-
 λων γάρ εἰναι αὐτὰ δεῖν παραγματικά εαστα. ἐπεὶ δὲ τὸν παντοκειμέ-
 νὸν γότιαν, ὡς ὑλὴν μαθηματικώτεραν αὐτὸν υπολέγειν, καὶ μᾶλ-
 λον κατηγορεῖται, καὶ γραφοραῖς τὸ γότιον τὸ γότιον, σὺν διό με- 10
 γα καὶ διό μικρόν. ὡς αὐτὸν καὶ οἱ φεσιολόγοι φασί, καὶ μανόν καὶ διό πι-
 κίον, παρότερον τὸ παντοκειμένον φάσκουντες εἰς τὸ φαρμακὸν τοῦτο.
 Τοῦτο γάρ τοι θεῖν υπορχήν οὐσία καὶ ἐλληφίς. τοῖς δὲ κινήσεως, εἰ μὴ
 ἔσται τοῦτα κίνησις, διὸ λεγεῖν περὶ κινήσεως) τὰ εἰδή τοι εἰς μή, πόθεν ἥλ-
 θεν; οὖλη γάρ τοι φύσις φύσεως αὐτήρη) σκέψις, καὶ διό δοκεῖ ράδιον εἰς, διό 15
 δεῖξαι ὅπερ ἀπομιτά τὸ γένος). τῇ γάρ σκέψει διγένεια πομναῖν,
 ἀλλὰ μόνον εἰναι, αὐτὸν διδῶν οὐσίαν πομναῖν. Καὶ διὸ τοῦτο, εἰπὲ μὴ γέρος δῶν διό
 καθόλου εἰς). τῷτο δὲ τὸν σκέψιον αδικάζειν. Καὶ δέντα δὲ ἔχει λέγειν,
 Καὶ τὰ μέτα τὸς στριμούς μήκον τε καὶ ἐπίπεδα, καὶ σφραγίδες· γ-
 τε ὅπως ἔστιν ἔσται, γάρ τοι εἰς οὐνα ἔχει διωμάτιν. Τοῦτο γάρ τοι εἰδή 20
 οἰον τε εἰς). (γάρ εἰσιν αὐτοί μοι) γάρ τοι μεταξύ (τὰ μαθηματι-
 κὰ γάρ ἔκεινα) γάρ τοι φαρμάκα ἀλλὰ πάλιν τέταρτον μόνον φαίνεται
 τοῦ οὐράνου. οὐλως τε διὸ οὐσίων ζυτεῖν σοιχεῖα, μὴ διελόντας πολ-
 λαχῶς λεγομέναν, αδικάζειν δέρειν, αὐτὸς τε καὶ τῷτον διὸ Σέπον
 ζυτεῖν τὰς διαίσις οὐσίων ζυτεῖν σοιχεῖαν. Εἰπὲ οὐνα γάρ διό ποιεῖν τὸ πάσχειν, διό 25
 μέν, οὐκέτι διόπου λαβεῖν, ἀλλὰ εἰς αὐτὸν θεῖν, τῷ μὲν γότιον μόνον συδέ-
 χει. οὐτε δὲ τῷ μὲν οὐταν αὐτούς τεν τὰς σοιχεῖας ή ζυτεῖν, η οὐεαστα γέ-
 χει, οὐκ διηδέσ. πῶς δὲ αὐτὸν καὶ μάζαι τὰ τοῦ πομναῖν σοιχεῖα; δη-
 μεν

λον γέως ἀπόθεν οἴοντες ωρούπαρχον γιωείζοντα ωφέτερον. ὡς-
τοῦ γέως τῷ γιωμέτρῳ μαντάνονται, σήμα μὲν σύνδεχεται ωφέ-
τερον, ὃν δε ἡ ὑπεισήμη, καὶ τοῖς ὄντας μέλις μαντάνειν, οὐτὸν ωφέ-
τερον· οὐτε καὶ οὐτε τὸν σῆμαν. ὥστ' εἰ οὐ πολὺ των ὅτεν ὑπεισή-
μη, ὡς τῷ θυνέος φασιν, οὐτε αὐτὸν ωφέτερον γιωείζοντα σῆμα. καὶ
τοι πᾶσα μέτρησις οὐτε ωφέτερον ωφέτερον, οὐ θυνέον σῆμα. »
καὶ οὐδὲ δύστομείξεως, οὐδὲ οὐρομῶν. δεῖ γέτε, οὐδὲ οὐρομῶς, ωφέ-
τερον δέναγκαν εἶται γιωείμα. ομοίως δὲ καὶ οὐδὲ παγωγῆς. ἀλλὰ μὲν καὶ
εἰ τυγχανόντες σύμφυτος θυνέος, θυματεσὸν πάντας λατάνομον ἔχοντες »
10 κρατήσειν τὴν ὑπεισημήν· εἴτι πάντα θυνείσθεντα σῆμαν σῆμα, οὐ πάντας
ἔσαι δῆλον. καὶ γάρ τοτε οὐχί δύστομείαν. ἀμφισβητήσθε γάρ τοι
θυνέον, ὡς τῷ θυνέον σύμφυτον συλλαβάσαι. οἱ μὲν γάρ τοι σηματά-
καὶ μη καὶ αὖται, φασιν εἶται· οἱ δέ θυνέοντερον φύσιον φασιν εἶται, καὶ οὐ-
δένα τὸν γιωείμαν. εἴτι δέ οὐ σῆμα μηδηποτες, ταῦτα πάντας αὐτοῖς μη
15 έχοντας τὸν αὐθικόν γιωίν; καὶ τοι δέ, εἴτι πολὺ των ταῦτα συγχέονται
σῆμα, οὐδὲ οὐ, ὡς τῷ θυνέον φανείται εἰσιν σῆμα τὸν συγχέοντα. οὐτε
μὲν δὲν ταῦτα εἰρημένας σὺ τοῖς φρεσικοῖς αὐτίας ζητεῖν εἰσικειτο πολύ-
τες, καὶ τότεν σύκτος σύμβολον οὐχίριμνον αὐτοῖς εἰπεῖν, δῆλον καὶ σύκτος
ωφέτερον εἰρημένων. ἀλλά ἀμυδρῶς ταῦτας καὶ οὐ πολὺ θυνέον μέν θυνέον
20 ἀπασχού ωφέτερον εἰρίσται, οὐ πολὺ δέ θυνέον οὐδαμόθε. φελλίζο-
μένη γάρ οὐκεντήσθε τηλεσσφία τοῦ πολύτων, ἀτενέα τε
καὶ κατ' άρχας οὖσα, καὶ τὸ ωφέτον· εἴπει καὶ Εμπεδοκλῆς οὐ-
τοις τῷ λέγει φασιν εἶται. τότε δέ σῆμα τὸ πίστεν, καὶ οὐ σύμβολον τὸν
ωφέτηματος. ἀλλὰ μὲν καὶ ομοίως αἰαγχεῖον καὶ σάρκα, οὐ τὸν
25 δημόσιον οὐκεστον εἶναι διάλεγον, οὐ μηδὲ οὖν. Καὶ τότε γάρ καὶ σάρκα
καὶ οὐσιῶν σῆμα τὸν ἄλλων οὐκεστον, καὶ οὐδὲ τὸν ὄλιν, οὐ οὐκεστον 342
λέγει πῦρ καὶ γῆ, καὶ οὐδωρ καὶ αέρα. ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄλλα μὲν
λέγεντος, συνέφησεν αὐτὸν αἰαγχεῖον, οὐ φῶς οὐτὸν εἰρηκε. »

μὴν ὅτι τῷ ποιέτων, δεδήλωτο καὶ περίπερην. οὐτα δὲ τοῖς τούτοις τόποις πόροισιν αὐτοῖς, ἐπειδή λίθωριν πάλιν τάχα γέρας δέ, αὐτῶν δύποροσται μήτε τοφες τούτης εἰσερχομέναις.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑ
πά φιοντεὶ ἀλφα τὸ ἔλεπτον.

5

ΠΕΡΙ τῆς δημόσιας θεωρίας, τῇ μὲν χαλεπῇ,
τῇ δὲ ρᾴδιᾳ. σημεῖον δὲ τοῦ μήτε αἴσιως μηδέ-
να διώσασθαι πυχεῖν αὐτῆς, μήτε πολύτας α-
ποτυγχάνειν, διὰ ἕκαστον λέγειν οὐ τοσὶ τῆς φύ-
σεως, καὶ καθ' ἓνα μὲν, μηδὲν ἢ μικρὸν ἐπιβολή- 10
λειν αὐτῇ. οὐκ πολύταν δὲ σωματειῶσιν μόνιμά
γίνεσθαι οὐ μέγεθος. οὐτοῦ εἰςφέρειν εὔχεται περιγάνοντα
,, παρειμαζόμενοι, οἷς αὐτὸς θύρας αἱρέτοι; Καί τη μὲν αὐτοῖς εἰράδια-
τὸς δηλον τὸ ἔχειν καὶ μέρος μὴ διώσασθαι, δηλοῖ τὸ χαλεπὸν αὐ-
τῆς. οὐτοις δὲ καὶ τὸ χαλεπότερος γίνεται δύο Σέπους, οὐκ δὲ τοῖς 15
περίγμασιν, διὰ τὸ ίμιν τὸ αἵπον αὐτῆς. οὐτοῦ γέρας καὶ πάτημα
,, νηκτείδιν οὐματία περὶ τὸ φέροντος ἔχει τὸ μήτημέραι, γίνεται
,, ήμετέρας θυχῆς οὐτοῦ περὶ τὰ τῇ φύσι φανερώτατα πολύταν.
οὐ μόνον δὲ χάστιν εὔχειν μήκειν τόπους, οὐδὲν αὐτὸς καίνωντος ταῖς δό-
ξαις, διὰ τοὺς ἑπταπολιαγότερον δύπορων μόνοις. καὶ γέρας 20
τοι συμβολοτάτη οὖτις γέρας εἴη περιποταῖς τοῖς θύραις. εἰ μὲν γέρας Τι-
μόθεος μὴ εἴδητο, πολλὲν αὐτὸν μελεποτίαν οὐκ εἴσηγεται· εἰ δὲ μὴ
Φρυνίς, Τιμόθεος οὐκ αὐτὸν εἴδητο. οὐ αὐτὸν δὲ Σέπον καὶ τὸ περί τὸ
δημόσιας δύπορων μόνη γέρας εἴναι παραβλήφαμέν πι-
νας δόξας· οἱ δὲ τὸ γήρασθαι τόπους αἵποι γεγόνασιν. ορθῶς δὲ ἔχει 25
καὶ

καὶ δὲ καλέσας τὸ φιλοσοφίαν ὑπεισῆμεν τὸ μηδεῖας θεωρητικὸν·
θεωρητικῆς μὲν γάρ τέλος μήτερ, το εγκλητικῆς δὲ ἔργον. καὶ γάρ εἰσι
τὸ πῶς ἐχει πῶς· καὶ γάρ αὐτὸν καθ' αὐτὸν, διὰλα τοῦτος οὐ, καὶ νῦν
θεωρεῦσιν οἱ το εγκλητικόν. Καὶ οἶμεν δὲ τὸ μηδεῖας αὐτὸν τὸ αὐτὸν.
Γένεσιν δὲ μελίστα μὲν τὸν αὐτὸν, καθ' ὃ καὶ τοῖς μηδοῖς ὑπάρχει
τὸ συνώνυμον, οἷον τὸ πῦρ θερμότατον. καὶ γάρ τοῖς μηδοῖς τὸ αὐτὸν
τὸ τὸ θερμότητος. οὕτε καὶ μηδεῖας τὸ τοῖς υπέρεργοις αὐτὸν τὸ α-
ληθέσιν εἴ). διὸ ταῦτα δεῖ οὐτων δηρχας, αναγκαῖον δεῖ εἴ) α-
ληθεσάτας. γάρ ποτε ἀληθεῖς, γάρ οὐκέπιναις αὐτὸν οὐ δεῖ τὸ εἴ-
τον ναι, διὰλλοι εκεῖναι τοῖς ἀλλοῖς. οὐδὲ οἶκεσιν οὐδὲ τὸ εἴ), εἴτε καὶ τὸ
ἀληθεῖας.

Αλλὰ μὲν ὅπου γένεται δρχὴ οὐς, καὶ αὐτὸν πρεπεῖται τὸν β
ούντων, γάρ εἰς βίβλων εἰς τε κατ' εἰδος, δηλον. γάρ το γάρ οὐς εἰς οὐ-
λην, τοδὶ σὺν τῷδε δικατονταί εἶναι εἰς αὐτὸν· οἷον σάρκα μὲν σὺν
ιγῆς, γλυκὸν δὲ σὺν τῷ αὐτῷ, αὐτῷ δὲ σὺν πυρεσσα, καὶ τῷτο μὴ ισασθε·
γάρ το εἴτε τὸ δρχὴ τὸ κατέστως· οἷον, διὰ μὲν αὐτὸν προπονοῦσθαι τὸ αὐ-
τῷ, καταπλεύσαι, τῷτον δὲ τὸ τὸν πλάνη, διὰ μὲν πλάνου τὸ τὸν νε-
κτης, καὶ τῷτο μηδὲν εἴ) πέρας. ομοίως δὲ οὐδὲ τὸ γάρ εἴενει, εἰς α-
πέργον οὗτον τε εἶναι· βάθισιν μὲν υγείας εἴεναι, ταύτων δὲ βίδαμ-
20 μοίας, τὸ δὲ διδάχμονται αὐτοῖς· καὶ εἴτε αὐτοὶ αὐτὸν αὐλαχεῖν εἴ).
καὶ διὰ τὸ τὸν εἴ) αστάτως. τὸν γάρ μεσον οὐ γένεται εἴξω οὐδεῖα-
ται τοι τοῦτο, αναγκαῖον εἴ) τὸ προπονοῦν αὐτὸν τὸ μετ' αὐτῷ.
εἰ γάρ εἰπεῖν ἡμᾶς δέοι πατέλεων, αὐτὸν τὸ προπονοῦν εἴσημεν.
γάρ δὲ τόχε εἴσατον. Καὶ εἰρὸς γάρ τόχε τελευταῖον. διὰλα μὲν
25 οὐδὲ τὸ μεσον· εἰος γάρ. Καὶ εἰ γάρ Διαφέρειν οὐ πλείω εἴ), γάρ
αὐτὸν οὐ πεπερασμένα. τὸν δὲ απείρων τῷτον διὰ πόνου, καὶ ο-
λως τὸ απείρου πολύτα τὰ μέρη μέρει τοι. οὐτοις οὐδὲ τὸ μετ' αὐτῷ. οὐτοις
εἰ πορειαδέν γένεται τὸ προπονοῦν, οὐλως αὐτὸν οὐδὲν γένεται. διὰλα μὲν

ΤΟ ΑΤΟ ΕΛΑΤΤΩΝ.

五

API-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ-
τὰ τὰ φυσικά Β.

ΝΑΓΚΗ ταχές τὸν ἀπειρητουμένων ἀπει-
τίμων ἐπελθεῖν ήμας ταχέτον, τοῦτο ὡν ἀ-
πορῆσα γεῖ ταχέτον. Ταῦτα δὲ ἔτι ὅσα ταχές
αὐτῶν σήμερος ὑπόληφασί πνεος, καὶ εἰ πικρ-
εῖς τύπων τυγχάνοι ταχέτον παρεργαμένον.
Ἔτι δὲ τοῖς δύο πορῆσα γενεράλοις ταχεύργενοι
τὸ Διαπορῆσα καλῶς. οὐ γάρ σύρεν δύο ποεία λύσις τὴν ταχέτην
ἀπορευμάτων ὅστις. λύσιν δὲ τοχέτην ἀγνοοῦται διὰ δεσμούν ἀλλὰ τὸ
τὸ Διαφορίας δύο ποεία μηλοῖ τύποι τοῖς τὴν ταχεύματος. οὐ γάρ α-
πορεῖ, ταῦτη ταχεύτησον πέπονθε τοῖς δεδεμένοις. ἀδυνάτον γάρ
ἀμφοτέρως ταχευλθεῖν εἰς τὸ ἔμπαρασθεν. διὸ δεῖ τοὺς διεχερείας
τεθεωρηκέναι πάσας ταχέτην, τύπων τε γάλεν καὶ Διά τὸ τέλος
ξηρωτας αἴδε τὴν Διαπορῆσα φρώτον, ὁμοίους εἶτι τοῖς ποι διῆσι
βαδίζειν ἀγνοοῖσι. καὶ ταχές τύποις, οὐδὲ εἰ ποτε τὸ ζητήριον δύ-
ρηκεν οὐ μή, γνώσκειν. τὸ γάρ τέλος τύπων μὴ δῆλον, παῦτον δὲ κα-
λῶς ταχεύπορικέτι δῆλον. ἐπεὶ δὲ βέληνον αἰάκην ἔχει ταχές τὸ
χρίναι, διὸ ὡς τῷ αἰτίδικων καὶ τῷ ἀμφισβητήσαντων λόγῳν ἀκ-
κρότα πομένων. ἐτοχέτησα, φρώτη μὴν τοῦτο ὡν τὸ τέλος πε- 20
Φερομισθένεοις διπορήσαμεν, πότερον μίας οὐ πολλῶν ὅστιν ἐ-
πιτημένη τεωρῆσα τοὺς αἵτιας, οὐ πότερον τοὺς τὸν τὸν τούτους τοχέ-
τησατος ὅστιν τὸν ἀπειρημένος ιδεῖν μόνον, οὐ καὶ τοῦτο τῷ δργάνων ὅστιν
δεικνύσσον ἀπομένεις. οἷον πότερον σύδεχεται ταῦτο καὶ ἀμα φά-
νακαὶ τὸν φαίνει, οὐδὲ τὸ σήμερον ταῦτα τοιόταν. εἰ τὸ ἐτοχέτησα πε- 25
εὶ τὸν τὸν τούτους, πότερον μία τοῦτο πάσας, οὐ πλειόνεσί εἰσι. καὶ εἰ
πλειόνες, πότερον ἀπασχουγενεῖς, οὐ τοὺς μὲν σφίδας, τοὺς δὲ ἄλ-
λα τούτων

λόπιλεκτέον αὐτων. καὶ τῷτο δὲ ἀλλά τὸν αἰαληφίων ὅστιν γιτῆ-
 σαι, πότερον τὸν αἴαληφὸν ὁσίας εἴ μόνον φατέον, οὐκέτι τὸν τελεῖον
 τοιούτος τοῦτο τε εἴδη, καὶ τὰ μεταμορφώσας, η πλείονα γέρνη τὸν ὁσίον οἱ
 ποιούστες ταῦτα τε εἴδη, καὶ τὰ μεταμορφώσας, μεταξὺ τότεων τεχνῶν
 τὸν αἴαληφόν. τοῖς τότεων οὖν, καθάδι φαλάρη, ὑποκε-
 τέον, καὶ πότερον τὸν τελεῖον τὸν ὁσίας θεωρεία μόνον ὅστιν, οὐκέτι τὰ
 συμβεβηκότα καθ' αὐτὰ ταῦς ὁσίας. τοῖς δὲ τότεον, τὸν τελεῖον
 τοῦτο, καὶ ἐπέρου, καὶ ὄμοιον, καὶ αἰομοίον, καὶ τελετότητος, καὶ τανάγρον,
 καὶ τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο, καὶ τὸν αἴαληφόν απόδιτων τούτων
 10 γάρ τον, τοῖς οὖσαν οἱ Διαλεκτικοὶ πειρῶνται σκοπεῖν, όπου τὸν τανά-
 γρον μόνον πειράμνοι τινὰ σκέψιν, τίνος ὅστιν θεωρησαν τοῖς ποδύ-
 των. ἐπὶ δὲ τότεον αὐτοῖς οὐτε καθ' αὐτὰ συμβεβηκεῖ καὶ μή μόνον τούτον
 τοῦτον ἔκειτον, διλλά καὶ εἰ ἀρχεῖ ἐν εἴναι τανάγρον. καὶ πότερον αἴ-
 στραχαῖ καὶ τὰ σοιχεῖα τὰ γέρνη ὅστιν, οὐ εἰς αἱ μιαρέσται τανάπαρχοντα
 15 ἔκειτον. καὶ εἰ τὰ γέρνη, πότερον οὐτε τοῖς αὐτόμοιοι λέγει τελεύ-
 ταῖς, οὐ τὰ τερπταῖς οἶνον, πότερον τζῶν ή αἱ θερπτοί, στραχήτεραι
 μᾶλλον ὅστιν τοῦτο καθεῖται. μάλιστα δὲ τηλιττέον καὶ τοῦτο
 γμαλιθέον, πότερον ὅστιν τοῦτο τὸν ὄλεων αἴτιον καθ' αὐτὸν, οὐ
 γάρ τοῦτο γωνιεῖον, οὐ γάρ τοῦτο τὸν ὄλεων αἴτιον καθ' αὐτὸν, καὶ
 20 πότερον ὅστιν τοῦτο σωμόλεον. λέγω δὲ τὸ σωμόλεον, ὅταν κατη-
 γορηθῇ τὸ τὸ ὄλεων, οὐ γάρ τὸ τὸν λόρη, τὸ δὲ γάρ τοῦτο ποῖα τηλιττέον
 ὄνταν. ἐπὶ αἱ στραχαῖ, πότερον αἱ λέσματα η εἰδῆς λέσμέναι, καὶ αἱ στρα-
 25 χαῖ λέγονται, καὶ αἱ παῖς τανάκειμναι. καὶ πότερον τὸν φθαρτόν
 καὶ αἱ φθαρτῶν αἱ αὐταῖς, οὐτεραῖς. καὶ πότερον αἱ φθαρτοῖς πᾶσαι, οὐ
 τὸν φθαρτῶν φθαρταῖς. ἐπὶ δὲ τὸ πολύτεων γαλεπάται, καὶ πλεί-
 στον αἴποειαν ἔχον, πότερον τὸ ἐν τούτῳ οὖν, καθάδι οἱ Πυθαγόρειοι
 καὶ Πλάτωνεις εἰλεγμένοι, οὐτερούν τὸν ὄλεων, διλλά γάρ τὸν ὄλεων, οὐ
 διλλά εἰπερούν τὸ τανάκειμνον, οὐτερούν Εμπεδοκλῆς φησι φιλίαν, οὐ

ἄλλος δέ θεος πῦρ, ὁ δὲ ὑδωρ, ἡ δὲ ἀέρας. καὶ πότερον αἱ θύραι καθο-
ρευεῖσιν, οὐδὲ τὰ καθέκεντα τῷ ποτερούματων, καὶ μαίμη, η
σφρυγία. ἐπὶ πότερον ἀμφός, οὐδὲ τὰ κίνηταν. καὶ γάρ ταῦτα πο-
εῖσιν αἱ θύραι πολλών. ποτερούς δὲ τοῖς πότεροι οἱ αἰειθμοί, καὶ
τὰ μήκη, καὶ τὰ διάμετρα, καὶ αἱ στυμαὶ δύσια θνήτεροι εἰσιν, οὐδὲ ταῦτα
οὐσίαι, πότερον κεχωρισμένα τῷ αἰθητῶν, οὐ τοῖς ποτερού-
τοις αἴποτεν, οὐ μόνον χαλεπὸν δύσκολον τῆς αληθείας,
ἀλλὰ τοῦτο διαφορόστι τῷ λόγῳ φάμιον καλῶς.

344 β. Πρῶτον μὲν δὴ τοῦτον ποτερούν μαῖς η πλή-
όντων δέτιν θεοτεμένην θεωρῆσαι πότερα τὰ γῆρατα αἴποτεν. μαῖς μὲν 10
γένεται οὐτι πᾶς αἱ εἴη μη ἀνθίνεις οὐδὲ γέρας γενείσει;
Ἐπειδὲ πολλοῖς τῷ οὐτερῷ γέρας αἴρεται πάσι πάσαι. Ήντα γάρ
τον οὔντα τῆς κυνήσεως θύραιντας εἰς τοῖς αἰκινήτοις, οὐ ταγ-
διοῦ φύσιν; εἰς φράπτην δὲ αἱ ηγαθοὶ καθ' αὐτὸν, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν
φύσιν, τέλος δέτιν καὶ γέρας αἴποτεν, διπέπειν εἶναι καὶ μήτε) καὶ εἴτε 15
πάλλα. Τὸ δὲ τέλος, καὶ δέ τοι εἴναι, ποτερούς πινός δέτι τέλος. αἱ
δὲ ποτερούς πάσαι μὲν κυνήσεως. οὐτοὶ δὲ τοῖς αἰκινήτοις οὐδὲ
σιδέροις ταῦτα εἰς τὰ δύραινα, γέρας εἴναι οὐ αἰτιαζόν. διό
καὶ δὲ τοῖς μαθήμασιν δέδειν δείκνυται διὰ ταῦτα τοις αἴποτεν, γέρας
εἴτε διπόδις διδέμια, διόπι βέληνον καὶ γέρας. ἀλλὰ τοῦτο πα- 20
ράποδον μέρους) δέδειν οὐδενὸς τῷ ποτερῷ τοις τοῖς. οὐτε διὰ ταῦτα
σοφιστῶν θνήτων, οὐδὲ άειτηπως, ποτερούλακιζεν αὐτοῖς. διό μὲν γέ-
ται ἄλλας τέχνας, καὶ ταῦς βαταύσσοις αὐτῆς, οἷον διατεκτική καὶ
σκυλική, διόπι βέληνον καὶ γέρας πότερα. Ταῦτα διατημένη-
καὶ δέδειν ποιηταὶ λόγον ποτερού αἴθαντον καὶ κακῶν. ἀλλὰ μὲν εἰ γέ- 25
πλέοντος θεοτεμένη τῷ αἴποτεν εἰσιν, καὶ ἔτεραι ἔτερας θύραις. Ήντα ταῦ-
ταν φατέον εἰς τὸ γέρας μήτεν, οὐ θνήτα μάλιστα τῷ ποτερούματος
τὸ γέρας μήτεν θεοτεμένον τῷ εχόντων αὐτοῖς; σιδέρεται γάρ τοι
απαί.

από πορύτας τάς έποις τῷ αἰτίων τούτου πάχειν οἶνοικίας, ὅτεν
μὴν ἡ κίνησις, ἡ τέχνη, τοῦδε οὐκεδόμος· γάρ οὐ ἐνεκεῖ, δέ εἴργειν υἱονδὲ,
γῆ τούτη λίθοι· οὐδὲν εἶδος, οὐ λέγεις. Καὶ μὴν σῶν τῷ πάλαι μιω-
εισμένων, οὐα γένη καλέσθητε οὐτεισήμονα σοφίαν, οὐδαμότες ἔχει λέ-
γειν ἐκάστην τοῦτο φερεῖν· νὴ μὴν γάρ δέχεται πάτητο καὶ τὸ γεμονικώ-
πάτητο, καὶ οὐδὲν τοῦτο μεύλας γάρ αἰτία πεινεῖταις δι-
κειον, οὐ τάπελευτού πάγαδον ποιαύτη· (τάπελαν γάρ ἐνεκεῖταιλλα) οὐ
οὐδὲν τῷ περιστατων αἰτίων, καὶ τάπελευτού μελισσα οὐτεισητάπελα, οὐ τό-
10 μὲν εἰδέναι φαμέν τῷ εἴτε γνωμεῖσον πάτητο τοῦτο φερεῖται, μᾶλλον
οὐτοῦ οὐ τάπελων, ἐπεργνέτερου μᾶλλον, καὶ μελισσα τῷ οὐτεισητάπελα,
ἀλλὰ τῷ πόσσον, οὐ ποιον, οὐ οὐ ποιεῖν πάγαδι πέφυκεν. Επι δὲ καὶ τοῖς
τοῖς διηγοῖσι, οὐ εἰδέναι ἐκεῖσον, καὶ οὐ διποδειξεῖσι εἰσι, πότερον οἰόμετα οὐ-
πάρχειν, οὐταν εἰδῶμεν οὐτεισητάπελα· οἶνον, οὐ οὐτεισητάπελα γνωμεῖσον, οὐτεισητάπελα.
15 στοιβάρεσσις. ομοίως οὐ καὶ οὐτεισητάπελα μᾶλλον. τοῦτο δὲ τοῦτο θήρεσσι, καὶ
τοῦτο τοῦτο, καὶ τοῦτο ἀπασαν μεταβολὴν, οὐταν εἰδῶμεν τῷ δέ-
χειν τῆς κινήσεως. τάπελα οὐτεισητάπελα αἰτίκειμον τῷ τέλει. οὐτε
ἀλλας αὐτὸς δέξειν οὐτεισητάπελα, οὐτεισητάπελα τῷ αἰτίων τάπελων οὐ-
κεῖσον. ἀλλὰ μὲν καὶ τοῦτο τῷ διποδεικηκαντού πάρχειν, πότερον
20 μᾶς οὐτεισητάπελα, οὐ πλέονταν, οὐ μοισειτίσμον οὐτεισητάπελα. λέγω δέ τοι
παδεικηκές, καὶ τοῦτο ποιαὶς δέξεις, δέ οὐ αἴπομπτες δεικηύοσιν οἶνον
οὐ πομή αἰαγκειοκή φαίνεις διποφαία, καὶ αἴδηναίν αἴμα εἴτε
καὶ μὴ εἴτε, καὶ οὐσαί ἀλλα τοιαῦται τοῦτο παδεικηκές, πότερον μία
τάπελων οὐτεισητάπελα τοῦτο οὐταν, οὐτεισητάπελα καὶ εἰ μὴ μία, πότερον
25 γένη τοῦτο φερεῖν τοῦτο ζητειρμένω. μᾶς μὲν σῶν τοῦτο παδεικηκές
εἴτε. Οὐδὲ μᾶλλον γεωμετρίας, οὐ ποιασοῦ, τοῦτο τάπελων οὐτεισητάπελα
ζητειρμένω. εἰτοῦτο μὲν ομοίως μὲν οὐποιασοῦ οὐτεισητάπελα, αἴπασαν δὲ μὴ
σιδέρηται, οὐδὲν τῷ πάλαι μᾶλλον, τάπελα οὐδὲ τῆς γνωμεῖσον τοῦτο

χοίσιας, οἵδιον δέ τοι σημειώνεται αὐτῶν ἄμφοι καὶ θύνα Σύπον ἔσται
αὐτῶν ὑπερισήμιον. Οὐ μὴ γάρ ἐκεῖνον τότεν τυγχανόντος ὅν, καὶ νῦν γνω-
εῖσθαι. Καὶ ὥντας ὅν τοις γνωστοκράτοις ἀλλοῖς, καὶ διῆγα τέχναν.
εἰ δὲ ἀπὸ δικαιοκράτεος αὐτῶν δέται, δεῖσθα πιθύος εἴτε θεοκράτεον,
καὶ τὰ μὲν πάντα, τὰ δὲ ἀλεξιώματα αὐτῶν. τοῦτο πολύτεν γάρ
ἀδικίαν ἀπόδειξιν εἴτε αἰδίκην γέραντον εἴτε οὐκέτε οὐκέτε, καὶ
θυνταν τὸν ἀπόδειξιν. οὕτω συμβαίνει πολύτεν εἴτε γέρος εν τῷ δι-
καιοκράτον. πᾶσαν γέραντον αἴτιοδεικην, καὶ ὥντας τοῖς ἀλεξιώμασιν.
ἄλλα μὲν, εἰ ἐτέρει τὸν χοίσιαν δέ τοις τότεν, ποτέρει καὶ εἰσω-
γένεται τοῦτο εἴτε πέφυκεν αὐτῶν; καὶ δόλου γέραμάλιστα, καὶ 10
πολύτεν ἀρχαῖ, τὰ ἀλεξιώματα δέταινείτο δέται μὴ τότε σοφῶς, πίνος
ἔσται τοῦτο αὐτῶν ἄλλα τὸ θεωρῆσαν δέ αἰλητεος καὶ δέ φύδος. ὅλως
τε τὸν χοίσιον πότερον μία πασῶν δέταιν, οὐ πλείον δέπισθμα. εἰ μὲν
ὅν μὴ μία, ποίας χοίσιας θετέονται δέπισθμα ταύτων. δέ μία
πασῶν, οὐκ δύλογον. καὶ γέραντος αἴτιοδεικηκότεν μία τοῦτο πολύτεν 15
εἴτε τῷ καθ' αὐτὸν συμβεβηκότεν, εἴτε πάντας ἀπόδεικηκότεν περί^τ
θεοκράτεον θεωρήσαντα καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα οὐκ τῷ κατινῶν
δόξων. τοῦτο δέντος δέ μέρος, τὰ συμβεβηκότα καθ' αὐτὰ, τὸ αὐ-
τῆς δέται θεωρῆσαν οὐκ τῷ μὲν αὐτῶν δόξων. περί τε γάρ δότη, μαῖς καὶ
δέ αὖ, μαῖς, εἴτε τὸ αὐτῆς, εἴτε ἄλλης. οὕτω καὶ τὰ συμβεβηκότεν 20
πα, εἴθ' αὐταὶ θεωρήσασιν, εἴτε οὐκ τότεν μία. ἐπι δὲ πότερον πε-
ρι τούτους τὸν χοίσια τὸν θεωρεῖα μόνον δέταιν, οὐ καὶ τὰ συμβεβη-
κότα τοῦτο εἴκεσον γέρος, τοῦτο ὡν αἷμα. Θηραλίης δικαιούοσιν, οὐ 25
διῆγος. εἰ μὲν γέραντος αὐτῆς, ἀπόδικηκότεν πάντα γνωσταί δέπισθμας, καὶ τὰ συμβε-
βηκότα τοῦτο εἴκεσον γέρος, τοῦτο ὡν αἷμα. Θηραλίης δικαιούοσιν, οὐ
δοκεῖ δὲ τότε πάνται δέπισθμας εἴτε αἴτιοδεικηκότεν. εἴ τοι δέπισθμα, οὐ δέπισθμα,
αὶ περὶ τὸν χοίσια τὰ συμβεβηκότα; τότε γέραντος αἴτιοδεικηκότεν παγκά-
λεποι.

λεπον. ἐπὶ δὲ πότερον τὰς αὐθικὰς ὕστιας μόρας ἐι) φατέον, οὐ καὶ
τῷδε τάκτας αἵγεις· καὶ πότερον μοναχῶς, οὐ πλείω γῆρυν τετύ-
χηκεν· οἷον οἱ λέγοντες τὰ τε εἰδη καὶ τὰ μεταξὺ, περὶ αὐτὰς τὰ με-
τηματικὰς εἶναι φασιν ὅπεισήμας. οὐ μὴ σῦν λέγοντες τὰ εἰδη
5 αἴτια τε καὶ ὕστιας ἐι) καθ' ἑαυτὰς, εἰρηταὶ τοῖς θεφτοῖς λέ-
γοις τοῖς αὐτῶν. πολλαχῇ δὲ ἔχοντας διεκρίσιαν, θρέψενος ἥπιον
ἀπόπον, δὲ φαίμην εἶναι τίνας φύσεις τῷδε τὰς ὕστιας.
Τάκτας δὲ τὰς αὐτὰς φαίμην τοῖς αὐθικοῖς, πλέων οὐταὶ μὴ αἴ-
τια, τὰ δὲ φθαρτά. αὐτὸς γάρ αὖθις πότερον φασιν ἐι), καὶ αὖτε ἡ πάσου
10 καὶ οὐδέτερον, αὐτὸς δὲ θρέψεν· τῷδε χαπλότον μὴ ποιοῦντες τοῖς θεφταῖς
μὴν ἐι) φάσοχρον, αὖθις ποδοῖς δέ. τῷτε γάρ ἔχεινοι γάρ τεν αὐτο-
ἔποιον, οὐ αὖθις ποτε αἰδίον, γάρ τοι τὰ εἰδη, διλλοὶ οὐ αὐθικά
αἴτια. ἐπὶ δὲ εἰ τις τῷδε τὰ εἰδη καὶ τὰ αὐθικά τὰ μεταξύ θίστε,
πολλὰς ἀποειδεῖς ἔξει. δῆλον γάρ οὐδὲ οὐρανοῖς γραμμάτης παρ' αὐ-
15 ταῖς καὶ τὰς αὐθικὰς ἔσονται, καὶ ἔκαστον τὸν μῆναν γῆραν. οὗτος ἐ-
πειδὴ οὐδὲρολγία μία τότεν θέτιν, εἴσαι τις καὶ ὕστερος τῷδε τὸ
αὐθικὸν γέγονον, καὶ ἥλιος καὶ σελήνη, καὶ τάλλα οὐρανοῖς τὰ κατ' θύ-
γεινόν. καὶ τοι πῶς δεῖ πιστοῦσα τόποις; θρέψεν γάρ αἰκίνητον δι-
λογον ἐι), κινέματον δὲ καὶ πρυτελῶς ἀδυνάτον. οὐρανοῖς δὲ καὶ πε- 345
20 εὶ ὁν οὐδὲπικὴ ταχαγματίζεται, καὶ οὐ τοῖς μαθηματικοῖς αρ-
μονική. καὶ γάρ ταῦτα ἀδυνάτον ἐι) τῷδε τὰ αὐθικά, οὐδὲ τὰς αὐτὰς αὐτίας. εἰ γάρ δὲτιν αὐθικά μεταξύ καὶ αὐθικός, δῆλον οὐτι
καὶ τῶν ἔσοντος μεταξύ αὐτῶν τε καὶ τοῦ φθαρτοῦ. ἀπορήσει δὲ
αὖτις τις καὶ περὶ ποια τὸν οὐτεν δεῖ ξητεῖν τάκτας τὰς ὅπεισήμας.
25 εἰ γάρ τόπος διέσιδε τὸ γεωμετρεῖας μόνον, οὐτι οὐ μὴ τότεν θέτιν οὐν
αὐθικούμενα, οὐδὲ τὰκταὶ αὐθικταῖ, δῆλον οὐτι καὶ τῷδε τὰκτιαὶ τετεκτί-
ζεται τις ὅπεισήμηται, καὶ παρ' ἐκάστην τὸν μῆναν μεταξύ αὐτῶν τε
ιατεκτίς, καὶ τῆς δε τετεκτίς. καὶ τοι πῶς τόπος δυνατός; καὶ γάρ

αὐτούσινά ἔπειτα εἴη τοῦτο τὰ αἰδητά, καὶ αὐτός οὐκέτι οὐκέπον. ἔμα δὲ
τὸ πολὺτελές, οὐκέτι γεωδαιγία τῷ αἰδητῷ, οὐκέτι μεγεθῶν καὶ φέρ-
πων. ἐφθείρετο γάρ αὐτὸς Φερεμήνων. Διλαὶ μὲν γάρ τῷ αἰδητῷ
αὐτοῦ εἴη μεγεθῶν, οὐδὲ τούτοις οὐρανὸν ἀερολογία πάντα. Καὶ τοῦτο
αὐτὸν γεωμετρία τοιαύτη είσιν, οἷς λέγεται οἱ γεωμετροί. οὐδὲν γα-
γδὴ μέγιστῷ αἰδητῷ γάρ πας, οὐδὲ τορογύρων. ἀποτελεῖται γαγδὴ τῷ
κλινόνος οὐ κατά στρυμόν οὐ κύκλος, διλαὶ οὐδὲ πρωταγόρας ἔλε-
γχοι, ἐλέγχων τὰς γεωμετρίας. Υθέντις αὐτὸν γεωμετρίας καὶ ἐλικες τὸ οὐρανοῦ
ὅμοιας, τούτοις ὡντινοῖς ἀερολογία ποιεῖται τὰς λέγους. Καὶ ταῦτα ομοιαῖα
τοῖς ἀεροῖς τῷ αἰδητῷ ἔχει φύσιν. εἰσὶ δέ θύνες, οἵ φασι μὲν εἶναι τὰ με-
ταξύ τοιαυτῶν λεγόμενα τῷ περιεπιβολῇ τοῦ οὐρανοῦ. Υπὸ μὲν γα-
γδεῖς γε τῷ αἰδητῷ, διλαὶ δὲ τοῖς, οἵ τα συμβαίνοντα αἰδητά-
τα, πολύτα μὲν πλείονος λέγουν μελαθεῖν, ικανὸν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα
θεωρῆσαι. οὐτέ γα τούτων δύλεγχον ἔχειν γάρ πατούντων, διλαὶ δῆ-
λον οὐτε εἰδη σύδεχοιτο αὐτοῖς αἰδητοῖς εἶναι. Τοῦ γαγδὴν τοῦ λέγουν ιγ-
αμφότεροι τοιαῦτα οὐτινά. ἐπι δὲ δύο τερεὰς δὲ ταῦτα αἰδητά αἰδητοῖς
εἶναι τόπω, καὶ μὴ εἶναι αἰδητά, διλαὶ κανονιζόντος γε οὗτοι τοῖς αἰδη-
τοῖς. ὅλως δὲ καὶ θύνος ἔνεκ τοῦ θεοῦ εἶναι μὲν αὐτά, εἶναι δὲ τοῖς αἰδη-
τοῖς; Τοιαῦτα γαγδὴ συμβίσσεται αἴτοπον τοῖς παροχρημάτοις. Ε-
στι γαγδὴ θύραντος θύραντος τοῦ θύραντος, πλείω γε οὐ γωνίας, διλαὶ δὲ τοῦ
αἰδητοῦ οὐδὲ οὐτινά αἰδητά τερεά.

γ. Περὶ τούτων διηγεία πολλή, πῶς δεῖ θέρμην τυχεῖν
μητέρας, καὶ τούτῳ τῷ αρχῶν, πότερον δεῖ τὰ δύνηται καὶ αρχαὶ
τοσαλευμαίνειν, ή μὲν λογίσκειν οὐντινόντων οὐτινόντων πορῶ
τον. Οὐ γαγδὴ φωνῆς τοιχεῖα καὶ αρχαὶ δοκεῖσιν εἶναι τοιαῦτα, δέ, οὐντινόντων
αὐτοῖς πᾶσαι περιστον, διλαὶ δὲ τοινόντων φωνή. καὶ τοῦτο γαγδεῖται
μητέρα τοιχεῖα λέγομεν, οὐντινόντων αἴτοδείξεις τοινπάρχοντων δὲ τοῦ
τῷ μητέρᾳ διπλοδείξεσιν, ή πολύτων, ή τῷ πλείστων. ἐπι δὲ τοῦτο γαγδεῖται

καὶ οἱ πλείω λέγοι τες εἰ. αἱ σοιχεῖαι, καὶ οἱ ἔν, ἐξ ὧν σύμβινται, καὶ δέ
 ὧν συμέτηκεν, δρχάς λέγεσσι εἶναι. οἷον, Εμπεδοκλῆς πῦρ γε
 δωρ, καὶ τὰ μετατόπτων σοιχεῖα φυσιν εἶναι, δέξ ὧν τὸν ταῦτα σύν-
 παρχόνταν, ἀλλὰ χωρὶς θύμης τῶν τοπαλέγετοντων. περὶ τό-
 τοις γέ ταῦταν εἴ τις ἐθελεῖ τὸ φύσιν αὐθρόν, οἷον καλῶν εἰς ὧν μο-
 εῖσιν τὸν, καὶ πᾶς συγχειμόνων, πότε γνωρίζει τὸ φύσιν αὐτῆς.
 Καὶ μὴ διὰ τόπτων ταῦταν λέγονταν, τοῦτο εἴπονταν αὐτὸν δρχάς τὰ θύμη
 ταῦταν οἴτων. οὐδὲ ἐκαστον μὴ γνωρίζομεν δῆλον ταῦταν οὐεισμόν, δρ-
 χάς δὲ τὰ θύμη ταῦταν οὐεισμῶν εἰσιν, ανάγκη καὶ ταῦταν οὐεισταν δρχάς
 10 εἰς τὰ θύμη. καὶ εἴ εἴστι τὰ ταῦταν λαβεῖν θετέμενον, οὐ ταῦ-
 τα εἰδῶν λαβεῖν καθ' αὐτὸν λέγειν ταῦτα, πανταχού εἰδῶν δρχάς τὰ θύμη
 εἰσι. Φαίνοντας δέ θύμες καὶ ταῦταν λεγόντων σοιχεῖα ταῦταν θένταν
 δέον, οὐδὲ μέτα καὶ διμικρὸν, ως θύμεσιν αὖτες γενναθεῖ. ἀλλὰ
 μὲν δέ τις αὐτοτέρως γε οἶον τε λέγειν τοὺς δρχάς. οὐδὲ γέραλ-
 15 γε τὸ γένος εἴς ἐπεργούμενον εἴσται οὐδὲ ταῦτα θύμων οὐεισμός, καὶ οὐ λέ-
 γων εἰς ὧν τὸν συνπαρχόντων. περὶ δὲ τόπτων εἴ καὶ ὅπι μάλιστα
 δρχάς τὰ θύμησι, πότερα δεῖ νομίζειν τὰ περιτταῖς θύμων δρ-
 χάς, οὐ τὰ ἔργα τακτηγερόμενα τοῖς ταῦταν ἀπόμενα. καὶ γέραλ-
 το εἴχει αὐτοποίησιν. εἰ μὴ γένον τὰ καθόλου μὲν τοιν δρχάς,
 20 φαίνεσθαι τὰ αἰωτάτα τὰ θύμων. ταῦτα γένος λέγειν καὶ ποιήτων.
 Σοταὶ ταῦται εἴσοντι δρχάς ταῦταν οἴτων. οὐδὲ τὰ περιτταῖς θύμην ὥστε
 εἴσαι τό, τε οὐ καὶ δέον, δρχάς καὶ γένος. ταῦτα γέραλτα πομήτων
 μάλιστα λέγειν ταῦταν. όχι οἶον τε δέ ταῦταν θένταν εἰς τὸ θύμος,
 οὐτε δέον, οὐτε δέον. ανάγκη μὴ γέραλτα διαφοράς εκείσου θύμου
 25 καὶ εἴς, καὶ μίαν εἶναι. ἀδικίαν δέ κατηγερδάσθι τὰ εἰδή
 τὰ θύμους ταῦταν οἰκεῖων διαφορῶν, οὐδὲ γένος αἴδονταν αὐτὸν εἰ-
 δῶν. ὥστε εἴδει δέον γένος, οὐδὲ δέον, οὐδεμία διαφορά, οὐτε δέον,
 οὐτε δέονται. ἀλλὰ μὲν εἰ μὴ γένος, οὐδὲ δρχάς εἴσοντι), εἴδει αρ-
 χαὶ

χαὶ τὰ δύν. ἐπὶ καὶ τὰ μεταξὺ συλλαμβανόμενα μὲν τὸ θεοφορῶν,
ἔσαι δύνται μέχρι τὸ αὐτόμων. νῦν δὲ τὰ μὴ δοκεῖ, τὰ δὲ τὸ δοκεῖ. πρὸς
οὓς τοις ἐπὶ μᾶλλον αἱ θεοφοραὶ δέρχαι, οὐ τὰ γένη. εἰ δὲ καὶ αὐταὶ
δέρχαι, ἀπίστει (ὡς εἰπεῖν) δέρχαι γένην). ἀλλως τε καὶ τις δὲ
καθέτον δύνται δέρχαιν πήδη. ἀλλὰ μὲν καὶ εἰ μᾶλλον γε αρχόδες δὲ
τὸν δέσιν, εἰ δὲ τὸ αἰδιάρετον, αἰδιάρετον δὲ ἀπόδην, οὐ καὶ τὸ ποσὸν, οὐ
καὶ τὸ εἶδος, παρέτερον δὲ τοῦ εἴδους, τὰ δύνται διαφερετὰ εἰς εἴδη
μᾶλλον, εἰν αὐτὸν δέρχαται εἰς κατηγορεύματα. γέραρδός δέσι γένος αὐτοῦ
προποστατῶν τινῶν αὐτοφύων. ἐπὶ τοῖς δὲ παρέτερον καὶ ὑπερόν
δέσιν, ψυχοῖς τε τὸν δέσιν τόπων εἰναί τι παρέχεται οἷον εἰς παρέ- 10
την τὸ δριθύμων δυάδας, οἷς εἶσαι τις αὐτομός παρέχεται εἰδη τὸ αὐτο-
θύμων ὄμοιός εἰσι δεσμὲς φύματα παρέχεται εἰδη τὸν ταῦτα φύματα. εἰ δὲ μὴ
τόπων, φύλη των γε μηδέν εἶσαι τὰ γένη παρέχεται εἰδη. τόπων γάρ
δοκεῖ μάλιστα εἰδη γένη. Καὶ δὲ τοῖς αὐτόμοις οἷς εἶσι δέρχαι παρέ-
τερον, δέ τοι δέσι γένην. ἐπόπου δέ μὴ βέλινον, δέ δὲ χειρον, αὐτὸν δέ βέλ- 15
ινον παρέτερον. ὡς τὸ δέσιν τόπων αὐτὸν εἰπεῖν γένος. Καὶ μὲν δέν τόπ-
ων μᾶλλον φάγνει τὸ δέσι των αὐτόμον κατηγορεύματα, δέρχαι
εἰδη των φύων. πάλιν δὲ πώς αὖ δεῖ τοῦτα τὸν παραλαβεῖν δέρχας,
ἢ φάδιον εἰπεῖν. τὼν μὲν γέραρδός δέρχαι δεῖ καὶ τὼν αὐτίαν εἰδη πα-
ρέχεται παράγματα ὡν δέρχαι, καὶ διαίσθαται εἰδη καὶ φύματα αὐ- 20
τῶν τοις τοις δέ τοι παρέχεται δέσι καθένατον εἰδη. δέ τοι αὐτὸν παραλαβεῖσι,
πλὴν ὅτι καθόλου κατηγορεῖσι, καὶ κατέπαμέτων; ἀλλὰ μὲν
εἰ διχά τόπο τὰ μᾶλλον καθόλου, μᾶλλον θετέον δέρχαις ὡς τε
δέρχαι τὰ παρέχετα αὐτὸν γένην.

δοκεῖ εἰδη ἔχομέν τε τόπων δύσεια, καὶ πασῶν χαλεπωτάτην 25
346 αἰδικαγοτάτην θεωρῆσαι, περὶ τῆς λέγεται φέρεται γένη. εἴ τε γέραρδός
εἶται παρέχεται καθένασα, παρέχεται καθένασα ἀπίστει, των αὐτέρων
πώς αὐτὸν δέρχαι λαβεῖσι διπλήματα; ή γάρ δέν τοι καὶ τοῦτον, καὶ τοῦτον
δέρχαι

ιόλου πί υπάρχει, τούτη πολύτα γνωεί ζωμόν. ἀλλὰ μηδὲ εἰ τὸ πολύτα γνωμένον δέσι, καὶ δεῖ οὐ εἴ) τοῦτο τὰ καθένας, αἰακτήγον αὐτὸν εἰν τὰ γήνη εἴ) τοῦτο τὰ καθένας, οἵτοι τὰ ἔχαστα, η τὰ περιστα. τὸ πολύτην αἰδημάτεν, πολύτην πορήσαμόν. ἐπὶ εἰ οὐ μάλιστα δέσι οὐ τοῦτο τὸ σωμόλον, σταν κατηγερῆν οὐ υλης, πότερον εἰ ἔστιν εἰδός οὐ, τοῦτο πολύτα δεῖ εἶναι οὐ, η τοῦτο μὴ εἴναι εἴ), τοῦτο δέ εἴναι μὴ εἴ), η παρ' ὑπέρ; εἰ μὴ σῶμα μηδέν δέσι τοῦτο τὰ καθένας, τοῦτον αὐτὸν νοντὸν, ἀλλὰ πολύτα αἰδημάτα, καὶ θεοτήμα τοῦτον εἰ μήτις εἴ) λέγεται τὸν αἰδημόν τοιεσθήμα. ἐπὶ τοῦτο αἴδιον τοῦτον, τοῦτο αἴδιον. ταὶ γὰρ αἰδημάτα πολύτα φεύγεται, καὶ σύντησθε δέσιν. ἀλλὰ μηδὲ, εἴ γε αἴδιον μηδέν δέσιν, τοῦτο θέμεσιν εἴ) δηματόν. αἰακτη γέρειναι οὐ δηματόν, καὶ σύντησθε, καὶ τὸ πολύταν δηματόν αἰδημάτον, εἴ τοι οὐσταί τε, καὶ σύ μὴ οὗτος θέμεσιν αἰδημάτεν. ἐπὶ δέ θέμεσιν πολύταν καὶ κατίσεως, αἰακτη καὶ πέρας εἴ). γέρει αἴπει-
 15 εργάτην τοῦτον τοῦτον κατίσεως, ἀλλὰ καὶ πάσον δέσι τέλος, γίνεσθαι τε γέρχοντας τοῦτο αἰδημάτον θέμεσιν. τοῦτο γέρειναι, αἰακτη εἴ) οὐτε περιστον γέρειναι. ἐπὶ δέ εἴ τοι υλη δέσι, τοῦτο τὸ αἰδημάτον εἴ), πολύτην επιμέλον δηλογεινεῖναι τὸν πολύταν οὐ πότε ἐκείνην γέρειναι εἴναι. εἰ γάρ μήτε τὸ πολύτην εἶναι μήτε ἐκείνην, τοῦτον εἶσαι τὸ τοῦτο πολύτην. εἰ τὸ πολύτα αἰδημάτεν, αἰακτη πί εἶναι τοῦτο τὸ σωμόλον τὸν μορφιὲν καὶ τοῦτο εἰδός. εἰ δέ αἰθις τὸ πολύτην, ποτερία τοιεσθήμα τὸν πίναν τε θέμα τὸ πολύτην, καὶ τοιεσθήμα τὸν πίναν τε θέμα τὸ πολύτην. οὐ γέρει αὐτὸν εἴναι θεασιαί, τοῦτο τὸ θεασιαί τοιεσθήμα. ποτερία δὲ τὸ πολύτην, πότερον οὐσία μία πολύτων εἶσαι, οἷον τοῦτο αἰδημάτων. ἀλλὰ αἴπει-
 20 πον. οὐ γέρει εἰ αἴπειται, οὐ οὐσία μία, ἀλλὰ πολλὰ καὶ τοῦτο αἴφει. ἀλλὰ καὶ τὸ πολύτην αἴλογον. αἴμα δὲ καὶ πῶς γέρει υλη τὸ πολύτην εἴκαστον, καὶ εἴ τὸ σωμόλον αἴματων τοῦτα; ἐπὶ δέ ποτε τὸ πρότερον τὸδε ποτερίας αὐτὸν εἴσιν. εἰ μὴ γέρει εἰδότερον εἴναι, γέρει εἶσαι αἴπει-
 25 πον. F

θμῶν, οὐδὲ ἀπό τοῦ, καὶ τὸ οὐτίσας πᾶς ἔσαι, εἰ μή τε ἔσαι
ἐν τῷ πολύτων; ἀλλὰ μηδὲ εἰ αὐτούμων, καὶ μία ἐνεργεῖ τὸ σύρχον,
καὶ μὴ ωτοφέρον τὸ αἴσθητον διῆγε μῆτραν, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς συλλαβῆς, διὸ εἶδε
τὸ αὐτὸν γένος, καὶ αρχαὶ εἰδὼν αἴσταν. καὶ γάρ αἴσταν ὑπάρχοντα αε-
θμῶν ἔτεραν. εἰ δὲ μὴ γένος, ἀλλὰ αἴσθητον αὐτούμων εἰσιν, σύντομον
τοῦτο τὰ σοιχεῖα τοῦτον ἔτερον. τὸ γάρ αὐτούμων ἐν, οὐδὲ τὸ οὐτίσας
λέγεται, μηδὲ φέρει τὸν τόπον. γένος γάρ λέγεται τὸ οὐτίσας, τὸ αὐτούμων
ἐν, καὶ τὸ δέ τὸ οὐτότιον. οὐτοφέρον εἰ τὰ τῆς φωνῆς ἐν αὐ-
θμῶν τὰ σοιχεῖα ὠρομένα, αἰακτίον ὡν τοσαῦτα εἴτε τὰ ποδάρια
γεράμματα, οὐτοφέρον τὰ σοιχεῖα, μηδὲ τῶν γεδύοτῶν αἴσταν, μη- 10
δέ πλάνονταν. τὸν δὲ ἐλάχιστον ἀποεία τοῦτο λέλεκται καὶ
τοῖς πολὺ καὶ τοῖς περιτερούς, πότερον αἴσταν τὸν φθαρτὸν καὶ τὸ
αἴθαρτον σύρχας εἰσιν, οὐδὲ τέταρτα. εἰ μὴ γάρ αἴσταν εἰσι, πῶς
τὰ μὴ αἴθαρτα, τὰ δὲ φθαρτά, καὶ τὰ διά τὸν αἴτιαν; οἱ μὲν δῶν
τοῦτο οὐσίοις, καὶ τὰ πλάνα τοῖς αἴτιοις, καὶ τοις τοῖς αἴτιοις τῆς
περιφορῆς τὸν αἴτιον τότεν, οὐτοφέρονταν εἰρίκασιν. εἰ μὴ γάρ 15
γάρ εἰναι δύναται αἴτιον θετικόν, οὐδὲν αἴτιον τότεν εἴτε τὸ οὐτίσας, τὸν
καὶ τὸ αἴθαρτον. εἰ δὲ τότεν εἴτε τὸ οὐτίσας, πῶς αἴτιον εἴτε αἴθαρτον δεόμενοι Θεφῆς;
ἀλλὰ τοῦτο μὴ τὸν μαθητικὸν σοφικὸν μερίων, σύντομον μὲν απο-
δῆντος περιπτεῖν. τοῦτο δὲ τὸν διὰ ποδείξεως λέγονταν, δεῖ των θά-
ρατων διερωτῶν τούτου, τί δέ ποτε σχέτλιον αἴτιον ὄντα, τὰ μὴ αἴθα- 20
ρταν φύσιν τούτου, τὰ δὲ φθαρταὶ τὸν αἴτιον. ἐπειδὲ γάρ τοτε αἴτια λέ-
γονταν, γάρ τε δύλογον γένος ἐχειν, δῆλον ως γάρ αἴσταν σύρχας, οὐ-
δέ αἴτια αἴσταν εἴσιν. καὶ γάρ ὅντας οἰνθεῖν λέγεται αἴστης μάλιστα
οὐρανοφεύγοντας αἴτιοι, Εμπεδοκλῆς, καὶ τοῦτο πέπονθε. πί-

Σινοι μὴν δύρχει πτνα αἴτια τὸ φθορέῖς δὲ νίκης. δέξεισθ' αὐτό-
 γενῆ πίπον καὶ τότο θυμάν τέλειον τὸ εἶνος. ἀπόμυτα γάρ τοι τότε
 ταῦλα δέστι πλεύειον. λέγει γεων, Εξ ὧν ποδύθ' οὐ τοῦτον, οὐδεις τοῦ
 ἔθους, οὐδεις τοῦ εἶαι οἰκίατο, Δένδρεα τοῦ έλασίνος καὶ αὔρετος οὐδὲ γυ-
 σταῖκες, Θῆρες τοῦ οἰκονούτε, καὶ οὐδεποθέμμονες οὐδέποτες, Καὶ τέ θεοί τοι
 δολιχαίωνες. καὶ χωρίς τοῦτον, δῆλον. εἰ γάρ μή εἴναι εἰς νίκης δὲν
 τοῖς θεοῖς γράμμασιν, εἴναι αὐτοῖς αἴπομπτα ως φησιν. οὐταν γέ σωμάτη,
 τότε ἔργα τοῖς θεοῖς. δέ τοι συμβαίνει αὐτῷ τοῦ δύδαμονέστα-
 τον βίον ηπίου φεύγειν εἴτε τοῦτον. γέγοντας εἰδίτα πολύ-
 τα. δέ γάρ ιψος οὐκέτι εἶχε. οὐδὲ γνῶσις τοῦ ομοίου. Γαῖη
 μὴν γάρ (φησι) γαῖαν οἰκώπαμέν, οὐδαὶ μὲν οὐδὲποτε. Αἴθεισθ' αὐτό-
 γέρειδίον, αἴταρ ποιεῖ πῦρ αἴδηλον, Σποργῆ μὲν εορχεῖν, νίκης δέ τε
 νείκει λυγχώ. ἀλλ' οὐτεν δέ οἱ λέγεται, τοῦτο γε φανερών οὗτοι συμβαίνει-
 αυτῷ τοῦ νίκης, μηδὲν μᾶλλον φθορέῖς οὐ τοῦτον αἴτιον. ομοίως δέ
 γέγοντας φιλέτης τοῦτον εἴτε. συνάγουτε γάρ τοι εἰς τὸν, φθείρεις τὰ ἄλλα.
 καὶ ἄμα τοῦ αὐτοῦ τοῦ μεταβολῆς αἴτιον γέγοντας λέγεται, ἀλλ' οὐτοῦ πέ-
 φυκεν, Άλλ' οὐτε δὴ μέγα νίκης οὐ μελέεσσιν έθρεφθη, Εἰς πτυμάς
 τοῦ αἰόρευσε τελφορδύοιο γεόνοιο, Όσσοφιν ἀμοιβαῖος πλατέος
 παρελήλασθε ὄρκους αἰσαντκέχον μηδὲν μεταβέλλει. αἴτιαν δὲ τέλει
 αἰάμκης οὐδεμίαν δηλοῖ, ἀλλ' οἵμως τοσοῦτον γε μόνον λέγει ομο-
 λογευμένως. γέγοντα μὲν φθαρτά, τὰ δὲ αἴφθαρτα ποιεῖ τοῦτον,
 διὰλα πολύτα φθαρτά, πλεύταν ταῦτα συγχέιν. οὐδὲν λεγερόντιν
 ποεία δέστι, οὐδὲ πάτερ μὲν, πάτησθ' οὖτις, εἰδης τοι ταῦτα αὐτῶν δέστιν.
 οὐτοι μὲν διηνούσθαι αὐτοῖς αἴστοις δύρχαι, οὐσαῖτα εἰρήθω. εἰ
 δέ εἴτεραι δύρχαι, μία μὲν δύσπεια, πότερον αἴφθαρτοι καὶ αὐταῖς
 εἴσονται, οὐδὲ φθαρταῖ. εἰ μὲν γέγοντα μὲν φθαρτά, δῆλον αἰσαντκέχον τοῦ
 ζεύκτην πινων εἴτε. ἀπόμυτα γάρ τοι φθείρεις εἰς ταῦτα τέλειον δέστιν. οὐτε
 συμβαίνει τοῦ αρχῶν εἴτερας αρχαῖς εἴτε περιτέρας. τοῦτο μὲν ἀδιάδι-

τοι, καὶ εἰ ἴσπου, καὶ εἰ βαδίζεις σύντροφον ἐπὶ δὲ πάντας ἔσαι τὰ φθαρτά, εἰ αἱ θρησκείαι παρέμενον); εἰ δὲ αἴφθαρτοι, οὐκέτι σύντροφον τάπων αἴφθαρτων ἀσών, φθαρτά ἔσαι, σύν δὲ τῷ ἑτέρῳ αἴφθαρτα; τῷτο γάρ τοι διάλογον, διλλόγιον μάθασιν, πολλά λόγους δεῖται. ἐπί δὲ γάρ ἐγκεχειρηκεν θεοῖς ἑτέρας, διλλά τοις αὐτοῖς αποδύτων λέγεισιν δρχας· διλλά δὲ ταῦταν ἀπορητέονταν διπρώγειον, ὡς αἴρει τότο μικρόν ή λαμβάνοντες. πολύτων δὲ καὶ διερρήσαντα χαλεπάταιν, καὶ ταῦτας διγνῶνται τάλαντας αἰαγκαρόταιν, πίπερόν ποτε δέ ὅν, καὶ δέ ἐν, οὐσίας τῷ ὄντων εἰσὶ, καὶ ἐκάτερον αὐτῶν γάρ ἐπεργάτην οὐδὲν, διλλά δέ ὅν διητεῖν, τί ποτε ἐστι δέ ὅν καὶ δέ ὅν ἐν, ως ταπειρωμένης δημητρίου φύσεως. οἱ μὲν γάρ ἔκεινοι, οἱ δὲ ὕπατοι, οἵονται τὸν φύσιν ἔχειν. Πλάτων μὲν γάρ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι, οὐχ ἐπεργάτην δέ ὅν, διδέ δέ ἐν, διλλά τότο αὐτῶν τὸν φύσιν εἶναι, ως γάρ της οὐσίας ταῦτα ἐν εἶναι, καὶ ὅν οὐ. οἱ δὲ ταῦτα φύσεως, οἷον Ἐμπεδοκλῆς, ως εἰς γνωστικότερον αἰάγων, λέγει, διητέ ὅν δέ διητεῖν δότιον, διεγάρθαί λέγειν τότο τὸν φιλίαν εἶναι. αὕτα γε γάρ διητεῖν αὗτη, γάρ ἐν εἶναι πᾶσιν. ἐπεργάτη δὲ πῦρ, οἱ δὲ αἴρει φασίν εἶναι δέ ὅν τότο καὶ δέ ὅν, διότι οὐ ταῦτα εἶναι τεκμηριονέναι. ως δὲ αὗτας καὶ οἱ πλείω τὰ συγχέα θείαμβοι. αἰάγκη γάρ καὶ τόποις θεαταὶ λέγειν δέ ὅν καὶ δέ ὅν, οὔτες αἴρει φασι. συμβαίνει δέ, εἰ μὲν οὐ μὴ θεία σταγείναι θεάσια δέ ὅν, καὶ δέ ὅν, μηδὲ τῷ δημητρίῳ εἶναι τοιχεῖολου μηθέν. Ταῦτα γάρ δέ διητόλου μάλιστα πολύτων. εἰ δὲ μὴ ἐστι πέντε αὖτε, μηδὲ ἄποδέ ὅν, δολῆτῷ γε δημητρίῳ πέντε αὖτε τὰ λεγέματα καθ' Ἑκάστα. ἐπί δὲ μὴ ὅντος τῷ εἰος οὐσίας, δῆλον ὅτι διήλθηθεν εἴναι κακωγενέμενον φύσις τοις τῷ ὄντων. οἱ μὲν γάρ 25 αἴρειθμοις, μονάδεσ. οὐδὲ μονάδες, οὐδὲ ἐν πέντε δέ διητεῖν. εἰ δὲ ἐστι πέντε αὖτε, αἰαγκαρότον οὐσίας αὐτῶν εἶναι δέ ὅν καὶ δέ ὅν. γάρ ἐπεργάτην καθόλου κατηγερταῖ, διλλά τοις αὐταῖς. διλλά μὲν εἰ νέσται.

εῖσαι τί αὐτὸς ὁντικὴ διέπειν, πολλὴ δύνασια πάσης ταῦτα τῷ τρόπῳ τοῦ ταῦτα ἔτερον. λέγω δὲ πῶς εἶσαι πλείω εἰὸς τὰ οἴτα. Θεὸς ἔτερον τῷ
οὗτος οὐκ εἶτιν. ὡςτε καὶ θεὸς Παρμενίδου συμβαίνειν αὐτὸν λέγον,,
ἐν ἀπομνηματικῇ αὐτὸντα, καὶ τῷτο εἴται θεὸς ὁν. ἀμφοτέρως δὲ διέ-,,
καθελεν· αὐτεῖον μὴ θεὸν οὐσία, αὐτεῖον θεὸν εἰν, αδικίαντα α-
ειθμὸν οὐσίαν εἴναι. εἴτε μὴ οὖν μὴ θεός, εἰρηταί τοι τέτερον διό. εἴτε
δὲ θεός, η αὐτὴ δύνασις καὶ τῷ οὗτος. Καὶ τίνος γάρ τοι τῷ θεῷ τῷ
ἐν εἶσαι αὐτῷ αἴρεσθαι; αὐτὸν γάρ μηδὲν εἴναι. ἀπομνηματικῇ αὐτὸντα,
ην εἰν ή πολλὰ, οὐν εἰν ἔτερον. ἐπειδή αἰδιάρετον αὐτῷ θεὸν εἰν, κατὰ μὴν θεόν,,

10 Ζεύς πάλιν οὐδὲν αὐτῷ εἴη. οὐδὲ μήτε τοι τέτερον θεόν, μήτε,,
αὐτοφαγεύματον ποιεῖ οὐ μεῖζον, οὐ φασιν εἴναι τῷ οὗτον, οὐ δη-
λονό ποντος μεγέθεις τῷ οὗτος καὶ εἰ μέγεθος, σωματικόν. τῷ γάρ
πολύτην. τὰ δὲ ἄλλα πῶς μὴ τοι τέτερον θεόν, ποιεῖ μεῖζον,
πῶς δὲ οὐδέτερον; οἷον δηποτεν καὶ γεαμητή, στήματα δὲ καὶ μονάδες, οὐ-
δεὶς δαμανῶς; διλλογίας γάρ τοι τέτερον Φορμικάς, καὶ οὐδέχεται εἰ
αἰδιάρετον θεόν, ὡςτε καὶ οὐτας καὶ τοι τέτερον τοι εἴχει δύνασις,
μεῖζον μὲν οὐ ποιεῖσθαι, πλάνον δὲ τοι τέτερον θεόν τοι γάρ τοι. διλλο-
γίας δὴ εἴρεται τοι τέτερον, η πλάνον εἶσαι μέγεθος; οὐδεὶς γάρ τοι
γεαμητής οὐ στήματον εἴναι φάσκεν. διλλογία μὲν καὶ εἰ τοι οὐτας
20 τασσαμβαῖον, ὡςτε γίγαντα (καθάπτω λέγοσι θεόν) καὶ τῷ
εἰὸς αὐτῷ, καὶ ἄλλα μὴ εἰὸς θεόν τοι αὐτοθμόν, διλλογίαν ζητητέον
διλλογίαν πῶς, οὐτε μὴ αὐτοθμός, οὐτε δὲ μέγεθος εἶσαι θεός γνώμε-
νον, εἴ τοι δὲ μὴ εἰν, η αἰσθάνεσθαι η αὐτὴ φύσις εἰν. οὐτε γάρ οὐτας
δεινούς καὶ ταύτης, οὐτε οὐτας δεινούς αὐτοθμοῦ τίνος καὶ ταύτης, γνώσται
25 αὐτὰ μεγέθη, δηλον.

Τέταρταν δὲ ἔγραψαν δύνασις, πότεροι οἱ αὐτοθμοί, καὶ τὰ σώ- ε
ματα, καὶ τὰ δηποτενα, καὶ τὰ στήματα οὐσία θεόν εἰσιν, η οὐ. εἴ τοι δὲ
μη εἰσι, διλλογία γάρ τοι θεόν, καὶ τίνες αἱ οὐσίαι ταῦτα οὐταν. τὰ μὲν

γέ πάντη, καὶ αἱ κακῶσις, καὶ τὰ τελέα πι, καὶ αἱ φρεσόσις, καὶ οἱ λέγοι,
 ὅτενὸς δοκεῖσιν εἰσίν σημαῖνειν. λέγοντο γέ πολύτα καθ' ἡποκει-
 μένης θυντῆς, καὶ γέ τὸν τόδε π. ἀλλὰ μάλιστα δέξεσθαι σημαῖνειν οὐσίαν,
 ὑπάρχει γῆ, καὶ πῦρ, τοῦτο ὥν τὰ σημεῖα σώματα σημείη περιβαλλόντα. τὸ ταντὸν
 θερμότητες μὲν καὶ τυγχόντητες καὶ τὰ ζειτα, πάντη, σὲν θεία. Τοῦτο
 δὲ σῶμα τὸ ζειτα πεπονθός, μόνον ἡ πολύτης ὁσὸν τὸ καὶ θεία τὸ
 θεῖα. Διλαμέντο, τε σῶμα τὴν θείαν θεία τὸ θεῖφανείας, καὶ αὕτη τὸ
 γενναμένης, καὶ αὕτη τὸ μονάδος καὶ τὸ στηρμής. τύποις γέ οὖσται τὸ
 σῶμα. καὶ τὰ μὲν αὐτὸς σῶματος συνέχειται δοκεῖ εἶναι, τὸ δὲ σῶμα
 αὐτὸς τύπον εἶναι αδικάζειν. διότοι οἱ μὲν πολλοὶ καὶ οἱ τελέα
 τὸ θείαν καὶ τὸ θεῖον θείαν εἶναι διρχάσειν οἱ δὲ οὐ-
 τεροι καὶ σοφῶτεροι τύπων εἶναι δέξαντες, αὐτοθμοίς. καθάποδες τοῖς
 εἰπολεμοῦ, εἰ μὴ εἴναι θεία ζειτα, ὅλως δέδειται θείαν θείαν, συστονι-
 γένεν. γέ δὴ τάχει συμβεβηκέτα τύποις, αἰτίου οἵτα καλέσθων. Διλαμένη
 μὲν εἰ τύπο μὲν ὄμολογεῖται, ὅπι μᾶλλον θεία θεία τὰ μήκη ταῦ
 σωμάτων καὶ στηρμάτων τοῦτα τὸ μήρωμὲν ποίων αὐτοῖς εἰναι σῶματα (σὺ
 γέ τοις αὐθιζεῖς αδικάζοντες εἶναι) οὐκ αὐτὸν οὐσία Γεννεία. εἴτε
 φαίνεται τοῦτα πολύτα διαρέσθαι τὸ σῶματος, τὸ μὲν εἰς πλά-
 τος, τὸ δὲ εἰς βάθος, τὸ δὲ εἰς μῆκος. τελέας τὸ τύποις ὄμοιως εἴναι θείαν
 σὺ τῷ τερεψῷ ὄποιονοι καὶ θεία. οὗτος εἰ μήτε σὺ δέ λίθωρεμής, τοῦ
 δὲ τὸ θῆμα τὸ κύριον σὺ τῷ κύριῳ τύπως οὐδὲ φωτισμένον. οὐκ αὐ-
 τοις δέ τοις θείφανεία. εἰ γέ οὐ ποιασμῶν, καὶ αὕτη αὐτὸν οὐδὲ φοεῖται τὸ
 θῆμα. οἱ δὲ αὐτοῖς λόγοις καὶ θεία γενναμένης καὶ θεία στηρμής μονά-
 δος. οὗτος εἰ μάλιστα μὲν θεία τὸ σῶμα, τύπος τοῦ μᾶλλον ζειτα, 25
 μή θεία τοῦ ζειτα μηδὲ θεία πίνεται, οὐδεφθύρα πίθεον, καὶ θεία θεία
 τὸ θείαν. τελέας γέ τοις εἰρημένοις, καὶ τὰ τελέα τὸ θείον καὶ τὸ φθοραῖς
 συμβαίνειν αὐλέγεται. δοκεῖ μὲν γέ τὸ θεία μή θεία τελέα, εἰ τοῦ

ναι, ἢ ταφέτερη ψυχή, ὑπερουμὴ μὲν τὸ τογίνεσθαι καὶ φείρεσθαι
τῶντα πάσχει. Ταῦτα στημάτα καὶ γραμματά, καὶ τὰς ἀπιφανείας,
σόκον αἰδέχει) γέτε γίνεσθαι τε φείρεσθαι, οὐτὲ μὴ δύσταις, οὐτὲ δύσησταις.
ὅταν γένηται ἀπίη) η̄ μιαρῆται τὰ σώματα ἀμά, οὐτὲ μὴ μίαδί-
στοι μερίων, οὐτὲ δύσιοι μιαρούμενών γίνονται. ὥστ' γέτε συμκεντήσων
τοῖς, ἀλλ' ἐφθαρτοῖς), μιαρούμενών τέ εἰσιν αἱ ταφέτερη ψυχήσταις. καὶ
γένηται τὴν γένεσιν αἰδιαίρετος στημάτων, μιαρέσθι εἰς μέσον εἴ τε γίνονται) καὶ φεί-
ρεσθαι, ἐκ πινογίνονται). ταῦτα πλησίως θέχεται τοις τοῖς, τοῖς
τῷ γεόνται. Θετέγεντα τὸ τογίδεχει) γίνεσθαι φείρεσθαι. ἀλλ' ο-
10 μιφετερη μοχεῖ αἰτεῖται, σόκον ψυχή τῆς δύσταις. ὅμοίως δὲ μῆλον οὐτέ-
χει τὰ τοῖς ταῦτα στημάτα καὶ γραμματά, καὶ τοῖς τὰ ἀπιφανεῖα. οὐδέτο
αὐτὸς λέγεται. ἀπόμυτα γένηται, η̄ μιαρέσθι εἰστιν.

"Ολας δὲ πτορίσειν αἱ πις, Διὰ τὸ καὶ δεῖ ξυτεῖν ἀλλ' αἵτας
τοῖς τὰ αἰδητὰ καὶ τὰ μεταξὺ, οἷς ἀπιφανεῖται εἰδη. εἰ γένηται τὸ το,
15 οὐτὶ τὰ μὴ μιαρούματα τὸ δέσμον, αἴρων μὲν πινταφέρει τῷ δὲ
πόλλῳ αἵτας ὁμοδῆν εἶναι, γέδειν μέλεφέρει. ὥστ' γένει εἴσοι) αὐτὸς αἱ αρ-
χαὶ αἰθμῶν αἰφωνομέναι, ὥστε τὸ δέσμοντα γραμμῆι, α-
ιθμῶν μὲν πολύτων γένει εἰσιν αἱ αρχαὶ αἰφωνομέναι, εἰδη δέ εἰσι μὴ
λαμβανῆται τοσδέ τὸ συλλαβῆι, η̄ τοσδέ τὸ φωνῆι. τὸ τον δὲ εἴσοι) 348
20 καὶ αἰθμῶν αἰφωνομέναι. ὅμοίως δὲ καὶ ἀπεῖται τὸ μεταξύ. ἀπέρει γέδει
κακεῖ τὰ ὁμοδῆν. ὥστ' εἰ μή δέι τοῖς τὰ αἰδητὰ καὶ τὰ μιαρού-
ματα, ἔτεροι αἵτασια λέγοντος τὰ εἰδη τινές, σόκον εἴσαι μίαδει-
θμῶν καὶ εἰδη δύσταις γέδει αἱ αρχαὶ τὸ οὐλων αἰθμῶν εἴσοι) ποσά τινες,
δημάρτιον εἰδη. εἰ δὲ τὸ αἰλαγχόν, καὶ τὰ εἰδη τον αἰλαγχόν μέλει τὸ εἴσιμον.
25 καὶ γένει μὴ μιαρῶν μέλερθρῶν οἰ λέγοντες, ἀλλ' εἴσι τοῦ δέσμοντος), καὶ
ἀνάγκη τῶντα λέγειν αὐτοῖς, οὐτὶ τὸ εἰδῶν δύσταις τῆς ἐνάρτων δέται, καὶ γέ-
δει τὸ συμβεβηκός. ἀλλὰ μὲν εἴγε δύσταις τὰ εἰδη εἶναι, καὶ εἰν
αἰθμῶν τὰς αρχαὶς, ἀλλὰ μὴ εἰδη, εἰρήκαμδην αἱ συμβαίνουσαι αἰθ-

χρήσιν αδικίας. σωμένης δὲ τάχτων οὐδὲ πορῆσαι, πότε-
ρον δικαίου οὐδὲ πάσιχεῖα, οὐδὲ τὸν Σύπον. εἰ μὴ γὰρ ἀλλως,
πῶς τοφέτερον πιέσαι τὴν δέρχων ἄλλο; τοφέτερον γάρ οὐδὲ δικα-
ίας ἔχειν τὸ αἴτιον, δέ δὲ δικαίων οὐκ αἰτιώγον ἔχειν τὸ πᾶν
χρήσιν. εἰ δὲ οὐδὲ δικαίου πάσιχεῖα, οὐδέχεται μηδὲν εἶναι τὸ οἴτων. οὐ-
δικαίων γάρ εἶναι καὶ δέ μη πως. γέγονε δὲ μηδὲν γέγονε γέ-
γονε τὸ εἴδος αδικίας. Ταῦτας τε οὖν τὰς ἀποειδας αἰτιώγον
τοφῆσαι τὴν δέρχων, καὶ πότερον καθόλου εἰσὶν, οὐδὲ λέγοντες
τὰ καθένατα. εἰ μὴ γάρ καθόλου, οὐκ ἔσσεται οὐσία. γέγονε τὴν
κατινῶν τόδε πισταίνει, διὰλλα τοιόνδε οὐδὲ γέσια τόδε πι. εἰ δὲ οὐδὲ τό- 10
δε πι, καὶ σκέψατο δικαιοντα κατηγορεύοντες, πολλὰ οὐδὲν τῷ ζῶον, οὐ
κεράτης αὐτὸς τε, καὶ οὐδὲ φρπος, καὶ δὲ τῷ ζῶον, εἰς τοφή σπιράνε
κατον τόδε πι κατέ έν. εἰ μὴ οὖν καθόλου αὐτὸχθον, ταῦτα συμ-
βαίνει. εἰ δὲ μη καθόλου, διὰλλα οὐτα καθένατα, οὐκ ἔσσεται τὸ πιστε-
πάτη. καθόλου γάρ δὲ αὐτὸν πιστεῖμεν πολὺτων. οὐτὶ οὐσιατικόν δέρχεται
τοφέτερον τὴν δέρχων καθόλου κατηγορεύοντες, αὐτὸς μέλ-
λη ἔσεσθαι αὐτῶν τὸ πιστεῖμεν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ-
πα φισηθέ δ γ.

Ε ΣΤΙΝ ὑπερέμπισ, ή θεωρεῖ θόνηον, καὶ
τὸ τέταρτον αρχοντα καθ' αὐτό. αὐτῷ δέ εί-
σιν οἰδηματά τῷ σὺ μέρες λεγομένων ή αυ-
τῷ. Οἰδηματά, οὐ πάντα μήνων ὑπεροχηπεῖ κα- 25
θόλου τοῦτο τὸ οὖτος ηον· ἀλλὰ μέρες αὐτῷ
η ἀποτελείμναι, θεωρεῦσι τοῦτο θουμ-
βεῖν καὶ οἷον αὖ μαθηματικά τῷ ὑπερεμπύ. ἐπειδὲ τοις ἀρχαῖς
καὶ

καὶ τὰς ἀχροτάτας αἰτίας ζητεῖμεν, δῆλον ὡς φύσεώς θυντικάς
αἰτιῶν εἴκεθ' αὐτών. εἰ δὲ καὶ οἱ τὰ σοιχεῖα τῷ ὄντων ζη-
τοῦντες, ταῦτας τὰς σφραγίδας εἴποι, αἰδάκην τὰ σοιχεῖα τῷ ὄν-
τος εἴκεθ' μήκεται συμβεβοκέσσι, διὸ οὐδὲ ὄντα. δέ τοι ημῖν τῷ ὄντος οὐ
σὸν, τὰς περιθετας αἰτίας λησθέον.

Τὸ δὲ οὖν, λέγεται μὴ πολλαχῶς, διὰ τοῦτος εἴκεται μίαν θνάτην
φύσιν, ψυχήν μονόματος, διὰ τοῦτον ἀπόντος υγίειαν,
διὰ μὴν ταῦτα φυλακτήρια, διὰ δὲ ταῦτα ποιῆσιν, διὰ δὲ ταῦτα σημεῖον εἴκεται τῆς υ-
γείας, διὰ δὲ δεκτικὸν αὐτῆς. καὶ διατεκμὸν περιθετακίν.
10 διὰ μὴν γάρ ταῦτα εὔχεται λέγεται λατεκίν, λέγεται λατεκίν, διὰ ταῦτα δύναται
εἴκεται ποιῆσιν, διὰ ταῦτα εὔρηστον εἴκεται λατεκίν. ὁμοίως δὲ καὶ διῆ-
γε ληπτόμεθα λεγόμενα τάτοις. διὰ ταῦτα διὸν λέγεται πολλα-
χῶς μὲν, διὰ ταῦτα περιθετας αἰτίας. τὰ μὲν γάρ, ὅπις σία, οἵτα
λέγεται, τὰ δὲ ὅπις πάγις σίας, τὰ δὲ ὅπις ὁδὸς εἰς σίαν, ή Φθορά, ή
15 τρεπόσθις, ή ποιότητες, ή ποιητικὴ ή γρυπητικὴ σίας, ή τῷ περιθετα-
ουσίαν λεγομένων, ή τάτων θνάτην ποφάσθις, ή σίας. δέ τοι καὶ διὰ μὴν
οὐ, εἴκεθ' μήκον Φαρμάκου. καθάδισθε εἴσω καὶ τῷ μητρικῷ αἴσθητεν μία
τρεπτήμην ὑπέν, ὁμοίως τῷ ποιεῖται τῷ μητρικῷ αἴσθηται. γάρ μόνον τοῦτο
εἴναι λεγομένων τρεπτήμην ὕπερ τοῦτον μαῖς, διὰ τοῦτο περιθετα-
20 μίαν λεγομένων φύσιν. καὶ γάρ ταῦτα θύπον θνάτη λέγεται καθέτεν.
δῆλον δὲν ὅπις ταῦτα μαῖς τεωρῆσμα ηὔντα. πομπαχοῦ δὲ κα-
είως τῷ περιθεταν ή τρεπτήμην, καὶ τέλος τὰ μητρικά προτητα, καὶ διὸ λέ-
γεται. εἰ δὲν τῷ ποιεῖται τρεπτήμην σία, ταῦτα σίων αὐτοῖς τὰς σφραγίδας καὶ
τὰς αἰτίας εὔχεται φιλέσσοφον. ἀπόδημος δὲ γρύπας, καὶ θητοῖς μία εἴ-
25 νος καὶ τρεπτήμην οἷον γραμματικὴ μία γέγονται, πάσσας τεωρῆσμα τὰς φω-
νας. δέ τοι τῷ ὄντος σόσα εἴδη τεωρῆσμα, μαῖς ὕπερ τρεπτήμην τῷ
γένει, τά τε εἴδη ταῦτα εἰδῶν. εἰ δὲ τὸν καὶ διὸν τοῦτον, καὶ μία φύσις,
τῷ αἰγαλευθερῶν διὰ τοῦτος ὡς τοῦτον σφραγίδαν αἴτιον, διὰ τοῦτον τῷ εἴλ-

λέγω δηλούμενα. Καὶ φέρετο γένεται αὐτὸς ὁ οὐρανός
μὲν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔργου μᾶλλον. Ταῦτο γένεται αὐτὸς, καὶ ὁ
αὐτρωπός, καὶ αὐτρωπός· καὶ γένεται αὐτὸς τοῦ λεῖψαν εἰ-
πιμαδί πλάνην θεόντος αὐτρωπός, καὶ αὐτρωπός, καὶ εἰς αὐτρω-
πός· δῆλον δέ ὅτι οὐχ οὐρανός τούτος ἡ θεότητος, γένεται φθόνος.
Εἶτα. οὐρανός δὲ καὶ ἡ θεότητος τούτης εἶνας. ὥστε Φανερών ὅτι οὐτε τοῦτος οὐτε
τούτοις Ταῦτα δηλοῦνται, καὶ οὐδὲν ἔτερον θεόντος τοῦτον τοῦτον. ἐπειδὴ οὐτε
κάτιον γίνεται, οὐτε βέβητον. οὐρανός δὲ καὶ οὐρανός εἶναι. ὥστε
οὐσιαῖς τούτης εἶδον, θεάτρα καὶ τούτοις βέβητον. τούτοις δέ τοις θεόντος
τούτης θεάτρημα ταῦτα γίνεται θεωρῆσαι. λέγω δέ οἷον τούτοις Ταῦτα
καὶ τούτης οὐρανός, καὶ τούτης ἀλλων τούτων, καὶ ταῦτα τούτοις αἴπι-
κειμένων. χρεὸν δὲ πολύτα αἰδάγεται τάνακτια εἰς τὸ σύρχον τούτων. τούτων.
τεθεωρηταῖς θεάτροις θεάτρα τούτων τάνακτια εἰς τὸ σύρχον τούτων. καὶ
θεάτρα μέρη φιλέσσοφίας βέβητον, οὐσιαῖς αἱ οὐσίαι. ὥστε αἰαγάκουον
εἴναι θεάτρημα καὶ ἐχομένων αὐτῶν. ηὐταρχή γέροντος δέ τοις θεόντος
θεάτρημα τούτον, καὶ τούτον. δέ τοις καὶ θεάτρημα αἰπεισθίσσοντο τούτων.
ἔτι γέροντος φιλέσσοφος θεάτρος οὐ μεταμοιχέστερος λεγόμενος. καὶ
γέροντος οὐ μέρη. καὶ τούτη θεάτρημα διατέρεστον θεάτρημα,
καὶ ἄλλη ἐφεξῆς τούτων μαθήμασιν. ἐπειδὴ δὲ μιᾶς τὰ αἰπεισθίστα
θεωρῆσαι, ταῦτα δὲ εἴλι αἰπεισθίστα πλήντος. ηὐτόφασιν δὲ καὶ σέρποις 20
μιᾶς βέβητο θεωρῆσαι, Καὶ δέ τοις αἴματος τερεβίσαται τούτον, οὐ οὐτόφασις,
οὐ τερποις, οὐ απλῶς λεγόμενόν, ὅποιούχος ηὐτόφασις ἐκεῖνο,
οὐ θεάτρημα. ἐντα μὲν οὖν ταῦτα οὐτόφασις τοῦτον τούτον τούτον τούτον
349 τῇ ηὐτόφασι (ηὐτοσία γένεται ηὐτόφασις ἐκεῖνον βέβητον) τοῦτο δὲ τῇ τε-
ρποισι, καὶ ηὐτοκειμένη θεάτρημα φύσις γένεται, καθ' οὗ λέγεται σέρποις. 25
ταῦτα δέ εἴναι, πλήντος αἰπεισθίστα. ὥστε καὶ τὰ αἰπεισθίστα τοῖς ειρ-
ηνόισι, τότε ἔτερον καὶ τούτον τούτον αἰπεισθίστα, καὶ οὐσιαῖς ἄλλα λέ-
γεται, οὐκατ' αὐτά, οὐ καὶ τούτον τούτον. καὶ τούτον τούτον τούτον τούτον τούτον

Ξένοπτειρίμης, ὃν ἐν θεῷ καὶ σταθμότης βέβη· Διαφορά γάρ οὐκ εἰ
 σταθμότης οὐδὲ Διαφορά, ἐτερότης. ὥστε διῆρη πολλαχῶς δὲ
 λέγεται, καὶ ταῦτα πολλαχῶς μὲν λεγόμενα, ὅμως δὲ μιᾶς ἀ-
 πομένων εἴδεν θέτιν. οὐ γάρ εἰ πολλαχῶς, ἐτέρας· διὸ εἰ μήτε
 5 καθ' ἓν, μήτε ταῦτα εἰνοὶ λέγει αἰαφέρεται, τότε ἐτέρας. ἐπειδὴ
 πολύτα ταῦτα δὲ ταῦτα αἰαφέρεται, οἷον ὅσα ἔν, λέγεται ταῦτα
 δὲ ταῦτα τὸν θεόν, ὡσαύτας Φατέον καὶ ταῦτα καὶ ἐτέρου καὶ
 τὸν σταθμόν εἶχεν. ὥστε μιελέρημον πολλαχῶς λέγεται ἐκεῖνον, οὐ-
 τας δύποδοτεον ταῦτα δὲ ταῦτα ταῦτα εἰνεκάρη κατηγορία, πῶς τοσούς
 10 ἔχειν λέγεται. τὰ μὲν γὰρ ταῦτα εἶχεντα, τὰ δὲ ταῦτα ποιεῖν, τὰ δὲ
 κατ' αὑτοὺς λεγόμενα τοιάτοις Σέποις. Φανερὸν δέν, οὐδὲ σὺ
 ταῦς δύποδος εἰλέπηται, ὅπις μιᾶς ταῦτα τέτταν καὶ τῆς ουσίας βέβη λέ-
 γειν εἶχεν. τούτο δὲ οὐκ εἰ τὸν σὺν τοῖς δύποδημασι. καὶ εἴτε τὸ φιλο-,,
 σόφης ταῦτα πολύταν δύνασθαι θεωρεῖν. εἰ γάρ μὴ τὸ φιλοσόφου,,
 15 οὐ εἶσαι οὐδὲποκεφόρημος, εἰ ταῦτα Σωκράτης, καὶ Σωκράτης
 καθήρημος, οὐ εἰ ἐν ἐν σταθμόν, οὐ πίστη δὲ σταθμόν, οὐ πολλαχῶς λέ-
 γεται; ὄμοιός δὲ καὶ ταῦτα τὸν δὲλλων ταῦτα τοιούτων. ἐπειδὴ δέν
 τὸν εἰσὶ οὐκ εἰν, καὶ τὸ οὔτος οὐδὲν, ταῦτα καθ' αὐτά βέβη πάρη, διὸ
 οὐχ οὐδὲριθμοί, οὐ γεωμετρίαι, οὐ πῦρ, δῆλον ως ἔκείνης τῆς θεοτη-
 20 μης, καὶ οὐ βέβη γραμματική, καὶ τὰ συμβεβηκότα αὖτες. καὶ οὐ ταῦ-
 τη αἱρέτανοσιν οι ταῦτα συκοπάμηνοι ὡς φιλοσόφοις τε,
 διὸ οὐ ταῦτα τερενοί οὐσία, ταῦτα οὐδὲν ἐπαίσχοις. ἐπειδὴ δέν
 βέβη αἱρέθμοι οὐδὲριθμοί οὐδεὶς πάρη οἶν, ταῦτα τητότης, δύνατης,
 συμμετεία, ισότης, οὐδροχή, ἐλληφήις, καὶ ταῦτα καθ' εαυτοῖς,
 25 καὶ ταῦτα διαλέσις ὑπάρχει τοῖς αἱρέθμοις. ὄμοιός δὲ καὶ τερεω-
 καὶ αἰκινήτω καὶ κινουρημάτω, αἱρέτη τε καὶ βάρεσσερον, εἴτε οὐ-
 τερειαίδια. οὐταν καὶ ταῦτα οὐδὲν οὐδὲν, εἴτε θυτά οὐδεῖα, καὶ ταῦτα εἴτε ταῦτα
 ἢ τὸ φιλοσόφου θεοποκέφαλα δὲληθές. σημεῖον δέ· οὐ γάρ

Διαλεκτική σοφίας, δέ αὖτε μὴ παραδίνονται οὕτη φύ-
γε λογοφάρ (πόντη σοφιστική Φαγονομήν μόνον σοφίας θέτι, καὶ οἱ διάλε-
κτοι Διαλέχενται τοῖς απόδητοις) κηνὸν δὲ πᾶσι δόν θέτι. Εὔχε-
λέγοντες δέ τοι τά των δηλονότι, Διαλέχεται φιλοσοφίας εἴτε αὐτὰ
οἰκεῖα. τοῖς μὲν γάρ δέ αὖτε γένος τρέφεται) η σοφιστική καὶ η Δια-
λεκτική τῇ φιλοσοφίᾳ ἀλλὰ Διαφέρει, τοὺς μὲν, δέ Βέπω τὸ δυ-
νάμεως· τὸ δέ, τῷ βίᾳ τῇ περιουσίᾳ. Εἴτε δέ η Διαλεκτική, πε-
ριεστική, τοῖς ὡντὸς φιλοσοφίᾳ γνωστική· η δέ σοφιστική, Φαγο-
νομήν, θέσια δὲ γένος. ἐπιτῆ τὸν οὐανίων ἐπέρεισι συστοχία, σέρποις· καὶ πολύ-
τα αἰδάγεται εἰς δόν, καὶ δέ μηδὲν, καὶ εἰς ἐν τοῖς πληθυσμοῖς, οἷον σάστις τὸν ΙΟ
ἐνός, κίνητος δέ τῷ πληθυσμῷ. τὰ δὲ ὄντα καὶ τὰς θύσιας, ὁμολογεῦσιν
τὸν οὐανίων χρεὸν. ἀπομνητες γενῶν τοῖς οὐανίας λέγονται. οἱ μὲν
γάρ τοι τὸν καὶ τρόπον, οἱ δέ θερμὸν καὶ τυγχάνον, οἱ δέ πέραν καὶ ἀ-
πειρον, οἱ δέ φιλίαν καὶ ικετείαν· πολύτα δέ καὶ τάλλα αἰδάγει μῆνα φαγ-
νεται εἰς δόν καὶ δέ πληθυσμός. εἰλήφθω γάρ δέ αἰδάγων τὸν τοιούτον
περιφέται τοῖς αἰγαλοῦ. αἱ δέ ψήχαι καὶ πομπεῖς, καὶ τοῦτα τὸν
θεῖον, ὃς εἰς γένη ταῦτα πίνεται. Φαγερόν δὲν καὶ σύ τά των,
ὅπι μᾶς θείες ήμεις δόν θεωρῆσαι. πολύτα γάρ δέ οὐανία, η δέ οὐ-
ανίων. ψήχαι δέ καὶ τὸν οὐανίων, δέν καὶ δέ πληθυσμός. Ταῦτα δέ
μᾶς θείες ήμεις, εἴτε καθ' ἐν λέγεται), εἴτε μὴ, ὡς αφίσσας εἴχεται τα-
ληθές. ἀλλὰ ὅμως εἰ καὶ πολλαχοῦ λέγεται δόν, περὶ τὸ περιφέται
τάλλα αἰδάγονται, καὶ τὰ οὐανία ὄμοιος. καὶ Διαλέχεται, καὶ εἰ μή
θέτι δόν η δόν εν καθόλου, καὶ ταῦτα θείες πομπεῖς, η χωρεύσον, ὃς αφί-
σσας οὐκέτιν, ἀλλὰ πάτε μὲν περὶ δόν, πάδε τοῦ ἐφεξῆς· καὶ Δια-
λέχεται τά τῷ γεωμετρίᾳ θεωρῆσαι, η δέ οὐανίους, η τέλειον, η ἐν, η ὁν, η 25
ταῦτα, η ἐπειρον, ἀλλὰ η δέ οὐανίους. "Οὐ μὲν δῆμος εἴ-
πις ήμεις δόν η δόν θεωρῆσαι, καὶ τὰ οὐανίους αὐταῖς η ὁν, δῆλον·
καὶ οὐτούς μόνον τὸν οὐανίους, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐανίους αὐταῖς θεω-
ρητική,

ρηκή, ταῦτα εἰρημένων, καὶ τοῖς περιπέρους καὶ ὑπέρους, καὶ γένες
καὶ εἶδος, καὶ ὅλους καὶ μέρες, καὶ ταῦτα διῆσταν ταῦτα τοιάτα.

Λεκτέοντί, πότερον μιᾶς ή ἐτέρας ὑπερήμης, τοῖς ταῦταν γ
εντοῖς μαθήμασιν καὶ λευκήν αἵξιωμάτων, καὶ τοῖς τῆς οὐσίας.
γ φανερὸν δὴ, ὅπι μιᾶς τε καὶ τὸ φιλοσόφου καὶ τοῖς ταῦταν ὡστὶ⁵
οκέφις ἀπασι γένος πάρχῃ τοῖς θοῖν, δλλάς γένες θεοὶ χωρίσιδια τ
δηλῶν. καὶ γράωται μὲν πομήτες ὅπι τὸ ὄντος ὥστιν ἦσαν, ἔκεισον δὲ τὸ
γένεος γ'. ὥστι τοσοῦτον δὲ γράωνται, ἐφ' ὅσον αὐτοῖς ικανόν. τὸ πολὺ¹⁰
ἔστιν, ὅσον ἐπέχει τὸ γένεος τοῖς φέρεσιν τοῖς ποδεῖξε. ὥστ' ἐπει
τὸ δηλον ὅπι ὄντα γένος πάσι· τὸ πολὺ αὐτοῖς τὸ κρινόν, τὸ τοῖς το
ὖ ἦσαν γνωρίζοντος, καὶ τοῖς ταῦταν ὥστιν ἡ θεωρία· μίσθῳ οὐθεὶς
ταῦτα κατά μέρος ὑποσκοπώτων ἐγχρήστης λέγειν τοῖς ταῦταν, εἰ
ἡ δημητρίη μὴ, γ' τε γεωμετρης, γ' τ' αεριθμητικός, δλλά ταῦτα φιο-¹⁵
τεσσανένιοι εἰκότες τὸ πρῶτον. μόνοι γένοις τοῖς ὄλης φύ-
σι σεως σκοπεῖν, καὶ τοῖς τὸ ὄντος. ἐπειδὴ ἔστιν ἐπι τὸ φισικοῦ πάνω-
τέρω (ἐν γέροντος τὸ ὄντος τὸ φύσις) τὸ καθόλου καὶ τὸ τοῖς ταῦταν
πεφύτειν θοῖαν θεωρητικοῦ, καὶ η τοῖς ταῦταν αὐτοῖς σκέψις. ἔστι δὲ
σοφία θεοῖς φισική, δλλάς γ' πεφύτη. ὅσσα δὴ ἐγχρεοῦσι ταῦτα λε-²⁰
γόντων θεοῖς τοῖς αἰλιθείας, ὃν Σόφον δεῖ ποδέχεσθαι, διὰ
παγδύσιαν τοῦ αἰαλυτικῶν τὸ πρῶτον. δεῖ γέροντοῖς ταῦταν ἕκειν
πεφυτευμένοις, δλλά μὴ ἀκριβοντας ζητεῖν. ὅπι μὲν διῶ τὸ
φιλοσόφου καὶ τὸ πάσιν τὸ θοῖαν θεωρεῖτος ἡ πέφυκε, καὶ πε-
ει ταῦτα συλλογιστικῶν ἀρχῶν ὥστιν ὑποσκέψασθαι, δηλον. πεφύ-²⁵
τη δὲ τοῦ μαλίστα γνωρίζοντα τοῖς ἔκεισον γένος, ἐγένετο λέγειν τοῖς
βεβαιοτάτας ἀρχαῖς τὸ πεφύματος. ὥστε καὶ τοῖς ταῦταν ὄν-
ταν ἦσαν ταῦτα, τοῖς πομήταις βεβαιοτάτας. ἔστι δὴ σῶν ὁ φιλόσοφος.
βεβαιοτάτη δὲ ἀρχὴ πασῶν, τοῖς οὐδέποθενθελιώματαί διώ-³⁰
τον. γνωριμοτάτων τε γένος αἰαλυτον ἐτοῖς ταῦταν (τοῖς γένο-

» ἀμὴ γνωσίοις, ἀπατῶνται πολύτες) καὶ αὐτούς πόθετον. οὐ γάρ
ναγκάνον ἔχει τὸ οἴουν ξωμαίνει ταῦθι οὐταν, τῷτο δὲ χαράθεσις. δέ
γνωσίδιν αἰαγκάνον ταῦθι οἴουν γνωσίζον, καὶ τούτη ἔχονται
ναγκάνον. οὐτοί μὲν διὰ τοιαύτη πασῶν βεβαιοτάτη σύρχη, δῆ-
» λεν. οὐδὲ ἔστιν αὖτι, μή τελέγονται. δέ γάρ αὐτός ἀμαύπαρ- 5
» γένει μήτε ὑπάρχει, αἰδηνάτον δέ αὐτόν κατέται δέ αὖτε. καὶ οὐδέ-
350 λε περιεσθεισάντες αὐτόν, ἔτη περιεσθιώντενα περιεσθεῖται λογι-
καὶ διειχερείας. αὕτη δέ αἰπασῶν δέ βεβαιοτάτη τῷδε σύρχει. ἔχει
» γάρ τὸ εἰρημένον διεγειρόν. αἰδηνάτον γάρ τοιούντον τελέται-
» λαμβάνειν εἶται, καὶ μήτε εἶται, καθάδι φέρειν οἴουν λέγειν Ηεάκλη. 10
» Τον. οὐκ ἔστι γάρ αἰαγκάνον αἴτιος λέγει, τελέται τοσολαμβάνειν. εἰ
δέ μήτε σύμβεγει) ἀμαύπαρχει δέ αὐτόν τὰ σταθμα, (περιεσθιώ-
εισθα δέ τοιούτη τελέται περιπάστα) σταθμα δέ δέ
δέξα δέξηται αἴτιος πάστος, Φανερὸν οὐτοιδηνάτον ἀμαύπα-
λαμβάνειν δέ τοιούτη εἶται μήτε εἶται δέ αὖτε. ἀμαρτιαὶ αὐτοῖς τοιούταις 15
αἵδιας δέξασι οἱ διεψήσιμοι οὐτοις τοιούτου. δέ τοιούτου πολύτες διποδει-
κνώτες, εἰς τελέταιν αἰδηνάτον εὐχάρακταιν δέξαι. φύσει γάρ τοιούτη
καὶ ταῦταν αἰδηνάτον αἴτιοι πολύτες.

δέ οὐτοις οἱ καθάδι φέρειται εἰπομένων) αὐτοί τε σύμβεγεοθαί φασι δέ
αὖτε εἶται, καὶ μήτε εἶται, καὶ τοσολαμβάνειν δέ τοιούτως. γένειν) οὐ τοιούτη λέγει 20
τοιούτω πολλοῖς καὶ τοιούτως φύσεως ημεῖς οὐτοις εἰληφαρθεῖσιν αἰδηνάτον οὐτοις ἀμαύ-
παθεσίαι εἶται μήτε εἶται, καὶ δέξαι τοιούτου εὐδείξαμεν οὐτοις βεβαιο-
τάτη αὕτη τοιούτη σύρχει πασῶν. αἰδηνάτον δέ τοιούτου διποδεικνώμενοι οὐτοις 25
δέ αἴπαθεσίαι. οὐτοις γάρ αἴπαθεσίαι, δέ μὴ γνωσκειν οὐτοις δεῖ ζη-
τεῖν διποδεικνώμενοι οὐτοις δεῖ. ὅλως μὲν γάρ αἴπαθεσίαι αἰδηνάτον α-
πόδειξιν εἶται). εἰς ἄπειρον γάρ αὐτοῖς βαδίζοι. οὐτε μηδέ δέ τοιούτως εἶται α-
πόδειξιν. εἰ δέ οὐτοις μή δεῖ ζητεῖν διποδεικνώμενοι, οὐταν αἰδηνάτον εἴναι
μᾶλλον τοιούτην σύρχειν, οὐταν αὐτοῖς εἴρεται. οὐτοί δέ διποδεικνώμενοι εἰλεγκτι-

ἐλεγκτικῶς καὶ πεῖ τόπου ὅπαδνάσθεν, αὐτὸν πὲ λέγη ὁ ἀμ-
 φισθητῶν· αὐτὸν δὲ μηδὲν, γε λεῖον δὲ ζητεῖν λέγειν, περὶ τὸ μηδενὸς
 ἔχονται λέγειν, οὐ μηδένα ἔχει λέγειν. ὅμοιος γὰρ φυτῷ ὁ τοιότος, οὐ τοι-
 οτος. δῆλος δὲ λέγεικων δὲ ποδεῖξαι, λέγω μέντοι φέρειν, καὶ δὲ ποδεῖ-
 5 ξαι· ὅπος δὲ ποδέλευτον μὴν αὐτὸν δέξειν αὐτεῖν δῆλον αρχῆς ἀλλαγῆς
 δὲ τοιότος αὐτίκας ὄντος, ἐλεγχεῖν αὐτὸν, καὶ δὲ ποδέλευτον. αρχῆς δὲ πρὸς
 ἀπόδημα τὰ θεαταὶ δὲ αἰξιοῦν, οὐ εἶναι οὐ λέγειν, οὐ μηδὲν), (τόπος
 μὴν γὰρ πάχα μὲν οὐδὲν παραλεῖται, δὲ δὲ αρχῆς αὐτεῖν) δὲ λαβεῖν δὲ ση-
 μαντικήν γέ θεαταὶ μηδὲν. τόπογάνδε ανάγκη, εἴ τοι λέγει πά. εἰ
 10 γάρ μὴ, οὐκ αὐτὸν εἴπει τῷ ποιότῳ λέγειν, γάρ οὐταί περὶ αὐτὸν, οὐ πε-
 ρὶ ποδέλευτον. αὐτὸν δέ τις δὲ ποδέλευτον, εἶται δὲ ποδεῖξαι· οὐδὲν γάρ οὐ εἶται ω-
 εισμένον· δὲ λαβεῖν αὐτὸν δὲ ποδεῖκνις, δὲ λαβεῖν παραλεῖμεν· αναγ-
 ρῶν γὰρ λέγειν, παραλεῖμεν λέγειν. περὶ τον μὴν σῶμα δῆλον, οὐ δὲ τὸ
 αὐτὸν δῆλον, οὐ πομαγένδε δὲ οὐδὲν γένεται μηδὲν τοδι. οὐτοί οὐκ αὐτὸν
 15 πᾶν γάρ των καὶ γάρ των εἶχοι. εἴπει γάρ αὐτὸν πομαγένδεν, εἴτα τόπο-
 το δὲ ζῶον μίποισι. λέγω δὲ εἰν πομαγένδεν τόπον· εἰ τόπος εἶτιν αὐθρω-
 πος, αὐτὸν δὲ ποδέλευτον, τόπος δὲ δὲ ποδέλευτον εἶτι. μέντοι φέρειν οὐ-
 δὲν, γάρ εἰ πλείω τῆς φαύη πομαγένδεν, μόνον δὲ ωεισμένα. τεθεῖν γάρ
 αὐτὸν εἰφένται λέγω εἰτερον οὐδὲν. λέγω δὲ οὐδὲν, εἰ μὴ φαύη δὲν αν-
 20 θεφεπον οὐδὲν πομαγένδεν, πολλά δὲ, ὡν ένος μὴν εἰς λέγειν, δὲ ζῶον, δὲ δί-
 ποισι. εἰσὶ δὲ καὶ εἰτεροι πλείοις, ωεισμένοι δὲ δὲν αειθμόν. τεθεῖν γάρ
 αὐτὸν οὐδὲν οὐδὲν, καθετοί τῷλ λέγον· εἰ δὲ μὴ τεθεῖν, δὲν α-
 πέραι πομαγένδεν φαύη, φαύη εἰπεῖν οὐδὲν αὐτὸν εἴπει λέγειν. δὲ γάρ μὴ οὐ
 25 πομαγένδεν, γάρ τον πομαγένδεν δὲτολμέται, αὐτὸν δὲ τὸ αλιθηταὶ πομα-
 γένδεν. γάρ τον γάρ τὸν μηδέχεται νοσήν, μηδέν νοσωταὶ οὐδὲν. εἰ δὲ τὸν μηδέχεται,
 τεθεῖν αὐτὸν οὐδὲν οὐδὲν πομαγένδεν πομαγένδεν. εἴτα αὔτε δὲ (οὐστορεῖ
 λέγειν καὶ κατέρχεται) πομαγένδεν πομαγένδεν, καὶ πομαγένδεν οὐδὲν. γάρ
 εἰ δὲ

εἰ σύνθετο) θαῦτη πάτη, σημαίνει δὲ μὴ εἶ αὐτηπά. εἰ
 θαῦτη προπόστημα σημαίνει, μὴ μόνον καθ' ἐνός, ἀλλὰ καὶ μίαν φύσιν καὶ
 εἰ. καὶ γάρ τοι ἀξιόλογον, θέντη σημαίνει θαῦτη ἐνός. ἐπεὶ εἰ γέτω γέ,
 καὶ θαῦτη μοισικὸν καὶ λαμπτὸν, καὶ θαῦτη προπόστημα σημαίνει. ὡστε εἴ
 ἀπόμντα εἶσαι συνώνυμα γάρ. καὶ σύντηται εἶ αὐτή μὴ εἶ θαῦτη 5
 πό, ἀλλ' οὐ καθ' ὅμων υμίαν. ὡστε αὐτή εἰ ὄντη μεῖς αὐτηπροπόστημα
 λογίου μὴ αὐτηπροπόστημα. θαῦτη προπροπόστημα, καὶ τοῦτο εἴ-
 τιν, εἰ σύνδεχεται ἄμα θαῦτη καὶ εἶ καὶ μὴ εἶ αὐτηπροπόστημα θαῦτη.
 μα, ἀλλὰ θαῦτη γμα. εἰ δὲ μὴ σημαίνει ἔτερον, θαῦτη προπόστημα,
 καὶ θαῦτη αὐτηπροπόστημα, δῆλον ὅτι καὶ θαῦτη μὴ εἶ αὐτηπροπόστημα, τοῦτο 10
 αὐτηπροπόστημα. ὡστε εἶσαι θαῦτη προπόστημα εἶ, θαῦτη μὴ εἶ αὐθρώπωπο. εἰ
 γάρ εἶσαι. τοῦτο γάρ σημαίνει θαῦτη εἶ, ὡσταπίον καὶ ἴματον, εἰ ὁ λέ-
 γος εἰς. εἰ δὲ εἶσαι ἐν, ἐν σημαίνει θαῦτη προπόστημα, καὶ μὴ αὐθρώπωπο.
 ἀλλ' ἀδέδεικτο ἔτερον σημαίνει. αὐτάκι τοίνυν εἰ πίστιν δημιῆσε
 εἰπεῖν, ὅτι αὐθρώπος ζῶον εἶ μήποιν. τοῦτο γάρ ἀντὸν εσήμαχεν θαῦτη 15
 αὐτηπροπόστημα. εἰ μὲν αὐτάκι τότε, σύντηται μὴ εἶ πότε αὖτις
 ζῶον μήποιν. τοῦτο γάρ σημαίνει θαῦτη εἶ, θαῦτη αδωάνει, μὴ εἶ αὐθρώπον.
 σύντηται μὴ εἶναι αὐθρώπον. εἰ μὴ εἶναι αὐθρώπον. οὐδὲ αὐτὸς λέγει καὶ
 θαῦτη μὴ εἶναι αὐθρώπον. θαῦτη αὐθρώπωποι εἶναι, καὶ θαῦτη αὐθρώπωπο 20
 εἶναι, ἔτερον σημαίνει. εἰ δέ καὶ θαῦτη λαμπτὸν εἶναι, καὶ θαῦτη αὐθρώπον εἶ-
 ναι ἔτερον. πολὺν γάρ αὐτίκετον ἐκεῖνο μᾶλλον, ὡστε σημαίνει ἔτε-
 ρον. εἰ δὲ καὶ θαῦτη λαμπτὸν φίσις θαῦτη καὶ ἐν σημαίνει, πάλιν θαῦτη
 ἀπόλυτον, οὐδὲ καὶ προπροπόστημα ἐλέγειν, οὐδὲ τὰ παρόμντα πίστιν, καὶ
 μόνον τὰ αὐτίκειμα. εἰ δὲ μὴ σύντηται τοῦτο, συμβαίνει θαῦτη λε- 25
 γθεῖν, οὐδὲ προκείμενον θαῦτη λαμπτὸν. εἰσὶ δὲ προπροπόστημα
 τός θεοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ ποφάσθε, σύντηται προπροπόστημα θαῦτη λαμπτὸν.
 οὐδὲν γάρ καλύψειναί θαῦτη, καὶ αὐθρώπον καὶ λαμπτὸν, καὶ
 αὐθρώπον.

ἀλλα μωεία δι πλήθος. ἀλλ' ὅμως ἐργάζεται, εἰ δύνηται εἰπεῖν αὐτόν
δεσφόντη τῷ τέλῳ, καὶ τὸν αὐτοκριτέον δι εἰν συμβούνον, καὶ τὸν ταρεψθετέον,
ὅτι καὶ λαβυρίντη μέρα. καὶ γάρ ἀδινάσιν, ἀπειροῦντα τὰ συμ-
βεβικά τα διελθεῖν. ἢ σῶν ἀπομνημονειαλθέτω, οὐ μητέν. ὁμοίως τοί-
ς τινας εἰ καὶ μωεάκις θεῖται δι αὐτὸν αὐτόν δεσφόντη, καὶ σόκον αὐτόν δρωπός, καὶ
ταρεψαποκειτέον τῷ ἐργάζεται εἰ εἴσιν αὐτόν δρωπός, ὅπερ εἴσιν ἄμα καὶ
σόκον αὐτόν δρωπός. εἰ καὶ μὴ τάλλα οὐσα συμβεβική ταρεψαποκει-
τέον, οὐσα διεῖται μὴ διεῖται. εἰ τὸ τέλος ποιῆι, καὶ γάλακτος. ὅλως δι-
αναμεροῦσιν οἱ τῷ τόπῳ λέγοντες γόνια, καὶ δι τὸν τόπον εἰ). πολύτα γνώσ-
10 νάμικη συμβεβικέναν φάσκουν αὐτοῖς. καὶ δι, ὅπερ αὐτόν δρώπων εἰ), οὐ
ζώω εἰ), μὴ εἰ). εἰ γάρ εἴσαι οὐδὲν αὐτόν δρώπων εἰ), τῷ τόπον εἴ-
σαι μὴ αὐτόν δρώπων εἰ), οὐ μὴ εἰ) αὐτόν δρώπων. καὶ τοι αὖτας διπο-
φάσκει τῷ τόπῳ. εἰν γνώσσον εστίμαχεν, καὶ μὴ τῷ τόπῳ θνήσεσθαι. δι
γόνια συμβεβικά διεῖται, ὅπερ σόκον ἄλλο πιθεῖ) αὐταί. εἰ δὲ εἴσαι αὐταί
15 καὶ δι οὐδὲν αὐτόν δρώπων εἰ), οὐδὲν μὴ αὐτόν δρώπων εἰ), οὐδὲν μὴ εἴ-
ναι αὐτόν δρώπων, μήδο εἴσαι. οὐστέντη μναγκάριον αὐτοῖς λέγεται, ὅπερ γένετος εἴ-
σαι τοι τόπος ειδικός καὶ γόνια μήτης, καὶ αὖτις τῷ τόπῳ ταρεψαποκει-
μοσμένος λέγεται, ἀλλὰ πολύτα καὶ συμβεβικές. τῷ τόπῳ γνώσια ερειπεῖται
γόνια καὶ δι συμβεβικές. δι γνώσια λαβυρίντη τῷ αὐτόν δρώπων συμβεβι-
20 κεν, ὅπερ εἴσαι μὴ λαβυρίντη, ἀλλ' γάρ γόνια λαβυρίντη. εἰ γάρ πολύτα καὶ συμ- 351
βεβικές λέγεται, γένετος εἴσαι ταρεψθετον δι καθόλου. εἰ δὲ αὖτις δι συμ-
βεβικός καθέτη ταρεψαποκειμήν θνήσεσθαι λέγεται, αὐτός-
καὶ αὐτοῦ εἰσάπειρον ιέναι. ἀλλὰ αδινάσιν. σόκος γνώσια πλείω συμ-
πλέκεται δυνοῖν. δι γνώσια συμβεβικές, καὶ συμβεβικέπι συμβεβικές,
25 εἰ μὴ ὅπερ αὔμφω συμβεβική ταρεψθετον. λέγεται δὲ οἶον, δι λαβυρίντη καὶ
μοσικόν, καὶ τῷ τόπῳ λαβυρίντη, ὅπερ αὔμφω τῷ αὐτόν δρώπων συμβεβικέν.
ἀλλ' γάρ οὐσιατης μοσικός γόνιας, ὅπερ αὔμφω συμβεβικευετέ-
ροι θνήσι. εἰπει τοι μὴ τὰ μήδη γόνιας, πατέρι εκείνως λέγεται) συμβεβικό-



τα, ὅτα γέπως λέγεται), ως δὲ λαλούχον τῷ Σωκράτῃ, οὐδὲ γέγενται
ἀπειράντες) ὅπερ τῷ αἰνεῖσθαι, οὗ τῷ Σωκράτῃ τῷ λαλούχῳ, καὶ
ἔτερόν οὐ συμβεβηκός· γένδυνται οὐ εἰς ἀπόμντων, οὐδὲ δὴ δῆλον
λαλούχῳ ἔτερόν οὐ εἶσι συμβεβηκός, οἷον δὲ μορσικόν. γένερι τε γέρα
μάλλον τῷ ἐκείνῳ, οὐ ἐκεῖνο τότε συμβεβηκεν. καὶ ἄμα διώρεισι, οὐ
ὅπερ μὴ γέπως συμβεβηκε, τὰ δὲ οὓς δὲ μορσικὸν Σωκράτῃ. οὐτοί¹⁰
δὲ γέπως, γένδυνται καὶ συμβεβηκέται λεχθήσει). εἶσι δέ τοι, καὶ
ώς εἰσιαν σημεῖγον. εἰ δὲ τῷ τοι δέδεικτῷ ὅπερ ἀδικίαν ἄμα κατη-
γράφει τὰς αἰτίας τοῦ. εἴτε εἰ ἀληθεῖς αἱ αἰτίας τοῦ ἄμα καὶ τοῦ
τῷ αὐτῷ πᾶσαν, δῆλον οὐδὲ ἀπόμνται εἶσιν εὖ. εἶσι δέ τοι ἀληθεῖς
τείρης καὶ τοῦ χρόνου αἰνεῖσθαι, εἴτε πάρος, εἴτε καὶ πάρος οὐδὲ τοῦ
σαγήνου ποφῆσαι γέγενεται), καθάπερ αἰδίκη τοῖς δὲ Πρωταρχέσι
λέγεται λέγεται. εἰ γέ τῷ δοκεῖν μηδὲ τείρης οὐδὲ πάρος, δῆ-
λον οὐδὲ οὐδὲ εἶσι τείρης. οὐτε καὶ εἴσιν, εἴτε πάρος αἰτίας αλη-¹⁵
γράφει τὸν καὶ μὴ συτελεχεία, δέ τοι εἰσιν οὐδὲν. δὲ μὲν λε-
κτέον γε αἰδίκη πάρος τὸν κατάφασιν οὐτε τὸν ποφάσιν. εἴτε²⁰
τοπον γέρα τοι εἴκεται, οὐδὲν αὐτῷ σπόφασις ὑπάρξει, οὐδὲ οὐτέρου
οὐ μὴ ὑπάρχει αὐτῷ γέ τοι πάρεσται. λέγω δὲ οἷον, εἴ αληθεῖς εἰπεῖν τοῦ
αἰνεῖσθαι, οὐδὲ οὐδὲ αἰνεῖσθαι, δῆλον οὐτε καὶ τείρης. εἰ μὲν δῶν
οὐ κατάφασις, αἰδίκη καὶ τὸν ποφάσιν. εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει οὐ κατάφα-
σις, εἴγε τὸν ποφάσις ὑπάρξει μᾶλλον, οὐδὲν τοῦ πειρεσι. εἰ γέ τοι²⁵
κακείην ὑπάρξει, καὶ οὐ τὸν πειρεσι. εἰ δὲ αὐτη, καὶ οὐ κατάφα-
σις. Ταῦτα τε δῶν συμβαίνει τοῖς λέγεται δὲ λέγοντά τοι, καὶ
οὐδὲ οὐδὲ αἰδίκη ηφάνει ηποφάνει. εἰ γέραληθεῖς, οὐτε αἰνεῖ-

ποσκύ οὐκ ἀνθεφπος, δὴ λιγὸς ὅτι καὶ γέτε αὐτὸν
 θεφπος ἔσαι. τοῦ γέροντος, δένος σποφαστος. εἰ γέμια ἐξ αὐτο-
 πέρων ἔκεινον, καὶ αὐτη μία αἱ εἴη αἱ πικειρδόν. ἐπὶ τοι τοῖς ἄπομ-
 Ρε φύτεας ἔχει, καὶ ἔστι γέλων καὶ γέλων, καὶ ὃν γέροντον, καὶ πε-
 σει τὰς φάστος καὶ σποφαστος ὁμοιόπτως· ἢ γέ, διλατεῖ
 μὲν θυντας, τοῦτο θυντας οὐ. καὶ εἰ μὲν μὴ τοῦτο πάσας, αὐταὶ
 εἴεν ὁμολογεύμεναι· εἰ δὲ τοῦτο πάσας, πάλιν τοι καθ' ὅσαν δὲ φῆ-
 σαμ, καὶ σποφῆσαμ, καὶ καθ' ὅσαν σποφῆσαμ, καὶ φῆσαμ, ητούτοις
 μὲν ἀντί φῆσαμ καὶ σποφῆσαμ· καθ' ὅσαν δὲ σποφῆσαμ, οὐ πιθύτων
 10 φῆσαμ. καὶ εἰ μὲν φύτεας, εἴη αὐτὸν παγίως οὐκ ὄν· καὶ αὐτη βέβαια
 δέξα. καὶ εἰ δὲ μὴ εἴτε βέβαιόν οὐ καὶ γνώμενον, βέβαιοτέρα αἱ
 εἴη φάστος η αἱ πικειρδόν. εἰ δὲ ὁμοίως καὶ ὅτα σποφῆσαμ φάσαμ,
 καταφασιν αὐτάκη, η τοι ἀληθεῖς διαμεσηταλέγαν· οἶον ὅπι λιθ-
 κόν, καὶ πάλιν ὅπι οὐ λιθκόν, η γέ. καὶ εἰ μὲν μὴ ἀληθεῖς διαμεση-
 15 παλέγαν, οὐ λέγα τε τοῦτα, γέροντος ἔστιν σύστεν. τὰ δὲ μὴ ὅπια, πῶς
 αἱ φθέγξαμε, η βαδίσαντε; καὶ πομύτα μὲν αἱ εἴη ἐν, ὡσαρκή τοεφ-
 τερον εἴρηται· καὶ τούτον ἔσαι γέτεφπος καὶ θεός, καὶ τείρητο,
 καὶ αἱ πιφαστος αὐτῶν. εἰ μὲν ὁμοίως καθ' ἔκεινον, σύστεν μείσος ἔ-
 τερον εἴτερον. εἰ γέδησίσθ, τοῦτο ἔσαι ἀληθεῖς καὶ μίον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
 20 διαμρύντα σὺδέχεται) ἀληθεύν, συμβάντος λεγέν. τοφεστογέτε,
 ὅπι πιθύτες αἱ ἀληθεύοντε, καὶ πομύτες αἱ φύλαδοντο, καὶ αὐτος αὐ-
 τὸν ὁμολογεῖ φύλαδεσθαι. ἀμφὶ γέ φανερὸν ὅπι τοῦτο σύστενος δέσι
 τοφεστον η σκέψις. γέτε γέλαγέ. γέτε γέλαγέ. γέτε γέλαγέ. γέτε γέλα-
 γέ, διλαγέτε γέλαγέ. γέλαγέ. γέλαγέ. γέλαγέ. γέλαγέ. γέλαγέ.
 25 φω, ὅπι γέλαγέ. γέλαγέ. γέλαγέ. γέλαγέ. γέλαγέ. γέλαγέ. εἰ γέ
 μὴ, ηδη αἱ πι εἴη ὠρισμένον. ἐπι εἴσταν η φάστος δημήτης η, η σπόφα-
 στος φύλαδης, καὶ αὐτη δημήτης η, η καταφαστος φύλαδης, εκ αἱ εἴη αἱ-
 μα δὲ αὐτη φάσαμ καὶ σποφάσαμ ἀληθώς, διλαγέτε φάσεν αἱ τοτε εἰ

Τότε δέρχησε κείμενον. ἐπάρσειο μὲν οὐ ἔχει πως τασθεμά-
 νειν, οὐ μηδέχειν, μέντοςαί οὐ δέ αὔμφω, δηγθεύει. εἰ γὰρ δηγθεύει, τί
 αὐτὸν δέ τοι λεγόμενον, ὅπι τοιάντη τὸντων οὐ φύσις δηγθεύει; εἰ δέ μη
 δηγθεύει, διλλά μᾶλλον ἀληθεύει οὐκείνως τασθεμάταιν, οὐδὲ
 πῶς ἔργοι αὐτὸν ταῖς οὐται, καὶ τῶτα ἀληθέας αὐτὸν, καὶ τὸ χάρακα καὶ σόκον
 ἀληθέας; εἰ δέ ομοίως ἀπομυτεῖχει τὸ μέδοντα καὶ ἀληθῆ λέγεσιν,
 γέτε φέρειαθα, γέτε εἰπεῖν τῷ τοιότῳ δέτιν. ἄμα γὰρ ταῦτα τε καὶ
 γέτε τὰ λέγει. εἰ δέ μηδὲν τασθεμάταιν, διλλά ομοίως οἴεται καὶ
 σόκοιοίται, πιστὸν διαφερεύντως ἔχει τὸ μέδοντα πεφυχότων; δέτε καὶ μά-
 λιστα φανερόν δέτιν, ὅπι οὐτείς γέτε διακίνται, γέτε τῷ μὲν ἀλλων, γέ- 10
 τε τῷ μέδοντων τὸ λόγον τῶν. Διὰ τί γὰρ βαδίζει Μέγαρα-
 δε, διλλά τὸ χάρακα οἰόμενος βαδίζειν; οὐδὲν δηγθεύει πο-
 ράλεος εἰς φρέαρ οὐ εἰς φάραγγα, εἰσὶ τύχη, διλλά φαίνεται διλα-
 βέμενος, ως τὸ χάρακα ομοίως οἰόμενος μὴ αὐτοῖς εἶναι δέ μέπεσεν καὶ α-
 γαθόν, δῆλον αὕτη, ὅπι δέ μὴ βέληνον τασθεμάταιν, δέ μὴ τὸ βέλη- 15
 ηνον. εἰ δέ τῶτο, καὶ δέ μὴ αὐτὸρων, δέ μὴ σόκον μὲν δρωπον· καὶ δέ
 μὴ γλυκὺ, δέ μὴ τὸ γλυκὺ μὲν αἵκη τασθεμάταιν. γέτε δέ τὸ σού-
 ἀπομνηστεῖ καὶ τασθεμάταιν, ὅταν οἰηθῇ βέληνον εἶναι δέ πιστή
 δημωρία ιδεῖν αὐτὸρων, εἴται γνωτεῖ αὐτά. καί τοι εἴδε γε, εἰ ταῦ-
 ταν οὐ ομοίως καὶ μὲν δρωπον καὶ σόκον αὐτὸρων διλλά δέ τοι ελέγεται, 20
 σούτεις οὐ τὸ φαίνεται τὰ μὲν διλαβέμενος, τὰ μὲν τὸ. ωστε ως οὐκε-
 πομύτες τασθεμάταιοισιν ἔχειν αἴπλως, εἰ μὴ ταῖς αἴπλωσι, δη-
 λεῖ τοῖς δέ αὔμενον καὶ χεῖσθαι. εἰ δέ μὴ δητισάμενοι, διλλά διξά-
 γοντες, πολὺ μᾶλλον δητιμελητέον αὐτὸν τὸ ἀληθείας, ωστορ καὶ
 νοστόδι δέ οὐτι οὐ γιγνωσκόντες τὸ σύμμειον. καὶ γάρ οὐδὲν διξάγοντες δητισά- 25
 μενον, τὸ χάρακα διακίνται πεφυχότων ἀληθῆα. ἐπι εἰ οὐτι μά-
 λιστα πομύτα γέτως ἔχει, καὶ τὸ χάρακα οὐτως, διλλά τοι γε μᾶλλον καὶ δῆλον
 εἴεστιν οὐ τῷ φύσει τῷ μὲν οὐτων. γέτε δέ ομοίως φύσαμεν εἶναι τὰ
 δύο

δύο δρόπια καὶ τὰ τεία· οὐδὲ ὄμοιώς διέψυχει ὁ τὰ τέπηα ερε
πέντε οἰόρθους, καὶ ὁ χίλια· εἰ σῶν μὴ ὄμοιώς, δῆλον ὅπα τερεσ
ἥπιον· ὥστε μᾶλλον ἀληθεύει. εἰ σῶν δὲ μᾶλλον ἐγγύτερον, εἴη γε
αὐτὸν ἀληθές, οὐδὲ γύρων διάστασις. καὶ εἰ μὴ ἔστιν, διὸ³⁵²
ἡδη γέτε πεῖται βεβαμότερον καὶ ἀληθινότερον, καὶ τὸ λέγον ἀπολ-
λαγμένοις αὐτοῖς πάντα τὸ ἀκρέπου καὶ καλύπτοντος θητῆς φρονίας
εἰσαγ.

των ἐτῶν, δέ μή ὅν. ταφέριδὴ τὸς σκηνητῶν τοσολαμβάνονται,
 οὐδὲ συνεπόντες τούτοις μηδὲ θυνταὶ οὐδὲ λέγεται, τούτοις δέ θυνταὶ α-
 γονοίσι. διγέροντες λέγεται) μηχάνης. ὡστ' εἴτιν ὁν τούτοις τούτοις
 θυνταὶ οὐδὲ μηδὲ οὗτοις, εἴτιν δέ οὗτοις λέγεται) γίγνεται
 διλλός καὶ διτέλεσθαι αὐτῷ ὁν, καὶ μηδὲ οὗτοις,
 διλλός καὶ διτέλεσθαι αὐτῷ ὁν. διωνάμης μηδὲ γίγνεται αὐτῷ διτέλεσθαι
 τὰ τάνακτα, τοτελεχεία σκηνῆ. ἐπιδιώκεισθαι αὐτοῖς τοσολαμβά-
 νονται καὶ μηδὲν εἰσίαν εἶται) τὸντων, ηγετε κείνοις ὑπάρχει, εἴτε φύση
 εἴτε γένεσις διαδιέπουται. οὐδὲν τοῦτο οὐδὲν τὰ φαινόμενα α-
 πολλαὶ λάθα, οὐδὲν τοῦτο αὐθητῶν ἐλίλυθε. διλλός γίγνεται αὐτοῖς εἴτε πλήθη
 κρίνεται οἵοντα) ταφέριδὴν, τοσολαμβάνονται διτέλεσθαι. διτέλεσθαι, ποιεῖται μηδὲν
 καὶ γνωμόνοις δοκεῖ εἶται, ποιεῖται πικρόν. ὡστ' εἰ πολύτες ἔκαμψον, η-
 πολύτες παρεφέρουσι, μένοστι οὐδὲν οὐδὲν αὐτοῖς, ητινεῖχον, δοκεῖν αὐτοῖς
 τοσολαμβάνονται διαδιέφερονται, τοῦτο δέ μηδὲν εἶται. ἐπιδειπλοῖς τοῦτο
 μηδὲν γίγνεται τάνακτα φαινεσθαι καὶ ήμενον καὶ αὐτῷ δὲ ἐκείνῳ ταφέρι-
 πολλοῖς τοῦτον εἴτε πλήθηται αὐθητῶν δοκεῖν. ποιεῖται διλλός τοσολαμβάνονται
 πλήθη, αὐτοῖς. εἴτε γίγνεται μελλονταί ταῦτα δεῖται αὐτῷ διτέλεσθαι, διλλός οὐδὲν.
 εἴτε Δημόκριτός γέ φησιν, ητοι εἴτε αὐτῷ δεῖται αὐτῷ διτέλεσθαι, ητοι ήμενον γίγνεται
 διλλός δὲ διτέλεσθαι τοσολαμβάνον, φέρουσι μηδὲν τοῦτο αὐθητῶν, τούτοις δέ εἶται
 διλλοίωσιν, διφαινόμενον κατά τοις αὐθητῶν, εἴτε αὐτῷ
 καὶ τοῦτο αὐτῷ εἴναι φασιν. σκηνητῶν γίγνεται Εμπεδοκλῆς καὶ Δημό-
 πος, καὶ τοῦτο μηδὲν αὐτοῖς, ως εἴποις εἰπεῖν, ἔνεσσος, τοιαύταις δόξαις γέγενεται
 γίγνεται εἴνοχοι. καὶ γίγνεται Εμπεδοκλῆς μεταβολότας τοῦτον, μετα-
 βαίνει φησι τοῦτο φέρουσιν. Περὶ τοῦτο μηδὲν τοῦτον εἴπει, αὐτῷ δεῖται
 ποιεῖται καὶ εἰτέρωις δὲ λέγεται οὐδὲν διλλοίωσις μετέφευσι, πόσσον αὐτῷ σφί-
 σιν αὐτοῖς Καὶ διφεροῦν διλλοία παρέισατο. καὶ Παρμενίδης δὲ α-
 ποφαίνεται) διν αὐτὸν τούτοις. Ως γέροντος ἔχει κράσιν μελέσον
 πολυκαμτοῖς. Τοὺς νίος αὐτοῖς διεφέρουσι παρέστηκεν. διγέρονται
 διτέλεσθαι φέρουνται μελέσων φύσις αὐθρώποισι, Καὶ πᾶσιν, καὶ πλη-
 πί. δι

π. Τὸν πλέον δὲ νόμον. Αὐτοῖς αὐτοῖς ἡ δύναμις φεγγία μητ-
μονθεῖ τοφέστη ἐπάρων θυντας, ὅτι θεῖται μέσοις ἔσται τὰ ὄντα, οἷα
ἄν τυπολαβέσθωτ. Φασὶ δὲ γέγονος θνητοῦ θεοντα Φαί-
νεσθαι τὸ δόξαν, ὅπερ εποίησε τὸν Ἐκθεταῖς ἀξέστη τὸ πλη-
γῆς, καὶ τὸ διόφεγγενοντας ὡς φεγγοῦτας μὴ καὶ τὰς τοιχοφε-
γγοῦτας, ἀλλὰ καὶ τοιχούς. Μηδενὶ δὲ ὅπερ εἰ αἱμοφόρερα φεγγίσκες, ταῦ-
τα ὄντα ἀμφι καὶ τοιχούς εἶχε. Ηὐτὸν χαλεπώτατον θουμ-
βαῖνοι δέποτε. εἰ γένοι μάλιστα τὸ σύδεχόμενον ἀληθεῖς ἐωσφάκτες,
ὅποι δὲ εἰσὶν οἱ μάλιστα ζητεῖτες ἀμπελούχοι φιλοειδεῖτες, οὗτοι τοι-
10 αύτας ἔγειροι τὸ δόξαν, καὶ τοιχούς ποταμούνος) ταῦτα τὸν αἴληθεας,
πῶς οὐκ ἀλεξιον ἀθυρίστη τὰς φιλοσοφίαν ἐγχειριζεῖται; Τὸν τὰ
πετρόβραδον μιώκην, τὸ ζητεῖν ἀνείπεται τῷν αἴληθεας. αἵποι δὲ τὸ δόξαν
τύποις, ὅπερ εἰσὶ τὸν τοντον μὴ τοιχούς αἴληθεαν ἐσχέποισι· τὰ δὲ ὄντα
ὑπέλεγον εἴτε τὰ αἴληθη μόνον. τοι δὲ τύποις, πολλὴν τὸν αἴληθεαν
15 φύσις ἀνυπάρχει, καὶ τὸν ὄντος οὐτεις, ὡς αὐτὸν εἴπομεν. διὸ οὐκό-
τας μὴ λέγεται, οὐκ αἴληθη δὲ λέγεται. οὔτε γάρ αρμότε
μᾶλλον εἰπεῖν, οὐτε τοῦ Επίχαρμος Ξενοφάνης. ἐπὶ δὲ πᾶν
ρωντες τοιχούς κινηράντες τὸν φύσιν, καὶ τὸν μεταβαθμόντος, γέδει
αἴληθεαν μόνον, ταῦτα γέγονος πομπέας παντας μεταβαθμήσονται, οὐκ δέ-
20 χεδαῖς αἴληθεύσθαι. Καὶ γάρ τοιχούς τὸν τυπολιθόνεως δόξαν θησεῖν
ἀκροτάτη δόξα τὸ εἰρηνόμενον, οὐ τὸ φασκόντων ήρεκαλέπτιζεν, καὶ οἵσαι
Κερατύλεσσειχει, ὃς τὸ τελευταῖον οὐθὲν φέρει δεῖν λέγειν, ἀλλὰ τὸ
δάκτυλον οὐκίνδι μόνον, καὶ Ήρεκαλείτω ἐπεπίμα εἰποῦν, διὸ
ταῦτα ποταμῶν οὐκ ἔστιν ἐμβεβλῶμεν. αὐτὸς γάρ αὖτε οὐδὲ ἄ-
25 παλεῖ. ἡμεῖς δὲ τοὺς τοφέστητον τὸν λόγον ἐρεψόμενοι, ὅπερ τὸ μὲν με-
ταβάλλον ὅπερ μεταβαθμίδει, ἔχει θυντας μέσοις αἴληθη λόγον μηδούε-
αται εἰναι. καί τοι ἔστι γε αἱμοφόρετοπίστομον. τόπε γάρ δύποταλ-
λοι εἴχει πεποβαθμούμενον, καὶ γηγενεράντες ηδη πάντακτη τὸ εἶναι.
οὔτε

οὐλωστε εἰ φθείρεται, ὑπάρξει πόνος· καὶ εἰ γέγραπται, δέξεται γέγραπται,
καὶ οὐφέγγραπται, αἰανχεῖν εἶναι, καὶ τόπο μὴ εἶναι εἰς ἀπόφευκη.
ἄλλα ταῦτα παρέντες, ἔχεινα λέγομεν, ὅπου δὲ αὖτε δέξεται
ταῦτα λέγομεν, καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν. καὶ τὰλλα σῶν δὲ ποσὸν ἔ-
ται μὴ μήνον, ἄλλα καὶ τὸ ποσὸν εἴδος ἀπόμενα γνώσκομεν. ἐπειδὴ δέ
ἔχον διπλούμενα τοῖς οὔτας παραλαμβανόσιν, ὅπικαὶ αὐτῶν τῆς
αἰδητῶν ὅπικής ἐλαττόνων δὲν αἱεθμὸν εἰδότες τὰς ἔχοντας, ταῦτα
ὅλου τῷ ψρακῷ ὁμοίως ἀπεφίναντο. οὐ γάρ τοι τοιμαῖς τῷ αἰδητῷ
τόπος, ἀνθροεῖ καὶ θύμοις θραύτελος μόνος εἴναι. ἀλλά γάρ τοιν, ὡς εἰ-
πεῖν, μόνοιν τῷ ποσῷτος δέστιν. ὥστε δικαιότερον αὐτὸν δέχεινα τότεν 10
ἀπεψηφίσαντο, οὐ δέ ταῦτα ἔχειναν κατεψηφίσαντο. ἐπειδὴ δῆλον,
ὅπικαὶ ταῦτα τοῖς ταῦτα τοῖς πάλαι λεζεῖσιν ἐργούμενον. ὅπι-
καὶ δέστιν ακίνητος τις φύσις, δικτέον αὐτοῖς, καὶ πειρέον αὐτοῖς. καὶ
τοι γε συμβαίνει τοῖς ἀμαρτάνοντας τοῖς φάσκεισιν εἶναι καὶ μὴ εἶναι, πρεμένη
μᾶλλον φάναι πομπά, οὐ κακόθατα. γάρ δέστιν εἰς ὃ, οὐ μεταβολή. 15
ἀπόμενα γάρ ὑπάρχει πάσι. ταῦτα δὲ τοῖς ἀληθείας, ὡς τὸ πάντα φα-
νόμηνον ἀληθεῖς, ταῦταν μὲν, ὅπιδει δὲ τοῖς αἰδητοῖς τὸ διάτιον τοῦτον
δέστιν, ἀλλά οὐ φαντασία τοῦτον τῇ αἰδητῇ. εἰτ' αὖταν θαυμάσσου
353 εἰ τῷτον πόρευσι πότερον τηλικαῦτα δέστι παραγένεται, καὶ τὰ γεώ-
ματα (τοιαῦτα, οἷα τοῖς ἀποδεινοῖς φαίνεται), οὐ οἷα τοῖς εἰγύνθειν καὶ πότε- 20
ερνοῖα τοῖς υγραίνοσιν, οὐ οἷα τοῖς νοσοῦσι· καὶ βαρύτερα, πότερον
οἷα τοῖς αἰσθενέσι, οὐ οἷα τοῖς ιχύοσι· καὶ ἀληθῆ, πότερον οἷα τοῖς κα-
θαίδισιν, οὐ οἷα τοῖς εἰγρυγρεσσιν. ὅπικαὶ γάρ οἷοντα γε, φανε-
ρού. γάρ τοι γεων ἔσται παραλεῖται τούτωρ Αἴθιον εἶναι, οὐν τοι Λι-
βύη, πορθέπαι εἰς δέστιν. ἐπειδὴ τῷ μέλλοντος, ὥστε καὶ 25
πλαφτῶν λέγει, οὐ δέπου ὁμοίωσκεία οὐ τῷ ιατρῷ δέξαται οὐ τῷ
ἀγνοοῦτος οἷον ταῦτα τῷ μέλλοντος ἐσεσθαται υγροῖς, οὐ μὴ μέλλον-
τος. ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῶν τῷ αἰδητῷ αἰδητοῖς, τοῖς ὁμοίωσκεία οὐ δέστι
τοίσι

πείς καὶ μίχη τὸ πληνόν, καὶ τὸ αὐτῆς ἀλλὰ τοῦτο μὴ γράμμα-
τον ὄφις, οὐ γένοις· τοῦτο δὲ χρυσοῦ, γενοῖς, δὲν οὐκ ὄφις· αὐτὸν εἴκε-
τη τὸ φῶτον τοῦτο γράμμα, οὐδὲ ποτε φυσίν ἀμα οὔτω τοῦ
γάχτωντος γένεται. Διὸ διὸ τὸ εἶτε φῶτον γράμμα τοῦτο γένεται
τὸ πάθος τοῦ φύσεως. Βηττικήν, δὲν ἀλλὰ τοῦτο φῶτον τοῦτο πάθος. λέγω μὲν δέ, οὐδὲν
αὐτὸς οἶνος, διδέξειν αὐτὸν μεταβαλλών, οὐ τὸ σώματος μεταβαλν-
τος, οὐτε μὴν εἰ γλυκὺς, οὐτε δὲ γλυκύς· δὲν δὲ τότε γλυκὺ οἷον
γένεται ὅπαντι, οὐδὲ πώποτε μεταβαλεῖν. Διὸ δὲν αἰτεῖται τοῦτο αὐ-
τῷ· καὶ γένεται τὸ αἰδάκην τὸ ἐσόμβρυον γλυκὺ τοιχτον. καὶ τοῦτο α-
10 ναυρεύσιν δὲ τοι οἱ λέγοι αἴσθητες, ὡς τοῦτο καὶ γάστιν μὴ εἰ μεθ' ἔνος.
οὔτω μηδὲ δέ αἰδάκης μητέν. Τὸ γάρ αἰδάκην, τοῦτο δέ γέγενεται
διῆγαστρον αἴλως εἶχεν. οὐτοῦ εἰ γένεται τὸ αἰδάκης, γάρ εἰδεῖ οὔτε τε
καὶ γάχτων. οὐλωστοῦ εἰ γάρ γένεται τὸ αἴδητον μόνον, γάρ τον αὐτὸν μὴ οὐ-
πων τὸν ἐμβλύχων. αἴδητοι γάρ τοι αὐτοῖς. Τὸ μὲν δὲν μήτε
15 τὰ αἴδητα εἰ, μήτε τὰ αἴδητα, οἶσας αἰλαθέσ. τὸ γάρ αἰδα-
νομήν πάθος τὸ γένεται. Τὸ δὲ τὰ τοσκείμενα μὴ εἰ αὐτοῖς τοὺς
αἴδητους, καὶ αἴσθησεως, αἴδητα. γάρ δὲν τὸ αἴδητοις αὐτὴ
έσατος γένεται, δὲν εἴτε περιγράψει τὸ αἴδητον οὐ αἰδάκη τοῦτο
εἴτε τὸ αἰδάκης. Τὸ γάρ κανονικόν, τὸ καὶ γραμμήν φύσις τοῦτο γένεται
20 γένεται καὶ εἰ λέγεται τοῦτο διῆγαστρον τοῦτο αὐτα, γάρ τον γένεται.

Εἰσὶ δέ οὓς οἱ ἀπορεύσι καὶ τὸ τοῦτο πεπεισμένους, καὶ τὸν τὸς
λέγοντας τὸ ποιητικόν λεγόντας. ζητοῦσι γάρ τὸ οἰκεῖον τὸν οὐγάγ-
νωντα, καὶ ὅλως τὸν τοῦτο εἴκεται κρινοῦσα ὥρθως. τὰ δὲ γειαῦτα α-
πορήματα ὅμοια γένεται τῷ ἀπορεῖν, πότερον καθεύδομεν οὐ οὐτὸν
25 γενηγόρειντο. διώσαι δέ αὐτοῖς εἰσαγαγεῖται πάσσα τὸ αἴδητον.
πολύτων γάρ λέγοντας ἀξιόπονούτοις εἰ. Σάρχας γάρ τοι ζητοῦσι, καὶ
τούτου δι τὸ ποδεῖξεως λαφυρόντιν εἴπει γαῖα ὅπις πεπεισμένοι εἰσι,
φανεροί εἰσιν οὐ τοῦτο τοῦτο εἴπομεν. δὲν οὐτοῦ εἰπομένη, τὸ τοῦτο αὐταῖς

Τοπάθος ἔστι. λέγεν γέραφί ζητώσιν ων οὐκ ἔστι λέγεν. δύποδείξεως
 γένεροχή, οὐκ δύποδείξις ἔστιν. οὐ τοι μὴ διώραδίως αὐτό το πει-
 φεῖεν. ἔστι γένεροχος χαλεπὸν λεγεῖν. οἱ δὲ σὺ τῷ λέγων τῷ βίαιον
 ζητῶντες, ἀδικίαν ζητώσιν. οὐαλίον γέραφείπειν ἀλείψιν, θύμος
 οὐαλία λέγεντες. εἰ δὲ μή ἔστι ποδύτα πορφύρης ή, ἀλλ' ἐπάντικης
 αὐτὰκεθέ έσυπά, οὐκ αὐτό εἴη πᾶν Τοφαινόμηνον δῆμον. Τογένος Φαι-
 νόμηνον, οὐκέτι Φαινόμηνον. ὥστε οἱ λέγοντες ποδύτα πορφύρην
 τοις τέλοις βίαιον τῷ λέγων ζητώσιν. άμα δέκατη οὐπέρχει λέγεν α-
 ξιώσιν, οὐτί δέ Τοφαινόμηνον ἔστιν, ἀλλὰ Τοφαινόμηνον φαίνεται, καὶ ΙΟ
 οὔτε Φαίνεται, καὶ ηγέρησι. αὐτὸν οὐπέρχει πολὺ λέγεν, μὴ δέκατη δέ οὐπέ-
 χει πολὺ πολύτελον μέλι Φαινεθαι, τῇ δὲ γενέσει μή καὶ τῷ ο-
 φθαλμῷ μηδεὶς οὐτοιν, μὴ τελταέκετερα τῇ οὐφῇ, έσι οὖσιν αἰό-
 μοια· ἐπει πορφύρης τέλος Τοφαινόμηνος αὐτίας Τοφαι- 15
 νόμηνον Φαίνεται αληθές εἶται, καὶ Τοφαινόμηνος ποδύτης εἶται
 φύλαδη καὶ αληθή. οὔτε γέραφα ποστούτα Φαινεθαι, οὔτε τελ-
 ταί αἰτείται, ἀλλὰ πολάκις πολάκια κατά τὸν αὐτὸν χρό-
 νον. οὐ μὴ γέραφά φη, δύο λέγενται τῇ οὐπάρξει τῷ δακτύλῳ, οὐ
 οὐφῇσιν. ἀλλ' οὔτε τῇ αὐτῇ γε κατατάσσεται αὐτός αἰδήσει, καὶ οὐς 20
 αύτωνταί τῷ αὐτῷ χρόνῳ οὔτε τῇ αὐτῇ εἴη δῆμος. ἀλλ' ισως
 Τοφαινόμηνος αὐτόντοι λέγειν τοις μήδι δύποδεις, ἀλλὰ λέγουν χάρειν
 λέγειν, οὗτοι οὐκέτε δῆμος τοῦτο, ἀλλὰ τέτοιος αληθές. καὶ οὐτοῦ
 δὴ πορφύρης είρηται, αἰδίκη καὶ πορφύρης η ποιησιν απομνη, καὶ πορφύ-
 ρης δέξαι καὶ αἰδήσουν. οὔτε οὔτε γέρεον, οὔτε οὔται οὔτε, μηδενὸς 25
 πορφύρης αἰδήσουν. εἰ δὲ γέρεον οὐτοῦτο, δῆμος οὗτοι οὐκ αὐτό εἴη απομ-
 ην πορφύρης δέξαι. οὕτοι εἰ εἰ, πορφύρης οὐτοῦτος οὐτοῦτος. καὶ εἰ Τοφαι-
 νόμηνος καὶ οὐτοῦτος, ἀλλὰ τῷ πορφύρης οὐτοῦτος οὐτοῦτος. πορφύρης
 δέξαι

δὴ τὸ δόξαριν εἰ τοῦτο αὐτὸς καὶ τὸ δόξαζόμενον, τὸν ἐστιν
αὐτὸς τὸ δόξαζον, ἀλλὰ τὸ δόξαζόμενον. εἰ μὲν ἔκεινοι ἔσται
τοῦτο τὸ δόξαζον, ἀπειράντει πᾶν εἰδέ τὸ δόξαζον. ὅπλον δὲ
βεβαιούτεται δόξα πασῶν, τὸ μητέρι τὸ δίγνητον ἀμφάτης αὐτικειμένας
5 φάσις, καὶ τὸ συμβαίνοντος δύτω λέγεται, καὶ τὸ δύτω λέγεται,
τοσαῦτα εἰρήθω. ἐπειδὴ ἀδικίαν τὸν αὐτικειμένον ἀληθέλεσθαι
ἀμφάκτα τὸ αὐτόν, Φανερὸν ὅπι τοστὸν ταῖνα ἀμφάπαρχον
σύμβολον δὲ αὐτόν. τὸν μὲν γὰρ σταύρον, θάτερον τέρποντος δέσιν ψήχ
τῆτον. τοιας δὲ τέρποντος τὸν φαντασίαν δέσιν ψήχοντος δέσιν ψήχοντος.
10 εἰ διὸ ἀδικίαν ἀμφάκτα φάται καὶ ποφαίαν ἀληθῶς, ἀδικία-
τον καὶ ταῖνα ἀπάρχοντα, ἀλλὰ τὴν πῆγμαφω, ηθάτερον μὲν
πῆγμα, θάτερον δὲ ἀπλῶς.

Ἄλλα μὲν τοστὸν μεταξὺ αὐτικειμένων σύμβολον δέ τέτον δὲ τοῦτο
αἴρεται τὸ φαίαν δὲ τὸ φαντασίαν εἰναῖς οὐδὲν. δῆλον δὲ τοῦτον
15 μὲν δέ τοι τὸ φαίαν δὲ τὸ φαντασίαν τὸ δέσιν μητέρι τὸν εἶται,
τὸ τέτον δέ τὸ φαντασίαν δέσιν μητέρι τὸν εἶται, καὶ τὸ μητέρι τὸν εἶται,
ἀληθέλεσθαι τὸ λέγον εἶται μητέρι, αληθεύσθαι, ηθάτερον δὲ
οὐτε τὸν λέγεται μητέρι, ηθάτερον δὲ τὸ μητέρι. ἐπειδὴ μεταξὺ ἔ-
σται τῆς αὐτικειμένων, ὡς τὸ τὸ φαίαν μέλανος καὶ λαμπεῖν, ηθάτερον
20 μηδέτερον αὐτὸπου καὶ οὐ πάσου· εἰ μὲν διὸ οὐτας, οὐκ αὐτοὶ με-
ταβαλλοι. σὺ μητέρα τὸ φαντασίαν εἰς αὐταδόν μεταβάλλει, ηθάτερον
τοῦ εἰς μητέρα τὸ φαντασίαν. οὐδὲν δὲ εἰς φαντασίαν. οὐ γάρ δέσι μεταβολὴ,
ἀλλὰ τὸ εἰς τὰ αὐτικειμένα καὶ μεταξύ. εἰ μὲν εῖτι μεταξύ, καὶ οὐτας
εἰν αὐτῷ οὐ εἰς λαμπεῖν, οὐ καὶ μητέρα λαμπεῖν γίγνεσθαι. οὐδὲν δὲ τὸ
25 ταῦτα. ἐπειδὴ τὸ δέσιν οὐ τοῦτον, ηθάτερον καὶ κατάφοιν, ηθάτερον
φοιν. τέτον δὲ δέσι οὐτομάδει ληστον, οὐταν αὐτηθεύσθαι τὸ δέσιν. οὐταν
μηδὲν οὐσιαν, φαντασίαν αὐτοφαντασίαν. οὐταν δὲ αὐτή, τὸ δέσιν
τοῦτον πάσας δεῖ εἶναι τὸ αὐτικειμένον, εἰ μητέρα λέγεται εἴνε-

354 καλέγει). ὥστε καὶ γέτε δῆθεύσθαις, γέτε οὐκ αἰληθεύσθαις· καὶ τοῦτο
δόντες δὲ μήδὲν εἶσαι. ὥστε καὶ τοῦτο γένεσιν φθοράν, μεταβο-
λὴ θεῖσαι. ἐπί τοις δέσμοις ήταν φασις δὲ συναίνειν φέρει,
καὶ τοι τάχτοις εἶσαι· οἷον τοι αἰεθμοῖς γέτε πειθός, γέτε οὐ πειθός
αἰεθμός· διὸ ἀδικάζειν· σκοτεινὸν γένεται φθοράν. ἐπί εἰς ἀπειρονός
βαθεῖται, καὶ γένεται μόνον θεμόλια πάντα εἶσαι, διὰ τούτην πλείω πά-
λιν γένεται διποφθορά τάχτοις τοῦ φάσιν γένεται διποφθορά, καὶ τοῦτο
εἶσαι τοι. ἡ γένεται εἶσαι τοις αἵτινις διῆγε. ἐπί οὖται εργαλεῖαν εἰ λαθκέν ε-
στιν, εἴπη ὅτι δέ, οὐδὲν διῆγε ἀπέφενεν δέ τοι. διποφθορά δὲ δέ, μὴ
εἴτε. ἐλπίλυθε δὲ τοῖς αἵτινις διῆγε, ὡς αὐτῷ καὶ διῆγε τοῦτον. 10
ἔτοι. οὖται γένεται λύθειν μὴ διώσων) λέγοντες ερεστικούς, σύνδοντες ταῦλό-
γων, σύμφασιν δῆθες εἴτε δὲ συλλογισθέν. οἱ μὲν διῶν δῆγε τοιαύτους
αἵτινα λέγοντες, οἱ δὲ δῆγε δὲ πομήτων λέγοντες ζητεῖν. διρχήν τούτης
ἀπομένει τάχτοις δέξιον γένεται. οὐρανὸς δέ τοι τοιούτοις πάντα.
ταῖς καὶ οὐδὲν εἴτε αἵτινες. δέ γένεται λέγοντες δέ τοι τοιούτοις 15
τοιούτοις. ἔστιν δέ οἱ μὲν Ἡρακλείτων λέγοντες λέγων πομήτων
εἴτε δέ τοι μηδὲν εἴτε. ἀπομένει δῆθεν ποιεῖν οδόν Ανατέλαγρέου, εἶναι τοι με-
ταξὺ τοῦ αἰτιφάσεως ὥστε πομήτων φύειν. οὖται γένεται μηδῆ, γέτε α-
γαθόν, γέτε οὐκ αγαθόν δέ μήγα. ὥστε οὐδὲν εἴπειν αἰληθές.

Διωρισμένων δὲ τάχτων, φανερὸν, ὅτι καὶ πάντα μοναχῶν λεγόμε- 20
να, καὶ πάντα πομήτων, ἀδικάζειν υπάρχειν, ὡς αὐτῷ θεῖσι λέγοντες οἱ
μὲν διῶν Φάσικοτες αἰληθές εἴτε. διῆγεν γένεται λύθειν φασίν οὕτως δέ-
ται πομήτων εἴτε, ὡς αὐτῷ δέ τάχτων διάφανον σύμμετεν εἴτε. οἱ δὲ πομήτων
εἴτε δῆθεν αἵτινες οἱ λύθειν οἱ αἵτινες Ἡρακλείτων. οὐδὲν λέ-
γων οὐ πομήτων αἰληθῆ πομήτων φύειν, καὶ χωρὶς λέγει τοῦτο λέγων 25
ἐκάτερον τάχτων. ὥστε εἴσθε αἰτιφάσεις εἰσὶν, αὐτοῖς οὖν τε ἀμαλη-
θεῖς εἴτε. Καὶ δέ φανερῶς αἰτιφάσεις εἰσὶν, αὐτοῖς οὖν τε ἀμαλη-
θεῖς εἴτε. Καὶ δέ φύεις πάσας καὶ τοι διῆγεν αὐτοῖς λόγον σύνδε-

χαθεῖ

χριθεὶ τῷ τοιούτῳ εἰρημένῳ. ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ τὸς τοιότοις λέ-
 γεις αἵτιοθει δεῖ, καθάπερ ἐλέγουσιν τοῖς ἐπιθήμα λέγοις, οὐχ
 εἶναι οὐδὲ μὴ εἴ, ἀλλὰ σημείνει πά. ὥστε δέξεις οὐλομένη φαλεκτέον
 λαβόντας πί σημείνει διδύδος διάληψές. εἰ δὲ μηδὲν ἄλλον
 διδύδης φαίνει τὸ ποφαίνει, διδύδος δέξιν, αδιωάστεν πομύτα
 φιλοδῆτη. αἰδύνητον τὸ αἴτιοφάσεως θάτερον εἴ τοι μόειον αλη-
 θές. ἔπει τὸν τὸ φαίνει τὸ ποφαίνει αἰδύνητον, αδιωάστεν αμφό-
 τερον φιλοδῆτη. θάτερον γάρ μέρος τὸ αἴτιοφάσεως διδύδος ε-
 στιν. συμβαίνει δὴ καὶ διθυραλλήμον πᾶσι τοῖς τοιότοις λέγοις, αὐτοῖς
 10 έαυτοῖς αἴτιοφ. ὁ μὲν γένος πομύτα αληθῆ λέγων, καὶ δινόντας αὐ-
 τῷ λέγοντι αληθῆ ποιεῖ. ὥστε διέμενος οὐκ αληθῆ οὐ γάρ τοις αὐτοῖς,
 οὐ φονοῖ εἴ τοι αὐτὸν αληθῆ. οὐδὲ πομύτα φιλοδῆ, καὶ αὐτὸς έαυτόν. εἰ δὲ
 δέξαιρονται, οὐ μὴ τοις αὐτοῖς, οὐ οὐκ αληθῆς μόνος δέξιν οὐδὲ δι-
 αυτὸν αὐτόν, οὐδὲ φιλοδῆς, διδύδειν τοις απειροῖς συμβαίνει αὐτοῖς
 15 αἵτιοθει λέγοις αληθεῖς καὶ φιλοδῆς. οὐ γένος λέγων δινόντι αληθῆ λέ-
 γων αληθῆ, περιουπακούεται δι, οὐταληθῆς. τῷτο μὲν εἰς αἴτιοφον
 βαδίσται. φανερὸν μὲν ὅπις θεῖοι οἱ πομύτα ἡρεμεῖν λέγοντες, αληθῆ
 λέγεισιν, οὐδὲ οἱ πομύτα κινθοῦσι. εἰ μὲν γάρ ἡρεμεῖ πομύτα, δεῖ
 τούτα αληθῆ γένος φιλοδῆ εἶσαι. φαίνεται δὲ τῷτο μεταβάλλον. οὐ γάρ
 20 λέγων, ποτὲ, αὐτὸς οὐκέτι πάλιν οὐκέται. εἰ δὲ πομύτα κινθ-
 οῦσι, οὐθὲν εἶσαι αληθές. πομύτα ἀρρεῖ φιλοδῆ. ἀλλὰ δέδεικται ὅπις
 αδιωάστεν. ἐπι αἰδύνητον διὸ μεταβαθῆνται. ἐκ Λιοντοῦ γάρ εἰς οὐδὲ με-
 ταβολήν. ἀλλὰ μηδὲ διδύδει πομύτα ἡρεμεῖ οὐ κινθούσι ποτε. δεῖ δὲ
 οὐθέν. εἰ γάρ οὐδὲ αἰδύνητον πομύτα κινθεῖσιν, οὐ-
 25 κινθούσιν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ-
τὰ φυσικὰ Δ.

ΑΡΧΗ ἡ μὲν λέγεται, ὅτεν αὐτὸν τὸν περί-
μαθεσκοῦτείν περιφέρον, οἷον, τὸ μήκος, καὶ
όδου. Καὶ δέ τεν μὲν αὕτη πρᾶξη, δέ τοις πάλις
δὲ ἐπέρει. Ηδὲ, ὅτεν αὐτὸν καλιστα ἔκαστον γέμοι-
το. οἷον καὶ μαθήσεως, σὸν δὲ πὸ τὸν περίφερον
καὶ τῆς τὸν περίφερον πρᾶξης πάλις εἰσίτε πρ-
κτέον, διὸ δὲ ὅτεν πρᾶξης αὐτὸν μάθοι. Ηδὲ, ὅτεν περίφερον τὸν πάνταρχον-
τος οἶον ως πλοίον Σόπις, καὶ οἰκίας θεμέλιος. Καὶ τὸν ζώων οἱ μὲν
καρδίαν, οἱ δὲ ἐγκέφαλον, οἱ δὲ ὄντες τύχωσι ποιῶν τὸν πάνταρχον-
βαίοντον. Ηδὲ, ὅτεν γίνεται περίφερον μὴ πάνταρχοντος, καὶ ὅτεν
περίφερον οὐ κίνησις πέφυκεν πρᾶξην, καὶ η μάχη οὐ τὸν λειδοείας. Ηδὲ,
οὐ καὶ περίφερον κινήστα τὰ κινήματα, καὶ μεταβάλλεται με-
ταβάλλοντα, ως αὐτὸν αὖτε κατὰ πόλις πρᾶξην αὐτὸν διατείνει, καὶ
αὐτὸν διατείνει, καὶ πυρανίδες. Πρᾶξην λέγεται καὶ αὐτὴν τεχνη, καὶ
τὰ τελεῖαν αὐτὴν πρᾶξην καὶ λεγεται. Ἐπι δέ τεν παντὸν περίφερον
περίφερον, καὶ αὕτη πρᾶξην λέγεται τὸν περίφερον. οἶον τὸν α-
ποδείξεων αὐτὸν πρᾶξην. Ιστοχώς δὲ καὶ τὰ αὐτὰ λέγεται. πόλι-
τα γέροντα αὐτὰ πρᾶξαι. πασῶν μὲν διῶν κοινὸν τὸν πρᾶξην, δὲ
περίφερον εἶναι, ὅτεν οὐ εἴσιν, οὐ γίνεται, οὐ γιγνώσκεται. τὰ τελεῖαν δὲ αὐ-
τὸν πάνταρχοντα είσον, αὐτὸν δὲ οὐτός. Μετὰ δὲ τε φύσις πρᾶξη, καὶ
τὸν γενεῖον, καὶ τὸν γένοντα, καὶ τὸν περίφερον, καὶ οὐσία, καὶ τὸν οὐ-
τεντικόν. πολλῶν γέροντα πρᾶξην τὸν γενεῖον καὶ τῆς κινήσεως πρᾶξην, πάγα-
δον καὶ τὸν γενεῖον.

Β Αἴτιον δὲ λέγεται, ἵνα μὲν Σόπις, δέ τοις πάλις πάνταρχον-

τος, οῖον ὁ χαλκὸς τὸς αἰδριαίτος, καὶ ὁ σφρύγυς τῆς φιάλης, καὶ
 τὰ πάτεταν γέμη. ἀλλον δὲ, θεῖδος, καὶ θεῖδειγμα. τῷτο μὲν ἐ-
 στιν ὁ λόγος τῷ πίνειν ἔτι, καὶ τὰ πάτεταν γέμη· οἶον τῷ Διὶ πασῶν, 355
 τὰ δύο πατεῖ, καὶ ὅλως ὁ αἰθμὸς, καὶ τὰ μέρη Καὶ τὸ δέ λέγω.
 Σ εἴτε ὅτεν ἡ σχέχη τῆς μεταβολῆς ἡ παράστη, η ἡ πρεμήσεως· οἶον ὁ
 βελύσας αἴτιος, καὶ ὁ πατήρ τῷ τέκνῳ, καὶ ὅλως θεῖοι τῷ ποιά-
 μένῳ, καὶ θεῖοι μεταβολὴν τῷ μεταβάλλοντος. ἐπιώντες τῷ
 ποιάμενοι θεῖοι οὐ ἔγειρε· οἶον, τῷ πειπατεῖν ὑγίᾳ. Διὰ πάντα
 πειπατεῖ; Φαῦλον, οὐαί γένει· καὶ εἰπόντες οὔτες, οἰόμεθα
 ΙΟ Δύποδεδωκέναι θεῖοι. καὶ οὐσαί δὴ κινήσαντες ἄλου μεταξὺ γί-
 νεται τῷ τέλοις· οἶον τῆς ψυχείας, η ἡ ιγνασία, η ἡ καίθαρος, η Καὶ
 Φαρμακα, η Καὶ ὄργανα. πολύτα γέργεται τῷ τέλοις ἔγειρε· ε-
 στι. Διαφέρει δὲ δύληλων ως ὄντα, Καὶ μὴν οὐς ὄργανα, Καὶ δὲ ως
 ἔργα. Καὶ μὴν οὖν αἴτια, γεδὼν ζωσταχῶς λέγεται. καὶ συμ-
 ΙΣ βαίνει δὲ πολλαχῶς λεγεμένων τῷ μεταβολῇ αἴτιον, καὶ πολλὰ τῷ αὐτῷ
 αἴτια εἶναι οὐ κατέστησι συμβεβηκές· οἶον τῷ αἰδριαίτος, καὶ η αἰ-
 δριαστοποιηκή, καὶ ὁ χαλκὸς, οὐκεῖτερόν τι, δύλης η αἰδριαί-
 δύλη οὐ διν αὐτὸν ξέπον, δύλη δὲ μὴν ως ὑλη, δὲ μὲν ὁτεν δὲ
 κίνησις, καὶ δύληλων αἴτια· οἶον, δὲ πονητῆς δύεζίας, καὶ αὐ-
 20 τη τῷ πονητῷ· δύλη οὐ διν αὐτὸν τερέπον, δύλη δὲ μὴν ως τέλος,
 δὲ μὲν ὁτεν σχέχη κινήσεως. ἐπι δὲ ταῦτα σύμποτε τῷ δύεζίαν ε-
 στιν. οὐ γέργεται παρεὶν αἴτιον τουδὶ, τῷτε δύποτε αἴτιομεθα σύμποτε τῷ
 δύεζίαν· οἶον τῷ δύποτε τῷ κυβερνήτου, τῆς αἰδρεύποτε τῷ
 πλοίῳ, γένει παρεστία αἴτια τῆς σωτηρίας. αἱμφωδὲ καὶ πα-
 25 ερεσία καὶ η τέρησις αἴτια ως κινοῦντα. αἱπομέτρα δὲ πάτεταν ει-
 ρημένα αἴτια, εἰς τέτταρας ξέποντες πάντα τὰς φανερωτάτους.
 τὰ μὴν γέργεται σοιχεῖα τῷ μεταβολῇ, καὶ η ὕλη τῷ μεταβολῇ· καὶ
 δὲ πῦρ, καὶ η γῆ, καὶ τὰ ζιαῦτα ποδύτα, τῷ μεταβολῇ· καὶ Καὶ
 μέρη

μέρη τῶν λευκῶν, καὶ αἱ πατοθέσις τῆς συμπεραίσματος, ὡς θέλει οὐ
αἴτια ἔστι. τὰ ταῦτα δὲ τὰ μὲν ὡς θέλεσι παχεῖμνον, οἷον τὰ μέρη τὰ
δὲ ὡς θέλεσι (τὸ), τότε ὅλην καὶ τὴν συνέσσιν, καὶ διέδος. θέλεσι παχεῖ-
μα, καὶ οἰαῖς, καὶ ὁ βγλαβός τας, καὶ ὄλως θέλεσι, παχεῖαν ἔτεν
ἀρχὴν μεταβολῆς ἢ σάσσεως. τὰ δὲ ἄλλα, ὡς θέλεσι καὶ τὰ
γαστὸν τὸν μήναν. θέλεσι ἐνεκε, βέλησον, καὶ τέλεσι τὸν ἄλλαν
ἔθελφεν. Καὶ φερέτω δὲ μηδὲν αὖτε εἰπεῖν ἢ ἀγαθὸν, ἢ φαινό-
μνον ἀγαθόν. τὰ μὲν σὖν αἱ Ήλιοί, θεατῶν τούτων πάλιν εἰδότες. Σύποι
δὲ τὸν αἴτιον, αἱ εὐθυμῶν μὲν εἰσι πολλοί· καὶ φαλακροί μὲν δὲ καὶ γ-
τοί, ἐλαφίτοις. λέγεται γάρ αἴτια πολλαχῶς καὶ συντῶν τὸν ὄμοδο- 10
δῶν, ταφτέρως καὶ υπέρως ἄλλο μήνας οἶον, ψυχείας οἰαῖς καὶ τεχνί-
της· καὶ τὸν μέρον πασῶν, θέλεσι πλάσιον καὶ αἱ εὐθυμῶς καὶ αἱ τὰ πε-
ελέχοντα ὄποιον τὸν καθένακα. ἐπεὶ δὲ συμβεβηκὲς καὶ τοῦ
τὰ ταῦτα γέρνη, οἶον, αὐτριαίτος, μήνος Πολύκλαφτος, καὶ ἄλλος αὐτρια-
τοποίος, ὅπι συμβεβηκε τῷ αὐτριαντοιῷ Πολυκλείτῳ τούτῳ. καὶ τὰ 15
πεελέχοντα δὲ τὸ συμβεβηκές, οἶον αὐτοφερπος αἴτιος αὐτριαίτος, ἢ
καὶ ὄλως ζώον, ὅπιό Πολύκλαφτος αὐτοφερπος, οὐ δὲ αὐτοφερπος ζώον.
Ἔστι δὲ καὶ τὸ συμβεβηκέτων ἄλλο μήναν ταφτέρεων, καὶ ἐγγύτε-
ρεων. οἶον, εἰ ὄλυκὸς καὶ ὁ μοροτοκὸς αἴτιος λέγετο τὸ αὐτριαίτος,
ἄλλα μὲν μόνον Πολύκλαφτος ἢ αὐτοφερπος. ταφτέρεων ταῦτα 20
τὰ σικείως λεγόμενα, καὶ τὰ καὶ συμβεβηκές, τὰ μὲν ὡς διωάμε-
να λέγεται, τὰ δὲ ὡς σικεργεῶντα, οἶον τὸ οικεδομεῖαται, οικεδόμος,
ἢ οικεδομή οικεδόμος. ομοίως δὲ λεγόμενα ταῦτα εἴρηται τὰ αἴ-
τια τοῖς εἰρημένοις. οἶον τούτοις τὸ αὐτριαίτος ἢ αὐτριαντος, ἢ ὄλως
εἰκόνος, ἢ χαλκοῦ τύπος ἢ χαλκεῦ, ἢ ὄλως ψήλης. καὶ ἐπὶ τὸ συμ- 25
βεβηκέτων ὥστα ταῦτα. ἐπεὶ δὲ συμπλεκέμενα ταῦτα κάκειγα
λεχθήσεται οἶον τὸ Πολύκλαφτος τοῦτο αὐτριαντοποίος. ἄλλα Πο-
λύκλαφτος αὐτριαντοποίος. ἄλλος ὄμοις ἀπομνά γε ταῦτα τούτα, οὐ
μὲν

μὴ πλῆθος ἔξι, λεγόμενα δὲ μηχάναι. ἡ γέρας δὲ καθ' ἐκεῖνον, η̄ς
δὲ γέρος αὐτῷ, η̄ς δὲ συμβεβηκές, η̄ς δὲ γέρος τῷ συμβεβηκότος.
η̄ς δὲ συμπλεκόμενα ταῦτα, η̄ς καὶ διώματιν, η̄ς ἀπλῶς λεγό-
μενα, ἐπὶ ὧς σύνεργαντα. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι τὰ μὲν σύνερ-
γαντα καὶ τὰ καθ' ἐκεῖνον ἀμαζόνια σὺν ἐστιν, αὐτά τέ δέ, καὶ τὸν
αὐταὐτὸν ὅδε οἰαρθλων, παβδεῖς ὑγιαζομένων ἢ ὅδε οἰκεδόμος,
παβδεῖς οἰκεδόμοις ψύχονται. τὰ δέ τοι διώματιν, σύναξί. Φθείρεται
γάρ τοι ἀμαζόνικία καὶ οἰκεδόμος.

Στοιχεῖον λέγεται, ἔτι δὲ σύγκειται περὶ τούτου σύνπάργυντος α- γ
10 διαιρέτου τῷ εἴδει, εἰς ἑτερον εἰδὸς οἶον, Φωνῆς σοιχεῖα, δέ τοι σύγ-
κειται ή Φωνή, καὶ εἰς αὐτοῦ διαιρέσθαι εἴδαται· ἐκεῖνα δὲ μηκέτ' εἰς διῆ-
λας φωνὰς ἑτέρας τῷ εἴδει αὐτῷ, διλαχαῖ διαιρέται, τὰ μόνα
ὅμοδην οἶον, ὕδατος δὲ μόνον, ὕδωρ, διλαχαῖ τὸ συλλαβῆς. ὁμοίως
δὲ καὶ τὰ τῷ σωματικῇ σοιχεῖα λέγεσιν οἱ λέγοντες, εἰς αὐτοῦ διαιρέται
15 τὰ σώματα εἴδαται, ἐκεῖνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλα εἴδει Διαφέροντα
σώματα· καὶ εἴ τε πλείω τὰ τριῶν, ταῦτα σοιχεῖα λέγονται. πα-
επιπλοίως δὲ καὶ τὰ τῷ Διαγχαμμῇ σοιχεῖα λέγεται, καὶ ὅλας
τὰ τῷ Διποδείξεων. αἱ γέρας περὶ τούτων εἰδοῦσαι, καὶ τὸ πλείον
Διποδείξεων σύνπάργυνσαι, αὗται σοιχεῖα τῷ Διποδείξεων λέγεται).
20 εἰσὶ δὲ τοιχοι συλλογισμοὶ οἱ περὶ τούτων διένος μέ-
σσον. καὶ μεταφέροντες δὲ σοιχεῖον καλεῦσιν σύνθετον, οὐ αὐτὸν ἢ
μικρὸν, έπει πολλά ἡ γέροτιμον. οὐδὲ καὶ δι μικρὸν καὶ ἀπλοῦν καὶ
διαιρέσθαι, σοιχεῖον λέγεται). ὅτεν ἐλήλυθε τὰ μάλιστα καθόλου σοι-
χεῖα εἴτε, ὅτι ἐκεῖνον αὐτῶν ἐν ὅν καὶ ἀπλοῦν, σὺν πολλοῖς τοιχο-
25 χαῖ, η̄ πᾶσιν, η̄ ὅπι πλείστοις. καὶ δέ τοι καὶ τὸν στηρνά, διρχαίς θο-
δοκεῖ εἴτε). ἐπεὶ διω τὰ καλούμενα γέρας καθόλου καὶ αὐτοῖς περὶ τούτων
(εἰς γέρας δέ τοι λέγεται αὐτῶν) σοιχεῖα τὰ γέρας λέγεσι θεοῖς, καὶ μᾶλ-
λον η̄ τὸν Διαφοράν, ὅπι καθόλου μᾶλλον δέ γέρας. οὐ μὴ γέρ-

ἥ Διαφορὰ ὑπάρχει, καὶ τὸ θέμα σακολευθεῖ. ὅτε τὸ θέμα, καὶ πάμπτην τὴν Διαφοράν. ἀπότιτων δὲ κρινόν, οὐτὶ τοιχεῖον ἐκάστου, τὸ τελεῖον
τὸν σύντιτον ἐκάστω.

δ Φύσις δὲ λέγεται ἔνα μὲν Σύπον, ἡ τὸν φυσικὸν θέματος. οἷον
εἴ τις ἐπεκτείνεις λέγοι τὸ οὐ. ἔνα δὲ, τὸ φύεται τελεῖον τὸ φυός
μήνον σύντιτον. ἐπὶ ὅτεν ή κίνησις ή τελεῖται σύντιτον ἐκάστω τὸ φύ-
σιδόντων σύντιτον ἡ αὐτὴ ὑπάρχει. φύεται δὲ λέγεται, οὐτανταῦτην
στινέχει διὰ ἐπέρευν, τῷ ἀπίεσθαι καὶ συμπεφυκέναι, η ταφεστιπεφυ-
κέναι, ὡς αὐτὸν τὰ ἔμβρυα. Διαφέρει δὲ σύμφωνος αὐτῆς. ἔνθα μὲν
356 γὰρ σύντιτον τὸ φυόν ἐπέρευν αὐτὸν εἶται· σύντιτον δὲ τοῖς συμπεφυ-
κόσιν τέτοιον οὐτοῦ οὐτοῦ αὐτὸν, ὁ ποιῶν αὐτὸν τὸν ἀπίεσθαι, συμπε-
φυκέναι, τούτον εἶται τὸ συμεχέσκευτον ποσὸν, ἀλλὰ μὴ τούτο τὸ
ποιόν. ἐπὶ δὲ φύσις λέγεται τὸ φύεται τούτον, οὐ γίνεται οὐτὸν φύ-
σιδόντων, αριθμίσου οὗτος καὶ ἀμεταβλήτω σύντιτον δικαίωστης
ἔσαιτο. οἷον, αὐτριαστοσκεψία τὸν σκληρὸν τὸν χαλκικὸν, οἱ χαλκέοις
ἡ φύσις λέγεται. τὸν δὲ ξυλίνων, ξύλου. ὄμοιώς δὲ καὶ τούτῳ τὸ αλ-
λων. σύντιτον γάρ τέτοιον ἐκάστων Διαφορῶνδειν τὸ τελεῖται σύ-
λλογον. τὸν γάρ τὸν Σύπον καὶ τὸν φύσιδόντων τὰ τοιχεῖα φασιν
εἶται φύσιν οἱ μὲν πῦρ, οἱ δὲ γῆ, οἱ δὲ θεοί, οἱ δὲ θάλασσα, οἱ δὲ ἄλλο
οι τοιχεῖται λέγοντες, οἱ δὲ οὐτανταῦταν, οἱ δὲ περίτα τούτα. ἐπιδέξιοι
ἄλλοι Σύπον λέγεται η φύσις, η τὸ φύσιδόντων γένος. οἷον οἱ λέγον-
ται τεττάνη φύσιν εἶται τὸν τελεῖται συμβίται, ὡς αὐτὸν Εμπεδοκλῆς
εἰ λέγει, οὐτὶ φύσις σύντιτον τέτοιον, Άλλὰ μήνον μίξις τε Διαφέ-
ρεται τε μιγέντων. Εστι, φύσις δὲ τούτη τοιχεῖται οὐρανάζεται αὐτοφέ-
ποιοι. δέκα δὲ φύσιδέτοιν οὐτοῖς εἶται τὸν τοιχεῖται οὐτοῖς οὐ πέφυ-
κε γίνεσθαι οὐτοῖς, οὐ πω φαμέν τὸν φύσιν ἔχειν, αὐτὸν τοιχεῖται θεί-
δος καὶ τὸν μορφῶν. φύσις μὲν δὲν τὸν τοιχεῖται αὐτοφέρειν τοιχεῖται,
οἷον τὰ ξῶα καὶ τὰ μόσχα αὐτῶν. φύσις δὲ η τε τελεῖται μήποτε,

ζεῖ αὖτις μίχως, ἢ ἡ περὶ αὐτῷ περίπτωσις, τῷ χαλκῶν ἔργῳ,
περὶ αὐτὰ μὲν περίπτωσις χαλκὸς, ὅλως δὲ ἵστος ὑδωρ, εἰ πούπο
τὰ πηκτὰ ὑδωρ. καὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ γένος. τόποι δὲ τοῦτοι τέλεστοι γένε-
σις. μεταφορῇ δὲ ἥδη ὄλως πᾶσα γένος φύσις λέγεται σχε-
τικά τοις, ὅπου ἡ φύσις γένος τὸς ἔστιν. Καὶ δὴ τὸ εἰρημένον περί περί-
πτωτοῦ φύσις καὶ φύσις λεγεμόντος τὸν γένος τὸν ἔχονταν πέριχοι
κινήσεως αὐτοῖς ἡ αὐτά. ἡ γένος ὑλη, τῷ τοις δεκτικῇ λέγεται
τοῦ φύσις, καὶ αἱ γένεσις, καὶ τὸ φύεσθαι τῷ πέρι τοις τοῦ γέ-
νος. καὶ ἡ πέριχος κινήσεως τῆς φύσεων, αὕτη ὑπὲν συνάρ-
ιτο γενοτά πάντας, ἢ διαμάρτιον, ἢ τελετεγένεια.

Αἴναγκειον λέγεται), τὸν αὐτὸν σύνδεχεται ζεῦς ὁ σωματίου· οὗτος εἰ-
ται αἰακτινή ἡ θετή τῷ ζώῳ αἴαγκειον. αἰδωτον γένος αὐτὸν πέ-
των τοῦτο). καὶ ὃν αὐτὸν θάγαθον μὴ σύνδεχεται οὐτοῦ, ἢ γένεσθαι, ἢ
η θετεῖν πόσταλεν, ἢ τερπθεῖναί· οἷον, τὸ πιστὸν τὸ Φαρμακον α-
ὶ ταΐγκειον, ἵνα μὴ καίμηται· καὶ τὸ πλαθόσται εἰς Αἴγιναν, μὴ πόστα-
λη τὰ γέρματα. ἐπὶ τὸ βίασον καὶ ἡ βία. τόποι δὲ τὸ πέρι τὴν
ορμήν καὶ τὸν περιφέρεσθαι ἐμποδίζοντες καὶ καλυπτόν. τὸ γένος βίασον, ”
αἴαγκειον λέγεται· δέ τοι λυπηρόν· ὀστερόν καὶ Εὔλωος Φηοί· ”
ποῦ γέρας αἴαγκειον περιέχει μὲν αἰσθένεφον. καὶ ἡ βία αἰάτικη τοις, ”
20 ὀστερόν καὶ Σοφοκλῆς λέγεται δὲλλον βία με τοις τοις αἴαγκειον ποιεῖν. ”
καὶ δοκεῖ ἡ αἰάτικη πειπειτόν τοῦτο, ὅταν μὴ σύνδεχη-
ται τὸν περιφέρεσθαι κινήσθαι καὶ τὸν λεγομένον. ἐπὶ τὸ μὴ σύνδε-
χειν ποὺς ἄλλως ἔχειν, αἴαγκειον Φαρμακον γένος οὐτως· καὶ τοῦτο τὸ
τὸ αἴαγκειον, καὶ τὰλλα λέγεται πάντας ἀπόμενα αἴαγκεια. τό, τε
25 γέρας βίασον λέγεται, ἢ ποιεῖν τὸ πάρσυν τότε, ὅταν μὴ σύνδεχη-
ται περιφέρει τὸν ορμήν, διότι τὸ βιαζόμενον ὁ τοις τοις αἰάτι-
κειν οὐσαν, διὸ μὴ σύνδεχεται ἄλλως. καὶ ἐπὶ τῷ σωμα-
τιων τῷ ζεῦς καὶ τῷ θάγαθον ὁστάτως. ὅταν γένει μὴ σύνδεχηται, εἴθε

μὴ δ' ἀγαθὸν, εἴ τα δὲ δὲ τὸ ξύνοντα, καὶ δέ τοι αὐτὸν οὐκῶν, ταῦτα αἰσαρ-
κεῖν. καὶ οὐκέτι αἰσαρκεῖν τὸν θεόν τοι αὐτῷ. ἔπει τὸ πόδες ξύνοντα αἰσαρ-
κεῖν, οὐτοί τοι οὐδέχεται ἀλλως ἐχεῖν, εἰ δὲ ποδές εἰσιν) ἀπλῶς. τό-
του δὲ αἴτια τὰ περιθάτα, ἀδικία τοι μηδὲς ἐχεῖν, τοῦτο δὲ συλλογι-
σμός. τούτῳ μὴ δὲ ἐπεργασθεῖν τοι τὰ αἰσαρκεῖα εἴσιν, τὸ δὲ οὐδὲν, ἀλ-
λα οὐδὲ τοῦτα ἐπεργασθεῖν δέ, αἰσαρκεῖς. οὕτω δὲ περιθάτα καὶ κα-
τείως αἰσαρκεῖον δέ αἴπλοιον δέσι. τότο γαρ τοι οὐδέχεται) πλεονα-
χεῖς ἐχεῖν· οὕτω δὲ ἀλλως καὶ μηδὲς. οὐδηγαρ πλεοναχεῖς δὲ εἴ-
χει. εἰ δέ τοι δέσιν αἴτια αἰδία καὶ ακίνητα, οὐδὲν εκείνοις δέσι βίᾳσιν,
οὐδὲ τοῦτο γένοις.

ε Ἐν λέγει^τ) θελή κατάσυμβεβηκός, οὗν Κοείσκεσκήθ μου-
σικήν, καὶ ὁ Κοείσκεσ μοροτικός. Ταῦτα γέρε εἰπεῖν Κοείσκεσ καὶ θ
μοροτικόν, καὶ Κοείσκεσ καὶ μοροτικός. καὶ θ μοροτικὸν καὶ θ δίκηγον,
καὶ μοροτικὸς δίκηγος Κοείσκεσ. πορέτα γέρε ταῦτα ἐν λέγεται κα-
τάσυμβεβηκός. θελή γέρε δίκηγον, καὶ θ μοροτικήν, ὅπι μᾶζα οὐσία¹⁵
συμβέβηκε, θ δὲ μοροτικὸν γέρε Κοείσκεσ, ὅπι θάτερον θατέρῳ συμ-
βέβηκεν. ὄμοιώς δὲ Σέπον θανάτῳ καὶ ὁ μοροτικός Κοείσκεσ τῷ Κο-
είσκω ἐν, ὅπι θάτερον τῷ μορίων θατέρῳ συμβέβηκε τὸν τῷ
λόγῳ οἶνον, θ μοροτικὸν γέρε Κοείσκω, καὶ ὁ μοροτικός Κοείσκεσ δι-
καίω Κοείσκω, ὅπι θάτερον μέρεστῷ αὐτῷ ἐν συμβέβηκεν.²⁰
Οὐδὲν γέρε Διαφέρει, ή Κοείσκω θ μοροτικὸν συμβέβηκέναι, ή ἔχει-
ναι τῷτο. ὀσαύτως δὲ καὶ θπί θμίοις, καὶ θπί τῷ καθόλου θνῶς ὁ-
νομάτων λέγη^τ) θ συμβέβηκός οὗ ὅπι αἱ θεοποιοί θ αἴτιοί, καὶ μου-
σικὸς αἱ θεοποιοί. ή γέρε ὅπι τῷ αἱ θρώπαι μᾶζης θσία, συμβέ-
βηκε θ μοροτικὸν, ή ὅπι αἱ θρώπαι τῷ καθέ θέκειν θνὶ συμβέβηκεν.²⁵
Κοείσκω. πλιὼν 8 θν αὐτὸν Σέπον αἱ θρώπαι θπάρχι, θλατθελή
ἴσως αἱ θμίοις καὶ τῇ θσίᾳ, θ δὲ αἱ θξίεις, ή πάθος θ θσίας. οἵσα
μὴν θν κατάσυμβεβηκός λέγεται, τῷτον θν Σέπον λέγε^τ) ἐν. τῷ

δὲ καθ' ἔαυτά ἐν λεγερήνων, τὰ μὲν λέγεται τῷ σωμαχῇ^{τῇ}, οἶον
Φάκελος δεσμῷ, καὶ ξύλῳ κόλλῃ, καὶ γραμμῇ, καὶ κεκαμμένῃ
ἢ σωμαχῇδε μία λέγε^{ται}, ὡς τῷ καὶ τῷ μερῶν ἔκπλασον σκέλους
βεργίων. αὐτῶν δὲ τότε μᾶλλον ἐν, τὰ φύσισσωμαχῇ, τὸ τέχνη-
σσωμαχῆς δὲ λέγε^{ται}, διὸ κίνητος μία καθ' αὐτὸν καὶ μὴ οἶον τε σήμασ-
μία οὐ, διὰ πάρετος αἰδιάρετος δὲ καὶ χρόνον. καθ' αὐτὰ δὲ σωμα-
χῇ, δοτα μὴ ἀφῇ ἐν. εἰ γὰρ θεῖν αἰτόμενα μηγὶ λαν ξύλα, διὸ φίσκος
ταῦτα^{ταῦτα} ἐν, διὰ τε ξύλου γέ τε σῶμα, γέ τε ἄλλο σωμαχῆς θεῖν. τὰ
τε δὴ ὄλως σωμαχῇ, ἐν λέγεται καὶ ἔχοντα μῆλον
10 τὰ μὲν ἔχοντα κάμψιν οἶον, καὶ μὲν ἢ μηροῦς σκέλους, ὅτι σὺνδέχεται
μὴ μίαν^{τῇ} τὰς κίνητον τῷ σκέλους. καὶ ἡ θεῖα τὸ κεκαμμένης
μᾶλλον ἐν. τὰς δὲ κεκαμμένην καὶ ἔχουσαν γανίαν, καὶ μίαν καὶ
μίαν λέγειν, ὅτι σὺνδέχεται καὶ μὴ ἀματὰς κίνητον αὐτῆς^{τῇ},
καὶ ἄμα. τὸ δὲ θεῖας, αἱ ἄμα, καὶ θεῖν μόσιον ἔχον μέγεθος, διὸ
15 μὲν πρεμεῖ, διὸ κινηταί, ὡς τῷ κεκαμμένης. ἐπιάλλον τὸ πόνον
ἐν λέγεται, τὰ δὲ τῶν κακείμνων, τὰ εἰδότα^{τῇ} αἰδιάφορον. αἰδιά-
φορος δὲ, ὃν αἰδιάρετον δὲ εἰδός καὶ τὰς αἴθους. διὸ τῶν κακεί-
μνων, διὸ ταῦτα, διὸ τελεθτῶν ταῦτα διὸ τέλος. καὶ γάρ οἶος
εἰς λέγεται, καὶ ὑπάρειν, διὰ πάρετον καὶ δὲ εἰδός· καὶ οἱ χυμοὶ πομύ- 357
20 πειλέγον^{το} ἐν, οἶον, ἐλαφον, οἶνος, καὶ τὰ τηκτὰ, ὅτι πομύτων διέρ-
γεν τῶν κακείμνων δὲ αὐτοῦ. ὑπάρχει δὲ αὖτον, πομύτα ταῦτα^{ταῦτα}.
λέγε^{ται}) δὲ ἐν, καὶ ὡν δὲ γῆρας ἐν Διαφέρον ταῦς αἰτικειμένας σχε-
φοραῖς· καὶ ταῦτα λέγε^{ται}) πομύτα ἐν, ὅτι δὲ γῆρας ἐν διατάξει μερῶν
ἢ Διαφοραῖς· οἶον, πάσας, αὐτὸρων πομύτα, ἐν Ή, ὅτι πομύτα τῶν,
25 καὶ τὸ πόνον δὲ θνατοῦσι πληγοῖσιν, ὡς τῷ δὲ ὑλη μία. ταῦτα δὲ ὅ-
τε μὲν τὰς ἐν λέγεται, ὅτε δὲ δὲ αὐτὸν γῆρας, διὰ τὸν λέγε^{ται}), αὐτὴν
τελεθτῶν τὸ γῆρας εἰδότη τὰ αἰτιώτερα τότε οἶον, διὸ μὴ ισοπο-
λεῖται, διὸ τὸ πληγοῦ, ταῦτα καὶ ἐν γῆρας, ὅτι ἀμφω ταῦτα πει-

γωνια δι' ὑποτά. ἐπεὶ δὲ ἐν λέγεται οἵσσων ὁ λέγος ὁ δέ πίλω εἰς
λέγων, ἀδιάρετος τερψάλλον δύνηλειτπε, ὁ δέ πίει δέ τερψ-
γμα. αὐτὸς γάρ καθ' αὐτὸν πᾶς λέγος διάρετός. οὔτω γάρ καὶ δέ
πινξητάνον καὶ φθίνον, ἐν δέσιν, ὅτι ὁ λέγος εῖς· ὡς δέρο δέ πίλω
πέδων τῷ ἔχονταν μῆκος καὶ πλάτος ὁ τῷ εἴδος εῖς. ὅλως δὲς
ἄντι νόνοις ἀδιάρετος, οὐδὲ γέρο δέ πίλω εἰς, καὶ μὴ διώσαται χω-
ρίσαι, μήτε γρόνιο μήτε τόπῳ, μήτε λέγω, μάλιστα τοῦτο ἐν·
καὶ τότων οἵσσας σία. καθόλου γάρ ὁσα μὴ ἔχει διάρετον, οὐ μὴ ἔ-
χει. Τοῦτη ἐν λέγεται· οἶον, εἰ γάρ Δεφπος μὴ ἔχει διάρετον, εἰς
αὐτὸν· εἰ δὲ γάρ ζῶον, ἐν ζῶον· εἰ δὲ γάρ μέγεθος, ἐν μέγεθος. 10
τὰ μὲν διῶν πλάτα ἐν λέγεται, τῷ ἐπερόν οὐδὲ ποιεῖν, οὐ πάρσιν,
οὐ τερψάν εἰς εἰς). τὰ δὲ τερψάτερα λεγόμενα ἐν, οὐ νούσοια μία,
μία δὲ οὐ σωεχεῖαι, οὐ εἰδίαι, οὐ λέγω. καὶ γάρ ἀειθμοῦ μὲν
πλείω, οὐ τὰ μὴ σωεχῆ, οὐ τὰ μὴ ἐν δέ εἴδος, οὐ τὸν ὁ λέγος μὴ εῖς.
Ἐπι ἐπεὶ εἴτε μὲν ὡς ὄποιων ἐν, σωεχεία Φαρμῇ εἰς), αὐτὴν ποσὸν καὶ 15
σωεχές· εἴτε μὲν ὡς οὐ, αὐτὴν μὴ οὐδεν γάρ. τότο δέ αὐτὴν μὴ δέ εἴδος ἔ-
χει, οὐδὲ δὲ Φαρμῷ ἐν, ἴδοντες ὄμοιως ὄπωσοι τὰ μέρη συγκεί-
μενα τῷ τερψάτερον, εἰδὼν μὴ δέρει τὸ σωεχεῖαι, διὰλέσαι τότε,
ώστε τερψάτερον εἰς) καὶ εἴδος πάντεχνον, οὐδὲν. δέρει τὸ τέλον κύκλου
μάλιστα μία τῷ γραμμῷ, οὐδὲν τέλεφός δέσι. δέ τε εἴτε εἰς), αρ- 20
χὴ θνή δέσιν ἀειθμοῦ εἰς). δέ γάρ τριτον μέρον ἐκάστου γένεται τρί-
χη. ᾧ γάρ τριτῷ γνωστοῖς οὐδὲν, τότο τριτον μέρον ἐκάστου γένεται.
Τρίχη διῶν τῷ γνωστοῦ, τερψάτερον γένεται δέ εἰς. 8 Τοῦτο γάρ τοις πᾶσι
τοῖς γένεσι δέ εἰς. ἐνθα μὲν γνωστοῖς, ἐνθα δέ δέ τοις φωνῆν γάρ φωνον.
Βάρεσι δέ εἴτερον, καὶ κινήσεως ἀλλο. πομπαχοῦ δέ δέ εἰς, οὐ τῷ εἰδίαι, 25
οὐ τῷ ποσῷ ἀδιάρετον. δέ μὲν διῶν καὶ δέ ποσὸν καὶ οὐ ποσὸν, α-
διάρετον, δέ μὲν πομπῇ καὶ ἀδιάρετον, λέγεται μονάς. δέ πομπῇ
καὶ θέσῃ ἔχον, σιγμόν. δέ μοναχῆ, γραμμή. δέ μιχη, θέση-
πεδον.

πεδον· Θάδε πομήτη καὶ τειχῆ διαιρετὸν κατὰ θ ποσὸν, σῶμα.
 καὶ δύτις ρένταιν δὲ θ μὴ μιχῆ διαιρετὸν, ὅπις πεδον· Θάδε μον-
 αχῆ, γραμμή· Θάδε πομήτη τειχῆ διαιρετὸν, σῶμα· Θάδε μιδα-
 μῆ διαιρετὸν κατὰ θ ποσὸν, σιγμὸν καὶ μονάς· ή μὴ ἀθετος, μονάς·
 ή οὐδὲ θετος, σιγμή· Επίθετα μὲν κατὰ διειθμόν θετινέν, τὰ δὲ κατ
 εἰδός, τὰ δὲ κατὰ γένος, τὰ δὲ κατὰ αναλογίαν. διειθμῶ μὲν, οὐ
 οὐδημία εἰδός δὲ, οὐδὲ λέγος εἰς. γένος δὲ, οὐ θ αὖτε δῆμα τὸν κα-
 τηγείας. κατὰ αναλογίαν δὲ, οὐτε ἔχεις ὡς ἄλλο πορευεσθαι· οὐτε
 δὲ τὰ ὑπερεποτοῖς ἐμπορευομένα κακολουθεῖσιν, οὐτε διειθμῶ, καὶ εἰδός·
 οὐ οὐσα δὲ εἰδός, οὐ πομήτα διειθμῶ· διαλατέρη πομήτα οὐ, οὐσα διει-
 θετος· οὐσα δὲ γένος, οὐ πομήτα εἰδός, διαλατέρη αναλογία· οὐσα δὲ οὐδια-
 λογία, οὐ πομήτα γένος. φανερὸν δὲ, οὐ διπλάσια πολλὰ αὐτικόμηνας λε-
 γοῦσιν ταῦτα γένος· φανερὸν δὲ, οὐ διπλάσια πολλὰ αὐτικόμηνας λε-
 γοῦσιν ταῦτα γένος· φανερὸν δὲ, οὐ διπλάσια πολλὰ αὐτικόμηνας λε-
 γοῦσιν ταῦτα γένος· φανερὸν δὲ, οὐ διπλάσια πολλὰ αὐτικόμηνας λε-

τοῦ λέγει· Θάδε καὶ συμβεβηκέσ, Θάδε καθ' αὐτό. καὶ συμ-
 βεβηκέσ μὲν, οὐ θ δικαιον μοροτικὸν εἶναι φαμέν, οὐ θ αὐτὸς περιπον
 μοροτικὸν, οὐ θ μοροτικὸν αὐτὸς περιπον ποτε λέγεντες· οὐ-
 σφράζει μοροτικὸν οἰκοδόμειν, οὐ πομβεβηκε τῷ οἰκοδόμῳ μοροτικὸν
 εἶδος, οὐ τῷ μοροτικῷ οἰκοδόμῳ. Θάδε τῷ δὲ εἶναι τόδε, σημαντικό
 συμβεβηκέναι τόδε τῷ δε. οὐ τῷ δὲ εἶναι τῷ εἰρημένῳ, θ διπλάσιον περιπον
 πον οὐται μοροτικὸν λέγει μέν, οὐ τῷ μοροτικὸν αὐτὸρωπον, οὐ λαβηκὸν θ
 μοροτικὸν, οὐ τῷ τον λαβηκὸν, θ μὲν οὐτι αἴμφω διπλάσιον συμβεβηκ-
 σι, θ δὲ οὐτι τῷ οὐται συμβεβηκε. Θάδε μοροτικὸν αὐτὸς περιπον εἶναι,
 οὐ οὐται τῷ μοροτικὸν συμβεβηκεν. οὐται δὲ λέγεται καὶ θ λαβηκὸν
 εἶναι, οὐτι δὲ συμβεβηκεν, ξεκείνοθετιν. τὰ μὲν σῶμα κατὰ συμβεβη-
 κός εἶναι λεγέμενα θ τα λέγει· οὐ διπλάσιον διπλάσιον αὐται οὐτι αἴμφω οὐ πάρ
 χει, οὐ οὐται ξεκείνο φύπάρχει, οὐ οὐται θετιν φύπάρχει, θ αὖτε κα-
 τηγεία-

Ούσια δὲ λέγει^τ) τὰ περιπλᾶ σώματα, οἷον γῆ καὶ πῦρ, καὶ ὑ-
δάτη^ς ὥστε θεῖαι^ς ταῦτα· καὶ ὅλως σώματα, καὶ τὰς ἐκ τόπων συμετε-
παξά τε καὶ διαμόνια, καὶ τὰ μόσχα τόπων. ἀπόμνυτα δὲ ταῦτα
λέγει^τ ψίστα, ὅπις καθ' ἀποκειμένη λέγεται, ἀλλὰ κατά τόπουν
τὰ ἄλλα. ἄλλον δὲ ζέψον^{το} αὐτὸν ἡ αἴτιον τῆς εἶναι, εἰς πάροχον σὺν τοῖς
ποιότοις, ὁ θεός μὴ λέγει^τ) καθ' ἀποκειμένης οἷον, ή θυχή^{το} ζώω.
58 ἐπὶ οὐρανού μόσχα εἰς πάροχον τά τοῖς ποιότοις, οἱ εἰρηναῖς τε καὶ
πόδε σημαζήνοντα· ὃν αἰταμενούμενον, αἰταρέστατο οὐδὲ οἶον ὅπερ-

δου σῶμα, ὡς φασί θυντεῖς, καὶ θείπεδον γέραμην· καὶ ὅλως ὁ ἀειθμὸς δοκεῖ θυντεῖς εἶναι· αἰαγερυμόν τε γένος, οὐδὲν εἴτε· καὶ οἱ οἰ-
ζεν. ἐπὶ δὲ πάντας ὁ λόγος θείνων οὐρανὸς· καὶ τόποι οὐσία
λέγεται ἐκάστου. συμβαίνει δὲ καὶ τὰ δύο θέρματά τινας λέ-
γοντας, τόθος οὐσίας θυντεῖς, ὃ μηκέτι κατ' ἄλλο λέγεται·
καὶ ὁ αὐτὸς θυντεῖς, καὶ χωριστὸν οὐθὲν. Σειτον δὲ ἐκάστου μορφὴν
διεῖδος.

Τάντα δὲ λέγεται), τὰ μὲν καὶ συμβεβηκότα, οἷον δὲ λαβυρῖνθος θυ-
μοτοκὸν δὲ μέν, ὅπι τῷ αὐτῷ συμβεβηκεῖ καὶ δερπός καὶ μο-
10 σικὸν, ὅπι θάτερον θατέρω συμβεβηκε· δὲ μοσικὸς αὐτὸς δερπός,
ὅπι δὲ μοσικὸν τῷ αὐτὸς παραστητικόν· οὐκέτερω δὲ τόπος, καὶ
τόπῳ θάτερον θεκεῖν. καὶ γάρ τῷ αὐτὸς παραστητικόν, καὶ οὐ αὐτὸς
δερπός καὶ δὲ μοσικόν, ταῦτα λέγεται, καὶ τόποις θεκεῖν. διὸ καὶ
ταῦτα πολὺτα καθόλους λέγεται). διὸ γάρ μηδὲ εἰπεῖν, ὅπι πᾶς αὐτὸς
15 δερπός ταῦτα, καὶ μοσικόν. τὰ γάρ καθόλους, καθετὸν αὐτὰ θατέρ-
ων. τὰ δὲ συμβεβηκότα, διὸ καθετὸν αὐτὰ, διὸ δὲ τῷ καθένας αἴ-
πλῶς λέγεται). Ταῦτα γάρ δοκεῖ Σωκράτης, καὶ Σωκράτης εἶτα μο-
σικός. διὸ δὲ Σωκράτης, οὐκ δὲ τῷ πολλῷ. διὸ διὸ πᾶς Σωκράτης
λέγεται), ὡς αὖτε πᾶς αὐτὸς δρωπός. καὶ τὰ μὲν ταῦτα λέγεται) ταῦτα, τὰ
20 δὲ καθετὸν αὐτὰ, ὡς αὖτε καὶ δὲ θυντεῖς. καὶ γάρ δὲ οὐκ οὐλημία, οὐ εἰδέχεται ει-
θυμῶν, οὐδὲ ταῦτα λέγεται), καὶ ἀντίθετα. ὥστε Φανερών ὅπι οὐθὲν ταῦ-
της οὐνότητης τίς θείνει, οὐδὲ πλάνον τόπον εἶται), οὐδὲ οὐταν γένηται οὐ πλείο-
σιν οἷον οὐταν λέγηται μέν αὐτῷ ταῦτον ὡς δυνατόν γάρ γεννηταί αὐτῷ.
“Επερχεται δὲ λέγεται), οὐν δὲ τὰ εἰδή πλείω, οὐδὲ οὐλημία, οὐδὲ λόγος τόπος
25 καὶ ὅλως αντίκειμένως τῷ ταῦται λέγεται) δὲ θερευτικόν. Διάφο-
ρεται δὲ λέγεται), οὐ δὲ θερευτικόν δὲ μέν θυντεῖς, μὴ μόνον αἰειθμῶν, διὸ
οὐ εἰδέχεται, οὐδὲ ταῦτα λέγεται. ἐπιών θερευτικόν δὲ θυντεῖς τὰ σταθμία, καὶ
οὐ διέχεται τῇ τοις ταῦται λέγεται). “Ομοια λέγεται) τά τε ταῦτα

πεποιθότα, καὶ τὰ πλείω ζωτὰ πεποιθότα, οὐ ἔτερα. καὶ ὁν οὐ ποιητικά μία· καὶ καθ' ὅσα δύλοις θεοῖς σύμβεχε) τὸν εἰναίων, τέτων
ὅτι πλείω ἔχον ηὐκλιώτερα, ὅμοιον τέτων. αἰτίκειριμίως δὲ τοῖς ο-
μοίοις τὰ αὐόμοια.

Αἰτίκειριμα λέγε), αἴτιφασις, καὶ παναπία, καὶ τὰ φρόνη, 5
καὶ τέρποις, καὶ ἐξέσ, καὶ ὡν, καὶ εἰς ἀέραζε· οἶνον, αἱ φρέσσεις καὶ αἱ
Φθοραί· καὶ ὅσα μὴ σύμβεχε) ἄμα παρένται τῷ ἀμφοῖ δεκτικά,
ταῦτα αἰτίκειριται λέγεται, οὐταῦ, οὐ ἐξ ὡν δέτι. φαιόν γένεται λό-
κην ἄμα τῷ αὐτῷ ψήφισμά· δέ τοι καὶ ἐξ ὡν δέτιν, αἰτίκειται
τέτοις. εἰναίων λέγε), τὰ τε μὴ διωτατά ἄμα οὐδὲ αὐτῷ παρ- 10
ται τῷ Διαφέρονταν καὶ γένος, οὐ τὰ πλέον Διαφέροντα τὸ
οὐδὲ αὐτῷ γένος, οὐ τὰ πλέον Διαφέροντα τὸ οὐδὲ αὐτῷ δεκτικά, οὐ
τὰ πλέον Διαφέροντα τὸ οὐδὲ τὸ αὐτῷ διωταμιν· οὐ ὁν οὐ δια-
φορά μετίση, οὐδὲ πλώσ, οὐ καὶ γένος, οὐ κατ' εἶδος. τὰ δὲ ἀλλα
εἰναίων λέγε), τὰ μὲν τῷ τὰ ποιῶντα ἔχον, τὰ δὲ τῷ δεκτικῷ εἰ- 15
ται τῷ ποιῶν, τὰ δὲ τῷ ποιῶντι, οὐ παρτικά, οὐ ποιῶντα, οὐ πά-
ροντα, οὐ δύπολα, οὐ λίθις, οὐ ἐξέσ, οὐ τερπόσει) τέτοιν καὶ τὸν
τοιάν. ἐπειδὲ δὲ οὐ καὶ δὲ οὐ πολλαχῶς λέγεται, αἰτίασθεν αἰδί-
κην καὶ τὰλα ὅσα καὶ ταῦτα λέγε). ὥστε καὶ δὲ ταῦτα καὶ δέ-
περν, καὶ δὲ εἰναίων ὥστε εἰ) ἔτερον καθ' ἐκάτιν κατηγορίαν. 20
ἔτερον τοι εἰδέλεγε), ὅσα τε ταῦτα γένοις οντα, μὴ ὑπάλλη-
λα δέτι, οὐ ὅσα τῷ αὐτῷ γένοντα, Διαφοράν ἔχει, καὶ ὅσα τὸ
τῇ γοίᾳ εἰναίων ἔχει. καὶ τὰ εἰναίων ἔτερον τῷ εἰδέλλολων, οὐ
πολύτα, οὐ τὰ λεγόμενα περίτως, καὶ ὅσα τῷ πελευτικῷ τῷ
γένοις εἰδέλλοι, οἱ λέγοντες ἔτερον· οἶνον αἱ θερποσκαρπίας ἀπομα τῷ 25
γένος, οἱ δὲ λέγοντες, ἔτεροι αὐταῖν. καὶ ὅσα τῷ τῇ γοίᾳ αὐταῖν
οἵτα, ἔχει Διαφοράν. ταῦτα δὲ τῷ εἰδέλλοι, τὰ αἰτίκειριμίως λε-
γόμενα τέτοις.

Πρέπει εγενέσθαι λέγεται, ἵνα μὴ ὡς ὅντος πνὸς προφῆται
 σάρχης εἰς ἐκέστα γένους, τὸ ἔγγυτερον σάρχης πνὸς ὀντομένης, ἢ α-
 πλῶς καὶ τῇ φύσῃ, ἢ τῷ ποῦ, ἢ τῷ πόσῳ πνων· οἶον τὰ μὲν καὶ
 τόπον, τὰ δὲ ἔγγυτερον ἢ φύσῃ πνὸς τὸ που ὀντομένης· οἶον, τῷ
 μέσου, ἢ τῷ ἐγένετου, ἢ τῷ πρῶτῳ τυχόν· θάμεν πορρώτερον, ὑπερον.
 τὰ δὲ κατὰ χρόνον, τὰ μὲν γένη πορρώτερα τῷ νῦν, οἶον ἕπεται γένο-
 μένων. πρότερον γένη Τρωικὰ Μηδικῶν, ὅπι πορρώτερον α-
 πέχεται τῷ νῦν. Καὶ δέ ἐγγυτέρα τῷ νῦν, οἵτε ἕπεται μελόντων. πρό-
 τερον γένη Νέμεα Πυθίων, ὅπι ἐγγυτέρον τῷ νῦν, τὰ μὲν ὡς αρχῆ-
 10 καὶ προφῆται γένη Σεμίων. τὰ δὲ κατὰ κύπεον· θάμεν ἐγγυτέρον τῷ
 προφῆται κύπεοις, πρότερον, οἵ παῖς αἰδρός. σάρχη δὲ καὶ αὐτὴ
 τὶς αἴπλως. τὰ δὲ κατὰ διωάμαρτιν· θάμεν ὑπέρεχον τῇ διωάμαρτι,
 προφῆτερον καὶ διωάμαρτοτερον. ποιῶν δὲ ἕπεται κατὰ τὸ προφῆται
 προσιν αἰδίνη αἰγλευθεῖ τράπεζην, καὶ τὸ ὑπερον. ὥστε μὴ κινοῦσθος
 15 τε ἔκειναι, μὴ κινθάσθαι, μὴ κινοῦσθαι, κινθάσθαι. οὐδὲ προφῆταις, σάρ-
 χη. τὰ δὲ καὶ τὰξιν· ταῦτα δὲ νῦν, οὐ πρότερον οὐδὲν ὀντομένον
 διέσκει καὶ τὸ λόγον οὐδὲ, καὶ διεσάτης βίβεσάται πρότερον, καὶ οὐ πα-
 ρεινήτη, νήτη. ἔνθα μὲν γένη ὄκεροφαῖος, ἔνθα δὲ μὲν αρχή.
 Ταῦτα μὲν προφῆται τῷ πον. διόν τοι Σόπον, θ-
 20 τῇ γηράσκῃ προφῆται, οὐσιῇ αἴπλως πρότερον. τὰταν δὲ μὴν τὰ
 κατὰ τὸ λόγον, καὶ τὰ καὶ τὸ αἴδητον. κατὰ μὲν γένη τὸ λόγον, τὰ καθό-
 λου πρότερον καὶ τὸ αἴδητον, τὰ καθένασα. καὶ τὰ κατὰ τὸ λόγον
 δὲ θυμβεβηκέσθαι οὐλας πρότερον, οἶον, τὸ μοσοικὸν, τῷ μοσοικῷ αἴ-
 θρώπῳ. γένη ἔσται ὄλογος αἴδης τὸ μέρος· καὶ τοι γένη σύδεχε τὸ μο-
 25 σικόν τοι, μὴ ὅντος μοσοικὸν πνὸν. ἐπι πρότερον λέγεται τὰ τὸ προ-
 πέρων πάτερον, θύτης λαβότης. τὸ μὲν γένη, γεαμμῆταις αἴ-
 δης πάτερος τοι, θύτης φανείας. τὰ μὲν δὲ τὰ πρότερον λέγεται τοι
 μέρος· τὰ δὲ κατὰ φύσην, οὐτα σύδεχε τοι αἴδης διόν τοι. ἔκεινα δὲ

αῖδι ἔκείνων μή· οὐδιαρέσθι ἐχεῖτο οὐ Πλατῶν. ἐπεὶ δὲ τὸ εἶδος
πολλαχῶς, τοφῆτον μὲν, διασκείμενον τοφῆτον, διὸ οὐδείς
τοφῆτον. ἐπειτα διῆστα κατὰ διώματιν, καὶ κατὰ σύντελέχθαι.
Ταῦτη γάρ κατὰ διώματιν, τοφῆτον θετικά τοῦτο κατὰ σύντελέχθαι,
ὑπερεργοῖον, κατὰ διώματιν μὲν ημίσθια τὸ οὖλον, καὶ διώμειον τὸ οὖλον,
λευκὴν οὐλην τὸ θύσια. κατὰ σύντελέχθαι διὰ οὗτον. Διαλυθέν-
τος γάρ, κατὰ σύντελέχθαι ἔσται. Τόπον δὲ θεαταὶ τοφῆτε-
ςον καὶ οὗτον λεγόμενα, καὶ ταῦτα λέγεται. τὰ μὲν γάρ καὶ θύμεσιν
σύνδεχεται αἷδι τὸ έτέρων εἶδος, διὸ διεντάξις μοείων. τὰ δὲ κατὰ
Φθορᾶν, οἷον διώμειον τὸ οὖλον. ομοίως δὲ καὶ τὰλλα.

10

359 13 Διώματιστέρα), οὐ μὲν αρχὴ κινήσεως οὐ μεταβολῆς, οὐ έτέ-
ρα, οὐ οὔτε τοφῆτον οἶον, οὐ οἰκεδομητική, διώματις θετική τοῦτο αρχὴν
ταῦτα οἰκεδομουμένη· διὰτοῦτο ιατρικὴ διώματισθαι, υπάρχει αὐτὸν
ταῦτα ιατρούμενα, διὰτοῦτο θύμη ιατρούμενος. οὐ μὲν σῶν οὖλων, διάρχη
μεταβολῆς οὐ κινήσεως, λέγεται) διώματις οὐ έτέρη φύσις, οὐ οὔτε τοφῆτον. οὐδὲ
οὐ φύσις έτέρη φύσις, οὐ οὔτε τοφῆτον. καθὼν γάρ διά πάρον πάρον θεαταὶ μὲν σῶν
ἔστι οἴστοι οἶον τε τὸ παθεῖν, διωκτὸν φαρμάκον εἶδος αὖτε παθεῖν οὐτε τοῦ
τοῦ κατὰ πάντα πάθος, διὰτοῦτο θεαταὶ διέλιπον. ἐπικατατάξεις τούτη
θεαταὶ πατελεῖν, οὐ κατὰ τοφῆτον. οὐδίποτε γάρ τοις μόνον αὐτοὶ πορθεῖται
οὐ εἰπόνταις, μηδὲ καλῶς δέ, οὐ μὴ οὐσιοτείλοντες, οὐ φαντασματικά διώματα- 20
αθαί λέγοντες θεαταὶ οὐδὲν. ομοίως δὲ καὶ θεαταὶ τοφῆτον. ἐπίσσαγε
ξεικαθεῖται αὖτις παθητούμενος, οὐ μεταβολῆς, οὐ μηδέποτε θεαταὶ
θεαταὶ μετακίνητα, διώματις λέγεται). κλάται μὲν γάρ καὶ σωτεί-
σεται, καὶ κάματεται, καὶ οὖλος φθείρεται, οὐ ταῦτα διώματα, διὰτοῦτο
μηδὲ διώματα, καὶ οὐλείπεται θεαταὶ. αὖτις δὲ τὸ θεατικόν τοις τοφῆτοις, αὖτις 25
καὶ οὐρέματα πάρον θεαταὶ διώματιν, καὶ ταῦτα διώματα, καὶ ταῦτα έχειν
πῶς. λεγερεύοντες δὲ τὸ διώματος θεαταῖς, καὶ διώματον
θεαταὶ μὲν θεαταὶ λεπτόστεται) διέχον κινήσεως διάρχη, οὐ μεταβολῆς.

καὶ

χεὶς γέρος οὐδὲν διατίθεται τούτῳ τῷ πόλεμῳ. ἔνα δὲ, εἰς
τὸν διάσπασμα τοῦ πόλεμου, οὐδὲν διατίθεται τούτῳ τῷ πόλεμῳ.
20 Λόγος γένεται τούτῳ τῷ πόλεμῳ, οὐδὲν διατίθεται τούτῳ τῷ πόλεμῳ.
25 Οὐδὲν διατίθεται τούτῳ τῷ πόλεμῳ, οὐδὲν διατίθεται τούτῳ τῷ πόλεμῳ.

Τόπον, ὡς εἰρηται, οὐ μὴ δέ αὐτόκτονος θεοῦ δος σημειών. ἔνα δὲ τὸ
δημόσιον εἶχε, ἔνα δὲ τὸ σύμβολον δημόσιον εἶχε. καὶ τὰ μεταφορεῖται,
ἢ τὴν γεωμετρίαν λέγεται) δινάριμ. Γεῦτα μὲν δὲν τὰ δινά-
ρια καὶ τὰ δινάρια πάντα λεγόμενα καὶ τὰ δινάρια, παντά λέ-
γεται πολὺ ταφέται μίαν. αὕτη δὲ δέντια προχή μεταβολῆς σὺν δ
δημόσιῳ ἄλλῳ. τὰ γνωμῆα λέγεται) δινάρια, τὰ μὲν ταῦτα αὐτῶν
ἄλλο πειραύται δινάριαν. Καὶ δέ, τῷ μητέρῳ πάντῃ, αὐτῇ ἔχειν. ὁ-
μοίως δὲ καὶ τὰ ἀδινάρια. ὥστε οἱ κίνειοι σόρες τὸ ταφέται δινά-
ριαν αὐτοῖς, προχή μεταβολῆς σὺν δημόσιῳ ἄλλῳ.

Ποσὸν λέγει^τ οὐδὲ μαρτυρεῖται εἰς σύνπαρχοντα, ὃν ἐκάπερ εργάζεται, οὐδὲ
καὶ τὸν ἔν πι, καὶ τὸ δέ πεφυκεν εἴ^τ). πλῆθος μὲν δὲν ποσὸν πι, αὐτὸν
εὐθυμιτὸν ἡ μέγεθος δέ, αὐτὸν μεριπτὸν ἡ λέγει^τ οὐδὲ πλῆθος μὲν, οὐδὲ μαρ-
τυρεῖται διωμάδεις μὴ συνεχῆ μέγεθος εἴ^τ, οὐδὲ εἰς συνεχῆ μέγεθος
δέ, οὐδὲ φέντε συνεχεῖς, μηκεῖς οὐδὲ δύο, πλάτος οὐδὲ δύο διά-
ύγια, βάθος τότεν οὐ πλῆθος μὲν οὐ πεπερασμένον, αὐθιμός μη-
κεῖ δέ, γραμμή πλάτος εἴ^τ, θητιφάντα βάθος εἴ^τ, σῶμα. Εἴτι τὰ μὲν
λέγει^τ καθ' αὐτὰ ποσὰ αἴτια, τὰ δέ κατὰ συμβεβηκός οἶον ή μὲν
γραμμή, ποσὸν πι καθ' ἔατο, οὐδὲ μοροικὸν κατὰ συμβεβηκός. Φέ-
δε καθ' αὐτὰ, οὐδὲ μὲν κατ' χώραν δέντι, οἶον γραμμή, ποσὸν πι. Οὐ
γάρ δέ λέγει^τ τῷ πι δέντι λέγει^τ οὖν, ποσὸν πι σύνπαρχο. τὰ δέ πάρη καὶ εἴ^τ 20
ἔξι, τὸ τοιαῦτης δέντιν χώρας οἶον, οὐδὲ πολὺ καὶ οὐδὲ λίγει^τ, καὶ μεκρὸν καὶ
βεσσάλη, καὶ πλατύ καὶ τεινόν, καὶ βαθὺ καὶ ταπείνον, καὶ βαρύ καὶ κε-
φαλον, καὶ πλάτα τὰ τοιαῦτα. Εἴτι δέ καὶ οὐδὲ μέγα, καὶ οὐδὲ μικρὸν, καὶ οὐδὲ
μείζον καὶ ἐλαττον, καὶ καθ' αὐτὰ, καὶ παρεῖσα δημητρία λεγόμενα, τὰ
ποσοῦ πάθητα καθ' αὐτά. μεταφέρει^τ μὲν τοι ταῦτα τὰ ὄνοματα καὶ
ἔτει δημᾶ. Τῷ δὲ κατὰ συμβεβηκός λεγερεμένων ποσῶν, οὐδὲν οὐ-
πει λέγεται, ὡς αὐτὸν ἐλέγει^τ οὐδὲ ποσὸν πι σύνπαρχο, καὶ οὐδὲ λαβηκὸν
τῷ εἴ^τ ποσὸν οὐδὲ οὐ παρχοτοι. Καὶ δέ ὡς κίνησις καὶ γράνος, καὶ
γράφ-

γάρ τι ποσὰ ἄπτα λέγεται, καὶ σωμαχῆ, τῷ ἔκεῖνα διαφέ-
(τέ εἰ), ὃν τοῦτο πάθη. λέγω δὲ οὐ δικινδυνον, διὸ ὁ ἔκ-
πλητη. τῷ γάρ ποσὸν εἴλεγενο, καὶ η κίνησις πεσή· οὐδὲ γέροντος, οὐ
ταύτης.

5 Τὸ ποιὸν λέγει) ἔνα μὲν Σύπον ἡ θεοφορεῖ τὸ γόνιας οἶνον ποιὸν 18
καὶ θεοποσ ζῶσι, ὅπισπεν, ἴππως δὲ τεβάπισιν καὶ κίνησις ποιὸν
ζῶσι, ὅπισπινον, ὡς τὸ θεοφορεῖ τὸ κατά τὸ γόνια ποιότης
γόνιος. ἔνα μὲν δὲ Σύπον τὸ τον λέγει) ἡ ποιότης θεοφορεῖ γόνιας
ἔνα δὲ ως τὰ ακίντα, καὶ τὰ μαζηματικά, ὡς τοις οἱ αειθμοὶ ποιοὶ
10 οἵνες· οἷον οἱ συγγέτοι, καὶ μὴ μόνον ἐφ ἐν οὔτες, διὸ ὡν μίμημα
ἢ ὀπίσπεδον καὶ τὸ τερεόν. οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ποσάκις ποσοί, οἱ ποσοὶ
ποσάκις, καὶ ὅλως ὁ τοῦτο τὸ ποσὸν ὑπάρχει σὺ τῇ οὔσιᾳ· οὔσια
γάρ εὑκέτου τὸ ἄπαξ· οἷον τὸ ξέν, ψυχὸς δις ἢ τείς εἰσιν, διλασσό-
ἄπαξ ξέν, γάρ ἄπαξ ξέν. ἐπίσσα παθητὴ κινημάτων γόνιον οἷον,
15 θερμότης καὶ φυγέστης, καὶ λαθυρότης καὶ μελανία, καὶ βαρύτης
καὶ κρυφότης, καὶ οὖσα τοιχὸς τακτός ἀλέγον) καὶ διλοισθατη τὰ σώ-
ματα μεταβαθμόνταν. ἐπικατά τρέλιν κακίαν, καὶ ὅλως τὸ κα-
κὸν καὶ ἀγαθόν. φεδόν δὲ κατά δύο Σύποντας λέγεται αὐτὸν ποιὸν, καὶ
τὸ ποιόντα τὸ κυριώτατον. περίτη μὲν γάρ ποιότης, η τῆς οὔσιας
20 θεοφορεῖ. Σύπον δὲ πικρὸν σὺ τοῖς αειθμοῖς ποιότης μέρος. θεο-
φορεῖ γάρ πικρὸν οὔσιον, διὸ ἡ κινημάτων, ἡ ψυχὴ κινημάτων. τὰ δὲ
πάθη τὴν κινημάτων η κινέματα, καὶ τὸ κινήσεων θεοφορεῖ. αρε-360,
τὴ δὲ κακία τὸ παθητικό μέρος τοι. θεοφορεῖς γνωθησούσι
τῆς κινήσεως καὶ τὸ στεργεῖσας, καθὼς αἱ ποιότητοι πάροντας τὴν
25 φαύλωστα σὺ τῇ κινήσει οὔτε. τὸ μὲν γνωθησούσι διωκόμνον κινέθατη
η στεργεῖν, ἀγαθόν. τὸ δὲ ὡδὶ καταίνως, μορφησόν. μάλιστα δὲ τὸ
ἀγαθόν καὶ τὸ κακόν, συμφένει τὸ ποιὸν οὔτε τὸ έμιψύχων, καὶ τὸ ποιόν
μάλιστα οὔτε τοῖς ἔχοισι περιαρεσι.

Περὶ

Περὶ οὐλέγει), τὰ μὲν ὡς μίκτασιν πορφύρημασι, καὶ τε-
πλάσιον πορφύρητα πετυμόεσιν, καὶ ὄλως πολλαπλάσιον πορφύρη-
πολλοτημόεσιν, καὶ ὑπερέχον πορφύρητον ὑπερεχόμενον. τὰ δὲ ὡς θερ-
μαϊκὸν πορφύρητον θερμαϊτὸν, καὶ τμημαϊκὸν πορφύρητον, καὶ ὄλως
πορφύρητον πορφύρητον παθητικόν. τὰ δὲ ὡς θερμαϊτον πορφύρητον
πορφύρητον παθητικόν, καὶ ὄλως πορφύρητον πορφύρητον.
λέγει) δὲ τὰ μὲν πορφύρητα κατ' αἰεθμὸν, η̄ αἴπλως, η̄ αἰειομένως
πορφύρηταις, η̄ πορφύρηταις εἰν· οἷον, θερμαϊτα πορφύρηταις, αἰεθμὸς
αἰειομένος. θερμαϊτα πορφύρηταις, κατ' αἰεθμὸν πορφύρηταις εἰν, οὐχ ὁ-
ειομένον δέ· οἷον, τόνδε, η̄ πορφύρητον πορφύρητον πορφύρητον οὐφυμόλιον 10
κατ' αἰεθμὸν, πορφύρητον αἰεθμὸν αἰειομένον. θερμαϊτα πορφύρητον, πορφύρητον
ὑπερπιπόεσιν κατ' αἴστετον, οὐσιοῦ θερμαϊτα πορφύρητον πορφύρητον εἰν. θε-
ρμαϊτα πορφύρητον πορφύρητον οὐφυμόλιον οὐλως αἴστετον κατ' αἰεθμόν. οὐ-
λως αἰεθμός σύμμετρος· κατὰ μή σύμμετρος οὐαἰεθμόν λέγει). θε-
ρμαϊτα πορφύρητον πορφύρητον οὐφυμόλιον, ποσοῦ τον τέ βέτι, καὶ ἐπι. τοῦτο 15
δέ αἴστετον. οὐπότερον γάρ ἔτυχεν, ἔτιν οὐσιον, η̄ οὐκ οἶσον. Ταῦτα
τε σῶα τὰ πορφύρητα οὐλέγεται, καὶ αἰεθμοῦ
πάθη· καὶ ἐπι θερμαϊτα πορφύρητα οὐσιον καὶ Ταῦτα, κατ' αἴλον Θέρμον. καὶ
,, γέρθερμαϊτα πορφύρητα. Ταῦτα μὴ γέρθερμαϊτα μία ή γάστα· οὐσιοι δέ,
,, οὐν ή ποιότης μία. Ιαδέ, οὐν θερμαϊτα πορφύρητα εἰν. θερμαϊτα πορφύρητον πορφύρητον 20
χήρημέρον. οὐστε Ταῦτα πορφύρητα πορφύρητα οὐλέγεται, καὶ οὐριθμὸν
μὲν, οὐ δὲ ποιότην δέ Θέρμον. τὰ δέ ποιότην οὐ παθητικά, καὶ διώα-
μιν ποιότην τε καὶ παθητικόν, οὐ σύνεργοις ταῦτα διώαμιν. οἷον θερμαϊτα πορφύρητον πορφύρητον θερμαϊτα, οὐ διώαμιν· καὶ πάλιν θε-
ρμαϊτα πορφύρητον πορφύρητον θερμαϊτα πορφύρητον, οὐ θερμαϊτα πορφύρητον πορφύρητον 25
τον, οὐσιοῖς σύνεργοις πατα. τῷ δέ κατὰ αἰεθμὸν, οὐκ εἰσὶν σύνεργοις, διώ-
ν οὐ θερμαϊτα πορφύρητον οὐσιοῖς σύνεργοις εἰρητοί. αἱ δέ κατὰ κίνησιν σύνεργοις, οὐχ οὐ-
πάρχοισι. τῷ δέ κατὰ διώαμιν καὶ κατὰ γέροντας, οὐδὲ πάλιν λέγονται τὰ
πορφύρητα

ταφέσι· οἷον δὲ πεποικός ταφέσι πεποιημένον, καὶ δὲ ποιῆσαι
ταφέσι ποιησόμενον. γάρ τω γένει πατήρ φύγει λέγει) πατήρ. δέ μὲν
γέροντες ταφέσι, δέ τοι πεπονθός πίστιν. ἐπὶ οὐακεῖσθαι τέρπον διωδί-
μεως, ὡς τῷ δέ αἰδινάτον, καὶ οὐαῖς τῷ λέγει), οἷον δέ αἴρεστον.
5 τὰ μὲν διωκατέλευθρον καὶ διωκαμένη λεγόμενα ταφέσι οὐ, πορ-
παῖσι ταφέσι, περὶ δέ τοι μὴ γένει λέγειαν αὖτοι τοῖσι, διλλά μη
τῷ ἀλλά ταφέσι ἔκεινο. δέ με βροτὸν καὶ δέ θεισην, καὶ δέ γέρο-
ντον δέ φύγει ταφέσι αὐτὰ λέγειαν, ταφέσι λέγει). τό, τε γέρο-
ντον τὸ σημεῖον, δέ τοι μὲν αὐτὸν γέροντα. Οὐκέτι δέ τοι γέροντα
10 ταφέσι τῷ τοῦ, δέ τοι γέροντα. διέγένετο τούτον εἰρημένον αὐτὸν εἰπεῖ. ομοίως
δέ καὶ θνότος τοῖσι δέ τοι γέροντος καύτοι διηγέστητο εἰπεῖ,
διλλά ταφέσι γέροντα, δέ ταφέσι ἀλλό οὐ τοιθτον. ἔκεινος δέ διέ τοι
ἀλλά λεγόντες, δέ τοι γέροντος, δέ τοι γέροντος. τὰ μὲν διωκαθέ-
αυτὰ λεγόμενα ταφέσι οὐ, τὰ μὲν διωκαῖς τῷ λέγει), τὰ δέ αὐτὰ ταχύτην αὐ-
15 τῶν δέ ποιαντα· οἷον, ποιατεικὴ τῷ ταφέσι οὐ, δέ γέροντος αὐτῆς δέ
πιεῖ μηδοκεῖ εἶ) δέ ταφέσι οὐ. ἐπὶ καθέδρᾳ τὰ ἔχοντα λέγει) ταφέσι
οὐ, οἷον ισότης, δέ τοι δέ οὐσιν καὶ ὄμοιότης, δέ τοι δέ ομοιον. τὰ δέ καὶ συμ-
βεβοκές, οἷον αὐτὸρες ταφέσι οὐ, δέ συμβεβοκεν αὐτῷ διπλα-
σίᾳ εἴ). τῷ τοῦ δέ τῷ ταφέσι δέ τοι τόλμακόν εἰ δέ αὐτῷ συμβε-
20 βοκεδιπλασίᾳ λαβεῖσθαι εἴ).

Τέλφον λέγει), ἐν μὲν δέ μη τοῖσι εἴξω πίλακεσιν, μηδὲ ἐν μίσειν· 15
οἷον γέροντος τέλφος ἐκάστου σπέι, δέ μη τοῖσι εἴξω πίλακεσιν γέροντον οὐ-
τὰ, δέ τῷ τοῦ μέρες τοῖσι τῷ γέροντι. καὶ δέ κατέπρεπεν, καὶ δέ τοι δέ,
μητέρην ταρθρολινὴ ταφέσι οὐ γέροντος, οἷον τέλφος ιατρός, καὶ τέλφος
25 αὐλητῆς, οὗτοι κατέπρεπεν εἴδος τῷ οἰκείᾳς πρετῆς μηδὲν ἐλεῖ πωσιν. δέ
τοι δέ μεταφέρεσι τοῖσι τῷ ταφέσι κακῶν λεγόμενον αὖτοις, συκοφά-
τιν τέλφον, καὶ κλέψιν τέλφον διπλόν καὶ αγαθούς λεγόμενον αὐ-
τὸς, οἷον κλέψιν αγαθὸν, καὶ συκοφάτιν αγαθόν. καὶ δέ πρετῆ

τελείωσίς τις. ἔκεισον γὰρ τότε τέλφου, καὶ οὐδεῖς πᾶσα τότε τελείω,
ὅταν καὶ θεῖδος τὸ οἰκείας ψύχρετης, μηδὲν ἐλλείπῃ μόσιον τῷ κατὰ
φύσιν μεγάθους. ἐπιοῖς τὸν αρχὴν τὸν τέλος απουδάμον, τῶντα λέ-
γεν τέλφα. καὶ τὸ γένος τὸ ἔχον τέλος τέλφα. οὗτος δὲ τὸν τέλος τὸν
ἔχατων τί οὗτος, καὶ διὰ τὰ φᾶντα μεταφέρεσσις, λέγει μὲν, τε-
λείως ἀπολωλέναι, καὶ τελείως ἐφθαρθαι, ὅταν μηδὲν ἐλλείπῃ τὸ
φύσεις καὶ τὸν κακοῦ, ἀλλ᾽ οὐτὸν τὸν ἔχατον οὐδὲ καὶ οὐ τελεύτη καὶ
μεταφορὰ λέγει) τέλος, ὅπα μφωτίζεται. τέλος δὲ καὶ θάνατον ενε-
κεῖ ἔρασθεν. τὰ μὲν δὲν καθ' αὐτὰ λεγόμενα τέλφα, τοσαυταχθεῖς
λέγεται), τὰ μὲν δὲν καθ' αὐτὰ λεγόμενα τέλφα, τοσαυταχθεῖς
οὐ ἔκειται γάρ, μηδὲν εἶναι πείζει. τὰ δὲν δηλαδὲ, οὐδὲν καθ' αὐτὰ, διό
ἢ ποιεῖ. Οὐ τοις τοι, οὐ ἔχονται αρμότερον τέττα, οὐ δηλαδὲ γένει πασι λέγεται
παρεῖσται περιττώς λεγόμενα τέλφα.

Πέρας λέγεται δέ ἔχασεν ἐκείνου, καὶ γέγονος μηδέν τοι λαβεῖν
περιφότου, καὶ γέγονος πολύτα περιφότου, καὶ διὰ τοῦτο γέγονος μηδέν τοι λαβεῖν
τοι μέγεθος, καὶ δέ τέλος ἐκείνου. τοιούτον δὲ εἴφερον κίνησις καὶ παρα-
ξεις, καὶ σύν αὐτῷ γέγονος ὅτε δὲ ἀμφω, καὶ αὐτῷ γέγονος, καὶ δέ γέγονος εἰνεκεν,
καὶ γέγονος ἐκείνου, καὶ δέ τί πάντα εἴη ἐκείνως. τὸ γέγονος γέγονος τοπε-
ρας εἰ. δέ τὸ γέγονος, καὶ τὸ περιφότονος. ὥστε φανερέστη οὐσα-
γῶς ή δρυχὸν λέγει), οὐσαπαχῶς καὶ πέρας, καὶ ἐπὶ πλεοναχῶς. ή 20
μὴν γέγονος δρυχὸν πέρας πάντα πέρας, εἰ πάντα δρυχόν.

τον Τὸν καθ' ὅλεγεται πολλαχῶς. ἐνα μὲν θέπον, οὐ εἰδόσης καὶ οὐ σία
ἐκάστου ταχύματος, οἷον καθ' αὐτοῖς, αὖτε αὐτοῖς. ἐνα δὲ, οὐ καὶ
ταχύτω πέφυκε γίνεσθαι, οἷον οὐ χρώμα σι τῇ θητιφανείᾳ. οὐ
μὲν οὖν ταχύτως λεγόμενον καθό, οὐ εἰδός οὔτε διατέρως δὲ, οὐ 25
ειδός οὐτείδος καὶ οὐ ταχικείμενον εκάστω ταχύτον. ὅλως δὲ οὐ κα-
θόισαχῶς, καὶ οὐ αἴπον ὑπάρξει. κατὰ τί γαρ ἐλήλυθεν, οὐδὲ ἐνεκε-
ἔληλυθε λέγεται. καὶ κατὰ τί τοῦχελελόγισαι, οὐ συλλελόγισαι,

πότι θ αἴτον τὸ συλλογισμόν, ἢ τῷ αἰλογισμῷ. ἐπὶ δὲ καθό, δὲ κα-
τὰ θεοὺς λέγεται, καθό εἴπουν, ἢ καθό βαδίζει. πολύτα γέρων τα
θεούς συμφένει τόπον. ὕστερον δὲ καθ' αὐτό, πολλαχῶς αἰάγκη
λέγεται. ἐν μὲν γέρων καθ' αὐτό, δὲ πάλιν εἴπει οἶνος Καλ-
λίας, καὶ δέ πάλιν εἴπει) Καλλίας. ἐν δὲ ὅσα σὺ ταῦτα ὑπάρχει,
οἶνος ζώον ὁ Καλλίας καθ' αὐτό. ἐν γέρων λέγων σὺν πάρχει
ζώον ζώον γέρων οἶνος Καλλίας. ἐπὶ δὲ εἰ σὺ δέ τοι αὐτῷ δέδειξεν) φω-
τον, ἢ τὴν αὐτὸν θνήσιμον οἶνον θητιφαίδα λαβοῦν καθ' αὐτὸν, καὶ ζώον
οὐ αἰδερπόσι καθ' αὐτόν. ἡ γέρων φυχὴ μέρος θνήσιμον οὐ αἰδερπός, σὺ δέ
το φωτῆ δέ ζω. ἐπὶ δὲ μήδετιν ἄλλο ἐν θαύμον. τὸ γέρων αἰδερπός
πολλά αἴτα, δέ ζώον, δέ μίποισι δὲλλός θμως καθ' αὐτὸν οὐ αἰδερ-
πός, αἰδερπός δετιν. ἐπὶ δέσπαι μόνων ὑπάρχει, καὶ οὐ μόνω. δέ δὲ
χωρισμένον καθ' αὐτό.

Διάθεοις λέγεται τῷ ἔχοντος μέρη τὰ ξιφία, ἢ καὶ τὸ πόνι, ἢ καὶ τὰ
διώματα, ἢ καὶ τοῖς διόδοις. Θέσιν γάρ δὲ οὐκαντί, ὡς αὐτῷ καὶ τὸ οὐρανόν
ἀπήλαβεν ὁ Διάθεος.

“Εξις ἦ λέγει), ἵνα μὴ τούπον, οἷον συνέργατά θεοῖς τοῖς ἔχοντος καὶ
ἔχοντί τοις, φέρει τοῦτον οὐκέτι κίνησις. ὅταν γέλοι μὲν ποιῇ, οὐδὲ
ποιῆται, εἴτε ποίησις μεταξύ· τοτε καὶ τοῦτον ἔχοντος ἐθῆται καὶ τὸ ἔχο-
20 μέντος ἐθῆταις, εἴτε μεταξύ ἔξις. Ταῦτα μὲν διὰ φανερού, ὅτι οὐκ
σύμβολον ἔχει τὸν τοῦτον ἔξιν. εἰς ἀπόφεων γέροντας Βασιλίστας, εἰ τοῦτο
μέντος ἔσται ἔχει τὸν τοῦτον ἔξιν. ἄλλον δὲ τούπον ἔξις λέγεται Διάθεσις,
καθὼν τὸν Διάθετον Διάκειται οὐδὲ Διάκειμενον, καὶ οὐκέτι αὐτὸν,
ηὐτοὺς ἄλλοι, οἷον οὐγίδα ἔξις τις. Διάθεσις γέροντι τοιαύτη. ἐπί²⁵
τοῦτον ἔξις λέγει), αὐτὴν μόνον Διάθεσεως τοιαύτης. δέ τοι καὶ οὐτὶ μερῶν
ἀρετὴν ἔξις τις δέσποιν.

Πάθος δὲ λέγει), ἔνα μὲν Τύπον ποιότης καθ' εἰς ἀλοιφῆς καὶ
σιδέρου, οἷον, τὸ λευκόν καὶ τὸ μέλαν, τῷ τὸ γλυκὺ, τῷ τὸ πι-

κρὸν, καὶ βαρύτης καὶ κευφότης, καὶ ὁ Θάλα τοικῦτα. ἔνα δὲ αἱ τέτων σύνεργαται καὶ δίλοιώσθε πέπτη. ἐπι τέτων μᾶλισταί βλα-
βεραὶ δίλοιώσθε καὶ κατόπιν, καὶ μάλιστα αἱ λυπηραὶ καὶ αἱ βλα-
βεραὶ. ἐπι τὰ μεγέθη τῆς συμφορῶν καὶ λυπηρῶν πάθη λέγεται).

κβ. Στέρποις λέγεται ἔνα μὴν ζέπον, αἱ μὲν ἔχη η τέλι μὴ πεφυ-
κέτων ἔχεαται, καὶ μὴ ἀντί τοῦ πεφυκός ἔχειν· οἶον, φυτὸν ὄμιμά-
των ἐστερπαται λέγεται). ἔνα δὲ, αἱ πεφυκές ἔχειν, οὐδὲν, οὐδὲν,
μὴ ἔχην· οἶον, ἀλλως αἱ θεραποῖς του φλόγος ὄψις εἰσέρηπται), καὶ οἱ ἀ-
σπάλαται, δὲ μὲν καὶ γένος, δὲ δὲ καθ' αὐτό. ἐπι αἱ πεφυκές, καὶ ὅπε
πέφυκεν ἔχειν, μὴ ἔχην. οὐδὲ τυφλότης, στέρποις ήσ. τυφλός δὲ οὐ 10
καὶ πάσαν ἡλικίαν, δὲν δὲ τοῦ πέφυκεν ἔχειν, αἱ μὲν ἔχη. ὄμοιως δὲ
καὶ οὐ φαῖται, καὶ καθ' οὐ, καὶ τρόπος οὐ, καὶ οὐσιαὶ μὴ ἔχη πεφυκές. ἐπι
ηβιακά εἰκέστου αἱ φαύρεσις, στέρποις λέγεται). καὶ οὐσιώς δὲ αἱ δύο τοῦ
αἱ δύο φάσεις λέγονται), ποσαυταχῶς καὶ αἱ στέρπεις λέγονται). αἴσιον
μὴ γένος, ταῦ μὴ ἔχειν ισότητα πεφυκές λέγεται). αἴσιον δέ, καὶ δύο 15
οὐλως μὴ ἔχειν χρώμα, καὶ ταῦ φαύλως· καὶ αἱ ποια, καὶ ταῦ μὴ
ἔχειν οὐλως πόδας, καὶ ταῦ φαύλους. ἐπι καὶ ταῦ μικρὸν ἔχειν, οἶον
δαπύριων. τόποι δέ τοι, δὲ φαύλως πως ἔχειν. ἐπι ταῦ μὴ φα-
δίως, οὐ ταῦ μὴ καλῶς· οἶον, δὲ ἀτυκίων, δὲ μόνον ταῦ μὴ τέμνε-
αται, δὲν δὲ μὴ φαύλως, οὐ ταῦ μὴ καλῶς. ἐπι ταῦ πομπή μὴ 20
ἔχειν. τυφλός γέρος λέγεται) οὐτε περόφταλμος, δὲν οὐ αἱ μηφοῖν
μὴ ἔχων ὄψιν. δέ τοῦ πάσαγαδος οὐ κακές, οὐδὲκακος οὐδὲκακες, αλ-
λαὶ δὲ μεταξύ.

κγ. Τοῦ ἔχειν λέγεται πολλαχῶς. ἔνα μὴν ζέπον, δὲ αὐτὸν καὶ τὸ αὐ-
τῷ φύσιν, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν ὄρμιν. δέ τοῦ λέγεται πυρετός τε ἔχειν 25
δὲν αἱ θεραποῖς, καὶ οἱ τύραννοι τοὺς πόλεις, καὶ τὸν ἐσθῆτας αἱ-
περχόμενοι. ἔνα δέ, οὐ φαῖται οὐ πάρχοι οὐδεκίκη, οἶον οὐχαλκές
ἔχειν διδος τῷ αἱδριατος, καὶ ίπεν νόσον δισῶμα. ἔνα δέ, οὐ δὲ πε-
ελέχοι

ειέγον τὰ ποιειχόμενα. ἐνῷ γάρ δὲ τοῖς εἰχόμενοῖς, ἔχεσθαι
τὸ τόπου λέγεται οἶον, θάγματον ἔχει θύρων Φαρμύ, καὶ τὸν
πόλιν αὐτὸν ποιεῖ, καὶ τὴν ναῦν ναύτας. ὅπερ δὲ καὶ θύρων ἔχει τὰ
μέρη. ἐπὶ θυλασσοῦ καὶ θύρων αὐτὸς ὄρμιν οὐκενθάπει τοσάτη-
ς ίδεν, ἔχει λέγεται τόποις αὖτε· οἶον καὶ οἱ κίονες τὰ θυλασσείμενα βά-
ρη, καὶ οἱ ποιηταὶ τὸ Αἴτλαντα ποιῶσι τὸ θυρατὸν ἔχειν, οὐ μὴ συμ-
πέσσιτον αὐτὸν τὴν γῆν, οὐτεφέρει τὸ φυσιολόγων θύρας φασι. τόπον
ζεῖ θύραν καὶ θύρων λέγεται, αὐτούς οὐκέχει, ἔχειν, οὐτεφέρει
ειδέντα αὐτὸν καὶ τὸ αὐτὸν ὄρμιν θυλασσον. καὶ θύραν δὲ οὐκέτι, οὐ μοιο-
τούς θύρας λέγει^{την} καὶ οὐκέπομπήν ταῦτα ἔχειν.

Τὸ έκ θύρων οὐκέτι, λέγεται ένα μὲν θύραν, δὲ οὐδὲτι, οὐδὲ θύλην· καὶ
καὶ τὸ τύπον μήδους, οὐ κατὰ τὸ θυρωτόν μήδους, οὐ κατὰ τὸ θυλασσείμενον.
οἶον οὐδὲ μὲν οὐδὲ ποιητός τὰ τηκτὰ τὰ οὐδὲ θύρας· οὐδὲ μὲν οὐδὲ
χαλκεῦον αἰθρίας. Ενα δὲ, οὐδὲ οὐκ τῆς θυρωτῆς κυνοσόστις θύρης
οἶον οὐκ τίσιν μάχην; οὐκ λαϊδοείας, οὐτε αὐτὴν θύρην μάχην.
Ενα δὲ, οὐκ τύπον μήδους, οὐκ τῆς θύλης καὶ τὸ μορφής, οὐτεφέρει τὸ
όλεον τὰ μέρη, καὶ οὐ τὸ Ιλιάδος θύπος, καὶ οὐ τὸ οἰκίασοι λίθοι. τὸ
τέλος μὲν γάρ δὲ τοῦ θύρων μορφή. τέλον δὲ τὸ θύρον τέλος. τὰ δὲ οὐκ
τὸ μέρος τοῦ θύρων· οἶον οὐ αἰθρωπός οὐκ τὸ δίποδος, καὶ οὐ συλλα-
βοῦ οὐκ τὸ τύπον μήδους· αἰλαωγάρθρον τόπο. καὶ οὐ αἰθρίας οὐκ τὸ χαλ-
κεῦον· οὐκ τῆς αἰθρίτης γάρ θύλης οὐ μήδους οὐσία· δύλα καὶ θύραί
μέρος τὸ τύπον μήδους θύλης. τὰ μὲν οὔτω λέγεται, τὰ δὲ οὐαὶ κατά^{την}
θύρας θύραν τὸ θύρων μήδους θύρην θύραν· οἶον οὐκ παθέσι καὶ μη-
θέσι θύραν, καὶ οὐκ γῆς τὰ φυτὰ, οὐτε θύραν μέρος αὐτῶν. οὐ-
ντα δὲ, μήδη τὰ μήδους· οἶον δέξιον μέρας νότος, καὶ δέξιος δύλιας χαλκεύον,
οὐ ποτέ τοῦ μήδους τόπο. τύπων δὲ πὰ μὲν τὰ μήδους μεταβολῶν εἰς δύ-
λητο, οὔτω λέγεται, οὐτεφέρει καὶ τὰ νινού εἰρημένα· τὰ δὲ πάντα μή-
δους θύραν μήδους μέρον· οἶον δέξιος ισομερείας οὐδένεστο πλούτος, οὐτε

μῆτρος εἰσίαν ἐδήλωσε· καὶ σὺ Διονοσίων Θαργύλια, ὅπου μῆτρα
Διονύσια.

362 κε Μέρεσι λέγεται ἔνα μὴ τύπον, εἰς ὁ μιαρεθείν αὐτὸν ποσὸν ὅπως-
σιν. αἱρὲ γάρ διαφανεύμενοι τὸ ποσὸν ἢ ποσὸν, μέρεσι λέγεται
ἔκεινα· οἷον τὸ τεῖλον, τὰ δύο μέρεσι λέγεται πῶς. μῆρον δὲ τύπον τὰς
καταμεριζόμενα τὸ ποσόν μόνον. δῆλον τὰ δύο τὸ τεῖλον, εἴτε μὴν ὡς
λέγεται μέρεσι, εἴτε μὴν τοῦ. ἐπειδὲ αὐτὸν τὸ ζώνη μιαρεθείν αὐτὸν
αὐτὸν τὸ ποσὸν, καὶ τοῦτα μόνα λέγεται τόπου. δῆλον τὰ εἰδη τὸ γέ-
νος φασὶν εἶναι μόνα. ἐπειδὲ αὐτὸν μιαρεθείν οὐ, οὐδὲ ἀντίστοιχον τὸ οὐ-
λον, οὐδὲ εἰδης, οὐδὲ ἔχον τὸ εἰδης· οἷον, τὸ σφάιρας τὸ χαλκῖνον, οὐ τὸ ιο-
κύβηρον τὸ χαλκοῦν, καὶ τὸ χαλκὸς μέρεσι. τόποι δὲ διατίνειν δὲν
εἰδης. καὶ τὴν γαννία μέρεσι. ἐπιτὰς ἀντὶ τῷ λέγοντι, τῷ δηλοεῖται ἔκα-
τον, καὶ τοῦτα μόνα τὸ οὖλον. δῆλον τὸ γένος τὸ εἰδης καὶ μέρεσι λέ-
γεται, μῆρος δὲ τὸ εἰδης τὸ γένος μέρεσι.

κη "Ολον λέγεται, δικινθέντει μέρεσι τοῦ ὡν λέγεται" διολον φύ- 15
σι· καὶ δικινθέχον εἰναι, καὶ τὰ δικινθόμηνα, ωστε εἴναι οὐτοῖς ἔκεινα. τοῦ
τοῦ μηχανῆς· καὶ τὸ ὡν ἐκεῖσον εἰναι, οὐ τὸ τεῖλον δὲν. δὲ μὴν γάρ καθό-
λου, καὶ διολωσλεγόμηνον, ωσδιλοντὸν, διτοις διτοις καθόλας ὡν πολ-
λαὶ δικινθέχον δικατηγερθεδημα καθ' ἐκεῖσον, καὶ εἴναι πολλαὶ εἶναι ὡν
ἐκεῖσον· οἷον, αὐθιρωπον, ἴππον, θεὸν, οὐτι πολλαὶ τὰ. δὲ συμβε- 20
χέσται πεπερασμένον, οὐταν εἴναι τὸ σκληρόν καὶ σιυπαρχόνταν,
μελίστα μὴν διωάμει· εἰ δὲ μή, σινεργεία. τόπον δὲ αὐτὸν μελλον
τὰ φύσιδη τέχνη τοιαῦτα, ωσδιφή καὶ διπλατὸς εἰνὸς ἐλέγεμην, ωσδιπλη
τὸ οὐλότητος, ενότητος θνοσ. ἐπιτὸ ποσὸν ἔχοντος διρχεῖν μέ-
σον καὶ ἔχαστον, οἵσων μὴν μὴ ποιεῖ θέσις Διαφοραὶ ποιητοῦ λέγεται· οὐ- 25
σων δὲ ποιητικόν, οὐλον· οἵσαι δὲ αὔμφω σινδέχεται, καὶ οὐλον καὶ ποιητικόν. εἴτε δὲ
τοῦτα, οἵσων οὐ μὴν φύσις οὐστὶ μηδέ τὴ μεταθέσις, οὐτού μορφὴ, οὐ.
εἰσοικησεῖ, καὶ οὐκάπον. καὶ γάρ οὐλον καὶ ποιητικόν λέγεται· ἔχει γάρ αὐ-

φα.

φω. ὑδωρ δὲ καὶ ὅστις ἡγετή, καὶ αὐτοθυμὸς, πολὺ μὲν λέγεται· ὅλος δὲ
αὐτοθυμὸς καὶ ὁλον ὑδωρ ἢ λέγεται, αὐτὸς μὲν φορεῖ· πολύτα τοι λέ-
γεται, εἰφότις δὲ πολὺς ὁσέφεν, διπλά τοις πολύταις, ὡς διπλορυμέ-
νοις, πᾶς διπλός αὐτοθυμός, πᾶσαν αὐτονάδες.

5 Κολεοὸν τοι λέγεται τοι ποσῶν, τοι δὲ τυχὸν, διπλά μετειπόντες δέ
δει τοι λέγεται ὁλον. τὰ τε γένη δύο, τοι κολεοὰ θατέρου αὐτοφερούμενά εί-
νον (καὶ γένη οὖσα δικολεοεις καὶ διλοιπού οὐδέποτε διπλόν) τοι δὲ δι-
λως αὐτοθυμὸς οὐδείς καὶ γέρας τοις θύσιαις δει μηδέ. εἰ κύλιξ κολε-
οὸς, επιδει τοι λέγεται δε αὐτοθυμός, διπλός οὐτός. παρεῖται τοι
10 τοις καὶ αὐτομοιομερῆ, διπλές τοι πολύταις. οὐδὲ αὐτοθυμός διπλόν, οὐδὲ
καὶ αὐτόμοια ἔχει μέρη· οἶνον, δυάδα, τετράδα. διπλά δὲ λως αὐτὸς
ποιεῖ τοις θεοφοραις, διπλέν κολεοὸν οἶνον ὑδωρ, τοι πῦρ· διπλά δει
τοις τοι λέγεται διπλά τοις οὐσιαῖς θεοῖς ἔχει. επι σωεχῆ. τοι γένη αρμο-
νία διπλά αὐτομοιομερῶν μὲν καὶ θεοῖς ἔχει, κολεοὸς δὲ τοι λέγεται.
15 τοις τοι λέγεται διπλά τοι κύλιξ, διπλές τοι πολύταις οὐτοιοῦ μοείς τερπίσθι κολεοά.
τοι λέγεται δει οὐτε τα κύλιξα τοι ζοίδια, τοι τα οὐτοιοῦ οὐτα· οἶνον, αὐτὸς δι-
πληγὴ τοι κύλιξ, διπλέος, διπλά αὐτοθυμού οὐταντον. καὶ οὐδείς αὐτο-
θυμοποιος, διπλός οὐταντον. τοι τα κύλιξα, διπλά αὐτοθυμού, καὶ τοι
πολὺ πολὺ, διπλά αὐτοθυμού οὐταντον. τοι τα κύλιξα, διπλά αὐτοθυμού, καὶ τοι
20 λεχροὶ τοι κολεοί.

Γένος λέγεται διπλόν, εαὶ τοι λέγεσις σωεχῆς τοι διπλότερος εἰδος εἰ-
χόντων διπλότερον· οἶνον λέγεται εἴσως αὐτοθυμού ποιον γένος διπλότερον, οὗτοι εἴσως αὐ-
τοθυμού γένεσις σωεχῆς αὐτοτοι. διπλότερος εἰδος αὐτοθυμού τοις ινήσαι-
τος εἰσ διπλότερον. οὐτωγέρας λέγενται οἱ μὲν "Ελληνοις διγένοις, οἱ δὲ
25 "Ιωνες, ταὶ οἱ μὲν διπλότεροι "Ελληνοις, οἱ δὲ διπλότεροι "Ιωνες εἰδος αὐτοθυ-
μού γένοις αὐτοτοι, καὶ μεταλλον οἱ διπλότεροι τοις γένοις αὐτοτοι, η τοις γέ-
νοις. λέγενται γέρας καὶ διπλότεροι τοις γένοις διγένοις, οἶνον διπλότεροι Πύρ-
ροις. εἰπε δὲ οὐδείς διπλότερον τοις γένοις διγένοις τοις διπλότερον γένοις διπλότερον
διπλότερον.

δων· καὶ τὸ περεὸν, τὸν περεῶν. ἐκεῖσον γὰρ τὸν θηριόν, δὲ μὴ ὅπερ
πεδον τοιοῦτον, δὲ μὲν περεόν τοιοῦτον. τὸ τοῦ θηρίου τὸν πάσην μέρην
ταῦς φύσεως. ἔτι δὲ τοῖς λέγοις δὲ περιπλάνης πάρχον ὁ λέ-
γοντας τῷ τοῦ θηρίου, τοῦ φύσεως, τοῦ φύσεως λέγονται αἱ ποιότη-
τες. δέ μὴ διαθένεις, δέ μὴ καταγένεται σινεχῆ,
τοι σινεχῆ, τὸν αὐτὸν εἰδούς, δὲ μὲν καὶ δὲ περιπλάνης ὁμοφθές,
δέ μὲν ὡς ὑλη. γάρ δὲ τοῦ φύσεως ποιότης τοῦ θηρίου, τοῦ τοῦ θηρίου
ποιότητος ὁ λέγομεν ὑλη. ἐτεροῦ δὲ τῷ γένει λέγεται, καὶ ἐτε-
ροῦ δὲ περιπλάνης ποιότητος ποιότητος τοῦ θηρίου εἰς τοῦ
γένει. καὶ οὐσιακέστερον ἐτεροῦ φύσεως κατηγορεῖσθαι τὸν λέγεται. τὰ
μὲν γάρ τοῦ θηρίου σημαντικόν τὸν οὐτούς λέγεται. τὰ
ποιότητα αἱ ποιότηται, οὐτε εἰς ἄλληλα, οὐτε
εἰς ἄλλα.

^{κθ} Τὸν φύλαξιν λέγεται, μήδον μὴ δέποντας περιπλάνημα φύλαξ· 15
καὶ τὸ ποὺ δέ μὴ τῷ μὴ συγκειαθεῖ, η̄ ἀδιάβατον εἴ̄ συντεφῆ-
ναι, ὡς φύσις λέγεται δὲ τὸν φύλακα μέρην εἴ̄ σύμμετρον, η̄ δὲ σὲ κα-
θηκόδα. τὸ ποὺ γὰρ φύλαξ δέ μὴ αὐτόν, δὲ ποτέ. γάρ γε δέ ποτε οὐκ οὐ-
τα τοῦτα. τὰ δέ οὐσια τοῦ θηρίου οὐτα, πέφυκε μέρητοι φαύγεαθαι η̄ μὴ
οἰά τοῦ θηρίου, η̄ ἀμήτορον, οἶον, η̄ σκιαγραφία λόγη τὰ σύμπτια. τοῦτα γέ 20
ἔστι μήδον, δὲ μὴ γάρ οὐτοῖς τῷ φαντασίᾳ. περιπλάνη
μὲν διαφύλαξτας λέγεται, η̄ τῷ μὴ εἴ̄ αιτά, η̄ τῷ τοῦ αἵταν
τῶν φαντασίας μὴ οὐτας εἴ̄. λέγοντες δέ φύλακας, οὐ τὸν μὴ οὐταν, η̄
φύλακας. δέ τὰς λέγοντες φύλακας, εἰτέρους, η̄ τοῦ θηρίου διηγήσοντας οἶον τοῦ
κύκλου φύλακας περιπλάνης. ἐκάστου γάρ λέγοντες, έστι μὴ αἱ εἰς, οὐ τὸ ποὺ εἴ̄ 25
εἴ̄. έστι μὲν πολλοὶ, ἐπειδὴ τοῦτο πανταῦτα, καὶ αὖτε πεπονθόσοιον,
Σωκράτης, καὶ Σωκράτης μοροκός. οὐ δέ φύλακας λέγοντες, οὐδὲν
τοῦ θηρίου αἱ πλάνες λέγοντες. δέ τοι οὐτούς φέτο διῆθως, μηδὲν αἱ τοῦ
λέγεαθαι,

λέγεσθαι, πλὴν δὲ οὐκείω λέγω εἰνέφενός. Καὶ ὡν συμέβαψε μὴ
εἴ τι απτλέγειν, ψεύδοντες μηδέ τι μάδεσθαι. ἐτι μὴ ἔκεισον λέγειν, οὐ
μονον δέ αὐτῷ λέγω, ἀλλὰ καὶ τῷ θετέρῳ, τιμίας μὲν καὶ πον-
τελῶς ἐτι μὴ σὺνώντα μηδίθως, φέρε τὰ ὄκτὼ μικράσια τῷ τοῦ
δυνάμος λέγω. τὰ μὲν σὺν θτω λέγειν τιμήν· αὐτὸς δὲ
τιμήν, οὐδὲ γερήσκειν τιμαρείκει τῷ τοιότων λέγων, μὴ διέ-
τερον οὐ, ἀλλαδιάντε, καὶ οὐδῆσις ἐμποιήκει τῷ τοιότων λέγων. 363
φέρε φαντί καὶ τιμάγματα τιμήν εἰ), οὐαὶ εμποιήσαντα τιμήν. δέ
φέρε σὺ τῷ ιπσίᾳ λέγος τιμάχρετα, οὐδὲ αὐτὸς
10 τιμήν καὶ μηδίθως. Τὸ διανάλημνον γένος τιμήσας, λαμβάνει τιμή-
δην. Σεΐτη μὲν οὐδὲνώντα οὐδὲ φέρειμος. ἐπι τῷ ἔκοιτα φαῦλον, βελτίω.
τοῦτο δὲ τιμήδος λαμβάνει. Διὰ τὸ ἐπαγωγῆς. οὐδὲ ἔκανε χωλαί-
νων, τῷ ἀκοντοσκρέίτων θραύσαντα, θυμεῖσθαι λέγων. ἐπει τοῦ
χωλαίς. ἔκανε, χείρων οὖσας, φέρε τοῦτον καὶ τοῦτο.
15 Συμβεβηκές δὲ λέγεται, οὐ τιμάρχος μὲν οὐ καὶ αἰλιθέει· λ
πεῖν, καὶ μέρτοι γέτε τοῦτο τοῦτο αἰαίκης, γέτε διπλεπολύ. οἶον εἰ Νισόρυτοι
φυτῷ Βόδεῳ, μῆρε θυσαμέρῃ. τοῦτο τοίνυν συμβεβηκές τῷ ο-
ρύτοιν θν Βόδεῳ, δι μῆρη θυσαμέρῃ. γέτε γέρα τοῦτο αἰαίκης τοῦ-
το ἀν τοῦτον, η μέτρον γέθθως διπλεπολύ, αἱ Νισφύλη, θυσα-
20 φην διείσκειν μοροκόσγ' αἱ Νισείν λακκός. διαλέπει γέτε τοῦτο αἰ-
αίκης, γέθθως διπλεπολύ τοῦτο γέρα, συμβεβηκές αἰαί λέγει μη.
ώστ' ἐπει τοῦτο τιμάρχοις καὶ οὐν, καὶ οὐδα τοῦτων καὶ ποῦ, καὶ πο-
τε, οὐτι αἱ υπάρχη μηδὲ, ἀλλὰ μὴ διέπι τοδι, η οὐδὲ, η οὐδεμία, συμ-
βεβηκές ἔσαι. Σούδε δὴ αἴπον οὐελομένον Σούδε τοῦ συμβεβηκότος,
25 διαλάθε τοχόν. τοῦτο διασέρειν συμβεβηκές Αἰγαίαν ελθεῖν, εἰ
μὴ διαλάθε τοῦτο αφίκετο πινεῖται εἴλη, διαλάθε τιμάρχος χαμψόν οὐτο-
θείει, η τιμάρχος λητῶν ληφθείς. γέτε μηδὲ διαλάθεται δι συμβεβη-
κές, διαλάθεται, διαλάθεται. οὐ γέρα τιμάρχος αἴποις τοῦ μὴ ο-

που εἴ πλα φέλθειν· τόποι δὲ οἱ ἦν Αἰγαία. λέγεται δέ καὶ μῆκος ουμβέ-
βηκός οἶστος ζεύπάρχει καθ' αὐτὸν ἐνάστη μήτη γούσια οἵτα· οἶστος
τῷ περιγώνῳ δύναορθας ἔχειν. καὶ τῶν πολὺν οὐδέχεται αἴδια εἰ-
ναντι, ἔχεινων δὲ οὐδέτερον. λέγεται δέ τόπου σὺν ἐπεργίᾳ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ-
ΤΑΦΙΟΣΙΚΩΝ Ε.

ΑΙΓΑΙΑΚΑὶ τὰ αἴτια γιντεῖται τὸ οὔτων δῆ-
λην δὲ οὐτὶ ηὔνται. εἴτε γάρ οὐ αἴτιον ὑγείας καὶ
διέξιας. καὶ τὸν μαθηματικῶν εἰσιν σύρχαι
καὶ τοιχεῖα καὶ αἴτια. καὶ οὐλως δὲ πᾶν θητείην 10
μη Διανοική, οὐ καὶ μετέχουσαί οὐλωνίας,
τοῦτο αἴτια καὶ σύρχαι δέστιν, οὐ αἰτιούσείς εχειν,
οὐδὲ πλαγέρας. διλλά πάσημα αἴτια τοῦτο εἴναι, καὶ θύμος οὐ τοιχεῖα
φάμηναι, τοῦτο τόπου τοιχογραμμάτωνται, διλλά δὲ τοῦτο οὐτις α-
πλῶς, οὐδὲ ηὔν, οὐδὲ τὸ οὐδένα λέγεται ποιῶνται. διλλά εἰς 15
τόπουν, αἴτιον αἴσθησις ποιεῖται καὶ δῆλον, αἴ τοι τοιχεῖον τοιχο-
γραμμάτην, τοῦτο τὰ καθ' αὐτὰ οὐ πάρχει ταῖς θύμοις τοῦτο οὐεί-
σιν, διποδεικνύονται οὐδὲ αἰσθητέροις, οὐ μαλακώτερον. διέρχεται φα-
νερόν οὐτούτοις εἴτε τὸ πέμπτον οὐσίας, οὐδὲ τὸ οὐδέν τοιχο- 20
της ἐπαγγεῖλης, διλλά οὐτοις έργος τῆς δηλώσεως. ομοίως δὲ
διλλά εἰς οὐτοις μή δέστι δῆλος τοῦτο οὐ τοιχογραμμάτωνται, οὐδέν λέ-
γεται, διά της αὐτῆς οὐδὲ Διανοίας, τό, τε οὐ δέστι δῆλον ποιεῖ,
καὶ εἰς τόπον ἐπειδὲ καὶ οὐ Φιοσική θητείη μητρική οὐσία τοῦτο
θύμος περὶ οὐτούς (τοῦτο γάρ τοις αὐτοῖς δέστι οὐσίας οὐ ηὔν σύρ-
χαι τηνίσεως καὶ σάσσως αὐτῇ) δῆλον οὐτε τοιχογραμμάτην δέστιν 25

ἔτε ποιηκή. τὸν μὴ γάρ ποιηκῶν σὺ πᾶς ποιωπήν σύρχῃ, ἡ
 ἡ νέστην, ἡ τέχη, ἡ διάματις τις. τὸν δὲ πρακτικῶν, σὺ πᾶς
 πράτιον ταχαίρεσι. τὸν γάρ τὸ πρακτόν καὶ ταχαίρεσιν
 πετόν. ὥστε εἰ δὲ ἀπαγγέλλονται ταχαίρεσι, ἡ ποιηκή, ἡ θεωρη-
 σική, ἡ φεική θεωρηκή τις αὐτοῖς, ἀλλὰ θεωρηκή τοῖς τυποῖς
 ὅν, ὁ δὲ διατάπον κυνῆσθαι, καὶ πολὺ στίσαι τὸν καὶ τὸ λόγον, ὁ δὲ
 πιστοπολὺ, τὸ χωριστὸν μόνον. δεῖ δὲ τὸ οὐκεῖ, καὶ τὸ λόγον πᾶς
 δὲ, μὴ λαθανάντι. ὡς αὖτις γε τόπου τὸ ζητεῖν, μηδὲν ποιεῖ δέτι. τοῦ
 δὴ οὐ ζητούμενον, καὶ τὸ πάντα δέτι, τὰ μὲν τὰς υπάρχουσας τὸ σημὸν,
 10 πὰς δὲ τὸ κοιλον. Μέχρε πέρι δὲ ταῦτα, ὅτι τὸ μὲν σημὸν συμβλημ-
 εῖσιν δέτι μεταξὺ τούτων. εἴτε γάρ τὸ μὲν σημὸν κοίλη ρίς· ἡ δὲ κοι-
 λεῖσθαι αὖτις τούτης εἰδέντα ποιήσει φεική ομοίως τῷ ση-
 μῷ λέγεινται, οἷον ρίς, ὄφθαλμος, πρόσωπον, στάρξ, ὄστις, ὄλως
 ζώον, φύλλον, ρίζα, φλεγός, ὄλως φυτὸν (οὐδὲν γάρ αὖτις κινή-
 15 σως ὁ λέγεινται, ἀλλὰ δεῖται τούτων) δηλον πᾶς δεῖ τὸ τοῖς
 φεικοῖς τὸ οὐκεῖ ζητεῖν καὶ οὐκεῖ λειτουργῆσαι. καὶ δέποτε καὶ πολὺ τούχης
 εἰδέσθαι θεωρηταῖς τῷ φεικῷ, ὅποι μὴ αὖτις τούτης τούτων δέτι.
 ὅτι μὲν δὲν ἡ φεική θεωρηκή δέτι, φανερὸν τὸ τόπον. ἀλλ' εἴτε καὶ
 20 μὴ μεταμανική θεωρηκή δέτι, εἰ αἰκίνητον καὶ χωριστὸν δέτι, νῦν
 ἀδηλον. ὅτι μὲν δὲν ἔντα μεταμανική ἡ αἰκίνητη καὶ χωριστὴ θεω-
 ρή, δηλον. εἰ δέ τούτην αἰκίνητον καὶ αἴδιον καὶ χωριστὸν, φανερὸν
 ὅτι θεωρηκῆς τὸ γνῶναι οὐ μόνοι φεικῆς γε (πολὺ κινηταῖς
 γάρ οὐνται οἱ φεικοί) οὐδὲ μεταμανικῆς, ἀλλὰ περτέρεσσι
 αἴμφοιν. ἡ μὲν γάρ φεική πολὺ αἰχνεύτα μὲν, ἀλλ' εἰς αἰκίνη-
 25 τα· τοῦ δὲ μεταμανικῆς ἔντα πολὺ αἰκίνητα μὲν, τὸ χωριστὰ δὲ ιώται,
 ἀλλ' ὡς τὸ γνῶναι· τοῦ δὲ περτηκῆς πολὺ χωριστὰ καὶ αἰκίνητα. αἰάδ-
 ειν δὲ ποιήσαται μὲν τὰ αἴδια τούτη, μάλιστα δὲ ταῦτα. ταῦτα
 γάρ αἴπατοις φανεροῖς τὸ θέατρον. ὥστε βέβαιον εἶναι φιλοσοφίαν

θεωρητική, μαθηματική, φυσική, θεολογική. ὃ γένδια δηλων, ὅπερ είναι που διαίτησεν υπάρχει, σε τῇ πιαύτῃ φύσει υπάρχει· καὶ τὸν θεματικόν πάτειν δεῖ τοῦτο διαίτησεν θεματικὸν θέματος εἴτε). αἵρετον δὲν θεωρητική τὴν ἄλλων ἐπιτελεῖταιν αἱρετώτερα, αὐτη διὰ τὴν θεωρητικῶν. Διπορίσθε γένδιαν τις, πότερον ποθεν ἡ περίφητη φιλοσοφία καθόλου έστιν, ή διαίτησεν θέματος φύσιν μίαν. ὃ γένδιαν αὐτὸς Σόφος, ὃ διήρκει τῆς μαθηματικῆς, ἀλλά η μάθησις μετεπείληστη ἀστρολογία, τοῦτο θέμα φύσιν διαίτησεν, ἔκεινη διαίτησεν πασῶν κοινή. εἰ μὲν δὲν μή έστι θεματικόν τοῦτο τοῦτο διάτεταν φύσισθε φιλοσοφικάς, η φυσική αὖτις εἰναι περίφητη. εἰ δέ έστι θεματικόν, διάτεταν αἰκίνως, αὐτη περίφητη διὰ φιλοσοφίαν. ¹⁰ περίφητη. καθόλου διάτεταν περίφητη, καὶ τοῦτο τὸ οὐτοῦ η οὐν, Καύτης αὖτις εἰναι θεωρητική, καὶ η έστι, καὶ τὰ υπάρχεια τα καθόλου η οὐν.

364 β. Αλλ' ἐπεὶ διὸν διάπλωσι λεγένδων λέγεται πολλαχῶς, ὥν εἰναι μὲν ἔνδικτα συμβεβηκέσσι, ἐπεργον δὲ διάπλωσι δημητῆρες, καὶ διὰ μὴ οὐν, οὐδὲ διάπλωσι τοῦτο ταῦτα μή έστι τὰ διχήματα τῶν κατηγοριῶν, οἷον διὰ μὲν τοῦτο ποιὸν, διὰ ποσὸν, διὰ ποὺν, διὰ ποτὲ, καὶ εἰ θαύμασι μεγάντι τὸ Σόφον τοῦτον. ἐπι τοῦτο τοῦτο ταῦτα πομύτα διδινάμητα καὶ συμβεβηκέσσι λεκτέον, ὅπις θερμεία τοῦτο μή έστι θεωρία σημεῖον δέ η δεμιαὶ γένδια πειρίμητη πειρελέσι τοῦτο μήτε, διὰ τη περίφητη, αὐτη ποιητική, καὶ τη θεωρητική. διὰ τη γένδια ποιῶν οἰκίαν, ποιεῖ σσα συμβαίνει μετα τῇ οἰκίᾳ γνωμήν (ἀπειρα γέρεται) τοῖς αὐτοῖς γένδιαν, τοῖς διὰ βλασφεματικούς τοῖς διὰ φέλιμον τοῦτον εἴτε) καλύψει ποιητείαν, καὶ ἐπέραν, οὐδὲ εἰπεῖν, πομύτων τὴν οὐτων. ὧν διάτεταν έστιν η οἰκεδομικὴ ποιητική. Τὸν αὐτὸν δὲ Σόφον, ὃ διήρκει θέματος τοῦτο ²⁵ διάτεταν συμβεβηκέται τοῖς διχήμασιν, ὃ διήρκει έπεργον έστι διάτεταν τοῦτον δύο ὄρθιας ἔχον, καὶ τὸ πολύτελον συμπίσθι. αἴσθητο γένδια οὐδὲ οἰκοματικὸν διάτεταν συμβεβηκέται. οὐδὲ Πλάτων Σόφον θεωρεῖ καὶ

καὶ τοῖς τίνισιν οὐ φιλικῶς μὴ ὁνταζεν. εἰσὶ γέροι τοις φιλιῶν,
λέγοι τοῖς τὸν συμβεβηκός, ὡς εἰπεῖν, μάλιστα πολύτων, πότερον ἐπενθετοῦντον τοὺς τὸν μοροτοκὸν καὶ γραμματικὸν, καὶ μοροτοκὸς Κοστίκης
καὶ Κοστίκης, καὶ εἰ πολὺ ὁ αὐτής, μὴ αἱδεῖ δὲ, γέροντες. ὡστ' εἰ μοροτοκὸς
5 ὁντινός, γραμματικὸς γέροντες, καὶ γραμματικὸς ὁντινός μοροτοκός καὶ ὕστοι δὴ
διῆγοτο. γέροντες λέγοντες εἰσί. Φαίνεται γέροντος συμβεβηκός, ἐγένετο τῷ
μὴ ὄντος. δῆλον δὲ καὶ τῷ ποιότων λέγοντος τῷ μὲν γέροντος ἀλλοι
ἔποντο ὄντων, εἴτε γέροντος φθορά τῷ δὲ καὶ τῷ συμβεβηκός σοὶ
ἔστιν. Διὰ δὲ ὅμως λεκτέον ἐπιτοντος τῷ συμβεβηκότος ἐφ' ὕστον αὐτόν
10 χειροῦ, τίς οὐ φύσις αὐτούς, καὶ διὰ τοῦ αὐτούς οὐτούς. ἄμα γέροντος ἐ^π
σταίσις, καὶ διὰ τοῦ αὐτούς οὐτούς εἰσιν αὐτούς. ἐπειδὲ οὖν οὐτούς
τοῖς θεοῖς, τὰ μὲν αἱδεῖς αὐτῶν ἔχοντα καὶ δέ αἰδίκης, δὲ τὰ καὶ τὸ
βίᾳσιν λεγερόμενος, διὰ δὲ λέγει μὲν, διὰ μὲν αἰδένειασθαι διῆγος, τὰ
δὲ δέ αἰδίκης μὲν οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς
15 χειροῦ αὐτούς οὐτούς τῷ δέ τῷ συμβεβηκός. οὐδὲ αὐτής μητέ αἱδεῖ,
μηδὲ οὐτούς
αὐτούς οὐτούς
πιλήσεις καὶ αἱδεῖα, ὅποδὲ μὲν αἱδεῖα, οὐδὲ οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς
δερψον λεπτούς οὐτούς
20 ζώον δὲ δέ καὶ τῷ συμβεβηκός. καὶ δέ τοικεδόμοις οὐτοῖς ποιῶσι
συμβεβηκεν, οὗτοι δέ πέφυκε τότο ποιεῖν οικεδόμος, διὰ δέ τοικεδόμοις οὐτοῖς
οὐτούς
οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς
25 διωάμεις οὐτούτε εἰσιν αἱ ποιῶνται, τῷ μὲν δέ οὐτεμία πέχηται, οὐδὲ
διώαμις οὐτεμία πέχηται. τῷ μὲν δέ καὶ τῷ συμβεβηκός οὗτοι οὐτούς οὐτούς
καὶ δέ αὐτόν οὐτούς
αἰδίκης καὶ αἱδεῖον οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς οὐτούς

λὺ, αὐτόκτονος οὐχί τοι συμβεβηκέσθαι, οὐδὲ γά τοι αἰεὶ, γάθος ὡς ἐπιτέπολον ὁ λαθυρός μοισικός εἶται. ἐπειδὴ γάρ γίνεται ποτε, κατ' αὐτὸν συμβεβηκός εἶται. εἰ δὲ μή, πολύτα εἶται δέκα αὐτόκτονος. Ὅστε δὲ ὑλη εἶται αὐτία η ἐνδεχομένη τούτη τοι ὡς ἐπιτέπολον διῆσται τοῦ συμβεβηκότος αὐτία. Σφραγίδων δὲ τῶν δὲ ληπτέον, πότερον ψεύτην, γά τοι αἰεὶ, γάθος ὡς ἐπιτέπολον, η τοῦ παραδικάσεων. εἶται ἀλλα τοῦτο τοῦτο τοῦ πότερος επιχειρεῖ κατ' αὐτὸν συμβεβηκός. ἀλλὰ πότερον τοι ὡς ἐπιτέπολον, τοῦ δὲ αἰεὶ ψεύτην υπάρχει, η δέ τοι αἴτια αἰδία. τοῦτο μὲν διὰ τότεν υπερεργον σκεψάσθεν. οὐποτερήμητος δέ τοι εἶται τοῦ συμβεβηκότος, φανερόν. ἐπιτέπολη μὲν γάρ πᾶσα, η τοῦ αἰεὶ, η τοῦ ὡς ἐπιτέπολου. πῶς γά 10 η μαθήσεις) η μιθθεῖσα διῆσται; δεῖ γάρ αὐτούσι τῷ αἰεὶ, η πατέρων επιτέπολού ηδὲ ὅπισθελιμον πατέρων οὐδὲ μελίκεσσον ὡς ἐπιτέπολον. τοῦ δὲ τοῦτο γά τοι γά τοι λέγεται πότερον. οἷον νερμενία. η γάρ αἰεὶ, η ὡς ἐπιτέπολον, κατὰ νερμενία. τοῦ συμβεβηκός δέ τοι παρεχεται. οὐ μὲν διὰ τοι διὰ συμβεβηκός, κατὰ τὸν αὐτίαν, καὶ οὐ 15 ἐπιτέπολη μηδὲ τοι εἶται αὐτόν, εἴρη).

γ "Οὐδὲ εἰσὶν δέχασθαι γά τα γνωτὰ γά φαρπά αὐτοῦ γίγνεθαι φθείρεατο, φανερόν. εἰ γάρ μή τοι, δέκα αὐτόκτονος πολύτης εἶται, εἰ τοῦ γνωμένης γά φθερούμενος μὴ κατ' αὐτὸν συμβεβηκός αὐτίον η αὐτόκτονος εἶται. πότερον γά εἶται ποτὲ ηδὲ, εἰσάγετο διῆσται); εἰ δὲ μή, οὐ. 20 τοῦ δέησται γά τοι διλογονταί τοι γράπτα φανερούμενα διπλά πεπερασμένα γράπτα, ηδὲ ἐπιτέπολον. Ὅστε οὖδε διπλανήται, η νόσοι η βίαια, εἰσάγεται εἰλέθη. τοῦ δὲ, εἰσάγεται διφήση. τοῦ δέ, εἰσάγεται αλλοιούς γά τοις ηδὲ εἰσάγεται οὐκ υπάρχει, η εἰσάγεται γεγονότων οὐ οἶον, εἰσάγεται διφήση. τοῦ δέ, εἰ εἰσάγεται δριμέα, τοῦ δέ, ητοι υπάρχει, η οὐ. Ὅστε δέκα αὐτόκτονος διπλανήται, η δικαιούμενος διπλανήται. ὅμοιως δέχεται υπερπηδήσην τοι εἰς τὰ γνόμηνα, οὐκτὸς λέγος. ηδὲ γάρ υπάρχει τοῦ δέησται πινακίδης. λέγω δέ τοι εἰσάγεται δέκα αὐτόκτονος διπλανήται εἶται τὰ εσσόμηνα, οἶον, τοῦ διπλα-

φήται τοις ζωνταίς. οἷον τὰ σύναινα σὺν τῷ αὐτῷ σώματι. ἀλλ' εἰ νόσωι, ή βίᾳ, ή πτωχίᾳ ἀλλά εἴτε τοδὶ γρύπται. δῆλον ἀρχεῖ
 ὅπι μέρει πιὸς βαδίζει σύρχης. αὐτὴν οὐκέστιν εἰς αἴρον. ἔσται
 οὖν καὶ ὁ πότερ ἔτυχεν αὐτῷ, καὶ αὐτον τῷ γρύπτεως αὐτῆς εὔθετόν,
 ἀλλ' εἰς σύρχην ποίαν, καὶ αὐτον ποιον αἰσχυνγήν τοιαύτην, πότερον αὐτὸν
 εἰς ψύλων, ή ως εἰς τὸ θέρευτον, ή ως εἰς τὸ κινητόν, μάλιστα σκεπτέον.
 τοῦτον μὲν οὖν τὸ κατ' ουμβεβηκόντος, αἴφειάθα διώρεισαι γρύπ-
 χηνως. τὸ δέ ως δημητρίου, καὶ μήτ' οὐς τύλιδος, οὐποτὲ τοῦτον οὐκ-
 δεσίν ξενικόν μιαρέον. τὸ δέ σωμαλόν, τοῦτο μετομούν αντιφάσιος.
 10 τὸ μὲν γένος δημητρίου, τὸ κατάφασιν οὐποτὲ τὸν συμκειμένων ἔχει· τὸν δὲ
 αἴσθασιν, οὐποτὲ τὸ μηρυμένον. τὸ δέ τύλιδος, τόπου τῷ μετομού-
 τὸν αντιφάσιον. πάντα δὲ τὸ ἄμα, ή τὸ χωρίς νοῦν συμβαίνει, ἄλλος
 λόγος. λέγω γέ τὸ ἄμα καὶ τὸ χωρίς, ὡστε μή τὸ ἐφεξῆς, ἀλλ' εἴ τι
 γίγνεσθαι· γέ γέ τὸ τύλιδος καὶ τὸ δημητρίου τοῖς ταχύγμασιν.
 15 οὗτοί δὲ μὲν ἀγαθὸν, δημητρίου· τὸ δέ κακὸν, τύλιδος, ἀλλ' οὐ τραγοία.
 τοῦτο δὲ τὰ αἴσθατα τὰ πίστειν, εἰληφτὰ τὴν τραγοία. οὐσα μὲν οὖν
 δεῖ θεωρῆσαι τοῦτο τὸ θέρευτον καὶ μήτ' οὐ, υπεροχὴ οὐποτεσκέπτεον. ἐπειδὴ
 δὲ οὐ μηπλοκή ξενικόν μιαρέοις τὸ τραγοία, ἀλλ' οὐκ οὐ τοῖς
 ταχύγμασι, τὸ δὲ θέρευτον, εἰτερον οὐ τὸν κυρίων (η γέ τὸ θέρευτον,
 20 η ὅπι ποιον, η ὅπι ποσον, η εἰ θέλοσιν αἴσθατα ή αἴσθατα ή θραγοία)
 τὸ μὲν ως συμβεβηκός, καὶ τὸ ως δημητρίου, αἴφετέον. τὸ γένος αὐτον, τῷ
 μὲν αἴσθατον, τῷ δὲ τὸ τραγοίας θέλος, καὶ αἴσθατα τοῦτο
 λειπόν θέλος τῷ οὐτοις, καὶ οὐκ εἶναι δηλεῦσιν θοσάν θεαφύσιν τῷ οὐ- 365
 τοις. δέ τοι τα μὲν αἴσθατα σκεπτέον δὲ τῷ οὐτοις αὐτοῖς τὰ αἴσθα-
 τα καὶ τὸ σύρχεται η οὐ. φανερών δὲ οὐσιώσασμενα τοῦτο τῷ ποτα-
 χησ λέγεται ἔκεισον, οὐποταχώς λέγεται τὸ οὐ.

ΑΡΙΣΤΟΤΟΛΟΥ Σ ΤΩΝ ΜΕ-
τὰ φυσικὰ ζ.

Οὐ λέγει πολλαχῶς, καθάδηδις λέμεθα

 ποτέερν τὸν τοῖς αὐτοῖς τὸν πολλαχῶς. συμφέ-
 ντὶ γέροντος μὲν πίστιν, καὶ πόδες π. θέμε, ὅπι ποιὸν, 5
 ἢ ποσὸν, ἢ τῷ μὴ μήτων ἐκεῖνον τὸν κατηγορε-
 ρικῶν. Κασταχῶς δὲ λεγειλίθη ὃντος, Φα-
 νερὸν, ὅπι τότεν πρώτον ὃντος, τὸν πίστιν, ὥσθι σπ-
 ομένητὸν εἰσίαν. ὅπι μὲν γέροντος ποιὸν τὸν πόδες, ἢ αὐταδὸν λέ-
 γομένη, ἢ κακὸν, δὲλλος τείπηχυ, ἢ αὐτοῦ προπονοῦ πίστιν, οὐ 10
 λαβούσθεν θερμὸν, σοδεῖ τείπηχυ, δὲλλα αὐτοῦ προπονοῦ θεόν. τὰ
 δὲ μῆτα λέγει ὃντα, δέ τοι τὸν ὄντας ὄντος, τὰ μὲν ποσότητας εἰς, τὰ
 δὲ ποιότητας, τὰ δὲ πάση, τὰ δὲ ἄλλο ποιότην. δέ τοι καὶ διπορήσει
 οὐ πότεερν τὸ βασίζειν καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ καθηματικὸν ἀντῶν
 ὄντος, ἢ μὴ ὄντος. ὁ μοίως δὲ καὶ πίστις τῷ μήτων ἐπουσιῶν τῷ ποιότην. οὐ- 15
 δὲν γέροντὸν πίστιν, γέρετε καθ' αὐτὸν περικός, γέρετε καὶ γέρετε μηδα-
 τὸν τὸν εἰσίας, δὲλλα μᾶλλον εἴσθι τὸ βασίζειν τῷ ὄνταν πίστιν, καὶ τὸ κα-
 θημένον, καὶ τὸ ὑγιαίνον. Ζεῦτα δὲ μᾶλλον φαίνει ὃντα. δέ τοι πίστιν
 οὐ τὸν κατοχεῖνδυν αὐτοῖς ὠρισμένον. πάντο δέ πίστιν τὸν εἰσίας καὶ τὸ καθ'
 ἐκεῖνον, ὥσθι ἐμφανές) τὸν τὴν κατηγορεία τῆς ποιότητης. τὸ αὐταδὸν 20
 γέροντὸν καθημένον, σοδεῖ αὐτὸν τότεν λέγει. δηλωτοῦ δὲν ὅπι τῷ φύ-
 τούτῳ, κακεῖνον ἐκεῖνον πίστιν. ὥστε τὸ πρώτον ὄντος, καὶ τὸ πίστιν, δὲλλος
 ὄντος πλάνος, τὸν εἰσίας αὐτὸν εἴπει. πολλαχῶς μὲν διῶ λέγει τοῦ πρώτην
 ποτέερν ὅμοιος δὲ πρώτων τὸν εἰσίας πρώτου καὶ λέγει, καὶ γνώσθι, καὶ γέρο-
 νος, καὶ φύσης. τῷ μὲν γέροντῷ μήτων κατηγορημένον, σοδεῖν κατείσον. 25
 αὐτῇ δὲ μόνη καὶ τῷ λέγειος δὲ τότε πρώτον. αὐτόντοτε γέροντος τῷ
 εἰκότεν λέγει, τὸν τὸν εἰσίας λέγειν σὺν πάρχειν. καὶ εἰδέναι δὲ πότε οἰό-
 μεθα

μετα ἐκεινον μάλιστα, ὅταν πίστην ὁ αὐτός φέρει ποσ γνῶμην, οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ
μᾶλλον οὐδὲ ποιὸν, οὐδὲ ποσσὸν, οὐδὲ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ αὐταῖς τάται, τότε·
τε ἐκεινον ὅμεν, ὅταν πίστην οὐδὲ ποιὸν, οὐδὲ ποσσὸν, οὐδὲ τοῦτο· καὶ δὴ καὶ θέ-
πάλαι τε καὶ ταῦτα καὶ αἱ ξητάθμους καὶ αἱ θεοφύσους, πίστην,
ἢ τῷ πόστη, πίστη σία. τοῦτο γάρ οἱ μὲν ἐν εἰναι φασιν, οἱ δὲ πλείων
ἐν τούτῳ οἱ μὲν πεπερασμένα, οἱ δὲ ἀπειχεῖσθαι. διὸ καὶ ήμιν καὶ μά-
λιστα, καὶ τοφθον καὶ μόνον, ως εἴπειν, τοῦτο τῷ οὔτεσ οὗτος θεωρη-
τέον πίστη.

Δοκεῖ δὲ ἡ γίγνεσθαι πάρχειν φανερώτατα μὲν τοῖς σώμασι. διὰ β
10 τὰ τε γίγναντα φυτὰ, καὶ τὰ μόρεα αὐταῖς, γίγνεσθαι φαίνειν, καὶ
τὰ φυτικὰ σώματα, οἷον, πῦρ, καὶ ὑδωρ, καὶ γῆν, καὶ τὸν τοιόταν ἔ-
κεινον, καὶ οὐδὲ μόρεα τάται, οὐδὲ τάται πίστην, οὐδὲ μόρεον, οὐδὲ ποδόταν.
οἷον, οὐ τε θραύσκα τὰ μόρεα αὐτά τάτα, καὶ σελήνη καὶ πλοιος. πό-
τερον δὲ αὖται μόνα γίγνεσθαι εἰσὶν, οὐδὲ μῆλοι, οὐδὲ τάται μὲν πίστην, οὐ-
15 τεραὶ δέ θντες, σκετωθέον. δοκεῖ δέ θντες τὰ σώματας πέρασθαι, οἷον
θητιφάγα καὶ γραμμῆκαί τιγρῆκαί μονάς, εἰς γίγνεσθαι, καὶ μᾶλλον οὐδὲ
διὰ σώματα καὶ θερεόν. ἐπι τοῦτο τὰ αἴσθητα, οἱ μὲν οὐκ οἷον εἰς
σύστην τοιόταν, οἱ δὲ πλείω, καὶ μᾶλλον οὐταίδια, ως τῷ Πλάτονί
ταν τὰ τε εἰδή καὶ τὰ ματιώματικά, δύο οὔστας. τείτην δὲ τὴν
20 τὸν αἴσθητῶν σωμάτεων οὔστας. Σπέρματι πάσος δὲ καὶ πλείον, εἰς
σίας διπλά τῷ ένος δύρξαμενος, καὶ δύρχας ἐκέίνης οὔστας, αἵλια
μὲν αὐτοθιμός, μῆλοι δὲ μεγεθῶν, ἐπιτραψυχῆς· καὶ τῷτον δὴ θέν
ἔπον ἐπεκτείνει τὰς οὔστας. οὗτοι δὲ τὰ μὲν εἰδη καὶ τὰς αἴσθητοις,
τὰς αὐταῖς ἔχειν φασι φύσιν· τὰ δὲ ἄλλα ἔχομενα, γραμματάς καὶ
25 θητίπεδα, μέρη τοφθον τὰς τῷ οὐρανῷ γίγνεσθαι καὶ τὰ αἴσθητα.
αὗτοί δὲ τάται, οὐ λέγεται καλῶς, καὶ θντες εἰσὶν γίγνεσθαι, καὶ πότε-
ρον εἰσὶ θντες τοῦτα τὰ αἴσθητα, οὐδὲ εἰσὶ, καὶ αὖται πῶς εἰσι,
καὶ πότερον οὐτοί θντες καὶ τοφθον τὰ αἴσθητα, οὐδὲ πάτη, καὶ πῶς, οὐδὲ σύμια

τοῦτο τὸν αὐτὸν τὸν σκεπτόμενον, παστυπασαλύποις κατέποντας
χρίσας πάντα.

ν Λέγεται δὴ γάρ αἱ τοῦ πλεοναχῶς, δὲν δὲ τέλειοι γε μάλιστα. καὶ γένεται οὐκέτι, καὶ δικαῖολα, καὶ γένεται γέρων, οὐ γάρ αἱ τοῦ πλεοναχῶς, εἰπεῖν τότεν δὲν τοῦ πλεοναχῶν. Τοῦ δὲ τοῦ πλεοναχῶν εἶται, καθ' ἓτα δημήτρα λέγεται, ἐκεῖνος δὲ μηκέτι κατὰλλαγή. δέ τοι περὶ τοῦ πλεοναχῶν διερεύεσθαι. μάλιστα δὲν δοκεῖ εἶναι γάρ αἱ τοῦ πλεοναχῶν περίπον. Εἰπον δὲ Σέπον μὲν θνατον, οὐδὲν λέγεται. μάλιστα δὲ Σέπον μὲν μορφή τούτου δὲ, δὲν δὲν τότεν. λέγεται δὲν μὲν θνατον, οἷον διγαλκόν· τὸν δὲ μορφῶν, δὲν δῆμαρτον ιδέας. δὲν δὲ τότεν, δὲν τὸ αἰδριαντα δισώδειν. ὥστε εἰ δεῖδος δὲν θνατον περίπερνη μᾶλλον οὐκ, καὶ τὸ δένδρον αἴροντα περίπερνεσθαι, διχρόνιον αὐτὸν λέγεν. πῶ μὲν δὲν τούτῳ εἰρηνή, οὐ ποτὲ δεῖται δὲν γάρ αἱ τοῦ πλεοναχῶν, δὲν δὲν καθ' ἓτα δημήτρα. δεῖ δὲν δὲ μόνον γάρ τοι δὲν δῆλον, δὲν δῆλον, δὲν δῆλον. φαίνεται διδένειν πλομβίον. πάλιν γέραλδα, τὸν σωματικόν, καὶ ποιήματα, καὶ διωάριδα. δὲ μῆτρας καὶ πλάτος καὶ βάθος, ποσότητες θυεῖς, δὲν δὲν γάρ αἱ τοῦ πλεοναχῶν, δὲν δὲν δὲ μᾶλλον δένπαρχος. Καῦτα αὐτὰ περίπον, ἐκεῖνος δεῖται δὲν γάρ αἱ τοῦ πλεοναχῶν λέγεται πλάτοις καὶ βάθοις, διδένειν οὐράνιον πλομβίον, πλάνης εἰς τὸ δεῖται δένδρον πλομβίον περίπον. ὥστε τὸν θνατον αἰδριαντα φαίνεσθαι μόνιμον οὐσίαν γάρ τοι σχεπουμένοις. λέγεται δὲν θνατον καθ' αὐτὸν μήτε πάλιν, μήτε ποσόν, μήτε αὖτοι μηδὲν λέγεται οἷς δεῖται διδένειν. εἴτε γέραλδα πατεῖται δὲν δῆλον, δένδρον εἰπεῖν, καὶ τὸν κατηγορεῖσθαι εἴκεται. πάλιν γέραλδα, τῆς οὐσίας κατηγορεῖσθαι. αὐτὸν δὲ, δὲν θνατον. ὥστε διέρχεσθαι, καθ' αὐτὸν γέραλδα, δὲν δῆτε ποσόν, δὲν δῆτε αἴλον διδένειν δεῖται.

Θεὸν δὴ αἱ ἀποφάσεις. καὶ γὰρ αὐταις ὑπάρχοσι τοῖς συμβεοκέσ. ἐκ
μηδὲ μὲν τόπων θεωρεῦσι συμβαίνεις τοῖς εἰς τὸν ὕλην ἀδικαῖον
δέ. καὶ γὰρ θεοὶ εἰσὶν οὐκέτι πούδε πάρχειν δοκεῖ μάλιστα τῇ φύσει.
θεοὶ τοῖς αὖτις, καὶ τὸ οὐκέτι αὐτοῖς δόξειν αὐτοὺς εἶναι τὸν ὕλην. τὸ
οὐκέτι τοῖς αὖτις δόξειν αὐτοὺς εἶναι λέγεται τὸν ὕλην καὶ τὸ μορφῆς
ἀφετέον. οὐτέ τοι γάρ καὶ δήλον. Φανερά δέ πως καὶ τὸν ὕλην τοῦτο
ζήτησοκετείον. αὐτὸν γὰρ ἀπορωτάτην. ὁ μολογεῶντας δὲ τοῖς εἰς τὸν
τοῦ αἴσθηταν θύμον. οὕτε τοι τούτους ζητητέον τορθον.

τῷ ποιῶ, καὶ τῷ ποτὲ, καὶ τῷ χιτόνῳ (σκεπαῖσθαι αὐτῷ
 ἐστι λέγεσθαι τὸ πίστην εἶναι), καὶ ὑπάρχει τὸ πιστόν εἶναι.
 οἷον λαμπτῆς αὐτοφέρπω τὸ πίστην λαμπτῆς αὐτοφέρπω. ἔτσι δὲ ὄνομα
 αὐτῷ ἴματον, οὐ δέσποινα ἴματον εἶναι; Διλλὰ μὲν θεοῖς τῷ καθ' αὐτὸ¹⁰
 λεγομένῳν, θεοῖς τῷ ποτῷ, οὐ δέσποινα αὐτοφέρπωτον εἶναι, καὶ τὸ που ἐστι
 πίστην, διλλὰ σὺν τῷ πιστοφέρπωτον, δέδει τὸ μὴ γένεται πατέσθαι
 καταπλάγειον εἶναι τῷ λαμπτῆντον εἶναι λεγόμενον, λέγει
 λαμπτῆντον αὐτοφέρπωτον λέγειν. Δέδει πάλιν, διλλὰ αὐτῷ· οἷον εἰ σημαγέντο¹⁵
 ἴματον, λαμπτῆντον αὐτοφέρπωτον, οὐ δέδει τὸ εἶναι τῷ λαμπτῆντον. Δέδει
 λαμπτῆντον αὐτοφέρπωτον, οὐδὲν λαμπτῆντον, οὐ μήτοι πίστην εἶναι λαμπτῆντον
 αὐτοφέρπωτον, διλλὰ πατέσποινα ἴματον, διλλα τὸ εἶναι πίστην εἶναι οὐ, οὐ δέ²⁰
 λεγειν, οὐδὲ; οὐδὲ γένεται πίστην εἶναι, οὐ δέδει πίστην εἶναι. Οὐταν δὲ διλλα
 λεγειν, οὐδὲν τὸ εἶναι πίστην εἶναι σημαγέντον αὐτοφέρπωτον, οὐδὲ²⁵
 διλλα ὄνομα λέγειν τὸ εἶναι πίστην εἶναι οὐδὲν οὐδὲν εἶναι λέγειον εἶναι.
 Εἴται γένεται σημαγέντον λέγειν τὸ εἶναι πίστην εἶναι ήταν διλλα
 διλλα πάραρχον τὸ πίστην εἶναι, διλλὰ τὸ πιστομόνον. Τοῦτο γένεται διλλα
 καὶ μετέχειν λέγειον τὸ πάθος, διλλα ὡς συμβεβοκέταις, διλλὰ λέγειον
 μὴν εἶται εκάστου τοῦτο τὸ μήτοι πίστην εἶναι διλλα ὄνομα, οὐτι πόδει πατέ³⁰
 μένα πάραρχον, οὐτι λέγειον αὐτοφέρπωτον εἶναι πίστην εἶναι. Οὐταν δὲ διλλα
 εἶται, διλλεῖται τὸ πίστην εἶναι, οὐτι γένεται σημαγέντον πίστην εἶναι.
 διλλα πάραρχον τὸ πίστην εἶναι, οὐτι γένεται πλεονα-³⁵
 λέγειον τὸ πίστην εἶναι. Καὶ γένεται τὸ πίστην εἶναι μὴν τὸ πιστόν πιστόν, καὶ τὸ
 πόδει πίστην μὴν δέ, εἴκετον τὸ κατηγορευμένον, πασσόν, ποιόν, καὶ οὐτα
 διλλα πιστοπάται. οὐτι γένεται τὸ πίστην πάραρχον πάσιν, διλλὰ τὸ πιστόν
 διλλα πατέσποινας, τοῖς δὲ ἐπομένως. Εἴτα καὶ τὸ πίστην, α-⁴⁰
 πλῶς.

πλῶς μὴ τῇ γόσια, πῶς ἐπὶ πῖς μῆσις. καὶ γὰρ δὲ ποιὸν ἐργίμενον αὐτὸν
ἔτιν· ὥστε γὰρ δὲ ποιὸν, τὸν τί δέται μὲν, ἀλλὰ γάρ αἴπλως, δὲλλα ὡς τῷ
τοῦτο τῷ μήδοντος λογικῶς, Φασὶ πίνεις εἰς δὲ μήδον, γάρ αἴπλως, διγ-
λαχά μήδον, γάρ ταχαὶ δὲ ποιόν. δεῖ μὲν διὰ συχετῆ γὰρ δὲ πῶς δεῖ λέ-
γειν τούτου ἑκάστου, γάρ μὲν μελλόν γε, δὲ πῶς εἶχε. διέταχεν εἶπεν
δὲ λεγέμενον φανερὸν, καὶ δὲ πίνεις εἰς διαίρεσιν πάρεξ, ταχέτως
μὲν τοι γάρ αἴπλως τῇ οὐσίᾳ, εἴτα τοι γάρ τοῖς μῆσις, διαίρεσιν γαῖαν δὲ πίνειν,
γάρ αἴπλως πίνεις εἰς δὲξ, δὲλλα ποιῶ, δὲ ποσοῦ τί δένει. δεῖ γάρ δὲ πί-
μενούμενος ταῦτα φαίνεις οἵτα, διαφεύγειν ταῖς γαῖας αἴφαγεν-
10 ταῖς, διαίρεσιν γαῖαν δὲ μήδοντον, διπειπόντον· εἶπεν τόμεον ὅρδον δέται, μήτε
ομωνύμενος φαίνει, μήτε διαίρεσιν, δὲλλα ὡς τῷ διατεκνεῖ τῷ
ταχέτῳ μὲν, γάρ εὖ, γάρ δὲ τῷ μὲν διεκατέ εὖ. γάρ μέτοι διδούμενος
σύνειν γαῖατεκνεῖσθαι τοι μακρὰ ἔργον γάρ οὐδεῖσθαι, γάρ τε ομωνύ-
μενος, γάρ τοι μὲν διὰ σποτέρως θεοῦ
15 δέλλα φέρειν, διαφέρειν δὲ φανερὸν, διπόντος ταχέτως τοι
αἴπλωσιστομός, γάρ τοι δένεις εἰς, τὸν γάρ τον δέτιν γάρ μὲν δὲλλα τοι
τῷ μήδον διαίρεσιν δέται, πλὴν γάρ πορώτως. γάρ αἴδεικη, αὐτῷ τῷτο θεῶ-
μεν, τῷ ποὺ σεισμὸν εἶται, δέεται λέγω γάρ τῷ μὲν σπουδήν, δὲλλα διὰ τοι λέ-
γω. τῷτο δὲ εἰσιν δέται, μὴ δέ σπουδήν αἴδειρη ήταν ή Ιλιας, δέεται σω-
20 δέσμων, δὲλλα εἴσαι οὐσιώσεις λέγεται δέεται. δέεται εὖ λέγεται, αἴδειρη δέονται.
Γάρ δέ οὖν, δέ μὴ πόδε θεοῦ, δέ οὖν ποσοῦ, δέ οὖν ποιόν θεοῦ σπουδήν. δέεται γάρ τοι λε-
γεῖν αὐτῷ δρώπου εἶται λέγεται οὐσιώσεις μήδον δέ θεοῦ ποιόν, γάρ τοι λε-
γεῖν γάρ γάρ τοι.

"Ἐγείρει δέ ποιεῖται εἴτε μήδον σεισμὸν εἰς δέ τοι ταχέτως ε-
25 στεις λέγεται, θεος εἶται οὐσιώσεις. τῷ γάρ αἴπλων, δὲλλα σπουδεῖν α-
σμένων. δέ τοι ταχέτως εἶται αἴδεικη δηλοῦσση. λέγεται οὖν, εἶται ρῆσις, γάρ
χριλέτης, γαῖα σιμότης, δέ τοι διατοινέται λεγόμενον, τῷ πόδε τοι πε-
δεῖ, γαῖα σπουδεῖσθαι γε. γάρ δέ εἶται λεγόμενον, γάρ δέ εἶται σιμότης, παρθενός τοι ρῆ-

νὸς, ἀλλὰ καθ' αὐτῶν. οὐδὲ ὡς ὅτι λεκάνην Καλλία, η̄ αἰδερόποια,
 ὅτι Καλλίας λεκάνης φῆσιν δέσμουν αἰδερόποια εἴ^τ, ἀλλ' ὡς ὅτι ἀρ-
 ρεν τῷ ζωῷ καὶ δίσσον τῷ ποσῷ, καὶ πούτα σσα λέγει^τ καθ' αὐ-
 τὰ ὑπάρχειν. Ταῦτα δὲ οὐδὲν τὸ οὐσιού πάρχει^τ οὐδὲ λέγει, η̄ τὸν μα,
 οὐδὲ τοῦτο πάθος, καὶ μήτε διδέχεται^τ δηλώσας γενεῖται, οὐδὲ δέλει.^τ
 καὶ αὐτὸς τῷ αἰδερόποιαν οὐδέχεται· ἀλλ' εἰ δῆμος τῷ ζώον.
 οὐτε τόπων δέ τί οὐδὲ^τ καὶ οὐσιούς, η̄ οὐκ εἶται θεότης, η̄ εἰ εἴ-
 ται, ἀλλὰ καθάρῳ εἰρήκειν. εἶται δὲ ποσία τῷ εἰπεῖται
 αὐτῶν. εἰ μὴ γάρ δέ αὐτός οὐδὲ καὶ σημὴ τοῖς καί κοίλη τοῖς, δέ αὐτός
 εἶται οὐσίαν καὶ κοίλην εἰ δὲ μή, οὐδὲ δάδυνατον εἴ^τ εἰπεῖν, 10
 διηγέρει αὐτὸν τῷ τοπογραφίας οὐδὲ πάθος καθ' αὐτό· καὶ εἴ-
 ται διηγέρει αὐτὸν τῷ τοπογραφίας οὐδὲ πάθος, δέ ποτε σημεῖον εἰπεῖν, η̄ οὐκ εἶται, η̄ δις
 δέ αὐτός εἶται εἰρημένον, τοῖς, τοῖς κοίλην. οὐδὲ τοῖς οὐσιοῖς, τοῖς κοίλην εἴ-
 ται. οὐδὲ αὐτὸν δέ ὑπάρχειν τοῖς θεότησι δέ τί οὐδὲ^τ. εἰ δὲ μή, εἰς
 αἴπερν εἶται. τοῖς γάρ τοῖς σημῆν, εἰπεῖται αὖτοις οὐδὲ^τ εἶται. δῆλον τοῖς οὐ-^τ
 πιμόντοις τῆς οὐσίας οὐδὲ οὐσιούς. εἰ γάρ καὶ τῷ αὐτῷ αὐλων κατηγο-
 ρεῖν, αὐτάκη τοῦ τοπογραφίας εἴ^τ, οἷον, τῷ ποιῶν καὶ αὐτοῖς. οὐ
 γάρ αὐτὸν αἰτηθεῖν· θεότης οὐ τῷ θεότησι αὐτὸν ζώει. δέ τοῦ τοπογραφίας λέγει,
 οὐ οἷον συμβαίνει δις δέ αὐτός λέγειν, οὐδὲ τοῖς τοποῖς
 εἰ δὲ τῷ αὐτῷ αἰτηθεῖς, θεότης τῷ σωματικούν εἶται, οἷον αἰτηθεῖς 20
 αὐτοῖς. ἀλλὰ λανθάνει οὐ τοῦ αὐτοῦ λέγειν τοις λέγει. εἰ δὲ
 εἰσι τοῦ τοποῦ οὐδεις, η̄ τοις αὖτοις έπον εἰσιν, η̄ καθάρῳ ἐλέγειν,
 πολαχῶς λεκτέον εἴ^τ δινούσιν, καὶ δέ τί οὐδὲ^τ. οὐτε οὐδὲ μή
 θεότης εἶται οὐσιούς, θεότης δέ τί οὐδὲ^τ θεότης ὑπάρξει, πλὴν τῆς
 οὐσίας, οὐδὲ δὲ^τ εἶται. οὐ πρὸ μὲν οὐδὲ οὐδὲ οὐσιού πάρχει^τ τότε τί οὐδὲ^τ λέ-^τ
 γει, καὶ δέ τί οὐδὲ^τ, η̄ μόνον τῷ μούσιον οὐδὲ οὐδὲ, η̄ μάλιστα καὶ τοφε-^τ
 των καὶ αἴπλων, δῆλον.

Πότερον δὲ τούτο οὐδὲ οὐτε τοῦ τοποῦ οὐδὲ^τ, καὶ οὐκεῖται, σκε-
 τοίεσθαι.

πέπον. ἔτι γάρ οὐ ταφέργου ταφέστιν τὸν γόσιας σκέψιν. ἐ-
 κεισού τε γένος δημόδοκει εἰ) τὸν εὖλον οὐσίας χρήσιμον εἰ), λέ-
 γοταί εἰ) ή ἐκάστου ουσία. οὐτέ μὲν δὴ τὸν λεγομένων καὶ συμ-
 βεβοηκές, δόξειν αὐτὸν εἰ), οἷον λαθυκός αὐτοφόρος εἴτε φυτός, ων
 τὸ λαθυκόν αὐτοφόρων εἰ). εἰ γένος δημόδοκος αὐτοφόρων εἰ), ων
 καὶ λαθυκόν αὐτοφόρων δημόδοκος. δημόδοκος γάρ αὐτοφόρος, ων λαθυκός αὐ-
 τοφόρος, ων φασιν· ὥστε τούτῳ τὸ λαθυκόν αὐτοφόρων, ων τὸ αὐτοφόρ-
 ων. ή δὲν αὐτόκτονος φασιν (αὐτός συμβεβοηκές, εἰ) ταῦτα. γάρ γάρ ως-
 αὐτωστὶ αὐτοφόρων εἰναι ταῦτα· διὸ οὐσίας γένεται εἶχενον δόξειν αὐτοφόρων
 10 Σαμνὺν τὰ αὐτοφόρων γίνεσθαι ταῦτα. καὶ τὸ συμβεβοηκές· οἷον τὸ λαθυ-
 κόν εἶναι, ων δημόδοκον εἶναι· δημόδοκον δὲ τούτῳ. οὐτέ δὲ τὸν καθ' αὐτὰ λε-
 γομένων, αὐτόν αὐτόκτονον ταῦτα εἶναι· οἷον εἴ τινες εἰσιν γόσια, ων εἴτε
 φυτοφόροι εἰναι ουσία, μηδὲ φύσης εἴτε φυτοφόροι, οἷα φασι τὰς
 15 ιδέας εἶναι θυες. εἰ γάρ ἔσται εἴτε φυτός δημόδοκος αὐτοφόρος, ων τὸ αὐτοφόρον
 θῶν εἶναι, καὶ τὸν ξώον, καὶ τὸν ξώα εἶναι, καὶ ταῦτα οὐ πάντα τὸν εἴσοντα δῆλον.
 λαμπτεροφόρον καὶ δέσμον τοῦτο τὸ λεγομένων, καὶ φυτοφόρον ου-
 σίας εἶκεναι, εἰ τὸ πάντα εἶναι ουσίας δέσμον. καὶ εἰ μὲν δύπολελυμένων
 διλλήλων, τὸν μὲν δὲν αὐτόκτονον εἶσαι οὐτιστήμητον, τὸ δὲν δὲν εἶσαι οὐτα. λέγω
 δὲ τὸ δύπολελυμένων, εἰ μήτε τὸ αὐτοφόρον αὐτῷ υπάρχει τὸ εἶναι α-
 20 γαθῷ, μήτε τόπῳ τὸ εἶναι αὐτοφόρον. Επιτίθημι τε γένεσισον αὐτῷ, τὸ
 πάντα εἶκεναι εἶναι. ων δὲν αὐτοφόρον καὶ τὸ ἄλλων ὄμοίων εἴγε. ωστε εἰ
 μηδὲ τὸ αὐτοφόρον εἶναι αὐτοφόρον, δύο δὲ τὸ οὐτιστήμητον, δύο δὲ τὸ εἶναι εἴναι. ὄμοίων
 δὲ πολύτα δέσμον, τὸ δέσμον τὰ πάντα εἶναι. ωστε εἰ μηδὲ τὸ οὐτιστήμητον, δύο δὲ
 τὸν ἄλλων οὐδέν. ἐπι τῷ μὴ υπάρχει αὐτοφόρον εἶναι, δὲν αὐτοφόρον.
 25 αὐτόκτονον αὐτοφόρον εἶναι τὸ αὐτοφόρον, καὶ τὸ αὐτοφόρον εἶναι· καὶ τὸ καλόν,
 καὶ τὸ καλόφορον εἶναι, οὐτα μὴ κατ' ἄλλο λέγεται, δύο δὲ τοφόροι καὶ
 καθ' αὐτά. γάρ γάρ τὸν ιχθυόν, εἰ αὐτὸν υπάρχει, καὶ μὴ οὐ εἴδη· μᾶλ-
 λον δὲ οὐσίας καθ' οὐδὲν. αὐτα δὲ δύπολει, καὶ οὐτείδεισιν αὐτοφόρων εἶναι
 οὐας

οῖς τινές φασιν, σὸν ἔστι δὲ πάσημον γάσια· τελέτας γάρ οὐσίας
 τοῦν αἰτιμένον εἶναι, μὴ καθ' πάσημον δέ. ἐστιν γάρ καὶ μέθε-
 ξιν. ἐκ τε δὴ τόπων τῷ λέγων, ἐν τῷ τελέτῃ συμβεβηκός, αὐ-
 τὸν ἐκεῖνον, καὶ δὲ τὸν εἶναι. καὶ ὅτι γε δὲ πίσταθαι ἐκεῖνον, τόπον
 δέ τοι δὲ τὸν εἶναι πίσταθαι. ὥστε κατὰ τὸν ἐκθεσιν αἰτιμένον εἶναι
 εἶναι ἀμφω. δέ τοι δὲ συμβεβηκός λεγόμενον, οἷον, δὲ μοροικόν, ή
 λεμκόν, ηδὲ δὲ μίτιον συμβάντιν, σὸν δῆμον εἰπεῖν, ὡς δὲ τὸν εἶ-
 ναι εἶναι καὶ αὐτόν. καὶ γάρ δὲ συμβεβηκός λεμκός δὲ συμβεβηκός. ὥσ-
 τε ἔστι μὴν ὡς τελέτων· ἔστι δὲ τὸν τελέτην εἶναι, καὶ αὐτόν. τῷ
 μὲν γάρ αἰθρώπων τῷ λεμκῷ αὐτορώπῳ, δὲ τὸν αὐτόν, τῷ πατέρῳ
 δὲ τὸν αὐτόν. αἴτοπον μὲν αὐτὸν φασέν, καὶ εἰ θεού τοι εἶται τῷ
 τὸν εἶναι. ἔσται γάρ καὶ παρ' ἐκεῖνον δῆμον, δὲ τὸν εἶναι πάταρον, ἐπειργον.
 καὶ τοι οὐ καλύψει τῷν εἶναι ἐνταῦθα δῆμος οὐ εἶναι, εἰ δῆμος οὐσία τὸ
 τὸν εἶναι; διλλὰ μηδὲ μόνον ἐν, διλλὰ καὶ οὐ λόγος ὁ αὐτὸς αὐτῶν,
 ὡς δὴ λογικὸν τὸν τῷ εἰρημένῳ. δὲ γάρ καὶ συμβεβηκός εἰν δὲ τὸν εἶναι, ις
 καὶ ἐν. ἐπειδὴ δέ τοι εἶσαι, εἰς δὲ πρόδρομον εἶσαι. δὲ μὴν γάρ εἶσαι δὲ τὸν εἶναι
 δὲ τὸν εἶναι, δέ τοι δὲ τὸν εἶναι. ὥστε καὶ ἐπ' ἐκείνον τὸν αὐτὸς εἶσαι λόγος. ὅπι
 μὴ διῶν διπλὸν τῷ πρώτῳ καθ' αὐτὰ λεγομένῳ, δὲ ἐκεῖνῳ εἶναι
 καὶ ἐκεῖνον, δὲ τὸν εἶναι, δὴ λογικόν. οἱ δὲ σοφιστοὶ ἐλεῖχοι ταῦτα
 θέσιν τελέτων, φανερῶν ὅπι τῇ αὐτῇ λύσιν) λύσιν, καὶ εἰ τελέτη Σω- 20
 κείτης καὶ Σωκράτεον εἶναι. οὐδὲν γάρ ηδὲ φέρει, δέ τε τοῦτον ἐρωτή-
 σθεν αὐτὸν, δέ τε τοῦτον λύσιν διπλούσι. πῶς μὴ διῶν δὲ τὸν εἶναι
 τελέτη, καὶ πῶς τὸν τελέτην ἐκεῖνων, εἴρην).

Τῶν δὲ γνομένων, πὰ μὲν φύσις γένεται, πὰ δὲ τέχνη, πὰ δὲ γένος
 τὸν αἰτιμένον. πόθεντα δὲ πὰ γνομένων, πάσος τέ τινος γένεται καὶ ἐξ 25
 τίνος, καὶ τοι. δὲ τοι, λέγω καθ' ἐκεῖνον κατηγορεῖται. ηδὲ πόθεν, η
 ποστον, η ποιὸν, η τοῦτο. αὐτὸν δὲ γνομένος, αὐτὸν φανερά αὐτόν είσαι, η τοι
 ἐκείνον τῷ γνομένονταν ηγένεσις τὸν φύσιον εἶστι. δὲ τοῦτο γέ-
 γενεται,

γνεται, εώς λέγομενούλιων. Τὸ δὲ ὑφῆς, τὸν φύσος οὐ νόητων. Τὸ δὲ τοῦ,
οὐ αὐτὸς φρεπος, οὐ φυτὸν, οὐ ἄλλο οὐ τὸν ποιάτων, οὐ δὴ μαλίστα λέγο-
μενούσιας εἴτε). οὐ ποιήσας τὰ γινόμενα, οὐ φύση, οὐ τέχνη, εὔχει οὐλίων.
δικαστὸν γνόμην εἴτε) ἔκειτον. αὐτῶν. τόποι μὲν οὖτεν τὸ οὐκεί-
στα οὐλη. καθόλου δὲ, καὶ διεῖ φύσις, καὶ καθὸ φύσις. Τὸ γάρ γινόμε-
νον εὔχει φύσιν, οἶον, φυτὸν, οὐ ζῶον, καὶ υφῆς οὐ κατά. Τὸ εἰδός λεγομέ-
νη φύσις οὐ μεμδήτης. αὐτη δὲ τὸ ἄλλων αὐτὸς φρεπος γάρ αὐτὸς φρεπον
θυμᾶ. οὐ ποιήσας τὸ γινόμενα εὔχει τὸν φύσιν. αἰ δὲ διῆ-
λαι γινέσθε, λέγοντες ποιόσθε. πᾶσαν δὲ εἰσιν αἱ ποιόσθε, οὐ διπότε-
10 χης, οὐ διπότε δικαίωσις, οὐ διγενοίας. τόπων δὲ θύνεις γίγνονται) καὶ διπό-
τες αἵματον, καὶ διπότε τύχης τὸ δικαίωσις, αἱσθητὴ τοῖς οὐτού-
φύσεως γινόμενοις. ἔντα γνόμην κακού τούτα καὶ τὸν αἰρέματος γίγνε-
ται, καὶ αὐτὸν αἰρέματος. τοῖς μὲν οὖν τόπων οὐτεργον θητικε-
τοίσιν. διπότε τύχης γίγνεται), οὗν τὸ εἰδός σὺ τῇ φυχῇ. εἰδός δὲ λέ-
15 γω, θύνει εἴτε) ἔκειτον, καὶ τὸν αἰρέματον εἰσιται. καὶ γνότες εὐανθίων
τρέπον θύνει διπότε εἰδός. τὸ γνότερον εἰσια, οὐ εἰσια οὐ αἰτικειμέ-
νη, οἶον υγίαν νόσου. ἔκειτον γάρ διπότε, δηλοῦται οὐ νόσος. οὐ δὲ οὐ-
γία, οὐ σὺ τῇ φυχῇ λέγεται, καὶ οὐ σὺ τῇ θητικήμη. γίγνεται διπότες, 368
νόσοις τοις. θητοῖς διπότες, αἵματη, εἰ υγίεις εἴσαι, ποδὶ τοσαρ-
20 ξαί, οἶον, ομαλότητα. εἰ δὲ τόπο, θερμότητα. καὶ τόπως αἰτιος, οὐτος
αὐτὸς αἴραγηεις τόπο οὐ αὐτὸς δικαίωσις εἴρασιν ποιεῖν. εἰτα οὐδὲν οὐ διπό-
τες τόπων κινητοις, ποιόσις καλέσται, οὐ θητοῖς διπότες, υγίανθεν. οὐτε συμβαίνει
τρέπον θύνει υγίας οὐ γίγνεσθαι, καὶ τὸν οἰκίαν διεῖ οἰκίας, τὸ
αὐτὸν οὐλην, τὸν ἔχοντα οὐλην. οὐ γνάτας εἰσικάκη οἰκοδομητη,
25 τὸ εἰδός τὸ υγιείας καὶ τὸ οἰκίας. λέγω δὲ οἰκίαν αὐτὸν οὐλην, θύνει εἴτε).
τὸν δὲ γινέσθεων καὶ κινητοις, οὐ μὲν νόσοις καλέσται, οὐ δὲ
ποιόσις οὐ μὲν διπότερη τρέποται, νόσοις οὐδὲν οὐδὲ τόπο τόπων τόπος τοις
αἰτιούσις τοις νόσοις, ποιόσις. ομοίως δὲ καὶ θητοῖς τὸ διπότερον τὸν με-

παξινέκαστον γένεσι. λέγω δι' οίον, εἰ σήματα δη, δεῖ ὅμαλων θεῶν. Οὐδὲν δὲ δόμαλων θεῶν; ποδί. τόποι δὲ εἰσι εἰ θερμαθύσιοι). τόποι δὲ οὐδέτε; ποδί. Κατάρχοι δὲ ποδί διωκόμενοι. τόποι οὐδὲν εἰσι αὐτοί. δόμαλοι ποιοῦντες οὐδέτεν πρόχεται η κίνησις τόπου οὐγλαψίν, εἰσὶ μὲν από τέχνης, δέ εἰδός οὐδέτεν σὺν τῇ φυσιᾷ εἰσὶ δι' αὐτὸν τόπον αὐθεμάτου, σύντο τόπου δηλονότι οὐ ποτὲ τόποισι πρόχεται ποιοῦντες οὐδέτεχνος: ὡς τερψθεὶς σὺν τῷ ιαρμάνῳ, ίώσις αὐτὸν τόπον θερμαζόντι οὐ πρόχεται. τόποι δὲ ποιεῖ τῇ περιφέρει. η θερμότης ποιεῖ οὐ σώματι, η μέρης τούτης, η ἔπειτα οὐ αὐτῇ τοιχον οὐδέτεν μέρης τούτης, η δῆλοι πλάνοιν. τόποι δὲ οὐδέτεν, δέ ποιοῦν, καὶ δέ τόποις μέρης οὐδέτεν τούτης οὐδείς, καὶ τὸ οἰκίας οίον, οἱ λίθοι, καὶ τὸ άλιβών. ὥστε ηεθάτα τελέγει δίδυνατον γνέαδης εἰ μηδὲν προεργάσθει. οὐ μὲν δὲν δέ μέρης οὐ πάρεξ δέ τοιχον, Φαρερόν. η γάλακτος μέρης. σύνπάρχοντας γάλακτον εἰσινει τοιχον. αὐτῷ δὲν αρχαὶ τὸ άλιβών σὺν τῷ λέγων. αἱ μοτέρες οὐδέ τόποις πολλοῖς κύκλοις οὐ εἰσι. καὶ τὸ οὐλένιον λέγεντες οὐδὲ χαλκός. καὶ δέ εἰδός, οὐδὲν μετα τοιόνδε, καὶ τόποι οὐδέ τόπον θύμος, εἰσὶ οὐ πρωτον πίθεται. οὐ δὲ χαλκοῖς κύκλος οὐδέ σὺν πάλι λέγων τοιω οὐλένιον. οὐδὲν οὐδεριας η λίθος, δὲν λίθος. οὐ δὲ αἱ θερποσ οὐ μάγνων, η λέγει οὐδέ τοι. αἴτιον δὲ, οὐδὲν γίνεται σὺν τῷ τερπίσεως 20 καὶ τόπον πασχει μηδέ, οὐ λέγεμεν τοιω οὐλένιον καὶ οὐδὲν θερποσ καὶ οὐ κάρμινον γίνεται οὐγίνης. μᾶλλον μάτιοι λέγει) σὺν τῷ τερπίσεως γίνεσθαι. οίον σὺν κάρμινοις οὐγίνης, η δέ τοι θερποσ. δέν κάρμινον μάτιον οὐγίνης η λέγεται, αἱ θερποσ δὲ, καὶ αἱ θερποσ οὐγίνης. οὐδὲ η θέρποις αδηλος καὶ αἰώνυμος οίον σὺν χαλκῷ χήμα δέ οποιοισιν, 25 η σὺν πλίνθοις καὶ ξύλοις οἰκίας. σὺν τόποιν δηκεῖ γίνεσθαι οὐδὲν εἰσι σὺν κάρμινοις. δέ τοι θερποσ δέ τοι θερποσ η λέγει), δέ τοι θερποσ οὐδεριας η λίθος, δὲν λίθος. σὺν τῷ τερπίσεως η λέγει. καὶ

χαλ-

χαλκοῖς, ἀλλ' ψ χαλκός· καὶ λίθοις· καὶ οἰκία πλη-
γίαι, δὲν δὲ πλίνθοι· ἐπεὶ θεῖοις ἐκ ξύλου γένεται) αὐτοῖς, οὐτὲ
πλίνθων οἰκία· εἰά τις θεῖοις οὐ πόλεμοι, οὐτὲ
πλίνθοις μεσοβάλλοντες γίνεσθαι τέλος, δὲν δὲ χαλκοῖς
οἶς. Διφέρον δὲν οὖν τὸ πότες λέγεται).

- Ἐπεὶ δὲ τὸ θεῖον τε γίνεται) δὲ γιγνόμενον (τὸ πότες λέγεται οὐ
χαὶ δέρχη τὸ γένεται τέλος) καὶ ἐκ θεοῦ. ἔτσι δὲ μὴ οὐ σέρνοται τὸ πότε,
δὲν δὲν λητη (ηδη γὰρ μιώνεται ὁ πότε πόλεμον λέγεται τὸ πότε) καὶ οὐ γίνεται
(τὸ πότε δὲν οὐ σφαῖρα, οὐδὲ κύκλος, οὐδὲ θεῖοις οὐδὲν)
 10 αὐτὸς θεῖος δὲν χαλκοῖς ποιεῖ δὲν χαλκόν, γάτως θεῖος οὐ σφαῖ-
ραν, εἰ μὴ καὶ συμβεβηκέται, ὅπις χαλκῆ σφαῖρα, σφαῖρα τέλοιν,
ἐκείνης δὲν ποιεῖ. δὲ γάρ τοδέ η ποιεῖ, ὅτι τὸ οὐλον τὸ χαλκοῖς ποιεῖ τέλοιν,
δὲ ποιεῖ τέλοιν. λέγεται δὲν τὸ χαλκὸν τρομῆλον ποιεῖ τέλοιν, οὐ δὲ
τρομῆλον, οὐτὲ σφαῖραν ποιεῖ, δὲλλα δὲ τερψίν θεοῖς δὲν εἰδος τὸ
 15 πότε αὐτῷ. εἰ γάρ ποιεῖ, ἐκ θεοῦ αὐτὸν ποιεῖ, οὐδὲν αὐτόν. τὸ πότε γάρ δὲν
πέκειται, οἷον ποιεῖ χαλκοῦ σφαῖραν· τὸ πότε δὲν γάτως, ὅπις ἐκ ποιεῖ,
οὐ τέλοιν χαλκός, ποιεῖ ποιεῖ, οὐ τέλοιν σφαῖρα. εἰ δὲν καὶ τὸ πότε αὐτόν,
δηλον ὅτι οὐτείτας ποιεῖς· καὶ βαδίσοιται αὐτὸν γένεσις εἰς ἄποφρον.
Φανερόν αὐτῷ, ὅτι γάτε τὸ εἰδος, οὐδὲ, πιδήποτε χρήκειλθεν τὸν αὐτόν
 20 αὐθιταῖ μορφῶν, οὐ γίνεται, οὐδὲ τέλοιν αὐτὸν γένεσις, θεῖος δὲ τὸ
αὐτόν εἴτε τὸ πότε. τὸ πότε γάρ τέλοιν οὐ αὐτῷ γίνεται, οὐδὲ πέποτε τέλος, οὐ
δέποτε φύσεως, οὐδὲ μάρμεως· δὲ χαλκοῦ σφαῖραν εἴτε ποιεῖ ποιεῖ
γάρ ὅτι χαλκοῦ καὶ σφαῖρας. εἰς ποιεῖ γάρ ποιεῖ δὲ τὸ εἰδος ποιεῖ· καὶ
ἔτι τὸ πότε σφαῖρα χαλκῆ· τὸ πότε σφαῖρα εἴτε. δὲ τὸ πότε σφαῖρα εἴτε,
 25 ὅλως εἰ εἴτι γένεσις, ἐκ θεοῦ πέσαι. δεῖσθαι γάρ διαφετὸν εἴτε αὐτὸν γι-
γνόμενον, καὶ εἴτε δὲ τὸ πότε, δὲ τὸ πότε. λέγεται δὲ τὸ πότε μὴ
λητη, δὲ τὸ εἰδος. εἰ δὲ τέλοις σφαῖρα δὲν τὸ μέσου χρῆμα ισσον, τέ-
λον δὲ μὴ τὸ φένται, οὐ ποιεῖ δὲ τὸ μέσον εἰκείων. δὲ τὸ αὐτόν, δὲ γιγνόσ-



οῖον, ἢ χαλκῆ σφῆρα. Φανερὸν δὲ τῷ εἰρημένῳ, ὅτι δὲ μὴ
ώς εἶδος, ἢ ως τοία λεγόμενον γίγνεται) ἡδὲ στινόδοση κατὰ τού-
του λεγόμενον γίγνεται), καὶ ὅτι τὸ ἀπόθνητον θυμοῦ φύσης οὐκ εἴνεται, δέ
μὴ τόδε, δέδε τόδε. πότερον σῶν τοῖς οὐσίαις σφῆρας τούταις,
ἢ οικίαις τούταις πλάνησι; ἔδι αὐτὸτε ἐγίγνεται, εἰ τοις τούτοις
δέ οὐδὲν ὅτι τοιόνδε σημεγίνεται. τόδε δέ καὶ ωρομένον τούτον εἴναι, ἀλλὰ
ποιεῖ καὶ θυμῷ τῷ τούτῳ τοιόνδε καὶ σταύρων θυμοῦ, εἴτε τόδε τοιόνδε. δέ
ἡ ἀπόθνητος Καλλίας ή Σωκράτης οὐκ εἴναι, ὡς αὐτή σφῆρα ἡ χαλ-
κῆ οὐδὲν. οὐδὲ αὐτὸς ποτε τούτην, ὡς αὐτή σφῆρα χαλκῆ οὐλως.

Φανερὸν δέ, ὅτι τῷ εἰδῶν αἵτια (ὡς εἰωθασί οὐκετέλεγχον) τὰ 10
εἰδη εἰ εἴναι αἵτια τούταις ταῖς καθ' ἕκαστα, τούτοις τε τούταις θυμέσθε τούταις.
οὐδὲν γενίσημα, ἔδι αὐτὸν εἰναι Διάγε τοῦτο τούταις καθ' αὐτάς.
οὐπεριβλέπειν οὐκερόν, ὅτι δὲ θυμῷ τοιότον μὴν, οἷον δὲ θυμώ-
μενον, δὲ μήτοι δέ αὖτε γε, ἔδι εἰναι ταῦτα εἰθαῦν, ἀλλὰ εἰναι ταῦτα εἰδέναι, οἷον
οὐ τοῖς φιστικοῖς. αὐτὸς ποτε γε αὐτὸς ποτε θυμῷ, εἴτε μή οὐ τούταις 15
φύσιν θυμῷ· οἷον, οὐ πάσος ημίονος τοῦτον τούτους οὐδὲ αὐτὸν κει-
νον εἴη ἐφ' οὐ πάσου τούτους, οὐκ οὐδόμαται δέ εἰ γυπτάτω θύμος. εἴη δέ
αὐτὸν φωτίσως, οἷον ημίονος. οὐτε φανερὸν ὅτι οὐδὲν δεῖ οὐ πα-
ρεχθειγμα, εἰδος κατασκευάζειν (μάλιστα γε αὐτὸν τούτοις ἐπεγνω-
ται). τούταις γε αὖ μάλιστα αὐταῖς) ἀλλὰ ἴσχυρὸν δὲ θυμῶν ποιῶσα, 20
καὶ τούτης εἰδος αὐτον τούτην ὑλην. δέ μη ἀπόθνητον δὲ τοιόνδε εἶδος,
οὐ ταῦτα δέ ταῦτα σαρξὶ καὶ οστοῖς Καλλίας τούτης Σωκράτης καὶ εἴτερον
μὴν Διάγε τῷ οὐλων (εἰτέρα γέρα) τούτο δὲ ταῦτα εἰδέναι αὐτομον γέρα
δέ εἶδος.

Αὐτορόσδε αὖτις Διάγε πίπα μὴν γίγνεται) καὶ τέχηται δέποτε 25
τειχομάτου, οἷον υγίδα· πάλιν δέ, οἷον οικία. αὐτον δέ, ὅτι τῷ μὲν οὐ
ὑλη η δρόσουσα τὸ θυμέστως, οὐ ποιεῖν καὶ γίνεσθαι οὐ τῷ δέποτε
369. τέχηται, οὐδὲ ταφέται πίμερος τῷ τειχομάτε, οὐ μὴν τειχο-

τη δεινοῖα κινδαται υφ' αὐτῆς, ἢ μὴ γέ. καὶ τάπις ἡ μὴν ὠδὶ οἴα
τε, ἢ δὲ ἀδυνάτος. πολλὰ γέρθρον δινά) μὴν υφ' αὐτῶν κινδαται,
ἄλλος γέρθρον δινόν ὄρχησαται. οἵσων δὲν ποιάντης ὑλη, οἷον οἱ
λίθοι, ἀδυνάτον ὠδὶ κινηθεῖσαι, εἰ μὴ ὑπὸ ἄλλος. ὠδὶ μέρπι; ναὶ,
καὶ δύπρ. Διφέτο τὰ μὴν σὸν ἔσαι αἴδε τῷ ἔχοντος τὸν τέ-
χνην, τὰ δὲ οὔται. Καὶ γέρθρον τάπιν κινηθεῖσα τὸν σὸν ἔχονταν
μὴν τὸν τέχνην, κινδαται δὲ δυναμένων αὐτῶν, ἢ ὑπὸ μηδένων γέρ-
θεῖσαν τὸν τέχνην, ἢ σὸν μέρεσι. δῆλον μὴ σὸν τὸν εἰρημένων,
καὶ ὅπις θέπον θνάτοις ἀπομεγίγνεται) δέξιον μέρην, ὡς τῷ τὰ φύσει,
10 ἢ σὸν μέρεσι ομοιούμουνοιον, οὐδεις οὐδεις, οὐδὲ τέ-
χνη, δὲ εἶδος, οὐδὲ μέρεσι, οὐδὲ ἔχοντες οὐ μέρεσι, εἰδὼ μὴ κατέσυμ-
βεβηκέσγιγνεται). δέ γέρθρον τῷ ποιήσαφτον καθ' αὐτὸ μέρεσι
θερμότης γένεται τῇ κινήσῃ. θερμότης δὲ σώματι εποίεσεν. αὐ-
τῇ μὴ δεινοῖτο οὐδεῖσα, οὐ μέρεσι, οὐδὲ καθελευθεῖ αὐτῇ μέρεσι τῇ οὐ-
15 είσι, οὐδὲ τῇ οὐδεῖσα. δέρχεται λέγεται) ποιήσι, οὐτὶ ἐκεῖνο ποιήσι τὸν οὐδεῖσαν,
οὐδὲ καθελευθεῖ καὶ συμβεβηκε θερμότης. ωστε ως τῷ τοῖς συλλο-
γημοῖς ποιήσαν δέρχεται γένεσια (σὸν γένεται τῷ δεινοὶ οἱ συλλογομοὶ
εἰσιν) καὶ ταῦτα δὲ αἱ γρήσεις· ομοίως δὲ καὶ τὰ φύσει σωματάδην
τῷ ποιεῖται. δὲ μὴ γένεται ποιήσι ως τῷ τὰ δύπο τέχνης. ἐγένεται
20 δυνάμεις δὲ εἶδος, καὶ αὐτὸς γένεται ποιήσι ποιήσι οὐδὲ
ποιήσαν δὲ ταῦτα δεῖ ζητεῖν, ωστὸν σὸν αὐτὸν ποιήσαντος. καὶ γένεται γυναι-
κὲς αὐδρός. μὲν ήμίονος σὸν σὸν ήμίονας, δὲν εἰδὼ μὴ πήρωμεν οὐ.
οἵσας δέ τῷ αὐτέρματον ως τῷ τοῖς σωματάδης γένεσι), οἵσων ὑλη δυνάμεις) καὶ
υφ' αὐτῆς κινδαται τάπιν τὸν κινητον, οὐδὲ διαφέρει κινδαται. οἵσων
25 δὲ μὴ, τάπια ἀδυνάτο γίγνεται, ἀλλως ποιεῖται γένεσι αὐτῶν. γένεσι
νον δὲ τοῖς τοῖς διαφέρεις δηλεῖται δέ μὴ γίγνεσθαι δέ εἶδος, δὲν
αποτελεῖ ποιήσαν ομοίως τῷ ποιήσαν κοινὸς ὁ λόγος, οἷον ποσεῦ, ποιεῖ, γέ-
ται μὲν αὐτοὺς κατηγορεῖσθαι. γίγνεται γένεσι ως τῷ τῷ γαληνῆ σφαμέσαι, δὲν

δέ σφαιρα, τούτη χαλκός ἢ ὅπερ χαλκοῦ γίνεται). δέ εἰ γάρ δεῖ περιγράψαι τὸν οὐλινόν τὸ εἶδος. οὐτωνούτος ὅπερ τὸν πίστην, καὶ ὅπερ τὸν ποιῶντα ποσσοῦ, καὶ τὸ μήχανον ὁμοίως κατηγορεῖσθαι. οὐ γάρ γίνεται τὸ ποιὸν, μήλας τὸ ποιὸν ξύλου· οὐδὲ τὸ ποσσόν, ἀλλὰ τὸ ποσσὸν ξύλου, ή ζῶον. ἀλλά τοιον τὸ θύσιας σκηνήτων λαζαρεῖν θέτειν, οὐτανάγκη περιγράψαι τὸν οὐλινόν τὸ εἶδος τούτου, καὶ τὸν ποιῶντα ποσσόν τοιον τὸ ζῶον. ποιὸν δέ η ποσσὸν σκηνήτων, ἀλλά η δυνάμει μόνον.

Ἐπεὶ δὲ οὐδεποὺς λόγος ἔστι, πᾶς δὲ λόγος μέρη ἔχει· οὐδὲ λό-
γος ταῦτα δὲ ταῦτα, καὶ δὲ μέρες τῷ λόγῳ ταῦτα δὲ μέρες τῷ
ταῦτα μαζεῖσθαι σύμβολον ἔχει, πάντοτε τῷ δὲ πότερον δεῖ διὰ τὸ μερῶν
λόγον σύνπαρχεν τῷ τῷ δὲ λόγου λόγῳ, οὐδὲ. εἰτὲ οὐδεὶς μὴ γένηται
Φαίνονται σύνοπτα, εἰτὲ οὐδεὶς μὴ οὐδὲ κύκλῳ λόγος,
οὐδὲ ἔχει διὰ τὸ μερῶν τημημάτων· οὐδὲ δὲ συλλαβῆς, ἔχει διὰ τὸ μερῶν συ-
χέσιν· καὶ τοις διαφέρει τῷ κύκλῳ εἰς τὰ τμήματα, οὐδὲ τῷ συλ-
λαβῆν εἰς τὰ συχέσια. ἐπεὶ δὲ εἰ ταῦτα ταῦτα μέρη τῷ δὲ λόγου, τῷ δὲ ὄρ-
θρῳ δὲ οὐδένα μέρες, καὶ δάκτυλος τῷ ζώσῃ, ταῦτα ταῦτα αὐτοὶ δὲ οὐδένα
δὲ ὄρθρος, καὶ δάκτυλος τῷ αὐτῷ θερόπου. δοκεῖ δὲ ἔχεινα τῷ ταῦτα
ταῦτα. τῷ λόγῳ γάρ λόγον) δὲ ἔχειναν, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸς διαλέλων
ταῦτα ταῦτα. οὐδὲ πολλαχῶς λέγει) δὲ μέρες. οὐν εἰς μὲν τοῦ ποτοῦ, δὲ με-
τερῶν καὶ δὲ ποσοῦ. διὰλατά τῷ ποτῷ μὲν αὐτοῖς θῶσιν, διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲ με-
ρῶν, τῷ ποτε πεπλέον. εἰ δὲ δέ τι δὲ μὲν ὑλη, δὲ δὲ εἶδος, δὲ δὲ σὺν τῷ ποτῷ,
καὶ διαστατεῖται τῇ τοῦ ποτοῦ, καὶ δὲ εἶδος, καὶ δὲ σὺν τῷ ποτῷ, εἴτε μὲν οὐδὲ τῇ τοῦ
ποτοῦ μέρες ινὸς λέγει), εἴτε δὲ οὐδὲ τῷ ποτῷ εἶδος λόγος· οἷον
δὲ μὲν κατιδέτηται δὲ τῷ εἴδος δὲ τῷ ποτε μέρες, (αὐτῷ γάρ τῇ τοῦ ποτοῦ, αὐτῷ δὲ τοῦ ποτοῦ)
δὲ δὲ σημότητος μέρες πάντας τῷ ποτῷ μὲν δὲ λόγου αὐτοῖς αὐτοῖς μέρες δέ
χαλκὸς, τῷ δὲ οὐδὲ εἶδος λεγεμόνων αὐτοῖς αὐτοῖς, δέ. λεκτέον γάρ δὲ εἶ-
δος καὶ δὲ εἶδος ἔχει ἔκπλασιν. δέ μὲν ὑλικὸν, οὐδὲ ποτε καθ' αὐτὸν λε-
κτέον. δέ δὲ μὲν τῷ κύκλῳ λόγος οὐδὲ ἔχει διὰ τὸ μερῶν τημημάτων· οὐ
δέ τοι.

δὲ τὸ συλλαβῆς, διντὸς σοιχείων. τὰ μὲν γένδυσι σοιχεῖα τὸ λόγου, μέ-
 ρη τὸ εἶδος, γένος ὑπο. τὰ δὲ τριήματα τύτων γέτω μέρη τὸς ὕ-
 λη, ἐφ' οἷς ὑπεργίνεται ἐγκυτέρω μάντοι τὸ εἶδος, ὃς ὁ χαλκὸς, ὅταν
 σιχαλκῷ ἡ τροφοῦ λόγοτης ἐγένεται. ἐτί δὲ ὡς γένδυσι σοιχεῖα παθύ-
 ται τὸ συλλαβῆς σὺν τῷ λόγῳ σύνεσται οὖν, ταῦτα καὶ ενα, η̄ τὰ σὺ-
 να μέρη. γένδυσι σοιχεῖα τὸ συλλαβῆς, ὡς ὑλη αἰθητή·
 καὶ γένος ἡ γεραμιὴ οὐκ εἰς μαρτυρίαν εἰς τὰ ἡμίση φθείρει), ὡς αἴ-
 θητή φυτός εἰς τὰ ὄστα καὶ νεῦρα, καὶ σάρκας. οὐχὶ τὸ τὸ γένος εἰσὶν ὅπερ
 τῶν γέτων ὡς ὄντων τῆς γένος μερῶν, ἀλλὰ ὡς γένος ὑλης. καὶ τὸ μὲν
 10 οὐσώλου μέρη· τὸ εἶδος δὲ καὶ γένος λόγους, οὐκ ἔτι. μίσθρος γένος σὺ-
 νει λόγους. τὸ μὲν διὸ σύνεσται ὁ τὸς ποιότων μερῶν λόγος· τὸ δὲ
 γένος εἰς τὸν εἶδον, αὐτὸν δὲ τὸ οὐσιαθητηρίαν. Σφράγεται δὲ τὸν τόπον, ἐνα μὲν
 σὺν τόπων ὡς αρχῶν ὕστερον εἰς ἀφθίσειν), ἐνα μὲν δὲ τὸν ἔστιν. ὅστα μὲν
 διὸ οὐσιαθητηρία, διεῖδοσκαὶ δὲ τὸν ὕλην ὕστερον οὖν, δισμὸν, ὃς ὁ χαλ-
 15 καὶ καὶ κύκλος· ταῦτα μὲν φθείρει) εἰς ταῦτα, καὶ μέρες αὐτῶν δὲ ὑ-
 λη. ὅστα δὲ μὴ οὐσιαθητηρία τῇ ὑλῇ, ἀλλὰ αὐτὸν δὲ τὸν ὕλην, οὖν λόγου
 τὸ εἶδος μάντον, ταῦτα μὲν δὲ φθείρεται, η̄ ὅλως, η̄ ὅπερ τὰς γραφές. ὁστέ
 ἔκεινων μὲν διρχαὶ καὶ μέρη τὰ οὐρανά· τὸ δὲ εἶδος οὐτε μέρη,
 οὐτε διρχαὶ ταῦτα. καὶ Σφράγεται τὸ φθείρεται ὁ πόλιος αἰδηρίας εἰς
 20 πηλὸν, καὶ η̄ σφαιραὶ εἰς χαλκὸν, καὶ ὁ Καλλίας εἰς σάρκα καὶ ὄστα.
 ἔπει δὲ ὁ κύκλος εἰς τὰ τριήματα· ἐτί γένθρος ποτὲ οὐσιαθητηρία τῇ ὑ-
 λῃ. ὁμοιόμοσγεγένεται κύκλος, οὐ τε αἰπλῶς λεγόμενος, καὶ
 οἱ καθ' ἔκαστα, Σφράγεται μὲν δὲ μίσθιον ὄνομα τοῖς καθ' ἔκαστον. εἰ-
 ρυται μὲν διὰ καὶ τὸν διάλυτον ὁμοσδεῖται μὲν δὲ τὸν σαφέτερον εἰς παρεδι-
 25 ἐπιμναλεῖσθοντες. ὅστα μὲν γένθρος τὸ λόγου μέρη, καὶ εἰς αἱ μιαρο-
 ταὶ ὁ λόγος, ταῦτα παρέτερα, η̄ παθύτα, η̄ ἐνα. οἱ δὲ τῆς ὄρθης λό-
 γος γένος μιαρτηταὶ εἰς ὄξεις λόγον, ἀλλὰ τῆς ὄξεις εἰς ὄρθην. γεγ-
 ταὶ γένος εἰς ὄξεις λόγον τὴν ὄξειν, τὴν ὄρθην. ἐλάττων γένθρος ποτὲ
 ὄμοιος.

όμοίως δὲ καὶ ὁ κύκλος καὶ ὁ ἡμικύκλιον ἔχοντο. οὐδὲ τοιόδε μέρες
παῖς κύκλῳ σείζεται, καὶ οὐδάκτυλος ταῦθι ὄλω. οὐδὲ τοιόδε μέρες
αἰθερόπου, δάκτυλος. ὡλαὶ οὖσα μὲρη ως ὑλη, καὶ εἰς αἱ δια-
ρήγαντες εἰς ὑλην, ὑπερεχοῦσσα δὲ ως τῷ λόγου καὶ τὸ σύντονον τὸν
λόγον, παρέπειρα, παρέπαται ἐντα. ἐπεὶ δὲ τὸν ζῷον τυχὴν (τοῦ-
τον γὰρ σύντονον λόγον) καὶ τὸν λόγον σύντονον εἶδος, καὶ τὸν πί-
λον εἴτε ταῦθι σώματι. ἐκείσου γε γὰρ τὸ μέρος ἐανὸσίζηται
καλῶς, τοῦτον αὐτὸν τῷ ἔργῳ σύρειται, οὐδὲ ὑπάρξει αὐτὸν αἰδήσεως.
ώστε τὰ ταῦτα μέρη παρέπειρα, παρέπαται ἐντα τὸ σωμόλαγόν.

370 καὶ καθ' ἐκεῖνον δὲ ὁμοίως. οὐδὲ σῶμα καὶ πάτετον μόρεια, ὑπερεχοῦσα 10
ταῦτα τὸ σύντονον, καὶ διαρήγαντες εἰς ταῦτα ωσεῖς ὑλην, οὐχὶ τὸ σύντονον,
διλατᾶσθαι σωμόλον. τῷ μὲν δὲ σωμόλευ, παρέπειρα ταῦτα ἐστιν
ως, εἴτε δὲ ως τοῦ διαρήγαντος εἴτε διαμάτιον χωριζόμενα. εἴτε γὰρ οὐ παρέ-
πατεσθενταὶ λόγοι καὶ τὸ σύντονον, διλατᾶσθαι σωμόνυμος τε θεωρεῖται. ἐντα δὲ αἷμα
οὖσα κύρια, καὶ αἱ παρέπτεται λόγοι καὶ τὸ σύντονον, οἷον εἰ τῷ πανταρδίᾳ 15
ἢ ἐγκέφαλος. Καὶ φέρεται γὰρ εἰς τὸν πότερον τοιούτον. οὐδὲ αὐτὸς
παρέχοι ἕπασας καὶ τὰ ταῦτα, τοπίον τῷ λόγῳ, καὶ τησδεὶ τὸν ὑλην,
ως καθόλευ. καὶ τὸ σύντονον δὲ τὸ τέρατον τοῦτον οὐδὲ τοῦτον οὐδὲ τοῦτον
τοῦτον οὐδὲ τοῦτον αἴλλον ὁμοίως. μέρες μὲν δὲ τὸν λόγον τοῦτον 20
(εἴδος δὲ λέγω τὸ πίλον εἴτε τὸν πίλον) καὶ τὸ σωμόλευ τὸν δὲ τὸν εἰδότες καὶ τὸ
ὑλην αὐτῆς. διλατᾶσθαι τῷ λόγῳ μέρη, πάτετον τὸν εἰδότες μόνον τοῦτον δὲ λό-
γον τοῦτον τῷ καθόλευ. οὐδὲ διαρήγαντες εἴτε καὶ κύκλος, καὶ τυχὴν εἴτε
καὶ τυχὴν, διλατᾶσθαι τὸν πίλον. τῷ δὲ σωμόλευ τοῦτον οὐδὲ τοῦτον καθ'
ἐκεῖνον πίλον, οὐδὲ τοῦτον τὸν πίλον (λέγω δὲ τοῦτον μὲν, οὐδὲ τὸ με- 25
θημαντικές αἰδήσεις δὲ, οἷον τὸν γαληνόν καὶ ξυλίνης τοῦτον τὸν δὲ
οὐκ εἴσιν οὐδεμίος, διλατᾶσθαι τὸν πίλον οὐδὲ τοῦτον τὸν πίλον τοῦτον. αἱ
πελθόντες δὲ τὸν τὸν πίλον τοῦτον τὸν πίλον, πότερον ποτέ εἰσιν, οὐ

οὐκ εἰσὶν, δὲν ἀεὶ λέγει) καὶ γνωεῖ ζοταὶ τῷ καθόλου λέγω· ἡ
δὲ ὑλὴ ἀγνωστὸς καθ' αὐτῶν ὑληγή τὸ μὲν αἴθητό δέτιν, ἡ δὲ νοητή.
αἴθητὸν μὲν, οἶον χαλκὸν, καὶ ξύλον, καὶ οὐσίαν κινητὴν ὑλην· νοητὴν, ἡ ἐν
τοῖς αἴθητοῖς ταῖς αρχαῖς, μὴ δὲ αἴθητὰ, οἶον τὰ μαθηματικά.

5 πέποις μὲν οὖν ἐχει τοῦτο ὄλου καὶ μέρους, καὶ τοῦτο τὸ περιτέρου καὶ
ὑπέρου, εἰρην.). περφές δὲ τὸν ἔρωτιν αἰαίκη απθυταῖν, σταν τὸ
ἔρωτα, πότερον τὸ ὄρθη καὶ οὐκέτος, καὶ διὰν περιτέρου, η̄ εἰς αἱ
μιαρεωῖται, τὰ δέ, ὃν εἰσι τὰ μέρη, ὅπις χαπλῶς. εἰ μὲν γάρ δέ
καὶ τοῦ χὴζῶν, ἔμψυχον ἡ ἐκεῖσον, η̄ ἐκάστου· καὶ οὐκέτος δὲ καὶ
10 κλαψεῖ, καὶ οὐρὴν τὴν οὐρὴν εἰ, καὶ ηὔσια τὸ ὄρθης, τὸ μὲν, καὶ πίνος,
φατέον; οἶον τὸν τῷ λέγω, καὶ θύρος ὄρθης. καὶ γάρ η μῆτρα τὸν ὑλην
χαλκὴ ὄρθη, καὶ η ἀνταῖς γεραμένταις καθ' ἐκεῖσα. η̄ δὲ αἴδη
ὑλης, τὸ μὲν τὸν τῷ λέγω μέρεα, τὸν δὲ τὸν καθ' ἐκεῖσα μοείων
περιτέρου. απλῶς δὲ τὸ φατέον. εἰ δὲ ἐτέρεσκε μή δέτιν τοῦ χὴζ
15 ζῶν, καὶ έτεν τὰ μὲν φατέον, τὰ δὲ τὸ φατέον, ὥστε εἰρην.).

Αἱ πορφῆται δὲ εἰκότας, καὶ ποῖα τὸ εἰδός μέρη, καὶ ποῖα τοῦ. δὲν δὲ
τὸ σωματικού μόνον, καὶ τοι τὸ τούτον μὴ δηλου ὄντος, οὐκ ἐστιν οὐείσα-
θαται ἐκεῖσον. τὸ γάρ καθόλου καὶ τὸ εἰδός οὐσιομός. ποῖα οὖν δέτι
τὸ μερῶν ὡς ὑλη, καὶ ποῖα τοῦ, ἐαὶ μὴ δὲ φανερά, οὐδὲ οἱ λέγοις ἐσται
20 φανερὸς τὸ περιτέρου. οὐσα μὲν οὖν φαίνεται οὐπιγνωμόνια
ἐφ' ἐπέρων τῷ εἰδότῳ, οἶον κύκλος τὸν χαλκᾶν καὶ λίθων καὶ ξύλων
ταῦτα μὲν δὲν δηλατεῖ δέ, δοκεῖ, ὅπι δοδέν τὸ τούτον τὸν κύκλον τὸν οὐχ
χαλκὸς, η̄ δὲ οὐδίδος, η̄ δὲ διὰ τὸν καθ' αὐτῶν. οὐσα δὲ μὴ οὐδῆται χω-
ρεῖσθαι, οὐδὲν μὲν καλύψθαι μοίως ἐχει τούτοις, ὥστε καὶ εἰ οἱ
25 κύκλοι πούτες ἐωρῶντο χαλκοῦ. οὐδὲν γάρ δὲν τὸν τοῦ οὐχ χαλκὸς τὸ
εἰδός. χαλεπὸν δὲ αἴθελεν τὸ τῷ φανοίᾳ· οἶον, διὰ τὸν αἰθερό-
που εἰδός αεὶ τὸ στρεψί φαίνεται καὶ οὐσία, καὶ τοῖς τούτοις μέρεσιν.
ἀρ' οὖν καὶ εἴτη μέρη ταῦτα τὸ εἰδός καὶ τὸ λέγον, η̄ τοῦ, δὲν ὑλη;

Διλλά δέ τοι θυμὸν καὶ ἐπίστρινεαλ, αἰδηνατὸν μὲν χωρίουσα.
 ἐπειδὴ τὸ τοιούτοις σύμβολο, αἴδην μὲν πότε, δὲ πολὺν οὐκέτι
 καὶ διπλὸν τὸ κύκλον καὶ διπλὸν τὸ περιών, ὡς εἰς τοφετοντον γραμμάτης
 σχεῖσθαι καὶ παλιστεγεῖ, διλλά δὲ πατομήτης ὁμοίως λέγεσθαι,
 οὐσαντι σάρκεστι οἰστὶ διπλὸν, καὶ χαλκὸς καὶ λίθος κύκλος· τοῦτο
 αἰδηνεος πολύτα εἰς τὸ στεφθμόν, καὶ γραμμῆς δὲ λόγον, δὲ τὸν
 μόνον εἶναι φασι. καὶ τὸν τοιούτον λεγόντων, οἱ μὲν αἰδηνοὶ γραμμῆις
 τοὺς μνάδας, οἱ δὲ διπλούς τοιούτους. εἴτα μὲν γὰρ εἴτε τὰ αὐτὰ δι-
 εῖδος, καὶ οὖν διπλούς οἶν, μνάδα καὶ διπλούς μνάδας. διπλὸν γραμ-
 μῆς μὲν διπλόν εἶται. οὐ μεταβάντι δὲ εἴτε τολμῶν εἰδούς εἴτε, οὐν διπλούς 10
 » Φαίνεται ἔτερον· ὅτῳ καὶ τοῖς Πυθαγορείοις συμβάνει· καὶ αἰδε-
 χεται ἐν πολύτα ποιεῖν αὖτε εἰδος, τὰ δὲ ἄλλα μὴ εἴδη. καί τοι οὐ-
 τως ἐν πολύτα εἶσαι. διπλὸν δὲ ποτείαν θυντα, τὰ τοῦτο τὸς
 δευτεροίς, καὶ διπλὸν τὸν αὐτόν, εἴρηται. διπλὸν καὶ διπλότα αἰδηνόν
 τω, καὶ αὐτοφαίρεντες τοὺς ὑλέας, ποιεῖεργον. εἴτα γὰρ ιών, ποδὶ σὲ πεδίον 15
 δέντιν, οὐδὲ ποδὶ εἶχον. καὶ οὐδὲ ποδὸν διπλότην διπλὸν τὸ γάων, οὐδὲ οὐδὲ λέ-
 γειν Σωκράτηον ιεώτερος, οὐκαλῶς εἶχε. απάγαγε δέ ποτε α-
 ληδοῖς, καὶ ποιεῖται οὐσιαμεταβάντι αἰδηνούμνον εἴτε διπλὸν αὐτὸν διερ-
 γον αὖτε τὸν μερῶν, οὐδὲ αὖτε διπλὸν χαλκοῦ διπλούς κύκλον. δὲ διπλὸν 20
 ὄμοιον. αὐτοπτὸν γάρ διπλὸν ιών, καὶ αὖτε κινήσεως διπλόν εἶται
 σείσασθαι. διπλὸν οὐδὲ τὸν μερῶν εἶχόν των πάσας. οὐ γάρ πολύ-
 τως τὸ αὐτόφαίρεπον μέρος οὐχεῖ, διπλὸν δὲ μνάδην διπλότητα ποτελέν, οὐτε εἴματυχος οὖσα· μὴ εἴματυχος μὲν διπλούς. ποτε δὲ τὰ
 μαθηματικά, διπλὸν τὸ διπλότητα τὸν τοφετοντον γραμμάτην διεφέρει. εἶται 25
 γάρ διπλὸν τὸν αὐτόπτητα τὸν τοφετοντον γραμμάτην, οὐ μή δέντιν εἶται. κύ-
 κλος μὲν διπλὸν εἶσαι τὸ περιόλουν. τὸ δὲ καθεῖται, εἶται μέρη τοφετοντον
 γραμμάτην εἴρηται ποτετερον. εἶται γάρ διπλὸν διπλότητα, οὐ μὲν αὐτόπτητα, οὐ διπλότητα. διπλό-

το. δῆλον ὃ πότερον τὸ μὴ ψυχὴς σίαν πεφτεῖ, δέ τοι σῶμα μὲν οὐδὲ
αὐτός πεποιησάς τοι ζωὸν τὸ εἰς αὐτοῦ, ὡς καθόλου. Σωκράτης δέ τοι
Κοεῖσκος, εἰ μὴν ψυχὴ, μηδέν οἱ μὴ γέρας ψυχὴς, οἱ δὲ ὡς
τὸ σωμόλογοι εἰ μὴ απλῶς τὴν ψυχὴν δέ, καὶ τὸ σῶμα τόδε, ὡς καὶ τὸ
σκεψόλευ καὶ τὸ καθεύδειν. πότερον δέ τοι τὸ σῶμα τὸν οὐλαν
τὸ τοιότερον τὸ σώμαν μήτη, καὶ δεῖ γιγτεῖν οὐσίαν αὐτῷ ἐπέραν θνάτου,
οἷον αὐτομούς ήταν τοιότον, σκεψίεον ὑπερεγν. τόπου γέρας γάρ ειναι καὶ
τοῦτο τὸν αὐθητῶν οὐσιῶν πρότριμον μηδείτιν, ἐπει τούτον θνάτον
τῆς φυσικῆς καὶ διατέρας φιλοσοφίας ἔργον ή τοῦτο τὸ αὐτητόν
οὐσίας θεωρία. οὐ γέρας μόνον τοῦτο τὸ σῶμα δεῖ γιγεῖτιν τὸ φυ-
σικὸν, διὰ λακού τῆς κατά τὸν λόγον, καὶ μᾶλλον. θπί δέ τὸν οὐλα-
τημάν, πῶς μέρη τὰ σὺν τῷ λόγῳ, καὶ τοῦτο θνάτος οὐλατημός.
δῆλον γέρας τὸ περιγραμματί. δέ τοι περιγραμματί θνάτον, μέρη γε εἴ-
χεν, σκεψίεον ὑπερεγν. οὐ μὴ οὖν δέ τοι τὸν εἶται, καὶ πῶς αὐτὸν
καθεύδει αὐτὸν, καθόλευ τοῦτο πομπὸν εἴρηται. καὶ τοῦτο μὴ οὐ λόγος
οὐ τὸ τὸν εἶται, εἴτε τὰ μόρεα τὸ οὐλατημόν, τὸ μὲν δέ τοι σὺν μὴν
τῷ τῆς οὐσίας λόγῳ τὰ σύντο μόρεα, ὡς μὲν τούτον εἶναι. καὶ γέρας τοῦτον
ἐκείνης μόρεα τὸ οὐσίας, διὰ τῆς σωμόλογου. τεύτης δέ γέρας τοι
λόγος, καὶ τούτον εἶναι. μέντοι γέρας τὸ σῶμα, τούτον εἶναι, (αὐτούς τοὺς γέρας) καὶ
τὸ τέλον περιγραμματί οὐσίαν δέ τοι. οἶον, αὐτός περιποιεῖ τὴν ψυχὴν λόγος. οὐ-
γέρας τοῦτο τὸ εἶδος τὸ τέλον, καὶ τοῦτο τὸ σῶμα τὸ σωμόλογος λέγεται οὐ- 371
σία, οἶον ηγειλότης. σύν γέρας τεύτης καὶ τὸ τέλος, σημήρις, καὶ η σημό-
της δέ τοι γέρας τὸ τέλοις ιπάρχει τὸ τέλος, σύν δέ τοι σωμόλω οὐσία,
οἶον τὸν σημῆντον Καλλία, εἶναι τοῦτο τὸ σῶμα τὸ θνάτον εἶται καὶ εἴ-
ται τούτον, θπί θνάτον μὲν τούτο, ὡς καὶ θπί τὸ περιγραμματί οὐσιῶν οἶον,
καμπυλότης καὶ καμπυλότην εἶται, εἰ περιγραμματί δέ τοι. λόγος δέ
περιγραμματί, η μὲν λόγος τοῦτο τὸ άλλο σὺν άλλῳ εἶται, καὶ τὸ περιγραμματί^{την} οὐλην οὐσιών οὖσα μὲν ὡς οὐλην, η ὡς σωμόλογη μηδίνα τὴν οὐλην, τὸ περι-

πο, εἰ μὴ καὶ συμβεβηκὸς ἐν, οἶον δὲ Σωκράτης καὶ θεοτοκόν. Ταῦτα γὰρ ταῦτα καὶ ταῦτα συμβεβηκός.

13. Νῦν δὲ λέγω μήδη πεφτον, ἐφ' ὃσον σὺ τοῖς αἰσθητικοῖς πεπονθεῖς μῆτερί εἶπεν). ἡ γὰρ τοῦ ἔκείνοις δύπειδα λεπτεῖσα, πεφέρει τοῖς πεπονθεῖσι οὐσίας ἕτεροις. λέγω δὲ ταῦτα τοὺς δύπειδας, διότι οὐ ποτε ἐν ὅτι δύο εἰσὶν, διὸ τὸ λόγον οὐεισμὸν εἴπερ Φαρμάκον οἶον, οὐ τὸ αὐτόφερον δύων δίποια. ἐξαγάρδειον διετέλεσε. Διὰ τί δὴ τὸ ποτὲ ἐν ὅτι δύο εἰσὶν, διὸ δὲ πολλά, ζῶον καὶ δίποια; Επειδὴ γὰρ τὸ αὐτόφερον καὶ λαβύριον, πολλὰ μὲν ὅτι δύο, ὅταν μὴ υπάρχῃ θατέρως θατέρου ἐν δὲ, ὅταν υπάρχῃ καὶ πάτητο δύο θατέρων μὲν οὐ αὐτόφερον. 10 πότε γὰρ ἐν τοῖς, καὶ ἔστιν οὐ λαβύριον αὐτόφερον. σὺ τοῦτα δὲ δὲ μετέχῃ θατέρου θατέρου. διὸ γὰρ γάρ οὐδέποτε μετέχει τῷ Διαφορῶν. ἄμα γὰρ αὐτῷ τῷ οὐανίων δύο μετέχειν. αἱ γὰρ Διαφοραὶ οὐανίαι, αἱ διαφέρει δύο γάρ. εἰ δὲ καὶ μετέχει, οὐ αὐτὸς λέγεις, εἰδοκαὶ διαφοραὶ πλείους, οἶον πεζὸν, δίποια, αὐτότερον. 15 Διὰ τί γὰρ ταῦτα ἐν, διὸ δὲ πολλά; γάρ μὲν γὰρ δύο ἀπόμιτων ἐστατέλειν. δεῖ δέ γε ἐν εἴπερ ὅταν ἐν τῷ οὐεισμῷ. οὐ γὰρ οὐεισμὸς λόγος τῆς ὅτι δύο εἰσι καὶ δύοις. ὥστε ἐνός θνοτὸς δεῖ αὐτὸν εἴπερ λόγον. καὶ γὰρ οὐδεσία ἐν ίδιῳ, καὶ τόδε πιστεύειν αὐτὸς Φαρμάκος. δεῖ δὲ διπλοσκοπεῖν πεφτον πεπονθεῖσα. ταῦτα διαφέροντας οὐδὲν γὰρ ἐτερέντιον ὅτι δύο 20 οὐεισμῷ, πλείου τῷ, τε πεφτον λεγόμενον γάρ, καὶ Διαφοραὶ πάλιν ἄλλα γάρ οὐδὲν, τῷ, τε πεφτον, καὶ μὲν τὸ ποτὲ αὐτούλαμβανόμηνα Διαφοραὶ· οἶον δύο πεφτον, ζῶον δύο δὲ εχόμενον, ζῶον δίποια, καὶ πάλιν ζῶον δίποια, αὐτότερον. οὐδείς δὲ διεπέσθαι πλείου λέγει). ὅλως δὲ οὐδεὶς Διαφέρει Διὰ πολλῶν, ηδὲ οὐδέποτε, ηδὲ 25 Διὰ δύοιν. ποτὲ δυοῖν δὲ, δύο μὲν διαφοραὶ, δύο δὲ γάρ οὐδείς οἶον δύο ζῶον δίποια, δύο μὲν ζῶον, γάρ οὐδείς Διαφοραὶ, θατέρου. εἰ δὲν δύο γένος αὐτοῖς μήδει πεφτον ταῦτα ὡς γάρ οὐδείδη, ηδὲ οὐδὲ μὲν, αὐτὸς δὲ 26 οὐδὲν.

ζεῖν (ή μὴν γένθι φωνή, θύμος καὶ ὑλη ἀδὲ Διαφορά, τὰ εἰδη καὶ τὰ
συγχεῖα σὺν τῷ ποιῶντι) φανερὸν ὅτι ὁ εὐημόρος ζεῖν, οὐ σὺν τῷ
Διαφορῶν λέγεις. ἀλλὰ μὲν, καὶ δεῖ γε διαιρέσθαι τὸν τὸν δια-
φορές Διαφοράν οἶον ζώντα Διαφορές, οὐ πάσην τὴν
ζώντην τὸν τοσόποδα τὸν διαφοράν δεῖ εἰδέναι οὐ πάσην. ὡς-
τε γέλετεον τὸν τοσόποδα, οὐ μὴ τομετόν, οὐ δὲ ἄπιερον, καὶ ν-
τῆρ λέγην) καλῶς ἀλλὰ Διάδαστα τεῖν ποιήσετε τὸν διάλ. εἰ
δημητρίου ποιῶν, οὐδὲ ἄγιστον. αὖταν γέροντα Διαφοράν ποδός. οὐ γέ-
νετο ποδία, ποδότης οὐ ζεῖν. καὶ γάρ τως αὐτοῖς βελέες) Βασίλειον, ἔως αὐτοῦ
10 ἐληγειτείστας ἀδιάφοροι. τότε μὲν ἔστιν) ποσαῖτα εἰδη ποδός, οἵστια
αἱ Διαφοράι· καὶ τὰ τοσόποδα ζῶα ισταῖς Διαφοράς. εἰ
δὴ ζεῦτα γάρ τως ἔχει, φανερὸν ὅτι οὐ τελευταῖα Διαφορές, οὐσία
τὸν τοσόποδας ἔσται καὶ ὁ εὐημόρος, εἴδος μὲν δὲ πολλάκις ζεῦ-
τα λέγειν αὐτοῖς σφριγίσεις. τοξεύετο γέροντος. οὐ μείνει δέ γε τὸν. ὅταν
15 γένεται πηγὴ ζῶον τοσόποινα δίποιν, οὐδὲν διῆρον εἰρυκειν οὐ ζῶον πόδας
ἔχον, διύποδας ἔχον καὶ τὸ διαιρῆτη οἰκεία διαιρέσει, πλεονά-
κις ἐργάζεισθαι οὐσίας τὸν Διαφοράς. εἰσὶν μὲν δὲ διαφορές Διαφο-
ρές γένην), μία ἔσται οὐ τελευταῖα δὲ εἰδος καὶ γάρ σία. εἰσὶν δὲ καὶ
οὐμετεῖηκές, οἷον εἰδιαιρεσίν, τὸν τοσόποδα δημητρίου λαβούν, οὐ δὲ
20 μέλανται, ζεσταῖται οἵστια αἱ τομές αὐτοῖς. ὥστε φανερὸν ὅτι οὐ
εὐημόρος λέγεις ζεῖν οὐ σὺν τῷ Διαφορῶν, καὶ τότεν τὸν τελευταῖας
καταγεγένετο δόρδον. δηλον μὲν αὐτὸν εἴη, εἰ τοις μετατάξεις τὸς ζεύτην οὐ-
ειημορος, οὐδὲ τὸν αὐτόν δεσφόπους, λέγων ζῶον δίποιν, τοσόποιν. τοξεύ-
ετο γέροντος τὸν τοσόποιν, εἰρυμάνει τὸν δίποδας. τάξις δὲ οὐκέτινεν
25 τὴν οὐσίαν. πῶς γένεται νοῆσαι δημητρίου λαβούντας, οὐ τοσόποιν; πε-
ρεῖ μὲν δὲν τῷ οὐτε διαιρέσεις οὐειημορος, ζεσταῖται εἰρήθω τὸν
τοσόποιν, ποιοῖ πινές εἰσιν.

¹Ἐπειδὴ τὸν θόρυβον ἀπέτιστο, πάλιν ἐπομέλθωντο. λέγει γε

γεται δι' ὡς αρδέ τὸν πασχείμονον γόσια ἐί), καὶ τὸ οὐκέτι, καὶ τὸ
 σκηνήτων, καὶ τὸ καθόλου. ταῦτα μὲν δῶν τοῦ μνοῖν εἴρη). καὶ γάρ
 τοι τὸ οὐκέτι εἶναι, καὶ τὸ πασχείμον, ὅπερ μιχθεῖ πασόνται, ή
 ὡς τόδε τὸ οὖν, ὡς αρδέ τὸ ζώον τοῖς πάθεσιν, ή ὡς ὑλητὴν τελεχεία.
 δοκεῖ δὲ καὶ τὸ καθόλου αἵπον θυσιεῖναι μάλιστα, καὶ εἶναι καὶ δέρεις
 „ χλωὸν καθόλου. διέπειλθωμένη τοῖς τέττας ἔστιν γένδιανία-
 „ θνεῖναι, οὐσίαν εἶναι οὗποτε τὸ καθόλου λεγειλέντων. περίτη μὲν
 γένδια ηὔκαστον, ή τὸ χρήματα τὸν καθόλου, κρινόν. τότο
 γάρ λέγεται καθόλου, ὃ πλείστον υπάρχει πέφυκε. πίνος δῶν οὐ-
 σία τέττας εἶσαι; ή γένδια πολύτων, ή θερμός πολύτων δὲ τὸ χρήματα τέττας εἶ-
 ναι, ή αὐτὰς έν. ἐπιούσια μὲν λέγεται, τὸ μὴ καθέτο πασχείμον. 10
 τὸ δὲ καθόλου, καθέτο πασχείμον θυσιαὶ λέγεται αἵτινα. διὸ δὲ τοιχί-
 τω μὲν σὸν αἰδεῖχε), ὡς τὸ οὐκέτι εἶναι. σὺ αὐτῷ δὲ σὺν πάρχει, οὕτι
 τὸ ζώον, σὺ τῷ αἱδρώπῳ καὶ πτω. ξενιῶ δῆλον, ὅπερ εἶσαι θυσίας αἵτινας 15
 λέγεται. οὐχ φέρει δὲ θερμόν, γάρ εἰ μὴ πολύτων λέγεται τὸν σὺ τῇ
 γόσια. θερμὸν γένδιον οὐσία τέττας εἶσαι θυσιαὶ, ὡς ὁ αἱδρώπος τῷ αἱ-
 δρώπου σὺν φύσια, οἷον τὸ ζώον σὺν φύσιᾳ ως ιδίον υπάρχει. ἐπιδέ
 καὶ αδικίαν καὶ αἴτοπον τὸ τόδε καὶ γόσιαν, εἰ εἴτινεκ θυσιαν, μὴ δέ
 γόσιων εἶναι, μηδὲ σκηνήτων τέττας ποιεῖ. περίτερον γάρ
 εἶσαι, μὴ οὐσία τε καὶ τὸ ποιόν, γόσιας τε καὶ τέττας τόδε. ὥστε αδικία-
 θνεῖναι. γάρ λέγεται γάρ, οὔτε γρεόντων, οὔτε γλυκέσθιοῖς τε τὰ πάθη τέττας
 372 σιας εἶναι περίτερον. εἶσαι γάρ γρειτά. ἐπιτῷ Σωκράτη οὐσίᾳ
 σὺν πάρχει οὐσίᾳ. ὥστε δύον εἶσαι οὐσία. οὐλως δὲ συμβαίνει εἴ-
 σιν οὐσία ὁ αἱδρώπος, καὶ οὐσία γόσια λέγεται), μηδὲν τὸν σὺν φύσια
 γόσιαν μηδενὸς οὐσίαν, μηδὲ γρειτά πάρχει αὐταῖς, μηδὲ σὺν
 αἴλλῳ. λέγεται δὲ οἷον, σὸν εἶναι θυσίαν τοῦτο θυσία, γάρ διῆργο τὸν

Σὺ ποῖς λόγως θεὸν. ἐκ τε δὴ τύτων θεωροῦσι, φανερὸν, ὅπ
οὐδὲν τῷ καθόλου ὑπαρχόντων γούσια ἔστι, καὶ ὅπις ὁδὲν σημαίνει τῷ
καὶ τῇ κατηγορευόμενον τὸδέ οὐ, δὲλα τούτον. εἰ δὲ μή, ἀλλὰ τε
πολλὰ συμβαίνει, καὶ ὁ τείτος αὐτῷ φρωτός. ἐπὶ δὲ καὶ ὁδὲν δῆλον. ἀ-
5 δινάσαι γέροντος αὐτοῦ οὐσῶν εἶναι, σὺν παρχούσαν τύτων ὡς σύ-
πελεχεία. τὰ γέροντος αὐτελεχεία, ὁδὲν ποτε ἐν αὐτελεχείᾳ.
Διὸς ἐαὶ δινάσαι γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν πεπλασίᾳ σύν δύο ἥμισεσον
δινάσαι γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν πεπλασίᾳ σύν δύο ἥμισεσον
10 γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν πεπλασίᾳ σύν δύο ἥμισεσον. Ὅστε εἰ οὐσία ἔν,
οὐκ ἔστι γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν πεπλασίᾳ σύν δύο ἥμισεσον.
οὐκέτι γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν πεπλασίᾳ σύν δύο ἥμισεσον.
15 νοῦν πάσιν. εἰ γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν πεπλασίᾳ σύν δύο ἥμισεσον
μίαν γούσιαν γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν πεπλασίᾳ σύν δύο ἥμισεσον.
σύν πεπλασίᾳ σύν δύο ἥμισεσον. εἰ γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν πεπλασίᾳ σύν δύο
20 εργούντων οὐσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι ἄμφα, καὶ ἄμφα διεῖδον σύν δύο
γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν πεπλασίᾳ σύν δύο ἥμισεσον. εἰ γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν δύο
25 εργούντων οὐσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι ἄμφα, καὶ ἄμφα διεῖδον σύν δύο
γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν δύο ἥμισεσον. εἰ γέροντος αὐτοῦ πατέρας σύν δύο
εργούντων οὐσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι ἄμφα, καὶ ἄμφα διεῖδον σύν δύο
30 εργούντων οὐσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι ἄμφα, καὶ ἄμφα διεῖδον σύν δύο

καθ' αὐτὸν, πόδε τι καὶ κεχωρισμένον, αὐτόντο γέγονον, οἶνον, θέζωσι,
καὶ θέμιποι, πόδε πι σημαίνει, καὶ εἴ τις χωριστὰ καὶ οὐσίας ὠστε καὶ
θέζωσι. εἰ μὴ διὰ θάλαττα καὶ τὸ πατωτικόν οὐσίας σὺν σαύται, πῶς
αὐτοῖς χωριστὸν εἴησαι, καὶ Διὸς τίς καὶ χωριστὸν εἴησαι θέζωσι τοῦ
τοῦ; εἰπότα εἰ μὴ μεθέξει τὸ μήποδος καὶ τὸ πολύποδος, αὖτα
τὸν πι συμβαίνει. τάνακτα γέρας ἀμφιπάτεις αὐτοῦ, εἰναὶ καὶ παθεῖ
ὄντι. εἰ δὲ μή, τίς οἱ Σέπος, οἵταν εἰπεῖ τις θέζωσι εἴτε
ξόν; διλλοῖσις σύμμετροι καὶ ἄστει, ἢ μέρμικται. διλλάπτητα αἴτο-
πα, διλλάπτητα εἰπεῖσθαι. ψηφιῶν ἀπόφερα, οὓς ἔπος εἰπεῖν, εἴσαι, αὐτὸν
ἡ ἀστία ζώσι. γέρας καὶ συμβεβοκέστερός ζώσις οὐ αὐτὸρωπος. εἴπι
πολλὰ εἴσαι αὖτε θέζωσι. ψηφιῶν εἰπεῖσθαι. γέρας καὶ
διλλάπτητα. εἰ δὲ μή, διλλάπτητα εἴσαι οὐ αὐτὸρωπος. ψηφιῶν διλλάπτητα
εἴσαινο. καὶ εἴπιτιδέας ἀπόφερα εἰπεῖσθαι αὐτὸν αὐτὸρωπος. ψηφιῶν διλλάπτητα
εἴσαι, αὖτας δὲ ψηφιῶν. αὖταν γέρας. αὖτε αὖταν ζώσι.
εἴσαι εἰκαστον τῷ μὲν τοῖς ζώσισι. εἴπιτε νίνος τούτου; καὶ πῶς διλλάπτητος;
ζώσις; ηπάσιοντε εἴτε θέζωσιον διλλάπτητον παρ' αὖτε θέζωσι;
εἴπιτε δὲ τῷ μὲν αἰδηπτῶν ταῦτα πι συμβαίνει, καὶ τοταν αἴτοπάτε-
ρει. εἰ δὴ αὖταν ζώσισι, δῆλον ὅπιστεν εἴσιν ιδέα αὐτῶν ζώ-
σισ, οὓς οὐνές φασιν.

16. Ἐπεὶ δὲ οὐσία εἴτε ρε, τόπος οὐσιώδειν καὶ οἱ λόγοις. (λέγω δὲ οὐ-
τὸν μὴ ζωτικὸν ζωτικὸν οὐσία σωτῆρι οὐλη σωφρονισμός οἱ λόγοις, ηδὲ
οἱ λόγοις οὐλως) οὔσαι μὴ διὰ ζωτικὸν λέγει, τόπων μὴ διὰ Φθοράς. καὶ
γέρας γένεσις τοῦ μὲν λόγου στενός εἴσιν ζωτικοί, οὐστε φθείρεαθαι. Καὶ δὲ
γένεσις οὐ γέρας γέρας διοικία εἴτε, διλλάπτητη διοικία. διλλάπτητη
γένεσις καὶ φθοράς είσιν καὶ στενοί είσιν. διδικται γέρας οὐτε διδικται
ταῦτα γέννατα διδικται ποιεῖ. Διὸς τόπος καὶ τῷ μὲν ζωτικῷ τοῦ αἰδηπτῶν
τῇ καθ' εἴκαστα, τόπος οὐσιώδεις τοῦ ζωτικοῦ διεγένεται, οὐτε εὔχοντον οὐλην,
ητού οὐσιώδεις τοιαύτη, οὐτε οὐδέχεοθαι καὶ εἴτε καὶ μή. δῆλος φθαρτὰ
πομό-

πορύτα τὰ καθ' ἔκεισα αὐτῷν. εἰ δῶν οὔτε ἀπόδεξις τὸν αἰακτίων,
καὶ ὁ ὄειρος ὑπειπονικός, καὶ σὸν σὺνέχεται, ὡς φρούριον ὑπε-
ιπονικόν, ὅτε μὴν ὑπειπονικόν, ὅτε δὲ ἀγνοιαῖς), ἀλλὰ δέξαται
τοιχόν τοις, οὐτας γάρ ἀπόδεξιν γάρ ὄειρομόν, ἀλλὰ δέξαται τῷ
5 σύνδεχομένῳ ἀλλως ἔχειν, δῆλον ὅτι σὸν αὐτὸν εἴη αὐτῷν, οὔτε ὄει-
ρομός γάρ τε ἀπόδεξις. ἀδηλότε γάρ τὰ Φθεόμνα τοῖς ἔχοντι
ὑπειπονικόν, ὅταν σὸν τὸν αἰακτίων αἴπελθῃ. καὶ σωζομένων τὸ λέ-
γαν σὺ τῇ Λυχῇ τῷ αὐτῷ, σὸν ἔσται γάρ τε ὄειρομός εἶτι, γάρ τε ἀπό-
δεξις. δῆλον τῷ τοιχῷ τοιχόν τοιχον, ὅταν τις ὄειζηται πίτηλον καθ' ἔκε-
10 ια, μὴ ἀγνοῖν, ὅτι δεῖ αἰακτίν τοιχον. γάρ τὸν σύνδεχομένῳ σύνδεσμῳ,
σύνδεσμον τοιχον ὄειρομνα. τῷ γάρ τῷ καθ' ἔκεισον ἡ
ἰδέα, ὡς φασι, καὶ χαρεῖν. αἰακτίου δὲ τοῦτο ἐξ ὄνομάτων εἰς τὸν
λέγεν. ὄνομα δὲ γάρ ποιόν ὄειρομνος. ἀγνωστον γάρ εἶται. τὰ δὲ
κείμενα, κοινὰ πᾶσιν. αἰακτὶ ἀσφαλέσταρχον καὶ σῆμοις τοῦτα.
15 καὶ εἴ τις σε ὄειρομνον; ερθεὶς ἰσχὺν, ηλθεκὼν, ηὔτερον πι, οὐ γάρ
λαφύπαρξι. εἰ δέ τις φαίη μηδὲν καλύψει, χαρεῖς μὲν πολύτα πολ-
λοῖς, ἀμφα μὲν μόνῳ τέτων ὑπάρχειν, ταφτον μὲν ὅτι καὶ αὐτοῖς οἵ.
Τὸν δίποιαν, τῷ λαβώνται τῷ δίποδι. οὐ τῷτο ὑπέρ μὲν τῷ αἰ-
τίων, γάρ αἰακτὶ γένεται, ταφτερόν γάρ ὄντα καὶ μέρη τῶν συνθέτων.
20 ἀλλὰ μὲν καὶ χαρεῖστα, εἴ τοι τὸν αἰακτίων κατεργασθεῖσόν τοι γάρ σύνδειν,
ηἱ αἴμφω. εἰ μὲν δῶν μηδὲν, σὸν ἔσται τὸν λόγον τοῦτο τὰ εἰδή. εἰ δὲ
ἔσται, γάρ τοι αἴσθησι. εἴθ' ὅτι ταφτερόν εἶται. τοῦτα γάρ σὸν αἰ-
ταναιρέσται. ἐπίτηδὲ εἰ τοῦτο μέντον αἴδεια, (ἀσωθετώτερον γάρ τὰ
τοῦτο) ἐπί τοι πολλῶν δεήσει κακεῖνα κατηγορεῖται δέ τοι δὲν οὐδὲν.
25 οἷον, τὸν λαβών, καὶ τὸν δίποιαν. εἰ δὲ μὴ, πῶς γνωμενότε); ἔσται γάρ
ηἱ αἴδεια τις, λινὸς αἰδωνίατον ὑπέρ πλαφόνων κατηγορεῖσθαι ηἱ ἐνός. γάρ δοκεῖ
δέ, ἀλλὰ πᾶσα ιδέα εἶται μεθεκτή. ὡς φρονδῶν εἴρηται, λαμπάνθος ὅπι
αἰδωνίατον σύνδεσμον τοῖς αἰδίοις, μάλιστα γάρ οὐσα μοναχά· οἷον,

373 ἥλιος καὶ ἡ σελήνη. ωρόν γένεσις τάνοιος δὲ παρειθέντα
αὖτα, ὥν αὐτοι φαγουριδίων, ἐπί ἔσαι ἥλιος, ὡς τῷ διατάξει γίνεται
τυχίκρυφές. αὐτὸν γένεσις φαῖη, οὐκέπι ἔσαι ἥλιος, διὰτοπονεῖ
μή. οὐδὲ ἥλιος γίνεται ἵνα σημαῖναι. ἐπί οὐσα ἐτοπίζεται τοῦτο.² οἷον
εἰπεῖτε τούτος δῆλον ὅτι ἥλιος ἔσαι. καί τοι διέρχεται. 5
Διὸς ἡ ἥλιος τοι εἶκεσται ἥλιος, ὡς τῷ Κλέων, ἢ Σωκράτης ἐπει
τῷ φύτευσι τούτοις σχέψεις αὐτῶν ιδέας. γίνοιτο γένεσις αὐτὸν τοῦτο.
ρωμίων, ὅπις ἀληθὴς δικαιολογίαν εἰρηνεύειν.

Φανερὸν δὲ ὅτι καὶ τὸ δοκιμούσαν γίνεται εἴτε
εἰσι, τὰ τε μόσα τῆς ζώων. Οὐδὲν γένεσις κακωτομένον αὐτῶν δέτιν. 10
ταν δὲ γίγνεται, τότε ὅταν ὡς ὑλη πομπά, καὶ γῆ, καὶ πῦρ, καὶ αὔρη. γί-
δεν γένεσις αὐτῶν εἴναι δέτιν, διὰτοπονεῖται. οἷον σωθέσθαι, αριντί πεφτή καὶ γήραται η
ἔξι αὐτῶν εἴναι. μάλιστα δὲ αὐτοῖς τὰ τέμενά τοι πολύχωντας λέγονται μόσα,
καὶ τὰ τέμενά τοι παρεγίνεται μόσα γίνεσθαι, ὅπα καὶ σύτελε γείσα
καὶ διωάμετρον, ταῦτα δέρχεται εἴχειν κατίστασις πάπος θεος σὺ τοι πατέσθαι. 15
δέ τοι εἴναι ζῶα διαφεύγοντα τοι. διὸ δέ μόσα διωάμετρον πομπά εἶσαι, ὁ-
ταν δὲ ἐν κακῷ σωματεῖς φύσις, διὰτοπονεῖται πομπά. διὸ πομ-
πον πομπά. ἐπειδὲ δέ τοι λέγεται ὡς τῷ κακῷ διόν, καὶ γίνεσθαι τοῦτο εἴ-
ναι μία, τοῦτο δὲ μία αὐτοῦ μόσα, ἐν αὐτῷ μόσα, φανερὸν δέ τοι γίνεται, οὐ-
τοῦ δέ τοι γίνεσθαι (γίνεται εἴτε) τὸ παραγμάτων, ὡς τῷ διόν, 20
χείρ εἴτε, ή δέρχη. διὰτοπονεῖται, πίσσων δὲ μία δέρχη; οὐα εἰς γνω-
μονεύεται αἰδίωνται. μάλλον μὲν δὲ μία τοτεν αύσια διόν κακόν εἴναι,
οὐδὲ δέρχη καὶ διόν κακόν, καὶ διόν αἴπον. γίνεται δέ διόν τοι, εἰ τῷ
μηδὲ ἄλλο κατίστασις μηδὲν γίνεται. Οὐδὲν γένεσις πάρχη γίνεσθαι, διὰτο-
πονεῖται εἴχονται αὐτοῖς, δέτιν γίνεσθαι. ἐπειδὲ τοι πολλαχῇ, οὐκέ-
το εἰπεῖται αἴμα. διότι κατίστασις μία πᾶσι πολλαχῇ γίνεται. ὡς τε δῆλον
ὅτι γίνεται τοι κακόν τοι πάρχη τοῦτο τοποθετεῖται γίνεσθαι, διὰτοπονεῖται, εἰ τοι
εἰδὼν λέγονται, τοῦτο μὲν ὄρθως λέγεται γίνεσθαι γίνεται αὐτοῖς, εἰ τῷ γίνεσθαι
εἰσι.

εἰσί· τῇ δὲ σκόποθως, ὅπις ἐν ἔτπι πολλῶν εἶδος λέγεται. αὐτοὶ
δηλοῦται σκόποιοι ἀποδοῦμα τίνες αἱ τοιαῦται ψόσιαι αἱ φθαρίαι
τοῦτο τὸ καθένα ταῦτα καὶ αὐτήτας. ποιεῖσθαι δὲν τὰς αὐτὰς τὰς εἰ-
δὰς τοῖς φθαρίαις. ταύτας γὰρ οὐρανού, αὐταῖς θεοποιού, ταῖς αὐταῖς πατανού,
τοις αὐτηῖς τοῖς αὐτηῖς τὸν ρυματὸν αὐτόν. καὶ ποιεῖται εἰ μὴ ἐν-
εργάζεται τὰ αἴτηα, τοῦτον αὐτὸν οἷμα γίνεται ψόσιαι αἴτηοι, παρὰ δὲ
τῆμαῖς οὐδὲν διέλει. οὐτε καὶ νῦν, εἰ μὴ ἐχειρίδην τίνες εἰσὶν, δὲν εἶναι γὰρ
τηναὶ οὐσιαὶ αἰτηγούν. ὅπις μὲν δὲν τῷτε τῷτε καθάλου λεγεμένων οὐ-
δὲν ψόσια, γάρ τοι δὲν ψόσια τοῦτο μία εἰδέχεται, δῆλον.

- 10 Τί δὲ χρὴ λέγειν ἡ ὄποιον οὐ τὰς οὐσίας, πάλιν μηδὲν οὕτως δέρ-
χεται ποιοτάτημοι λέγωμα. οὐσιαὶ γὰρ τάπεινον εἶσαι δῆλον καὶ πε-
ει ἐκείνης τῆς οὐσίας, τοῖς δέντοι καρχαριούμενον τῷτε αὐτηταῖς οὐσιῶν.
ἐπειδὲν δὲν τὴν ψόσια σφραγίκαμπται οὐσιῶν, τοῦτο μετέπεον. Σητε-
ταῦτο δὲν τῷτε οὐδὲν τὰς, τῷτε δὲν διῆραι αἴτηα οὐτε πάρχει. δέντρο
15 ζητεῖν δέντρο οὐδὲ μοροτάκος αὐτοφοτος, μοροτάκος δέντρον αὐτοφοτος, τοι
ἔτι δέντρο εἰρηνήν ζητεῖν, τῷτε δὲν οὐδὲ μοροτάκος δέντρον, δὲν διῆραι. δέ-
ριν δὲν τῷτε οὐδὲν δέντρον αἴτηα, τοῦτο δέντρο ζητεῖν. δέντρο δέντρον τοι
δέντρον οὐπάρχει δῆλος οὐτα. λέγω μὲν οὖν, ὅπις η σεληνών σκλείπει-
αίτης δὲ, ὅπις αὐτεῖς λέγος καὶ μία αἴτια έπι πομπαν. τῷτε δὲν
20 οὐδὲ μοροφοτος, αὐτοφοτος, οὐδὲ μοροτάκος, μοροτάκος πλινθεῖ οὐσιαὶ λέ-
γοι ὅπις αἰτιαρέον τοις αὐτοῖς ἐκαστον. τῷτο δὲν ιώ, δέντρον εἰ. αἴ-
τητο τῷτο κενον τε καταὶ πομπαν καὶ δέντρον τοις πομπαν. ζητήσει δὲ
αἴτιος τῷτε οὐδὲ μοροφοτος δέντρον ζωον τοιονδέ; τῷτο μὲν δὲν δῆ-
λον, ὅπις οὐ ζητεῖ, τῷτε δὲν οὐσιῶν αὐτοφοτος, αὐτοφοτος δέντρον. οὐ
25 σφραγίτη οὐσια ζητεῖ, τῷτε δέντρον αὐτοφοτος. ὅπις δὲν ιώταρχος, δέντρον δῆ-
λον εἰ. εἰ δέντρο μὴ οὐτας, οὐδὲν ζητεῖ. οὖν τῷτε δέντρο οὐτας δέντρον;
δέντρον φόφος γίνεται σὺν τοις νέφεσιν. αἴτητο οὐτας κατ' αἴτους δέντρον
ζητεύμενον. καὶ τῷτε δέντρο ταδε, οὖν πλινθοι καὶ λίθοι, οικία δέντρον.

Φανερὸν τοίνυν ὅν ζῆται δὲ αὐτὸν. τῷ ποδέ δέ τι θάνατόν εἶ, ὡς εἰ-
 πεῖν λογικῶς. ὁ ἐώς σύνων μὲν δέ τινος εἴενται, οἷον ίστος ἐώς οἰκίας
 ή κλίνης ἐώς σύνων οὐ πέπινος τραφεῖται. αὐτὸν γάρ τοι τῷ ποδῷ. μή-
 λαὶ δέ μὴ θεάσθαι τοι τῷ ποδῷ, θεάσθαι τῷ γίνεσθαι ζῆται τοι τῷ φεύγεσθαι,
 θάτερον δὲ τοι τῷ εἶναι. λαμβάνει δέ μάλιστα δέ ζητο μένον εὖς
 τοῖς μὴ καὶ διλήλων λεγομένοις οἷον αὐτῷ φεύγεσθαι δέ ζῆται τοι,
 μήλαὶ δέ απλῶς λέγεσθαι, διλὰ μὴ δρεῖται, οὐτὶ τάδε ηπόδε. μή-
 λαὶ δέ δημορθώσανται ζῆται. εἰ δὲ μὴ καὶ νὸν τῷ μηδὲν ζῆται, καὶ τῷ
 ζῆται πίγγανε). επεὶ δέ εἶχεν τε καὶ ὑπάρχει δέ εἶναι, δῆλον δὴ
 οὐτὶ τὸν οὐλίων ζῆται. μήλαὶ πίγγανε οἷον, οἰκία παῖδε. μήλαὶ πίγ-
 γει δέ τοι τῷ ποδῷ εἶναι. καὶ αὐτῷ φεύγεσθαι δέ, ηδὲ σῶμα τῷ ποδὶ
 ἔχειν. οὕτε δέ αὐτὸν ζῆται τὸν οὐλίων. τῷ ποδῷ δέ τοι τῷ εἶδος οὐ φί πίγγα-
 ται οὐδὲ θάσια. Φανερὸν γένια, θεάσθαι τῷ απλῶν οὐτε εἶται οὐς ζῆ-
 τησις, θεάσθαι μίδαξις, διλὰ ἔτερος Σέπος δέ ζητήσεως τῷ ποιότων.
 επεὶ δὲ δέ εἴκονος σωμάτεον γάτων, οὕτε εὖ εἶναι δέ ποδοῦ, διλὰ μὴ 15
 οὐσωρεῖς, διλὰ οὐδὲ οὐλαβῆ. ηδὲ συλλαβῆ οὐκ εἶται τὰ σοιχεῖα, η-
 δὲ τριώτῳ δέ βραχὺ α., γάρ δὲ οὐσάρξει πῦρ καὶ γῆ. οὐδελυθέντων γάρ,
 τὰ μὲν οὐκ εἶται, οἷον οὐσάρξει οὐκ εἶται συλλαβῆ τὰ δέ σοιχεῖα δέ, δέ
 πῦρ καὶ ηγῆ. εἴτινά δέ τοι οὐ συλλαβῆ, γάρ μόνον τὰ σοιχεῖα, δέ φωνῆν
 καὶ αἴφων, διλὰ καὶ ἔτερον οὐ καὶ οὐσάρξει γάρ μόνον πῦρ καὶ γῆ, ηδὲ 20
 θερμὸν καὶ ψυχρὸν, διλὰ καὶ ἔτερον τοι. εἰ τοίνυν αὐδίκηκεν
 η σοιχεῖον ηδὲ σοιχεῖον εἶναι, εἰ μὲν σοιχεῖον, πάλιν οὐ αὐτὸς λέγεις
 εἶται. ηδὲ τῷ ποδῷ γάρ καὶ πυρεῖ καὶ γῆς, εἶται οὐσάρξει, καὶ ηδὲ οὐλάχη.
 οὕτε εἰς αὐτῷ φεύγει βαθύταται. εἰ δέ η σοιχεῖον, δῆλον οὐτε γάρ οὐσία, αλ-
 λαὶ πλάνοις, ηδὲ ξενίον αὐτῷ εἶται. οὕτε πάλιν θεάσθαι τὸν αὐτὸν 25
 ἔργον μὲν λέγειν, καὶ θεάσθαι τῷ σαρκὸς, ηδὲ συλλαβῆς. δέξει μὲν αὐτῷ εἶναι
 οὐ τοιότῳ καὶ η σοιχεῖον, καὶ αὐτὸν γε τῷ εἶναι, ποδὶ μὲν σάρκα, ποδὶ δὲ
 συλλαβῆ. ομοίως δὲ καὶ θεάσθαι τῷ μηδῆτων. θάσια δέ οὐκεῖσον μὲν τῷ ποδῷ.
 τῷ ποδῷ.

τῆς πυράρχης τον τὴν εἶναι. ἐπεὶ δὲ ἔνα σόκον γένεσιν τῷ αραγμάτων, διὰ δύο γένεσιν καὶ φύσιν καὶ φύσεις αειθάλειας, φανεῖται οὐδὲν καὶ αὐτην φύσις γένεσις, οὐδὲν γένεσις αὐτην φύσην, διὰ δύο γένεσιν τον τὴν εἶναι, εἰς δὲ μιαρότατην σύνπαργεν ως ὑλην, οἵον τῆς συλλαγῆς τοις διαφοραῖς.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ- 374
πὰ φυσικὴ θητη.

Καὶ δὴ τὸν είρηνεών συλλογήζεσθαι δεῖ, καὶ ασωματικότας δὲ κεφαλήματον, τέλος δὲ πεποίησθαι. εἴρηται δὴ ὅτι τὸν γένον γινεῖται τὰ αὐτα, καὶ αἱ δύο γένη τὰ γένεσις. γένεσις δέ, αἱ μὲν ὄμολογεύματα εἰσιν τὰ πάνταν περιεῖ δὲ τὰν ιδίαν θνήτην απεφύλακτο. ὄμολογά γε γένεσις μὲν αἱ φυσικές· οἷον, πῦρ, γῆ, ὕδωρ, καὶ τὰλλα τὰ απλά σώματα. ἐπίκτα τὰ φυτά καὶ τὰ μόρια αὐτῶν· καὶ τὰ ζῶα, καὶ τὰ μόρια τὸν ζῶον· καὶ τέλος ὁ γένεσις, καὶ τὰ μόρια τὸν οὐρανόν. ιδία δὲ θνήτης γένεσις λέγεται εἶναι, πάτερ εἰδη καὶ τὰ μαθηματικά. ιδίας δὲ δὴ συμβαίνει τὸν λέγων γένεσις εἶναι, διὸ τὸν εἶναι, καὶ δὲ τὸν πάνταν πάνταν. ἐπιδίνως δὲ γένος μᾶλλον τὸν εἶδον, καὶ δικεφόλευτὸν καθ' ἔκεισα. τῷ δὲ κεφόλευτῳ τῷ γένει, καὶ αἱ ιδέαι σωμάτων. καὶ διὸ αὐτὸν γέραλγει γένεσις δικούσιν εἶναι. ἐπεὶ δὲ τὸν οὐρανὸν εἶναι γένεσις, τὸ τέλος δὲ λέγετο ὁ οὐρανός, μηδὲ τὸ πάντα τὸν οὐρανόν. καὶ τὸν τέλον τοῦ γένετος αὐτὸν μιάνεται. ἐπεὶ δὲ ὁ οὐρανὸς λέγεται, οὐδὲ λόγος γε μέρη ἔχει, αναβαθμούντος τοῦ μέρους εἰδεῖν, ποῖα τὸ γένεσις μέ-

ρη, καὶ ποῖα ἔχει τῶν πατέρων οὐλομάδει. ἐπὶ τοίνυν ὅτε θέλεις
θέλεις οὐσία, ὅτε δὲ θέλεις. τοῦτο δὲ τὸ ιδεῶν καὶ τὸ μαθηματικὸν, ὑπε-
ρον σκεπτέον. τοῦτο γάρ τοι αὐθικός οὐσίας τούτων, λέγειοι οὐνεις εἰ-
ναι. νῦν δὲ τοῦτο ὁμολογουμένων οὐσίων ἐπέλθωμέν. αὗταὶ δὲ εἰσὶν
αἱ αἰδηταὶ. αἱ δὲ αἰδηταὶ οὐσίας πᾶσαι, ὥλιν ἔχονται. ἐπὶ δὲ οὐσίᾳ 5
τὰ ὑποκείμενα, διῆγας μὲν δὲ ὥλιη, διῆγας δὲ ὁ λέγεσ. ὥλιν δὲ λέγειον,
μὴ τόδε οὐ θέσας σύνεργεια, διωάριψεν τόδε οὐ. διῆγας δὲ ὁ λέγεσ καὶ
μορφή. ὃ τόδε οὐ ὄν, ταῦτα λέγειον οὐτι. τείτον δὲ διά τέ
των, ἔγγρεσις μόνη τοῦ φθοράς οὐτι, καὶ χωριστὸν αἴπλωσ. τῷ γάρ
κατὰ διά λέγειν οὐσίων, αἱ μὲν, αἱ δὲ 8. ὅπις δὲ οὐτι οὐσία δὲ ὥλιη, δῆ-
λον. οἱ πάσας γάρ ταῦτα αἰτικείμενας μεταβολαῖς, οὐτι οὐ δι-
ποκείμενον ταῦτα μεταβολαῖς· οἶον, κατὰ τόπον, διηνὸν μὲν σύγε-
ντα, πάλιν δὲ διηδοθῇ. καὶ κατὰ αὐτὸν, οὐτι μὲν πηλίκων, πάλιν
δὲ ἐλαστονή μετίζον. καὶ κατὰ διλοίων, οὐτι μὲν σύγενες, πάλιν δὲ
καίμηνον. ὅμοιας δὲ καὶ κατὰ οὐσίας, οὐτι μὲν σύγρεσει, πάλιν δὲ 15
οὐ φθορά. καὶ νῦν ταῦτα κείμενας τόδε οὐ, πάλιν δὲ ταῦτα
μεταβολαῖς κατὰ τέρπον. καὶ αἰκλευθοῦσι δὲ τούτη αἱ αἴλαντα μετα-
βολαί. τῷ δὲ ἄλλωνή μιαρή, δὲ μυστικὴ αὕτη αἰκλευθεῖ. 8 γάρ
αἴλακη, εἰ οὐ ἔχει ὥλιν τοπικήν, τόπο καὶ γῆματιν καὶ φθαρτικήν
ἔχει. Καὶ μὲν διηνὸν φθοράς ταῦτα μεταβολαῖς γίγνεσθαι καὶ μὴ αἴπλωσ, 20
οὐ τοῖς φυσικοῖς εἴρη).

B. Ἐπεὶ δὲ οὐ μὲν ταῦτα κείμενα οὐσίας ὥλιη οὐσία, ὁμολογεῖ-
ται, αὕτη δὲ οὐτι διωάριψ, λειπόν τινας οὐσίας σύνεργας οὐσίας τῷ
αἰδητῶν, εἰπεῖν τίς οὐτι. Δημόκειτος μὲν διῶν τοῖς Διαφοραῖς ἐοι-
κεν οἰολήν εἶ). Τοῦτο γάρ ταῦτα κείμενα σῆμα τινὸν ὥλιν, ἐν τῷ 25
τούτῳ. Διαφέρειν δὲ οὐρανῷ, οὐ οὐτι γῆμα. οὐ Σεπτῆ, οὐ οὐτι θέσις.
οὐ Διαθῆ, οὐ οὐτι πάξις. φάντον) δὲ πολλαὶ Διαφοραὶ δισταγμοῖ οἶον,
πάλιν συνθέσει λέγεται τὸ ὥλιη, οὐτι δισταγμοῖσα κείσει, καθάπερ με-
λίκερο-

λίκετον· τὰ δὲ γέρμφα, οἵον κιβώτιον· Τὰ δὲ δεσμφα, οἵον Φάκελος· Τὰ δὲ κόλη, οἵον Βιβλίον· Τὰ δὲ πλείστα τέτων· τὰ δὲ θέσει, οἵον οὐδὸς καὶ ταύτας ἔργουν. Καῦτα γέρδη τῷ κεῖθαί πως Διαφέρει· τὰ δὲ γέρόντα, οἵον δεῖπνον καὶ αἴρεσον· τὰ δὲ τόπων, οἵον τὰ πνεύματα· τὰ δὲ τοῖς τῷ αἰδηταῖν πάνταιν, οἵον οὐκτορέστην καὶ μαλακήτην, καὶ πυκνότην καὶ μανότην, καὶ ξυρέτην καὶ υγρότην· καὶ τὰ μὲν ἀνίστατα τέτων, τὰ δὲ πᾶσι τέτοις· καὶ ὅλως τὰ μὲν ταύτας ζῆται, τὰ δὲ ἐλλείψει· οἵτε δῆλον ὅτι καὶ θέται, οἵτε μεταχές λέγεται· οὐδὸς γέρδητιν, ὅπιού τως κείται· καὶ θέται, Θ οὔτως αὖταις κεῖθαί σηματίνειν· καὶ θέται χρύσαλλον εἶται, Θ οὔτως πεπυκνῶθαί· εἰνίων δὲ θέται καὶ πᾶσι τέτοις οὐκαθητεῖαι, διὸ τὰ μὲν μεμῆδαί, τὰ δὲ κεκρασθαί, τὰ δὲ μεμέθαί, τὰ δὲ πεπυκνῶθαί, τὰ δὲ ταῖς ἄλλαις Διαφοραῖς κεχεζηθαί, οἵστις ή γείρη, ή ποιητής· λαπίσα οὖν τὰ γρήν τῷ Διαφορῶν· αὕτη γέρδη ταρχαὶ ἔσσονται τῷ εἶται· οἵον τὰ τῷ μέλλον κατέπον, ή πυκνῶς καὶ μανῶ, καὶ τοῖς διῆρις τοῖς τοιάτοις· πολύτα γέρδη Καῦτα ταύτην καὶ ἐλέφατις ζεῖται· εἰ δέ οὐ φύμαντις λαδότην καὶ βαχύτην, πολύτα δέ τοις καὶ καμπύλωφ· τοῖς δὲ θέται, Θ μεμῆδαί εἶται· αἰτικόλυτας δὲ, Θ μὴ εἶται· Φανερὸν δὲ σὺ τέτων, ὅπιείσθι ή οὐσία αἰτία τῷ εἶται· έκαστον, ὅπιστι τέτων ζητητέον, ή θάγητον τῷ εἶται· οὔσια μὲν οὖδεν τέτων, θεσμὴ σωματιαζόμενον· οἵμως δὲ θάγητον σὺ έκάτια· καὶ ὡς σὺ ταῖς οὐσίαις θάτης ὑλικακτηγρεγούμενον, αὐτὴν σλέργατα καὶ σὺ τοῖς ἄλλοις οὐρομοῖς μάλιστα· οἷον εἰ οὐδὸν δέοισε σπαθαῖς, ξύλον ἢ λίθον ὡδί κείμενον, ἐργούμενον καὶ οἰκίαν, πλίνθιον· καὶ οὐδὲ γέρδη αἰδίκείμενα· ή ἐπικαὶ θέται ένεκεν εἰς τοῖς ζεῖται· εἰ δὲ κρύσαλλον, ὕδωρ πεπυκνός ή πεπυκνωμένον ὠδί· σαμφωία δὲ οἴξεος καὶ βαρέος μέτις τοιαδί· Θνατὸν δὲ θέτον καὶ θητὸν τὸ ἄλλων· Φανερὸν δὲ σὺ τέτων, ὅπι ή σλέργατα ἄλλη μάγης ὑλικας· η

• λόγος. τῷ μὲν γένει συνέπειται, τῷ δὲ ἡ μίξις, τὸ δὲ ἄλλο πατῶν εἰρημένων. οὐδὲ τῷ οὐρανῷ, οἱ μὲν λέγοντες τί βέστι οἰκία, ὅπι λίθοι, πλάγιοι, ξύλα, τὰ δυναμένα οἰκίαν λέγοντον. ὑπὸ γὰρ Ταῦτα οἱ δὲ αὐτοῖς σκεπαστοὶ γέγονται καὶ σωμάτων, οὐ οὐκέτι ἄλλο τοις πατερεστέντες, οὐδὲ σύργαται λέγοντον. οἱ δὲ ἀνθρώποι Ταῦτα οὐ δέρντες, τὰ δὲ τείτω, καὶ τὰ δὲ σκηνήτων ψόσια. έοικε γὰρ οὐδὲν δῆλον, τῷ Διαφορῶν λόγος, τῷ εἰδοτες καὶ σύνεργειας εἶναι· οὐδὲ σκηνήτων, τῷ μὲν μάλλον οὐδοίσις οὐχὶ δις Αρχύτας ἀπεδέχετο οὔρους· τῷ συνάμφω γάρ δέ εἰσιν· οἷον, πίβεται νεμέμια; πρεμία σκηνήτηδέεσσι. ὑπὸ μὲν οὖτοις ἀπρ., σύργαται δὲ καὶ ψόσια η πρεμία. Νέονται γαλλών; οὐ μαλότης θαλασσῆτης. Τὸ μὲν ωτοκείριμνον ωτὸν, οὐ δάλατηα· οὐδὲ σύργαται καὶ η μορφὴ, οὐ μαλότης. Φανερὸν δὲ σκηνήτηδειρημένων τίς οὐδηποτέ ψόσια βέστι, καὶ πῶς. οὐ μὲν γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μορφὴ, οὐταν σύργαται· οὐδὲ τείτη, σκηνήτων.

375 ν Δέ μὴ ἀγνοῦσθη οὐκέποτε λαθάνει, πότερον σημεῖνδεῖον-
μα τὸν σωθῆσθαι τὸν δύσιαν, ἢ τὸν σύνεργαταν, ἢ τὸν μορφῶν οἰονήοι-
κία πότερον σημεῖον τὸν κοινὸν, οὐκέποτε σμα τὸν πλάνθων καὶ ξύ-
λων καὶ λίθων ὡδὸν κειμένων. ἢ τὸν σύνεργαταν τὸν εἶδος, οὐκέπο-
σμα. καὶ γε αμφὶ πότερον δυάς τὸ μήκος, ἢ οὐδὲ δυάς. καὶ τὸν, πό-
τερον τὸ χῆραν σώματι, ἢ τὸ χῆραν. αὖτη γὰρ δύσια, καὶ σύνεργατα σώ-
ματος θνητος. εἴη δὲ αὐτὸν καὶ ἐτὸν ἀμφοτέρους δὲ τὸν ζῶον, γάρ καὶ εἰνὶ λό-
γων λεγόμενον, δὲλλος ἡ οὐσία τοφές εἴην. διὰλα τὸν ταπεῖον μὲν πᾶντο
ἀμφέρει ταφές δὲ τὸν ζητοντὸν δύσιαν τὸν αὐθητῆς, εἰδέν. δὲ γάρ
τὸν εἰναὶ τῷ εἶδόν καὶ τῇ σύνεργαταν πάραχθεῖται. τὸ χῆραν μὲν γὰρ τὸν
χῆραν εἰναὶ, τὸν τὸν αὐθητῶπων δὲ καὶ αὐτὸν πρωτόποτος, οὐ τὸν τὸν, εἰ μὴ καὶ 25
ἡ τὸ χῆραν αὐτὸν πρωτόποτος λεγόμενη τα. εἴ τω δὲ θνητὸν μὲν τὸν, θνητὸν δὲ γάρ.
νεταὶ δὴ ζητοντοι, οὐ συλλαβοῦσκαν τὸν σύνεργαταν δύσιαν καὶ σωθῆσσος.
δύσιν καὶ οἰκία, πλίνθοι τε καὶ σωθῆσσοις. καὶ τὸν ὄρθων. δὲ γάρ διτὸν
οἰκί-

σωθεοις, καὶ οἱ μέντις ὅπερ τόπων, ἦν δέ τι σωθεοις οὐ μέντις. οὐμοίωσι
σοῦδε τῷ διήγοντά τε οἷον γέδος θεού, τούτῳ τῷ γέδοντι θεοῖς, ἀλ-
λαχεὶ μάλλον σοῦδε γένεταις. σοῦδε δὴ οὐ αὐτὸς πεπιστείσθι τῷ γένεντοι
ποιῶντας ἄλλα οὐδεὶς εἴτε τοῦτο ταῦτα δέσποινται, εἰ τοῦθεν οὐλη. γέτε οὐ-
χεῖον, γέτε τὸν τοιχίον. διὰ τὸ γένος οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ λέγοντος. εἰ διῆντο τοῦτο
αὐτοὺς τῷ εἴποντι τῷ εἴτε, καὶ γένος τῷ τοῦτο, αὐτὸν αὐτὸν γένος
γένεταις. αὐτόκτη τῷ γένεντοι οὐδεὶς εἴτε, οὐδὲ φθαρτὸν αὐτὸν τῷ
φθείρεαθανατούγενον εἰπεῖν. σοῦδε δέ τοι γένενταις. δέδοξε τοῦ
λωτου τὸν ἄλλας οὗτοι τῷ εἶδος γένεταις ποιεῖν. σοῦδε γένενταις, διὰ τὸν
τοῦ πόδες γένεταις τῷ φθαρτῷ αὐτοῦ στοματικῷ,
χωρίσαι, γένεταις πωδῆλον. πλινθὸν γένεντον οὐκέτι δέδεχε, δῆλον,
οὐσα μὴ οἷον τε τοῦτο τὰ γένεντα εἴτε, οἷον οικίαν ή σκεῦος. ίσως μὴ γένεταις
οὐδὲ γένος εἰσὶν, σοῦδε δέ τοι τὰ ταῦτα, γέτε οὐδὲ διῆνται, οὐσα μὴ φύση
σωμέντηκε. Πώλη γένεταις φύσην μόνου αὐτοῦ τοῦτον τὸν φθαρτοῦς γέ-
15 σίαν. ὥστε τὸν γένεντα οἱ Αἰνιάνειδοι, καὶ οἱ γένεντες αὐτοῖς διέλεγον, οὐ-
πόρεων, ἔχοντες γένεντα λυθηῶσα, ὅπερ τοῦτο εἴτε τὸ δέσποιντος είσα-
σθαι. Τογένεντον, εἴτε λόγον μεταφρόν. διὰ τὸν μὴ τὸ δέσποιντος, σύ-
δέχεται διδαχήσα, ὥστε πρόγνωσην, πίμηδέσποιντον γέτε. οὐδὲ οἷον κατέ-
τερος. ὥστε γένος εἴσι μὴ διδέχεται εἴτε οὐρανὸν γένεταις, οἷον τῆς
20 σωθεοτού, εἴσι τε αὐθιτή, εἴσι τε νοτιτή. σύ, ὥστε αὐτὴν πεφύτευν,
τούτη εἴσιν, εἴτε οὐ κατά θυντος συμφύνοντος λόγος οὐ σερικός. καὶ δεῖ τὸ
μὴ ὥστε πρόσθια εἴτε, δέ τοι ὥστε μορφῶν. Φανερὸν γένεταις δέποιτε εἴτε εἰσί
πιντοι αὐτοῖς αὐτοῖς γένος εἰσί, καὶ γένεταις θυντες λέγοντοι μονάδων.
οὐ, τε γένεντος αὐτοῖς θυντος διαιρετός τε γένεταις εἴτε αὐτοῖς διαιρετα. γέ-
25 γένεταις αὐτοῖς λόγοι) καὶ διεθμός δὲ τοιώτος καὶ ὥστε πρόσθια απ' αὐ-
τοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς θυντος πρωτεύετος, δέ τοι ὥστε αὐτοῖς δέσποιντος,
τούτη εἴτε οὐτοις αὐτοῖς δέσποιντος, διὰ τοῦτο γένεταις αὐτοῖς διαιρετα. γέ-
γένεταις οὐτοῖς πρωτεύετος. γένεταις διαιρετός οὐτοῖς δέσποιντος, τούτη εἴτε

έσται, ἀφαρεθέντος θυνός, οὐ περιστεθέντος. καὶ δύναεται μὲν εἶναι
ηὔχεται, οὐτων δέ τοι ἔχοντος λέγειν τίνι εἰς, εἴ τοφόδην εἰς. οὐ γάρ δέ τοι
δύλος οἶνος σωρός, οὐ εἴ τοφόδην, λεκτέον πίθον ποιοῦντα δέ τοι πολλῶν, καὶ
οὐ διεισπρός εἰς δέ τοι. ὄμοιώς δὲ δέ τοι τοῦ ἔχοντος λέγειν, καὶ τοῦτο εἰ-
κότως συμβάνει. τῷ αὐτῷ γάρ λέγουν, καὶ οὐδόντα εἰς θυνάς, δύλος γάρ
ών λέγεται θυνέος, οἶνον μονάδας θυνάς ηστι γρήγορός, δύλος σύντελέχθα, καὶ
φύσις θυνάς εἶχεται. καὶ οὐτοφόδην οὐδέ τοι δέ τοι αειθμός ἔχει δέ τοι μελλοντικόν
ηπίον, γάρ οὐκ εἰδός θυνάς δύλος εἶδοντα. δύλος εἴ τοφόδην, οὐ μέτρη ληπτή οὐδὲν
θυνέσσας καὶ φθορᾶς τῷ μέλει γεμένην θυνάν, πάντας δέ τοι), καὶ πάντας
ἀδικίαν γίνεσθαι, καὶ τούτοις εἰς δύναεται μάλα γεγονός, εἴσω μέτρον
τοῦ τοῦτον διωρισμένον.

Δ Περὶ δὲ τῆς υλικῆς οὐσίας, δεῖ μὴ λαθαῖν, ὅπει καὶ σχετικόν
αὐτῷ πρότι τοφότου, οὐ τῷ μάτι τῶν ων τοφότων, καὶ οὐτῇ υλη ων
δέχεται τοῖς γηγορίμοις, οἷμας εἶναι θυνοκεία εἰκάσου. οἶνον φλέγμα-
τος δέ τοι τοφότη υλη τὰ γλυκέα, οὐ λιπαρά· χολῆς δὲ τὰ πικρά, οὐ
δύλοις. ίώντας δὲ καὶ ταῦτα σχετικόντας γίνονται οὐ πλείους υ-
λαφούς τοῦ αὐτοῦ, οὐταν θατέρου οὐ τέρερον οἶνον φλέγμα σχετικόντας
χρηστός γλυκέος, εἰ τῷ λιπαρῷ σχετικόντας γλυκέος. σχετικόντας εἰς τοῦ
αναλύεσθαι εἰς τὸν τοφότων υλικὸν τὸν χολικόν. μηχάνης γάρ ποδί^{το}
σχετικόντας, οὐ ποταφόδην εἶσαι, οὐ ποταφόλιθεντος εἰς τὸν τοφότων υλικόν. 20
σιδέρεται δὲ μιας τῆς υλησούστης, ἐπεργάζεται αἵρεται κι-
νησταν αὐτίαν οἶνον, σχετικόντας κινητός καὶ κλίτη. σινεται δὲ τέρερον
η υλη σχετικόντας αὐτίκης, ἐπέρων οὐτων οἶνον τοφίων σχετικόντας η υλη
λου, οὐδὲ διτε τὴ κινήση αὐτία τοῦτο. οὐ γάρ ποτησθεται σχετικόντας εἰ-
είου η υλη. εἰ δὲ αἴρεται σχετικόντας διτε αλλης υλης ποτη- 25
ση, δηλων οὐτη τέχηται η τοφότη ων κινητός, η αὐτή. εἰ γάρ η
υλη τέρερον, καὶ σχετικόντας δέ γεγονός. οὐταν δέ της ζητητη η δια-
ίσιον (ἐπει πλεοναγγεῖται αἴτια λέγεται) πάσσας δεῖ λέγειν τας σύ-
δεξα-

δειγμάτιας αὐτίας· οἶν, αὐθεφόπου τίς αὐτία ως ὑλη; αὐρατήκε-
ταινία; πήδι ωσκινοι; αὐρα δισέρμα; πήδι ως διεῖδες; διπή
ως εἴτε. πήδι ως διεῖνει; διπέλεσ. ίσως δὲ τεῦτα ἀμφω, δια-
πό. δεῖ δὲ καὶ τὰ ἐγγύτατα αὐτία λέγειν. τίς ή ὑλη; μὴ πῦρ ἡ γλῶς,
διλλὰ τίνιδιαν. τοῦτο μὴ διηγεῖται φυσικὸς σίδεος καὶ φυτικὸς, α-
νάκη οὔτε μελέναι, εἴ τις μέτεισιν ὄρθως, εἴ τοῦτο αὐτία τε
τεῦτα καὶ τευτά, καὶ δεῖ τὰ αὐτία γνωστοῖν. θητὸς δὲ τὴν φυ-
σικῶν μὴν αἰδίων δὲ οὐσιῶν, ἀλλος λέγεις. ίσως γάρ διεῖνα τοῦτο
ὑλη, ηὐος τειτίω, διλλὰ μόνον κατὰ τόπον κινητέων. διηγεῖσε
10 δὴ φύσις μὴ μὴ δισία δὲ, τοῦτο ήταν ὑλη, διλλὰ διπέλει-
μον δισία· οἶν τί αὐτίον σκλείνεως, τίς ήλη; διγάρδην, διλ-
λη σελιών διπάρον. δὶ αὐτίον ωσκινησαν καὶ φεύγον διφωτήγη.
δὶ οὖτε εἴναι, ίσως τοῦτο έστι. δὶ αὐτίδεος, οἱ λέγεις, διλλὰ αἴδη-
λεσ, εἰπεὶ μὴ μετὰ τῆς αὐτίας ὁ λέγεις ηὐοις ή οἶν ή ἔκλιψις; τέρποις
15 φωτός. εἰπεὶ δὲ τερπεῖται τοῦτο γῆς σὺ μέσω γηγορίους, οὐσιώ-
τα τῆς αὐτίων λέγεις τοῦτο. υπνου δὲ αἴδηλον τί δι τερπον πάρον. διλ-
λη οὐτοῦ τοῦτο; ναῦ, διλλὰ τύπον κατά θεού τοῦτον; καρδία,
η ἀλλό θεού. εἴτα τοῦτο θεος. εἴτα θεός πάρος διέκεινον, καὶ μὴ δι
τοῦ οἴλου, οὐτε αἰκινοία ποιαδί; ναῦ. διλλὰ αὕτη ταῦ πάροι δι
20 τερπον.

Ἐπεὶ δὲ ένια αἴδει γηγεσεως καὶ φεύγεις διτι, καὶ τοῦτο έστιν, οἶν ε 376
αὐτημά, εἴ τοι εἰσὶ, καὶ ὅλωστε εἰδήν καὶ αἴμορφας διλλη-
κτὴ γήρεται, διλλὰ διξύλοις λαβηται· η ἐκ θεος, καὶ θεοῦ πάρος δι
γηγορίους γήρεται· οὐ πάροι αὐτονανία γήροις, διλλέ-
25 διλλήλων, διλλέτερως λαβηται αὐθεφόποις σκημέλαιος αὐθεφό-
ποι, καὶ λαβηται σκημέλαιος. οὐδὲ πάροις θεοῦ διτι, διλλέ-
σται γηγεσίς διτι, καὶ μεταβολὴ εἰς αἴδηλο. οὐδὲ δὶ αἴδει με-
ταβάλλει διτι, η μὴ, τοῦτο ήταν θεοῦ. ἔχει δὲ σποείαν πᾶσι

τορὸς τάκανία ἡ ὑλη ἡ ἐκάστου ἔχει· οὐδὲ, εἰ δὲ σῶμα δωμάτιον
τῷ, ἐναπόνοι τῷ νόσος ὑγείᾳ, αὐτῷ αἱ μέσα δωμάτιον δὲ τῷ
μὲν ὅξος καὶ οἶνος, τῷ τὸν μὴν καθεύδει τῷ καὶ τῷ δὲ εἰδος ὑλη, τῷ δὲ καὶ τῷ
ρηπον καὶ τῷ φθορᾷ τῷ τῷ φύσιν. Δύο εἰς δέ τις ἔστι, καὶ τῷ φύσιν
οἶνος τῷ καὶ τῷ ὄξοις, οὐδὲ δωμάτιον ὅξος, καί τοι γίγνεται τὸ
ὅξος. καὶ ὁ ζῶν δωμάτιον νεκρὸς, τῷ δὲ, διὰ τὸ συμβεβοκές αἱ φθο-
ραὶ· δὲ τῷ τῷ καὶ τῷ φθορᾷ νεκρὸν δωμάτιον καὶ τῷ ὑλη,
καὶ τῷ δωμάτῳ ὅξοις. γίγνεται τὸν δὲ τῶν ὀντῶν δὲ τῷ πρώτῳ τῷ δὲ τῷ
δὴ τῷ μεταβολῆς εἰς μηδὲν λαζα, εἰς τὸν ὑλινὸν δὲ τῷ πρώτῳ τῷ δὲ τῷ
εἰς τὸν νεκρὸν τῷ ὑλινῷ πρώτῳ, εἰς τὸν δὲ τῷ πρώτῳ τῷ δὲ τῷ
δωμάτῳ, εἰς τὸν δὲ τῷ πρώτῳ οἶνος.

Περὶ δὲ τὸν δύο εἰρηνικόν τοῦτο τὸν δύο εἰρηνικόν, καὶ τοῖς
τὸν αὐτούς, τῷ δὲ τῷ αὐτούς τῷ εἰς τῷ). πρώτων γε δέσποτον πλείω μέ-
ρη ἔχει καὶ μήδεται τῷ σώματος τῷ πρώτῳ, διὰ τὸν δὲ τῷ πλείω μό-
νται, εἴτε τοῖς σώμασι τοῖς μὴν αὐτία τῷ εἰς τῷ
τῷ), τοῖς δὲ γλιφρότητις, τῷ πάρος ἔτερον τοῦτον. οὐδὲ δέσποτος, λέ-
γεται δέται εἰς τὸ σωματόσημα, καθάπερ τὸν Ἰλια, διὰ τὸν εἰς τῷ). τῷ
διών δέται ὁ ποιός εἰς τὸν αὐτὸν πρώτον, καὶ τῷ πάρος τῷ εἰς τῷ, διὰ τὸν
πότερον καὶ τὸ δίποτον· μήδεται τοῖς εἰς τῷ πρώτῳ φασί θυντέων
τῷ δέ τῷ αὐτῷ δίποτον. Τῷ πάρος γε δέ τῷ εἶται αὐτὰ τὸ αὐτὸν πρώτον 20
δέται, καὶ εἴσοντος τῷ μέτεταιοι αὐτὸν πρώτον, τὸν αὐτὸν πρώτον δέσποτος,
διὰ μνοῖν τῷ δέ τῷ μέτεταιοι πρώτος; ὅλως δὴ τῷ αὐτῷ εἰς τὸν αὐτὸν πρώτον εἰναι,
διὰ πλείω, τῷ δέ τῷ μέτεταιοι. Φανερὸν δὴ τὸν δέ τῷ μὴν μετανοῦ-
σιν ὃς εἰώθασιν εἰς τῷ λέγειν, τὸν αὐτὸν λέγειν) δύο διατάσσουσι τῷ λῦ-
σα τῷ δύο εἰς τῷ εἰς δέ τῇ, τῷ πρώτῳ λέγειν, διὰ μὴν ὑλη, δὲ μορφὴ, 25
καὶ τῷ μὴν δωμάτῳ, δὲ τῷ σύνεργεια, δὲ τῷ δύο εἰς τῷ πρώτῳ δέ τῷ εἰς τῷ
τῷ πρώτῳ μνοῖν. εἴτε γε δέ τῷ αὐτῷ δύο εἰς τῷ πρώτῳ δέ τῷ εἰς τῷ πρώτῳ
οὐρανοῦ λεπτοκόρη. εἴτε γε αὐτὸν πρώτον τῷ πρώτῳ τῷ λέγειν. οὐσ-

τε δὲ γητύρων δέσι τί αἴτιον τῷ εἰν εἴδι διαρρήγυλον καὶ τὸ χαλκόν.
 ὃκεῖπι μὲν ἡ δύπειά φαίνεται), ὅπι δὲ μὴν, δέ τοι μορφή. πίστι τούτου
 διαίτιον, τὸ δὲ διωάμφον, σύνεργεία εἴδι), καὶ διὰ τὸ ποιῆσαν τὸ σύσσις
 δέσι λήμεσος; Οὐδὲν γάρ δέσιν αἴτιον ἐτερψιν τῷ τινὶ διωάμφοσφαιραν,
 σύνεργεία εἴδι) σφαιραν, διὰλα τῷτοῦ δὲ τῷτοῦ εἴδι) ἐκατέ-
 ρω. εἴσι δὲ τῆς ὑλης οὐ μὴν νοητή, οὐδὲ αἰδητή· καὶ δεῖ τῷ λόγῳ
 διαμένειν, τὸ δὲ σύνεργον δέσιν, οἷον οὐ κύκλος χῆμα διπλόν.
 οὐσα δὲ μὴ εἶχεν ὑλὴν, μήτε νοητήν, μήτε αἰδητήν, διῆδυσσον
 εἰν θεῖναι δέσιν ἐκεῖσον, ὡς τῷρι τῷρι ὄντος οὐ οὐ, τὸ τόδε, τὸ ποιὸν, τὸ
 10 ποσσόν. διὸ καὶ οὐκ εἴσιν τοῖς σύρισμοῖς, γάτε δὲ οὐ, γάτε δὲ εἴρικαὶ τὸ
 πι τῷτοῦ εἴδι) διῆδυς, εἴν τι δέσιν ὡς τῷρι τῷρι οὐ οὐ. διὸ καὶ εἴσιν ἐτερψιν οὐ αἴτιον
 τῷτοῦ εἴδι) γάτεν τότεν, γάτε τῷτοῦ οὐ οὐ εἴδι). διῆδυς γαλλικόν δέσιν οὐ καὶ
 εἰν οὐ, γάτας οὐ λήμεσον δέσιν καὶ παῖδας, γάτας οὐσιατῶν δέσιν πα-
 εῖται καθ' ἐκεῖσα. διὸ τούτων τῷτοῦ δύπειάν, οἱ μὴν μέθεξιν λέ-
 15 γεισι, καὶ αἴτιον οὐ τὸ μεθέξεως, καὶ τί τὸ μετέχειν δύπεισιν. οἱ δὲ συ-
 σωματίσιαν φυχῆς, ὡς τῷρι Λυκέφρων φησίν εἴδι) τὸ διπλόν μέν δέ
 πίσαθει, καὶ φυχῆς. οἱ δὲ συώθεοις ηγεμονούντων φυχῆς, σύμα-
 θει δὲ τοις οὐσιοῖς λόγοις διπλά ποιήσαν. καὶ γαλλικόν δέσιν
 ηγεμονούσια, ηγεμονούσιος, ηγεμονούσι φυχῆς καὶ σύγειας. καὶ τὸ
 20 χαλκόν εἴδι) τείγων, συώθεοις χαλκοῦ καὶ τείγων. καὶ τὸ λαβυρῖν-
 θεί εἴδι), συώθεοις διπλανείας καὶ λαβυρίτης αἴτιον δὲ οὐ διωά-
 μεως καὶ σύντελε χείρας γητύος λόγων εινοποίουν καὶ Διάφοραί εἴσιται,
 ὡς τῷρι τοις, καὶ οὐδέποτε μὴν μορφὴ τούτη καὶ διωάμφος. δέ τοι
 σύνεργεία. ὥστε οὐμοιον τὸ γητεῖν δέσιν οὐ αἴτιον, καὶ τῷτοῦ εἴδι). εἰν γάρ
 25 οὐ εἴσιν, καὶ τὸ διωάμφος τὸ σύνεργεία εἴν πως δέσιν. ὥστε αἴτιον γάτεν
 διῆδυ πλὴν εἰν οὐ ωσκυνθοσαν τὸ διωάμφος εἰς σύνεργαν. οὐσα δέ μη,
 εἶχεν ὑλὴν, πομπαὶ πληῶς οὐδὲ οὐτα οὐ.

ΑΡΙΣΤΟΤΟΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ-
τα Φυσικὴ Θ.

ΕΡΙ μὴν δὲν τῷ περίπτερον, καὶ περὶ
οὐ πάση αἵ αλλαι κατηγορίαν τὸντος αἰδα-
φέρει), εἴρηται, τοῦτον γοῖς καὶ γάρ τοι
τὸν γοῖς λόγου λέγεται ταῦτα ὄντα, τοι, τε
ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν, καὶ ταῦτα τὰ γοῖς λε-
γόμνα. παύτα γάρ οὖν τὸν γοῖς λόγου,
ώστε εἰ ποιήσει τοῖς περίπτεροις λόγους. ἐπειδὴ δὲ λέγεται δόν, δό-
μὴν δὲ πί, οὐ ποιὸν, οὐ ποσὸν, δέ τοι καὶ διώματι καὶ σύτελέχθαντι
καὶ δέργον, διείσωρθι καὶ τοῦ διώματος καὶ σύτελεχείας.
καὶ περίπτερον τοῦ διώματος, οὐ λέγεται μὴ μάλιστα κυρίως, οὐ
μὴν χειρίμην δέντι περίπτερον περίπτερον περίπτερον οὐδὲν οὐδὲν
διώματος καὶ οὐδέρχεια τῷ μόνον λεγομένων καὶ κίνησιν) δὲν
εἰπόντες τοῦτον σύ τοῖς περίπτεροις σύνεργειας διείσωρθι, δη-
λώσομεν καὶ τοῦτον ἀλλων. ὅπι μὴν δὲν λέγεται πολλαχῶς
οὐδιώματος, καὶ τὸ διώματον, διώρεισαι ἡμῖν σύ ἀλλοις. τόπον δη-
377 οσαὶ μὴν ὁμονύμως λέγοι) διώματος, ἀφείσθασαν. ἔνια γάρ οὐ-
μοιότην οὐδὲ λέγονται, κατά τοῦ περίπτερον μετεπίσια καὶ διωτάτη κα-
διώματα λέγομνα ταῦτα πάντας, οὐ μὴ τοῦ). οσαὶ δέ τοῦ δόμος εἰ-
δος, πᾶσαι δέρχαι θνέτεισι, καὶ περὶ περίπτερων μίαν λέγοι), οὐ δέ-
στι δέρχη μεταβολῆς σύ τοῦτον ἀλλο. οὐ μὴ γάρ τῷ παθεῖν δέν-
διώματος, οὐ δέστι πάσαι πάσαι δέρχη μεταβολῆς παθητικῆς
οὐτοῦ ἀλλος οὐδὲν. οὐδὲν, ἀπαθείας δέντι δέργειν, καὶ φθοράς δέ-
στι ἀλλος οὐδὲν. δέρχης μεταβολῆς θνέτεισι, σύ γάρ τοῖς ἔνεστι πᾶσι 25
τοῖς οὕτοις δέργειν διώματος λόγους. πάλιν δημοταὶ αἱ δι-
νάμεις λέγονται), οὐ τῷ μόνον ποιῆσαι, οὐ τῷ παθεῖν, οὐ τῷ κατελῶς. οὐτε
καὶ

καὶ τοῖς τάπαιν λέγοις, ἐνυπάρχοσι πωσοὶ τῷ μετέπερων λέ-
γοι διωάμεων. Φανερόν ὅτι ἔστι μὴ ὡς μία διώματος
ποιεῖν καὶ πάχειν (διωάτον γένεσι καὶ τῷ ἔχειν αὐτὸν διώματος πα-
γεῖν, καὶ δῆλον ὃτι αὐτός) ἔστι μὲν ὡς δημήτη, ἀλλὰ τῷ πάχειν. εἰσὶ⁵
τοῦ γένους ἔχειν οὐταὶ σφραγίδεις, καὶ τοῦ θόλου σφραγίδεις οὐταὶ, πάχεις
πάχειν, καὶ δῆλον ὃτι ἄλλο. Τοιαπαρέντοι μὴ γέρει καυσόν θεῖον
πεικον αὐτὸν θλαστόν. ὁμοίως δὲ καὶ ὅπερ τὸ ἄλλον. οὐδὲν δὲ τῷ πο-
οιῶντι, οἷον τῷ θερμόν, καὶ τῷ οἰκεδομικῷ, οὐδὲν τῷ θερμανθικῷ, οὐ
δὲν τῷ οἰκεδομικῷ. δῆλον ἡ συμπέφυκεν, φέντε πάχεις αὐτὸν ὑφε-
10 αὐτός. ἐν γένος ὃτι ἄλλο, καὶ τὸ διωάματος καὶ τὸ διωάλεντον καὶ τοιαύ-
τη διωάματος οὐταὶ, τέρποις δέστιν. ὥστε τῷ αὐτῷ καὶ τῷ αὐτῷ πά-
(τὸ διωάματος, ἀδιωάματος. οὐδὲ τέρποις λέγει) πολλαχῆς. καὶ γέρει τὸ
μὴ ἔχοντο τὸ πεφυκός αὐτὸν μὴ ἔχει, οὐδὲν δὲ τὸ πεφυκε, καὶ δῆλον,
οἷον περιτελῶς, οὐ καὶ ὅπωσιν. ἐπ' οὖτοι δὲ, αὐτὸν πεφυκέτα ἔχει.
15 μὴ ἔχει βίον, ἐπερπάθη τοῦτο λέγειν.

Ἐπεὶ δὲ αἱ μὲν τοιαὶ αὐτούχοις ἐνυπάρχοσιν σφραγίδειαι - 8
ται, αἱ δὲ τοῖς εμαύχοις καὶ τοῖς φυχῆις, καὶ τοῖς φυχῆις τοῖς τῷ
γένειον, δῆλον ὅτι καὶ τῷ διωάμεων, αἱ μὲν ἔστον αὐτούχοις, αἱ δὲ
μὲν λέγουσι. δῆλον πᾶσαν αἵ τε χρακαὶ ποιηταὶ καὶ αἱ δημιουραὶ, δυ-
20 νάμιδες εἰσίν. σφραγίδεις γέρει μεταβλητικαὶ εἰσίν τοῦ ἄλλων οὐδὲν ἄλλο. καὶ
αἱ μὲν μεταβλητοὶ πᾶσαν τῷ οὐταὶ οὐταὶ, αἱ δὲ αὐτούχοις,
μία ἔνος οἷον, τῷ θερμόν τῷ θερμανθινούμονον. οὐδὲ ιατρική, νόσου
καὶ θεραπείας. αἴποι δὲ, ὅπιλέγουσι δέστιν οὐ δημιουρούμενοι. οὐδὲ λέγουσι οὐ-
τοὶ δηλεῖ τὸ περιγραμματεῖται σέρποις, πλινθούχωσαντος καὶ
25 ἔστιν ὡς ἀμφοῖν, ἔστι δὲ ὡς τῷ ὑπάρχοντος μᾶλλον. ὥστε αἰδάν-
κη καὶ τὰς τοιαύτας δημιουρας, εἴτε μὲν τῷ οὐταὶ οὐταὶ, εἴτε δὲ
τῷ μὲν καθ' αὐταῖς, τῷ δὲ μὴ καθ' αὐταῖς. καὶ γέρει οὐ λέγουσι τῷ
μὲν καθ' αὐτῷ, τῷ δὲ δημιουρούνται καὶ συμβεβηκός. Τοποφάσει
γέρει

γέρεντοφορεῖ δηλοῖ θὸν αὐτοῖς. οὐδὲ τέρποις ἀσθέτη, θὸν αὐτοῖς. αὐτὴ δὲ ἀπόφορεῖ θατέρου. ἐπεὶ δὲ τὰ σκανδάλα οὐκ ἔμεινεται σὺ φέρεις· οὐδὲ τὸν διάβατον πατέρα λέγον ἔχει· καὶ οὐδὲ τούχην κινήσεως ἔχει πέρχεται, θὸν μὲν υγιεῖν οὐδέται μόνον περιποιεῖ, οὐδὲ θερμανίκεν θερμότερα, οὐδὲ τούχην τούχεστερα· οὐδὲ τὸν διάπειρον ἄμφω λόγου γέρεντον αὐτοῖς, οὐδὲ τούχην τούχομοίως οὐδὲ σὺ τὴν τούχην, οὐδὲ τούχης πέρχεται. οὐτε ἄμφω πέποντας τούχην κινήσεως πέρχεται θὸν ἀλλαγῆσθαι. διὸ τὰ καὶ λέγον δυνατὰ, τοῖς αὖλογούς διατάσσεις, ποιεῖ ταναῦλα. μία γέρεντοφορεῖ πέρχεται) τῷ λόγῳ. Φατερεῖν δέ, καὶ ὅπερ τῇ μὲν τῷ δὲ διαμάθει· 10 καλουστεῖ, οὐδὲ μόνον ποιῶσαν η πατεῖν διώαμις. Ταῦτη μὲν ἔκειν οὐκ αἰτεῖ. αἰδάκη γέρεντοφορεῖ ποιῶσαν, οὐδὲ ποιεῖ. θὸν δὲ μόνον ποιῶσαν, οὐκ αἰδάκη γέρεντοφορεῖ.

γ „ Εἰσὶ δέ θυεσοὶ Φασιν εἴτε οἶον Μεγαρέται, οἵταν σκεργῆ, μόνον διώαδηται· οἵταν δὲ μὴ σκεργῆ, μὴ διώαδηται· οἶον, θὸν μὴ οἰκεῖ· 15 διδοῦσται, μὴ διώαδηται οἰκεδόμειν, ἀλλὰ θὸν οἰκεδόμειωται οἵταν οἰκεδόμηται. ομοίως δὲ καὶ θητὸν διῆσται, οἷς τὰ συμβαίνοντα ἀποπατεῖ, οὐδὲ τὸν ιδεῖν. δῆλον γέρεντοφορεῖ τούτοις οἰκεδόμος ἐσται εἰπεῖ μὴ οἰκεδόμηται. θὸν διάρρηστον εἴτε θητὸν οἰκεδόμων εἴτε θητὸν οἰκεδόμειν. ομοίως δὲ καὶ θητὸν διῆσται τεχνῶν. εἰ διῶ αἰδάκην θὰ τοιάτας 20 ἔχει τέχνας, μὴ μανθάνοντα ποτε καὶ λαμβάνοντα, οὐδὲ ἔχει μὴ ἀποθανόντα ποτε. οὐδὲ ληθῆ, οὐδὲ πάθει θνή, οὐδὲ γέροντας θὰ δητὸς γέτε τέχνας. πάλιν δὲ θητὸν οἰκεδόμησθαι πᾶς λαζανός καὶ τὰ αἴτυα δὲ ομοίως. θετε γέρεντοφορεῖ τούτοις, θετε θερμόν, οὐτε γλυκὺ, οὐτε σλωτὸς 25 „ αἴσθητον θετε γέρει εἰπεῖ μὴ αἰδάκην θητὸν. οὐτε τὸ Πρωταγόρεου λόγον οὐδὲ συμβίσται λέγειν αἰτεῖ. ἀλλὰ μηδὲ οὐδὲ αἴσθησιν εἴξει οὐδὲν αὐτὸν αἴσθηται, μηδὲ σκεργῆ. εἰ διῶ τυφλὸν θὸν μὴ ἔχον οὐτίν, πε- φυκός

Φυκέστι χότε πέφυκε, καὶ ἐπίώσ οἱ αὐτοὶ τοφλοὶ ἔσσονται πολάκις τὸ ημέρας καὶ καφοῖ. ἐπὶ εἰ ἀδινάστιν δὲ τηρηθήσον διωάμενος δύμη θυσίαν, ἀδινάστιν ἔσται θυέαζ. διὰτί ἀδινάστιν θυέαζ, ὁ λέγων οὐτις, πέσεσται, φύσεται. διὰτί δὲ ἀδινάστιν τῷτο ἐσήργητον. ὥστε διατοι οἱ λέγοι διαφεροῦσι, κίνησιν ταῦθι θυέσθαι. αἰτιὴ γάρ το, τε ἐπικῆσται τοι, καὶ διατηρηθήσεται, καὶ πεπονθήσεται, αἴ κατέχηται. ἀδινάστιν γάρ ἔσται αἰαστῆναι, ὅτε μὴ διωάταται αἰαστῆναι. εἰ διαν μὴ σύμβεχεται ταῦτα λέγεται, φανερὸν ὅτι διωάμενος καὶ σύνεργα ἔτερον οὐτιν. ἔχεινοι δὲ οἱ λέγοι, διωάμενοι καὶ σύνεργαται

10 ταῦτα ποιῶσι. μέντοι καὶ μικρόν οὐ διητύσονται αὐτορέν. ὥστε σύμβεχεται διωάτον μὲν οὐτις, μὴ τοι δέ καὶ διωάτον μὴ εἶναι, τοι δέ. ὄμοίως δέ καὶ τῷ μηδὲν κατηγερεῖσθαι διωάτον βαδίζειν οὐ, μὴ βαδίζειν δέ καὶ μὴ βαδίζειν, διωάτον τοι δέται βαδίζειν. ἔστι δὲ διωάτον τῷτο, οὐ, εἰσὶ ὑπάρξη ή σύνεργαται διαλέγεται ἔχειν τὸ διωάμενον, γάρ τον ἔσται αἰδύνα-

15 τοι. λέγω δέ οὐ, εἰ διωάτον κατηγάζει, καὶ σύμβεχεται) κατηγάζεται τῷτο, ἔστι ὑπάρξη τὸ κατηγάζει, διδένεται ἔσται αἰδύναστι. καὶ εἰ κινηθεῖσαι οὐ, οὐ κινηθεῖσαι, οὐ τοι, οὐ τοισι, οὐ τοι, οὐ θυέσθαι, οὐ μὴ τοι, οὐ μὴ θυέαζεται ὄμοίως. ἐλπίζεται δὲ η σύνεργεια τούτομα η πορεὺς τοι τοιελέγχοις συμβιβαλθήσει, καὶ οὐτιν τὰ διῆτα σύντομον μάλιστα. δοκεῖ γάρ η

20 σύνεργεια μάλιστα η κίνησις τοι. μέντοι τοις μὴ θοιν, οὐτοις διαδόσσοις τὸ κινηθεῖσαι, διῆτας δέ θυσας κατηγερεῖσθαι οἷον Διαφοροπάθητος πιθυμητά τοι τὰ μηδὲν οὐτα, κινέτηθα δέ το. τῷτο δέ ὅτι οὐτοις σύνεργεια, ἔσσοις) σύνεργεια. τὸ γάρ μηδὲν οὐταν, ἔντα διωάμενον οὐτιν. οὐτοις δέ, ὅτι οὐτοις σύντελε χειρία οὐτιν.

25 Εἰ δὲ οὐτις τὸ εἰρηθέν διωάτον η ακριβεύτερον, φανερὸν ὅτι οὐτοις δὲ 378 σύμβεχεται) ἀληθέστερον τὸ εἰπεῖν, ὅτι διωάτον μὲν τοι, οὐτοις ἔσται δέ.

ώστε τὰ αἰδύναστα τοι τὴν θυσίαν θύει. λέγω δὲ οἶον, εἰ οὐ φαίνεται διωάτον τοι τὸ Διαφέρεντον μετρηθεῖσαι, οὐ μηδὲν τοι μετρηθεῖσαι), οὐ μη

λεγούμενος θάδυάλεν εἰ), ὅπι οὐθὲν καλύψι μνημάτων οὐ οὔτε
ναι, η̄ γρέαθαι, μή εἰ δέ, μηδὲ ἐσεσθαι· ἀλλ' ἔκεινο αἰάκην σὺν
τῷ μηδεμίων, εἰ καὶ ταῦθιμεθα εἰ) η̄ γεγνέναι· οὐ τόκος εῖτι μὴ,
μνημάτων δέ, ὅπι οὐθὲν εἶται αἰδυάλεν· συμβούστηκε δέ γε· θέρμη
βοστηθαι, αἰδυάλεν. 8 γέρθεται ταῦτα, τε τοῦδε καὶ θάδυά-
λεν. θέρμη σε εἰσάγει νῦν, τοῦδε μὴ, σὸν αἰδυάλεν δέ. ἀμφα δὲ
δῆλον, καὶ ὅπι εἰ τόκος αἴρεται, αἰάκη θέρμη εἰ). καὶ μνημάτων τόκος
τόκος εἰ), καὶ θέρμη αἰάκη εἰ) μνημάτων. εἰ γέρθεται αἰάκη μνη-
μάτων εἰ), οὐθὲν καλύψι μὴ εἰ) μνημάτων εἰ). ἔτω δὴ θάτη μνη-
μάτων. οὐκοῦν οὔτε θάτη μνημάτων εἰ), εἴτε τόκος θάτη, θάτην αἰδυάλε-
λεν εἰ) συμβαίνει. θάτη γέρθεται αἰάκη εἰ). ἀλλ' οὐδὲν αἰδυάλεν. ἔτω
δὴ αἰδυάλεν. εἰ δὴ αἰδυάλεν, αἰάγκη εἰ) θάτη, αἰάκη καὶ θέρμη εἰ).
ἀλλ' οὐδὲν θάτη μνημάτων καὶ θέρμη. αἰάγκη θάτη μνη-
μάτων, καὶ θέρμη εἶται μνημάτων, εἰ τοῦτο εἴχον, ὡς τόκος αἴρεται,
αἰάκην εἰ) θέρμη. εἰ τόκος αἴρεται μνημάτων εἰ), μὴ η̄ μνημάτων θέρμη
βέβαιος, θάτη θέρμη μετέπειτα· καὶ εἰ τόκος αἴρεται μνημάτων αἴ-
ρεται θέρμη μνημάτων εἰ), εἰ εῖτι θάτη, αἰάκην εἰ) καὶ θέρμη. θέρμη μνη-
μάτων εἰ) δὲ αἰάκης θέρμη εἰ), εἰ θάτη μνημάτων, τόποι σημαντέαν
η̄ θάτη, καὶ οὐτε, καὶ οὐδὲν μνημάτων εἰ), κακεῖνο τότε, καὶ τόποι εἴναι
αἰάκην.

20

ε. Αἴπασῶν δὲ τῷ μνημάτων τόπον, τῷ μηδὲ συγγενῶν, οἷον τῷ
αἰσθήσεων· τῷ δὲ εἴδῃ, οἷον τόκος αὐλεῖν· τῷ δὲ μαζήσθι, οἷον τῆς
τῷ περιῶν, τοῖς μηδὲ αἰάκην περιεργόσαν τοῖς εἴχον οὐσαί εἴδῃ· καὶ
λέγω· τοῖς δὲ μηδὲ τοιάποτες, καὶ τοῖς διπλά τόποις πάραχν, σὸν αἰάκην.
ἔπει δὲ θάτη μνημάτων, τὸ μνημάτων καὶ ποτὲ, καὶ πᾶς, καὶ οὐδὲ οὐδὲ
αἰάκην περιεργόσαν τῷ μηδεμιώτερῷ· καὶ τὰ μηδὲ κατὰ λέγων μνη-
μάτου καίνην, καὶ αἱ μνημάτες αὐταῖς μετὰ λέγων, τὰ δὲ αἰλούτα καὶ
αἱ μνημάτες αἰλούτα, κακεῖνας μηδὲ αἰάκην τῷ εμπέψας εἴναι, τού-

τας.

εας δὲ σὺ ἀμφοῖν· τοὺς μὲν τοιαύτας δυνάμεις αὐτίκη, ὅταν ὡς δύναται δὲ παθητικὸν καὶ δὲ ποιητικὸν πληνοῖται, δὲ μὲν ποιῆσι, δὲ πάρχειν· ἔχεινας δὲ τοὺς αἰτίαν. αὗται γέροντες πάσας, μία ἐνὸς ποιητική· ἔχεινας δὲ, τῷν διατίτιον. ὥστε ἄμα ποιήσι τὰ στατικὰ. τῷτο δὲ ἀδικάτον. αἰτίαν καὶ σημεῖον λέγεται τὸ τῆς ποιητικῆς ὕρεξιν τοποτέρου γέροντος αἱρέγηται, καὶ εἰς τῷτο ποιήσι, ὅταν ὡς δικαίαται τοσαρχήν καὶ πληνοῖται παθητική· ὥστε δὲ δυνατὸν καὶ λόγον ἀπόδει αἰτίαν, ὅταν ὁρέγηται, οὐ τε ἔχει τὸν δικαίον, καὶ ὡς ἔχει, τῷτο ποιῆσι. ἔχει δὲ παρόντος τῷ παθητικῷ καὶ ωδὶ ἔχοντος ποιῆσι. εἰ δὲ μὴ, ποιῆσι οὐ δυνάσται. δὲ γέροντος τῷ ἔξω καλύπτοντος τοποτέρου γέρεος εἰδεῖσθαι, οὐδὲν ἔπι δεῖ. τὸν γέροντος δικαίου εἶχε, ὡς ἔπι τῷ δυνάμει ποιῆσι. ἔπι δὲ οὐ ποιήσως, διλλούμενος πάντας, τὸν οἷς αἴφαρτοτεται καὶ τῷ ἔξω καλύπτοντα αἴφαρτον γέροντα τῷ σὺ τῷ διερευμῷ τοποτέρων ἔντα. διὸ θεᾶς ἐαν ἄμα βούληται, η̄ επιθυμή ποιῆσι, διό τοι τὰ στατικὰ οὐ ποιήσει. οὐ γέροντος εἶχε αὐτῶν ἄμα τὸν δικαίον, γάρ δὲ ἔπι τῷ ἄμα ποιῆσι η̄ δικαίον, ἐπειδὴ διατίτιον, τὸ ποιήσι.

Ἐπεὶ δὲ τοῦτο τὸ κίνησιν λεγεμένης δυνάμεως εἴρη^{ται} (τοῦτο τὸ κίνησιν λεγεμένης δυνάμεως εἴρη^{ται}), τοῦτο τὸ στεργείας διερεύοντος, πί τε διτίν η̄ στεργήτα, καὶ ποιῶν π. κ. γέροντος δυνατὸν, ἄμα δῆλον ἔσται διαφεύγειν, ὅπις μόνον τῷτο λέγεται δυνατὸν, ὁ πέφυκε κινέσθαι ἄλλο, η̄ κινέσθαι μέτα ἄλλο, η̄ ἀπλῶς, η̄ σφόδρα πινά, διλλά καὶ ἑτέρως. διὸ ζητεῖτε καὶ τοῦτον διηλθομένον. ἔπι δὲ η̄ στεργήτα δὲ ὑπάρχει δὲ τοποτέρων, μή οὖτας ὡς φρέσκερεμένος δυνάμει. λέγεται δὲ δυνάμει, οἷον, τὸ ξύλο Ερυμῖνος, καὶ τῇ ὅλῃ τὸν ἡμίσθιον, ὅτε αἴφαρτείν αἱρέσθαι τοις οὐρανοῖς καὶ δι μήδεωσιν τα, αἱρέσθαι τῇ διωρῆσμα πόδε στεργία. δῆλον δὲ η̄ διτίν τη̄ καθ' Ἑκάστη τῇ ἐπαγγεῇ, οὐ βιβλέψια λέγεται,

καὶ ὃ δεῖ πάμπος ὅργην ζητεῖν, ἀλλὰ δὲ αἰσθατὴν συνωφρύν· ὅπις
 δοκιμόδομοι, ταῦτα δὲ δοκιμόμενον καὶ δέχεται γένεσις, ταῦτα δὲ κα-
 θητὸν· καὶ δέ όρῶν, ταῦτα δὲ μύσον μὲν, ὅπιν δὲ ἔχον· καὶ δέ ποκε-
 κριμόν τοις ὑλησ, ταῦτα δὲ μύσον καὶ δέ αἴπερ γαστρίν, ταῦτα
 δέ αἱρεταίνον. Ταῦτα δὲ τὰ δέξερος θάτερον μόνον, ἐπωήται· 5
 ἐργασία φωτισμένη, θατέρω δὲ δέ μωσατόν. λέγεται δέ σινεργεία,
 τὰ πάμπα ὄμοιώς, ἀλλὰ δὲ δέ μνάλογον, ὡς τοῦτο τοῖς τέταρτοις, δὲ ταῦτα
 ποτοῦ· δέ τοι ταῦτα λέγεται· καὶ διαδίκτη σινεργεία πολλοῖς τούτοις· 10
 ταῦτα, οἷον ταῦτα ὄργανα καὶ βασίζονται, καὶ ὄρωρινά. Ταῦτα μὲν γένος
 δέ γένεται· καὶ αὐτοῖς καὶ δύνηθενταί ποτε. δέ μὲν γένος ὄρωριν, ὅπις
 δέκαται· δέ τοι δέκαται μωσατόν. δέ δὲ αἴπερ γένεται παθαδά-
 μα δέκτην, ὡς σινεργεία εύσόμυνον γενετικόν, ἀλλὰ γνώσθ. δέ γένος μὴ υ-
 πολιππεῖν τὰ διακρίσιν, διποδίδωσι. δέ τοι διαδίκτη σινεργεία ταῦτα τὰ 15
 σινεργείαν, ταῦτα δέ ταῦτα σινεργεία. ἐπειδὲ τὰ ταῦτα ενώνεται πέ-
 ρας θερμία πέλεος, ἀλλὰ τῷ τοῦτο δέ πέλεος· οἷον τοῦ ιχναρνήν, δέ
 ιχναρνήν. αὐτὰ δέ στοιχοι ιχναρνή, πέλεον τοῦτο τοῖς κινήσι, μὴ υπάρ-
 χονται ὥν ἔνεκεν ή κίνησις, σόκον ἐστι. Ταῦτα ταῦτα σινεργεία, δέ τελεία γε.
 δέ τελεος, ἀλλὰ ἐκείνη σινπάρχει δέ τελεος καὶ δέ ταῦτα σινεργεία· οἷον 20
 δέκτην, ἀλλὰ καὶ φερετήν τοῦτο, καὶ γενόντεν, ἀλλὰ δὲ μυστάντην, καὶ μερι-
 θηκεν· δέ μὲν γάρ εται, καὶ γάρ ιασται· δέ τοι, καὶ δέ τοι γίγηκεν· ἀλλὰ δὲ
 μέδαγμοντεῖ δέ μέδαγμοντεν. εἰ δὲ μὴ, εδέ, αὐτοῦ ποτε παύεσθαι, ὡς
 αρθρόταν ιχναρνή· τοῦτο δέ τοι, ἀλλὰ τοῦτο καὶ τοῦτο γίγηκεν. τότεν δὲ μὲν κι-
 τοτεις λέγεται, τοῦτο δέ σινεργείας. πᾶσαι γένος κίνησις αἴτελης, ιχνα- 25
 σία, μάθησις, βάσισις, οἰκεδόμησις. αὐταὶ δὲ κινήσεις, καὶ αἴτελης
 γε. δέ γένος αἴτια βασίζεται καὶ βεβαίησις, δέ μὲν οἰκεδόμηται καὶ οἰκεδόμη-
 ται, δέ μὲν γίγηται καὶ γέγονεν, δέ κινήσιμη καὶ κεκίνηται· ἀλλὰ δέ τερον γή-
 κεται

χινδ καὶ κινηται. ἐώσφεντος καὶ οὐδὲ μάθασαν, καὶ νοῦς καὶ νεόνκε.
τὸν μὲν διὰ ποιῶντας στέργειαι λέγω, ἐκείνους δὲ κίνητον. Τὸν
διὰ στέργειας τὸ τέλος καὶ ποῖον, σὺ τέτταν καὶ τὸν ποιῶντα δῆ-
λον ἡμῖν ἔστω.

- 5 Πότε δὲ διωάμφοτινέκεσον, καὶ πότε διέσφεντον. οὐ γάρ δέ τις
ποτεοῦ, οἰονή γῆ, ἀρ' εἶται διωάμφοτις θερπος, οὐδὲ διλαμπάλλον
ὅταν οὐδὲν γένυται στέργεια, καὶ διέσθε τὸ πόνον ιώσεις. ὡς δέ τοι διέσθε
τοσιατεκῆς απόθη αὐτούς φεύγειν, γάρ διπλούχης, διλέστητο
διωάμφοτις, καὶ τέτταν εἶται οὐταῦν διωάμφοτος δὲ τὸ μὴν τοῦ
10 Διφνοίας σύτελε χεία γηγορίδης, σὺ τὸ διωάμφοντος, ὅταν βγα-
λητός γίγνεται μητέρος καλύπτοντος τὸν σκόπον. ἔχει δὲ τοῦ
μαζορίδης, ὅταν μητέρας καλύπτει τὸν σκόπον αὐτην. ὄμοιως δὲ διωάμφο-
καὶ οικία, εἰ μητέρας καλύψει τὸν τέτταν καὶ τὴν ὑλην τὸ γίγνεσθαι οι-
κιαν. γάρ εἴτενό δεῖ πορευεσθαι τὸν στρέματα, οὐ μεταβαλλεῖ,
15 τὸ διωάμφοικία. καὶ εἶται τὸν αὐτὸν καταστάτως, οἵσαν εἴξωθεν οὐδέ-
χηται φέρεσθαι, καὶ οἵσαν δὴ τοῦ αὐτην ταῦχον, οἵσα μητέρος τὸν
εἴξωθεν εμποδίζοντες εἴσται διὰ αὐτούς οἰον, διαστέργεια γάπω. δεῖ γάρ τοι
αμφορεύει μεταβαλλεῖν. ὅταν δὲ οὐδὲν διφνοίας στέργειας οὐ τοιού-
τον, οὐδὲ τὸ τέτταν διωάμφοτος. ἔχειν δὲ ἐπέρας στέργειας δεῖται, ὡς δέ τοι γῆ,
20 γάπω αἰδρίας διωάμφοτος. μεταβαλλεῖσθαι γάρ εἴσαι χαλκός. ἔοικε δὲ ὁ
λέγομεν εἴτε τόδε, διλέσθεινον οἰον τὸ κιβώτιον, γάπωλεν, διλα-
ξύλινον. διέσθε τὸ κιβώτιον γῆ, διλαξύλινον. πάλιν δὲ γῆ, εἰ γάπως μή
αμφοτερούς, διλαξύλινον, αὐτοῦ ἔχεινον διωάμφοτος πλάνης, διέσφεντος οἴον,
τὸ κιβώτιον, γάπων, διέσθε γῆ, διλαξύλινον. τέτταν γάρ διωάμφο-
25 κιβώτιον καὶ γάπων κιβώτιον αὐτην, απλῶς μὴ τὸν απλῶν, τουδὶ δὲ το-
δε γάπωλεν. εἰ δέ οὐ εἶται τὸ περιθών, οὐ μητέρη κατ' αὐλο λέγεται ἔχει-
νον, τὸ τέτταν περιθών γάπων εἰς γῆν αειτίην, οὐδὲ αὖτε μὴ πύρ, διλα-
ξύλινος, διέσφεντος γάπων περιθών, οὐ τόδε οὐ καὶ οὐδεία. τέτταν γάρ διφ-

φέρει δὲ καθόλευ, καὶ δὲ τοποκείμενον, παῖς εἶναι καὶ τόδε πι, οὐ μὴ εἴ-
ναι· οἷον τοῖς πάθεσι δὲ τοποκείμενον αὐτὸς ποτε καὶ σῶμα καὶ ψυ-
χὴ, πάθος δὲ δὲ μοροτικόν, καὶ λαθητόν. λέγει δὲ τοῦ μοροτικῆς ἐγένο-
μένης ἔκεινος μοροτική, ἀλλὰ μοροτικόν καὶ τὸ λαθητικόν αὐτὸς ποτε,
ἀλλὰ λαθητόν. οὐδὲ βασιζοντες κίνητος, ἀλλὰ βασιζοντες κίνητος
μένον, οὐδὲ δὲ ἔκεινον. οὐστα μὲν ἄπιστα, δέχατεν τοσία· οὐστα δὲ μὴ
ἔπιστα ἀλλὰ εἰδός πι, καὶ τόδε πι δικατητερούμενον, δέχατεν υλητική
τοσία υλική. καὶ ὅρθως δὲ συμβάντες δὲ ἔκεινον, τὸ λέγεαθα καὶ τὴν
υληστὴν τὰ πάθη ἀμφω γένος εἰσα. πότε μὲν δὲν λεκτέον δυ-
ναμένη, καὶ πότε δὲ, εἰρηνή). 10

η. Ἐπειδὲ δὲ τοφέτερον μιώειται ὁ σταχυς λέγεται, φανερῷ οὖτι
τοφέτερον σινέργεια δυνάμεως θέτει. λέγει δὲ δυνάμεως, οὐ μό-
νον τὸ ὀψιομένον οὐ λέγεται σύρχη μεταβλητική ἀλλὰ φύσις
τοῦ ὀψιομένου οὐλασ πάσοις σύρχης κινητικῆς ηταντικῆς. καὶ γὰρ οὐ φύσις
σινέργεια γένεται. σινέργειαν αὐτῷ γέρει διάτη δυνάμη. σύρχη γέρει
κινητική, ἀλλὰ σοκὸν δὲ μὴ φέρει, ἀλλὰ σὸν αὐτῷ οὐδὲν. πάσοις δὲ τὸ
αὐτοῦ τοφέτερον οὐ σινέργεια, καὶ λέγει καὶ τὴν τοσία. γρόνια δὲ
θέτει μὲν οὐστα, έστι δὲ οὐστα. παῖς λέγει μὲν δὲν τοφέτερον, δῆλον.
δῆλον παῖς σινέργειας σινέργησα δυνατόν, έστι δὲ τοφέτερος δυνατόν.
οἷον λέγει οἰκεδομική, δὲ μαρτυρον οἰκεδομεῖν. καὶ οὐσικήν, δὲ
δυνάμενον οὐσικήν καὶ οὐσιατόν, δὲ ματατόν οὐσιατόν. οὐδὲν αὐτὸς λέ-
γει καὶ θέτει τὸν οὐσιατόν. οὐστε αἰαίκη δὲν λέγει τοφέτερον οὐδὲν, καὶ οὐ
γνῶσιν τῆς γνώσεως. παῖς δὲ γρόνια τοφέτερον οὐδὲ, δὲ ταῦτα εἰδότε
αὐτόν σινέργεια τοφέτερον, αἰειθμῶν δὲ τοῦ. λέγει δὲ τοῦτο, οὐτε τοῦδε
μὲν τοῦ αὐτὸς ποτε τοῦ οὐτοῦ καὶ σινέργεια καὶ τοῦ σίτου καὶ τοῦ
ἴπασου καὶ τοῦ ορῶντος, τοφέτερον παῖς γρόνια οὐλη, καὶ δὲ τοφέτερος
καὶ δὲ τοφέτερον. αὐτὸς μὲν οὐσική αὐτὸς ποτε, καὶ σῖτος, καὶ οὐρῶν,
σινέργεια δὲ τοφέτερον. ἀλλὰ τούτων παῖς γρόνια τοφέτερον οὐ-

20
25

τα σύνεργειά, ἐξ ὣν ταῦτα ἐγένετο. αἱ γὰρ σκηναὶ μάρμαροντος, πα-
νίσται δὲ σύνεργειά ἔν, ταῦτα σύνεργειάς ὄντος· οἷον αἱ θεοποιός δέ, πα-
νίθεοπον, μορφής ταῦτα μορφικοῦ, αἱ κυνοῦ τός πνος ταφό-
τελος δὲ κυνοῦ σύνεργειά ἔνδην. εἰρηνή δὲ σκηναῖς πνοσταχήτω
τὴ πτῶμα εἴδει δὲ αὐτό. δῆτα δοκεῖ αδιώαστον εἶναι οἰκεδόμον εἰ-
να, μὴ οἰκεδόμησταντα μηδὲν, ηκιθαειστὸν μηδὲν κιθαεισαντα. ὁ
γὼ μαντάνων κιθαειστὸν, κιθαειστὸν μαντάνων κιθαειστὸν. ὁμοίως
ὅτιοι διῆσι. θεοὶ σεφισικός εἰλεγένετο, ὅτι σὺν ἔχων πιστὸν ε-
ιο πιστόντων, ποιόσδε δὲ τὴν θητείμην. οὐ γὰρ μαντάνων σὸν ἔχει, διλα-
θεὶς τὴν γνομήν γεγραμμένην, καὶ τὴν ὄλωσιν γνομήν, κεκινη-
θεῖς π. διλογον δὲ σκηναῖς κινήσεως τῷ πο, καὶ δὲ μαντάνοντα
αἰδίκην ἔχειν τὴν θητείμηντὸν. διλα- σῶν καὶ ταύτη γε δη-
λον, ὅτι δὲ σύνεργεια καὶ σύντας ταφότελος τῆς μάρμαρου καὶ τὰ γέ-
νη νεονταὶ χρόνον. ἀλλὰ μηδὲ κακούσια γε. ταφότον μηδὲ σῶν ὅπι πά-
τη γέρεσδε υπερεχει, δέ εἰδει καὶ τὴν οὔσια ταφότελος· οἷον, αἱ πρπα-
δος, καὶ αἱ θεοποιότελος. δὲ μηδὲ γάρ ἔνδην ἔχει δὲ εἶδος, δὲ δη-
ὖ. καὶ ὅτι ἀπόλητος σύρχειτο βασίζει δὲ γνομήν, καὶ τέλος. αρ-
χὴ γάρ δὲ οὐ ἔνεκεν τὴν τέλοντος ἔνεκεν ηγέρεσις. τέλος δὲ δὲ τέρ-
πο γάλα, καὶ τότε γάλευν μάρμαρος λαφυρόντα. τὸ γάρ δὲ οὐ φένε-
χωσιν ὄρῶσι πάτην, διλα- ὅπιας ὄρῶσιν οὐ φένειχοσιν. ὁμοίως δὲ καὶ
οἰκεδόμηκεν, οὐα οἰκεδόμηκος· καὶ τὸν θεωρητικὸν, οὐα θεωρ-
οιν. διλα- οὐ θεωρητον, οὐα θεωρητικὸν ἔχωσιν, εἰ μὴ οι μελετῶν-
τες. δὲ τοιούτη γάλη θεωρητον, διλα- οὐαδί, οὐα θεωρητικὸν δέοντα θεωρητον. ε-
ιτην δὲ γένετο μάρμαρος, ὅπι εἴληθοι αἱ εἰσι δὲ εἶδος. οὐταν δέ γένετο σύνεργειά
ἡ, πότε δὲ τῷ εἴδει δέετον. ὁμοίως δὲ καὶ δὲ τῷ δημόσιον, καὶ ὣν κι-
νοις δὲ τέλος. διλα- οὐαδί οι διδάσκοντες σύνεργον πατητέλειζα-
τες, οὐονταὶ δὲ τέλος διποδεδωκέντα, καὶ ηφύσιοις ὁμοίως. εἰ γάρ μη
832

ζτω γίγνεται), ὁ Πάσανος ἐρμῆς ἔστι. ἀδηλος γνῶν ἐπιτελήμη, εἰ
ἔσω τὸ ἔξω, ὡς αὐτὸς κακεῖνος. Τὸ γέροντον, τέλος· οὐδὲ σύνεργεια, Τὸ
ἐργον. διὸ καὶ τόνομα λέγεται σύνεργεια καὶ σύνεργον, καὶ συντείνει
τοφεστιών σύντελέχθαι. ἐπεὶ δὲ τοῦ μηδὲν ἐργάζειν τὴν χρηστιάνην
οὐτεως τὸ σύνεργον, καὶ γένεται τοῦτο τούτων ἐπεργον ἀπό τοῦ φίλους

380 ἐργον· ἐπ' αὐτῶν τὸ γίνεται οὐ, οἷον ἀπό τοῦ οἰκεδόμητος, οἰκία τοῦτο
τῶν οἰκεδόμητον ὅμοιος γένεται τοῖς, εἴτα μὴ τέλος, εἴτα δὲ μᾶλλον
τέλος τὸ διωρίμεως γένεται. Τὸ γέροντος οἰκεδόμητος σύνεργον οἰκεδόμου μέ-
ντος, καὶ αὐταὶ γίγνεται καὶ ἔστι τῇ οἰκίᾳ. οὕτων μὴ διῶν ἐπεργον πέντε γένεταιν πα-
ρατίνων τὸ γιγνόμενον, τὰ τοντοὺς τὸ σύνεργεια σὺν τῷ ποιείον
μηδὲν γένεται, οἷον οὐ τοις οἰκεδόμητοις σύνεργον οἰκεδόμου μηδέν, καὶ οὐ φαν-
τοῖς σὺν τῷ οὐ φαντοριμένῳ ομοίως δὲ καὶ τοῦτο τὸ μᾶλλον, καὶ ὅλως τὸ
κίνητος σὺν τῷ κινητόμενῳ. οὕτων οὐ μηδὲν μᾶλλον οὐ ἐργον τοῦτο τὸν
σύνεργειαν, σὺν αὐτοῖς οὐ πάρχει σύνεργεια· οἷον οὐ σύνεργος σύνεργον οὐδὲν
καὶ ηὔσεία σὺν τῷ θεωρεῖται, καὶ οὐ σύνεργον τῇ θυγατρὶ. διὸ καὶ
οὐδὲν διαμαντία. ζωὴ γνῶν καὶ ποιαὶ τὸ γένεται. ὥστε Φανερὸν οὐτοί οὐδείς
καὶ τὸ εἶδος, σύνεργεια τὸ γένεται διωρίμεως· καὶ αὐτῷ εἰ πομβητή
γένονται εἰς πομβαῖς σύνεργεια ἐπέρχεται πομβή ἐπέρας, ἐως τὸν
αἱρετικοῦτος πομβηταῖς διλλά μηδὲν καὶ κινειωτέρως. τὸ μηδὲν γέρον
αἱδία, πομβήτερα τῇ θυσίᾳ τὸ φαρτῶν. ἔστι δὲ γένεται διωρίμενος αἱδίον.
λέγετος δὲ οὐδεὶς πάσα διωρίμενά ματαὶ αὐτοῖς φάστεως ἔστι. Τὸ μηδὲν γέρον
μηδὲν διωρίτον οὐ πάρχει, σὸν αὐτὸν οὐ πάρχει εἰπεῖν. Τὸ διωρίτον τὸ πομ-
βητέχει μηδὲν σύνεργειαν. Τὸ ἀρχεῖ διωρίτον εἶται, σύνδεχεται καὶ εἶται καὶ
μηδὲν εἶται. Τὸ αὖτε ἀρχεῖ διωρίτον καὶ εἶται καὶ μηδὲν εἶται. Τὸ τὸ διωρίτον μηδὲν
εἶναι, σύνδεχεται μηδὲν εἶναι. Τὸ δὲ σύνδεχομένον μηδὲν εἶναι, φαρτῶν, οὐ
αἱδίων, οὐ τὸ αὐτὸν οὐδὲν οὐ λέγεται σύνδεχεσθαι, μηδὲν εἶναι, οὐ τὸ πόνον, οὐ
τὸ ποσόν, οὐ τὸ ποιόν. αἱδίων δὲ τὸ κατ' θυσίαν σύγενται πομβαῖς τὸν

αἱδία-

ἀφθάριων ἀπλῶς, διωάμεδ' οὐτὸν ὃν ἀπλῶς κατά ποτὲ τοῦτον κα-
λύδ, οἶον, ποιὸν, η̄ ποῦ. Σκέργεια ἀρχα ποθύτα; Οὐδὲ τὸν τότε αἰών-
κης οὐταν, καὶ τοι τῶν τα ψεῦτα. εἰ γάρ τῶν τα μὴν, οὐδὲν αὐτὸν.
Οὐδὲ δὴ κίνησις, εἴ τις οὐτὸν αἴδιος· γάρ εἰς θυντήραν αἴδιον, οὐκ
5 οὐτοῦ τοῦ διωάμενον κινθύμην, διλόνη πόθεν, η̄ πῆ. τότου δὲ υἱὸν οὐ-
θὲν καλύψας αρχήν. οὐδὲ αἴσι σκέργειον ὥλιος καὶ ἀρά, η̄ οὔτε οὐ-
χρυσός, η̄ χρυσός φοβερός μή ποτε τῇ, οὐ φοβοῦται οἱ τοῖς φύσεως. 8-
δὲ καίμιντο δρῶντα· γάρ εἴ τοι τῶν δύναμιν τὸν αἰτιφάσεως
αἵτης, οἶον, τοῖς φθαρτοῖς κίνησις. οὐτε δηπίπονον εἴ τοι τῶν σωμάτων
10 καὶ τοῖς κίνησις. η̄ γάρ γοίσια, υἱὸν καὶ δύναμις γοῖσι, οὐκ σκέργεια
αἴτια τότου μημεῖται· οὐτοῦ δὲ φθαρτα καὶ τὰ σὺ μεταβολῆς οὐτα,
οἷον γῆ καὶ πῦρ. η̄ γάρ τῶν τα αἴσι σκέργειον καθ' αὐτὰ γάρ καὶ σὺ αὐ-
τοῖς ἔχει τῶν κίνησιν. αἴ τοι δημήτριος διωάμενος, οὐδὲ ὡν μιώεισαι, πᾶσα
τὸν αἰτιφάσεως εἰσι. Τοῦ γάρ διωάμενον αὐτὸν κινθύμην, δύνατον καὶ μὴ αὐτό,
15 οὐσα γε καὶ λέγειν. αἴ δὲ αἴλεγει τῷ παρθναί καὶ μή, τὸν αἰτιφάσεως
ἔσοντα αἴ αὐταί. εἰ δρά τινες εἰσι φύσεις τοιαῦται, η̄ γοίσια, οἶος λέ-
γεσσον οἱ σὺ τοῖς λέγοις τοῦτον ιδέας, πολὺ μᾶλλον δηπιτήμον αὐτὸν εἴη,
η̄ αὐτὴ δηπιτήμον. καὶ κινθύμην, η̄ κίνησις. Τῶν τα γάρ σκέργεια
μᾶλλον, ἐκεῖνα δὲ διωάμενος τότεν. οὐτοι μὴ γνωστορεον η̄ σκέρ-
20 γεια, καὶ διωάμεως η̄ πάσις δρχῆς μεταβλητικῆς, φανερόν.

"Οἱ δὲ γῆ βελτίων η̄ αποδημοτέρευτον αποδημάτας διωάμεως θ
η̄ σκέργεια, σὺ τῶν δημεδῆλον. οὐσα γάρ τοι δύνασθαι λέγεται,
τούτον οὐτὸν διωάτον τάνακτία· οἶον, δύνασθαι τοι λεγόμενον υ-
γιαίνειν, τούτον οὐτόν, η̄ δημοσιόν, καὶ ἄμα. η̄ αὐτὴ γάρ δύναμις τῆς
25 υγιαίνεν καὶ καίμιν, η̄ ἕρεμεν καὶ κινθάσαι, καὶ οἰκεδομεῖν καὶ κα-
παδομῆν, η̄ οἰκεδομεῖσθαι καὶ καταπίσθαι. Τοι μὴ διηδύνασθαι
τάνακτία ἄμα τοῦτον τάρχειν, τὸ δὲ στάσια, ἄμα, ἀδύνατον. καὶ τοῖς
σκέργειας δὲ ἄμα ἀδύνατον τοῦτον τάρχειν, οἶον, υγιαίνειν καὶ καίμιν.



ώστιν αἰάγκη τύπων θάτερον ἐπί πάγαδόν. Τὸ δὲ δινίας ὁμοίως
ἀμφότερον, οὐδεὶς τέρερον. οὐδέσσα σύεργατα, βέληνον. αἰάγκη δὲ καὶ
τὴν τῶν κακῶν διέλεσκε τὸν σύεργαταν ἐπί χειροῦ τῆς διωά-
μεως. Τὸ γὰρ διωάρμην, ταῦτα ἀμφω τάνατον. δῆλον ἀρχεῖ
τοσσοῦ εἶναι τὸ κακὸν τῷ πάτερα σύεργατα. Οὔτε γάρ τῇ φύσει
τὸ κακὸν τῆς διωάμεως. Καὶ ἀρχεῖσθαι τοῖς ἄλλοις σύρχονται τοῖς
αἰδίοις οὐδένεν ἔστιν, οὐτε κακὸν, οὐτε ἀμφτημα, οὐτε μεφθαρμέ-
νον. καὶ γάρ οὐδεφθορά τὸν κακὸν ἔστιν. Εὐείσκεται δὲ καὶ τὰ
σύεργατα σύεργεια. διαφεύγει τὸ διείσοχειον. εἰ δὲ οὐ
διηρημένα, φατερεῖται τοῦτο. οὐδὲ δὴ σύνπαρχε διωάμην. Αλλὰ τὸ δύο 10
ορθαῖς τὸ πείγανον; οἵτινες μίαν στρυμών γενίαν, ἵστη δύο ορ-
θαῖς. εἰ δὲν αἴπποι οὐ τούτοις τὸν πληθεῖον, ιδούντες τοῦτο δῆ-
λον. Σύγχρονοί τοις τὰ διωάμηντοι, εἰς σύεργατα αἰσχυ- 15
ληνα δίεισκε. αἴτοι δὲ, οἵτινοις οὐ σύεργατα. Ωστε δέ σύεργειας
ἡ διωάμηντα σύγχρονοις ποιουμένειον. Οὔτε γάρ τὸν γένος
σύεργαταν κατέσειθμόν.

Ἐπειδὲ δὲ τὸν λέγεται καὶ τὸ μήδον, τὸ μήδητα τὰ γήμετα τοῦ
κατηγορειῶν, τὸ δὲ καὶ τὰ διωάμηντα σύεργατα τύπων, οὐ τάνατον, 20
τὸ δὲ κυριώτερον, ἀληθεῖς οὐδεῖδος. τύπων δὲ τὴν τῷ πάτερα σύερ-
γαταν ἔστι τὸ συγκείσθαι οὐδιαρθρότα. Ωστε δημιθεύς μὲν οὖτος
διηρημένον οἰόμηνος διαρθρότα, καὶ τὸ συγκείμηνον συγκείσθαι. Εἴ-
σι δέ οἱ σταύλως ἔχων, οὐ τὰ σύεργατα ποτ' ἔστιν, οὐδὲ τοῦτο 25
λέγομεν. οὐ γάρ σύγχρονος οὐδεῖσθαι μήθως σε λαβητεῖν, εἰ
σὺ λαβκέσ. ἀλλὰ σύγχρονος οὐδὲ λαβκένειν, οὐ μεῖς οἱ φάίτες τύπο
δημιθεύομεν. εἰ δὲ τὰ μὲν δεῖ σύγκειται, οὐδὲ διωάμηντα διαρεθεῖναι,

πά δή αἰτιοὶ μηρυταί, καὶ ἀδυάναι σωτερίαι, πά δή σύνδεχται
πάντα. Θ μὴ εἴναι δέ τι συγκειαδηταί καὶ εὐεῖ). Θ δὲ μὴ εἶ),
Θ μὴ συγκειαδηταί, ἀλλὰ πλείω εἶ). τοῖς μὲν διατάσσεται
να, οὐκτὸν γένει) φύσις καὶ δημητρίδες, καὶ οὐ λόγος οὐκτὸν καὶ
διαδέχεται στέ μὲν δημητρίδες, στέ δὲ φύσις. τοῖς δὲ πά αἰτι-
ναται δημητρίδες, οὐ γένεται στέ μὲν αἰτιότες, στέ δὲ φύσις, ἀλλ
αὶ τῶν ταῦτα δημητρίδες καὶ φύσις. τοῖς δὲ δὴ τὰ αἰτιότες, οὐ δὲ εἰ-
ναι, οὐρανὸς εἶ), καὶ Θ αἰτιότες καὶ Θ φύσις. οὐ γέρε δέ τι σωτεροί.
ώστε εἶ) μὴ, ὅπου σύμκτατο μὴ εἶ) δέ, εἰς μητρομήνον θ., ωστρ
10 Θ λαβούντες εὔλογον, οὐ Θ αἰτιόμενοι τὰ θεάμενοι. τοῖς δὲ Θ δημη-
τρίδες καὶ Θ φύσις. ομοίως ἐπιπάρει καὶ ἐπειναν. οὐ ωστρ 8-381
οὐ Θ αἰτιότες δέ τοι τά ταν Θ αὖτο, οὐτας διδέ Θ εἶ), ἀλλ᾽ εῖται Θ μὲν
δημητρίδες, Θ δὲ φύσις. Θ μὲν θεάτρον καὶ φάνατροι δημητρίδες. οὐ γέρε ταῦ-
τα πετάφασι καὶ φάσις. Θ δὲ αἴρονται μὴ θεάτρον. αἰτιότες
15 γέρε τοῖς δὲ πίστιν, οὐκ εἶται, ἀλλ᾽ οὐ κατά συμβεβηκός. ομοίως
δὲ καὶ τοῖς ταῦτα σωτερούσιοις. οὐ γέρε δέ τινα αἰτιότες. καὶ
πᾶσαι εἰσιν αἱρεγεία, οὐ διωάμει. εὔνοον γέρε αἷ, καὶ ἐφθείρεται.
τοῦτο δὲ Θ δέ τοι αὖτο, οὐ γένεται, τοῖς δὲ φεύγεται. εἴκονος γέρε αἷ ε-
γίνεται. οὐτας δὲ δέ τοι εἴναι οὐ καὶ αἱρεγεία, τοῖς ταῦτα οὐκ
20 εἶται αἰτιότες, ἀλλ᾽ οὐδὲν, οὐ μή. ἀλλὰ Θ πίστιν γιγτεῖται
τοῖς αἰτιόν, εἰ ποιῶντα δέ τοι, οὐ μή. Θ δὲ εἴ) ως Θ αἰτιότες, καὶ Θ
μὴ εἶ), ως Θ φύσις, έν μὲν δέ τοι εἰσι σύγκριται, αἰτιότες. Θ δὲ εἰ
μὴ σύγκριται, φύσις. Θ δὲ εἴναι, εἰς τοῦ οὐ, οὐτας δέ τοι. εἰ δὲ μὴ
οὐτας, οὐκ εἶται. Θ δὲ δημητρίδες, Θ νοστατά. Θ δὲ φύσις, οὐκ ε-
25 εῖται, τοῖς δὲ αἰτιότες, ἀλλὰ αἴρονται, οὐχ οἵα οὐ τυφλότες δέ τοι. οὐ μὴ
γέρε τυφλότες δέ τοι, ως αἱ εἰς Θ νοστατάν οἵας μὴ εἶχοι τίς. φαε-
ρόν δὲ καὶ οὐ τοῖς τῷ αἰτιότεν οὐκ εἶται αἰτιότεν κατά Θ ποτὲ,
εἰ τίς οὐ παλαιμέσσαις αἰτιότεν οὐ, Θ τείχων, εἰ μὴ μεταβολῆς,

Οὐκοίστατη ποτὲ μὴ δύνο ὄρθας ἔχειν, ποτὲ δὲ οὔ. μεταβάλλοις
γέρας ἀλλά παντὶ, περὶ γάρ οἰον ἀρπιονάειθμὸν πεφτον μὴ εἶ-
ναι μηδέτερα, η̄ θνατὸν μὴ, θνατὸς δὲ γάρ. αειθμῶν δὲ πεφτεῖνα σοστὲ τύ-
πο. γάρ εἴπι τίνα μὴ, θνατὸς δὲ οὐκοίστε), ἀλλὰ ληθεύσας ή τελ-
εῖται, ως δεὶ γίγνεταις ἔχοντος.

5

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ- ΤΑ ΦΙΩΝ ΚΑΙ Ι.

Ο εἴναι ὅτι μὴ λέγει) πολλαχῶς, καὶ τοῖς πεφτεῖσι
πολλαχῶς μηρυμάνθως εἰρηνή) περότερον. πλεο-
ναχῶς δὲ λεγετούμενός, οἱ συμκεφυγαμένοις 10
ποιεῖσι πενταρετοῦ πλεοντας κακὸν αὐτὲς
λεγετούμενοιν, ἀλλὰ μὴ κατά συμβεβηκός.
τό, τε γέροντες, η̄ απλῶς, η̄ μάλιστα γε
τὸ φύσικὸν μὴ ἀφῆ, μηδὲ δειπνῷ καὶ τέταυ μᾶλλον εἴναι κατερ-
περον, ὃν αἰδιαρετωτέρεσι η̄ κίνησις κακὸν μᾶλλον απλῆ. εἴπι τοις τοι, 15
κακὸν μᾶλλον τὸ ὄλεν καὶ ἔχον θνάτορφων κακὸν εἰδός. μάλιστα δὲ εἴ̄ πι
φύσις τοις τοι καὶ βίᾳ, ως τῷ οστε κάλλη, τῷ γόμφῳ, τῷ συμδέομα.
ἀλλὰ εἴχεις δὲ αὐτῷ τὸ αἴτιον τὸ σωματεῖον. τοις τοις δὲ ταῖς μίαν
τὴν κίνησιν εἴ̄, καὶ αἰδιαρέτον τόπῳ κακὸν γέροντος. ως τε φανερὸν εἴ̄ πι
φύσικήν τε σύντονος σύρχεισι τοπεῖσι, τὴν πεφτίσιν. οἷον λέγω 20
φορεῖσκυκλοφορεῖαν, ὅπι τὸ πεφτον μέγεθος εἴ̄. τὰ μὲν δὴ οὕ-
πτας εἴ̄, η̄ σωματεῖον, τὰ δὲ ὡν αὐτὸν λέγοντες εἴ̄. τοιαῦτα δὲ ὡν η̄
κίνησις μία. Σιαῦτα δὲ ὡν αἰδιαρέτος αἰδιαρέτος δὲ τὸ αἰδιαρέτου
εἴδος, η̄ αειθμῶν. αειθμῶν μὲν δῆ, τὸ κακὸν ἔκειτον αἰδιαρέτον. εἴδος
δὲ, ταῖς γνωσταῖς καὶ τῇ θετερήμῃ. ωςθὲν αὐτὸν εἴ̄ πεφτον τὸ τοπεῖσιν 25
αἴτιον

αὐτοις τῷ ἑνός. λέγεται μὲν δῶν δὲν ποσαυταχῶς, πότε σωματίς
 φύσις, καὶ δὲν ὅλου, καὶ δὲν καθ' ἐκεῖνον, καὶ δὲν καθ' ὅλου. ποδύτα δὲν ταῦ-
 τα ἔν, τῷ ἀδιαίρετον εἰ), τῷν μὲν τὰν κίνησιν, τῷ δὲ τὰν νόησιν, πά-
 δὲν λέγουν. δεῖ δὲν καθαρισθεῖν τὸ χώραντας ληπτέον λέγεται ποῖα
 5 πεντέν λέγεται, καὶ πέντεν δὲν εἰ), καὶ οὐδὲν αὐτὸν λέγεται. λέγεται μὲν
 γάρ δὲν θεσματαχῶς, καὶ ἐκεῖνον ἔσται ἐν τάξιν, ὃν αὐτὸν πάρχοι τις
 τάξιν τῷ πάνω. δὲν δὲν εἰ), ὅτε μὲν τάξιν οὐκ ἔσται, ὅτε δὲν ἄλ-
 λω, οὐ καθαλλονταί τοι ὀνόματι βέτι, τῇ διωάμεστῃ ἐκεῖνα. ὡς
 αφεὶς τοιχείων κατάπτας, εἰ δέοι λέγειν, οὐτε τοῖς ταχήμα-
 10 τοι διέβειζοντα, καὶ τῷ ὀνόματέον δὲν οὔρου διποδίδοντα. εἴτι μὲν γάρ ὡς
 τοιχείον, δὲν πῦρ (εἴτι μὲν ιστικαθ' αὐτὸν δὲν ἀπέφεν, οὐ πάλιο τοιχ-
 τον) εἴτι μὲν ὁσά. 8 γάρ δὲν μέν πνεὺ καὶ τοιχείω εἰ), διὸν ὁσά μὲν
 ταχήματι οὐκ φύσις δὲν πῦρ τοιχείον. δὲν οὐρα σημαῖνε, τῷ το-
 δὶ ουριβετηκέναι αὐτῷ, οὐ δὲν οὐ στότου ὡς ταχέτου σινπάρ-
 15 χοντες. γάρ τως καὶ οὐτε αἴτιον καὶ ἕνος τῷν πιάταν αποδέτων. γάρ καὶ δὲ-
 ένι εἰ), δὲν ἀδιαίρετο δὲν εἰ), οὐδεὶς παύδε οὐκέτι ἀγωείσω, οὐ τό-
 πω, οὐ εἴδε, οὐ διανοίᾳ, οὐ τῷ ὅλῳ καὶ μιωεισμένῳ. Μάλιστα δὲ
 μέριω εἰ) τρώτων ἐκείσου γῆρος, καὶ κυριώτατα τῷ ποσσοῦ. Καὶ δῆ-
 θεν γέ καὶ οὐτε τὰ ἄλλα ἐλίλυθε. μέρον γάρ δὲν φί δὲν ποσσὸν γη-
 20 νώσον). γηνώσκεται δὲ, οὐτε, οὐτε θμῶν δὲν ποσσὸν οὐ ποσσόν. οὐδὲ
 θμῶς ἀπασ, οὐτε. οὐτε ποδῶν δὲν ποσσὸν γηνώσκε) οὐ ποσσόν, πῷ εἰ), καὶ φί
 τρώτων γηνώσκε), τῷ τῷ μέν εἰ. δέσπι δὲν οὐτε θμῶν δέρχεται οὐτε
 θμῶς. Καὶ δῆθεν δὲ καὶ οὐτες ἄλλοις λέγε) μέρον, φί τρώτων τε ἐ-
 κείσον γηνώσκεται, καὶ δὲν μέρον ἐκείσου εἰ, οὐ μήτε, οὐ πλάτε, οὐ
 25 βαθή, οὐ βαρές, οὐ πάχες. δὲ γῆ βάρεος καὶ τάχος, κηνὸν οὐτες οὐ-
 ασθεῖσις. μητὶον γῆ ἐκείσον αὐτῶν. οἶον βάρεος τό, τε οὐποστονιῶν ἔχον
 ροπίνω, καὶ δέχονται βαρούμενοτες. καὶ πάχος, τό, τε οὐποστονιῶν κί-
 νησιν ἔχον, καὶ δὲν βαρούμενοι κανθίσως. εἴτι γάρ οὐ τάχος καὶ τῷ

βερεδέος, καὶ βάσεις τῆς κυριοτέρου. οὐ πᾶσι δὲ τοῖς, μέρον καὶ
 σύρχην ἐν ταῖς αἰδίαιρεσιν, ἐπείκαὶ σὺ ταῖς γραμματικής γράμμαται ὡς
 αἴτομα τῇ ποδιάᾳ, πονταχοῦ γέρας μέρον ἐν τῷ ζητεῖσθαι αἰδίαι-
 ρεσιν. τῷ ποδὲ δὲ ἀπλοῶν, οὐτὸν ποιῶν, τῷ ποσῷ. ὅπου μὴ σὖν δό-
 κει μὴ εἶ αἴφελεν ἢ ταρσούτερα, τῷ ποάκειβες δὲ μέρον. δέ τοι
 τῷ αὐτοθιμοῦ ἀκριβέστερον. τὸν γάρ μονάδα πιθασι ποντικόν αἰδί-
 αίρεσιν. σὺ δὲ τοῖς αἴτοις μητρῶται δὲ ποιάτον. ἀπὸ γάρ τοι
 ταλάντου, καὶ αἱ τῷ μείζονος, λεγότοι αἱ καὶ ταρσούτερα ταχιά-
 "Φαρετέν μᾶλλον, οὐ δὲ τῷ εἰλάτιον. ὥστε αὐτὸν οὐ ταρσότου καὶ
 "τὸν αὐθιμον μὴ εἰδέχεται), τῷ ποντίτες ποιώνται μέρον, καὶ οὐ-
 "γράμματος ξηρῶν, καὶ βάσεις καὶ μεγάθων. καὶ τότε οἵονται εἰδένειν δὲ
 ποσοὺ, ὅπου εἰδῶσι δέ τοι τῷ τῷ μείζῳ. καὶ δὴ καὶ κίνησιν τῇ αὐ-
 τοῦ κινήσιν τῇ ταχίστῃ. ὀλιγοτόν γάρ αὐτῷ ἔχει γέρον. δέ σὺ
 τῇ αἴστρολογίᾳ δὲ ποιάτον εἶναι, δέρχην καὶ μέρον (τὸν κίνησιν γάρ ὁ-
 μαλῶν τασθεῖ), καὶ ταχίστην τὸν τῷ ποσῷ, ταρσούτερον εἴνοισι. 15
 382 Τὰς αἴτας καὶ σὺ μοροκήδιεσις, οὐ πάλαι τοις. καὶ σὺ φωνὴ σοι-
 χεῖσιν. καὶ ταῦτα ποντίτα ἐν τοῖς οὐτοῖς, ὃς ὁ σκοινόν οὐ δέ εἶναι, δὲλλος
 τῷ εἰρητοῦ). Οὐκ αἱ δέ αὐτοθιμῶν δὲ μέρον, δὲλλος σύντε πλείω.
 οἷον αὐτοῖς δύο, αἱ μή κατὰ τὸν αὐτοῦ, δὲλλος σὺ τοῖς λέγοις. καὶ
 αἱ φωναὶ πλείουσι αἱς μετεγύριν, καὶ οὐ δέρματες δύο μερές-
 ται, καὶ οὐ πλαύσι, καὶ τὰ μεγάθη ποντίτα. οὗτοι δὲ ποντίτων μέ-
 τρον δέ εἶναι, οὐτὶ γιανέροιν εἴξων θετινούσια, μιαροῦτες οὐ κατὰ
 δὲ ποσού, οὐ κατὰ δὲ εἰδῶς. καὶ δέ τῷ ποσῷ εἴναι αἰδίαιρεσιν, οὐτὶ δὲ ταρσό-
 τον εἴκαταν αἰδίαιρεσιν. οὐχ ὁμοίως δὲ ποσῷ αἰδίαιρεσιν, οἷον ποιέι καὶ
 μονάδα. δὲλλος δὲ μὴ ποντίτη, δὲλλος εἰς αἰδίαιρετα ταρσούτερα τὸν αὐθιμη-
 τον εἴτε λόγος, οὐτοῦ εἴρηται οὐδὲν. ἵστως γάρ ποσῷ συνεχής μιαρετόν.
 αἱ δὲ συγγένεις δὲ μέρον, μεγάθων μὴν γάρ μέγεθος, καὶ καθ' ἕκα-
 στον, μήκους μῆκος, πλάτους πλάτος, φωνὴν φωνή, βάσεις βά-

ερ, μονάδων μονάς. οὗτος γάρ δεῖ λαμβάνειν, ἀλλ' όχι ὅπερ αεριθμὸς αειθμός. καί τοι εὖ δόμοις, ἀλλ' όχι ὁμοίως αἰξιοῖ, ἀλλ' αἴσθητο εἰ μονάδων μονάδας αἰξιώσῃς μέρον, ἀλλὰ μὴ μονάδα. ὁ δὲ αειθμὸς πλῆθος μονάδων· καὶ τὸν ὄπισθιμον μέροις τῷ πλευτάτῳ λέγεται, καὶ τὸν αἴθουν θλιψίαν, ὅπη γνωεῖσθαι θλιψίαν τοῦ αὐτοῦ, ἐπεὶ μετεποταμοῖς, η̄ μετεύονται. ἀλλὰ συμβαίνει τοῦτο, ὡς τῷ αὐτῷ εἶ διῆγε ήματις μετεύοντος, ἐγνωσταὶ πλίκει ἐστοῦν, παῖς δὲ πῆγας θεῖται ποσῦτον ήματος ὄπισθιαλόν. Πρωταρχός εγειρεῖται αὐτὸς πρὸς πομπήν των εἴδων μέρων, ὡς τῷ αὐτῷ εἰ τὸ ὄπισθι τοι μονα εἰπών, η̄ δὲ αὐτοιόμενον. τὸ τοι μή, ὅπερ ἔχοσιν οἱ μηδὲ αἴθουσι, οἱ δὲ ὄπισθιμοι, οἱ φαρμακοί μέρα τῆς πανοκτεινίαν. Οὐδέποτε δὴ λέγεταις τοι τὸν φαίνονται πλέγμα. ὅπιλόν σου τῷ εἰναις, μάλιστα θεῖται δόνομα ὁ αἴθοντος, μέρον τὸ κακοκυριώτατον τῆς ποσοῦ, εἴται τῆς ποιῆς, φανερόν. ἔσται δὲ ποιῶν, δόνος, αὐτῷ αἰδίσιος αἴρεσθαι τὸ δόνον κατὰ δόνον. δέ, αὐτῷ κατὰ δόνον. δέ τοι αἰδίσιος τὸ δόνον, η̄ αἴσθησις, η̄ δέ τοι.

Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν φύσιν ἐπιτητέον ποτέρως εἶχε, καὶ δέ τοις Διαπορήμασιν ἐπήλθομεν, πίθην θεῖται, καὶ πῶς δεῖ τοῦτον αὐτὸν λαβεῖσθαι πότερον ὡς οὐσίας Ήνὸς οὔσιας αὐτὸν τὸ εννέας, καθάποτε οὐ τε Πυθαγόρεοι φασι παρέπεδον, καὶ Πλάτονος, τοῦτον, η̄ μελλοντούσκονταί τις φύσις, καὶ πῶς δεῖ γνωειμετέρως λεζέναι, καὶ μᾶλλον, ὡς τοι οὐσία φύσις. ἐκείνων μηδὲ γένος, οἱ μηδὲ τῆς φύσιος εἰναι φυσι δέ τοι, οἱ δὲ αἴθρες, οἱ δὲ δόνοι πότερον. εἰ δέ μη δέ τῆς οὐσίας δικαστὸν δικαστὸν εἶται, καθάποτε οὐσίας τοῖς τοῖς τοῖς εννέασ, καὶ τοῖς τοῖς τοῖς εἰρηταὶ λέγονται, οὐδὲ μή τοι οὐσία, ὡς ἐν τῷ οὐσίᾳ τὰ πολλὰ δικαστὸν εἶται (κοινὸν γάρ) ἀλλ' η̄ κατηγορίμα μόνον, δῆλον ὡς οὐσίᾳ δέ τοι. δέ γάρ δέ τοι, καὶ δέ τοι καθάποτε οὐσίας πομπήν τοι. ὡς τε ὑπερτατὰ γένος φύσις τοῖς

καὶ ἐσίαι χρειαῖσι τῷ μὲν πολὺν εἰσὶν, τῷτε δὲ ἐν φύσις αὐτὸν χρέος εἴη
 τοις αὐτοῖς αὐτοῖς, διὰ τοῦτο οὐδὲ δόμον, οὐδὲ τὸ γένος. επὶ δὲ ὅμοιως
 ὅπερ πρότερον αἰδίκηνον ἔχει. λέγεται δὲ ισαχῆς δόμον καὶ δόμον. οὐτε
 ἐπειδὴν τὸν τοῖς ποιοῖς θέμα τὸ δόμον καὶ τὸ γένος. οὐτε
 ποσοῖς, δῆλον ὅτι γένος ὀλοκληρωτέον οὐ δόμον, οὐτε τὸ γένος δόμον·
 οὐδὲ δόμον γένος φύσις αὐτῷ. διλλάδι μὲν ἐν γένεσιν μαστίν
 οὐδὲ δόμον γένος φύσις αὐτῷ. οἷον δὲ λαθεῖν, εἶπα τὰ ἄλλα ἐκ τόπου καὶ τὸ μέ-
 λενος φαίνεται γιγνόμενα. δέ μὲν μέλαι, σέρποις λαθεῖν, οὐτε τοῦτο
 φωτὸς σφότος. τόπος δὲ ἐστι σέρποις φωτός. οὐτε εἰ τὰ ὄντα τὸν γένος μασ-
 τία, τὸν αὐτὸν αἰτίαν τοῦ ὄντος. διλλάδι τὸν δῆλον δόμον γένος αὐτῷ
 μαστίων. καὶ δόμον τὸν αὐτὸν τὸν εἰναι, οἷον δὲ λαθεῖν. οὐτοῖς δὲ καὶ εἰ μέλη τὰ
 ὄντα τὸν αἰτίαν τοῦ ὄντος αὐτῷ. μέσεως μάρτυτοι. διλλάδι τὸν αἰτίαν τοῦ
 σία αὐτῷ. καὶ δόμον τὸν αὐτὸν τὸν γένος τὸν εἰναι, διλλάδι μίσεως. οὐτοῖς δὲ
 καὶ δόμον τὸν φθορῶν σοιχείων τὸν αὐτὸν τὰ ὄντα αἰτίαν τοῦ
 γένος φωτίζειν. καὶ εἰ γέρματα φθορῶν σοιχείων, φθορή αὐτὸν τὸν αἰτίαν τοῦ
 γένος φωτίζειν, τὸ πελέγων. οὐδὲ αὐτὸς λέγεις καὶ δόμον τὸν φυῶν. οὐτε
 εἰ τοῦτο καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ τοῖς ποιοῖς, καὶ τοῖς ποσοῖς, καὶ τοῖς κι-
 νῆσι αἰτίαν τὸν ὄντων, καὶ εἴναι θνατοῖς αὐτοῖς, οὐτε αἰτίαν τὸν θνῶν, καὶ
 δόμον τὸν θνῶν. διλλάδι τὸν αὐτὸν τὸν γένος τὸν εἰναι. καὶ δόμον τὸν γένος τὸν αἰτίαν τοῦ
 αὐτοῦ εἶχεν. οὐτοῖς γένος εἶχεν δόμον πρότερον. οὐτε μὴ δόμον δόμον τὸν
 πρότερον δόμον τοῦ φύσις, καὶ δόμενός τούτο γένος τὸν φύσις δόμον, φα-
 γεῖν. διλλάδι τὸν γένος μαστίν γένος μαστίν τὸν γένος πολύτεον αὐτόν δόμον, τό-
 των καὶ τὸν γένος μαστίν μιαν, αὐτόν τε δόμον. οὐτε δὲ δόμον σημαίνει πᾶσι
 δόμον καὶ δόμον, πατέτε τοῦ πλανητεύσεων ισαχῆς τὸν κατηγορείας,
 καὶ μηδὲν εἰς τὸ μηδεμιαῖον γένετε τὸ τῆς δόμην, τὸ τῆς ποσούν, διλλάδι δὲ
 μοίως εἶχεν, οὐτε δόμον καὶ τὸ μήτερες κατηγορεῖται εἶτε τὸν πόδην
 εἰς αὐτὸν δεσπότες τὸν αὐτὸν πόδην, οὐτε δόμον τὸν εἰς τὸν πόδην, τὸν δέ τοις
 ποσούν καὶ δόμον εἰς τὸν πόδην, δόμηται εἰς τὸν πόδην.

Αντίκ-

Αἰνικταγέσθεν καὶ πολλὰ καὶ πλείοις Θύποις, ὥν ἔνα θέν
καὶ θελῆσος ὡς αἰδιάρετον καὶ μιαρετόν. Θελὴ γάρ δὲ μηρημάνον, οὐ
μιαρετόν, πλῆθος οὐ λέγεται· θελήσος οὐ μηρημάνον, ἐν. ε-
πει γεων αὖ αἰτίεσσι τεραχών, καὶ τότεν καὶ τέρπον λέγεται· θά-
τι τερπον, σταθμον αὐτον, καὶ γέτε ως αἰτίφασις, γέτε ως πάταρος οὐ λε-
γέμνα. λέγεται· οὐ σκοτεινόν, καὶ δηλωντα θέντον, σκοτεινόν μια-
ρετόν θελημάρετον, θελημάρετον οὐ μηρημάνον θελῆσος εἶται, καὶ θε-
λημάρετον οὐ θελημάρετον. ὥστε τῷ λόγῳ τοῦτον θελῆσος πά-
θον μιαρέτου θελημάρετον. έστι οὐ τῷ μὲν ἐνός, ως τοῦ καὶ στοτῇ
10 μιαρέτου τῷ σταθμον μιερχάμφαλῳ, θελῆσος, καὶ οὔμοιον, καὶ ισσοντο
δὲ πλῆθοις θέτερον, καὶ αἴρομοιον, καὶ αἴσσον. λεγομένον εἶται τούτο
πολλαχώς, καὶ ἔνα μὲν Θύπον κατάσταθμόν, οὐ λέγεμέν στάσιτε αὐ-
τόν· τῷ ποδέ, αὐτὸν λόγῳ καὶ αἱρεθμῷ εἰναι, οἶον, στάσιτε μὲν εἰ-
δόν καὶ τῇ ὑλῃ εἰναι· ἐπιδέ αὐτὸν λέγεσθαι τοῦτον στάσιας εἰναι, οὐδὲ αἴσσον
15 γραμμαὶ βέτειαί αὖται, καὶ τὰίσακη τὰ ισσώνα τεράγωνα,
καὶ τοι πλείω· θάλλον τότεν οὐστης, οὐστης. οὔμοιον εἶται, έστι μητέρα· 383
τὰίσαπλῶνται, μηδὲ κατέται τὸν θάλλον αἰδιάφοροτεντοντον-
μάνειν, καὶ θελῆσος τούτον οἶον, θελημάρετον τεράγωνον, τῷ μηρῷ
οὔμοιον, καὶ αἴσσον βέτεια. αὖται γάρ οὔμοιον μὲν, αὖται δὲ α-
20 πλῶν, γάρ πάτερ, έστι μητέρα οὐστης θελῆσος εἶδος ἔχοντα τὸν οἶον θελημάρετον
γίνεται, μητέρα μηλλον οἶον, μητέρα θελημάρετον. τὰ δέ, έστι θελῆσος πάθος καὶ
ἐν τῷ εἰδότι, οἶον θελημάρετον σφόδρα καὶ θελημάρετον, οὔμοιον φασιν εἶται; οὐτούν
θελῆσονταν. τὰ δέ, αὖ πλείω ἔχεται τούτον θέτερον, οὐ πλῶν, οὐ
πάτερον οἶον, κατέπιτερος θελημάρετον, οὐ θελημάρετον. θελημάρετον δὲ πυ-
25 εται, οὐ θελημάρετον καὶ πυρρόν. ὥστε δηλον οὐ πάτερον θελημάρετον καὶ θελημάρετον
μοιον πολλαχώς λέγεται· καὶ θελημάρετον αἴτιει μηλλον καὶ θελημάρετον.
δηλον πολλον πατερον αἴτιον, θελημάρετον, οὐδέποτε. θελημάρετον, έστι μητέρα θελημάρετον
λέγεσθαι εἰσι. δηλον στοτῇ θελημάρετον πλησίον θέτερον. θελημάρετον, πλησίον, οὐταὶ στοτῇ

μεταπολιτείαις. Τούτον δέν εἶτερον, ή τάχιστα. Διὰ τὸ ποδὸς ποδὸς λέγεται, οὐσα λέγεται εἰναῦον. Οὐδὲ γένος αὐτόφασίς εἴη τῷ τάχιστῳ· διὸ καὶ λέγεται τῷ τάχιστῳ μήδονταν (θάνατος μὴ τάχιστος λέγεται) τῷ τάχιστῳ μήδονταν εἰναῦον ποδότων. ή γάρ οὐκ εἴναι, η σύχη εἰναῦον πεφυκόσον καὶ οὐκ εἴναι. Τούτον δέν εἶτερον καὶ τάχιστον, οὗτος αὐτόκιται. Διὰ φορέα δὲ καὶ εἶτερός της, διῆρο. Τούτον γάρ οὐκ εἶτερον, καὶ οὐκ εἶτερον, οὐκ αἰδίκη εἶναι θάνατος εἶτερον. ποδὸς γάρ οὐκ εἶτερον, ή τάχιστος, οὐπάντη οὐκ εἴναι. Τοῦτο δὲ Διὰ φορέα θάνατος, πηλού Διάφορον. ὥστε αἰδίκη τάχιστος οὐ εἴδει φέρεσθαι. τάχιστος δὲ τὸ αἷμα γένος οὐ εἶδος. ποδὸς γάρ οὐκ Διὰ φορέα Διάφορός, η γένεσις, η εἶδος. γένεσις εἰδούσης, τούτον μήδονταν καὶ τάχιστον, μηδὲ γένεσις εἴληφε. οἵον δέν οὖσαν διῆρος θήμα τὸ κατηγορείας εἴδειδε, οὐν τὸ αἷμα γένος. λέγεται οὐγένος, οὐ αἷμα τὸ αἷμα λέγονταν καὶ τὰ τών θανάτων Διάφορον. τὰ δὲ σκληρία, καὶ οὐ σκληρίωσις, Διάφορει πιστοῖ. οὐπάντη καλῶς τάχιστον καθιέμεται, διῆλεν όπου τὸ επαγωγῆς ποδότων γάρ οὐκ εἶτερον ταῦτα τε φάμενοι, καὶ τὸ μόνον εἶτερον οὐτα, διῆλεν τὰ μὲν τὸ γένος, εἶτερον τὰ δὲ σκληρά αὐτή συσχία τὸ κατηγορείας. ὥστε όπου τάχιστον γένεσις καὶ τάχιστον εἴδος. διώρεισται δὲ σκληρός ποια ταῦτα γένεσις τάχιστα, η εἶτερον.

Διεπειδὲ Διάφορόν σκληρόν εἴδειχε. Διῆλεν τὰ Διάφορεν πλέον καὶ ἔλεπτον, οὐτί πιστὴ μεγίστη Διάφορει, καὶ τάχιστον λέγει σκληρόν. οὐτί δὲ μεγίστη Διάφορει, διῆλεν όπου τὸ επαγωγῆς. τὰ μὲν γένεσις Διάφορεν ποτε, οὐκ εἴδοντες διῆλεν, διῆλεν αὐτέχθη πλέον, καὶ αὐτούμολητα. τοῖς δὲ εἴδοι Διάφορεισιν αἱ γένεσιςς όπου τὸ σκληρόν εἰσιν ωσέρχατων. διῆρχασιν Διάφορη, μέγιστον. ὥστε καὶ τὸ τάχιστον σκληρόν. διῆλεν μὲν τόπος μέγιστον σκληρόν γένεσις τέλειον. μέγιστον 25 μὲν γένος, δὲ μηδὲν καθεστολή. καὶ τέλειον, δὲ μηδὲν εἴξω τέλειον λαβεῖν πιθανότον. τέλειον γένος εἴχει τελεία Διάφορει, ὥστε καὶ πάλια ταῦτα τέλειον εἴχει λέγεται τέλεια. τάχιστος δὲ τέλειος, οὐδὲν εἴξω. εἴ-

δατει

φαῖνεν γένι πομπή, καὶ τοῖς εἰχεῖσι. οὐδὲν δὲ τὸ εἶχον τῶν τέλφων· οὐδὲν
 τοπογράφηται οὐδὲν δὲ τέλφου. ὅπι μὴν γάρ οὐκαιρίότης δέτι σχε-
 φορά τέλφου, σὰν τόπου μῆλον. πολλαχῶς δὲ λεγετούσιν τὸ οὐα-
 θίων, ἀκριλούσθιστὸν τελείωσθισι, ως αὐτὸν δὲ οὐαθίοις εἴτε οὐ πάρ-
 5 χριστῖσι. τόπων δὲ οὐτών, Φανερῷ οὖτις οὐδέχεται εἰνὶ πλείσ-
 οντα εἴτε. ὑπεργάρητον εχαπτώτερον εἰνὶ αὐτῷ πι, οὐτε τὸ
 εῖνος Διαφέρει μεταπλείω μνοῖν εἴχαρε. ὅλως τε εἰ ἐστιν οὐαθίό-
 της Διαφορά, ή δὲ Διαφορά μνοῖν. ὥστε καὶ τέλφους. αἰάκη
 δὲ καὶ τοὺς ἄλλους οὐρανούς αληθεῖς εἴτε τῷ οὐαθίων. καὶ γάρ πλέον
 10 Διαφέρει τέλφους Διαφορά. τὸ τε γένος Διαφερόντων, οὐκ
 εἶνι οὐαθέρω λαβεῖν, καὶ τοῦτο δέδηκται, οὐτε περὶ τὰ εἶχον τὸ γέ-
 νος οὐκ εἴσι Διαφορά. τόπων δὲ αὐτῷ μεγίστη, καὶ τὰ σὺν δέδηκται
 γένος πλέοντο Διαφέροντα οὐαθία. μεγίστη γάρ Διαφορά τό-
 πων ή τέλφους· καὶ τὰ σὺν τῷ αὐτῷ δεκτικῶς πλέοντο Διαφέρον-
 15 τα οὐαθία. ή γάρ υἱον ή αὐτὴν οὐαθίοις, καὶ τὰ σύντονα τῶν αὐ-
 τῶν διωνάμιν πλέοντο διαφέροντα. καὶ γένος ή θεοτήμητος εἰν γέ-
 νος ημία, σὺν οἷς ή τελεία Διαφορά μεγίστη. Πρώτη δὲ οὐα-
 θίωσις, εἴτε καὶ σέρποις δέτιν· πᾶσα δὲ σέρποις (πολλαχῶς γάρ λέ-
 γεται καὶ σέρποις) ἀλλά ητος αὐτούς τελεία ή. πάλι δὲ ἄλλα οὐαθία, καὶ τὰ
 20 ζωτὰ λερθόστα, πάλι μὴν τῷ εἶχον, πάλι δὲ τῷ ποιησιν ή ποιηνικά εἴτε),
 πάλι οὐ τῷ λείψις εἴτε) καὶ διπολολαμένων, ή διῆσον οὐαθίων. εἰ δὴ
 αὐτούς τοις μὴν αὐτοῖς τοις καὶ σέρποις καὶ οὐαθίοτης, καὶ τὰ περί τοις
 τόπων οὐ περί τοις αὐτοῖς τοις· αὐτοῖς τοις δὲ μηδέν δέτι μεταξύ.
 τῷ δὲ οὐαθίων οὐδέχεται· οὐτι μὴν σῶν οὐ τοις αὐτοῖς τοις καὶ
 25 πάτα οὐαθία, δῆλον ή οὐ σέρποις αὐτοῖς τοις δέτιν. ή γένος ή τόπος άδινά-
 Ζενόλως εἶχον, ή οὐ αὐτοῖς πεφυκέστερον μηδέχη, εἰσέρπται, ή ὅλως, ή
 πᾶσι αὐτοῖς τοις. πολλαχῶς γάρ ηδη τῷ τόπῳ λέγεται, ως αὐτῷ διῆ-
 ση) ημῖν σὺν ἄλλοις. ὥστε εἴσιν η σέρποις αὐτοῖς τοις ή αὐτοῖς τοις, ή αδινάμια

δέονται οὐσίαι, ή σωφληματήριον δέονται. δέονται αἰτιφάσεως μὲν γὰρ
ἔστι μετριόν, τερπίσεως δέ θυντήσιν. ἵσσον, μὲν γάρ οὐκ ἴσσον, πολὺ ἵσσον
δέ η αἷσσον, γάρ πολὺ, διὸ εἴσθι μόνον σύ τοι δεκτικῶν ἵσσου. εἰ δὲ αἱ
γνώσεις τῇ ψληφίλῃ στολῇ στολίσισσες γίγνονται, ή οὐ τοῦ εἰδούς καὶ τῆς
τύχης εἰδούς εἶχες, ή οὐ τερπίσεως θυντήσιν τῷ εἰδούς καὶ τῷ μορφῆς διῆλθεν
ὅπερ οὐ μὴ ενανθίσεις, τερπίσεις αὖ θυντήσιν πᾶσα, ή οὐ τερπίσεις τῶν πα-
τρῶν στολίστης. αὕτου δέ οπις πολλαχῶς σύμβολον εἶχε) ἐτερηθεὶς δέ εἰτε-
ρηθεὶς. εἰς οὐν γάρ οὐ μετριόλαμψι εἰδάτων, στολίσια ταῦτα. Φα-
νερόν τοι καὶ Διονύσῳ εἰπαγωγῆς πᾶσα γάρ στολίσεις εἶχε τερπίσεις θα-
τερου τοῦ στολίσιου, διὸ γάρ οὐδὲ μόνον η ετερηθεὶς, δέ δὲ αὖ η ποτε, η έν θυ-
ντήσις, αὐτομοιότης δὲ θυντήσις, κακία εἴρηται. Διονύσῳ δέ οὐσ-
τος εἴρηται). δέ μὲν γάρ εἰσι μόνον η ετερηθεὶς, δέ δὲ αὖ η ποτε, η έν θυ-
ντήσις οὖν στολίσια θυντήσις, η ταῦτα κινεῖσι, η πομπή. δέ τοι μὲν δέσι με-
τριόν, καὶ οὖν γάρ τοι αἴγαδος αἴγαδος δέσι φερπός γάρ τοι κακός. τοι δέ στολή οὖν, διὸ
αὐτόντοτε εἴρηται η στολή, η στρατόν. επιτάλμη δέ τοι στοκείημον.
ώστε φανερόν οτιάει θατερού τοῦ στολίσιου λέ-
γεται καὶ τερπίσεις. αὐτόγετον καὶ ταῦτα στολίσια περιγένεται στολίσιον,
οἷον δέ εἰναι τὰ πολλά. τὰ γάρ στολήσια εἰς ταῦτα αἰδάγει).

ε. Ἐπειδὲ εἰναι δέσι στολήσιον, αὐτορίσθειν αὖ θυντήσιν πᾶσα διπίκτημ
δέ εἰναι τὰ πολλά (τὰ γάρ στολήσια εἰς ταῦτα αἰδάγει) καὶ δέσι τοι
μεγάλως καὶ ταῦτα μικρῷ. δέ γάρ ποτερού στολίσεις αἰτιφάσης δέσι λέγει μὲν, οὗτοι
384 πότερον λαθυροί, η μελαγάρη πότερον λαθυροί, η γάλακτον πότερον
δέ αἴγαδος η λαθυροί, γάρ λέγει μὲν, εἰσὶ μὲν εἴρηται στολίσεις, καὶ ζη-
τεῖται, οἷον πότερον ἡ λαθυροί Κλέων η Σωκράτης διὸ στολήσιον
στολήσειν λαθυρόν τοι. διὸ ταῦτα τοῦτο οὐκεῖται ελάττων. τὰ γάρ αἵτη-
ται μόνα στολήσιον εἰσὶ μάτα ματάρχη. φέρει ταῦτα γεγνη-
ται, στολή πότερος εἰλητήν. εἰ γάρ αἵτηται ματάρχη, γελεῖον δέρωται
μα. εἰ δὲ καὶ ταῦτα, ομοίως στολήσιον εἰσ αὐτίθεσιν, εἰς δέ εἰναι πολλά
οἷον.

οῖον πότερον ἀμφότεροι ἡλθον, ἢ ἄτερος. εἰ δὴ ἐν τοῖς αἰτίαις μέροις
ἀεὶ τῷ πότερον ἡ ζήτησις (λέγεται δὲ πότερον μεῖζον ἢ ἔλαχτον,
ἢ ἵσον) τὸ δεῖν ἢ αὐτήν τοις πολλά τῷ ίσῳ; γάτε γάρ θατέρῳ
μόνῳ σκανδίον, γάτε ἀμφοῖν. τὸ γάρ μᾶλλον, ἢ τῷ μεῖζον, ἢ δῆ ἐ-
δι λαχτίον; ἐπιτῷ αἵσω σκανδίον δίσον. ὥστε τὸ πλείον ἔσαι, ἢ ἐ-
ντι. εἰ δὲ αἷσον συμβάντι δὲ αὖτε ἀμφοῖν, εἴ τινι αἰτίαις μέρον
ἀμφοῖν καὶ ἡ δύσεια βοητῇ τοις φάσκεται δὲ αἵσον δυάδα τοι.
Δλλὰ συμβάντι ἐν δυοῖν σκανδίον. ὅπερ ἀδικάσον. ἐπιδιδοὺς
μεταξὺ φαίνεται μεγάλου καὶ μικροῦ. σκανδίωσις δὲ σύνθετα με-
το ταξὺ γάτε φαίνεται, γάτε τῷ διεισιδεῖ δικαστον. γάτη δὲ αἱ εἴτε τελεία
μεταξύ θνητοῦ καὶ θνητοῦ μεταξύ. λεί-
πεται δὲ, ἢ ὡς δύποφασιν αἰτίαις θατοῦ, ἢ ὡς τέρπον. θατέρου τινὶ^{τοι}
δὲ δικαίωσις διδέχεται. πάγδη μᾶλλον τῷ μεγάλου ἢ μικροῦ; ἀμφοῖν δὲ
εἰ δύποφασις τερπίκη. διὸ καὶ πολλά ἀμφότερον δὲ πότερον λέ-
γεται, πολλά δὲ θατέρου γάτη. οἶον πότερον μεῖζον, ἢ ἵσον ἢ πότερον
ἴσον, ἢ ἔλαχτον. δλλὰ δεῖ τεία. γάτερπον δὲ δικαίωσις. γάτη πολὺ^{τοι}
ἴσον, δικαίωσις μεῖζον ἢ ἔλαχτον. δλλὰ σύντοις πέφυκεν ἐκεῖνα. εἴτε δὲ τοι
ἴσον, δὲ μήτε μέγα, μήτε μικρόν, πεφυκέται δὲ μεγάλη μικρὸν τοι.
καὶ αἰτίαται ἀμφοῖν ὡς δύποφασις τερπίκη. διὸ καὶ μεταξύ δι,
20 γάτη μήτε κακὸν μήτε ἀγαθὸν, μήτε κακά ἀμφοῖν, δλλὰ αἰώνυμον.
πολλαχῶς γάτη λέγεται ἐπιτερψιν, καὶ σύντοις δὲ τοι δεκτικόν, δλλὰ
μᾶλλον δὲ μήτε λεπτόν, μήτε μέλαν. εἴ δὲ δεσμός τῷ πολέμεται,
δλλὰ ὠειρένα πιὼν τὰ γεώματα, ἐφ' ὧν λέγεται τερπίκων ἢ δύ-
ποφασις αὕτη. διδάγκη γάτη φαγόν, ἢ ὠχρὸν τοι, ἢ ποιητὸν οὐ αὔλο
25 ὠειρένον. ὥστε σύντοις ἐπιτιμῶσιν οἱ νομίζοντες ὁμοίως λέ-
γατα ποιήσαν. ὥστε ἐσεσθανταί τοισθιμάτος καὶ χάρεσι μεταξύ, δὲ
μήτε τοσθιμάτος, μήτε χάρεσι ἐπειδή τοι δὲ μήτε ἀγαθὸν μήτε
κακὸν, τῷ ἀγαθῷ γάτη τῷ κακῷ. ὡς ποιήσων ἐσορθός θνητοῖς μετα-

ξύ. οὐκ αὐτίκη ἐτόπιο συμβαίνει. οὐ μὴ γάρ αἰτικέμπων συνα-
πόφασίς θετινών θετι μετρέει πι, καὶ Διάτημα πι πέφυκεν εἴπει. τοῦ
δι' οὐκ εἴσι Διάφορά. σὺ ἀλλωγαγόρη γένει, οὐκ αἵ συναποφάσεις.
ώστε γάρ χάρη διπλακείμενον.

Οὐ μοίως δὲ καὶ τοῦτο τὸ εἶναι καὶ τὸ πολλῶν διπορίσθεν αἱ πισ. §
εἰ γάρ τὰ πολλὰ παῖς εἰνι ἀπλῶς αἰτικήται, συμβαίνει ενια αὖτις
ταῦτα. διγάρην, οὐδίγεν, οὐδίγα εἴσαι. ταῦτα πολλὰ, καὶ τοῖς ο-
λίγοις αἰτικήται. εἴπει τὰ δύο πολλά, εἰσφέρει διπλάσιον πολ-
λαχιστόν· καὶ οὕτω λέγεται δὲ καὶ τὰ δύο διπλάσια. οἵτε δι-
ειν, οὐδίγεν. πολλές πήγαν πολλὰ τὰ δύο, εἰ μὴ πολλές εἰνι ταῦτα πολλές 10
διολίγοι; Καὶ διενεγάρη θετινέλαχτον. εἴπει εἰς αὐτὸν μήδε διμακρὸν καὶ
βερεχῆ, οὕτως αὐτοῖς διπολὺν καὶ διολίγον, καὶ οὐδὲ αὐτὸν οὐδὲ πο-
λὺ, καὶ πολλὰ, καὶ τὰ πολλὰ πολὺ· εἰ μή πάρει Διάφορός τοι
συνεχεῖ αἰσείτω, διολίγον, ταλῆτος οὐ εἴσαι. οἵτε διει ταλῆτος οὐ
θετιν, εἰσφέρει διολίγον. τόποι δὲ αὐτίκη, εἰ τὰ δύο πολλά. διαίτως 15
τὰ πολλὰ λέγεται μήδε αὐτὸν τὰ πολὺ, διαίτως διπλάσιον, οἷον οὐ-
διπλα πολὺ, πολλὰ δι' ἔτι. διαίτως διαμερετὰ αὐτοῖς, λέγεται ενια
μὴν διέπον, εἰσὶ διατῆτος εἴχον ταῦθιστα, οὐδὲ πλῶς, οὐ πολέμος, οὐ,
καὶ διολίγον οὕτως αἰσείτως ταλῆτος εἴχον ελλήτην. διει διασειθμός, οὐ
καὶ αἰτικήται ταῦτα εἰνι μόνον. οὕτως γάρ λέγεται εἰνι, οὐ πολλὰ, οὐ- 20
διφέρεις εἰποι εἰνι καὶ ενι, οὐλαχούνται λαχεῖ, καὶ τὰ μεμερι-
μένα πολλές διμέρον καὶ διμερητόν. οὕτως καὶ τὰ πολλαπλά-
σια λέγεται πολλά. πολλὰ γάρ εἴκασος αἰσειθμός, οὐτένος, καὶ οὐ πο-
λλητός εἰνι εἴκασος, καὶ οὐ διατίκειμενον ταῦτα εἰνι, οὐ ταῦτα οὐδίγα.
οὕτως μὴ σῶν θετι πολλὰ καὶ τὰ δύο. οὐδὲ ταλῆτος εἴχον οὐδέρο- 25
χει, οὐ πολέμος, οὐδὲ εἴτιν, διαίτως πολλά πολλά. οὐδίγα δὲ α-
πλῶς τὰ δύο. ταλῆτος γάρ θετιν ελλήτην εἴχον πολλά. διει καὶ
εἰς οὐρθῶς αἰσείτη Αἰναῖς αγόρας εἰπών, οὐτόμον πολύτα γείμα-
τα εἰς

Γαλῆ, ἀπόφερε ταλήθευτι μικρότην. ἐδέσθε εἰπεῖν, αὐτὸς τοῦ καὶ
μικρότην καὶ ὀλιγότην. οὐ γάρ ἄπειρος, ἐπειδὸν οὐδὲν, οὐ διάφορος
τὸν, ὡς τῷ θεῷ φασιν, διὰ τὸ μέσον. αὐτίκεται μὲν γάρ τως.
αὐτίκει) δὴ δὲν γάρ τα πολλὰ τὰ σύναειθμοῖς, ἐν δὲ τοῖς πολλοῖς, ὡς
5 μέρον μεμπταῖ. Ταῦτα δὲ ὡς Καὶ ταῦτα οὐδεσπερ μὴ καθ' αὐτὰ τῷ
ταῦτα οὐδὲν τῷ πολλοῖς, ὅπει μιχῶς λέγεται Καὶ ταῦτα
οὐ. Ταὶ μὲν ὡς σύναντα, Καὶ δὴ ὡς ἔπιεν μητραῖς ταῦτα οὐδὲν τὸν, διότι
γελαῖ οὐ μέλο ταῦτα αὐτῷ. δὲ δὲν ἐν, ἐλαττον τοῦ θεοῦ, οἶνον τοῖς
δυοῖς, τοσὲν καλύτερον, γάρ εἰ ἐλαττον, καὶ ὀλίγον. δὲ ταλῆ
10 θεος, ὡς γένος δέ τοις τῷ σύναειθμοῖς. ἐτί γάρ σύναειθμος, ταλῆθος εἰνὶ με-
μπτον. καὶ αὐτίκεται πως δὲν καὶ σύναειθμος, οὐχ ὡς σύναντον, διὰ
ώς τῷ εἴρηται τῷ ταῦτα τῷ ἔντα. γάρ μέρον δὲν μεμπτον, ταῦ-
τη αὐτίκεται. διότι οὐ πολὺ ὁ αὐτὸν, σύναειθμος δέ τοις, οἶνον, εἰ παδιά-
ρετον δέ τοις. ὁμοίως δὲ λεγεινόν τὸ ἔπιεν μητραῖς ταῦτα οὐδὲν, γάρ
15 ὁμοίως δὲ ποδίωσι. δέξεται γάρ αὐτὸν τὸ ἔπιεν μητραῖς τοῦ, δὲ τοῦ
ἔπιεν μητραῖς τὸ μεμπούμενον. συμβαῖνει τὸ ἔπιεν μητραῖς τὸ πᾶσαν ἔπι-
εντον τοῦ. δὲ τὸ ἔπιεν μητραῖς τὸ πᾶσαν τὸ πᾶσαν τὸν πατέρα τοῦ
πιενόμηνται τῷ ταῦτα. δὲ ταλῆθος, γάρ ταῦτα ὀλίγως σύ-
ναντον, διὰ τὸ ταῦτα μητραῖς πολὺ, ὡς τὸ σύναειθον ταλῆθος υπερεχ-
20 μένω ταλῆθευτε ταῦτα εἰνὶ πολύτως. διὰ τὸ μητραῖς τὸ ταῦτα, ὅπει
διαμερεῖν, δηλαδιαμερεῖν, δηλαδιαμερεῖν, δηλαδιαμερεῖν, δηλαδιαμερεῖν
πιενται ταῦτα εἰνὶ σύναειθμος. δηλαδιαμερεῖν, δηλαδιαμερεῖν, μέρον.
Ἐπειδὴ τὸ σύναντον σύνδεχεται εἰναί τη μεταξύ, καὶ σύναντον δέ τοις,
αὐτόκτον τὸ ταῦτα σύναντον τοῦ πατέρα τὸ μεταξύ. πολύτα γάρ τα μεταξύ,
25 σὺ ταῦτα γένεται, καὶ ὡν δέ τοις μεταξύ. μεταξύ μητραῖς τῷ ταῦτα
λεγεινόν, εἰς οὖσα μεταβάλλει ταῦτα εἰναί τη μεταβάλλον; 385
εἴτε τὸ τούπατος τὸ τούπατος τὸ τούπατος τὸ τούπατος τὸ τούπατος τὸ τούπατος
τὸ τούπατος τὸ τούπατος τὸ τούπατος τὸ τούπατος τὸ τούπατος τὸ τούπατος τὸ τούπατος

σκηλικοῦ εἰς δὲ μέλαν, περφέρειν δέ τοι εἰς δὲ φοινικῶν καὶ φαγὸν,
ἢ εἰς δὲ μέλαν ὄμοιός δέ καὶ ἔπειτα τῷ μηδένων. μεταβάλλειν δέ τοι εἰς δέ
λευθρόν εἰς μηδένος σύνεται, ἀλλὰ δέ τοι συμβεβοκέστερον οἶον σκλ
ερώματος εἰς μηδένα. θύσαγην δέ τοι μεταξὺ καὶ αὐτοῖς, καὶ ων με-
ταξὺ εἰσὶν, οὐ δέ αὐτοῖς μηδέ τοι. διὰ λαμπίν πολύταχτα τὰ μεταξύ, 5
ἔτιν αἰτικειμένων θυσῶν. σκλετότων γάρ μόνων καθέτοις δέ τοι μετα-
βάλλειν. διὸ αἰδηνάτον τοῦ μεταξύ, μὴ αἰτικειμένων. εἴη γάρ δέ
μεταβολή, καὶ μηδέ τοι αἰτικειμένων. τῷ μὲν αἰτικειρθνών αἰτιφά-
στος μὲν, σκλέτοις μεταξύ. τοῦτο γάρ δέ τοι διντίφασις, αἰτιθεσις, καὶ
ῆτοι οἰτοιού μόρειον θάτερον πάρεστιν, ἐχούστης σύνεται μεταξύ ἕτοιο. 10
περοῦ θάτερον μόρειον ἐν δὲ ναὶ δέ τοι πάρεστιν, σκλέχούστης σύνεται
μεταξύ. τῷ μὲν λοιπῶν, τὰ μὲν τοφές οὐ, τὰ δὲ τέρησις, τὰ δὲ σκλ-
εταλία δέται. τῷ μὲν τοφές τοσα μηδὲν σκλεταλία, σκλέχθει μεταξύ. αὐ-
τον μὲν δέ τοι σκλέτον δέ αὐτοῖς μηδέ τοι. τί γάρ διτετέμπτος καὶ διτετέμπτος
μεταξύ; διὰ λαμπάλου καὶ μηδέν. εἰ δέ τοι δέ αὐτοῖς μηδέ τὰ με- 15
ταξύ, ως τῷ δέδικτοι, καὶ μεταξύ σκλεταλίαν, αἰδηνήν καὶ αὐτὰ συγ-
κεῖσθαι σκλετότων τῷ σκλεταλίων. δέ τοι εἴται περὶ μηδός αὐτῶν, δέ οὐ-
δέν. καὶ εἰ μὲν μηδός εἴται διτετέμπτος τοφέροις οὐ τῷ σκλεταλίων,
αὐτῷ διαφοραὶ ποφέτεραι σκλεταλία εἴσονται αὐτοῖσσισι τὰ σκλε-
ταλία, ως εἴδη μηδός. σκλετότων μηδός τῷ διαφορῶν τὰ εἴδη δέ τοι 20
εἰ δὲ λαμκόν καὶ μέλαν σκλεταλία, εἴται δὲ δὲ μὲν διαφορεῖσιν καὶ χρῶ-
μα, δὲ συγκριτικὸν χρῶμα, αὖτας αὐτῷ διαφοραὶ δὲ διακρίνεται
καὶ συγκριτικὸν ποφέτεραι διτετέμπτος τὰ σκλεταλία διλήλεις ποφέ-
τεροι. διὰ λαμπάλου τὰ γε σκλεταλία διαφέρεντα, μᾶλλον σκλεταλία. καὶ
τὰ λοιπὰ καὶ τὰ μεταξύ σκλετότων τοφέτεραι, καὶ τῷ διαφορῶν οἶον 25
ὅσσα χρῶματα τῷ λαμκῷ καὶ μέλανος δέται μεταξύ, διτετέμπτος τοφέτεραι
περὶ μηδός λεγόσθαι (εἴται μηδός δὲ χρῶμα) καὶ σκλεταλία
θυσῶν. αὖτας δὲ σκλέτοις τὰ ποφέτερα σκλεταλία. εἰ δὲ μηδέ τοι εἴκε-

σον, ἢ λαθκὸν ἢ μέλαιν, ἐτεραὶ ἀρχαὶ μεταξὺ ἀρχατῶν
ἅναλίων αὐταῖς εἴσονται. αἱ τεφταὶ δὲ Διάφοραὶ διαφέρουσαι
καὶ συμβρίσκουσαι στεγῶνται ταῖς φύσεσιν, οἵσαι ἄναλία μὴ
θύμα, ἀλλὰ πίνονται μεταξὺ αὐτῶν. αἰδάγκη γά ταὶ τοῦ αὐτῷ θύμα,
ἢ ἀντὶ τῶν ἀσωθέτων τῷ θύμῳ συμβαθται, ἢ ἀσωθέται εἰ). τὰ μὲν
οὖν ἄναλία, ἀσωθέται δέ διαλλήλων, ὡστε διρχαί. τὰ δὲ μετα-
ξὺ, ἢ πομπά, ἢ θεόδεν. ὃν δὲ τὸ ἄναλίων γένονται τι. ὡστε ἔσται με-
ταβολὴ εἰς τὸ πομπά, πορίν ἢ εἰς αὐτά· ἐκατέρου γάρ καὶ τοῖον ἔσται καὶ μᾶλ-
λον. μεταξὺ ἀρχαὶ ἔσται καὶ τοῦ τοῦ ἄναλίων. καὶ τὰ ἀλλα ἀρχαπομ-
10 πασινθέται τὰ μεταξύ. δέ γαρ τὸ μὲν μεταλλον, τὸ δὲ τῆς τοῖον, σωθέ-
τον πιὼν δέξειν καὶ λέγει) εἰ), τὸ μὲν μεταλλον, τὸ δὲ τῆς τοῖον. ἐπει-
δή δέ τοι ἔτερα ταφερταφερταφομολυβδὸν ἄναλίων, ἀπομνηθεὶς δέ τὸ
τὸν ἄναλίων εἰν τὰ μεταξύ. ὡστε καὶ τὰ κάτω πομπά, καὶ τὰνα-
λία, καὶ τὰ μεταξύ ὃν τὸν ἀντίτονον ἔσται (ἄναλίων εἴσοι). ὅπι μὲν οὖν τὰ
15 μεταξύ, ἐν τε ταῖς τοῦ θύμου πομπά, καὶ μεταξὺ ἄναλίων, καὶ σύγκει)
ἢ τὸν ἄναλίων ἀπομνηθεὶς, δῆλον.

Τὸ δὲ ἔτερον τῷ εἰδότινό τι ἔτερον δέ, καὶ δεῖ τοῦτο ἀμφοῖν η-
νταφέρειν οἷον, εἰ ζῶον ἔτερον τῷ εἰδότι, ἀμφω ζῶα· αἰδάγκη ἀ-
ρχαὶ τοῦ γένους δέ αὐτῷ εἰ). τὰ ἔτερα τῷ εἰδότι. δέ γαρ τοις τοῦ γένους
20 καλῶ, ὁ ἀμφωντὸν τοῦτο λέγει), μὴ καὶ συμβεβηκός ἔχον Διά-
φοραν, εἰθὲ ὡς ὑληὸν, εἰθὲ ὡς άνθρωπος. ό μόνον γάρ δεῖ διατητον οὐ πάρ-
αγειν, οἷον, ἀμφω ζῶα, διαλλάκειν ἔτερον ἐκατέρα, τὸ αὖτε διατητον ζῶον,
οἷον, διαμέτροις, δέ δὲ αὐτὸν διεργοποιον. Διάφορον τοῦτο διατητον, ἔτερον αλ-
λήλων δέ τῷ εἰδότι. ἔσται δὴ καθ' αὐτό, διαμέτροις ζῶον, δέ
25 τοιονδέ. οἷον διαμέτροις, διατητον αὐτὸν διεργοποιον. αἰδάγκη ἀρχαὶ τὸν Διά-
φορον τοῦτον ἔτερότητα τῷ γένους εἰ). λέγω γάρ γένους Διά-
φορον ἔτερότητα, ἢ ἔτερον ποιεῖ τοῦτο αὖτε. ἄναλίωσις τοῖς οὐκέται
αὕτη. δῆλον δέ τὸν τὸν εἰπαγωγῆς. πομπά γάρ διαφέρουσι τοῖς αἰτικο-

μόνοις. καὶ ὅτι τὰ αὐτά σὺ ταῦτα γέρεις, δέδεκται. οὐ γάρ ἐνα-
νότης, οὐδὲ φροσὴ τελεία. οὐδὲ φροσὴ οὐδὲ εἰδή, πᾶσα θνότη.
ώστε τὸ τέλος αὐτὸς τε καὶ γέρος επ' ἀμφοῖν. διὸ καὶ σὺ τῇ αὐτῇ συστο-
χίᾳ πολύτα τὰ ἐναντία τὰ κατηγορίας, οὐσα εἰδή διαφορεῖται μή
γέρεις, ἔτερον τε διαλλήλων μέλιστα. τελεία γάρ διαφορεῖ, καὶ
ἄμεια διαλλήλων δὲ γένεται. οὐδὲ φροσὴ, ἐναντίωσις δέ. τόπος
γάρ δέ διαφορεῖται διειδή, διὸ δέ αὐτῷ γέρος ὅντα ἐναντίω-
σιν ἔχει, ἀπομαῶντα. τὰ αὐτὰ δὲ τῷ εἰδή, οὐσα μὴ ἔχει ἐναντίωσιν
ἀπομαῶντα. σὺ γάρ τῇ διαφρέσῃ καὶ σὺ τοῖς μεταξύ γίνονται) ἐνα-
ντίωσις, φρίνεις τὰ ἀπομαῶντα. Ωστε φαίνεται ὅτι τοῦτο τέλος· 10
λεύθηκον ὅν γέρος, οὐ τε ταῦτα, οὐ τε ἔτερον τῷ εἰδή διαδένεται τοῦτο
ὅς γέροις εἰδῶν ταπεινούντων. οὐ γάρ ὑπὸ διποφάσεως διηλεῦται. Τό-
δε γέρος ὑπὸ οὐ λέγεται γέρος, μὴ ὡς δὲ τὸν Ἡρακλεῖδην, διὸ δέ
ὡς δὲ σὺ τῇ φύσει. διὸ τοῦτο τῷ μὴ σὺ ταῦτα γέρει, διαλλάξεισθαι
τῷ γέρος ἐκείνῳ εἰδήδε, τὰ σὺ ταῦτα γέρει. ἐναντίων γέροντος τοῖς
τοῖς τῶν διαφορῶν, διὸ διαφέρει εἰδή. αὕτη δὲ ὑπάρχει τοῖς σὺ
ταῦτα δέ γέρος εἰσι μόνοις.

Θ Αἱ πορθήσεις δὲ αὐτῆς, διὰ τὸ αἰδορὸς γεννήσθαι εἰδή διαφέ-
ρει, ἐναντίας τῷ γέρεος καὶ τῷ αἴρεντος ὅντος, τὸ δὲ διαφορεῖς ἐνα-
ντίωσις διαδένεται διώνυσον τῷ λατρεῖαν, οὐδὲ εἰδή τοι καθ' αὐτόν· 20
τὸ τῷ γέροντι διαφορεῖ, καὶ οὐχ ὡς δὲ λαβούστης μελανία,
διὸ δὲ γέροντος δὲ τῷ λατρεῖαν διώρει διπάρχει. Εἰσὶ δέ διποσεία αὐ-
τογενεῖς δὲ αὐτή, καὶ διὰ τὸ δὲ μὴ ποιεῖ τῷ εἰδή ἔτερον ἐναντίω-
σις, οὐδὲ οὐδὲ οἰον, δὲ πεζὸν καὶ δὲ πειρωτόν. λαβούστης δὲ καὶ με-
λανία οὐ. οὐδὲ τὰ μὲν οἰκεῖα πάση τῷ γέροντι, πὰ δὲ διῆπον. καὶ ἐπει-
δὲ δὲ μὲν λέγεται, δὲ δὲ ὑπὸ οὐσα μὲν σὺ τῷ λέγει τοις ἐναντίο-
τες, εἰδεῖ ποιεῖσθαι διαφορεῖς οὐσα δὲ σὺ τῷ σωματικῷ τῷ γέ-
386 ληγός ποιεῖσθαι. διὸ αὐτὸς ποιεῖται λαβούστης δὲ ποιεῖ, διαδένεται μελανία, οὐ-
δὲ τοῦ

δέ τῷ λαβοῦντι θεόπου δὲ φύσει καὶ εἰδος τοῖς μέλε-
ναι αὐτὸν, τοῖς αὐτοματοῖς τε γῆ. ὡς ὑπηρέσιος αὐθωπος. τοῖς
τοῦ φύσει καὶ τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
5 Θ σωμάτῳ, ἐπεργνήσθη, εἰδεις δὲ ψυχὴ ἐπεργνήσθη, ὅπις τῷ λαβοῦντος
ἐπεργνήσθη. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
10 τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. πότερον δὲ τοῦ λαβοῦντος τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
15 τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.
20 τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος. τοῖς τοῦ λαβοῦντος.

Ἐπιτέλει τὰ σταθμαὶ ἐπεργνήσθη, δέ φθαρτον καὶ τὸ ἄ-
φθαρτον σταθμαῖα (τέρποις γέραθαματικῶσι μέν) αἰάγκη
ἐπεργνήσθη τῷ γένει τὸ φθαρτὸν καὶ τὸ ἄφθαρτον. νῦν μὲν δὲν ἐστι
αὐταῖς εἰρηκαμένη τῷ καθόλου ὄνοματαν. ὡστε δέξαντες αὐτὸν
25 αὐτακτονοῦντες ὀποιῶν ἄφθαρτον καὶ φθαρτὸν ἐπεργνήσθη τῷ εἶδει,
ώστε τοῦτο λαβοῦντος μέλαν. τὸ γέραθαματικόν τοῦτο καὶ ἄμφι,
ἐαὶ τῷ καθόλου, ὃντος ἀνθεφόπος εἴη διὸ καὶ λαβοῦντος μέλας,
καὶ τῷ καθόλου ἔκειται. εἴη γένει μὲν ἄμφα ὁ αὐτὸς λαβοῦντος μέλας.

καί τοι στατίον διαλέκτων τῷ μέλαινι. Διλλάτη στατίον, πὰ μὲν
καὶ συμβεβηκός ὑπάρχει στάτοις, οἷον καὶ τὰ τῶν εἰρημένα ταῦτα δῆλα
πολλά· τὰ δὲ ἀδιάλεκτα, ὥστε καὶ διαφέρει τὸ φθαρτὸν καὶ τὸ ἄφθαρτον. Καὶ δέν
γάρ διαφέρει φθαρτὸν καὶ συμβεβηκός. Διλλάτη δὲ συμβεβηκός στατίον
ταῦτα μὴ ὑπάρχει· τὸ δὲ φθαρτὸν, τὸ δὲ αἰδίγκτον στατίον ταῦτα εἴ-
σιν οὖτε ὑπάρχει· οὐδὲν διαφέρει φθαρτὸν καὶ ἄφθαρτον, εἰ στατίον
αὐτὸς μὴ ὑπάρχει τὸ φθαρτόν. οὐδὲν διαφέρει φθαρτόν, οὐδὲν διαφέρει φθαρτόν,
καὶ διαφέρει φθαρτόν εἶναι τὸ φθαρτῶν. οὐδὲν διαφέρει λέγεσθαι πε-
ρὶ τοῦ ἄφθαρτου. τὸ δὲ αἰδίγκτον ὑπάρχονταν αἱ μέραι· οὐδὲν διαφέρει
καὶ διαφέρει φθαρτόν τὸ δὲ ἄφθαρτόν εἶχε αἰτίεσσιν. οὐδὲν διαφέρει
αἰδίγκτον εἶναι τὸ φθαρτόν. Φανερὸν τούτῳ διαφέρει τὸ στατίον εἴ-
δη τοι αὐταῖς οἷς λέγεσοι πίνεις. Εἶσαι γάρ διαφέρει φθαρτός, οὐδὲν φθαρ-
τός, οὐδὲν ἄφθαρτός. καί τοι τῷ εἰδή τοι τὰ λέγεις εἴδη τοῖς
Νοσοῖς, καὶ διαφέρει φθαρτόν εἶναι τὸ φθαρτόν, πλάνοι μίενται τὸ φθαρτόν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ- 15
πὰ τὰ φυσικὰ δὲ Κ.

ΤΙ μὲν οὐ σοφία τοῖς διάρχαις διπειρήμητοί
δένται, δῆλον δὲ τὸ ταχόταν, οὐ οὖς διπορίτην
ταχός ταῦτα τὸν διών τον εἰρημένα τοῖς διάρχαις.
Διπορίσθε δὲ αὐτοῖς, πότερον μίαν 20
ταχότερον εἴδη τῶν σοφίαν διπειρήμια,
οὐ πολλάς. εἰ μὲν γάρ μίαν, μία δένται τὸ στα-
τίον αὐτοῖς· αὐτοῖς διάρχαις στάτοις. εἰ δὲ μία, πολλαῖς δένται τοῖς
ταχότας; επὶ τούτῃ διπορίκηκας διάρχαις τεωρησας, μίαν οὐ πλάνον.
εἰ μὲν γάρ μίαν, πολλαῖς ταχότας, οὐ πολλαῖς; εἰ δὲ πλάνον, 25
πολλαῖς

ποίας δεῖ τούτας θεῖναι; ἐπὶ πότερον πασῶν τὸ στῶν, ή γάρ. εἰ μὴ γὰρ
μὴ πασῶν, ποίων χαλεπὸν δύσθοδοιών· εἰ δὲ πασῶν μία, ἀδηλον
πῶς αὐτέρχεται πλάφοι· αν τὸν αὐτὸν ὄπιζημον εἴπει. ἐπὶ πότερον
τοῦτο τοὺς φύσιας μόνον, ηγάπη τὰ συμβεβηκότα. εἰ γὰρ τοῦτο γε τὰ συμ-
5 βεβηκότα δύσθοδοις οὖτιν, τοῦτο τοὺς φύσιας οὐχί εἶται. εἰ δὲ έτερος, τίς
ἐκεπέρει, καὶ ποτέροις σοφία; η μὴ γὰρ δύσθοδοική σοφία, η τοῦτο
τὰ συμβεβηκότα· η δὲ τοῦτο τὰ δεῖπτα, η τὸ στῶν. ἀλλὰ δύσθοδοι τοῦτο
τοῖς φύσικοις εἰρημένας αἵτις Πώλος ὄπιζημον ὄπιζη-
μον θετέον. γάρ τοῦτο γάρ τοῦτο δύσθοδον εἶναι. τοιχον γάρ τοῦτο αἴσθον· τοῦτο δι-
10 σὸν τοῖς ωραγανικοῖς οὐ πάργα, καὶ τοῖς φύσιοις κακοῖσι· καὶ τοῦτο δεῖπτον
τοιχον. τοιχον γάρ τοῦτο δεῖπτον κακοῖσιν οὐχί εἶται σὸν τοῖς
ἀκανθίσις. ὅλως δὲ δύσθοδοις εἶχε, πότερον ποτε τοῦτο τοὺς αἴσθοτας
φύσιας οὖτιν ηγάπημόν τοις ὄπιζημον, ηγάπημόν τοις αἴσθοτας. εἰ
γάρ τοῦτο δύσθοδοις, η τοῦτο τὰ εἰδή τοις αἷς, η τοῦτο τὰ μαθηματικά· τὰ
15 μὴ γὰρ εἰδή τοῦτο τοῦτο εἶται, δῆλον. ὅμοιος δὲ δύσθοδοις εἶχε, καὶ εἶναι
τοις αὐταῖς, Διὸς πάτος τοῦτο δύσθοδον ὄπιζημον μαθηματικόν, οὐ-
τοις εἶχε τοῦτο δύσθοδον αὖτοῦ οὖτιν εἰδή τοις λέγεται δὲ τοις μαθηματι-
κοῖς μὴ μεταξύ τοῦτο δύσθοδον εἰδῶν πείσασι, καὶ τοῦτο αἴσθοταν, οἷον τείτα
τοις, τοῦτο τὰ εἰδή τοις τὰ δύσθοδα τείτας δὲ αἴσθοπος φύσις εἶται,
20 γάρ οὐ πάσος, παρ' αὐτοῖς τείτα τὰ δύσθοδα εἴκεστα. εἰ δὲ αὖτις μὴ οὖτιν ὡς
λέγεται, τοῦτο ποια θετέον τωραγματικόν εαθατοῦ τοῦ μαθηματικού;
γάρ δὲ τοῦτο τὰ δύσθοδα τοῖς αἴσθοταν οὖτιν, οἷον αἴσθοματικά τοῦτο
ηγάπημόν τοις ὄπιζημον. δύσθοδοι τοῦτο τὰ μαθηματικά ηγάπημόν τοις
τοις αὐτοῖς ηγάπημόν τοις φύσικον. γάρ αὐταῖς φύσιοι. ἀλλὰ δύσθοδον τοῦτο
25 αἴσθοταν φύσιοι. φθαρταὶ γάρ. ὅλως δὲ δύσθοδοί τοις αἷς, πολλας ε-
στιν ὄπιζημοις δὲ Διαπορῆσι τοῦτο τοῦτο μαθηματικόν οὔλοις.
γάρ τοῦτο φύσικος, Διὸς τοῦτο τὰ εἴσοιται σὸν αἵτις δύρχεις κακοί-
σις εἰσὶ καὶ σάπεωσταν τοῦ φύσικον πάσσαι εἴπει τωραγματείαν. οὔτε

387 μηδὲ σκεπαύσσως τὸν ἀποδείξεώς τε καὶ ὑπειρήματος. τοῖνι γένιον
τὸ τῷτο δὲ γένος τῷ ξηπουλόματι. λείπεται τοῖνια τῷ περιειρήματι
φιλοσοφίαν τοῦτον αὐτὸν τὸν σκέψιν ποιεῖθαι. Διαπορίσει
διὰ τοῦτο εἰδῆ θεῖναι τῷ ξηπουλόματι ὑπειρήματα τοῖνι σχῆμα
» τὰ καλεύματα τῶν οὐκετογεία. Καὶ ταῦτα πολὺτες ἀνυπάρχοντα
» ταῖς ουσιαστέοις πιθασι. μᾶλλον δὲ αὐτὸν δέξεται τὸν καθόλου δεῖν εἰ
τὸν ξηπουλόματι ὑπειρήματα. πᾶς γάρ λόγος, καὶ πᾶσα ὑπειρή-
μα τὸν καθόλου, καὶ τὸν εὐράτων. ὡστ' εἴη αὐτῶν τὸν περίπτων
γῆραν. Καὶ ταῦτα δὲ γένοις αὖτοι, τε οὐ καὶ δέν. Καὶ ταῦτα γένη μάλιστα
τοσαλιθείν τοιεχάντα τὰ οὔτα ποδύτα, καὶ μάλιστα δέρχαις εοι-
κέναι, Διὰ δέ εἰ τῷ περιειρήματι Φύσι. Φιλαρέτων γένη αὐτῶν, σωμα-
τικρήται καὶ τὰ λειπά. πολὺ γάρ δὲ οὐ καὶ εἴναι. ήδὲ τοῖς οὐρανοῖς αὐτῶν
ανάτκη μετέχειν, εἰ θύσια πέντε γένη. Διὰ φορέται δὲ σύνεμία τῷ
γένει μετέχει. Ταῦτη δὲ σόντα αὐτὸν δέξεται δεῖν αὐτὰ πιθέναι γένη, γένη
δέρχαις. ἐπειδὴ εἰ μᾶλλον δέρχαις δὲ πλάγιερε τὸν τοιότα τὰ
δὲ εὐράται τὸν τὸ γένειαν αὐτὸν πλάγιερε τὸν γῆραν. αὐτομαγάρος τὰ γένη
δὲ εἰς εἰδη πλείστα καὶ οὐρανοῖς αὐτοῖς μᾶλλον αὐτορχῆν δέ-
ξεται τὰ εἰδη τὸν γῆραν. ήδὲ σωματικρήται τοῖς γένεσι τὰ εἰδη, τὰ
γένη τῷ δέρχαις εοικε μᾶλλον. δέρχαις γένη δὲ σωματικρήται. τὰ μὲν
οὖν τῷ δέρχαις εοικε, Καὶ ταῦτα γίγνεται τὸν εἶτε περιειρήματα. 20

B. Ἐπι πότερον δεῖ πιθέναι τὸν τοῦτο τὰ καθ' ἔκαστα, ή δὲ, διλλὰ τά-
των τῷ ξηπουλόματι τῶν ὑπειρήματος. διλλὰ ταῦτα ἀπειράτα. τὰ γένη μηδὲ
τοῦτο τὰ καθ' ἔκαστα, γένη τοῦτο εἰδη δέν. διλλὰ δεστέρερα τάτων τῷ ξη-
πουλόματι ὑπειρήματος. δέρχαις γένη αδικαίατον τῷτο εἰρηται. καὶ γένη ὄλωσα-
ποείας εχει, πότερον δεῖ οὐτα τοσαλιθεῖν τοῖς εἰς τοῖς χωριστῶν πα-
τεροῖς αὐτοῖς τοῖς εἰς τοῖς διατερεύοντας, ή τοῖς διατερεύοντας, ή δὲ τοῖς
τοῖς ταῦτα τῷ σοφίαν ὑπάρχειν. ξηπειν μὲν γένη εοίκαρθν σημένων
τοῖς. καὶ δέρχαις περιειρήματον τῷτο δέντινημα. λέγω δέ δέ τοις εἰς τοῖς
εισόν

εισὸν καθ' αὐτὸν, καὶ μηδενὶ τῷ αἰθητῶν ὑπάρχον. ἐπὶ δὲ εἰ τοῦτο τὸ
 αἰθητός κύριος ἔστι τὸ εἴτε φύσις, καὶ τοῖς πολιας τῷ αἰθητῶν δὲ τὸ
 γένερα ταῦτα εἴπει. τὸ γένος μᾶλλον τοῦτο τὸς αὐτοφύεται τὸς ἐπί-
 ποιος, οὐ τὸ μὴ γενόμενον ζωὴν θίσις θεοτυπία εἴπει, οὐ τὸ αὐτοφύεται οὐλωσις τὸ
 γερμανὸν τὸ αἰθητόν τοι φαρτόν φύσιας αἰδίσις εἴτε φύσις κα-
 τακτοῦ μάζη, ἀντὸς τοῦ μέλλοντος δόξης εἰ μὴ πίπειν. εἰ δὲ μὴ χω-
 ειτὴ τὸν σωμῆν τὸν ζηταυμένον μὲν τὸν θρήνον θρήνον, πίνα αὖ τὸν θρήνον
 θεῖν μᾶλλον τὸν θλιψίαν; αὐτῷ γε μὲν φύρεγεια μὴ σύνεστι, δικαί-
 μα δὲ εἴπει. μᾶλλον τὸν θρήνον πειστέον ταῦτα δόξειν εἴπει) δ'
 10 εἶδος καὶ μορφή. τὸ ποτὸν φαρτόν. ὡς δὲ οὐλωσις εἴτε αἰδίσιος φύσια
 χωριστὴ καθ' αὐτῶν διὰ τὸ ποτόν. ἔοικε γένος τὸ ζητεῖται φέδον ὑ-
 πὸ τοῦ φύλετον, ὡς φύσις τὸν αρχὴν καὶ φύσια θεάματα. πῶς γένος εἴσαι
 ταῖς μὲν θνήσιον τὸν αἰδίσιον καὶ φύλοντας; ἐπὶ δὲ εἰπεῖτο εἴ-
 σι τὸ φύσια καὶ θρήνον θεάματα τὰ φύσιον οἰανταν ζητοῦμεν, καὶ αὐ-
 15 τη μία πομπῶν, καὶ οὐ τὸ τὸ αἰδίσιον τε καὶ φαρτόν, διποτέαν εἴχει
 φέδον ποτε τὸ αὐτὸν αρχῆν φύσιν, πάντα δὲ τὸν αἰδίσιον τὸν αρ-
 χέαν, πάντη σύναδεια. τὸ ποτὸν δὲ τὸ ποτόν. εἰ δὲ αἰδίσιον μὲν τὸν θρή-
 νον τὸ φαρτόν, μὴν τὸ τὸ αἰδίσιον, εἰ μὴ αἰδίσιος καὶ τὸν φαρτόν,
 ὥμοιως διποτήσθωμεν. Διφάττη γέρεσσιν αἰδίσιον τὸν θρήνον φύσιον, καὶ τὰ
 20 τὸν θρήνον αἰδίσια; φαρτός δὲ φύσιος, αἱλητὸν τὸν θρήνον γίγνεται
 θεάματα, καὶ καίτιον εἴτε φύσις τὸ τὸ εἰς αὐτοφύεται τὸν φύσιον. εἰ δὲ αὖ τὸν
 δοκιμίοντας μάλιστα διεγένετος αἰκινότας εἴπει, τότε οὐ καὶ δέ εἰν θίσις,
 πεφύτον μὲν εἰ μὴ τόδε τὸ φύσιον εἴκατε φύσιον αὐτῶν σημαίνει, πῶς
 ἔσονται φύσια καθ' αὐτάς; ποιώντας δὲ ζητοῦμεν τὰς αἰδίσιους
 25 τε φύσιας διεγένετος. εἰ γέ μὲν τόδε τὸ φύσιον εἴκατε φύσιον
 αὐτῶν δηλῶι, πομπή τὸν φύσιον φύσια τὰ οὗτα. καὶ τὰ πομπῶν γέρεσσιν
 κατηγορήσαται, κατ' οἵτινας δὲ δέ εἰν οὐσίας δὲ εἴπει πομπά τὰ οὗτα,
 φύλοις. ἐπὶ δὲ τοῦτο τὰ φύσια τὸν θρήνον δέ εἰν λέγεται, καὶ τὸ τὸ
 φύσιον,

χόσιαν, οὐ δέ τοι εἴναι τούτη τοῦ λόγου σύνθετος πράξης, καὶ τοῦτον χόσιαν φάσκεσσιν εἶ), πῶς αὐτὸν δέχεται) διλεγόμενον μήδητες εἶ); τὸν γάρ δυάδα, καὶ τὸν λειπόντων ἔκειστον αἰειθμὸν τὸ συνθέτων πῶς εἴναι δεῖ νοῆσαι; τοῦτο τὸν γάρ δέ τε λέγοντον δοῦλον, δέ τε ράδιον εἰπεῖν. εἴ γε μήν γραμματικόν τὰ τέτονα ἔχομεν (λέγω δέ θιγα-
νείας τούτης πράξεως) θύσιον τὸ σύρχον, τοῦτα δέ ωντα εἰσὶν χόσια γρα-
μματικά, τομογάρον δέ καὶ μιαρέσσις, αἵ μὲν θιγανάκτων, αἵ δὲ σωμάτων, αἵ
δέ στηματικά γραμμάτην εἴπερ τοφατικόν τὸν τέτονα πρότα δέ τοῦτο
τὸν μήδητον υπάρχει, καὶ χωριστὸν δοῦλον δέ τοι. εἴ τι πῶς χόσια τὸν
λεγοῦν εἶ) δεῖ τοῦτον καὶ στημάτης χόσια μὴν πάσιν γένεσίς δέται,
στημάτης δέ ωντα εἴσι. διαίρεσις γάρ δέ στημάτη. παρέχεται δέ προσέισι
καὶ δέ, πᾶσαν μὲν θιγανάκτημα εἴναι τὸν καθόλου, καὶ τούτῳ, τὸν
δέ χόσια μὴ τὸν καθόλου εἴναι, μᾶλλον δέ πόδε τούτου γραμμάτων. Ὅστις
εἰ τούτης τούτης δέται θιγανάκτημα, πῶς δεῖ τὸν δέχεται τὸν λε-
γοῦν χόσια εἴναι; εἴ τοι τερεψον εἴσι πιστούς δέ τούτης τούτης σώματον, ποτέ
τινά γάρ δέ μέτρα τοῦτο. εἰ μὲν γάρ μή, τό γε δὲ τὸν ληφθαρτὸν
πρότα. εἰ δέ εἴσι πιστούς αἱ εἴναι, καὶ τὸ μερόφθοντό τοῦτο δέ τοι εἴ-
σι, καὶ θιγανάκτημα εἴναι, καὶ λεπτὸν αἴφοισσι. εἰπεντον δέ τοι μέτρα τοῦτο
γραμμάτης εἴδος, οἷον οἰκίας. εἴ τοι τερεψον αἱ σύρχον εἴδοντες δέ τούτης τούτης
αἱ αἴται; εἰ γάρ αἰειθμῶν εἴναι, πρότι εἴσαι τοῦτα.
20

γ. Ἐπειδή εἴσι δέ τοι φιλοσόφοι θιγανάκτημα τοῦ οντος ή οὐ, καθόλου,
καὶ γάρ μέρες. δέ μή ον πολλαχῶς, καὶ γάρ εἴναι λέγεται) Σύπον, εἰ
μὲν ὅμων γένους, καὶ τὰ γένη μηδὲν, ωντα εἴσι τὸν πάσα μάτιον θιγανά-
κτημα. γάρ αἱ εἴναι γένος τὸν τούτων. εἰ δέ κατά τι κατιτόν, εἴποι αἱ γά-
ρ μάτια θιγανάκτημα. έσοικε δέ τοι εἰρηνήμονος λέγεται Σύπον, καὶ
δάσφιό το, τειατεικόν καὶ δέ γάρ εἴναι. καὶ γάρ τοι τέτονα ἔκειτερον πολ-
λαχῶς λεγόμενον. λέγεται δέ τοι τοῦ Σύπονος ἔκεισον, πιστὸν δέ μέτρον
πρόσιατεκτικόν αἰγαλεοτάτη πάσι, δέ τοι πρόσιατεκτικόν, δέ διαμήσις,
πρόσια

ταφές θεώτοι ὥ ἔκεισον. ιαπεικός γάλαγος καὶ μαχαίρειον λέγε-
 ται, πάλι θ μὴ δύο τοῖς ιαπεικοῖς θεοῖς οὐτισμοῖς εἴ], θ δὲ θεάτη γενί-
 σιμον. ὁμοίως γέ καὶ οὐκένον. θ μὴ γέροντοι ουμανίκεν οὐγείας, θ
 μῆστοι ποιηκέν. ὁ δὲ αὐτὸς Θέπος καὶ θεῖτηλλοι λειπῶν. θν αὐτὸι δὴ
 Σέπον καὶ θ ὃν ἀπομιλέγε). πάλι γέρο τῷ οὐτος ηδον, παθος ηδεισ, η
 Διάθεσις, η κίνησις, η τῷλι μῆσιν η τοιέτων εἴ], λέγεται ἔκεισον
 αιτῶν ον. ἐπειδὲ πομιτὸς τῷ οὐτος παφές εἴνη καὶ κοινόν, η αἰαγωγή
 γίγνε). καὶ τῷλι θνατιώσεων ἔκειση ταφές θεάθεστας Διάφο-
 ρες, καὶ θατος θνατιώσεις αἰαγωγήσεται τῷ οὐτος, εἴτε πλήθος καὶ εἴνη, 388
 10 εἴθ' ὁμοιότης καὶ αἱρομοιότης, αἵ τε φέτα τῷ οὐτος εἰσὶ Διάφοραι,
 εἴτ' μῆσι θνέσ. ἐξωσται γέρο αἵται τεθεωρημέναι. Διάφέρει δὲ γά-
 δειν τῷλι τῷ οὐτος αἰαγωγῶν παφές θ ὄν, η παφές θ εἴνη γίγνεσται.
 καὶ γάλι εἰ μὴ θεώτον, μῆσι θεῖτην, αἰτιέρεφθειοτό, πεγέρο εἴνη καὶ οὐ-
 πως τό, τε οὐ, εἴνη. ἐπειδὲ εἴσι τὰ θνατια πομίτα δὲ αὐτῆς καὶ μαῖσε-
 15 πιθήμις θεωρηματική, λέγε). δὲ ἔκεισον αιτῶν καὶ τέρπον, καὶ τοι γέ
 εἴναι, δύπορησέ θν αἱ, παῖς λέγε) καὶ θατος τέρπον, οὗ θεῖτην αἰαμέσον
 πι, καθάδροι αἰδίκου καὶ μηκείας παφές πομίτα δὴ τὰ ποιατα τῷλι τέ-
 ρπον δεῖ πιθέναι, μὴ τῷ οὐλου λέγεν, τῷ πελαθάρι γέ εἴδεις. οἷον εἴ
 εἴσιν οἱ μίχησος καθ' έξιν θνάτοι θφαρχικὸς ποιονόμοις, πομίτας οἱ
 20 δικης εἴσαι τῷ οὐλου τερψύμβος λέγεν. παφές θ πειθεαθα τοις νό-
 μοις θνατείπων πῆ, καὶ θεάτη η τέρπον οὐ πάρεξ αιτα. θν αὐτὸν
 οἱ Σέπον καὶ θεῖτηλι μῆσιν. καθάδροι δὲ οἱ ομαδημανίκες παφές πα-
 θεάθφαρέσεως θνάτοι ποιεῖται παφειλών γάλι πομίτα τὰ αἰ-
 θητά, θεωρεῖ. οἷον βάρεσι καὶ κουφότητα, καὶ σκληρότητα, καὶ τῷ-
 25 ναθίον. ἐπιγέ καὶ θερμότητα, καὶ θυγότητα, καὶ θατος αἴσθητας
 θνατιώσεις μόνον γέ καθαλείπει διαποστολή σωμαχέσ, τῷλι μέρεφ
 είν, τῷλι δὲ θεῖτηλο, η δὲ θεῖτητεία, καὶ τὰ πάθητα τάπτων η ποσό
 θεῖτηλο σωμαχέη, καὶ τὸ καθ' έπεργόν θεωρεῖ. καὶ τῷλι μέρε θαφές

μηδὲ φύσεις καὶ θεοφύσεις οὐκέπι, καὶ τὰ θαύματα καὶ αρχαιτα, τῷ
δὲ τῷ συμμετεῖλας καὶ αὐσυμμετεῖλας, τῷ δὲ τὸς λόγους. ἀλλά
ὅμως μίαν πρότερην καὶ τὴν αὐτὴν πίθευμεν ὑπεισήμεν τὸν γεω-
μετεικόν. Τὸν αὐτὸν Σέπον ἔχει καὶ τοῦτον τὸν τὰ γῆ τα συμ-
βεβοκότα, καθ' ὃσον ὑπείνει, καὶ τὰς σταθμώσεις αὐτοῦ ἦσαν, οὕτως ἀλ- 5
λης ὑπεισήμεται φιλοσοφίας θεωρῆσαι. τῇ φισικῇ μὲν γὰρ ψυχὴ ἡ ὄν-
τα, μᾶλλον δὲ ἡ κυρίστις μετέχει, τῇ θεωρίᾳ τὸς ἀπονείμενος αἰτία.
” τὴν μὲν ἀρχαλεκτικὴν καὶ τὸ σφιστικὸν, τὸ συμβεβοκότων μὲν εἰσὶ τοῖς
” ὅσον, ψυχὴ δὲ δὲ ὄντα, γάδε τοῦτον αὖτε, καθ' ὃσον ὁν ὑπείνει. ὑστελεί-
πει τὸ φιλοσοφονομαθὲν ὅσον ὄντα ὑπείνει, εἴτε τοῦτο τὰ λεγόμενα θεω- 10
ρητικόν. ἐπεὶ δὲ τό, τε ὁν ἀπονομαθὲν ἐν θεοῖς καὶ κυρίον λέγεται πολλα-
χῶς λεγόμενον, καὶ τὰ σταθμαὶ τὸν αὐτὸν Σέπον (εἰς τὰς τεστανδρὰς
σταθμώσεις καὶ Διαφοράς τοῦτος αἰτία) τὰ δὲ τοιαῦτα διωτα-
πόν τὸν μίαν ὑπεισήμεν εἴτε), Διαλύσιον τοῦτον κατέρρειται πολλὰς ἀ-
ποειλεγμένα. λέγω δὲ τοῦτο διπορθότο, πῶς ἔσται πολλῶν καὶ 15
Διαφόρων ὄντων τὰς γῆς, μία τὸς ὑπεισήμεται.

δ Ἐπεὶ δὲ ὁ μαθηματικὸς χρῆται τοῖς κυρίοις ιδίωσι, καὶ τῷ τό-
πῳν ἀρχαῖς αὐτοῖς εἰπεῖ θεωρῆσαι τὸ τεστικόν φιλοσοφίας. ὅπι γὰρ ἀπὸ τῆ-
τον ἀφαιρεθέντων ἵστα τὰ λόγον μέντην, κυρίον μὲν ὑπείνει πομένων
τὸ ποσῶν. ή μαθηματικὸν δὲ διπλαῖσθαι τοῦτο μέρος τὸ οἰκείας 20
ὑλης, ποιήται τὸν θεωρίαν οἷον τοῦτο γραμματίς, ή γωνίας, ή αει-
θμοῖς, ή τὸ λειπόντων οποστον. ψυχὴ δὲ ὄντα, διαλλάξησε αὐτῶν
ἔκπειτον εἰφέντεν ηδύο, η τείχα. ή δὲ φιλοσοφία τοῦτο τὸ μέρος μὲν,
η τόπων ἐκάτω τὸ συμβεβοκεν, ψυχηπεῖ. τοῦτο τὸν δὲ ηδύον, τὸ τοι-
τόπων ἐκάτων θεωρεῖ. Τὸν αὐτὸν δὲ ἔχει Σέπον καὶ τοῦτο τὸν φισικὸν 25
ὑπεισήμεν τὸ μαθηματικόν. τὰ συμβεβοκότα γὰρ τὸ φισικὸν καὶ τὰς
ἀρχαῖς θεωρεῖ, τὰς τῷ οντων ηδύον καὶ κυρίον μέντην, καὶ ψυχὴ δὲ ὄντα. τὸν δὲ
τεστικόν εἰρήκαμμα ὑπεισήμεν τόπων εἴτε), καθ' ὃσον οὖτα τὰς ἀ-

ποκείμνα δέτι, δὲλλ' ὃχ ηὔτερόν οὐ. δῆλος καὶ τούτων γὰρ με-
γιμανκών επιτέμνεις μέρη τὸ σφράσας εἶ) δετέον.

Ἐστι δέ τις ἐν τοῖς θύσιν ἀρχὴ, ταῦτα δέ τοι εἶται μηδεπέπιθεν. ε
τέτακτον δὲ αἰνάκην δὲ τοῖς· λέγω δέ μηθεύειν. δῆλον δέ τοι εἰ-
σι δέχεται αὐτὸν γεόνον εἶ) καὶ μὴ εἶ), καὶ τὰλατὰ
τέτον αὐτοῖς αἰτικείμνα τὸ Σέπτον. καὶ τούτη τῷ ποιήσων, ἀπλῶς
μὴν δέ τοι εἶτιν ἀπόδειξις, ταφέστοις δὲ εἶτιν. ὃ γέρθετιν δέ τοι πιστο-
πέρας αρχῆς αὐτῷ τέτον ποιόσατε τὸ συλλογισμόν. δεῖ δέ γε, εἴ-
δε δέτι δέ απλῶς ἀπόδειξις. ταφέστοις δέ τοι λέγοντα τοῖς αἰτικε-
10 μήνας φάσις, δέ δειπνώπιστον θέλεις, ληπτέον τὸ ποιήσων, δέ τοι
τὸ μὴ εἶται τῷ μὴ συμέχεσθαι ταῦτο εἶ), καὶ μὴ εἶ) καθέεντα καὶ
τὸ αὐτὸν γεόνον, μὴ δέξασθε εἶ) ταῦτον. οὕτω γέρθμόν τοις αὐτὸ-
πειθείν ταφέστοις τὸ φάσοντα συμέχεσθαι τοῖς αἰτικείμνας φάσεις
ἀγήθεύεται, καὶ δέ αὐτῷ τοὺς δὲ μέλλοντας διλήλοις λέγουν καίνω-
15 ιστοφύν, δεῖ τοισιέναματαν. μὴ γιγνορθέει γέρθτον, πᾶς δέτι δέ
κοινωνία τέτοις ταφέστοις διλήλοις λέγουν; δεῖ τοίς τῷ οὐρα-
πτων ἔκεστον εἶ) γνώριμον, καὶ δηλοῦν εἴ οὐ, καὶ μὴ πολλὰ, μόνον δέ
ἐν· καὶ πλείονα σημαῖη, Φανερόν ποιήσι ἐφ' οὐ φέρετ τέτοιμα τέ-
τον. οὐδὲ λέγων εἶ) τότο, καὶ μὴ εἶ) τέτοδόλως εἶναί Φησιν, οὐ
20 φησιν. ὡδὸς σημαῖη τέτοιμα, τέτοδόλως φησι σημαῖην. τότο δὲ ἀδύ-
νατον. ὥστ' εἰς αὐτὸν σημαῖην πέτεται τόδε, τὸ αἰτίφασιν δηθεύειν αδύ-
νατον κατὰ τό αὐτόν. ἐπιδημεύει οὐ σημαῖη τέτοιμα, καὶ τότε ἀλη-
θεύεται, δεῖ καὶ τότε δέξαί μηκης εἶναι. δέ δέξαί μηκης οὖν, γάρ δέ
δέχεται πότε μὴ εἶναι. τοῖς αἰτικείμνας αὐτοῖς δέχεται τὸ συμέχεται φάσις
25 καὶ ἀποφάσις δηθεύειν κατὰ τό αὐτόν. ἐπιδημεύει μηδὲν μᾶλλον οὐ
φάσις οὐδέποτε φάσις ἀληθεύεται, οὐ λέγων αὐτὸφερόν τὸν αἴθρω-
πον, οὐδὲν μᾶλλον ἀληθεύεισθαι. δέξασθε καὶ οὐχ οὐ πάσον εἶναί φάσκων
τὸ αὐτὸφερόν, οὐ μᾶλλον οὐχ οὐ πάντον δηθεύειν, οὐδὲν αἴθρωπον. ὥστε

καὶ πιστον φάσκων ἐπί θέτει τὸν αὐτὸν δῆμοθόν. Τὰς γὰρ αἰτημάτων ὁμοίως εἰς δῆμοθεύς. συμβαίνει τοῖς ων τὸν αὐτὸν αἴτερον ἐπί θέτει τὸν, οὐ τὸν δῆμον οὐδὲν. Δύοδεξις μὲν δὲν σύνεμία τοτεν είναι αὐτῶν. ταχέσις μέροι τὸν τελέτην πιστεύμνον δύοδεξις. ταχέως δοιαὶ οὐκέτην τὸν θέτει τὸν ερωτήσας τὸν Θέπον, οὐδὲν νάγκασεν ομολογεῖν μηδέποτε τὰς αἰτημάτων φάσκες διωτὸν ἐπί κατὰ τὸν αὐτὸν δῆμοθεύεαται. οὐδὲ μὴ τὸ λεγόμνον οὐτὸν αὐτὸν δέντιν ἀληθὲς, οὐδὲ μὴ αὖτο τὸ αὐτὸν εἶναι λέγω μὲν τὸν αὐτὸν καθαρόν τὸν αὖτον καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι τε, καὶ μὴ ἐπί).¹⁰
 καθάδηρν γὰρ διηρημένων αὐτῶν, σύνδεν μᾶλλον κατάφασις ἡ δύοδεξις αὐτὸν είναιται. τὸν αὐτὸν Θέπον καὶ τὸν ουμαφοτέρου, καὶ τὸν συμπεπλεγμένην, καθάδηρν μᾶλλον ιὔνος καταφάσεως γόπον, οὐδὲν μᾶλλον η δύοδεξις, οὐδὲ δέντιν καταφάσις ιὔνομνον αὐτὸν εἶναι. ἐπιστὶν εἰ μηδέν δέντιν ἀληθὲς καταφῆσαι, καὶ μὲν τὸν δύοδεξιην, τὸ φαίνει μηδεμίᾳ αὐτῷ κατάφασιν οὐ πάρχειν. εἰ δέ
 389 δέντιν οὐ, λύσοιτο αὐτὸν τὸ λεγόμνον τὸν αὐτὸν τοιαῦτα οὐδεὶς μάλιστα καὶ πομπελῶς αναγεννώτων τὸν αὐτόν εαται. τοῦτο πλήσιον δέ
 τοις εἰρημένοις δέντιν καὶ τὸ λεγόμνον τὸν αὐτὸν πρωταγέρου. καὶ γὰρ ἔκεινος ἐφιπδώτων ἐπί χειροῦ μέρον τὸν αἴτερον. σύνδεν ἔτερον²⁰ λέγων, οὐδὲ δοκεῖν εκεῖνα, τὸ τοῦ θέπον παγίας. τότου δὲ γινομένη, τὸν αὖτον συμβαίνει καὶ μὴ ἐπί, καὶ τακόν καὶ αγαθὸν ἐπί, καὶ τάλλα τακτού τὰς αἰτημάτων φάσκες λεγόμνα, μηδὲ τὸ πολλάκις τοιεδί μὲν φαίνεαται πόδες ἐπί καλέν, τοιεδί δὲ τὸν αὐτὸν μέρον μὴ ἐπί τὸ φαγόμνον εκεῖτω.²⁵

τοιεδί αὐτὴν δύοδεξια, θεωρήσασι πόθεν ἐλήλυθεν ή αρχὴν τὸν αὐτολίθεως τελέτην. έσοικε γέρες σύνοισι μὲν σκοτεινού δέντην γεγλυπθεῖσα, τοιεδί σκοτεινού τελέτην τὸν αὐτὸν αἴτερον-

ἀποδιές γνώσκει, ἀλλὰ πιστὶ μὲν ἴδε τόδε φαίνεσθαι, πιστὶ δὲ
 τύναντι. Θεὸς μηδὲν σὺ μὴ ὄντος γνίνεσθαι, ποῦ δὲ ἔξεστος, γε
 δὸν αποδίπτων οὐκ οὐκένδρομα τῷ τοῖς φύσεως. ἐπεὶ δὲν εἰλθεν
 καὶ γίγνεται σὺ λαβυρῖντες ὄντος, καὶ γάρ μη λαβυρῖντες
 σὺ γενθυράμον μὴ λαβυρῖντες γίγνοιτο διὸ σὺ μὴ ὄντος λαβυρῖντες
 εἰ μὴ ὑπῆρχε μὴ λαβυρῖντες διὸ καὶ λαβυρῖντες. ἐχαλεπὸν δὲ τοις
 μὴ ὄντος γίγνεται τὰ γηγόριμα, καὶ πῶς δὲ ὄντος. τὸ γε μὲν ὅμοιως
 10 πορεύεσθαι αἱμοφόρες πᾶς δέξαμεν καὶ τὸ φαίνεσθαι τοὺς αὐ-
 τὸς Διαμφισσειτοντων, δύντες. δῆλον γὰρ ὅτι τὸς ἐτέρους αὐτῶν
 αἴσικη μετεῖδεν αὐταῖς. φανερὸν δὲ τοῦτο σὺ τῷ τοῖς γηγόριμον καὶ τὸ
 αἴσιον. οὐδὲποτε γάρ διὸ φαίνεται ποιεῖν γηγόριμα, τοῖς δὲ τύ-
 ναντινον, μὴ ἐφθαρρίων καὶ λελωπηρῶν τῷ τοῖς ἐτέρων διαίσθη-
 15 εινούσι καὶ πετήσον τῷ λεζέντων χαρδῷ. τόπου δὲ ὄντος ποιέτου,
 τὸς ἐτέρους μὲν τὸ πολητεύον μέρον εἴτε, τὸς δὲ ἐτέρους οὐχ υ-
 πολητεύον. οἷοις δέ τοι λέγω καὶ οὐτὶ αἴσιον καὶ κακοῦ, καὶ πα-
 λεῦ καὶ αἴρεται, καὶ τῷ διῆρον τὸ ποιέτων. οὐδὲν γάρ Διαφέρει τοῦτο
 αἴσιον, η τὰ φαγόμενα τοῖς τοῦτο τὸν ὄφιν πασαλογοι δι-
 20 δάκτυλον, καὶ ποιῶν σὺ τοῦτον φαίνεσθαι δύο. δύο δέ τοι
 φαίνεται τοσαῦτα, καὶ πάλιν εὖ. τοῖς γάρ μη κινδυτεῖν ὄφιν, εὖ φαί-
 νεται δέ εὖ. ὅλως δέ τοπον σὺ τὸ φαίνεται πατέσσε μεταβάλλοντα,
 καὶ μηδέποτε Διαφέρειν ταῦτα τοῖς αὐτοῖς, σὺ τόπου τοῦτο τὸν αἴ-
 σιας τὸν κρίσιν ποιεῖσθαι. δει γάρ σὺ τὸ αἴσιον τοῦτον, καὶ
 25 μηδέποτε μεταβολὴν ποιειμένων, διὰλητές θηράμψιν. τοιαῦτα δέ
 εἴτι τὰ κατὰ τὸ κέρωμον. τοῦτα γάρ εἰχε ὄτε μὲν τοιαῦτα, πάλιν δὲ αἴ-
 λοια φαίνεται. τοῦτα δέ αἰτιοι, καὶ μεταβολῆς οὐδὲμιας ποιεινοῦ-
 τα. εἴτι δέ εἰ κίνησις οὐκεν καὶ κινέμενον πι, κινήσις δέ πομένεις οὐκεν καὶ

εἰς οὐδὲν ἄχρι τὸ κακόν/μηνον ἐπὶ τὸ ἔκείνωφ ὅτε διέγειτο²), καὶ οὐκ εἶναι σὺ αὐτῷ, καὶ εἰς τοῦτο κακόθατον καὶ μήγεναῖς τὸ τέττα. Τοῦτο τὸν αἰτίαν μὴ σωμάτην εασθανεῖται αὐτοῖς, καὶ εἰ τὸ ποσὸν σωματικῶν τὰ δύο τοῦτο κακόντα· καὶ οὐ τὸ τέττα θέτιν, καὶ αὐτὸν διηγήσεις οὐ, Διὸς τὸν κακόντα ποιὸν γένεται; Φάνιος τούτον οὐχ ἕκατα κατέθει³ τὰς αἰτίας τοῦτον κατηγορεῖ, οὐ δὲ τὸ ποσὸν ὑπειληφέντα μὴ μηδὲν θέτε τὸν σωμάτων, Διὸς τὸν εἶναι τε βάπτητον τὸ αὐτό, καὶ οὐκ εἶναι. οὐδὲ οὐσία κατέθει τὸ ποιόν. τὸ τούτον τῆς αὐτομένης φύσεως τὸ δὲ ποσὸν, τῆς ἀσείσου. Ἐπειδὴ τὸν ποσὸν τὸν τούτον ιατροῦ ποδὶ τὸ σίδιον περιενέκειαθα περιφέρειν⁴; τὸ γάρ μᾶλλον τὸν τρόπον θέτειν, οὐ δικαίειν; οὕτω τούτον αὐτὸν οὐκέχοι φαγεῖν, οὐ μὴ φαγεῖν. νῦν δὲ οὐσία διηγήσευοντος τοῦτον αὐτόν, καὶ οὗτος τὸ περιεπαρθέντος σίδιον τὸ ποιόν, περιφέρειν⁵) τὸ ποιόν. καὶ ποιόν γένεται αὐτόν μὴ Διαφορώσις παγίως μηδεμιᾶς φύσεως τὸ τούτον αἰδητοῖς, δὲλλ' αὐτὸν καὶ γνώμων καὶ ρεγοῖν. Ἐπειδὴ εἰ μὴ δὲλλοις μετατάξει, καὶ μηδέποτε⁶ μέχει μηδέμονοι αὐτοῖς, τί θαυμαστὸν εἰ μηδέποτε ήμιν τὰ αἴτα φαγεῖν⁷), καθάδη τοῖς κακοῖς; καὶ γάρ τοτοῖς Διὸς τὸ μὴ ομοίως σχεκαθατον θέτειν, καὶ τὸν γένεται, οὐχ ὁμοίως φαγεῖν⁸) τὰ τούτα τὰς αἰδητοῖς. αὐτὰ δὲ μὴ τούτοις Διὸς γε τὸ περιεβολῆς κεινῶνος πατέα αἰδητητά αἰδητητά δὲ οὐτερεχτικοῖς τοῖς κακοῖς, καὶ μὴ τὰ αἴτα, οὐ τὸν δὲ τὸ ποιόν έχειν καὶ τὸ γνωμόντος μετεβολῆς εἰρημόντος, οὐσίας αἰδητητον θέτειν. εἰ δὲ μὴ μετεβολόμον, δὲλλ' οἱ αὐτοὶ Διατελέτροι οὐτε, εἴ τοι αὐτὸν. περιφέρεις μὴ διεῖται τὸ τούτον τὸ λόγον τὰς εἰρημόντας δύποτες έχοιταις, οὐραῖς διελύσασμα μὴ θέτειν οὐ, καὶ τέττα μηκέτη λόγον αἰπαττάντεν. τὸ τούτον πᾶς λόγος, καὶ⁹ πᾶσα δύποτες ηγένεται. μηδὲν γάρ θέτειτε, αἰαρεψοτε τὸ Διατελέτρον, καὶ οὐλαῖς λόγον. οὕτω περιφέρεις μὴ τὸ περιεβολῆς τούτον θέτει λόγος. περιφέρεις τὸ τούτον Διαπεριεωτας, οὐ δὲ τὸ περιεβολῆς τὸν

ετῶν, ράφιον ἀποθητῶν, καὶ Διγλύφι τὰ ποιοῦτα ηὔπεισα σὲ
ἀμέσις, δῆλον δὲ τὸ εἰρημένον. Ὅστε φαίεται τὸ τέτων, οὐ πούκ
σιδέχει τὸ αὐτικόνιας φάσκει τοῖς τοῖς καθ' ἕνα γρόνον ἀ-
ληθεύειν, σοστὲ τὰ σταύλια, Διφύλλη λέγεται καὶ τέρπον τὰ σταύ-
λια. δῆλον δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ σύρχει τὸς λέγοντος αἰαλύοντος τὸς τῷ
σταύλιον. ὄμοίως δὲ σοστὲ τῷ αἰαλί μέσον σοστὲν οἴον τε κατηγορεῖ-
θει καθ' ἑὸς καὶ τῷ αὐτῷ. λαβοῦν γὰρ ὅντος τῷ τοσοκειμένῳ, λέ-
γοντες αὖτε εἶναι γάρ τε λαβοῦν γάρ τε μέλαιν, τὸ μούμεδα. συμβαίνει
γάρ εἶναι λαβοῦν αὖτε, καὶ μή εἶναι. θάτερον γάρ τοι συμπεπλεγμέ-
νον δῆμητεύεται πατέρας αὐτῷ. τέτοιο δὲ οὐδὲν αἵτιφασις τῷ λαβοῦν.
Στέπε δῆκαθ' Ἡερίκλετον σιδέχεται λέγεντα ἀληθεύειν, οὔτε καὶ τὸ
Ἀναξαρέταν. εἰ δὲ μή, συμβέστε) τὰ σταύλια τῷ αὐτῷ κατηγορεῖν. τὸ
σταύλιον γάρ τὸ πομπὸν τὸ πομπὸν εἶναι μοῖραν, σοστὲν μελλον εἶναι φυσι-
κούντι πικρὸν, τῷ τῷ λοιπῶν ὄποιανοῦ σταύλιοντος. εἰ δέ τὸ
αἴπορον πομπὸν ὑπάρχει μὴ διωμάδι μόνον, δὲλλος σύνεργεία, καὶ ἀ-
ποκεκριμένον. ὄμοίως δὲ σοστὲ πάσας τὸ μούμεδεῖς, σοστὲ δῆμητεῖς τὸς
φάσκει μινατὸν εἶναι, δὲλλος τε πολλὰ τῷ λεγέντεντον αὖ διε-
χερῶν Διφύλλων τὸν τέλον· καὶ δῆμητε μούμεδον μὴ δῆμητεν πασῶν,
εἰ δέ αὖτο τὸ πομπὸν τοι φάσκειν ἀληθεύειν. ἀληθεύειν δὲ τὸ μούμεδεῖς εἶναι
πάσας λέγειν, τὸ τὸ μούμεδεῖς).

Πᾶσα δὲ οὐδεὶς ζητεῖ θύας σύρχας καὶ αἵτιας τοῖς ἔνεσον τὸ
τὸ οὐφέ αὐτοὺς θητεῖτον, δῆμιατεκτὴ γυμναστικὴ, καὶ τὸ λοιπῶν ε-
πέζει τῷ πομπούντον, τὸ μαθηματικῶν. επέζει γάρ τοτον τοῖς τοῖς γρα-
φαριδών τὸ γένος αὐτῆς, τοῖς τοτον τοῖς γραφαριδών εἰς ὑπάρχοντὸ
τὸν, τὸ οὐφέ οὐν, δὲλλος ἐτέρεια θύα αὐτον τοῖς τοῖς θητεῖμας
θητεῖμα. τῷ τῷ λεγέντεντον θητεῖμα, επέζει λεγέντεντον πάν
το τὸ οὐδεὶς τὸ οὐδεὶς τὸ μούμεδον, πειράτη δέκτιστα λοιπά μαλακά-
τερον τὸ μούμεδον. λεγμούσατο τὸ τὸ οὐδεὶς, αἱ μούμεδεῖς τοι αἵδη - 390

σεως, αἵ μὲν τούτοις δέρμασι. δῆλον γάρ εἰπεῖν τὸ θεάματος ἐπαγγεῖλης,
ὅπερ γένοιτο τῷ τί οὐκέτινον δύναμαι εἶναι. ἐπεὶ μὲν εἴσι οὐδὲν
φύσεως ὑπερέχει μητρία, δῆλον δέ πικρὰ ταραχηλίκης ἐπεργάζεται ποιητικῆς
ἔσται. ποιητικῆς μὲν γάρ σὺ τῷ ποιουμένῳ, καὶ γάρ τῷ ποιητικῷ κα-
τίστεως τῷ προτερῷ, γάρ τῷ τούτῳ τέχνῃ οὐδὲν εἴτε τέχνη οὐδὲν εἴτε
δύναμις δὲ καὶ οὐδὲν ταραχηλίκης, οὐδὲν τῷ ταραχηλίκῳ, μᾶλλον
δὲ σὺ τούτῳ ταραχηλίκοισιν κίνησις. οὐδὲ τῷ φισικῷ τοῦτο τὰ ἔχοντα σὺ
έαντοις κινήσεως προχωρεῖται. οὐδὲ μὴ τούτῳ γάρ ταραχηλίκῳ
γάρ τῷ ποιητικῷ, ἀλλὰ θεωρητικῷ, αἰτιοῦσθαι τὸν φισικὸν εἴτε
πικρόμενον, δῆλον δέ τοι τάπεινον. εἰς δὲ γάρ τοι τάπεινον τὸ θυμωνιαλάγκην 10
πίπτειν αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ δέ πι οὐδὲν αἰτιοῦσθαι τάπεινον τῷ πικρῷ ὑπε-
τημένῳ εἰδέναι, γάρ τοι ταραχηλίκης προχωρεῖται προτερῷ πικρῷ
εἰπέον τῷ φισικῷ, γάρ πικρόν τὸ γένος λέγεται ληπτός, πότερον ως δέ
σιμὸν, ή μᾶλλον ως δέ κεῖται. τάπεινον γάρ μη τῷ σιμῷ λέγεται μάτ-
τον ὅλιον λέγεται τῷ ταραχηλίκῳ δέ τοι καίλου, καὶ εἰς δέ ὅλην. οὐ 15
γάρ σιμότης σὺ τούτη γίγνεται. δῆλον γάρ λέγεται αὐτῷ μάττον τούτης θεω-
ρητική. δέ σιμὸν γάρ οὐδὲν τούτης καίλου. φανερών δέντων δέ πικρὰ σαρκὸς καὶ ο-
φθαλμοῦ, γάρ τοι λειπών μοιείων μάττον δέ ὅλην δέλι τὸν λέγον δύπο-
δοτέον. ἐπεὶ μὲν εἴσι πικρόμενοι τούτοις, ηδὲ οὐ γάρ φανερεῖσον, σκε-
ψιέον πότερον ποτε τῷ φισικῷ τῷν αὐτῶν θετέον εἴτε 20
μᾶλλον εἴτε παλιν. οὐ μὴ γάρ φισικὸν τοῦτο κινήσεως ἔχοντι προτερῷ τῷ πικρῷ
σὺ αὖτοῖς οὐδὲν. οὐδὲ μαθηματικὴ, θεωρητικὴ μηδὲ, γάρ τοῦτο μάνιοντα
πις αὕτη, ἀλλὰ γάρ φανερεῖσον. τοῦτο δέ τοι φανερεῖσον δέ τοῦτον γάρ αἰκίνητον, εἴτε
εἰπειταν αἱ φοτέρων τῷ πικρῷ μετρῷ οὐδὲν πις, εἴτε δέ τοῦτον οὐ-
σία τοιαύτη λέγεται δέ φανερεῖσον γάρ αἰκίνητος, οὐδέ τοιαύτη μετρα- 25
κινύναι. γάρ εἴτε δέντων πις ποιαύτη φύσις σὺ τούτης φανερεῖσον, σὺ τούτης αὐτοῖς εἴτε
που γάρ θετέον. γάρ αὕτη αὐτοῖς εἴτε ταραχηλίκης κινητάτη προχωρεῖται. δῆ-
λον τούτῳ δέ πι πείσα γίγνεται τῷ θεωρητικῷ πικρῷ μετρῷ οὐδὲν, φισικῷ,
μαθη-

μεθυμανική, θεολογική. Βέληνον μὲν δῶν οὐ τὸν θεωρητικὸν
ἐπισημάδιον γένος πάτεν δί' αὐτῶν τελευτά λεγεῖσα· τοῦτο
ημιώτερον γέροντος τὸν ὄντων. Βεληνίων δὲ καὶ χείρων ἐκεῖνη λέ-
γεται καὶ τὸ οἰκεῖον ἐπισημόν. Αὐτορίσειε δί' αὐτοῖς, πότερόν ποτε ήταν
τὸν οὐρανὸν ἐπισημένον καθόλου θεῖναι δεῖ, ηὔ. τὸν μὲν γέροντον
θεματικὸν ἐκεῖνη τοῦτο εἴναι ηγένεος ἀφωνιούμενον θέτεν· οὐδὲ καθό-
λου, καὶ τὸ πολύτεν. εἰ μὲν δῶν αἱ φυσικὲς σταὶ, τοῦτο τὸν
πάτεν εἰσὶ, καὶ οὐ φυσικὴ τοῦτο τὸν ἐπισημάδιον· εἰ δὲ οὐτινέτερον
φύσις καὶ φύσια χωριστὰ καὶ ακίνητος, ἐπέραν μάκρη καὶ τὸν ἐπισημόν
αὐτῆς εἴ), καὶ τοφέτεραν τὸ φυσικῆς καθόλου τοφέτερα.

Ἐπειδὴ δ' αὐτῶν οὐκ εἰσὶ τὰ πλεῖον λέγεται Σέποις, ὡν εἶς ηκ-
τέσημενοις εἴ) λεγέμενος, σκεπτέον τοφέτον τοῦτο οὐ-
πος. οὐδὲ μὲν δῶν οὐδεμία τὸν τοφέτον οὐδὲ τὸν οὐ-
μαλόν εἴτε τὸ συμβεβηκός, δῆλον. γάρ τε γένδοδομικὴ σφ-
ει πεῖ δὲ συμβοσθμονον τοῖς τῇ οἰκίᾳ γενοσθμοῖς, οἷον εἰ λυπηρῶς οὐ
τὸν αὐτὸν ίδιον ἐκάτι τότεν σκηπεῖ τὸν ἐπισημόν
μόνον· τῷτο δὲ οὐτινέτο οἰκεῖον τέλος οὐδὲ οὐ μοροτοκὸν καὶ γραμματι-
κὸν, οὐδὲ οὐνόντα μοροτοκὸν, οὐτὶ γρόμονος γραμματικὸς, ἀμαζεῖσαι
τὰ αὖμαφότερα, τοφέτερον οὐκ οὐν. οὐδὲ μὴ αἰεὶ οὐ θέτεν, εγίγνεται
πο. ὡδὸς ἀμα μοροτοκὸς εγίγνεται καὶ γραμματικός. τῷτο δὲ οὐδε-
μία γιττεῖ τὸν ὅμολογον μόνος δῶσαν ἐπισημόν, πλάνων σοφιστ-
κόν. τοῦτο δὲ συμβεβηκός γένδοντι μόνη τοφαγμαλίδε). δέ Πλά-
των οὐκεκάσειρητε, φύσις δὲν σοφιστὴν τοῦτο δὲ μὴ οὐδετείσθιν. οὐ
25 οὐπιδέσμην σιδερόλιθον θέτεν εἴ) δὲ συμβεβηκότος ἐπισημένον, φα-
νερόν εἴσαι πειραθεῖσον ίδειν, οὐ ποτέ θέτεν δὲ συμβεβηκός. πολὺ φαλιδύ-
ει), δὲ μὴ αἰεὶ καὶ οὐδαίκης (μαδίκης δὲ οὐτοῦ καὶ βίασον λεγο-
μένης, οὐλὴ γεώμετρα στοιχεῖται οὐτοῖς καὶ τοῖς οὐτοῖς δέσμοις) δὲ μὴ οὐδε-

Σεπολύ, δέ μή οὐθ' ὡς ἔπειροπολύ, γάρ τ' αἰτίη καὶ αἰδίκης, δὲντος ὅπως
ἔτυχεν· εἴ τοι καὶ γέμοις τοῖς φύγοις, δὲντος τὸ οὐθ' ὡς αἰτίη καὶ
νάζης, γάρ τε ὡς ἔπειροπολὺ γίγνεται· συμβείη δέ ποτε τοῖς. εἴ τοι δέ
συμβείηκες, οὐ γίγνεται, ναὶ δέ καὶ αἰδίκης, γάρ τ' ὡς ἔπειρο-
πολύ. πάλιν δέντοι δέ συμβείηκες, εἰρηνή· δέρηται δέ τοι δέντοι
μη τὸ τοιόταχ, δῆλον. ἔπειρη μη μάλις γάρ πᾶσα τὸ αἰτίοντος, οὐτί ὡς ἔπει-
ροπολύ. δέ τοι συμβείηκες οὐδετέρω τὸ παντὸν δέντοι. οὐτί δέ τοι δέ
συμ-
βείηκες οὗτος, γάρ εἰσὶν αἴτια καὶ αρχαὶ τοιῶνται, οἵτινες τοῦτο
τὸ οὗτος, δῆλον. εἴται γάρ ἀπομνητής αἰδίκης. εἰ γάρ τόδε μάλις δέντοι τὸ
δε οὗτος, τόδε δὲ τὸδε, τὸτο δέ μὴ ὅπως ἔτυχεν, δὲντος καὶ αἰδίκης, 10
καὶ αἰδίκης εἴται καὶ δέ τοι δέντοι, εἰστι λειτουργία τελεταίας αἴ-
τιας. τὸτο δέ μὲν καὶ συμβείηκες. οὐτε δέ αἰδίκης ἀπομνητής εἴται
καὶ δέ ὅποτέρως ἔτυχε, καὶ δέ αὐδέχεται καὶ γίγνεται, καὶ μὴ προ-
τελώς, οὐ τῷ γνωριμῷν αἰαρέται. καὶ μὴ οὐδὲ, δὲντος γίγνο-
μνον δέ αἴτιον τὸστεφῆ, τῶντα συμβίσται. πολὺ γάρ δέ δέ αἴ-
τιας γίγνεται. εἰ γάρ αὖτον ἐκλήψις γίγνεται, αὐτόδε γίγνη-
ται τὸτο δέ, αὐτότερον δέ τοι τὸτο, αὐτόλλοος καὶ τὸτο δῆλον δέντοι,
ἀπομνητής αἰδίκης τὰ μετά τὸτο γίγνεται. οὐτε πομνηταὶ δέ αἴ-
τιας γίγνεται. δέ μή ὡς αἰλιθῶς οὐ, καὶ μὴ κατά συμβείηκες, 20
δέ μάλις δέντοι οὐ συμπλοκή τοῦ Αρενοίας, καὶ πάθος οὐ ταύτη. δέ
τοι δέ μὴ δέντοις οὐ, δέ τοι τοιούται αἱ αρχαὶ τοιούταις οὐ καὶ
εἰσὶν, πότι δέ τοι αἰαγκάσιον, δὲντος αἴσιον. λέγω δέ τοι καὶ ὡς εἰστί
ἔλεγται συμβείηκες. τὸ τοιότου μή αἴτιον καὶ αἴπειροπολύ αἴτια. 25
δέ δὲ ἔνεκεν τὸ, οὐ τοῖς φύσεις γνωριμοῖς, οὐ δέποτε Αρενοίας δέντοι. τύ-
χη δέ δέντοι, οὐταντοι τὸτοι γίγνεται κατά συμβείηκες. οὐταφέρεται
καὶ οὐ δέντοι, δέ μὲν καθ' αὐτό, δέ μὲν κατά συμβείηκες, δέ τοι καὶ αἴ-

Νοιν. ἡ τύχη δὲ αἴτιον κατὰ συμβεβηκές, τὸν τοῖς κατὰ ταφαιρεστοῖς τῷ εἰνεκεί τε γνησιμόν. μὴ τοῦτο τύχην καὶ φάνοια. ταφαιρεστοῖς γάρ τοις φάνοιας, τὰ δὲ αἴτια αἰσχυντα, αὐτὸν δὲ φάνοιας τὸ πέπον τύχης. μὴ αἴδηλος αὐτοφύτινα λεγομένη, καὶ αἴτιον κατὰ συμβεβηκές. αἴπλως δὲ φίδενος αἴγαδή τύχην κακή, ὅταν αἴγαδον ἢ φάντατον πόποβη· αἴτυχία δὲ καὶ διτυχία, τοῦτο μέγεθος τάταν. ἐπειδὴ φάνεται κατὰ συμβεβηκός ταφαιρεστοῖς τῷ καθ' αὐτὸν, γάρ δὲ αἴτια. εἰ δὲ τύχη, τὸ δὲ αὐτόματον αἴτιον τῷ φεντελί, ταφαιρεστοῖς αἴτιον καὶ φύσις.

- 10 Ἐπειδὴ δὲ τὸ μὴ σύεργεια μόνον, τὸ δὲ διωάμφη^θ σύεργεια, τὸ μὴ ὄν, τὸ δὲ ποσὸν, τὸ δὲ τὸν λοιπὸν. οὐκέτι δὲ κίνησις ταῦτα ταφαιρεστα. μεταβαθμή γνῶσις εἰς τὸν τοῦτο κατηγορείας. καὶ νόον δὲ τούτων φάνεται τὸν τοῦτον, φάνεται μᾶλλον κατηγορεία. ἔκεισον δὲ διχῶς υπάρχει πᾶσιν, οἷον, τόδε. τὸ μὴ γάρ μορφὴ αὐτοῦ,
15 τὸ δὲ φέροντος καὶ κατέται τὸ ποιὸν, τὸ μὴ λαθυκόν, τὸ δὲ μέλαν· καὶ τοῦτο τὸ ποσὸν, τὸ μὴ τέλειον, τὸ δὲ αἴτελές καὶ κατέται φορών, τὸ μὴ αἴτω, τὸ δὲ κατέται, τὸ μὴ καῦφον, τὸ δὲ βαρύ. ὥστε κινήσις καὶ μεταβολῆς τοσαῦτεί δημητρίου, οὐδὲ τοῦτον. μητριδής δὲ καθ' ἔκεισον γένος, τὸ μὴ διωάμφη, τὸ δὲ σύτελε γένεια, τῶν τῷ διωάμφῃ ποιῶν
20 τοῦτο, σύεργηται λέγω κίνησιν. ὅπισθι ἀληθῆ λέγομεν, σύτελε δῆλον. ὅταν γάρ τὸ οἰκεδομητὸν ἢ ποιῶν, αὐτὸς λέγομεν εἰς τὸ σύεργεια
ηδὲ οἰκεδομητού, καὶ εἰς τὸ ποικεδομητούς. ὅμοίως μὲν θνητοῖς, ιατροῖς, καὶ κύλισις, βασίσις, ἀλοισις, γήρανσις, ἀδριωσις. συμβαθμὸς δὲ κινήσιδαι, ὅταν δὲ σύτελε γένεια ἢ αὐτὴ, καὶ τὸ ταφαιρεστοῦ, τὸ δὲ σύτελον.
25 ή δὲ τῷ διωάμφῃ ὄντος σύτελε γένεια, ὅταν σύτελε γένεια ὃν σύεργη, ηδὲ, ηδὲ ἄλλο ἡ κίνητον, κίνησις τοῦτο. λέγω δὲ τὸ δὲ ὄχαλος διωάμφη αἰδριάς. δὲλλος ὄχαλος δὲ τῷ τοῦτο γένεια ὃν σύτελε γένεια, ηδὲ γάλης κίνησις τοῦτο. οὐδὲ τὸ γάλης εἰς τὸ διωάμφη ποιῶν ἐπει-

εἰ τούτῳ ἡ ἀπλῶσ, καὶ τὸ τέλον, ἡ αἱ τεχαλκοῦ σύντελέ-
χα κίνησις οὗ. Καὶ εἴ δὲ τούτον· δῆλον δὲ τούτῳ σύντελον. Τό-
μοὺ γάρ διάσασθαι υγιαίνει, καὶ διάσασθαι καί μνή, τούτον οὐ.
καὶ γάρ αἱ διάσασθαι καὶ διάσασθαι, τούτον οὐ. Τούτῳ οὐ. ἐπεὶ δὲ
δὲ τούτον, ὡς τῷ θεότητι γένεται τούτῳ καὶ οὐσίᾳ, οὐ διάσασθαι
ἡ διάσασθαι σύντελέχα κίνησις οὐ. Οὐ πολὺ γάρ οὐδεναῖς αὖτι, καὶ οὐ
συμβαίνει τότε καί σασθαι, οὐτανή σύντελέχα η αὖτι, καὶ τετραγό-
ρου γάρ οὐδεναῖς, δῆλον. Αἰδεῖχεται γάρ οὐκαστον, οὐτε μὲν σύνεργειν,
οὐτε δὲ μή· οἷον, Τοιχοδόμητον η οικοδόμητον, καὶ η τούτῳ οικοδό- 10
μητον σύνεργα η οικοδόμητον, οικοδόμητος οὐ. η γάρ τούτῳ έ-
στιν η οικοδόμητος, η σύνεργα, η οικία· Διλλούσταν η οικία η, Καὶ εἴ-
νοικοδόμητον εἴσαι οικοδόμηται γάρ τοιχοδόμητον. αἰδεῖκη ἀρχα οι-
κοδόμητον τὴν σύνεργαν εἴσι· η δὲ οικοδόμητος, κίνησις οὗ. ο δὲ αὐ-
τὸς λόγος η έπει τούτῳ σύνεργαν κατέστη. οὐτούτῳ καλῶς εἴρηται, δῆλον· 15
λον δέ, οὐ οἱ ἄλλοι λέγοντος τούτοις αὐτοῖς, καὶ τούτῳ μήρασίον εἴσι· οὐ-
είσαγεντος αὐτῶν. γάρ τε γάρ οὐδεμίᾳ οὐδεναῖς γένεται διάσασθαι αὐτοῖς
αὐτῶν· δῆλον δὲ δέ, οὐ λέγοντος. οἱ μὲν γάρ οὐτε τεργότητα καὶ αἰσθητι-
τα καὶ τούτῳ μήρασίον τούτοις αἰδεῖκη καί σασθαι. Διλλούστη δὲ μεταβολὴ,
γάρ τε εἰς τούτα, γάρ τε οὐ τοιότων μεταλλον, η τούτῳ αἰτικερδόνων. 20
αἴτοιν γάρ τούτοις εἰς τούτα πιθέναι, οὐτούτοις οὐδεκαὶ εἴσι η κίνησις. η
δὲ οὐτέ πασαν συσιγχίαν αὐτοῖς, οὐτε τούτῳ διεπάντα κατηρ-
ειών. τούτῳ δικεῖν αὐτοῖς εἴσι τὴν κίνησιν, αἴτοι, οὐτούτοις γάρ τε εἰς διάσα-
μην τούτῳ, γάρ τε εἰς σύνεργαν οὐτούτῳ οὐτεναὶ αὐτῶν. γάρ τε γάρ τούτῳ δημο- 25
νατον ποσόν εἴσι, κινήσται δέ, αἰδεῖκης, γάρ τε τούτῳ είνεργεια ποσόν. η τε κί-
νησις σύνεργα η μὲν εἴσι δικεῖ οὗ, αὐτελής δέ, αἴτοι δέ, οὐτούτοις δέ, η τελέστε τούτῳ
διάσασθαι οὐτούτῳ σύνεργα· καὶ διλλούστη τούτῳ χαλεπὸν αὐτῶν λαβεῖν,

πίστιν. ἢ γάρ εἰς σέρπον αἰάκην θεῖναι, ἢ εἰς διώαρμν, ἢ εἰς σύνερ-
γαλανόπλιν. τάτων δὲ ύδεν φαίνεται) σύδεχόμενον. ὥστε λείπεται
θλεψίν εἴτε καὶ σύργαλα, καὶ μὴ σύργαλα τὸν εἰρημένον, οἷον
μή χαλεπῶν, σύδεχόμενον δὲ εἴτε). καὶ ὅπις θέτειν ἡ κίνησις σὺν δι-
στηῷ, δῆλον. σύτελέχεια γάρ θέτει τάπου τὸν κινητικοῦ καὶ ἡ
τὸν κινητικοῦ σύργαλα σύναλληθεῖ. δεῖ μὲν γὰρ εἴτε) σύτελέχεια
ἀμφοῖν. κινητικὸν μὲν γάρ θέτει, θδινάσθαι κινοῦν δὲ, θ σύρ-
γαλον. διλλέστιν σύνεργητικὸν τὸν κινητόν. ὡς τοῦ ὄμοιωσμάτος ἀμφοῖν σύρ-
γαλα, ὡς τοῦ διαλέκτου θάσης πάρεστις δύο, καὶ δύο πάρεστις εἴναι, καὶ δι-
10 διώντες, καὶ δικάσταις, διλλάδε εἴτε) δύο καὶ δύο τὸν
κινοῦτος καὶ κινητικόν.

Τὸ δὲ ἀπειρον, ἢ διάδινάζοντι εἰληθεῖν διὰ μὴ πεφυκέναι διεί-
ναι, καθάπερ ἡ φωνὴ ἀόργειας, ἢ διέξοδον ἔχοντα τελεύτην, ἢ δὲ
μόλις, ἢ ὁ πεφυκός ἔχει, μὴ ἔχει διέξοδον τοῦτος· ἐπιπορεύ-
15 σθιντὸς ἀφαρέσθι, ἢ ἀμφω. κωριτὸν μὲν δὴ αὐτὸν τὸν, αὐθιτὸν δὲ τὸ
οὖντ' εἴτε). εἰ γάρ μήτε μέγεθος θέτε μήτε πλῆθος, ψοία μὲν αὐτῷ
θάπειρον, καὶ μὴ συμβεβηκός, ἀδιαφορεῖν εἶσαι. Θύδησιαρετὸν, ἢ
μέγεθος, ἢ πλῆθος. εἰ δὲ ἀδιαφορεῖν, οὐκ ἀπειρον, εἰ μὴ καθάπε-
ρη φωνὴ ἀόργειας. διλλάδε δύο τολέγοντι, δύθιμοις ζητεῦμεν, διλλά-
20 ώς ἀδιέξοδον. ἐπιπορεύοντες καθάπειρον, εἰ μὴ εἴη
ἀειθμὸς καὶ μέγεθος, ὃν πάθος διάπειρον, ἐπιείκετο συμβεβηκός,
οὐκ αὐτὸν εἴη συχειοντὸν οὐτων διάπειρον, ὡς τοῦ διέλεκτος διάόργειαν
διαλέκτων, καί τοι ἡ φωνὴ ἀόργειας. καὶ ὅπις οὐκ εἴσιν σύνεργαί εἴτε)
θάπειρον, δῆλον. εἶσαι γὰρ οὐτοῦ ἑδεῖς διάπειρον μέρεστον λαμβα-
25 νόμενον. ταῦ γάρ ἀπείρω εἴτε) καὶ ἀπειρον, διλλάδε· εἰ διαθέσια διά-
πειρον, καὶ μὴ καθάπειρον μέρη. ὥστε ἀδιαφορεῖν, ἢ εἰς ἀπειρο-
διαφορετὸν, ἢ μεριστόν. πολλὰ δὲ εἴτε) διλλάδε, ἀδινάζον ἀπειρο-

ώς τοῦ γάρ μέρεστον μέρη, δύτως ἀπειρον ἀπειρον, εἰ εἴσιν ψοία καὶ

δέχη. ἀμέειστον ἀρχήν αἰδιαίρετον. ἀλλὰ αἰδιάλειτον. οὐ πάλιν
 χείρ ὁν, ἀπειργυ. ποσὸν γάρ εἴ τι) αἰδιγκη. καὶ συμβεβηκός ἀρχή^{τι}
 ὑπάρχει. ἀλλ' ἐτοι εἴρητο) ὅποις ἀνδέχεται) εἴ τι) δύρχει, ἀλλ' ἐκφ-
 νοῦ συμβεβηκε τὸ αειθμὸν, η̄ δὲ πρώτον. αὐτη μὲν δὲν ή ζήτη-
 σις καθόλου. οὐτι δὲ τοῖς αἰδιτοῖς οὐκέτιν, σύγενδε δῆλον. εἰ γάρ δὲ
 σώματος λέγεται, δὲ πιπέδοις ὠρεομένου, οὐκ εἴπι αὐτὸν σω-
 μα, γάρ αἰδιτὸν, γάρ τε νοτὸν, γάρ τ' αειθμὸς ὡς κεχωριμένος γάρ δὲ
 πειργει. αειθμιτὸν γάρ δὲ αειθμός, η̄ δὲ ἔχειν αειθμόν. φεοτικῶς γάρ εἴκε-
 ται μεδὴλον. γάρ τε γάρ σωμάτετον οἷον τε εἴ τι, γάρ τ' αἴπλοι. σωμάτετον
 μὲν γάρ οὐκέτι σῶμα, ἐπει τε πεπέραρι) τῷ πλήθε τὰ σοιχεῖα. δεῖ 10
 γάρ ισάξει ταναύλια, καὶ μὴ εἴ τι εἴναι αὐτῶν ἀπειργυ. εἰ γάρ δὲ πως-
 οῦ λείπεται η̄ θατέρου σώματος δικάμης, φθαρός) τοσο τῷ
 απειργυ δὲ πεπερασμένον. ἐπεισον δὲ αὐτὸν εἴ τι) αἰδιάλειτον. σω-
 μα γάρ δὲ δὲ πολὺτε ἔχειν πλάστασιν αὐτειργυ δὲ, δὲ αἰδιάλειτως
 μιειηγός. οὐτούτοις εἴ δὲ πειργυ σῶμα, πολὺτε δὲ πειργυ. Καὶ δέ εἴ τι 15
 αἴπλοι αἰδέχεται δὲ αὐτειργυ εἴ τι) σῶμα, οὐθὲν αἰδέχεται οὐτε,
 τούτῳ τὰ σοιχεῖα δέ τις θρυψωται ταῦτα. οὐκέτι γάρ δὲ ποιῶν σῶμα
 τούτῳ τὰ σοιχεῖα αἴπλυτα γάρ δέ τις θρυψωται, πλανέται εἰς ταῦ-
 τα. 392 πα. 8 Φαύνε) δὲ τῷ πολὺτε τούτῳ τὰ αἴπλα σώματα, Καὶ δέ πῦρ, Καὶ δέ
 ἀλόγον τὰ σοιχείων δέν. χρείσει γάρ τοι αὐτειργυ εἴναι οὐ αὐτῶν, ἀδέν. 20
 ταῦτα δὲ πολὺτε καὶ η̄ πεφρασμένον, η̄ εἴ τι, η̄ γίγνεσθαι οὐ αὐτῶν, οὐτούτοις
 αἴρει Ηεάκλιθτος Φοσιν, αἴπλυτα γίγνεσθαι ποτὲ πῦρ. οὐδὲ αὐτὸς
 λέγεται δέ τοι τούτος, οὐ ποιῶσι τούτῳ τὰ σοιχεῖα οἱ φεοτικοί. πολὺ γάρ
 μεταβιβλεῖ δέ ταναύλια, οἷον οὐκ θερμοῦ εἰς τούτον. εἴ τι δὲ αἰδιτὸν
 σῶμα ποῦ γάρ οὐ αὐτὸς τόπος δέλους γάρ μορία, οἷον τούτος. οὐτούτοις εἴ τι μὲν
 οὐδεμένες, αἰκίνητον εἶσαι, η̄ αἴτιοι οἰδηποτεται. τῷ πολὺτε αἰδιάλειτον. πίγαρ
 μᾶλλον κατέτω η̄ αὐτός, η̄ οὐ ποιοῦν. οὐδὲ εἴ βωλεις εἴπι, ποῦ αὖτη κατηδί-
 σε) η̄ μήν; οὐδὲ τόπος αὐτῆς τοι γίγνεται σώματος αὐτειργυ. καθέ-
 δε δέν

ἔξι δὲ τὸ ὄλεν τόπον. καὶ πῶς; τίς διὸ μονὴ καὶ οὐ κίνησις; οὐ πομπαχό^τ
μένος; οὐ κίνησίστη^τ αὔρα. οὐ πομπαχόν κινήστη^τ; οὐκ αὔρα τήστη^τ).
εἰ δὲ αὐόμοιον δὲ πομπή, μηδέ μοιοι καὶ οἱ τόποι. καὶ ταφτον μὴ δύχειν δὲ
σῶμα. οὐ πομπὸς, δὲλλος δὲ πάπιεα^τ. εἴτα οὐ πεπερασμένα ταῦτα εί-
σι ταῖ, οὐ αὔραις εἰδότε. πεπερασμένα μὴ δὲν δύχειν οἶνον τε. εἴσαι γὰρ τὰ
μὴ αὔραιρα, τὰ δὲ δύχειν, εἰ δὲ πομπή αὔρας εἰδότε πῦρ, οὐδὲ φθοράς τοι^τ
τοι^τ τον τοι^τ συγκίνοις. εἰ δὲ αὔραις αὔρα, καὶ οἱ τόποι αὔρας, καὶ
εἴσαι αὔρας τὰ σοιχεῖα. εἰ δὲ τὸ αδύνατον, καὶ οἱ τόποι πενθρασμέ-
νοι, καὶ δὲ πομπή μηδέ μη πενθρασθαι. ὅλως δὲ αδύνατον αὔρας εἰ^τ)
10 σῶμα, καὶ τόπον τοι^τ σῶμασιν, εἰ πομπή σῶμα αὔρητον βάρεσσ^τ εἴχει, οὐ
καφότηλα. οὐδὲ δὲ τὸ μέσον, οὐ αὖτοι οἰδήστη^τ). αδύνατον δὲ αὔρα-
ς, οὐ πομπή, οὐ δὲ ήμους, οὐ ὁποτερευοῦ πεποιθέναι. πῶς γάρ διέ-
ληται; οὐ πῶς τὸ αὔραιρον εἴσαι δὲ μὴ κάτω, δὲ δὲ αὖτο, οὐδὲ σαλονκῷ
μέσον; εἰ πομπή αὔρητον σῶμα τὸ τόπω. τόπου δὲ εἰδη εἴξει. αδύνα-
τον δὲ τὸ αὔραιρο σῶματι ταῦτα εἴτε^τ). ὅλως δὲ εἰ αδύνατον τό-
πον αὔρας εἰ^τ), καὶ σῶμα αδύνατον. δὲν δὲ τόπω, ποῦ. τόπο δὲ
σημαζένει αὖτο, οὐ κάτω, οὐ τὸν λειπόντι. τόπον δὲ εἴκεσον αὕτας
π. δὲ δὲ αὔρας, οὐ ταῦτα τὸ μεγάθετο κινήστη^τ, καὶ γεόνται, ως μία
τὸ σύνοις. δὲλλος δὲ πέρης λέγεται καὶ τὸ ταφτερον. οἶον, κίνη-
20 σις καὶ δὲ μέγεθος, εἴ φέτησται, οὐ δὲλλοις ται, οὐδὲται. γεόνται
δὲ, Διὰ τῶν κίνησιν.

Μεταβολή δὲ δὲ μεταβολή, δὲ μὴ καὶ συμβεβηκός, ως δὲ με- 103
τικὸν βαδίζειν δέ τοι τόπος πι μεταβολή, αὐτῶς λέγεται με-
ταβολή, οἶον ὅσα καὶ μέρη. ὑγιάζεται γάρ δὲ σῶμα, ὅποδόφθαλ-
25 μός. εἴτι δέ τοι καθ' αὐτὸ ταφτον κινήσται. καὶ τόπος δέ τοι τοι^τ καθ' αὐτὸ^τ
κινητόν. εἴτι δέ τοι καὶ τόπος κινοῦτος ωσαύτως. καὶ γάρ δὲ μὴ
καὶ συμβεβηκός, δὲ μὴ καὶ μέρης, δὲ δὲ καθ' αὐτό. εἴτι δέ τοι τοι^τ
κινοῦ ταφτον. εἴτι δέ τοι τοι^τ κινέματον. εἴτι δὲ τῷ γεόνται, καὶ τοι^τ δέ, καὶ εἰσο-
πὰ δὲ

τὰ δὲ εἰδη καὶ τὰ πάσιν, καὶ οὐτόποις, εἰς ἄλλους ταῦτα κινήματα,
 ἀκίνητα βέβαια, οἷον, ὑπερηγματικά, καὶ θερμότητα. ἔστι δὲ γέχει θερμότητα κι-
 νητος, ἀλλὰ θερμαντος. οὐδὲ μὴ καὶ συμβεβηκέτε μεταβολὴ οὐκ οὐ
 ἀπασιν υπάρχει, ἀλλὰ σὺ τοῖς οὐταίνοις καὶ μεταξύ, καὶ σὺ αἴτιφά-
 σθ. τάτου δὲ πίσις οὐκ ἐπαγγύης. μεταβολὴ δὲ μεταβάλ-
 λειν, ηὔτε παροκείμενός εἰς παροκείμενον, ηὔτε μὴ παροκείμενός
 εἰς παροκείμενον, ηὔτε παροκείμενός εἰς μὴ παροκείμενον. λέγω
 δὲ παροκείμενον, δικαιοφάσι δηλούμενον. οὐτέ αἰδίκη βέβαιη
 μεταβολές. ηὔτε γέχει γέχει παροκείμενός εἰς μὴ παροκείμενον, οὐκ
 ἔστι μεταβολή. γέχει γέχει οὐαίνα, γέχει αἴτιφασίς βέβαιη, οὐτέ οὐκ αἴ-
 τιφασίς ηὔτε οὐκ αἴτιφασίς βέβαιη, οὐτέ μὴ αἴτιφασίς βέβαιη, μετά αἴ-
 τιφασιν, γένεσις βέβαιη, ηὔτε αἴτιος, αἴτιη, ηὔτε πίσις, θυνός. ηὔτε
 παροκείμενός εἰς μὴ παροκείμενον φθορά, ηὔτε αἴτιος, αἴτιη,
 ηὔτε πίσις, θυνός. εἰ δηλούμενον λέγεται πλεονάχως, ηὔτε μήτε δικαιοφάσι
 θεσιν ηὔτε μιαρέσιν σύδεχεται κινήσαται, μήτε δικαιοφάσι δικαιάμεν, δι-
 καιοφάσι οὐδὲ αἴτικείμενον. ηὔτε μὴ λαθεῖν ηὔτε μὴ αἴτιον οὔμενος
 σύδεχεται κινήσαται κατά συμβεβηκέτε. εἰπούμενον αἴτιον ηὔτε δικαιοφάσι δι-
 καιοφάσι λαθεῖν. ηὔτε αἴτιος μὴ πόδε, γάδα μέσος. αἴδιαίνη ηὔτε δηλούμενον
 οὐ κινήσαται. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸν γένεσιν, κίνησιν εἶναι. γένεσις γέχει δη-
 λούμενον. εἰ γέχει οὐτί μέλιστα κατά συμβεβηκόσηντε, ἀλλὰ οὔμενος 20
 δηλούμενος εἰπεῖν, οὐτί υπάρχει δηλούμενον κατά τὸν γένεσιν αἴτιος. ο-
 μοίως δὲ καὶ δηλούμενον. ταῦτα τε δηλούμενα διερχεται, ηὔτε ποτε
 δηλούμενον σὺ τόπῳ. δηλούμενον ηὔτε ποτε κίνησις ηὔτε πρεμία,
 φθορά δὲ γένεσις. ἐπειδὴ πᾶσα κίνησις μεταβολή θυνός, μεταβολὴ 25
 δὲ βέβαιη εἰρημένη, τάτων δὲ αἱ λόγοι κατά γένεσιν καὶ φθοράν οὐ
 κινήσεις, αὐταὶ δὲ εἰσὶν αἱ κατά αἴτιφασιν, αἰδίκη τὸν οὐτε παρο-
 κείμενός εἰς παροκείμενον κίνησιν εἶναι μόνην. τὰ δὲ παροκείμε-
 να, η

τα, ή σκαλία, ή μεσαξύ. καὶ γένη τέρποις κείσθα σκαλίον, καὶ δηλώ-
τακεταφάσσι, οἷον, τὸ γυμνόν καὶ νωδὸν, καὶ τὸ μέλαν.

Εἰ δὲν αἱ κατηγορίαι διήρευσαν τὸ σία, ποιότην, τόπῳ, ποισθν, ἢ 13
πάροχον, τῷ περὶ θεῶν, ποσῷ, αἰάλκη βῆσσον εἴτε κανόσεις, ποιότην, ποσοῦ,
τὸ πόπον· κατὰ τὸ σίαν δίχα, Διὸς δὲ μηδὲν εἴτε τὸ σία σκαλίον, οὐδὲ τὸ
περὶ περὶ πάροχον μηδὲν μεταβολής οὐτος, διηγεῖνεας θά-
τερον μηδὲν μεταβάλλον. οὔτε καὶ συμβεβηκός ή κίνησις αὐτῶν.
Οὐδὲ ποιοῦντος καὶ πάροχον, ή κινουῶντος καὶ κινητῶν, ὅτι οὐκ εἴ-
σι κινήσεως κίνησις, τὸ δὲ γέρεσσος γέρεσσι, τὸ δὲ ὄλως μεταβολὴ με-
10 ταβολῆς διγῶς γέρερος διδέχεται κινήσεως εἴτε κίνησις ή ως τὸ ποκε-
ρθνό, οἷον ὁ αὐτός θεοποιος κινέται, ὅτι σκληρούς εἰς μέλαν μεταβολή-
της οὐτε ποτε καὶ κίνησις, ή θερμαίνεται, ἢ τύχεται, ἢ τόπον διλατά-
ται, ή αὐξενται. τὸ τοῦ ἀδιάβατον. τὸ γένος τὸν ποκειμένων πινή με-
ταβολή. ή τὸ οὐτερόν η τὸ ποκειμένων σκληρολῆς μεταβάλ-
15 λην εἰς αὐτόν εἶδος οἷον, αὐτός θεοποιος σκληρούς κίνησις εἰς υγίειαν. διὰ δὲ τὸ
ποταμάτον, πλέων κατὰ συμβεβηκός. πᾶσα γέρερος κίνησις, οὐδὲ αὐ-
λην εἰς αὐτόν οὐδὲ μεταβολὴ, καὶ γέρεσσος καὶ φθορά ως αὐτῶν πλέων
αὐτὸν οὐδὲ αὐτοκινήσιν οὐδὲν οὐδὲν, τὸ κινήσεις. ἂμα δὲν μεταβολή-
της οὐγέιας εἰς νόσον, καὶ οὐδὲ αὐτῆς ταύτης τὸ μεταβολῆς εἰς δῆ-
20 λην. δῆλον δή ὅτι αὐτὸν νοσόν, μεταβεβληκάς εἶσαι εἰς ὄποιανοι.
Σκλέχεται γέρερος πρεμέτιν, καὶ ἐπεις μὴ τὸν τυχοῦσαν αἰτεῖ κακείνη
ἔπι θνοσεῖς η αὐτόν εἶσαι. ωδὴ η αντικειμένη εἶσαι υγίειας, διὰ δὲ
συμβεβηκέναι. οἷον δὲ αὐτομήσεως εἰς λόθια μεταβάλλει, ὅπερ
οὐ πάρχει, ἔκεινο μεταβάλλει, ὅτε μὲν εἰς ὄπιστέμενον, ὅτε δὲ εἰς υγί-
25 έιαν. ἐπεις ἄπειρον βαθύτατη, εἰς δὲ μεταβολῆς μεταβολή, καὶ γέρε-
σσος γέρεσσος. αἰάλκη δὴ καὶ τὸ ποκετέραν, εἰς δὲ υγίειαν οἷον, εἰς δὲ πλή-
γέρεσσος εὐθύνετο ποτε, καὶ τὸ γιγνόμενον ἀπλῶς εὑρίσκεται. οὔτε οὐ πω
αὐτὸν γιγνόμενον ἀπλῶς, διὰ δὲ γιγνόμενον πινή γιγνόμενον ηδη.

εἰδὴ καὶ τέτταί γίγνετο ποτε, οὐχὶ πίστιν πωπότε γιγνόμενον;
 393 ἐπεὶ δὲ τὸν αἴπερων θεόν τοι πιστόν, θεού εἶσαι δὲ πιστόν·
 ὡστὲ οὐδὲ δὲ ἔχομενον. γίγνεται δὲν, γίγνεται οἶνον τε, γίγνεται
 μεταβολήν τοῦτον. ἐπὶ τῷ αὐτῷ κίνησις ἀνατίνα, καὶ πρέμποτε καὶ
 φύεσις, καὶ φθορά. ὡστὲ δὲ γιγνόμενον, οὐταν δύναται γιγνόμενον, 5
 πότε φθείρεται γίγνεται διὰ τοῦ θεοῦ γιγνόμενον, γίγνεται διὰ τοῦ θεοῦ. εἴ δὲ
 δὲ φθείρεται. ἐπὶ δὲν οὐλέων ὑπεναγμένον γιγνόμενον, καὶ μεταβολήν
 τοῦ θεοῦ. τοῖς δὲν εἶσαι ὡστὲ δὲν διλοιωτὸν σῶμα, η̄ φυχὴ, γίγνεται
 καὶ διγιγνόμενον, η̄ κίνησις, η̄ φύεσις; καὶ εἴ τοι εἰς ὁ κινήσαι; δεῖ
 γίγνεται εἶναι οὐ τὸν τέθει τὸν τέθει εἰς τὸδε κίνησιν, μὴ κίνησιν. πῶς 10
 δὲν; οὐ γίγνεται μάθησις τῆς μαθήσεως. ὡστὲ διότε φύεσις γί-
 νέσθαι. ἐπεὶ δὲν γίγνεται οὐσίας, γίγνεται τὸ πολέμος οὐ, γίγνεται τὸ ποιόν καὶ πά-
 σχι, λείπεται καὶ δὲν ποιόν καὶ δὲν ποσόν, καὶ δὲν ποῦ, κίνησιν εἴτε). τέ-
 των γίγνεται οὐσίας θεότητος. λέγω δὲν ποιόν, οὐ δὲν οὐ τῇ οὐσίᾳ
 καὶ τῇ σφραγίδι ποιόν, διλατᾷ δὲ παθητικόν, καθόλεγχον πάσχειν, 15
 η̄ ἀπάτης εἴτε). δὲν αἰνίζειν, τό, τε οὐλώς αἰδινάζειν κινήσειν, καὶ
 δὲ μόλις οὐ γρόνιφ πολλῷ η̄ βερεδέως διχορέμενον, καὶ δὲ πεφυ-
 κέσθαι κινήσαται, μὴ διωάρεμενον δὲ οὐτε πέφυκε, καὶ οὐ, καὶ εἴς οὐ
 καλῶ πρεμεῖν τὸν αἰκινήτων μόνον. οὐανίουν γίγνεται κινήσις.
 ὡστὲ σέρποις αἱ εἴν τῷ δεκάκυψῳ. Αἱ μαχαιραὶ τόπον, οὐταν εἴν το- 20
 πω πιστάς καὶ χωρεῖς, οὐταν αἱ ἀλλα. αἴτιεσθαι δὲ, οὐ πάλαικε
 ἀμα. μεταξὺ δὲ, εἰς οὐ πέφυκε πιστότερον αἴτιοντα δὲ μετα-
 βολήν, η̄ εἰς οὐ ἔχατον μεταβάλλει καὶ διάφυσιν δὲ συνεχῶς μετα-
 βολήν. οὐανίουν καὶ τόπον, δὲν διτεῖαι αἱ πλεύσειν. εἴησι
 δὲ, οὐ μετατίνειν δέρχειν ὅντος θεοῦ, η̄ εἰδότ, η̄ διηγεῖται πτως αἴφοις 25
 αἴτιος, μηδὲν μεταξύ θεοῦ τὸν αὐτὸν αἴτιον θεός. καὶ οὐ εἴφεξης
 θεοῦ οἶνον, γραμματεῖ γραμματηῖς, η̄ μονάδες μονάδος, η̄ οικίας οικία.
 αἱρεῖσθαι οὐθὲν καλύπτει μεταξύ εἴτε). δὲ γίγνεται εἴησι, οὐνος εἴφεξης, καὶ
 εἴησι

οὐτε τέλος οὐδὲ τὸν εἶχεν τὸν δύο, οὐδὲ ηγαμία τῆς διδοτέρας. ἐχόμενον δε, ὃ εἶχεν ων αὐτοῖς. ἐπεὶ δὲ πᾶσα μετασολὴ σὺ τοῖς αἰπητερόνοις. Ταῦτα δὲ σταύλαι καὶ αἴπιφασις, αἴπιφάσις δὲ στάθμην διὰ μέσου, δῆλον ως σὺ τοῖς σταύλοις διὰ μεταξὺ, διὰ συνεχεῖς ὥστε ἐχόμενόν οὐ, η αἰτοῦμενον. λέγεται δὲ συνεχέσσονταν ταῦτα γρύπται καὶ ἔνακτέρου πέρας οἷς αἰτοῦνται καὶ συνέχονται. ὡς τε δῆλον ἐπὶ διὰ συνεχεῖς σὺ τόποις, οἵτινες ἐν οὐ πεφυκε γνιεσταὶ κατά την ουσίαν, καὶ ὅπις ταφήτων διέφεξης δῆλον. διὰ δέ τοι εἶχεν οὐχ αὐτεταῦ, τόποδε ἐφεξῆς καὶ εἰς συνεχεῖς αὐτεταῦ. εἰ δὲ αὐτεταῦ, οὔπω συνεχέσσονταν δὲ μή οὐταφή, σύντοτοι σύμφωνοι σὺ τόποις. ὡς τοι εἴσι στριμόνι μονάδι ταῦτα. τοῦτον γάρ γε πάρα διάστασι, τοῦτο δὲ οὐ. διὰλα διέφεξης καὶ τοῦτο μεταξύ οὐ, τὸν δὲ γέ.

15 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ-
15 τὰ φυσικὰ δι. Λ.

20 ΕΠΙ δὲ τὸν γονίαν θεωρία. τὸ γένος οὐσῶν αἱ αρχαὶ τὰ αἴτια γιγνώσκουν. καὶ γένος εἰς ως ὅλον οὐ διπλόν, οὐδὲ ταφήτων μέρες καὶ εἰς διέφεξης, καὶ αὐτῶν ταφήτων οὐ γονία, εἰτα διποίον η ποσόν. ἀμφα τοι γονία οὐτα, ως απλῶς εἰπεῖν, ταῦτα, διὰλα ποιότητες κανόσεις, οὐδὲ τοις λαβούσιν, καὶ διατάξιν. λέγεται δὲ τοις, οὐδὲ τοις λαβούσιν. επούδε τοις αἴτιοι γνωρίζειν. μήτρα γεννήσις τοις αἴτιοι εργά. τὸ γένος γονίας εἰς τινας διφλάς, καὶ τοιχεῖα καὶ αἴτια. οἱ μὲν γονίες τοις, τὰ καρδιόλους οὐτας μᾶλλον πέντεσι. τὰ γεράτην καρδιόλους, οἱ

φασιν ἀρχὰς καὶ γοῖς εἰ), μᾶλλον οὐ φέρει τὸ λογικῶς ζητεῖν. οἱ δὲ πάλαι, τὰς εἴκεται οἶον πῦρ, καὶ γῆν, δὲλλος γέρας μα.

Οὐσίαι δὲ βέβαια μία μὲν, αἱ ἀδυπτής ήτος μὲν αἴδιος, ή δὲ φθαρτή, μὲν πομπέτες ὄμολογούσιν, οἶον τὰ φυτὰ, καὶ τὰ ξῶα. ή δὲ αἴδιος, ήτος ανάγκη τὰ σοιχεῖα λαβεῖν, εἴτε ἐν, εἴτε πολλά. μηδὲν δὲ ἀκίνητος. Ταῦτα τῶν φασί πινες εἰ) γωνιεῖν· οἱ μὲν εἰς δύο μιαρεμοῦτες, οἱ δὲ εἰς μίαν φύσιν πιθέντες τὰ εἰδη καὶ τὰ μετηματικά· οἱ δὲ τὰ μετηματικὰ μόνον τύπτων. ἔκειναι μὲν δὴ φυσικῆς (μέτα κυνίσεως γέροντος) αὗτη δὲ ἔτερας, εἰ μηδεμία αὐτῆς ἀρχὴ κεινή. ή δὲ αἱ ἀδυπτής οὐσία μεταβλητή. εἰ δὲ δὲ μεταβολὴ, σκληρὸν αἵτινα μεταβείηται, ή τῷ μετεπειναμένῳ, ή τῷ μετεπειναμένῳ δὲ μὴ πομπήτων (ἀλλού καὶ γῆς φωνή) δὲλλος εἰς τὴν σκληρίαν, αἰάλκη εἰ) καὶ πάλι μεταβάλλοντες τὴν σκληρίαν. οὐ γάρ τὰ σκληρία μεταβάλλει.

β. "Ἐπεὶ μὲν ἡ παραδίδη, δὲ μὲν σκληρίον γέχει παραδίδη. ἔτιν δὲ τὸ πείστον τοῦτο τὰ σκληρία, ή ὕλη. εἰδὴν αἱ μεταβολαὶ τέταρτες, ή τοῦτο καὶ τὸ πέμπτο τοῦτο ποιὸν ή ποσὸν, ή ποῦ· καὶ γέρεσι μὲν ηπειροῦ φθορά, ή καὶ τὸ τόδε· αὐξησις δὲ καὶ φθίσις, ή τοῦτο ποσὸν. δὲλλοιώσις δὲ, ή καὶ τὸ πάθος· φορεῖ δὲ, ή καὶ τὸ πόνον, εἰς σκληρίωσις αὖτε εἰεν τοὺς καθ' εἴκετον αἱ μεταβολαὶ. αἰάλκη δὴ μεταβάλλει τὸ ὕλεν διωαμένων ἄμφω. ἐπεὶ δὲ διπλὸν δέν, μεταβάλλει πομπή σκληρή διωαμένων, εἰς τὸ σκληργεία οὖν οἶον, σκληροῦ διωαμένη, εἰς τὸ σκληργεία λαβακόν. ὅμοίως δὲ καὶ ἐτὸν αὐξησις καὶ φθίσις. ὥστε δὲ μόνον τοῦτο συμβεβηκός σύμβολος γίνεσθαι σκληρόντος, δὲλλος καὶ δὲν οὔτος γίγνεται πομπή διωαμένη μετά τοιούτους, σκληρόντος γέγερθε γεία· καὶ τὸ τούτο δέ τοιούτοις Ανατέλλεται γέροντος διωαμένης πομπής. ταῦτα καὶ Εμπεδοκλέοις δέ μίγματα καὶ Ανατέλλεται μέρες· καὶ τοῦτο Διηγήσις Μόκριτός Φησιν, οὐδὲν οὐδενὶ πομπή τα διωαμένη, σκληργεία δὲ γέ. ὥστε τῆς ὕλης αὐτῆς εἰεν τοιούτους. πομπήτα μὲν ὕλεν ἔχει διωαμένης μεταβάλλει· δὲλλος εἴτε-

επέραν καὶ τῷ αἰδίων, ὅσα μὴ γνωτά, κινητὰ δὲ φορῆς· ἀλλ' οὐ
γνωτάν, ἀλλὰ πόθεν ποῖ. Σποράσθε μὲν αὖτις, οὐκ πούς μὴ ὄντας
ἡ γένεσις. τειχώσυθε τὸ μῆνα. εἰ δὴ τί βέται διωμάτι, ἀλλ' ὥμεσσι
τὰ πυχόντος ἀλλ' ἐπεργοῦ ἔξει, ἐπεργοῦ. καὶ ίκεδον, ὅπις ὁμοῦ πομάτα,,
σχείματα. Σφαφέρη γέρα τῇ ὑλῇ ἐπεὶ Σφά τι ἀπεισεγένεσε,,
ἀλλ' ὀχέη; οὐ γέραντες, εἴτε. ὡς τε εἰ ὑλη μία, ἐκεῖνο ἐγένεσε καὶ σκερ-
γεία, καὶ ἡ ὑλη ἡ διωμάτι. τεία δὴ τὰ αὔτα, καὶ βέσις αἱ αρχαί·
δύο μὲν ἡ σκαληνίωσις, τὸ μὲν λόγος καὶ εἶδος, τὸ δὲ σέρποις. Θεῖ 394
τείτοι, ἡ ὑλη.

- 10 Μετὰ τῶντα ὅπις γέρα τῇ ὑλῃ, τῷ τε θεῖοῖς. λέγω δὲ τὰ ἔ- γ-
γχα. ποὺ γέρα μεταβάλλει ποὺ τὸ θεόν θνατόν, καὶ εἴς θν. υφές μὲν τὸ
ταφότου κινοῦντος. δὲ, ἡ ὑλη εἰς ὃ δὲ, τὸ εἶδος. εἰς ἀπειρον σῶν εἰ-
σιν, εἰ μὴ μόνον ὁ γαληκός γίνεται τρομήλεος, ἀλλὰ καὶ τὸ τρομήλεον,
ἢ ὁ γαληκός. αἴτιον δὴ τοῦτο μὲν τῶντα, ὅπις ἐκάστη οὐκ ουσιωνύμη
γίνεται σώσια. παὶ γέρα φύσεις σώσια, καὶ τὰ μῆδα. ἡ γέρα τέχνη, ἡ φύσεις γέ-
γνεται, ἡ τύχη, ἡ τὰς αἰτιομάτων. ἡ μὲν σῶν τέχνη σέχηται σὺν μῆδῳ.
ἡ δὲ φύσις, σέρχηται αὐτῷ. αἴτιον γέρα αὐτοῦ τρομόν γένεται. αἴ τι
λοιπά αὐτά τερήσθε τάπων. σώσια δὲ βέσις. ἡ μὲν ὑλη, πόδε τούτων
τὰ φάνερά. ὅσα γέρα βέται αὐτῇ τοι μὴ συμφύσει, ὑλη καὶ τὸ θεό-
20 κείμενον. ἡ δὲ φύσις, καὶ πόδε τι, εἰς ἡνὶ καὶ εἴτε τίς. ἐπιτείποι οὐκ
τάπων ἡ καθεύδεται οἷον Σωκράτης ἢ Καλλίας. Ἐπὶ μὲν σῶν
τιῶν, πόδε τις οὐκέται τούτων σωθετον σώσιαν οἷον, οἰκίας θεῖ-
δος, εἰ μὴ τέχνη. καὶ ἐστι γένεσις καὶ φθορὴ τάπων. ἀλλ' μῆδον τρό-
πον εἰσιχεῖ οὐκ εἰσίν, οἰκία τε ἡ αἴτιος ὑλης, καὶ υγία, καὶ πόδη τὸ
25 κατέτεχνει. ἀλλ' εἰς τοῦ, ἐπὶ τῷ φύσει. μῆδον κακῶσι Πλάτον,,
τῶν ἔφη, ὅτι εἰδη βέται οπόσσα φύσει, εἰς τοῦ βέται εἰδη μῆδα τάπων, σῆμα,,
πῦρ, σπίρε, κεφαλή. ἀπομνηγέρα τῇ ὑλῃ βέται, καὶ τὸ μαλιστρόν σώσιαν
τελευταία. παὶ μὲν σῶν κινοῦντα αὐτά, οὐσιωνύμη μία ὄντα.

πάλιν ὡς ὁ λόγος, ἅμα. ὅτε γένηται ὁ αὐτόφερος, τότε καὶ ὁ ὑγιής
καὶ βεττὸς. Τὸ δῆμα τὸ χαλκῖνο σφάρας ἄμα, καὶ ὁ χαλκῖνο σφάρα.
εἰς τὸ ὕπερον οὐ παραβίδει, σκεπτέον. ἐπί τοιστοῦ γέραθρος δὲ τοις
οἷσιν, εἰς τὸ ψυχὴν ποιήσον, μὴ πᾶσα, διὰ τὸν τύπον πάσαν γένος
ἴσως. Φανερών δὲ, ὅτι δένδει φέρει γε τοῦτο τὸ θεῖον ιδέας. αὐτόφερος
παραβίδει τὸ φερόν θρυἄ, οὐ καθ' ἔκεισον διὸ θυά. ὅμοίως δὲ καὶ διπλῶς
τεχνῶν. ηγεδιατεκτή τέχνη, οὐ λόγος τὸ ὑγιεῖας δέσι.

§. Τὰ δὲ αὐτὰ καὶ αἱ δέρχαι μῆδα ἀλλων δέσιν ὡς, εἴτε δὲ ὡς τέ, αἱ
καθόλου λέγη τις, καὶ αἱ αἰαλογίατα αὐτὰ πομύτων. Διπρόσδε
γένεται τις, πότερον ἐτεραῖ, ή αἱ αἰταὶ δέρχαι, καὶ τοιχεῖα τὸ γόνιον, 10
καὶ τὸ περός ποιεῖ καθ' ἔκεισον δὲ τὸν κατηγορειῶν ὅμοίως. Διλλ
αἴπον, εἰ τὰ αὐτὰ πομύτων. Καὶ τὸ αὐτὸν γέραθρον εἶσαι τὰ περός ποιεῖ,
καὶ γόνια. Πότια τοῦτο εἶσαι; Θεῖον γένος τὸ οὐσίαν, καὶ τὰ διλλα τὰ κατη-
γορεύματα, δένδεται κατιούόν· περότερον δὲ τὸ τοιχεῖον, ηῶν τοιχεῖον.
Διλλαὶ μὲν δέσιν ηῶντας τοιχεῖον τὸν περός ποιεῖ, δένδε τόπων οὐδέν 15
τὸ γόνιον. εἴπερ πῶς οὐδέχεται πομύτων τὸ τοιχεῖα τοῦτα; οὐδέν
γένοιον τὸ τοιχεῖον, ταῦτα δὲ τὸ τοιχεῖον συμκεκριμένα δὲ αἴτη. διῆ-
δε βαθεῖα, διῆδε αἴτη τοντῶν τοιχεῖον δέσιν. οὖν δέν, δὲ τὸν
ὑπάρχει γέραθρον τοῦτα ἐπέδωται τὸν συμφέτων. οὐδέν δέχεται αὐ-
τῶν, τοῦτο οὐσία, οὐτε περός ποιεῖται, διλλαί αἰαλογία. Καὶ εἴτε δέχεται αὐ-
τῶν τοῦτα τοιχεῖα. ηῶντας λέγεται λόγοι, εἴτε μὲν ὡς, εἴτε δὲ ὡς τέ· οἷον
ἴσως τὸ αἰθητῶν σωμῆτον, ὡς μὲν εἶδος δὲ θερμόν, καὶ μῆρον θέρμην δέ
ψυχεῖον, η τέρποις. η ὑποδέσι διδωμάτων τοῦτα περφέτων καθ' αὐ-
τῶν. οὐσία δὲ τοῦτα τε καὶ τὰ δὲ τόπων, ηῶν αἱ δέρχαι τοῦτα. η
εἴ ποτε θερμοῦ καὶ ψυχεῖον εἴται εἴν. οἷον, στάρξ, η ὄστιν. ἐπεργον 25
αιάγκη ἐκείνων τὸ θρύμβον. τόπων μὲν οὖν τοῦτα τοιχεῖα
καὶ δέρχαι, διλλαί δὲ διλλα. πομύτων δὲ γόνια μὲν εἰπεῖν, Καὶ εἴτε δέ
διλλαλογία δέ· ηῶντας εἴ ποιεῖται, η ποιεῖται εἰσι τέρπες, δὲ εἶδος, καὶ η
τέρπ-

έρησις, καὶ ἡ ὑλη. ἀλλὰ τότεν ἔκεισον, ἐπειργούμενον γάρ οὐκ εἴ-
στι· οἶον δὲ χειρόμανιλθού, μέλαν, ὅπιφαίδα· φῶς, σκότος, αἵρη-
σις δὲ τότεν, ἥμερος καὶ νύξ. ἐπεὶ δὲ τὸ μόνον τὸ σὺν πάρχοντα αἴ-
ρησι, ἀλλὰ καὶ τὸν σύκτος, οἶον τὸ κινοῦ, δῆλον ὅτι ἐπειργούμενον σύρχονται
τοιχεῖον. αἴτια δὲ ἀμφοτέρους εἰς τῶντα μιαρέσται καὶ σύρχονται. Τοῦτο ὡς
κινοῦ ἡ ἴστη, σύρχονται καὶ γίνονται. οὔτε τοιχεῖα μέλανται αἰαλογίας,
τείας αἴτια δὲ καὶ αρχές, τεαταρές· μήδοι δὲ σύλλαβον τοιχοφόρων
αἴτιον, ὡς κινοῦ, μήδοι σύλλαβον τοιχοφόρων, νόσος, σῶμα· τὸ κινοῦ, ιατε-
κή εἶδος, αἰτεζία τοιασδε· πλάνης· τὸ κινοῦ, οἰκοδομική· καὶ δὴ εἰς
τῶντα μιαρέσται καὶ σύρχονται. ἐπειργούμενον τὸ κινοῦ, δὲ σύλλαβον τοῖς φευκίσισι αἴ-
τησις, δὲ τὸν θεραπονός τοῦ εἶδος, καὶ τὸ σύναντον, Σύποντα
τεία αἴτια αὐτοῖς, ὡδὲ δὲ τέτταρες. ὑγεία γάρ πως ηγιατεκή· καὶ
οἰκίας εἶδος, καὶ οἰκεδομική· καὶ αἱ φευκίσις αἱ φευκίσις γήννα. ἐπι πα-
ρὰ τῶντα, ὡς τὸ τοιχοφόρων πομπότων κινοῦ πομπήτα.

15. Ἐπειργούμενον τὸ μέλανται τοιχεῖα, τὸ δὲ οὐ κατειστά, τοιχοφόρων, καὶ τὸ
αἴτιον τοῦ πομπότων αἴτια τῶντα, ὅτι τὸν οὐσιῶν αἴτιον, δὲ τὸ σύναντον
πάντα τοιχεῖα αἴτιον τοιχοφόρων. ἐπειτα εἴσαι τῶντα τοιχοφόρων τοιχεῖα, τὸ
νόσος, καὶ ὄρεξις, καὶ σῶμα. ἐπειργούμενον τὸν τοιχοφόρων σύρχονται
αἴτια αὐτοῖς· οἶον σύνεργατα καὶ διωμάτις. ἀλλὰ καὶ τῶντα αἴτια
20 τε ἄλλοις, καὶ μήδοις. δὲ σύνοισι μέλανται τὸ αἴτιον, δὲ τερπήν σύνεργεια
εἶσιν, δὲ τὸ διωμάτιον· οἶον, οἶον, καὶ σάρξ, καὶ αἱ φευκίσις. πίστις δὲ καὶ
τῶντα εἰς τὸ εἰρημένα αἴτια. σύνεργεια τοιχοφόρων τὸ εἶδος, εἰσὶ δὲ τὸ
κατειστόν, καὶ τὸ σύλλαβον τοιχοφόρων· τέρησις δὲ, οἶον σκότος καὶ μέλανται διω-
μάτιον τὸ ὑλη. τοῦτο γάρ τοιχοφόρων γήγενεσαι αἱματικός. ἀλ-
λαγως δὲ σύνεργεια καὶ διωμάτιον θεραπέρη, τὸν μήδειν τὸ αὐτὴν ὑλη-
ών δὲ τοιχεῖα τὸ αἴτιον τὸ εἶδος, ἀλλὰ ἐπειργούμενον αἴτιον τοιχοφόρων αἴτιον τοι-
χεῖα, πύρ καὶ γῆ, ὡς ὑλη. τὸ αἴτιον εἶδος, καὶ εἴ τι μήδεις οἶον
αἴτιον τοιχοφόρων τοιχεῖα τὸ αἴτιον τὸ εἶδος, καὶ ὁ λεπτός κύκλος, τὸ τε ὑλη αἴτιον τοι-

γύτ' εἰδός, γύτε τέρποις, γύτε ὄμοδεῖς, δὲ λαὸς κινοῦται. ἔπι γέ ὁρῶν
δεῖ, ὅπι τὰ μὴ καθόλου ὅστιν εἰπεῖν, τὰ μὲν γάρ πολύτων δὴ ταφταὶ
σάρχαι, δὲ σινεργείᾳ ταφταὶ, δὲ εἴδει, καὶ μῆρος δὲ διωάμφη. ἐκεῖνα
μὲν διων τὰ καθόλου σύκεστιν. σάρχη γὰρ δὲ καθ' ἐκεῖνον, τῷ μὲν καθ'
ἐκεῖνον. αὐτὸς φραστὸς μὲν γὰρ αἰδηρώπου καθόλου, δὲ λαὸς εἴσιν
σύκεστιν, δὲ λαὸς Πιλάρος Αχιλλέως σοῦ δὲ, ὁ πατήρ καὶ ποδὶ δὲ β.,
πουδὶ τῷ β. α. ὄλως δὲ δὲ β., τῷ απλῶς β. α. ἐπειτα εἴδη τὰ τῷ
χοιῶν· μῆρα δὲ μῆραν αἵτια καὶ σοιχεῖα, ὡς τῷ ἐλέγει τῷ μὴ σὺ
ταῦτα γένεται χρωμάτι, φόφων, σοιων, ποστοῖς. πλινὴ ταὶ α-
νάλογαν, καὶ τῷ μὲν σὺ δὲ αὐτῷ εἴδη ἐπεργα, σύκε εἴδει, δὲ λαὸς τῷ τῷ
καθ' ἐκεῖνον μῆρος, ὅπι τὴν μῆρον εἴδος, καὶ δὲ κινησαν, καὶ δὲ εἴδος καὶ
ἡ ἐμή ταὶ καθόλου δὲ λέγει, τὰ αὐτά. δὲ γινεται, τίνες σάρχαι καὶ
σοιχεῖα τῷ μὲν χοιῶν, καὶ ταφταὶ οἱ, καὶ ποιῶν, πότερον αἱ αὐταὶ, ή ἐ-
τεραὶ, δῆλον ὅπι πολλαχῶς τε λεγομένων ὅστιν ἐκεῖνον, μιαρεῖν-
ται δὲ τῷ ταῦτῃ, δὲ λαὸς ἐπεργα πλινὴ αὐτὸν καὶ πολύτων αὐτὸν δὲ τῷ τῷ
395 ταὶ ή ταὶ ανάλογαν, ὅπι μῆλη, εἴδος, τέρποις, δὲ κινοῦ. καὶ αὐτὸν ταὶ τῷ
χοιῶν αἵτια, ὡς αἵτια πολύτων, ὅπι αἰαιρέται αἰαιρευομένων. ἔπι
δὲ ταφταὶ σύκετεργείᾳ. αὐτὸν δὲ ἐπεργα ταφταὶ ὅστα τὰ σύκετα, ἀ-
μήτε ὡς γένεται λέγει), μήτε πολλαχῶς λέγει). καὶ ἔπι αἱ μῆλα. τί-
νες μὲν διων σάρχαι τῷ αἱδητῶν, καὶ πόσας αἱ αὐταὶ, καὶ 20
πῶς ἐτεραὶ, εἴρηται).

5 Ἐπεὶ μὲν σοιν βῆστοις, δύνο μὲν αἱ φυσικαὶ, μία δὲ ή αἱκίν-
τες, τοῖνται ταῦτις λεκτέον, ὅπι αἱδητοὶ εἴδη αἱδητοὶ θυνταὶς, αἱκίν-
τες. αἱ περγάδοις ταφταὶ τῷ ὄντων καὶ εἰ πᾶσα φθαρταὶ, πολύ-
τα φθαρταὶ. δὲ λαὸς αἱδητῶν κίνηται ή γρέαθαι ή φθαρτῶν αἱδητοῖς 25
αἱ. Οὐδὲ γέροντος. γέροντος τε δὲ ταφταὶ ταφταὶ μῆρος τοῦ μῆρον
τος γέροντος. καὶ ή κίνηται αἱδηταὶ ταῖς σωματικαῖς, ὡς τῷ μῆρος γέροντος. ή
γὰρ δὲ μῆρος, ή κινητερῶς θυνταὶς πάσος. κίνηται δὲ σύκετα σωματικαῖς, δὲ λα-

ἡνὶ καὶ τὸ πον. καὶ θάυτης ἡ κύκλῳ. ὅλὰ μὲν εἰ ἔστι κινητὴν τὴν ποιητικὴν, μὴ σύνεργοιν δὲ τί, οὐκ ἔστι κίνητος. σύνδέχεται γὰρ δύναμιν ἔχον μὴ σύνεργον. Καθέν αὖτε ὄφελος, Καθέν αὖτος ποιῶσαριν αἰδίοις, ὃς τῷ οὐρανῷ τὰ εἴδη, εἰ μή οὐδεις μαρτύρης σύνεσαι σύρεται μεταβαλλεῖν. ὃ ποιῶν χρήστην αὐτὴν ικανον, τὸ δὲ μηδὲν θύσια τοῦτο τὰ εἴδη. εἰ γάρ μὴ σύνεργος, οὐκ ἔστι κίνητος. ἐπιχρήστην εἰ σύνεργος, οὐδὲ οὐσία αὐτῆς μαρτύρης. ὃ γάρ ἔστι κίνητος αἰδίος. σύνδέχεται γὰρ δύναμά μον, μὴ εἴ). δεῖ αὖτε εἴ) σύρχεται τοιαύτων, ητούσια σύνεργα. ἐπιτοίκων θάυτας δεῖ θύσιας εἴ) αἰδούσις. αἰδίοις γάρ
 10 δεῖ, εἴ τῷ γε καὶ ἀλλό οὐδίδιον. σύνεργειαί αὖται καί τοι σύπερεία. δοκεῖ γάρ δύναμί σύνεργοιν ποιῶν μαρτύρης. δύναμις μαρτύρης, τὸ ποιῶν σύνεργον. αὕτη περιτελεῖται τὸν μαρτύρην. ὅλὰ μὲν εἰ τοῦτο,
 Καθέν ἔσται τῷ μοντώντων. σύνδέχεται γὰρ μαρτύρης εἴ), μήπω δὲ εἴ). καύτοι εἰ ὡς λέγεσιν οἱ θεολόγοι, οἱ σὺν τοῖς θυμωντεσ, η ὡς
 15 οἱ φυσικοί, οὗ ὁμοῦ ποιῶν γενήματα, φασί, δύναμις αἰδεῖατον. πῶς γάρ κινητήσεται, εἰ μηδενέσται σύνεργεια αἵπον; ὃ γάρ γε οὐλη κινήσθαι τὴν ἑαυτὴν, ὅλὰ τεκτονική. Καθέν τὰ θηριανά, Καθέν γαρ, ὅλὰ τὰ στέρματα, καὶ τὸ γονό. δέ τοι ποιῶντας εἰνέργατας,
 οἵον Λεύκιππος καὶ Πλάτων. αἰδούσιν εἶναι φασι κίνητον. ὅλὰ δέ
 20 τὰ, καὶ θάυτα, τὸ λέγεσιν. Καθέν αἵδι, Καθέν τὸν αἵπατον. Καθέν γάρ ὡς
 ἐτυχει κινηταί, ὅλὰ δεῖ οὐ αἰδούσιν, ὃς τῷ οὐ Φύση μὲν ὡς
 δι, βίᾳ δὲ, οὐ τῷ τοῦτον, οὐδὲν αἵδι. εἴτα ποιῶν περιττό. οὐ περιττό γάρ
 αἵμηδον οὔσον. ὅλὰ μὲν Καθέν Πλάτωνι γεοῖσιν τε λέγειν, οὐ
 οἴεται σύρχεται εἴ) σύνοπτε δύναμις ἑαυτὸν κινοῦν. οὐ περιττό γάρ καὶ ἄμα
 25 τῷ τὸν περιττόν θυμῷ, ὃς φυσι. δύναμις μαρτύρην οἴεται σύνεργειας
 περιττόν εἴ), εἴτι μὲν ὡς καλῶς, εἴτι δὲ ὡς οὐ. εἴρηται δὲ πῶς. οὐ π
 δέ σύνεργατα περιττόν, μήτηρ Ανατζαρέρας (οὗτος νέας, σύνεργα) οὐ
 καὶ Εμπεδοκλῆς τὸν φιλίαντας δύναμις. καὶ οἱ αἰδούσι λέγετες κίνητοι

σον ἐτι, ὡς αρι Λεύκη πασσ. ὥστε οὐκέτι ἀπειρον χρόνον χάσος ή
κύριος, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ αἱτία, ηταν ιόδω, ηταν ιώσ, εἰταροπειρον οὐέρ-
γαλα διωάμεως. εἰ δὲ τὸ μῆτρα αἱτία ιόδω, δεῖ πατέρα μήδιν οὐσαν-
πας οὐέργαλον. εἰ δὲ μέλλει γέμεσις καὶ Φθορά (τοῦ), μῆδος δεῖ οὐέργαλον
τοῦ αἱτία, διηγειράτης καὶ ιώσ. αιαίκη αρά αδιλόν καθ' αὐτὸν οὐέργαλον, εἰ-
δί τοι κατ' ιώδον. οὗτοι αρά καθ' οὐέργαλον, ητοῦ τὸ οὐέργαλον. αιαίκη δὴ
κατ' Τύπον. πάλιν γένεται αὐτῷ τε αἴτιον κακείνων. Οὐκούνι βέλτιον
τὸ οὐέργαλον. καὶ γένεται αὐτῷ τὸ αἱτία οὐσαντας. τὸ δὲ ιώσ, οὐ-
τερον. τὸ δὲ αἱτία ἀλλως, ἀμφω δηλονότι. θυγατέρας καὶ οὐέργαλον αἱ
κυνόστρε. Πίθην ἀλλας δεῖ γητεῖν σέχασι; 10

Ἐπειδὴ μὴ γένεται τὸ οὐέργαλον, γε εἰ μὴ γένεται, καὶ οὐ-
μον πομέτων, καὶ οὐκ μηδόντος, λύσοις αὐτούτων καὶ εἰσι. Ή αἱτία κινέ-
μον κίνησιν ἀπαντον· αὐτοῦ δὲ η κίνησις καὶ τύπος λέγεται μόνον,
ἄλλη ἔργω δῆλον. ὥστε αἱτίας δὲ εἰς οὐέργαλον οὐρανός. εῖτι ποίησιν πί-
γμον κινήσ. ἐπειδὴ τὸ κινέργειμον καὶ κινοῦν, μέσον τοίνυν δέσι πι, δέ τι καὶ 15
κινέργειμον κινήσ, αἱτίας, καὶ γένεσις καὶ οὐέργαλον γένεσις. κινήσ δὲ οὐέργαλον
καὶ τὸν τούτον κινήσ καὶ κινέργειμον. τύπον δὲ τὸ οὐέργαλον τὰ οὐέργαλα τὰ αὐτά. Επιδη-
μητὸν μὲν γένεται τὸ Φαγόνεργειμον καλέσιν· βαλητὸν δὲ τὸ οὐέργαλον, δὲν κα-
λέσι. οὐέργαλον μετατοιχία, οὐδὲ μοχεῖ μᾶλλον η μοχεῖ, δέσποι οὐέργαλον μάρτια. αρχὴ
γένεται η νόνοις. Ιερὸν δὲ τὸν τούτον κινέταν. νοτίον δὲ η οὐέργαλον συστοχία 20
καθ' αὐτῶν. καὶ τούτης η γένεσις οὐέργαλη, καὶ τούτης η απλῶσ, καὶ ηδὲ
οὐέργαλη. εῖτι δὲ τὸ έν τούτῳ τὸ άπλον, καὶ τὸ μῆτρα. Τὸ μὲν γένεται, μετέβον
σπουδήν· τὸ δὲ άπλον, πάντας ἔχον μῆτρα. ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ κακελόν, καὶ
τὸ δὲ μῆτρα αἵρετον, καὶ τῇ αὐτῇ συστοχίᾳ. καὶ εἶτι αἱτίας αἱτία, η δημά-
λογει, τὸ οὐέργαλον. Οὐδὲ δὲ τὸ έν τούτῳ τὸ ένεκα τὸ έν τούτῃ ακινήτοις, η διαιρεσίς 25
δηλοῖ. εῖτι γέροντι τὸ ένεκα, καὶ τὸ μέν δέσι, τὸ δὲ οὐκ εῖτι. κινήσ δὲ
οὐέργαλον κινέργειμον δέ, τάλλα κινήσ. εἰ μὲν διώνυμος διώνυμος, οὐδέ-
χεται η αἱτίας εχειν. οὐτοῦ εἰς Φθορά οὐέργαλη, καὶ οὐέργαλον δέσι η κι-
νέταν.

στιμ. Ταύτων δὲ αὐδέχεται ἄλλως ἔχειν, καὶ καθά τόπον, καὶ εἰ μὴ
 κατ' ὑστερ. ἐπεὶ δὲ οὐκίνοις, μὲν ἀκίνητον, ἀνέργειαν, τὸ
 ποσόν αὐδέχεται ἄλλως ἔχειν ψόμα μῆτρας. Φορά γέρας τῷ φύση
 μεταβολῶν· Ταύτης δὲ, οὐκύλω. Ταύτης ἡ τύπος κινήσ. δέξιαί
 γένεται ὅστιν· καὶ οὐδὲν αἴσικη, ηλώσ, καὶ τύπως Δρυχί. Τοῦτο
 ναζιστῶν, θεωματαχίσ. Θυμὸς Βία, ὅπις τοῦτο οὐρμήσ. Τὸ δὲ τὸ
 αἷμα Τέλος· Τὸ δέ, μὴ αὐδεχόμενον ἄλλως, δὲν αἴσιος. Καὶ θεαύ-
 της αὕτη Δρυχίς πρτηταί οὐργεῖος καὶ οὐ φύσης. Διαγωγὴ δέ οὐστιν,
 οὐδὲ τε οὐδὲν, μηχρὸν ζεύοντος ημῖν. Υπεργάρησει ἔκεινό οὐστιν. οὐ μη
 ιοντὸς γέρας αδυάντον· ἐπεικαὶ οὐδοντὶ οὐνέργατα τύπου· καὶ σχετύ-
 το ἐγγέγροτις, αἴσιος, οὐδεῖσον, οὐδεῖσον. ἐλπίδες δὲ καὶ μητῆρει Δρυ-
 ςατα. οὐ δὲ οὐδεῖσον καθ' αὐτῶν, τὸ καθ' αὐτὸν αἴσιου· καὶ οὐ μά-
 λιστα, τὸ μάλιστα. αὐτὸν δὲ κοφίοντος κατέται μετάληψιν τύποντο.
 οντος γέρας γίνεται θερμαίων καὶ νοσῶν. οὔτε Ταύτην νοσῶν καὶ νοντόν.
 15 Τοῦτο δέκτηκεν τὸ νοντό καὶ τῆς οὐσίας, νοσῶν. οὐνέργεια δὲ ἔχειν.
 οὔτε ἔκεινο μᾶλλον τύπου, οὐδοκεῖ οὐ νοσῶν ἔχειν· καὶ οὐ θεωρεῖα
 οὐ οὐδεῖσον καὶ αἴσιον. εἰ δὲν τύπως δὲν ἔχει, οὐ οὐρεῖς ποτε, οὐ θεός
 αἱ θεαματάροις· εἰ δὲ μᾶλλον, ἐπιθεαματώτερον. ἔχει δὲ οὐδεῖς· καὶ
 ζωὴ δέ γένεται αράχη. οὐδὲν οὐνέργατα, ζωὴ ἔκεινος δὲ οὐνέργατα.
 20 οὐνέργατα δὲ οὐ καθ' αὐτῶν, ἔκεινος ζωὴ αρίστη καὶ αἰδίος. Φαίμην δὲ
 θεόν εἰ ζωὴ αἰδίον, αἴσιον. οὔτε ζωὴ καὶ αὐτὸν ουσεχήτη αἰδίος
 οὐ πάργα τῷ θεῷ. τύπογέρας θεός. οὔτε δὲ οὐσαλημβανόσον, οὐ
 αἱ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Σπάσιππος, θάλειον καὶ καλλιστον, μὴ
 οὐ Δρυχή εἰ, σχετύτη φυτῶν καὶ τζωῶν Τὰς Δρυγάς αἵτα μη
 25 εἰ, θάλειον καὶ θάλειον εν τοῖς σκηνέτων, σκηνέργατοιον). 396
 Τοῦτο μεριμνα, εἰ δέ οὐτέρων οὐστὶ ταυτέρων τελείων· καὶ θάλειον
 ποιού μεριμνα οὐστιν, δὲν αἱ θάλειον τελείων ταυτέρων αἱ θερμόπον αἱ
 φαίητις εἰ, τη μεριμνα, τη οὐκέτη τύπου οὐργαράνδον, δὲν οὐτέρων οὐστιν

χρήστημα. ὅπι μὴ δικαιούσια θεοί αἱθίος, καὶ αἰκίνητος, καὶ κεχωρισμένη τῷ αὐθιτῶν, φανερῇ ἐκ τῷ εἰρηθέντον. δέδικτος δὲ, καὶ ὅπι μέγεθος θεότεν σύμβολον ἔχειν τοιστοινούσιαν, ἀλλὰ αἱμερῆς καὶ αἱματίρετος θεοῦ. κινδυνὸς δὲ τοῦ ἀπειρονού γεόντον. οὐδὲν διέχει διάσαμιν ἀπειρονού πεπερισμένον. ἐπειδὲ πολὺ μέγεθος, οὐδὲν ἀπειρονού πεπερισμένον, πεπερισμένον μὲν δῆλον τοῦ οὐκ αἰνέντος μέγεθος ἀπειρονού, ὅπι ὅλως οὐκ εἴτιν οὐδὲν ἀπειρονού μέγεθος. ἀλλὰ μὲν καὶ ὅπι απαθῆς καὶ αἰαλοίσιν. πᾶσα γῆρας αἱλαγκήσεις ὑπεραντικαταστάτη πόλιν. Ταῦτα μὲν δικαιολογία, διέστη τούτου ἡ διάβολος.

10

Πότερον δὲ μίαν θεόν την τοιαύτην θείαν, οὐ πλείον, καὶ πόσας, δεῖ μὴ λαταρίαν, ἀλλὰ μεμιηθαῖς καὶ τοῦτο ἀλλων ἀποφάσεις, ὅπι τοῦτο πλήθος θεόντονειρήκασιν, οὐ πάχυσαφεῖς εἰπεῖν. οὐ μὴ γῆρας τοῦτο ιδέας τούτου ληψίς, θεόμεμίαν ἔχει σκέψιν οἰδίαν. αειθμούς γῆράς λέγοντες τοῦτο ιδέας, οἱ λέγοντες τοῦτο ιδέας, τοῦτο δὲ τὸ αειθμόν, οὐδὲν ὁτε μὴν ως τοῦτο ἀπείρων λέγοντες, οὐδὲν δὲ ως μέγεθος δεκτόδος αἱρεσμένων. διὸ μὲν μὲν αἴτιαν τοσοῦτον δὲ πλήθος τῷ αἰειθμῷ, οὐδὲν λέγει μὲν αἴσουδῆς ἀποδεικνύεις. οὐδὲν δὲ τοῦτο ιδέας τούτου ληψίδος αἱρεσμένων λεκτέον. οὐ μὴ γῆράς λέγειν καὶ τοῦτον τούτῳ οὐτενότινον, αἱκίνητον καθ' αὐτό, καὶ κατασυμβεβηκός κινοῦν δὲ την τοφέτην καὶ αἱδίον, καὶ μίαν κίνησιν. ἐπειδὲ τοῦτο οὐτενότινον αὐτόν, καὶ την αἱδίον κίνησιν τοῦτο αἱδίον κινδύνη, καὶ την μίαν ύφενός οὐτενότινον δὲ τοῦτο την τοῦ πορτοτηναίαν πλανήτην φοραν, οὐ κινητού φανέρητην τοφέτην θείαν, καὶ αἱκίνητον, ἀλλας φορας θείας τοῦτο δὲ τοῦ φεστιγίου τοῦτο την τοῦ πορτοτηναίαν πλανήτην φοραν, αἱδίον καὶ την οὐκέτη τῷ φορᾷν τοῦτο αἱκίνητη τε κινδύνη καθ' αὐτό, καὶ αἱδίον θείας οὐτε γῆράς

γῆράς

γέρατῷ ἄστρων φύσις, αἰδίος οὐσία θεῖσσα· καὶ δὲ χινοῦ, αἰδίον,
 καὶ περφέρει τὸ κινητόν· καὶ δὲ περφέρει οὐσίας, φύσιαν αἰγα-
 κῆμον ἐτί). Φανερὸν Σίνη, ὅπι ποσάτας φύσιας αἰακτῶν ἐτί),
 τὸν τε φύσιν αἰδίοις καὶ αἰχνήτοις καθ' αὐτὰς, καὶ αὖ μεγέθους,
 5 Διὰ τὸν εἰρημένον αἴπαν περφέρειν. ὅπι μὲν οὖν φύσια, καὶ
 τὸν τὸν περφέρειν καὶ διλτέρα, καὶ τὸν αὐτὸν πάξιν τὰς φο-
 ρᾶς τῷ ἄστρῳ, Φανερόν. Θέτε πλῆθος ἡδη τῷ Φορῶν σὺν τῷ οἰ-
 κειοτάτης φιλοσοφίας τῷ μαθηματικῶν θετικῷ, δεῖ σκηπτεῖν,
 σὺν τῷ ἀστρολογίᾳ. αὕτη γέρατε φύσιας αἰωνιτῆς μὲν, αἰδίας δὲ,
 10 ποιηταὶ τὴν θεωρίαν αἱ μῆτραι τοῖς διδόμεναις φύσιας, οἷον, τὸ περὶ
 τὸν αἰειθροὶς καὶ τὸν γεωμετρεῖαν. ὅπι μὲν οὖν πλείστη Φερερόμενοι
 αἱ Φοραὶ, Φανερὸν τοῖς καὶ μετείωσι μηδέποις. πλείστη γένεται
 φέρεται μιᾶς τῷ πλανητῶν ἄστρων. πόση μὲν αὕτη τυγχά-
 νοσιν φύσιν, τῷ μὲν καὶ ημεῖς ἀλέγειστον τῷ μαθηματικῶν θετικῶν,
 15 σύνοιας χάρειν λέγοντες, ὅπως ἡ ἡττὴ Διανοία πλῆθος ὀντομέ-
 νον τὸν πατέρα. Θέτε λοιπὸν, τὰ μὲν γηγενῆτας αὐτεῖς δεῖ, τὰ δὲ
 αιωνιομένοις τῷδε τῷ γηγενῆτων, αἱ οἱ φαίνηται τῷδε τὰ
 τῷ εἰρημένῳ Σίνη Σώτη περφέρειν μηδεμόντοις, φιλέντες αἱ φο-
 τέρεις, πείθεσθαι δὲ τοῖς αἰχνεύεσθαις. Εὔδοξος μὲν οὖν ηλίας καὶ
 20 σελήνης, ἐκπερφέρει τὸν Φορὰν τὸν πειθέτε ετί) σφαιραῖς· ἀν
 τὸν μὲν περφέρειν, τὸν τῷ ἄπλανῶν ἄστρων ετί). Καὶ διλτέρα,
 καὶ τὸ Διάμεσον τῷ Σωδίων τὸν δὲ πείτεν, καὶ τὸ λελο-
 ξωμάτων σὺν τῷ πλάτε τῷ Σωδίων. σὺ μείζονι εἰ πλάτε λελο-
 ξωμάται, καθ' ὃν ἡ σελήνη φέρεται, καὶ καθ' ὃν ὁ ἥλιος. Θέτε πλανη-
 25 μέντων ἄστρων σὺν τέρασιν ἐκπέσσον σφαιραῖς· καὶ τὸν τὸν δὲ τὸν μὲν
 περφέρειν καὶ διλτέρα τὸν αἰτεῖν ετί) ἐκείνας. τὸν τε γένεται τῷ ἄ-
 πλανῶν τὸν ἀπόστας φέρεσσαν ετί), καὶ τὸν τὸν Σώτη πειθα-
 γμένην, καὶ τὸ Διάμεσον τῷ Σωδίων τὸν Φορὰν ἐγγυοσαν,

κεινώ ἀπασῶν ἐτί). τὸ δὲ πεῖται αὐτούτων τὸς πόλεως σὺν δῷ μέσου τῷ ζωδίῳ τοῦ). τῆς δὲ τετάρτης τὸν φοραῖ, καὶ τὰ τῷ λεθεῖ ωράριον παρέστη μέσον τούτων. εἰ δὲ τῆς πεῖται σφαιράς τὸς πόλεως, τῷ μὴ ἄλλων ιδίοις· τὸς δὲ τῆς Αἴθερος καὶ τῆς Ερμοῦ, τὸς ἀντίος. Κάλλιππος δὲ τὸν μὴ θέσιν τῷ σφαιρῶν, 5
τὸν αὐτὸν ἐπίτιτο Ευδόξῳ, τούτοις παλιν διποτημάτων τοῖς παξιν τῷ πλήντος, παλιν τῷ Δίος καὶ τῷ Κέρεν, τῷ δὲ ἀνθεκτικῷ απειδίου· παλιν δὲ ἡλίῳ καὶ παλιν σελήνῃ δύο φέρει ἐπι περιστεράς 10
σφαιράς, τὰ φαινόμενα εἰ μέλλει τὸς πόλωσθεν· τοῖς δὲ λοιποῖς παλιν πλανήτων, ἐκάτω μίαν. αἰακτήγον δὲ, εἰ μέλλοισι συντε-
θῆσαι πᾶσαν, τὰ φαινόμενα πόλωσθεν, καθ' ἔκαστον τῷ πλανητήριον, ἐτέρας σφαιράς μιᾶς ἐλέγεταιν 15 τὰς μνειτήσσας, καὶ εἰς τῷ διποτημάτων πλανήτων σφαιράς, πλανήτων τοῖς παράτοις τοῖς πλανητῶν φοραῖ ἀπομπα ποιεῖται. επειδῶν δὲ αἷς λὴ αὐτὰ φέ-
ρεται σφαιράς, αἵ μηδὲ ὅπται, αἵ δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν εἰσιν· τούτων δὲ
μόνας δὲ αἰελίτην αἷ, σὺν αἷς τῷ πλανητάτῳ περιγένεται τὸν φέρε-
ται, αἵ μὴ τὰν δύο πλανήτων αἰελίτησσαν, εἰς ἔσσηται· αἵ δὲ τῷ 20
ὕπερεν τεττάρων, ἐκεψίδεκα. ὁ δὲ ἀπασῶν αριθμὸς, τῷ τε φερου-
σῶν καὶ τῶν μνειτήσσων τούτας, πεντίκοτα τε καὶ πέντε. εἰ δὲ 25
τὸ σελήνης καὶ τῷ ἡλίῳ μὴ περιστερίην αἱ εἴπερ μη κινήσθε, αἱ
πᾶσαι σφαιραὶ ἔσσηται ἐστάτη τε καὶ τεαταράκηνται. Τὸ μὴ δῶν
πλήντος τῶν σφαιρῶν ἐξα ποστόν· ὥστε καὶ τὰ οὐσίας καὶ τὰς
ἀρχὰς τὰς αἰκινήτους καὶ τὰς αἰακτήτας, τοσαῖτας δύλογον πα-
λαγέσθην. Τὸ γέραρδαν αἰακτήγον, αἰτείσθα τοῖς ιχνευτέροις λέγεται. εἰ δὲ 30
μηδεμίαν οἶστε τε 35 τοῦ φοραῖ μὴ συντείνεται παρέστη φοραῖ·
ἐπι δὲ πᾶσαν φύσιν καὶ πᾶσαν οὐσίαν αἴπαθη, καὶ καθ' αὐτὸν, τῷ
δέξιον τετυχηκύται τέλειος 40 δὲ νομίζεται, οὐδεμία αἱ εἴπα-

οὐ ταῦτα ἔτερα φύσις, ὅλα τὸν αἰδίκην τὸ σχέδιον εἴ^{τη} ταῦ
χοτῶν. εἴ τε γάρ εἰσιν ἔτεραι, κινοῖσιν αὐτῷ τέλος οὐστική φορεῖς. ὅλ
εἶναι γε ἄλλας φορεῖς ἀδικίαν τῷ διὰ τούτοις εἰρημένας. τόποι δέ
λογοι σὸν ταῦ φερουμένων παραλεῖσθν. εἴ γάρ ποτὲ δέ φέρει τὸ
φερουμένης χάριν πέφυκε, καὶ φορεῖ πᾶσα φερουμένης θέττιν, γ-
δεμία φορεῖ αὐτῆς αὐτὴν ἐνεκε, γάρ δέ ἄλλης φορεῖς, ὅλα ταῦ ἄ-
τρων ἐνεκε. εἴ γάρ εἶσαι φορεῖ φορεῖς ἐνεκε, καὶ ἐκείνης ἔτερων δεῖσθ
χάριν εἴ^{τη}. ὥστε διῆται γάρ οἷον τε ἰέναι εἰς ἄποδειν, τέλος εἶσαι πά-
σης φορεῖς ταῦ φερουμένων πιθαίσιν σωμάτων καὶ τὸ διάγενον. 397

ΙΟ ὅπιδε εἰς ψευδός, Φανερόν. εἰ γάρ πλείονοι οὐ ψευδοῖστοι οἱ αἴ-
θεφόποι, ἔσται εἴδε μία ἡ τοῦ ἐκαστον δρόχη, αὐτομῶν δέ γε πολ-
λαῖ. ἀλλ ὅσα δρίθμων πολλὰ, ὑλικά ἔχει. εἰς γάρ λέγεται καὶ ὁ αὐ-
τὸς πολλῶν, οἷον αἱ Δεφόπου, Σωκράτης δὲ εἰς. Τὸ δὲ πίστις εἶ), οἵτι-
ς ἔχει ὑλικά τὸ φρόντον· ἀπελέχεια γάρ. ἐν μὲν αρά καὶ λέγεται καὶ
ΙΙ δρίθμων, τὸ φρόντον κινοῦ ἀκίντενον καὶ τὸ κινέμαν αρά δεῖται
συνεχῆς ἐν μόνον. εἰς αρά ψευδός μόνος. τῷ ψευδέδοντι τὸν
δρόχαιων καὶ πλαγῶν, τὸ μήδου χρήματι κατελελθαμένα τοῖς
ὑπερεγν, ὅπις θεοί πέπονται, καὶ τούτεις τὸν τὸν δὲ λόγον φύσιν. τὰ
τοῦ λογιπά μαθητῶν καὶ τὸν παρεγένητα παρεῖται τὸ φθόνον πολλῶν, καὶ
ΙΙΙ παρεῖται εἰς τὸν νόμον καὶ τὸ συμφέρον χρῆσιν. αἱ Δεφοποδεῖς τε
καὶ τὸ ποιει, καὶ τὸ ἄλλων ζώων ὄμοιοις ποιεῖται, καὶ τοῖς ἐπε-
ριεπάκριτα καὶ τῷ πλούτῳ τοῖς εἰρηνικοῖς. ὃν εἴ τις χωρίσας
αὐτὸς λαζίοις μόνον τὸ φρόντον, ὅπις θεοὺς φέντε τὰς φρόντας ψίσας εἰ-
ναι, θείως δὲ εἰρηνικαὶ νομίσθε, καὶ τὸ εἰκός πολλάκις διηρημένον
ΙΙΙ εἰς τὸ δικαστὸν ἐκέντητο τέχνης καὶ φιλοσοφίας, καὶ πάλιν φθε-
ριμόν, καὶ τάπεις τὰς δόξας ἔκεινων, οἷον λειψανα πειστοῦσαν
μέχρι τῶν αὐτῶν. ἡ μὲν δὲ πάτερος δόξα, καὶ τὸ τέλος τὸ φρόντον,
ἐπειδοῦσαν τὴν μητρίν φανερά μόνον.

Ta

θ Τὰ δὲ τὰς ἔχεις θύματας δύποειας. μοχεῖ μὲν γὰρ εἴτε τὸν
Φαγορόδην Ηόταλον. πάντας δὲ ἔχειν, τοιεῖτος αὐτὸν εἴτε, ἔχει θύματας δύποει-
λίας. εἴτε γέρας μηδὲν νοσεῖ, τί αὐτὸν εἴτε τὸ σεμνόν. δὲν δέ τοι εἴτε αὐτὸν
οὐκαρφεύεται· εἴτε νοσεῖ, τάχτου δὲ μηδὲν κύρειν (γέρας δέ τοι τάχτον, οὐ δέ τοι
αὐτὸν οὐδέποτε, νόσοις, ἀλλὰ δυνάμασις) σύντομον εἴτε δύποεια. Μέχρι δέ τοι
γέρας τὸν νοσεῖ, τὸ πάντας αὐτὸν υπάρχει. εἴτε δέ εἴτε νοσεῖ οὐδέποτε αὐτὸν,
εἴτε νόσοις δέται, τί νοσεῖ; ή γέρας αὐτὸς αὐτὸν, ή εἴτε εργόν θεοῦ εἴτε εργόν
θεοῦ, ή τὸ αὐτό τοῦ αὐτοῦ, ή αὔλος πότερον σῶμα Διαφέρει πάντα, ή οὐδὲν, τὸ νοσεῖ
τὸ καλὸν, ή τὸ τυχόν; ή καὶ αὐτοποντὸς Διαφυνοφάσματος σύντομον δῆ-
λον τίνειν, ὅποι τὸ Ηόταλον καὶ Ηιμώταλον νοσεῖ, καὶ τὸ μεταβολής. εἰς δέ τοι
,, χειρον γέρας η μεταβολὴ, καὶ οὐκέποτε θύματας δέ τοι εἴτε τοιεῖτον. Θεο-
τον μὲν σῶμα εἰ μὲν νόσοις δέται ἀλλὰ δυνάμασις, δύλογον θύματα πονο-
εῖται τὸ σωματεῖον αὐτῷ τῆς νούσων. εἴπερτα δέ τοι οὐδὲν αὔλος θύματον εἴτε
Ηιμώταλον τί νοσεῖ, τὸ νοσεῖται. καὶ γάρ τὸ νοσεῖ καὶ οὐκέποτε υπάρχει, οὐ
τὸ χειρεῖσον νοσεῖται. ὥστε φύκτον τάχτον. οὐ γάρ μηδὲ σχετίζεται, κρίθιον δέ τοι
ηὐθύνει. οὐδὲν αὐτὸν τὸ σωματεῖον νόσοις. αὐτὸν σωματεῖον, εἴτε δέται τὸ καλό-
ν θύματον. οὐδὲν οὐ νόσοις, νούσοις νόσοις. Φαίτε δὲ αὐτὸν οὐδὲν θύματον καὶ οὐ
αὔλοις αὐτὸν δέξασθαι, οὐδὲ Διάφυνοια· αὐτῷ δὲ σὺ παρέργω. εἴτε εἰ μηδὲ
τὸ νοσεῖ τὸ νοσεῖται, εἴτε πότερον αὐτῷ τὸ δέ τοι υπάρχει; οὐδὲ γάρ τὸ αὐτό
εἴτε νοσεῖται τὸ νοσεῖται. οὐδὲν οὐδὲν θύματα πονοφάσματα, οὐδὲ τὸν
πίθηκόν ποιητικῶν αὐτὸν θύματα τάχτοις, οὐδὲ τὸ πίθηκόν εἴτε. Επειδὲ τὸν
θεωρητικῶν, οὐ λόγος τὸ ταχτήματα, οὐδὲ νόσοις. οὐδὲ τέρψιν σῶμα οὐτος
τὸ νοσεῖται τάχτον, οὐτος μηδὲν θύματα, οὐδὲ τὸ εἴσαι οὐδὲ νόσοις τὸ νο-
σεῖται μία. εἴπερ δὲ τὸ λείπεται τάχτοις, εἰσιστεῖται τὸ νοσεῖται. με-
ταβολής οὐδὲν αὐτὸν τὸν θύματα πονοφάσματα πονοφάσματα, οὐδὲ τὸν
θύματα, οὐδὲ τὸν θύματα πονοφάσματα, οὐδὲ τὸν θύματα πονοφάσματα, οὐδὲ τὸν
θύματα. οὐδὲν αὐτὸν τὸ δέ τοι πάθος, οὐδὲν αὐτὸν τὸ πάθος, οὐδὲν αὐτὸν τὸ πάθος.
αὔλος οὐδὲν αὐτὸν τὸ δέ τοι πάθος, οὐδὲν αὐτὸν τὸ πάθος, οὐδὲν αὐτὸν τὸ πάθος.

Ἐπισκε-

Ἐποκεπίέον τὸ καὶ ποτέρως ἔχει τὸ ὄλευ φύσις δὲ ἀγαθὸν καὶ
 δὲ εἰρην. πότερον κεχωριμένον τὸ καὶ αὖτε καθ' αὐτὸν τὴν τάξιν,
 ἢ ἀμφοτέρως, ὡς αὐτὸς ἡράτομα. καὶ γάρ τὸ τῆς τάξης δὲ λόγῳ
 ὁ ἡράτηγός, καὶ μᾶλλον σῶν. γάρ τὸ τῆς τάξης δὲ λόγῳ ἔκει-
 σι τὸ διάφορον τὸν ὄλευν. πολύτα δὲ σωτέτακται πάντας, διὰ δὲ χρήματας,
 καὶ πλωτὰς, καὶ πίνακας, καὶ Φυτά. καὶ δὲ χρήματας ἔχει, ὡς τε μὴ εἴτε
 θατέρῳ τῷρος θάτερον μιδέν δὲ τί. ταῦτα μὲν γένεται ἀπόμυ-
 τα σωτέτακται). διὰ δὲ τὸ οἰκία τοῖς ἐλεύθεροις τίκιστα ἐξεστιν,,
 οὐδὲ τυχεὶ ποιεῖν, διὰλα τὰ πολύτα δὲ πλέοντα τέτακται· τοῖς δὲ αὐτοῖς
 10 δραπόδοις καὶ τοῖς θεοῖσι μηκρὸν δὲ εἰς δὲ κρινόν, δὲ πολὺ δὲ τί.
 τυχε. Κιαύτη γένεται θρησκεία, αὐτῶν δὲ φύσις δέ. λέγω δὲ οἶον,
 εἰς τὸ διάφορον θάτερον αἰδίκη ἀπασιν ἐλθεῖν, καὶ μῆτρας τῶν δέ,
 ὅν κρινοντας ἀπόμυτα εἰς δὲ ὄλευν. διὰ δὲ ἀδικίας ουμβάνει δὲ το-
 πα τοῖς μηδενὶς λέγεισι, καὶ ποῖα οἱ γερεμέρως λέγοντες, καὶ τίτι
 15 ποιῶν ἐλάχισται ἀποειπαί, δεῖ μὴ λανθάνειν. πολύτες γένεται
 γένεται ποιῶσι πολύτα. γένεται δὲ δὲ πολύτα, γένεται δὲ οὐανίων ὄρθως, γένεται
 εἰς οὐανία τὰ οὐανία τὰ αρχαῖ, πῶς τὸ τὸ οὐανίων εἶσαι οὐ λέ-
 γεισιν. ἀπαρτῇ γάρ τὰ οὐανία μετ' ἀλλήλων. τοῦτον δὲ λέγεται τὸ
 20 βύλγειος, τῷ τείπον περί. οἱ δὲ δὲ τερψιν τὸ οὐανίων, οὐλέων
 ποιῶσιν, ὡς αὐτοὶ δὲ αἴσιον τῷ ισώ, δὲ τῷ εἰνὶ τὰ πολλά. λέγεται δὲ
 καὶ τὸ τὸ δινάντον τὸ πον. γάρ γάρ τὸ μία σύμβολον οὐανίων. ἐπί δὲ
 πολύτα τὸ φαύλου μεθέξει εἰς τὸν εἰνός. δὲ γένεται αὖτε, θάτερον
 τὸν εοιχείον. οἱ δὲ μηδενὶς δὲ γάρ τὸ δὲ αγαθὸν καὶ δὲ κακόν. καί τοι
 δὲ ἀπασιν δὲ αγαθὸν μείλισα δέρχονται. οἱ δὲ τὸ τὸ μὴ ὄρθως, δὲ δέρ-
 25 χονται. διὰλα πῶς δὲ αγαθὸν δέρχονται, δὲ λέγοισιν, πότερον ὡς τέλος,
 δὲ ὡς κινῆσαι, δὲ ὡς εἰδος. αὐτόπως δὲ καὶ Εμπεδοκλῆς. τὸν γένεται φί,,
 λίαν ποιεῖ δὲ αγαθὸν. αὐτῷ δὲ δέρχονται καὶ ὡς κινέσαι (σωάτηγένδι) δὲ
 καὶ ὡς μέλι. μόσιον γάρ τὸ μέλι μαζεῖσαι. εἰ δὲ καὶ δὲ αὐτῷ ουμβά-

Επικενώς ὑλὴ καὶ σύρχη^{τί}, καὶ ως κινοῦσθαι· ἀλλὰ τόχε^{τί} οὐ
ταῦτο^{τί} πότερον διῶ φιλία; ἀπόπον δὲ καὶ σύρχαρτον^{τί} σύρ-
χη^{τί}, τὸ δὲ^{τί} διέτιν αὖτε^{τί} τὸ κάκου φύσις. Αναλέξαρπας δὲ ως κινήσ-
θαι γαδὸν σύρχων. οὐδὲν τοις κινήσθαι πάντας ἔνεκα πίνος. ωστε ἔτε-
ρον· πλὴν ως ἡμεῖς λέγομεν. ή γάρ ιατρεῖκαὶ διέτι πάντας υγία. ἀπό-
πον δὲ καὶ σύρχαρτον μὴ ποιῆσαν τῷ αἰγαθῷ, καὶ τῷ νῷ. ποιήσεις δὲ
οἱ τὰ σύρχαρτα λέγοντες, οὐχι^{τί} τοῖς σύρχαρτοις, εἴ τι μήρυθμός
ης. καὶ δέ τοι τὰ μὲν φθαρτα, τὰ δὲ σύρχαρτα, σύρχεις λέγεται. ποιή-
σαν γάρ τὰ ὄντα ποιήσον σχετικά τῷ αὐτῶν σύρχων. ἐπι τοι μὲν τῷ
μηδόντος ποιήσον τὰ ὄντα οἱ δέ, ἵνα μὴ τῷτο αἰαίκειοθῶσιν, ἐν πολύ-
τα ποιήσον. ἐπι τῷτο τί αἰεὶ ἔσαι γένεσις, καὶ τί αἴτιον γένεσεως, οὐ-
δεῖς λέγεται. καὶ τοῖς δύο σύρχαις ποιήσον, μηδὲν αἰαίκη σύρχων κι-
νειωτέραι^{τί}. καὶ τοῖς τὰ εἰδῶν ὅπις διηγήσεται σύρχη^{τί} κινειωτέρα. τῷτο
τί γάρ μετέχειν οὐ μετέχει; καὶ τοῖς μὲν αἰγαθοῖς αἰαίκη τῇ σοφίᾳ καὶ
τῇ πριωτατῇ ὑπερέμψειν εἶναι^{τί} σύρχαρτοι, ημῖν δὲ^{τί} γάρ διέτι^{τί}
σύρχαρτοι τῷ περιστατικῷ σύρχειν. ποιήσαν γάρ τὰ σύρχαρτα υλῶν ἔχει, καὶ
διωάμετρον τῷ περιστατικῷ σύρχειν. ή δὲ σύρχαρτα ἀγνοεῖται, εἰς δὲ σύρχαρτοι. τῷτο δὲ
398 περιστατικῷ σύρχαρτοι σύρχειν. ἐπι εἰ μὴ ἔσαι περιστατικά μῆτα, γάρ
ἔσαι αἴρχη^{τί} τὰ^{τί} καὶ γένεσις, καὶ τὰ^{τί} σφίγμα, ἀλλὰ αἰεὶ τὸ σύρχη^{τί}
σύρχη^{τί}, οὐδὲ τοῖς θεολόγοις^{τί} τοῖς φυσικοῖς ἀπασιν. εἰ δὲ^{τί} ἔσαι τὰ^{τί}
εἰδῶν οὐ σύριθμοι, σύρχεινος αἴτια· εἰ δὲ μὴ, γάρ τε κινήσεως γε. ἐπι πῶς
ἔσαι τὸ^{τί} αἴρεται μέγεθος καὶ συνεχές; οὐδὲν σύριθμός οὐ ποιήσει
συνεχές, γάρ τε ως κινοῦ, γάρ τε ως εἰδῶς. ἀλλὰ μὲν σύρχειν γάρ^{τί} ἔσαι
τῷ^{τί} σύρχαρτοι, οὐδὲ τοῖς ποιητικοῖς^{τί} κινητικοῖς. σύρχει^{τί} γάρ μὴ^{τί},
ἀλλὰ μὲν υπερέμψειν γε σύρχαρτοι διωάμετροι. σύρχαρτα^{τί} τὰ^{τί}
ὄντα, ἀλλά^{τί} εἰσιν. αἰαίρετον σύρχαρτα^{τί} τὰ^{τί} τὸ^{τί} ποιήσειν. ἐπι
τοῖς εἰ οἱ σύριθμοι εἰναι, η^{τί} η^{τί} ψυχή, καὶ δὲ σῶμα, καὶ ὅλως δὲ εἰδῶς, καὶ
δὲ περιστατικά, σύρχειν λέγεται σύρχεις· οὐδὲ^{τί} σύρχεται εἰπεῖν, εἴ τι μὴ
ως η^{τί}

ώς ἡμεῖς εἴπη, ως θάνατοι ποιῆσι. οἱ δὲ λέγοντες τὸ ἀριθμὸν τωρῶ-
τον διὰ μαθηματικὴν, καὶ τὰς αἱρέτας ἀριθμούς γόνιαν, καὶ τὸ
χαλκέοντος διῆγας, ἐπισεμίωδη τὸ περιτόπολις γόνια ποιήσον (ου-
δὲν γάρ οὐ εἶτε φατὶ ἐτέρᾳ συμβολῇ γόνια, οὐ μὴ γόνια) καὶ ἀρχα-
ς πολλαῖς τὰ δὲ ὄντα, οὐ βύλεται πολιτεύεσθαι κακῶς. Οὐκ αὖτα
δὴ πολυχειρεύειν· εἰς καίσανος.

22

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ-

τὰ φυσικὰ δι. Μ.

10



15

ΕΠΙ μὲν δῶς τὸ τοιοῦτον γόνια, εἴρη) τὸ
τέτταν, οὐ μὲν τῇ μεθόδῳ τῇ τοιοῦτον τοῦτο
τὸ ὑλικόν, ὅπερν γέ τοιούτον κατ' ἀνέργατον. ἐ-
πειδὴ οὐκέτις αὐτῷ τέτταν, πότερν τέτταν τοῦτο
τοῦτο τὸ τοιοῦτον γόνια αἰχίνης τοῦτο
αἴ-
διος, οὐ σόκον εἶται οὐ εἴσι, τίς τέτταν, τοῦτον τὸ
τοῦτο τὸ διῆγον λεγόμενα θεωρητέον, ὅπως εἴτε οὐ μὴ καλῶς λέ-
γεται, μηδὲν αἰδοῖς ἔνοχοι ὁμοί. καὶ εἴ τι δόγμα κεινὸν ήμεν κα-
κείνοις, τότε ίδια μηδὲν καθ' ήμεν δεσχεραίνωμεν. ἀγαπητὸν γάρ,
εἴ τις τὰ μὲν κάλλιον λέγει, τὰ δὲ οὐ χεῖσην. δύο δὲ εἰσὶ δόξαι πε-
ρὶ τέτταν. τὰ τε γάρ μαθηματικά φασιν γόνια εἴ) τίνας, οἷον ἀ-
20 ειθμοῖς καὶ γραμμαῖς, καὶ τὰ συγκεντή τέτταν, καὶ πάλιν ζέστειδέας.
ἐπειδὲ οἱ μὲν δύο γένη τοῦτα ποιήσοι, ζέστειδέας, καὶ τὸς μαθη-
ματικοὺς ἀριθμοὺς, οἱ δὲ μίαν φύσιν ἀμφοτέρων, ἐπεργιδέ τινες
ζέστειδέας μόνον γόνια εἴναι φασι, σκεπτέον, τοῦτον μὲν
τοῦτο μαθηματικῶν, μηδεμίαν τοῦτον γένεται φύσιν διῆγον αὐ-
τοῖς. οὗτοι πότερν ιδία τυγχάνουσι γόνια, οὐτέ γάρ πότερν ἀρχαὶ τοὶ

Dd 2



χόσια τῷ οὐτων, ἡ γάρ ὁσ πολέμα. Ἐπημανικῶν μόνον, εἴ τ' εἰσὶν,
εἴ τε μή εἰσι· καὶ εἴ εἰσι, πῶς εἰσιν. ἐπειτα μετὰ ταῦτα χωρίς πολέμ
τῷ ιδεῶν αὐτῶν ἀπλῶς, καὶ ὅσσον νόμου χάριν. τε δρύλλῃ γέρ
τὰ πολλὰ καὶ ταῦτα τῷ διεπειραντὸν λέγουν. ἐπὶ δὲ πολέμους ἐκείνου
δεῖ τὴν σκέψιν ἀπομνᾶν τὸν πλείω λέγειν, ὅταν ἔπισκοπῶμεν, εἰ δὲ
αἱ χόσια καὶ αἱ δύρχαι τῷ οὐτων ἀπειθμοὶ καὶ ιδεῖαι εἰσί. μὲν γέρ
ταὶ ιδεῖαι αὗτη λείπεται τούτη σκέψις. αἰδίκη δὲ εἴ πορος οὐτε
Ἐπημανικά, οὐ τοῖς αἰθητοῖς εἰ, αὐτὰ, καθάδρη λέγεται θύνεις, οὐ
κεχωρισμένα τῷ αἰθητῶν λέγεται δὲ καὶ δύτα θύνεις. οὐ εἰ μηδε-
τέρως, οὐδὲ εἰσὶν, οὐδὲν δύπον εἰσὶν. ὥστε οὐδὲν φίσιον οὐδὲν 10
ἔσται, καὶ ταῦτα τῷ εἴ, διλλὰ πολέμα τῷ δύπον.

β. "Οὐ μὴ τοῖς εἴ γε τοῖς αἰθητοῖς ἀδικάζειν εἴ, καὶ αὖτα
πλασματίας οἱ λόγοις, εἴρηται μὴ καὶ σὺ τοῖς Διατορίμασιν, ὅπι
ἀμαδύος τερεάται εἴ, ἀδικάζειν. ἐπὶ δὲ καὶ ὅπι τῷ αὐτῷ λέγουν, καὶ ταὶ
δύτας διωμάτες καὶ φύσεις σὺ τοῖς αἰθητοῖς εἴ, καὶ μηδεμίαν κε- 15
χωρισμένων. Ταῦτα μὴ δια τούτην εἴρηται πολέμους. διλλὰ πολέμους τῷ
τοῖς φατερέν, ὅπι ἀδικάζειν διαφρενίων οὐ ποιῶσσα μα. κατ' ὄπι-
πεδον γέρ διαφρενίστεται. καὶ τῷ ποτε κατέχεται γραμμή καὶ αὐτοῦ κατὰ
σιγμήν. ὥστε εἰ τὴν σιγμήν διελθεῖ ἀδικάζειν, καὶ τὴν γραμμήν.
εἰ δὲ ταῦτα, καὶ τὰ λα. Πότε διαφέρει, ταῦτα εἴ, ταῦτα, 20
φύσεις, οὐ μὴ, εἴ, δὲ σὺ αὐτῆς ταῦτας φύσεις; Θάμω γάρ συμβί-
σται. διαφρενίων γέρ τῷ αἰθητῶν, διαφρενίσσονται. οὐ δέδει αἱ
αἰθηταί. διλλὰ μὴ διδέκεται γεωργισμένας γε τῷ φύσεις τοιαύ-
τας διωματόν. εἰ γέρ ἔσται τερεάται ποτε αἰθηταὶ κεχωρισμένα
τῷ ποτε εἴ τερε, καὶ πολέμους τῷ αἰθητῶν, δηλον ὅπι καὶ ποτε ποτε 25
ὄπιπεδα ἔτερα αἰδίκησιν εἴ, ὄπιπεδα κεχωρισμένα, καὶ σιγμάς
καὶ γραμμάς. τῷ γέρ αὐτῷ λέγουν. εἰ δὲ ταῦτα πάλιν ποτε ποτε τῷ
τερεῖ μαθηματικῶν ὄπιπεδα καὶ γραμμάς καὶ σιγμάς, ἔτερα
κεχω-

κεχωρισμένα. ὥροτε εργάζεται συγκέντρων δὲ τὰ αἰσθητα. καὶ εἴ-
 δη τὸν αἰδηπῶν πορφύραν σώματα μὴ αἰδηπά, δέ αὐτοῦ λέ-
 γω καὶ τὸ πίπερόν τον τὸν τοῖς αἰκινήτοις σφρεοῖς τὰ αἰσθητὰ τὰ
 αὐτά. ὥστε ἔτερε τοῦτο πέμπαντα χραμμάτη τὰ ματα τοῖς
 5 σφρεοῖς τοῖς κεχωρισμένοις. τὰ μὲν γάρ αἱ ματα τοῖς μαθηματικοῖς τε-
 ρεοῖς, τὰ δὲ πορφύρας τὰ μαθηματικῶν σφρεοῖς. πάλιν τοίνυν τά-
 των ταῦτα πίπερόν τον εἶσον ταῦ χραμμάτη ὡν πορφύρην δεῖσθαι τέρας
 χραμμάτη στυμάτις εἰ), Διὰ δὲ αὐτὸν λέγεται. καὶ τάτων τοῖς π
 πορφύραις χραμμάτης, ἐπέρας πορφύραις στυμάτης. ὡν δέκα ἔπι
 10 πορφύραις ἔτεραι. ἀπόπος τε δὴ γένεται σφρεόντος. συμβαίνει γάρ τε-
 ρεὰ μὲν μοναχά τοῦτα αἰδηπά, πίπερά δὲ πεπτά τοῦτα τὰ
 αἰδηπά, τὰ τε πορφύρα τὰ αἰδηπά, καὶ τὰ τοῖς μαθηματικοῖς τε-
 ρεοῖς, καὶ τοῦτα τὰ τάπαις. χραμμάτη δὲ τεβαξαὶ, στυμάτη δὲ πεν-
 ταξαὶ. ὥστε τοῦτο ποῖα αἱ πίπερά εἶσον ταῦ αἱ μαθηματικοὶ τά-
 15 πων; γάρ δὴ τοῦτο τὰ τοῖς σφρεοῖς ταῦ αἰκινήτων πίπερά ταῦ
 χραμμάτη στυμάτης. αἱ δὲ τοῦτο τὰ πορφύραις οἱ πίπερά μη. ο
 δέ αὐτὸς λόγος καὶ τοῦτο τὸ αἰδηπόν. καὶ παρέκκισται γένεται τοῖς
 στυμάτησ, ἔτεραι εἶσον ταῦ μονάδες, καὶ παρέκκισται τὰ ὄντα αἰδηπά· εἰ-
 τα τὰ νοντά. ὥστε εἶσαι γένεται πορφύραις παντὶ μαθηματικῶν αἰδηπόν.
 20 ἐπί δὲ τοῖς πόροις μελον ἐπήλθορν, πῶς ἀνδέχεται λύθει; πε-
 εὶ δὲ γένεται αἰστρολογία δέται, ομοίως εἴσι τοῦτο τὰ αἰδηπά, καὶ τοῦτο
 399
 ἀγγειωμέτερα. εἰ δὲ γένεται τὰ μοσχαί ταῦ, πῶς δικατόν,
 ηδη διοικοῦντα εἶχον κύνησιν; ομοίως δὲ καὶ τὰ ὄπικά, καὶ τὰ αἴρμον-
 κά. εἶσαι γένεται φωνή τε καὶ ὄψις τοῦτο τὰ αἰδηπά, καὶ τὰ καθέκε-
 25 οντα. ὥστε δὴ λογότηται αἱ ἀλαταὶ αἰδηπός, καὶ τὰ ἀλατα αἰδηπά.
 Πίγερα μᾶλλον τὰ δεῖ τάδε; εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ζῶα ἔσσονται, εἰ δὲ καὶ
 αἰδηπός. ἐπιχράφεται ἔντα καθόλου τοῦτο μαθηματικῶν πα-
 εργάτας τοῦτος. εἶσαι διῶν καὶ αὐτη της ἀλληλούσια μεταξὺ

κεχωρισμένη τῇ τ' ἵδεῶν καὶ τῷ μεταξύ, πάντες γέτε αριθμός ἔστιν, γέ-
τε στήματα, γέτε μέγεθος, γέτε χρόνος. εἰ δὲ τὸ αδικάζειν, δῆλον ὅπι
κακεῖνα αδικάζειν εἴτε κεχωρισμένα τὸ αἰδητών. ὅλως δὲ τὸν α-
νίον συμβαίνει τὸ εἰωδότος τοσολαμβανεσθαι, εἰ τις θύσιοῦ-
τως εἴτε τὰ μαθηματικὰ, ὡς κεχωρισμένας θυάς φύσεις. αἰάκης
γάρ, Διφέροντι μὴ γέτε εἴτε αὐτός, παρατέρας εἶναι τὸ αἰδητόν με-
γεθῶν, καὶ διφέρεις τοῦ σέρας. Τοῦδε αἰτεῖται μέγεθος, θυέσθαι μὴ
παρατέραν ἔστι, τῇ γοσίᾳ δὲ ψεύσην, οἷον ἀντιτίθεσθαι, φυ-
χῆς ή μέρη φυχῆς, ηδῶς πινδύλαχρον. εἰ δὲ μὴ, πολλὰ σχελύει). 10
ἔχεινοις δὲ μιαρέστις καὶ ποστῖς θύσι, πάντοιον τῷ εἶναι εἰναγένετο συμμόντι;
Ἐπι αὖ θυέσθαι δηλουσί. παρατέτοντι μὴ γάρ ὅπερ μηκεσγίγνεται, εἰ τα ε-
πὶ πλάτος, τελευταῖον δὲ εἰς βάθος, καὶ τέλος ἔργεν. εἰ δὲν δὲ τῇ γε-
ρέσθησεν, τῇ γοσίᾳ παρατέραν, δισμάτια παρατέραν αὐτὸν εἰς ὅπερε-
δου, καὶ μηκεστοῦτη καὶ τέλον, καὶ ὅλον μᾶλλον, ὅπι ἐμφυχεῖν το-
γίγνεται. γραμμὴ δὲ ἐμφυχεῖς γάρ ὅπερεδου, πῶς αὐτὸν εἴη; Καρδιή
τοις αἰδητοῖς τοῖς ἡμετέρας αὐτὸν δὲ μέγιστα. ἐπι δὲ μὴ σῶμα
γοσία τίς. οὐδὲν γάρ εἴχει πῶς δὲ τέλον. αὐτὸς γραμμὴ, πῶς γοσία; γέ-
τε γάρ ας εἰδός καὶ μορφή τις, οἷον εἰ δράστη φυχὴ τοιότον. γέτε ας καὶ
ὑλη, οἷον δὲ σῶμα. διέταν γάρ σκληρούτερος γραμμῆς, διότι δὲ το-
στήματα φαγεταὶ σωμάτα δικαίωμαν. εἰ δὲ οὐ γοσία θυάς οὐλι-
κὴ, τῷτοι αὐτὸν ἐφαγένετο δικαίωμα πάσχειν. πάντι μὲν δὲν λέγω εἴσαι
παρατέραν διλλός παθήτα διστατικόν λέγω παρατέρα, καὶ τῇ οὐσίᾳ
παρατέρα. τῷ μὲν γάρ γοσίᾳ παρατέρα, διστατικόν πάντα εἶναι
καρδιόδρομός τοι λέγω τοῦ, διστατικόν τοι λέγων. τοῦτα δὲ γέχει 25
αἷμα υπάρχει. εἰ γάρ μή διστατικόν πάθη παρατέρα τοῖς γοσίαις, οἷον κινήμα-
τον παθετικόν, γέλαστην αὐτοφέρουν δὲ λαβητεν παρατέραν καὶ τὸ
λέγων, διλλός γέχει τὸ γοσίαν. γέχει τὸ γοσίαν εἶναι κεχωρισμένον, διλλό-

άει ἄμα δι σωόλων δέ λέγω, τὸν αὐτὸν τὸν λόγον
κρίνετε φανερὸν, ὅπερ τε δὲ ἀφαιρέσεως ταχθερον, τούτο τὸν
ταχθερόν τε πάντας γένος, δι λόγου ὁ λόγος αὐτοῦ
δεσμός λέγεται). ὅπερ μὴ τὸν τούτον τὸν σίγην μᾶλλον τὸν σωματικὸν εἰσὶν, τούτο
ταχθερον δι εἶναι τὸν αὐτὸν, διλλὰ δι λέγω μόνον, τούτο κεχω-
ρισμένα ποῦ εἶναι δινατόν, εἴρηται) ἵκανως. ἐπειδὴ δὲ τοῖς αὐ-
τοῖς οὐδέχεται αὐτὸν εἴτε, φανερὸν ὅπερ ὁ λόγος τούτος εἴσιν, τὸν έργον τη-
νάδει, καὶ διεῖ τὸν τούτον αὐτὸν δέιται πολλαχῶς γένος τούτον λέγομέν.

"Ως αριθμὸν τὰ κειδόλευτα εἰν τοῖς μαθήμασι, τὸν τούτον λέγω
10 νον δέιται, τὰ δὲ πατέρων τούτων αὐτοῖς, διλλὰ τοῦτον μὴ,
τούτο δὲ τοιαῦτα οἷα ἔχει μέγεθος, καὶ εἶναι διαφερεῖ, δῆλον ὅπερ τούτοις αὐ-
τοῖς τοῦτο τὸν αὐτὸν μεγεθῶν εἶναι καὶ λέγεται τοῦτο διποδεί-
ξεις, μὴ δὲ αὐτοτά, διλλὰ δὲ τοιαδέ. Ὡς αριθμὸν δέ τοιαῦτα, καὶ τούτον πολλοὶ λέγοι εἰσὶ, χωρὶς τούτον ἕκαστον δέιται τὸν τούτον, καὶ τούτον
15 συμβεβηκότων αὐτοῖς καὶ οὐκ αἰτίη διεῖ τοῦτο, τὸν τούτον λέγομενον
Νεῖναι κινήματον τὸν αὐτὸν, τὸν τούτοις πινάτα φύσιν εἶναι αὐτοε-
σμένων τούτων τοῖς αὐτοῖς τούτοις κινήματον ἔσονται λέγοι καὶ διτετ-
μογι, τούτοις κινήματα, διλλὰ δὲ σώματα μόνον καὶ πάλιν δὲ διπέπειδα
μόνον, καὶ μήκη μόνον, καὶ δὲ διαφερεῖται ἔχοντα φύσιν,
20 καὶ δὲ αὐτούς μόνον. Ὅπερ εἶπει αὐτὸς λέγειν διηγήσεις, μὴ μόνον
τὰ χωρία εἶναι, διλλὰ καὶ τὰ μή χωρία, οἷον κινήματα εἶναι, καὶ
τὰ μαθηματικά, ὅπερ δέιται αὐτὸς διηγήσεις εἰπεῖν, καὶ τοιαῦτα γε οἷα
λέγεται. καὶ ὡς αριθμὸς τὸς μῆτρας διτετμάτως αὐτὸς αὐτῆς εἰ-
πεῖν, τούτου εἶναι, τούτοις τὸ συμβεβηκότος οἶον, ὅπερ λόγος, εἰ δέ οὐ-
25 γίνεται δι λόγον, δι δὲ εἴτεν υγιεῖν· διλλὰ διείνεται δέιται εἴκαστη, εἰ υγι-
εῖν, υγιεῖν, εἰ δὲ δὲ αὐτὸν, αὐτὸν τούτων καὶ τοιαῦτας
οὖτε εἰ συμβεβηκεν αὐτοτά εἶναι μόνον δέιται, μὴ δέιται δὲ αὐτοτά, τούτο
αὐτοτά εἴσονται αὐτοτά εἴσονται αὐτοτά εἴσονται αὐτοτά εἴσονται αὐτοτά,

τα, δέ-

πα, ἀλλων κεχωρισμένων. πολλὰ δὲ συμβέβηκε καθ' αὐτὰ τοῖς
 περιφύλασσιν, οἵ εἰκενον υπάρχει τοις πτων. ἐπεὶ καὶ οἱ θῆλυ δὲ ζῶον
 καὶ οἱ ἄρρεν, οἵτια πάτηται. καί τοι οὐκέτι πηλυκός οἱ ἄρρεν κεχω-
 ρισμένον τῷ ζώων. ὥστε καὶ οἱ μητέρων, καὶ οἱ θητέπεδαι καὶ οἱ
 σοι δὴ αἱ περιπολέτερων δὲ λόγων ἀπλαστέρων, ποσούτων μελ-
 λον ἔχει δὲ ἀκριβέσ. τότο δὲ δὲ ἀπλοῦν θετιν. ὥστε αὐτὸν τῷ μεγέ-
 θος μᾶλλον, οὐ μέτροντος, καὶ μάλιστα αὐτὸν κινήσεως. ἐαν δὲ κί-
 νησιν, μάλιστα τὸν περιφύλασσιν. ἀπλαστά τοι γάρ καὶ τούτους ομο-
 λογί. οἱ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ περιπολικῆς, καὶ ὀπλικῆς. 8οὶ ἐπέρι
 γάδερού τις, οὐδὲ Φωνὴ, θεωροῦ, δὲν δὲ γεωμετρίας αριθμού. οἰκεῖα μὲν-
 τοι τοῦτα πάτηται εἰκείνων. καὶ οἱ μητραρικοὶ δὲ οὐσάντως. ὥστε εἴ τις
 θέλμον κεχωρισμένα ταῦτα συμβέβηκά των, σκηπτεῖ τοι περιπολέ-
 των οὐδειῶντα, φέρε τότο φύλλον τούτον, ὥστε φέρει οὐδὲν οὐταν
 σὺ τῇ γῇ γράφῃ, καὶ τὸν ποδιάσαν φῇ μὴ ποδιάσαν. 8οὶ δὲ τοῦς
 περιπατετούσαν φύλλα. δέξεται δὲ αὐτὸν θεωρητέαν εἰ τις 15
 δὲ μητραρικούς τοῖς χωρίσας, ὥστε φέρει αριθμητικὸς ποιός, καὶ
 οἱ γεωμετρίας. ἐν μὲν γὰρ καὶ αδιαίρετον οὐ αὐτὸς, οὐδὲ φρόπος.
 οὐ δὲ τοῖς εἰν αδιαίρετον εἴτε θεωρητέαν, εἴ τι τῷ αὐτῷ φρόπτω συμβέ-
 βηκεν οὐδιαίρετος. οὐ δὲ γεωμετρίας, φέρε τὸν αὐτὸν φρόπος, φέρε τὸν αδιαίρε-
 τος, δὲν δὲ γερέα. αὐτὸς δὲ γάρ, καὶ εἰ μή που ἡν διαίρετος, υπῆρχεν αὐ-
 τῷ, δὴ λογοτεχνίᾳ αὐτὸν τῷ πολέμῳ αὐτῷ ποιός (αὐτῷ υπάρχει δὲ μητρα-
 τον. ὥστε φέρε τότο φύλλον λέγεισον οἱ γεωμετραί, καὶ περιπολέτων
 φύλλον), καὶ οὐταντούτοις. μητρὸν γάρ δὲ οὐ, δὲ μὲν αὐτελεχεία,
 δὲ δὲ οὐλικάς. ἐπεὶ δὲ δὲ αὐτοῦ τοῦ φύλλου οὐτερού (δὲ μὲν γάρ
 αὐτὸν περιπολέτον, δὲ δὲ καλέντον καὶ σὺ τοῖς ακινήτοις) οἱ φάσκοντες 20
 φέρε λέγειν τὸν μαθηματικὸς θητέπεδας περιπολέτον, οὐ αὐτοῦ,
 φύλλον). λέγεισον γάρ καὶ δικτύοντος μάλιστα. φέρε, εἰ μή οὐ-
 μέζοντος, τὰ δὲ ἔργα καὶ τὸν λόγον τοῦ δικτύου, φέρε λέγεισον περι-
 πολέτον.

αὐτῶν. τῷ δὲ καλεῖν μέγιστα εἰδη, τάξις καὶ συμμετοία, καὶ δό-
ειρομένον ἀ μάλιστα διεκρίνοσιν αἱ μαθηματικαὶ ὑπεισῆμεν. καὶ
ἐπεὶ γε πολλῶν ἀπίτια Φαίνεται (λέγω δὲ οἷον ἡ τάξις καὶ δὲ 400
ἀνθρομένον) δῆλον ὅτι λέγοις αὐτὸν τὸν τείτην αἴτιαν, τὸν ὡς
τὸ καλέν, αἴπον ζέπον θνάτον. μᾶλλον δὲ γνωρίμος ἐν αἵρεσις τοῦτο
αὐτῷ ἐρεῖ μή.

Περὶ μὲν διὰ τὸ μαθηματικὸν, ὅτι τε ὄντα δέ, καὶ πῶς ὄν-
τα, καὶ πῶς τὸ ταχθερον, καὶ πῶς ταχθερον, θεσμότα εἰρήθω. πε-
ρὶ δὲ τὸ μὲν διεῶν, ταχθον αὐτῶν τὸν καὶ τὸν ὄντα δόξαν ὑπε-
10 οπεπίστον, μηδὲν σωστὸν τοχὴν τὸν τὸν αὐτούς φύσιν, διὸ
ώς ὑπέλαθον ἔτι αρχῆς οἱ ταχθοις τοις ὄντας φύσαντες εἴτε. σω-
έτη δὲ τὸν εἰδῶν δόξαν τοῖς εἰποῦσι, καὶ δὲ ταχθηταὶ τοῦτο,,
τὸ δημητέας τοῖς Ηρεκλητέοις λέγοις, ως πομπάν τὸν αἴθιτων,,
αἱρεόντων. ὥστε εἰς τὸν θετικόν θνάτον ἔσται καὶ φεύγοντος, εἰτέρους
15 δεῖν θνάτος φύσεις εἴτε τοῦτο τὸν αὐτούς μηδέποτε. καὶ εἴτε τὸν ρεόν,,
των θετικών. Σωκράτοις δὲ τοῦτο τὸν ιδίκας σύρεται ταχθ-,,
γματισμούν, καὶ τοῦτον οὐδὲ γε τοιχόλευτον γιτοῦντος ταχθ-,,
του (τὸ μὲν γὰρ φισικὸν θετικόν μικρὸν Δημόκριτος ἔφατε μόνον, καὶ ω-,,
εἰσατό πατούσθετον καὶ διψυχόν· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι ταχθερον,,
20 τοῦτο θνάτον ὀλίγων, καὶ τὸν λέγοντες εἰς τὸν αὐτούς αἴτιον, οἷον, τὸ
δέ τι κατέρρει, τὸ δίκαιον, τὸ γάρματος) ἔκεινος διλέγων εἰς τὸ, δὲ τὸ δέ.
συλλογίζεσθαι γάρ εἰς τὸ. Σρχὴ δὲ τὸν συλλογούσιν, δὲ τὸ δέ.
Σφαλεκτικὴ γάρ οὐδὲ πω τότε οὐδὲ, ὥστε διώδεια καὶ χωρίς τὸ
τὸ δέ τανατία θετικοπεῖν, καὶ τὸν σταθμὸν εἰς τὸ δέ τὸ δέ.
25 δέον γάρ δέ τον, ἀ τις αὐτὸποδόν Σωκράτει δίκαιος, τὸς τοῦ επα-,,
κέντης λέγοντος, καὶ δὲ οὐδὲ γε τοιχόλευτον. Τοῦτο γάρ δέ τον αἴρεται,,
τοῦτο αρχικὸν θετικόν. διὸ δὲ μέρος Σωκράτης τὸν τοιχόλευτον, καὶ ω-,,
εισάει ποιεῖ, θετικὸν εἰσιμότερον οἱ δὲ ἐχώρεισαν, καὶ τὰ θετικά τὸν,,

ὅνταν ίδεας ταφοτηρέθσαν. ὡςτε σωμάταιν αὐτοῖς φρεδὸν τῷ
 αὐτῷ λόγῳ, πολύτων ίδεας εἴ^τ). τὸ καθόλου λεγεμένων καὶ ταῦθι
 πλήσιον, αἵ τε αὐτοῖς αριθμῆσαν βολέμενος, ἐλαφτόνων μὲν ὄν-
 των οἰούμην διώδη, πλείων τοιόποτες, σύριθμοιν. πλείω γάρ
 έστι τὸ καθ' ἔκαστα αὐθητῶν ὡς εἰπεῖν τὰ εἰδή, ταῦτα ἀντίτιντες
 τὰς αριθμάς, ἕκ τότεν ἔκει ταφοτηρέθσαν. καθ' ἔκαστόν τε γάρ ομάνυμάν
 έστιν τὸ τούτο τὰς θύσιας, τὸ τε μῆνον ἔνεστιν ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς δε,
 καὶ ἐπὶ τοῖς αἱρέσισ. ἐπὶ καθ' ἃς Σύποτε δείκνυται οἵτινεστι τὰ εἰδή, καὶ
 γένεται φαίνεται τότεν. οἵτινα μὲν γάρ ταῦτα αἰδίκη γίνεται συλλο-
 γημόν οἵτιναν τὸ γένος τούτον (τὸ γένος τούτον), τότεν εἰδή τούτο. κατά τε γάρ τὸς 10
 λέγεται τὸς ταῦτα ἐπιτιημήμ, ἔται εἰδή πολύτων ὄσων ἐπιτιημάτι εἰ-
 σιν. καὶ τοῦτο δέν, ἐπὶ πολλῶν, καὶ τὸ σύποφάσεων. καὶ τοῦτο διοῖν φε-
 ρέντος, τῷ φερτῷ. φαίται σηματογάρθρον τότεν. ἐπιτιημήμενοι δέ
 κριθέσανται τὸ λόγων, οἱ μὲν τὸ τοφές οἱ ποιῶντες ίδεας, οἱ δὲ φασιν εἰ-
 ναι καθ' αὐτὸν θύμος οἱ δέ τε είποντες θερπον λέγεισιν. ὅλως τε δέ 15
 ναρεγούσιν οἱ ταῦτα εἰδῶν λέγοι, ἀμάλλον βάλλονται εἴ^τ οι λέγοντες
 εἰδή, τὰς ίδεας εἴ^τ). συμβαίνει γάρ μητερί τοντον τὸ μνάδα, δῆ-
 λα τὸ σύριθμὸν, καὶ τόπου τὸ τοφές πι, καὶ τὸ καθ' αὐτό τοῦ πολύτη ὄσα
 θύμεσιν αὐτοὺς θύσαντες τὸ ταῦτα εἰδῶν δέξαις, πανταχούσαι τὸ σύρ-
 ιθμός. ἐπικτήμενον τὸ τοφές εἴ^τ τούτον τὸν δέξαις, οὐ 20
 μόνον τὸ θύσιον ἔσσονται εἰδή, διλλάχει μῆνον πολλῶν. δέ γάρ νόμιμα ἔν, οὐ
 μόνον ταῦτα τὰς θύσιας, διλλάχει μητερί τοντον έστιν. καὶ αἱ ἐπιτιημάτι οὐ
 μόνον τὸ θύσιον ἔσσονται εἴ^τ). συμβαίνει δέ τοῦ μητρά μυεία τοιαῦτα. καὶ δέ τοῦ
 ανακτημοντού τὰς ίδεας ταῦτα αὐτῶν, εἰ ἔστι μεθεκτά τὰ εἰδή, τῷ
 θύσιον ανακτημονιδεας εἴ^τ μόνον. καὶ γάρ τοῦ συμβεβηκές μετέχονται, 25
 διλλάχει δέ τοῦ θύσιον μετέχειν, ἢ μητερί τοντον μητρά λέγε-
 ται. λέγω δέ τοι, εἰ οὐδέτερον διπλασία μετέχει, τόπον γάρ διδίχα μετέ-
 χει, διλλάχει τοῦ συμβεβηκές. συμβεβηκές γάρ διδίχα διπλασία τὸ αἴδιον
 εἴ^τ.

τοῦ). ὥστε ἔσαι γόνια πὰ εἰδη. Καὶ ταῦτα δὲ ἐν ταῖς φύσεις συμφίν, καὶ
καὶ ἡ πάσῃ δὲ τοῦ φαίνεται ταῦτα δὲ εἰναὶ πολλῶν; ταῦτα εἰ
μὴ ταῦτα εἶδος τὸν ἴδεων, καὶ τὸ μετεχόντεν ἔσαι τὸ κρινόν· τὸ γάρ
μᾶλλον ὅπερ τὸ φαίνεται μνάδων, καὶ τὸν μνάδων πολλῶν μὲν, αἱ-
γάνιστοι, δὲ μνάδες εἰναὶ ταῦτα, πάντα δὲ τὸ θνάτον· εἰ δὲ μὴ δὲ μάζα εἰ-
δος, ὁμοίως αὐτῷ εἴη, καὶ ὁμοιον ὁστεφ αὐτῷ εἰ. Ήσκελείν αὐτὸν,
τὸν τε Καρπαθίου δέξιόν, μιδεμίαν κοινωνίαν ὅπερελέφας αἱ-
τῶν. εἰ δὲ τὰ μὲν ἀνταπόκεινται λέγεις ἐφαρμότερον θίσσομεν τοῖς
εἰδεσιν, οἷον ἐτούτοις τὸν καύκλον οὐρανον, καὶ τὰ λεπτὰ μέ-
10 ρη τὸ λέγειν, δὲ δὲ δέδει ταφεθήσεται), συχεπεῖν δεῖ μὴ κενὸν ἢ ταῦ-
τα πομπετελῶς. Ήπι τε γάρ ταφεθήσεται); τῷ μέσῳ, δέ δὲ ὅπερε-
δια, δέ πᾶσι; πομπαγάρητα τὸ τῆτον, μέσα, οἷον, δέξιον, καὶ τὸ γά-
πων. ἐπὶ δῆλων ὅπερ ανάγκη μὲν εἶναι θνήτοις, ὁστεφ δὲ ὅπερεμον φύ-
σιν. Ήναὶ, δέ πᾶσιν στυπάρξει τοῖς εἰδεσιν, ὡς γένος.

15 Παντωνού μάλιστα Διαπορήσεν αὐτὸν, τί ποτε συμβεδίον) ε
πὰ εἰδη, δέ τοις αἰδίοις τὸν αἰδητῶν, δέ τοις γνωριμίοις, καὶ τοῖς φυ-
γειμίοις. Θετε γάρ κανίστεώς δέδειν, οὔτε μεταβολῆς θεσμεμιᾶς αἴ-
πα αἰδεῖς. Διλλὰ μὲν στρέψαφε τὸν ὅπερεμον δέδειν βοηθεῖ
ἢ τὸν ἀνταπόκεινται τὸτεν (τὸ τέτοιο γένος αὐτῷ) γάρ
20 εἰς δὲ τοῦ), μὴ στυπάρχοντα γε τοῖς μετέχοντοι. Στρέψαμεν γάρ τοις
αἴπα δέξεν αὐτῷ), ὡς δέ λαθοὺς μεμιγμένον δέ λαθοῦ. Διλλὰ οὐ-
τος μὲν ὁ λέγεις λίαν δικίντος, οὐ Αἰνειαγέρας μὲν ταφεθεος, οὐ
Εὔδοξος δέ στρέψει λέγει, Διαπορῶν, καὶ ἐτεροι θνητοις. ράδιον γάρ
πολλὰ σωματικῆν καὶ ἀδιάτατα ταφεθεος τὸν τοιαύτων δέξαν. αλ-
25 λαὶ μὲν στρέψατε τὸ εἰδῶν δέδει πάλλα κατ' ἄθετα Στρέψον τὸ εἰω-
θόπων λέγεαδ. δέ τοῦ λέγειν ταφεθείγματα τοῦ μετέχειν αὐτῶν
πάντα, κενολογεῖν δέδει, καὶ μεταφορεῖς λέγειν ποιηνας. πίγαρ
δέδει δέργαζόμενον ταφεθεος τοῦ μεταβλέπεται; στρέψατε τε

εἴτε γίνεσθαι ὄποιοῦ, καὶ μὴ εἰκάζομεν. ὥστε καὶ ὅντος Σωχρήτους, καὶ μὴ ὅντος, φύοις τὸν οἶνον Σωχρήτης. ὁμοίως δὲ δῆλον ὅτι καὶ εἴναι Σωχρήτης αὐτός, ἐστι τε πλέον τοῦ σεμείου μαζῇ
αὐτῷ. ὥστε καὶ εἴδη οἶνον τὸν αὐτόφυον θέλων, καὶ θέλοντας, ἀμαρτίαν
καὶ αἴσιαν φρωτός. ἐπὶ τὸ μόνον τοῦ αὐτόφυου τοῦ σεμείου μαζῇ πάντας
δηλώσας καὶ αὐτῶν, οἶνον θέλοντας τὸν οἶνον εἰδῶν. ὥστε τὸν αὐτόν
ἐστι τοῦ σεμείου μαζής, καὶ εἰκάσι. ἐπιδόξειν αὐτὸν αἰδημάτον χωρίς εἴτε
χωρίς, καὶ τὸν χωρίς. ὥστε πῶς αὐτὸν ιδέαν χωρίαν τὸν τοπογράμματον
,, χωρίς χωρίσειν; Καὶ δὲ τῷ Φαιδρῷ τῶν λέγεται τὸν ξέπον, ὡς καὶ
τὸν εἴτε τὸ γίνεσθαι αὐτόπιον τὸν εἴδην θέτι. καρποῖς τὸν εἴδην ὄνταν, 10

401 μοσσάς τοῦ, αὐτὸν δὲ τὸν θεινόν. καὶ πολλὰ γίνεται ἔτερον οἶνοικία καὶ
δακτύλιος, καὶ τὸ φασιν εἴτε εἴδην. ὥστε δῆλον ὅτι σύμβολον κακοῖ-
να ὁ φασιν εἴτε ιδέας, καὶ εἴτε γίνεσθαι τοιαύτας αἵτις,
οἵας καὶ τὰ ριζένταν, δὲν τὸ τοιαύτας αἵτις,
ιδεῖν, καὶ τὸν θέλον ξέπον, καὶ σχέση λογικατέρων καὶ ακριβετέρων λόγων 15
γινθέτι πολλὰ συναγαγεῖν ὅμοια τοῖς τεθωρημένοις.

Ἐπεὶ δὲ μιώεται τοῦτο τὸ πάλιν θεωρῆσαι τὰ
τοῦτο τὸν αὐτόφυον τοῖς λέγοντις χωρίας αἴτιοις εἴτε τὸ χω-
ρίσας, καὶ τὸν ὄνταν αἵτις τοφέτας. διάλεκτοι δὲ εἴσορθον ὃ αὐτόν
θύμος φύσις θεῖται μὴ δηλύτης αὐτὸν θέτειν τὸν χωρίαν, δὲν αὐτὸν αὐτόν, 20
ὅσορθον φασί θεῖται, οἷοι εἴτε τὸν θέλον τοφέτον θεῖται, τὸν δὲ σύμβολον
ἔτερον οὐ δηλύτης εἴσορθον. καὶ τὸν θέλον τὸν μονάδων διθύρας
πάρχει, καὶ ἐτίνας σύμβολον τοφέτον μονάδας ὁποιασδήποτε μονάδας ή
διθύρας ἐφεξῆς πάσα μονάδας σύμβολον τοφέτον μονάδας ὁποιασδήποτε μονάδας ή
διθύρας ἐφεξῆς πάσα μονάδας σύμβολον τοφέτον μονάδας, σῆμα λέγεται
οὗτοι εἴτε τὸν μαθηματικὸν αὐτόφυον. Καὶ γάρ τῷ μαθηματικῷ σύντετον 25
τοφέτον διθύρας μονάδας ἐτέρον ἐτέρος. Η τοιαύτη μονάδη σύμβολον τοφέτον,
τοιαύτη δὲ μή οἶνον εἰ εἴσι μονάδη τὸν τοφέτον μονάδας, ἐπειδή τοφέτον καὶ τὸ
τοφέτον ὁ μονάδης αὐτόφυος. εἰσὶ δὲ σύμβολον τοφέτον ἑκάτη τοφέτον αὐτόφυον
μονάδην

μονάδες, οἷον αἱ στῆ δυάδι τῇ περίτη αὐτῆς, καὶ στῆ πελάδι τῇ
 περίτη αὐτῆς· καὶ γάτα δὴ ὅπερ τῷ διώγωνα εἰθιμόρ. αἱ δὲ στῆ
 δυάδι αὐτῇ, περὶ τὰς στῆ πελάδι αὐτῇ, ἀσύμβολοι. ὁμοίως δὲ
 καὶ ὅπερ τῷ διώγων τὸ ἐφεξῆς εἰθιμόρ. Μέντοι ὁ μὲν μαθηματικὸς
 ἀειθιμεῖται μᾶτις δὲν, δύο, περὶ τῷ ἐμπειροῦτεν, αὐτὸν ἐν τῷ πά
 πεια περὶ τοῖς δυοῖς τύποις ἄλλο ἐν· καὶ ὁ λειπός δὲ ὡς αὐτῶς. Γά
 πις δὲ μᾶτις δὲν δύο ἔτεροι, αἴδη τῷ τύπῳ τῷ περίτου, καὶ τὸ πελά
 δι τῷ δυάδος. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄλλος εἰθιμόρ. ή δὲν μὴ ἐτῷ τῷ
 ἀριθμῷ, οἷον ὁ φρῶτος ἐλέγει, δὲν μὴ οἷον οἱ μαθηματικοὶ λέγε
 10 οι, περίτου δὲ δὲν ρηθεῖται τελευταῖον. ἐπὶ τύποις ἡ χωριστοῖς ἐτῷ τῷ
 αριθμοῖς τῷ περιγμάτων, ηγάπη χωριστοῖς, διὸν σὺ τοῖς αἰδητοῖς.
 γάρ γάτας μὲν ὡς δὲ φρῶτον ἐπεσκεποῦμεν, διὸν ὡς ἐπὶ τῷ αειθιμόρ
 σὺν παρχόντων τοῖς αἰδητοῖς. ή δὲν μὴ, η περί^{τη}
 ταῖς εἰ). οἱ μὴ διαφοροὶ τῷ ποικιλῷ δὲν διδέχεται αἰτεῖται εἰ), διποί εἰσιν δέ
 15 μηδὲν τητημόροι. δεδού δὲν καὶ οἱ λέγοντες δὲν ἀργεῖται εἰ), καὶ οὐ-
 σίαν καὶ σοιχεῖον πεινάων, καὶ σὺ τῷ τύπῳ ἄλλο πνὸς εἰ) δὲν αειθιμόρ,
 ἐκεῖστι τύπων θνάτῳ τῷ Εὔπων εἴρηκε, πλὴν τῷ πάσσας ταῖς μονά-
 δασ εἰ) αἰτημέλητοις. καὶ τῷ ποικιλέστερον διλέγως. γάρ δὲν διδέ-
 χεται ἐπὶ ἄλλον Εὔπον εἰ) τῷ δὲ τὸς εἰρημένοις. οἱ μὴ διαφοροὶ
 20 Φοτερέσι φασὶν εἰ) τῷ αειθιμοῖς, δὲν μὲν ἔχοντα περίτερον καὶ ὑ-
 τερον, ταῖς ιδέας. δὲν δὲ μαθηματικοὶ, ταῖς ιδέας, καὶ τὰ αἰδη-
 τα, καὶ χωριστοῖς αἰμφοτέρεσι τῷ αἰδητῶν. οἱ δὲ δὲν μαθηματι-
 κοὶ μόνον αειθιμόρ εἰ) δὲν φρῶτον τῷ οἴτων, καὶ χωρισμένον τῷ
 αἰδητῶν. καὶ οἱ Πυθαγόρειοι δὲν ἔνα δὲν μαθηματικοὶ, πλὴν καὶ
 25 χωρισμένον, διὸν σὺ τῷ τύπῳ ταῖς αἰδηταῖς συνεστάναι φα-
 σι. δὲν γάρ δὲν ψραγὸν, καὶ ταῖς αἰδηταῖς συνεστάναι φα-
 ναδικῶν διὸν ταῖς μονάδας τῷ ποικιλέστερον ἔχον μέγεθος. ο-
 πως δὲ δὲ φρῶτον ἐν συνέστη ἔχον μέγεθος, ταῖς πορφυροῖς οἴκοις. ἄλλος

δέ τις ὅν περ τον σύριθμὸν τὸν τῷ εἰδῶν ἔνα ἐᾶται· ἔνοιδὲ καὶ τὸ μετρητικὸν ὅν αὐτὸν τῷ τὸν ἐᾶται. οἵμοί τοι δὲ καὶ τὰ μήκη τὰ τὰ ὄπισπεδα, καὶ τὰ τὰ τερεά. οἱ μὲν γάρ ἐτεραί τὰ ματηριαῖα, καὶ τὰ μέτρα τὰς ιδέας. τῷ δὲ σημῆνος λεγόντων, οἱ μὲν τὰ ματηριαῖα, καὶ τὰ ματηριαῖα λέγοντι, ὅσοι μὴ πεισθέασι ιδέας σύριθμοῖς, μηδὲ εἴναι φασιν ιδέας. οἱ δὲ τὰ ματηριαῖα, καὶ ματηριαῖα δέ. ψῆφος τέμνεσθαι γάρ τε μέχριστος πολὺ εἰς μεγέθη γάρ τοι οἷς μονάδας, δυάδας ἐταιρεύεται. μοναδικοὶ δὲ τὰς σύριθμοὺς πολύτες τοιούτοις, πλινθὸν τῷ πυθαγορείων, ὅσαι δέν, τοιχεῖον καὶ σύριθμόν φασιν ἐταιρεύειν. ὁσταχῶς μὲν δὲν σύριθμος λεγόντων τὰς αὐτῶν, καὶ δέντι πολύτες εἰσὶν εἰρημένοι οἱ Σύροι, φανερών τοι τάπων. Εἴτε δὲ πολύτα μὲν ἀδιάφοροι αἱ μονάδες, μᾶλλον δὲν ίσως θάτερα τῷ εἶπερσιν.

Σ Πρῶτον μὲν δῶν σκεπτέον, εἰ συμβλήται αἱ μονάδες ἢ ἀσύμβληται· καὶ εἰ ἀσύμβληται, ποτέρως ὡς τῷδε μείζονει. Εἴτε μὲν γάρ δέν ποιαῖν ἐταιρεύεται μονάδι ἀσύμβλητον. Εἴτε δὲ τὰς αὐτὴν τῇ δυάδι τορὸς τοιούτου μονάδι ἀσύμβλητος εἰναι. Καὶ τῶς δὲν ἀσύμβλητος εἰναι τοιχεῖα τῷ περιφέτῳ αριθμῷ περιφέτως ἀλλήλους. εἰ μὲν δὲν πᾶσαν συμβλήται καὶ ἀδιάφοροι αἱ μονάδες, οἱ ματηριαῖας γάρ τοι εἰθίσθαι, καὶ εἰς μόνον καὶ τὰς ιδέας γάρ τοι εἰδέχεται. Εἴτε τὰς αριθμάς. ποιοῖς γάρ ἔσται αἱ εἰθμὸς αὐτεαί, θρησκευτικοὶ, ή ζώον, ή σημῆνος ὃ τοι τὸ εἰδῶν; Ιδέα μὲν γάρ μία ἐκείσου, οἵτινες αὐτοὶ θρησκευτικοὶ μία, καὶ αὐτοὶ ζώα ἀλληλία. οἱ δὲ ὄμοιοι καὶ ἀδιάφοροι, ἀπόκριτοι. οἵτινες μᾶλλον δέντι πειραῖς αὐτεαί, θρησκευτικοὶ, ή ὅποιαῖν. εἰ δέ μή εἰσιν αριθμοὶ αἱ ιδέαι, γάρ δέν ὄλως οἶστε αὐτὰς ἐταιρεύεται. Καὶ τίνων γάρ ἔστοι; αρχῶν αἱ ιδέαι; οἱ γάρ ἀειθμός έξιν τοιούτους καὶ δυάδας δὲν αὐτοῖσου. καὶ αἱ σύριθμοὶ τὰ τοιχεῖα λέγονται τοιούτους, ταῦτα τοιούτα περιφέτερας σύριθμοις τῷ αειθμῷ αὐτας, γάρ τοι εἰσέρχεται. εἰ δέ ματηριαῖα αἱ μονάδες, καὶ γάρ

τως ἀσύμβλητοι, ὡς τε ἡ πίσιοι ἡ πνίγη, οὐτέ δὲ μαθηματικὸν ἐνδέ-
 χεῖ εἶναι τὴν διάταξιν θεοφυλακήν, ὁρίζει γὰρ μαθηματικόν, ἃ τοι
 πρωτότοπον, καὶ τὰ δικτυάλημα καὶ τὸν αὐτόν, ὡς θεῖον τοιάποτες αρμότητες) οὐτέ δὲ τοῦ
 εἰδῶν· οὐδὲ εἴσαι οὐδὲν δυάδας περιφέρει τὸν ἑνὸν, καὶ τὸν αὐτόν δυάδος. Εἴ-
 σ πόρτα οἱ ἔξιν αριθμοὶ οὓς λέγει, δυάδας, τετράδας, πενταδας. ἅμα γὰρ αὐτὸν
 τῇ δυάδι τῇ περιφέρει μονάδες γρινῶνται, εἴτε οὐδὲν οὐ περιφέρει εἰ-
 πὼν ἃ τοιάποτα (ἰσαρθρέντων γάρ οὐδέποτε) εἴτε ἄλλως. ἐπόφται εἰ ἔ-
 σαι οὐτέ τε μονάδας τῷ περιφέρει, καὶ τὸ δυάδος τὸν δικτυάλημα τὸν εἴσαι
 περιφέρει. οὕτων γάρ οὐ ποτέ μονάδας περιφέρει, διὸ γένεται τὸ δικτυάλημα
 10 τῶν, τὸ μὴ εἴσαι περιφέρει, τὸ δὲ γένεται περιφέρει. Επί τοιούτου δικτυάλημα
 μὴ μέντοι δένεν, ἐπόφται τὸν ἄλλων δικτυάλημα περιφέρει τὸ μέν
 ἔκεινον, καὶ πάλιν περιτον. Εἰ διδύλιον μὴ μέντοι διδύλιον περιτον τὸ
 μέντοι. Οὐδὲν τορώτον εἴναι. Ως τε περιφέρει μονάδες, οὐδὲν οὐδὲ-
 θμοι ἃ τοιάποτα. οἷον τὸ δυάδι περιτον μονάδας εἴσαι, περιν τὰ
 15 περιά εἴναι, καὶ τὸν τετράδι τετάρτη, καὶ οὐ πέμπτη, περιν τὸς α-
 ειθμοὺς τῶν. Οὐδὲν μὴ διεύθη διατάξιν τοῦ ποντοῦ τῶν εἰρηκεν αὐτῶν τὰς
 μονάδας ἀσύμβλητοις εἶναι. Εἰ δὲ καὶ τὸ μέντοι τὰς ἔκειναν διχάζει,
 διλογερον καὶ τὰς, καὶ μόνοι τὸ μέντοι μονάδας εἴσαι. Τὰς τε γάρ μο-
 νάδας περιφέρεις εἴναι διλογερον, εἰ δέ τοι τὸ τορώτη τὸ δικτυάλημα, καὶ
 20 εἴ τοι τορώτον. ομοίως δὲ καὶ δυάδες, εἰ δέ τοι καὶ δυάδας τορώτη δικτυάλημα.
 γάρ δέ τορώτον, διλογερον καὶ αναγκῆσιν διδύλιον οὐ εἴναι. καὶ εἰ διδύλιον
 περιφέρει, περιτον. καὶ οὐτα δέ τοι τὸν ἄλλα ἐφεξῆς. ἅμα δὲ τὸ μέντοι περιφέρει
 λέγειν, μονάδα περιτον δέ τοι τορώτην εἴναι, καὶ διδύλιον, καὶ δυάδα
 διατάξιν, μονάδας οἰ. δέ ποιοῖσι μονάδα μὴ καὶ εἴ τοι τορώτον,
 25 διδύλιον δέ καὶ περιτον τὸν εἴπι. καὶ δυάδα τορώτην, διδύλιον
 δέ καὶ περιτον τὸν εἴπι. φανερον δέ καὶ οὐ τὸν τὸν εἰδέχει), εἰ ασύμ-
 βλητοι πασαγανοι μονάδες, δυάδα εἴναι αὐτοὺς καὶ περιάδα, καὶ τὰς
 τὸς αλλοιας αειθμοις. αὐτοις γάρ οὖν αδιάφοροι αἱ μονάδες,
 αὐτοις

αὐτεὶ τῷ φέρουσαμένοις ἐκέντησεν, αἰδίκην αἰειθμεῖσθαι θνάτε-
 θμὸν καὶ τὸν πολέμονον οἶν, τὸν δυάδα πολέμονα ἐν, ἀλλὰ έ-
 νὸς πολεμούστερός καὶ τὸν βίαδα, ἀλλὰ ἐνὸς πολέμονας δυσ-
 τερός καὶ τὸν περάδα ὡς αύτως. τότων δὲ οὐτων, αδυάδαν τὸ
 ψήσιν εἴναι τὸν αἰειθμόν, ὡς γρηγόριον ἐκ τὸν δυάδος καὶ τὸν ἐνός. 5
 μόριον γένεται δυάδα τὸν περάδος, καὶ αὐτὴ τὸν περάδος. Τὸν αὐτὸν τὸ
 ξέπον συμβαίνει καὶ θεῖ τὸν ἔχοντας· ἀλλὰ ἐκ τὸν δυάδος τὸν πολώ-
 την καὶ τὸν αὐτὸν δυάδος, ἐγίνεται τὸν περάδος, δύο δυάδες, παρ' αὐ-
 τῶν τὸν δυάδα. εἰ δὲ μὴ μόριον θεῖ αὐτὴν δυάδας, ἐπεργάζεται πολεμ-
 εῖσαι μία δυάδα, καὶ τὸν δυάδας εἴσαι ἐκ τὸν ἐνός αὐτὴν καὶ ἀλλὰ ἐνός. εἰ 10
 δὲ τὸν τρίχον τε εἴναι, δὲ τερψινούς τοιχεῖον δυάδα αὐτὸν. μονά-
 δα γέ μίαν γρηγόρια, ἀλλὰ δυάδα ὡς ερμένην. επὶ παρ' αὐτῶν τὸ
 περάδα, καὶ αὐτῶν τὸν δυάδα, πῶς ἔσονται ἀλλαγῆσθαι τὸν δυά-
 δες; καὶ τίνα ξέπον ἐκ τοποτέρων μονάδων καὶ υπέρων σύμβατα;
 πόντα γέ τοιχον τὸν τοιχεῖον καὶ πλασματάδον, καὶ αδυάδαν εἴναι πολώ- 15
 την δυάδα, εἰτ' αὐτῶν περάδα. αἰδίκην δὲ, ἐπειδὴ εἴσαι δὲ εἰναὶ
 τὸν αὐτὸν δυάδας τοιχεῖα. εἰ δὲ αδυάδα τὰ συμβαίνοντα, καὶ τὰς
 πράξας τοιχεῖας εἴναι αδυάδαν. εἰ μὴ διῆ τῷ φέροι αἱ μονάδες
 ὁποιασοῦ ὁποιασοῦ, τοιχεῖα καὶ ποιῶνται πολεμούσται τὸν α-
 νάκην. εἰ δὲ αἱ μονάδες αἱ πολεμούσται τῷ φέροι αἱ μονάδες 20
 θμῶν αἰδίαφοροι ἀλλὰ λαμπροί, καὶ τοις συμβαίνει τὰ δισχερῆ. οἵ
 γέ τὸν τὴν δεκάδην αὐτῆς, ἐνθεοὶ δέκα μονάδες. σύμβατα δὲ καὶ ἐκ τό-
 των, καὶ ἐκ δύο πεντάδων, ηδεκάδες. ἐπειδὴ τρίχον αἰειθμός
 αὐτὴ ηδεκάδες (τοῦτο γέροντος σύμβατα ἐκ τὸν τοιχούσων πεντάδων,
 αἱ πολεμούσται μονάδων) αἰδίκην τῷ φέρεται τὰς μονάδας τὰς τὸν τὴν 25
 δεκάδην τοιχητὴν. αἱ γέροντος μονάδες τῷ φέρεται τὸν τοιχούσων
 πολεμούσται, ηδεκάδες ἐπειδὴ τὸν τοιχούσων, καὶ αἱ μονάδες τῷ φέρεται
 πολεμούσται, πότερην ἐκ τοιχούσων πεντάδες ἀλλαγῆσθαι πολεμούσται
 δύναται

Διλλὰ μόνον αὐταὶ μὲν δύο, ἔτεσσιν); εἰ τέ δὲ μὴ σύνεσσιν), ἀπόπονεῖται σύνεσσιν ταῦ, ποίᾳ ἔσται δεκχεῖται οὐκέτενεν; γε γάρ δέ τοι δεκχεῖται τῇ δεκάδι παρ αὐτῶν. Διλλὰ μηδὲ καὶ αὐτὸν γε μὴ σύντομον χρονον δυάδων τῶν τετράδα συγκειθεῖται. οὐδὲ διέρεσις δυάδας, ὡς
5 Φασι, λεζέσσα τὸν ὁμοιότελον δυάδα, δύο δυάδας εποίει. τῷ γάρ ληφθέντος ἦν δυοποίος. εἴποι δέ τοι τοῦτο τὸ δύο μονάδας, τὸ δυάδα φύσιν θνάτῳ τοιάδα τοῦτο τὸ δύο μονάδας, πῶς αὐτὸν γε ταῦτα; οὐδὲ μετέξειται τέρερον θάτερον, ὡς αὖτις λόγος αὐτοῦ δεσπότος, παρεχεὶ λόγον καὶ αὐτοῦ δεσπότου (μετέχει γάρ τοτε) οὐδὲ ταῦτα οὐδὲ τέρερον
10 θάτερον μέχεφορού θνάτῳ, ὡς αὖτις αὐτοῦ δεσπότου τοῦτο τὸ δύον καὶ μίσθιον.
εἴποι τὰ μηδὲ αὐτῷ δέ τοι εἶναι, τὰ δὲ μίσθια, τὰ δὲ θέσεις οὗτοι διαδέχεται
ὑπάρχοντα μονάδων, οὐκέτε δύος δυάδας, καὶ οὐ τετοιά. Διλλὰ ὡς αὖτις οἱ δύο
αὐτοῦ δεσπότοις τοῖχοι εἰναι τοῦτο μονοφοτέροις, τοιάδηλη καὶ τοῦτο μο-
νάδας τοῖχοι οὐτι αἰδιαίρετοι, διέρισσοισιν. Σημὶ τῷ τοῦ γάρ δέ τοι αὐτῷ στηρά-
15 ισι αἰδιαίρετοι. Διλλὰ δύος τοῦτο τὸ δύον διαδένεται τέρερον οὐδὲ δυάδας αὐτῶν.
Διλλὰ μηδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν, οὐτοι συμβαίνει τοφτέροις καὶ
ὑπέροπτοι δύοδας ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς διῆγος δύριθμοις. αἴ μηδὲ γάρ
σι τῇ τετράδι δυάδες, εἴσωσσεν διλλήλαις ἄμμα· διλλὰ αὐταὶ τοῦτο
τῇ ὀκτάδι τοφτέροις εἰσι, καὶ εὐθύνοσσεν ὡς αὖτις οὐδὲ δυάδας τοιάτας, αὐ-
20 ταὶ τοῦτο τετράδας τοῦτο τῇ ὀκτάδι αὐτῇ. οὐτε εἰ καὶ τοφτή δυάδας
ἰδέα, καὶ αὐταὶ ιδέας θνάτους ἔσενται. οὐδὲ αὐτὸς λέγεις καὶ θητὸς τοῦ μονά-
δων. αἴ γάρ οὐτη δυάδι τῇ τοφτῇ μονάδες, γλυκώσει τοῦτο οὐταρχεῖται
τοῦτο τῇ τετράδι. οὐτε πᾶσα μονάδες ιδέα γίνονται, καὶ συγκει-
στοι ιδέα οὐκέτε ιδέων. οὐτε δῆλον οὐτι κακεῖνα, οὐν ιδέας αὐταὶ τυγχά-
25 νοσοι τοφταὶ, συγκειμναὶ ἔσται· οἷον, εἰ τὰ ζῷα φαγόθνασι συγκειθεῖται σύ-
ζωσιν, εἰ τότεν ιδέας εἰσὶν, οὐκέτε ζῷων ιδέαγέσσον). οὐλως δὲ τὸ ποιεῖν
τοῦτο μονάδας μέχεφοροις οπωσοῦ, απόπον καὶ πλασματάδες. λέ-
γω δὲ πλασματάδες, τὸ τοφτό τοῦτον βεβειασμένον. γάρ τοῦ

καὶ οὐ ποσὸν, οὐτε καὶ θέποιον ὄρῶμεν Διαφέρουσαν μονάδα μονάδος: αἰδίκη τε ἡ ἴσον ἢ αἴσον ἐξ) δριθμὸν, πόλι ταῦτα
ἄλλα μάλιστα. Τὸν μοναδικὸν. ὥστε εἰ μήτε πλείων μήτε ἐλάχιτων, ἴσος. τὰ δὲ ἴσα καὶ ὅλως ἀδιάφορα, Ταῦτα τὸν λαχμανόν
μὴν τοῖς δριθμοῖς. εἰ δὲ μή, γοῦν αὖτις θεώτη τῇ δικαιίᾳ δυάδες
ἢ ἀδιάφοροι ἔσονται, ἵσαγ γοῦν. πίνα γῳλαῖς ἐξ) λέγειν, ὁ φάσιον
ἀδιάφοροις ἐξ); ἐπεὶ ἄπα τὸ μονάδα καὶ μονάδας αὐτῷ, δύο γοῦν
διῆς τῆς δυάδος αὐτῆς μονάδας, καὶ οὐτὸν τὸ πειάδος αὐτῆς δυάδας,
ἔσται τὸ Διαφέρουσῶν τε καὶ πότερον περιέρχεται τὸ πειάδος γοῦν
ὑπερεχει; μᾶλλον δὲ ἔσοικεν αἰδίκηιον περιέρχεται εἰ). Ηγένετο δὲ μέρη
τῇ πειάδι, ηδὲ ἀμαρτῆς δυάδος τῷ μονάδων καὶ ἡμεῖς μὲν τὸν
λαχμανόν μὲν ὅλως ἔν, καὶ ἔν: γοῦλαὶ ἴσαν ἢ αἴσα, δύο εἰ). οἷον θέ
αγαθὸν, καὶ θέητα, καὶ αὖτις περιέρχεται πάσον. οἱ δὲ ἔτει λέγοντες,
Γοῦλαὶ μονάδας. εἰ τε μή δέπτι πλείστον δριθμὸς οὐ τὸ πειάδος αὐτῆς,
ηδὲ τῆς δυάδος, Γαυματάσ. εἰ τε δέπτι πλείστον, δῆλον ὅτι καὶ εἰ
σας ἔγειται τῇ δυάδι. ὥστε δέπτι ἀδιάφοροις αὐτῇ τῇ δυάδι δὲν ἐκ
ἐνδέχεται εἰ περιέρχεται τὸ δριθμός, καὶ δύο περιέρχεται, Γοῦλαὶ ἔσονται.
αἵδεια δριθμοί. τῶτοι μὲν γοῦλαὶ ὁρθῶς λέγοντες, οἱ Διαφέροντες τὸ μονάδας ἀλλοιοῦτες εἰ), εἰ δριθμοὶ ἔσονται, ὥστε εἰρηταί περιέρχεται. ἐν γοῦλαὶ θέειδος. αἱ δὲ μονάδες εἰ ἀδιάφοροι, καὶ αἱ δυάδες καὶ αἱ πειάδες ἀδιάφοροι ἔσονται. δέπτι καὶ θέητα δριθμοῖς
ἔτεις ἔν, δύο, μὲν περιέρχεται λαχμανόν περιέρχεται ὑπάρχειν, αἰδί-
κηιον αὐτοῖς λέγειν. θέητα δὲ οὐδέτεροι εἰσται τὸ πειάδος, ηδὲ τὸ ιδέαν
περιέρχεται εἰ). Καὶ πάρεξ γῳλαῖς ἐτέραις ιδέας εἰ ἐπερεχει· καὶ
πολύτα ταῖς εἰδη, εἰς μέρη. δέπτι περιέρχεται τὸν λαχμανόν, ὁρθῶς λέ-
γεσται, ὅλως δὲ θέητα, πολλὰ γοῦλαὶ περιέρχεται· ἐπεὶ τῶτο γοῦλαὶ
ἔχουσι θέητα φίσσουσι περιέρχεται, πότερον ὅταν δριθμοὶ μὲν καὶ
εἰ περιέρχεται, δύο, πειά, περιέρχεται λαχμανότες δριθμοῦ μὲν, ηδὲ

μετε-

μετίδας· ποιῶνται δὲ ἀμφοτέρως. διὸ γελεῖον Σωτήλειστηλι-
καίτην τὸ θύσιας αὐτάγαν Διαφορέν.

Πάττων τε ωφέτον καλῶς ἔχει σφίσαι, τίς δριθμός δέ- 403
φορέ, καὶ μονάδος, εἰ ἔστι. αἰδίκη δὴ καὶ θ ποσὸν, ἢ καὶ θ ποιὸν
ἢ διαφέρειν. τύττων δὲ σφέτερον φαίνεται) τὸ μέχεα ὑπάρχον, ἀλλ
ἢ ἀριθμὸς καὶ θ ποσὸν. εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ μονάδες ταῦ ποσῶν μέφεον,
καὶ ἀριθμὸς αὐτῶν διέφερεν, οἵσος δὲ πλῆθες τῶν μονάδων. ἐπὶ πό-
λερον αἱ τριῶται μείζυνται ἐλαχίτες, καὶ ὑπερενθυμιδόσασιν, ἢ τύττα-
ταιν. πολύτα γένεται τῶν ταῦτα δῆμοι. ἀλλὰ μίνιοι δὲ καὶ θ ποιὸν διαφέ-
ταιο ρήν τὸ μέχεαται. γένεται γένεται αὐτῶν τοῦ πάρχου πάθος ὑπερενθυμιδός
ἢ ποιὸν διέφερεν. ἐπὶ γάρ τοῦ δὲ πάρχου τὸ ένος
τύττανται γένεται, γένεται αὐτὸν τὸ μονάδος. δὲ μὴ γένεται ποιόν. ή δὲ
ποσὸν, ποιόν. τὸ γένεται πολλὰ τὰ ὄντα εἴτε, αὐτία αὐτοῦ φύσις. εἰ δὲ αὐ-
τοῖς ἔχει πασιντίκας, λεκτέον τὸ δριχτὸν μείλισα τύττανται διεργέον
ἢ ποσὸν μονάδος Διαφορές, μάλιστα μὴ δίοπτρα αἰδίκη ὑπάρχου.
εἰ δὲ μὴ, πίνα λεγεοντι; οὐ πλέον εἰ δριθμοῖσι ιδεαῖ, εἴ-
τε συμβλήταις τὰς μονάδας αὐτῶν τὸ μέχεα εἴτε) φαερέν, οὔτε
αἰσυμβλήταις ἀλλήλαις σφέτερον τὸ Θέρων. ἀλλὰ μίνιοι δὲ καὶ
ἔτεροι τίνες λέγεταις τοῖς τῷ δριθμῷ, λέγεται) καλῶς. εἰσὶ δὲ γέ-
ταιο όσσα ιδέας μὴ δίοπτρα αἰδίκηον εἴτε, γέτε αὐτῶν, γέτε αἱ δριθμόις θύ-
τας τοῖς τοῖς δὲ μαθηματικαῖς εἴτε, καὶ τὸς δριθμοῖς ωφέτοις τὸ ον-
των, καὶ δριχτὸν αὐτῶν εἴτε) αὐτὸς δέ οὖν αἴτοπον γένεται θέντι μὲν εἶναι το-
τοφέτον τὸ οντων, αἱ τριῶται εἰκεῖνοι φασι· μονάδας γένεται δυάδων μὴ, μη-
δὲ τετάδας τετάδων. τὸ γένεται λέγεται πολύτα τούτον. εἰ μὴ γέ-
ταιο τοῖς τοῖς τοῖς δριθμοῖς, καὶ θύτας τοῖς εἴτε) τὸ μαθηματικὸν
μόνον, τοῖς εἴτε) δέ οὖν αρχή. αἰδίκη γένεται διαφέρειν δέ οὖν τὸ θύτην
λαῶν μονάδων. εἰ δὲ τύττανται μονάδας θύτην τοῖς δυάδων. ο-
μοίως δὲ καὶ τὸς δημήτριος αριθμοῖς τὸς εφεξῆς. εἰ δὲ δέ οὖν τὸ θύτην

» ἀνάγκη μᾶλλον (ώστερ Πλάτωνέλεγμ) ἔχει τὰ τοῦ πόνου
 » θυμούς, καὶ εἶναι οὐνα πεφτίνων δυάδα καὶ τετράδα, καὶ τὸ συμβολι-
 » τὸς εἰς τὸς δριθμοὺς περὶ διπλόνει. αὐτὸν αὖ πάλιν τις οὐδὲν
 » ταῦτα, εἴρηται ὅπις ἀδικία πολλὰ συμβαίνει. διπλὰ μὲν αἱδί-
 » κη γε, καὶ ἐκείνως, καὶ τὸς εἰχεῖν. οὐτός εἰ μιδέτερος, οὐτός αὐτὸν διδέχει.
 » Τὸν δριθμὸν χωρισόν. Φανερὸν δή τοι τόπων, καὶ ὅπις χείρεια
 » λέγεται οὐ πείστος Σέπος, δέ τοι τὸν δριθμὸν, τὸν εἰδῶν, καὶ
 » τὸν μαθηματικὸν. αἱδίκη γὰρ εἰς μίαν δόξαν συμβαίνει δύο αἱδί-
 » κης. γέτε γὰρ μαθηματικὸν δριθμὸν διδέχεται τῷ τον εἰς τὸ Σέπον,
 » διπλάδια τὸν πολιτικὸν τὸν πολιτικὸν, αἱδίκη μηκιών, οἵσσε τε τοῖς
 » ὡς εἰδὼν τὸν δριθμὸν λέγεισι συμβαίνει, καὶ ταῦτα αἱδίκηιον λέγεται.
 » οὐδὲ τὸν Πυθαγορείων Σέπον, τὴν μὲν ἀλεξανδρείας εἰχεῖ
 » περὶ τερψιν εἰρημένων, τὴν δὲ ιδίας ἐτέρας. Τολμὴ γὰρ μὴ χωρισόν
 » ποιεῖν τὸν δριθμὸν, αἱδίκηται πολλὰ τὸν αἱδινάτων. Τοῦτο τὸ σώ-
 » ματικόν δὲ δριθμόν εἰς συμκείμενα, καὶ τὸν δριθμὸν τῷ τον εἰς τὸ μα-
 » θηματικὸν, αἱδινάτον δέται. γέτε γὰρ αἴτοι μεγάθηται λέγεται δικήτες.
 » εἰ τὸ ὅπις μάλιστα τῷ τον εἰχεῖ τὸ Σέπον, γέτε γάρ μονάδες μεγάθεος εἴ-
 » γεισι. μεγάθεος δή τοι διαιρέτων συμκείμενα πάντα δικατόν; διπλὰ
 » μὲν, οὐδὲ δριθμητικὸς αἱδιθμός, μοναδικός δέται. εἴκενοι δέ τὸν αἱ-
 » θημὸν, τὰ δύντα λέγεισι. τὰ δύντα θεωρήματα περιστοιποῖς 20
 » σώματον, ὡς τοῦτο εἰκόνων οἵτων τὸ αἱδιθμόν. ἐπιτοίκων αἱδίκη μὲν,
 » εἰ τὸ δέται δριθμὸς τὸν οἵτων οὐκεῖται αὐτό, τῷ τον εἶναι οὐνα τοῦ εἰ-
 » ρημένων Σέπων. γέτεντα δὲ τῷ τον διδέχεται. Φανερὸν δῆλον ὡς οὐκ
 » εἴτινα δριθμοῦ οὐσιούτη φύσις, οἷαν κατεργούσαζοσιν οἱ χωρισόν
 » ποιοῦτες αὐτόν. ἐπιπότερψιν εἰκέστη μονάδας τῷ μεγάλου καὶ 25
 » μηκότες ισαδέντων δέται, ηδὲ μὲν τῷ τῷ μηκότες, ηδὲ τῷ μεγάλῳ;
 » εἰ μὲν δὴ γέτε, γέτε τῷ πολύτων τὸν διοχείων εἴκεστον, γέτε αἱδί-
 » θημοῖς μονάδες. Καὶ τῇ μὲν γὰρ δέ τοι μηκόν ὑπάρ-
 » κειται

χρήσιανον τῇ φύσει. ἐπί αὐτῷ τῇ περιάδι αὐτῇ πᾶς; μία γάρ
 περιάδη. διλλὰ διφτέρων πάσης αὐτῆς δὲ ἐν ποιήσιν τῷ περιάδῃ
 μέσον. εἰ δὲ ἐκεῖτε σχῆμα μονάδων δέξαι μηφοτέρων οὐτούτων,
 ή δυάδις πῶς ἔσται μία πιστός φύσις σκοτεινοῦ καὶ μηκός; ή
 στὸ διπλός τὸ μονάδος; ἐπὶ περιάδῃ δὲ μονάδος. αἰαγερυμέ-
 νης γάρ, αἰαρέστη ηδύας. ιδέας σὺν ιδέας αἰαγκήσιον αὐτὴν εἶναι,
 περιάδης σπανίδεας, καὶ γεγονέναι περιάδης σκοτεινοῦ. ή γάρ
 αἴσιος δυάδος, δυνοποίος οὐδὲ. ἐπὶ αἰαγκήσιον, ητοι ἀπόφερον τοῦ περιάδην
 θμὸν, η πεπερασμένον. χωριστὸν γάρ ποιήσι τὸν περιάδην. ὥστε οὐχ
 10 οἴοντε μηδὲ τέτανταν διατελεῖν ὑπάρχειν. ὅπιρθη ποίησιν ἀπόφερον
 σκοτεινοῦ, διῆλον. οὔτε γάρ περιάδης οὐ περιάδης τοῦ περιάδην, γάρ τε αἴρησον
 ηδύας γένεσις τῷ περιάδην, η περιάδης αἴρησις αἴρησις ηδύας τοῦ περιάδην ηδύας.
 ηδύας τῷ έντος εἰς τὸν αἴρησιν πίποντος περιάδης, οὐδὲ οὐδὲ τὸν περιάδην
 δυάδος ἐμπιπλόσιος, οὐδὲ φέντος διπλασιαζόμενος. οὐδὲ δὲ τὸν περιάδην,
 15 οὐδὲ φέντος. ἐπὶ εἰ πᾶσα ιδέα θνήτος, οἱ δὲ περιάδης ιδέας, καὶ οὐδὲ
 περιάδης ιδέα θνήτος, ητοι αἰαγκήσιον, η διῆλον θνήτος. καὶ ταῦτα καὶ
 ηθεῖσιν οὐδέχεται, οὔτε καὶ τὸν λόγον. πάτησον δὲ ταῦτα ταῦτα ιδέας. εἰ
 η πεπερασμένος, μέχρι πόσου; τῷ τοῦ γάρ δεῖ λέγεσθαι, γάρ μόνον
 ὅπι, διλλὰ καὶ διπλό. διλλὰ μηδὲ εἰ μέχρι τοῦ δεκάδος οὐ περιάδης, οὐσ-
 20 τῷ θνήτος φασι, περιάδην μηδὲ ταχύτητι λείψει τὰ εἴδη. οἷον εἰ οὐτούτην
 περιάδην αἰαγκήσιον πρωπός, τίς οὐτανταί εἰθιμός αὐτοῖς πάσος; αὐτῆς γάρ η-
 περιάδης αἰαγκήσιος, μέχρι δεκάδος. αἰαγκήσιον δὲ ταῦτοις αἰαγκήσιον
 θνήτος ητοι. οὐδὲν γάρ καὶ ιδέα τοῖς. διλλά δὲ διῆλον, οὐτοις η περιάδην αἰαγκήσιον πρω-
 25 πός, καὶ αὐτοῖς ταχύτητες. οὐδὲν γάρ αὐτοῖς αἰαγκήσιον αἰαγκήσιος. οὐσ-
 τε αἴρησις ητοι) αἰαγκήσιον πρωπός. εἰ μηδὲ ιδέα ητοι περιάδης, αἰαγκήσιος
 αἰαγκήσιον πρωπός. εἰ δὲ μηδὲ, διλλά αἰαγκήσιον πρωπός. καὶ εἰ μέχρι δεκάδη
 ταῦτα μείζονος, οὐτοις τῷ περιάδην περιάδην, τῷ περιάδην τῷ περιάδην αὐτῷ α-

ειρημώ. εἰ δὲ οὐ τεράς αὐτηὶδέα πνός ἔστιν, οἶον πάσου οὐ λαλοῦσι, οὐ δέρπος ἔσται μέρος πάσου, εἰ μναὸς οὐ αὐδέρπος. ἀτοπονέκτητό
τούτῳ δεκάδος εἴδη idéas, ἐνδεκάδος δὲ μή, μηδὲ τῷ εὔρεται
αριθμῷ. ἐπειδὴ καὶ εἴσι γένεται) ἔνα καὶ ὅν εἴδην οὐκ ἔστιν. οὐτε δέ
τίς κακείνων εἴδην ἔστιν; Καὶ δέ τε αὕτη τὰ εἴδην ἔστιν. ἐπι αὐτοπονεῖται
οὐδειθμός οὐ μέχρι τῆς δεκάδος, μᾶλλον τι ὃν καὶ εἴδης αὐτῆς τῆς
δεκάδος. καί τοι τῷ μὲν οὐκ ἔστι γένεσις ως ἐνώς, τῆς δὲ ἔστι. πειρῶν-
ται δὲ, ως τῷ μέχρι τῆς δεκάδος τελείωντος αὐθιμοῦ. γρυπῶν
γεννᾷ τὰ ἐπόρευτα, οἶον θήκην, αναλογίαν, θάσιτον, τὰ διῆδα τὰ
τοιαῦτα τάξις τῆς δεκάδος. τῷ μὲν γάρ ταῖς αρχαῖς ἀποδιδόσιν, 10
οἶον κίνησιν, σάσιν, αἴρασιν, κακεῖν τὰ δὲ διῆδα τοῖς αὐθιμοῖς. δέ τοι
404 ἐν θεωρητικόν. εἰ γάρ τὸν τῇ τελάδι, πῶς τοντερούτην τοντερόν; ἐπι τὰ
μεγάλην καὶ οὐσιαν τοιαῦτα, μέχρι πόσου· οἶον τοφή τηγανημάτων
τομος, εἴτε μναὸς, εἴτε καὶ τοιαῦτα μέχρι δεκάδος. ἐπειδὴ εἴσι γε-
νεσις οὐδειθμός, ἀπορίσκενται τις, πότερον τοφή τερούτην, ή τοι 15
τελάδην καὶ μναὸς. ή μὲν δὴ συμφέτος οὐδειθμός, θέντε δὲ τὸ κα-
θόλου τοφή τερούτην εἴδος, οὐδειθμός. εκάστη γάρ τῷ μονάδων
μόνον τὸ αὐθιμοῦ ως ὑλη, οἱ δὲ ως εἴδης. καὶ εἴσι μὲν ως οὐρανού τοφή-
τερον τὸ ὄξειας, ὅπιονται καὶ τῷ λόγῳ εἴσι δὲ ως οὖσα, ὅπιον μέ-
ρος, καὶ εἰς τοιαῦτα μιαρότατα. ως μὲν δὴ ὑλη η ὄξεια, καὶ τὸ τοι- 20
χεῖον, καὶ οὐ μονάς, τοφή τερούτην ως δὲ κατά τὸ εἴδης καὶ τὸν τοφήν
τῶν κατά τὸν λόγον, η οὐρανού τὸ δόλον τὸ τοιαῦτα η τὸ εἴδης. εἴ-
γύτερον γάρ τῷ εἴδης καὶ τὸ λόγος, αἴμφω. γνέσει δὲ τοφή τερούτην. πῶς
οὖν αρχὴ τὸ έν; ὅπιον μιαρέτον φασιν, μᾶλλα αδιαμέρετον, καὶ τὸ κα-
θόλου καὶ τὸ διπλό μέρος, καὶ τὸ τοιχεῖον. διναὰ τέρπον αἴρον, θέλον 25
κατά λόγον, θέλει κατά γένοντα. ποτέρως οὖν τὸ έν αρχὴ; ως τοφή
γάρ εἴρηται) καὶ οὐρανού τὸ ὄξειας, καὶ αὐτηὶ ἐκείνης δοκεῖ τοφή τερούτην
εἴη, καὶ εκτέρεψε μία. αἴμφωτέρως δὴ ποιήσοτε τὸ έν αρχικό. ἐπειδὴ
αδιαμά-

αδιάλειν. Τὸ μὴ γένος ὡς εἰδος καὶ γότια, Τὸ δὲ ὡς μέρεσ τὰ καὶ ὡς ὑλη.
 ἔπειτα πως ἐν ἐκάτερον, τῇ μὲν ἀληθείᾳ, διαμάμφ. εἰ γεός αετ-
 θριός ἐν π., καὶ μὴ ὡς συνέργεια, διὸ ἐτερον ἐξ ἐπερων μονάδων, ὡς πορ-
 φασίν. Σύντελε χείρα δὲ σὸν ἔστι μονάς ἐκάτερον. αὐτὸν δὲ τὸ συμ-
 βαινόντος αἱρήσιας, ὅπιά μα σὸν τὸν ματημάτων ἐμήρον, καὶ ἐκ
 τὸν λόγου τῆς καθόλου. ὡστὲ ὅτε ἔχειν τὸν μὴν ὡς στυγμένον τὸν ἐν καὶ τὸ
 αρχικὸν ἐντομένον. οὐ γένος μονάς στυγμὴν ἀπέτος θεῖται. κατὰ τῷδε διανομὴν
 τερού πινες, σὸν τὸν ἐλαφρίσου τὰ ὄντα συνεπιθεσταν καὶ γότια. ὡστὲ
 γίγνεται μονάς ὑλη τὸν αἱρήσιμον, καὶ ἄμα πορφέρα τὸ δυάδος,
 παλιν δὲ ὑπερέχει, ὡς ὅλον τὸν καὶ ἐνὸς, καὶ εἰδους τὸ δυάδος γότια. οἷον
 δὲ τὸ καθόλου ζητεῖται τὸν κατηγορεύονταν ἐν, καὶ ὅπιας ὡς μέρεσ τὸ
 λεγον. Γεῦτα δὲ ἄμα δῶν αὐτῷ αδιάλειν ὑπάρχειν. εἰ δὲ τὸν αὐ-
 τὸν δεῖ μόνον ἀπέτοντες (οὐτοὶ γένος πλαφέρε, οὐδὲ αρχὴ, καὶ οὐ μὴ
 δυάδος διαρετή, οὐδὲ μονάς) ὁμοιοτέρεσσι εἴναι τῷ εἰνὶ αὐτῷ οὐ μο-
 νάς. εἰ δὲ οὐ μονάς, κακεῖνο τῷ μονάδι οὐ τῷ δυάδι. ὡστὲ πορφέρα
 αἱ εἴναι ἐκάτερον οὐ μονάς τὸ δυάδος. οὐ φασι δέ. γρυπῶσι γενῶν τὸ δε-
 πέδα πορφέραν. ἐπειδὲ εἰσιν τὸ δυάδος εἴναι τὸν αὐτὸν καὶ τὸ διάδος αὐτὴν, αἱ-
 φω δυάδος. σὸν τὸν διανομὴν αὐτὴν δυάδος;

Αἱ πορφύρες δὲ αἱ πιστεῖς, καὶ ἐπειδὲ αἱ φύραὶ μὲν σὸν ἔστιν σὸν τοῖς αριθμοῖς, ①
 20 Τὸ δὲ ἐφεξῆς, ὃσαν μὲν θεῖται μεταξὺ μονάδων, οἷον τὸ σὸν τῷ δυάδι, οὐ
 τῷ διάδο, πότερον ἐφεξῆς τῷ εἰνὶ αὐτῷ, οὐδὲ καὶ πότερον οὐ δυάδος
 πορφέρεσσι ἐφεξῆς, οὐ τὸ μονάδων ὁ ποτερευομένος. οἱ μὲν γέροντες τὸν
 τὸν ὑπέρων γρυπῶν τὸν αἱρήσιμον συμβαίνει τὰ διεγέρηται, γραμμῆς το-
 καὶ ὑπερπέδου καὶ σώματος. οἱ μὲν γέροντες τὸν γέροντα τὸν μεγάλον
 25, καὶ τὸ μικρὸν ποιεῖσσι· οἷον σὸν μικρὸν μὲν καὶ βεατήσεος, παὶ μηκον
 πλατεός δὲ καὶ τειχός, παὶ ὕπερπέδα. σὸν βαθεός τοις παπύροις, τὸν
 ὅμοιον. Γεῦτα δέ θεῖται εἴδη τὸ μεγάλον καὶ μικρόν. τοῦτο δὲ τὸν αρ-
 χικὸν, τοῦτο διῆστι θέασι τοις πατέρων. καὶ τούτοις δὲ μυεῖα φαίνεται

τὸν περ ἀδικίαν τὰ πλασματώδη, καὶ τὰ ὑπενανθά πᾶσι θεοῖς
εὐλόγεις. ἐπολελυμένα περ γῆς ἀλλήλων συμβαίνει, εἰ μὴ συν-
αγλευθοῦσι τοὺς αὐτοὺς χρήσας· ὡς τε ἔτι οὐ πλατύ καὶ τειον, καὶ με-
χρὸν καὶ βερεχύ. εἰ δὲ τότε, ἔσαι οὐ πλέον γεαμμή, καὶ οὐ περεόν,
πλέον πεδον. ἐπειδὴ γενίαν καὶ γέρματα καὶ τὰ τοιαῦτα, πῶς οὐ ποδο- 5
γόστατο; Ταῦτα τε συμβαίνουσι τοῖς τοῖς θνατοῖς εἰθμόν. Ταῦτα γὰρ πά-
ντα μεγέθεις οὖσι· ἀλλὰ σὸν καὶ τόπων οὐ μέγεθος, ὡς αὐτὸς οὐδὲ γένετο
αὐτός καὶ καμπύλου οὐ μῆκος, εἰδούσας γένετο τὰ περεά.
πολύτων δὲ καὶ τούτων τόπων, οὐδὲ οὐτέ τε εἰδῶν τὸν οὐδὲ γένος συμβαίνει
αὐτοῖς πορφύρην, ὅπαν οὐδὲ τὰ καθόλου, πότερον οὐδὲ τὰ τοῦ 10
ξάρω, οὐδὲ τερψινά τοῦ ξάρω. τόπου γάρ μητὸς χωριστοῦ μηδὲν οὖτος, οὐδὲ
μίαν ποιοῦσαν πονεῖσαν χωριστοῦ δὲ, ὡς αὐτὸς οἱ ταῦτα λέγοντες φα-
σι, τὸ ένος καὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ οὐδὲν πολελυσαν· εἰ μὴ ράδιον δεῖ
λέγειν οὐ πλανάνειν. ὅπαν γάρ νοι οὐτῇ μνάδι θέντε, καὶ οὐλως οὐ
αὐτοῦ οὐδὲν ποτερον αὐτῷ νοῦ οὐ, οὐδὲ τερψινούς οὐδὲν πάντα μεγέθη θυ- 15
νῶσιν καὶ τὰ τοιαῦτας ὄλης, ἔτεροι δὲ καὶ τὸ στημάτος οὐδὲ στημάτος
τοῖς δοκεῖ εἴτε χέντε, ἀλλὰ οἶον θέντε, καὶ αὐτῆς ὄλης, οἵας οὐ πλήθος,
ἀλλὰ πλήθος· τοῦτον οὐδὲν οὐδὲν οὐτον συμβαίνει τὰ αὐτὰ. αὐτοῖς. εἰ
μηδὲ γάρ μίαν ὄλην, ταῦτα γεαμμή, καὶ οὐ πλέον, καὶ περεόν. καὶ γάρ
τὸν αὐτῶν, οὐδὲ τοῦτο καὶ οὐδὲν οὐτοις. εἰ δὲ πλείστους αὐτοὺς, καὶ οὐτερούς 20
γεαμμῆς, οὐτερούς δὲ τοῦ πλέοντος, καὶ αὐτῆς τοῦ περεόν, οὐτοις αὐτοῦ
θεοῦσιν ἀλλήλας, οὐδὲν. ὡς τε ταῦτα συμβούστα τοῖς τοῖς τοῖς
εἴτε τὸ πλέον γεαμμῆν, οὐέσαι γεαμμή. ἐπειδὴ πῶς μηδὲ γέ-
τη τοῦτο τὸ ένος καὶ πλήθος θνατοῦ οὐδὲν, οὐδὲν οὐτον γερμαντα. ο-
πως δὲ οὖν λέγεται, ταῦτα συμβαίνει δεσμερῆ αὐτοῖς καὶ τοῖς τοῖς 25
ένος, καὶ τοῖς μνάδος τοῖς αὐτοῖς. οὐ μηδὲ τοῖς τοῖς κατηγορευμέ-
νας καθόλου γένονται θνατοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῖς πλήθος· οὐδὲν οὐτος
πλήθος, τοῦ πλεόντος δέ. τὸν γάρ δυάδα περιπτέντον τοῦτον τοῦ πλη-

θος. ὥστε Διαφέρει τὸν, ὡς εἰπεῖν. ἀλλά αἱ δύο είαγανται αὐτοῦ ἀνθρακούσσων, μίξις, ἢ θεσις, ἢ κράσις, ἢ γένεσις, καὶ ὅσα δῆμα τοιαῦτα. μάλιστα δὲ αἱ θεσις της φύσεως, εἰ μία ἐκάστη μονάς, ἐκ θεοῦ γένειν. οὐ γάρ δὴ αὐτός γε δέν, ἐκάστη. αἰδίκη δὴ τούτης ἐνὸς αὐτοῦ
 5 εἴ) καὶ πλήθος, ἢ μορία τῆς πλήθος. Θρησκεία πλήθος οὐ εἴ) φαίνεται μονάδα, αδιάβατον, αδιαίρετον γένος. Θαλάσσης δὲ σκοτεινούς πολλὰς διεγέρεις. αδιαίρετον τε γένος εἰς αἰσχυνθέντας εἴ) τούτη μορίαν, ἢ πλήθος εἴ), καὶ την μονάδα σταύρεται,
 καὶ μὴ σοιχεῖον εἴ). Θέντης καὶ θερηθός, γάρ μονάς ἐκάστη σόντι σκοτεινούς πλήθος καὶ ἐνός. ἐπι τὸν δῆμο ποιεῖ οὐ λέγων τοῦτο, ἀλλά ἢ αριθμὸν
 ἔτερον. Θαλάσσης αἰδίαρέτων γένειν σφριθμός. ἐπι τητέον καὶ
 τοῦτο τὸν πάταλόν τε λέγεται, πότερον ἀπειρονός σφριθμός, ἢ πεπαρ-
 σμένος. Κατηρχε γάρ, ὡς ἔοικε, καὶ πεπερασμένον πλήθος, οὐδὲ
 αἱ πεπερασμέναι μονάδες. καὶ τούτης ἐνὸς γένει τε ἔτερον αὐτόν τολ-
 15 θος, καὶ τολθός ἀπιεργον. ποιὸν δέν πλήθος καὶ σοιχεῖον γένει θέν;
 ὅμοίως δὲ καὶ τοῦτο στημῆς αἱ θεσις της φύσεως καὶ τὸ σοιχεῖον, οὐδὲ τὸ ποιε-
 σταλμένηθη. τὸ γάρ μία γε μόνον στημῆς γένει αὐτόν. τούτη γεων δῆμος
 λων στημῶν ἐκάστη ἐκ θεοῦ. τὸ γάρ δὴ εἴ γε Διαφύσιμος θεός,
 καὶ αὐτῆς στημῆς. ἀλλὰ μηδὲ τοῦτο μόνον αἰδίαρέτα αἰδέχει) πα-
 20 τούτη Διαφύσιμος εἴ) μορία, ὡς αὐτῷ τῷ τολθός δέν οὐ αἱ μονάδες.
 οὐ μηδὲ σφριθμός, οὐδὲ αἰδίαρέτων σύμκριται παταλόν μερέθη, οὐ.
 πατάλη δὲ τοῦτο καὶ αλλατιαῖται φανερόν ποιεῖ, ὅπι αδιάβατον εἰ-
 ναι θέν σφριθμὸν καὶ παταλόν χωριστό. ἐπι τούτη Διαφωνή τούτης
 περιττούς τοῦτο τούτη σφριθμόν, σημεῖον, ὅπι παταλόν μαζατούτη
 25 σόν ὄντα δῆμον, παρέχει την παταλόντα μονάδας. οἱ μηδὲ παταλόν- 405
 θημένη μόνον ποιοῦτες τοῦτο παταλόν, ὅρωντες την παταλόν τα
 εἰδη διεγέρεις καὶ πλάσιον, αἰτεῖσθαι τὸ παταλόν τούτης θεσιν σφριθμόν,
 καὶ θέν μαθηματικὸν εποίειν. οἱ τα εἰδη βαθύτεροι μονάδας

ειθμοὶς ποιῆν, οὐχ ὄρωντες δὲ εἰ τὰς δέχασί τις θεῖσται,
 πῶς ἔστι ο μαθηματικὸς δύριθμὸς καὶ τὸ διάδημα εἰδητικὸν; Τὸν αὐτὸν
 εἰδητικὸν καὶ μαθηματικὸν ἐποίουσεν δύριθμὸν τῷ λόγῳ ἐπεὶ ἐρ-
 γωγε αἰρήτα μαθηματικός· ιδίας γέραρκός μαθηματικός· οὐ-
 ποθέσθις λέγεται· ο δὲ περὶ τοῦ δέλτην εἰδητικός, καὶ δύριθμος, 5
 τὰ εἰδητικὰ τὰ μαθηματικὰ εἰδητικά. Λέγεταις ἐχώεισεν. οὗτος ποιήσας
 συμβάντα καὶ τὰ μὴ τὰ λέγεταις ὅρθως, ὅλωσι οὐκ ὄρθως. καὶ αὐτοὶ
 δὲ ὄμολογοι τὸν τοῦτο λέγοντες, διλλὰ τὰ σκανδάλα. αἴτιον δὲ ὅτι
 αἱ ταῦτας καὶ αἱ δύραγοι φύσεις. χαλεπὸν δὲ οὐκ μὴ καλῶς
 ἐχόντες λέγεταις καλῶς, καὶ Ἐπίχαρμον. δύτιος τε γένος λέγεται, 10
 καὶ οὐδέποτε φάγεταις καλῶς ἔχον. διλλὰ τοῦτο μὴ τὸν αἰ-
 θητὸν, οἷαν τὰ διπορτικά καὶ διωσιμάτα. μᾶλλον γένος αὐτὸν
 πλάνων ἐπὶ ταῦτα οὐ πεπφορέος. τοῦτο δὲ τὸ ταῦτα μὴ
 πεπφορέος, γένος μᾶλλον. τοῦτο δὲ τὸν περὶ τοῦτον δύρωνται
 τὸν περὶ τοῦτον αὐτὸν καὶ σοιχεῖαν, οἵτε μὴ λέγοντοι τοῦτο μόνον 15
 τῆς αἰθητῆς γούσιας δῆρεις ζοντες, τὰ μὴν τοῖς τοῦτο φύσεως εἰρη-
 ται, περὶ οὐκέτι τῆς μεθόδου τοῦτον. οἵτε δὲ οἱ φάσοντες εἰδητικός πα-
 γε τὰς αἰθητὰς, ἐτέρας οὐδίας, ἐχόριμόν τοις θεωρῆσαι τὸν εἰρη-
 τὸν. ἐπεὶ διὸ λέγοντες τίνες τοιάτας εἰδητικός τοις ιδέας, καὶ τὰς αἰ-
 θητὰς, καὶ τὰ τούτων σοιχεῖα τὸν οὐταν εἰδητικά σοιχεῖα καὶ αρχαὶ, τοι- 20
 πλέον τοῦταν, πιλέγεται, καὶ πῶς λέγεται. οἱ μὴ διὸ αἰθητὰς
 ποιοῦντες μόνον, καὶ τὰ τούτα μαθηματικοὶ, ὑπερενθύμησαν τοῦτον. τὸ
 δὲ τοῦτον ιδέας λεγόντων, ἀμα τὸν τε Σέπον θεάσατο τοῦτον, καὶ τὴν
 ἀποσίαν τῶν τοῦτον αἰτῶν. ἀμα γέραρκόλευτεως γούσιας ποιοῦσι
 τοὺς ιδέας, καὶ πάλιν ως χωριστὰς καὶ τὸν καθένακον. τοῦτο μὲν 25
 η οὐκ αἰδέχεται, διπορτικαὶ περὶ τοῦτον. αἴτιον δὲ τὸ συνάντημα
 τοῦτα εἰς τοὺς λέγοντες τοὺς ιδέας καθόλου, οἵτις αἰθη-
 τεῖς τοὺς αὐτοὺς γούσιας ἐποίουσι. τὰ μὴ διὸ τοῖς αἰθητοῖς καθέ-
 κατα

κατεστρέψιν σύνομοῖς, καὶ μηδὲν δοῦλον αὐτῷ. Τότε παθόλου τοῦτο ταῦτα εἶναι τε, καὶ ἔτερον οὐ εἴπει. τότε δὲ ὡς φήσιν τοῖς ἔμποροις θεοῖς εἰλέγειν, ἐκίνητο μὲν Σωκράτης Δῆμος τὸν οἰκουμένην μὲν ἐχει-
εισεγένετο καθ' ἔνταξον, καὶ τότε ὄρθως σύνοπτον καὶ χωρίσας. διηλεῖ
5 δὲ εἰκὼν τῷ ἑργῳ. αὐτὸν μὲν γὰρ τὸν παθόλου, σύνετον θητείμινον
λαβεῖν. Τότε χωρίσιν, αἵποτε συμβανόντων διεγέρων τοῦτο ταῦτα
δέδειν. οἱ δὲ ὡς αἰσιμοχοῖς, εἴσφερον ἔσσονται θυσίαν τοῦτο ταῦτα
αἰσθητούς καὶ ρεύσας, χωρίσασθε. διῆγας μὲν σύκης εἰχειν, ταύτας δὲ
ταῦτα παθόλου λεγερεύνας ἀλλέθεσσαν. οὕτε συμβαίνει ψεδον θεοῖς αὐ-
10 τοῖς φύσεσσι. ταῦτα παθόλου καὶ ταῦτα παθένεσσον. αὕτη μὲν οὖν αὐ-
τὴν καθ' αὐτὴν εἴναι θυσίαν διεγέρει τῷ εἰρημένῳ.

15 Οὐ δέ γὰρ τοῖς λέγοντος ταῖς ιδέας ἐχειν πάτερα καὶ τοῖς μὴ
λέγειν, καὶ κατ' ἀρχὰς τοῖς Δῆμοις πορίμασιν ἐλέγουσιν ταῦτα
εσθιον, λέγωντας οὐ. εἰ μὲν γάρ τις μὴ θύσει ταῦτα εἰς ταῦτα καθει-
στεσσαν, καὶ τὸ ξέποντα τὸν ὡς λέγει τὰ παθένεσσα τὸ οὔταν, αινηρό-
στο ταῦταν ὡς βελόνηθα λέγειν. αὐτὸν δέ τις γῆ ταῦτα παθένεσσας,
πῶς θύσει τὰς τοιχεῖαν ταῦτας ἀρχὰς αὐτῶν; εἰ μὲν γὰρ παθένεσσον, καὶ
μὴ παθέλει, ποσαῦτα εἴσαι τὰ οὔτα, οὐσα ποτὲ τὰς τοιχεῖαν, καὶ σύκης
επιτὰ τὰς τοιχεῖαν ἐφωσαν γάρ αἴ μην τῇ φωνῇ συλλαβεῖ, ταῦτα, τὰ
20 ταῦτας τοιχεῖας αὐτῶν, τοιχεῖα ταῦταν αἰαίκη δὴ τὸ ζεῦς εἰς ταῦτα, καὶ εἰκάσιν
τὸ συλλαβεῖν μίαν, εἴσφερον μὴ παθόλου, καὶ ταῦτα εἴδε αἴ αἴ ταῖ, ἀλ-
λὰ μία ἐκέστη ταῦτα εἰσθμάν, καὶ τόδε οὐ, καὶ μὴ ὅμοιόν μον. εἴποι
αὖτε οὐδέτερον, ἐν ἐκάστοι πιθεάσιν. εἴπει δὲ αἴ συλλαβεῖ, καὶ ταῦτα καὶ ταῦτα
εἰσιν. σύκης εἴσαι αἰερετούσιον δῆμον ταῦτα παθένεσσαν οὐ-
25 γένεται τὸ αὐτὸν λέγειν, οὐτοῦ δοῦλος τὸ δημόσιον συλλαβεῖν οὐτὸν δημόσιον
δῆμον. ἀλλὰ μὲν εἰ τῷ ποτε, σύκης εἴσαι τοῦτο τὰς τοιχεῖαν ἐτερεψα οὔτα,
ἀλλὰ μόνον τὰς τοιχεῖαν. εἴπει δὲ θητείη τὰς τοιχεῖαν. οὐ γὰρ παθέλει
αἴ τοι θητείη μητὸν παθόλου. δῆμον μὴ σύκης τῷ δημόσιον ταῦτα παθένεσσαν καὶ ταῦτα

σμῶν. οὐ γάρ γίνεται συλλογομός, ὅπις τόδε δέ τείχων δύο ὄρθαις, εἰ μὴ πολὺ δύο ὄρθαι. οὐδὲ ὅπις ὁδὸς αὐτοῦ δεσπότης ζώον, εἰ μὴ πᾶς αὐτοῦ δεσπότης ζώον. Διὰτὰ μὲν εἰ γε καθόλου αὐτῷ ψήφοι, οὐδὲ αὐτὸν τέτων θύσια αἱ καθόλου, ἔσται μὴ θύσια ταφέτερην θύσια. Διὸ μὴ γάρ καθόλου, οὐδὲ θύσια. δέ δὲ σοιχεῖον καὶ οὐτῷ ψήφοι, καθόλου. ταφέτερην δέ σοιχεῖον καὶ οὐτῷ ψήφοι, οὐτῷ ψήφοι σοιχεῖον δέτιν. Ταῦτα τε δὴ πολύτα συμβαίνει βίλλος, ὅταν ὅλη σοιχείων τε ποιῶσι θύσια, οὐδὲ τούτῳ τούτοις δέ τούτοις εἶδος ἐχρύσαται ἴδεας οὐ θύσια, εἴ τι ἀλλιών εἴτε κεχωρισμένον. εἰ δέ μηδὲν καλύψει φάρος οὐτὶ τῷδε φωνῆς σοιχείων, πολλὰ εἴτε τὰ μέρη φακοὺ τὰ βιττα, οὐ μηδὲν εἴτε τούτῳ πολλὰ αὐτοῦ φα, καὶ αὐτοῦ τατα, οὐσον) ἐνεκάρια τάπου ἀπειρούσιοις οὐδοιαι συλλαβαῖ. δέ τοι δέ τοι τάπου εἴτε καθόλη πᾶσαι, ὡς τε διατάξου εἴναι καὶ τούτῳ τῷδε οὐταν ψήφοις καθόλου εἴναι, οὐδὲ θύσιας κεχωρισμένας, εἴτε μάλιστα ποσέιαν τῷδε λεπτέντων. οὐ μὲν διὰτὰ οὐτὶ μὴν ὡς μάγητες διλεγόμενοι, οὐτὶ διὰ τούτου μάγητες. οὐ γάρ δέ τοι τάπητι, ὡς φάρος οὐδὲ τοι τάπητα, μιτόν. οὐδὲ διὸ μὴ διαίραμις, δέ δὲ σύνεργατα. οὐ μὴν σῶν διαίραμις, ὡς ὑλη τῷδε καθόλου θύσια καὶ αἵρεσος, δέ καθόλη καὶ αἵρετου δέτιν. οὐδὲ σύνεργατα ὠρισμένη, οὐδὲ οιστην τόδε τῇ θύσαι τῷδε πιος. Διὰτὰ κατά συμβεβηκός οὐδὲ τούτοις δέ καθόλου γράμματα οὐτῷ, οὐτὶ τόδε δέ γράμμα οὐτῷ, γράμμα δέτιν. οὐδὲ διεωρθούσιοι μάγητες, πόδε διλέγοντες, διλέγοντες. ἐπειδὲ εἰ αὐτοῖς τούτοις αρχαῖς καθόλου εἴναι, αὐτοῖς καὶ τὰ ὅλη τάπου καθόλου, ὡς φάρος οὐτὶ τῷδε ποδεῖξεν. εἰ δὲ τῷτο, οὐκ ἔσται γωνιαὶ τούτει, δέ τοι θύσια. Διὰτὰ δῆλον οὐτὶ οὐτὶ μὴν ὡς τοι τάπητι καθόλου, οὐτὶ διὰ τούτου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕ- 406
πά Φισικά Τ. N.

ΕΡΙ μὴ διὸ τὸ σίας τεύτης, εἰρήθω το-
σαῦτα. πολύτες δὲ ποιῶσι τὰς δέρχας αὐ-
τῆς, ὡς αφ' αὐτῆς φισικῆς καὶ τοῖς τὰς
ἀκινήτους σύσιας ὄμοιας. εἰ δὲ τὸ μὲν πολύτεω
δέρχης μὴ αὐτέχεται ποστεργάνη εἶναι,
αδιώασεν αὐτοῖς τὸν δέρχης ἔτερόν τι θ-
εῖν, εἶναι αρχαῖς· οἷον εἴ τις λέγει λαβούσιν δέρχης εἶναι, οὐχὶ οὐ θ-
10 περού, ἀλλὰ οὐ λαβούσιν εἶναι μόρτοις καθ' αὐτοκριμής, καὶ ἔτερόν τι
οὐ, λαβούσιν εἶναι. ἐκεῖνο γάρ ποστεργάνη εἶσι. ἀλλὰ μὲν γέγενται
πολύτας εἰς ἀναινίων ὡς αὐτοκριμής θνήτος. αἰδάγκη δέρα μελίσση
εἰς τοῖς ἀναινίοις πάθητον πάρχειν. αἱ δέρα πολύτα τὰ ἀναινία καθ'
αὐτοκριμής, καὶ οὐδὲν χωριστόν ἀλλὰ ὡς αφ' αὐτῆς φαίνεται, οὐδὲν οὐ-
15 σία ἀναινίον, καὶ οὐδέποτε μῆτραρ. οὐδὲν δέρα τὸ μὲν ἀναινίων κανεῖσας
δέρχης πολύτεων, ἀλλὰ ἔτερα. οἱ δέ δὲ περού τὸ μὲν ἀναινίων ποιῶσι
οὐλεῖς, οἱ μὲν τῷ εἴναι, τῷ ἵστασθαι αἵστους, ὡς τῷ τοτε τὸν τῷ σταλήθοις
ἔσται φύσιν· οἱ δὲ τῷ εἴναι σταλήθος. θυμῶν) γνῶσι οἱ δέριθμοι ποιεῖσι
εἰς τὸ αἴσσον δυάδος τούτης μεγάλου καὶ μικροῦ, ὃς δὲ εἰς τὸ πλή-
20 θον, αὐτοῦ τὸ τέλος δὲ σύσιας ἀμφοῖν. καὶ γνῶσι σταλήθοις αἴσσον καὶ εἰν λέγον
τὰ συγχέα, δὲ διαίσσοντας τούτης μεγάλου καὶ μικροῦ δυάδα, ὡς εἴναι οὔτε
διαίσσοντας μέγα καὶ διαίσσοντας μικρὸν λέγει, οὐδὲν διαίσσοντας ὅπιλόγων, α-
ειθμῶν δὲ γένεται. ἀλλὰ μὲν καὶ τὰς αρχαῖς αὐτοιχεῖα περιεῖσται, οὐ κα-
λῶς δὲ ποδιθάσιν οἱ μὲν διαίσσοντας μικρὸν λέγοντες μέτρον τοῦ
25 νόσος, πείσα ταῦτα συγχέα τὸν δέριθμόν, τὰ μὲν δύο, οὐλοί, δὲ δι-
έν, τὸν μορφῶν· οἱ δὲ πολὺ καὶ ὀλίγοι, ὅπιδι μέγα καὶ διαίσσοντας μικρὸν,
μεγέθους οἰκότεροι τὸν φύσιν· οἱ δὲ καθόλου μᾶλλον διπλόν τοῦ

των θύερέχοντος θύερεχόμενον. Άρα φέρει τάτους οὐδὲν ως εἰ-
πεῖν, ταῦτα ἔνα τὸ συμβανόντων, ἀλλὰ ταῦτα τὰς λεγομένας μόνον
διεγερείας αὐτούς φυλακίσθησαν, οἷος θύερες φέρειν τὰς δύο-
δειξίδες πλειν τὴν αὐτήν λέγουν οὗτοι, θύερέχοντος θύερεχόμε-
νον εἴτε αρχαῖς, ἀλλὰ μήτε μέγα τοῦ θυμικρὸν, καὶ τὸ αειθμὸν ταῦτα.
ταῦτα δύο τοις διαφέρειν, οὐ τὸ σοιχεῖον. καθόλου γάρ αὐτότεροι μᾶλλον
οὗτοι τοῦ δέ θυμοῦ λέγεσσιν, θύερες λέγεσσιν. οἱ δέ θύερες τοῦ δέ θυ-
μοῦ ταῦτα οὐδὲ σταθίσσουν, οὐδὲ θύερες τοῦ δέ θυμοῦ. εἰ δέ οὗτοι (ώς αὐτοί¹⁰
βέλονται) τὰ οὐτα οὐδὲ σταθίσσουν, οὐδὲ θύερες τοῦ δέ θυμοῦ, ηδὲ τοῦ α-
ειθμοῦ, θύερες τοῦ δέ θυμοῦ, παῖσιν καὶ τοῦ θυμοῦ ταῦτα
πάντα, καὶ τοῦ αειθμοῦ πάντα, μάλιστα μὲν οἱ θύερες ταῦτα πλήθινα αἰτίαν-
τες, ἔχονταί τινος δόξην· οὐ μὲν οὐδὲ τοις ικανῶς. ἔσται γάρ τοῦ δέ θυ-
μοῦ λέγειν. πλήθος μὲν γάρ τοῦ θυμοῦ, θύερες τοῦ αειθμοῦ αἰτί-
αντες. θύερες δέ οὖν, ὅπις μέρον σηματίνει, φανερόν. καὶ σὺ πάντα οὗτα τοῦ θυ-
μοῦ ταῦτα τοικείρεμνον· οἶνον, σὺ αρμονία δίεστις, σὺ δέ μεγάλη διά-
κτυλος, ηδὲ ποιεῖς, ηδὲ τοιοῦτον. σὺ δέ ρυθμοῖς βάσις, ηδὲ συλλαβῆ. ὁ-
μοίως δέ καὶ σὺ βάρδ, σαθμός θεοῖς εἰσιμένος οὗτοί εἰσιν· καὶ κατὰ πάντα-
τα τοῦ θυμοῦ πάντα, σὺ μὲν τοῖς ποιοῖς ποιόν θεῖς· σὺ δέ τοῖς πο-
σοῖς, ποσὸν θεοῖς αἰδιαίρεσσον. διγάρθι μέρον, σὺ μὲν κατὰ τοῦ εἰδός, διγάρθι
ταῦτα τοῦ αειθμοῦ, ως σύνοντος θεοῦ καθέαντο ποιός· καὶ τοῦ-
ποκατὰ λέγον. σηματίνει γάρ τοῦ θυμοῦ, ὅπις μέρον πλήθος θεοῦ· καὶ ο-
αειθμός, ὅπις πλήθος μεμεριζούμενός, καὶ πλήθος μέρων· διγάρθι
διλέγοντας σύνοντα τοῦ θυμοῦ αειθμός. διγάρθι δέ μέρον μέρα, ἀλλ
αρχὴν καὶ τοῦ μέρουν, καὶ τοῦ θυμοῦ. δεῖ δέ αἰτεῖται θεοῖς θεοῖς πᾶσι, τοῦ
μέρουν· οἶνον εἰ πάντας τοῦ μέρουν, πάντας· καὶ εἰ αὐτοφόρος, αὐτοφόρος-
ποιεῖς. εἰ δέ αὐτοφόρος, καὶ εἰ πάντας, καὶ θεοῖς, καὶ ζώον, θεοῖς καὶ οὐ-
αειθμός αὐτῶν έσται ζώα. εἰ δέ αὐτοφόρος καὶ λαμπάς, καὶ βασί-
ζων, πάντα μὲν αειθμός τάτους, Άρα τοῦ πάντα πάντα θεοῖς

τῷ εἰπεῖν κατὰ δύναειθμόν. ὅμως δὲ γρίῳν ἔσται ὁ ἀειθμὸς ὁ τότε
 ἡ θνητοῦ τοιωτῆς περιουσίας. οἱ δὲ δύναμις ἡνὶ πι, τὸν
 δυάδα δὲ ἀόριστον ποιεῖτε μεγάλου καὶ μικροῦ, πόρρω λίαν
 τῷ δοκεώτων καὶ δικατῶν λέγετο. πάθητε γάρ τετα, καὶ
 συμβεπούτα μᾶλλον, ἢ τοσκείμενα τοῖς αἰειθμοῖς καὶ τοῖς με-
 γέθεσιν ὄντα. Γάρ πολὺ καὶ ὀλίγον, αἰειθμοῦ· καὶ μέγα καὶ μι-
 κρὸν, μεγάλος, ὡς αἴρει πονητὴ τοῖς ποσοῖς, καὶ λίθον καὶ βαχὺ, καὶ
 δέρμα καὶ καμπύλον. ἐπὶ δὲ ποσές τοῦτη τῇ αἱρετίᾳ, καὶ ποσές
 η αἰάλη τῇ δύμεγα καὶ δύμικρον, καὶ ὅσα τοιωτα. Γάρ δὲ ποσές
 10 οὐ, πολύτων ἕκιστα φύσισι τῆς ἡ οὐσία τῷ κατηγορεῖσθαι· καὶ οὐ-
 τέρα τῷ ποιοῦ, καὶ τῷ ποσοῦ. καὶ πάλιος οὐ τῷ ποσοῦ δὲ ποσές οὐ
 ὡς ποσελέγεται, δύναται οὐχ ὑλη ἢ πι ἐτεροῦ· καὶ τῷ ὄλως καὶ νῷ
 ποσές οὐ, καὶ τοῖς μέρεσιν αὐτῷ καὶ εἰδεσιν. οὐθὲν γάρ ὄντιν, οὔτε
 μέγα οὔτε μικρὸν, οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, οὔτε ὄλως ποσές οὐ,
 15 οὐδὲ οὐχ ἐτερόν οὐδὲν, πολὺ οὐ ὀλίγον, οὐ μέγα οὐ μικρὸν, οὐ ποσές οὐ
 ὄντι. σημεῖον δέ, ὅπις ἕκιστα οὐσία οὐ καὶ οὐ οὐ δὲ ποσές οὐ, δὲ μόνον
 μὴ τῇ γρίῃσιν αὐτοῖς, μηδὲ φθορᾷ, μηδὲ κίνοις, ὡς αἴρει
 ποσοὺς αὐξητοῖς καὶ φθίσις, κατὰ δὲ ποιὸν δλλοίωσις, κατὰ τόπον
 φορά, κατὰ τὸν οὐσίαν οὐ πλάνως γρίεσις καὶ φθορά, δλλὸς
 20 κατὰ δὲ ποσές οὐ. αἴδι γάρ τῷ κινηθεῖσαι, οὐτε μὴ μεῖζον, οὐ-
 τε δὲ ἐλαχεῖσαν οὐ τοσοῦ ἔσται θατέρου κινηθέντος κατὰ δὲ ποσόν.
 αἰάλυκη τε ἐκάστου ὑληι εἶναι, δὲ δικαίη ποιοῦτον. ὥστε καὶ
 οὐσίας. δὲ ποσές οὐ, οὔτε δικαίη οὐσία, οὔτε σφραγίδα. αὐ-
 τοπον δικαίη, μᾶλλον δὲ αἰδινάστην, δὲ οὐσίας μὴ οὐσίαν ποιεῖν
 25 χειρούς καὶ ποσέτερον. ὑπερον γάρ πᾶσα μὲν κατηγορεία. ἐπὶ δὲ τὰ
 σοιχεῖα, οὐ κατηγορήσται καθ' ᾧ σοιχεῖα. δὲ πολὺ καὶ ὀλί-
 γον, καὶ χωρὶς καὶ ἀμάκα κατηγορήσται τῷ αἰειθμῷ καὶ δύμικρον καὶ
 δύμεγα γρίαμης. καὶ διπλούτερόν ὄντι καὶ πλατύτερόν

καὶ οὐκέτι πεπληρωμένος, ὃν τὸ μὲν αὐτὸν οὐκέτι πολὺ, τὸ
ἔντονον δὲ οὐκέτι πολὺ απλῶς εἴη, σύγχρονος πολύτης εἰ ταῦ-
της μήδειας πλευράς της τὰ μεία, πῶς διῆται σύντονός τοις οὐκέτι πολλῷ οὐρανῷ;
πολλῷ δὲ οὐρανῷ; τὸ γένος αὐτοῦ διαφέρει τοις οὐκέτι πολλῷ
δὲ οὐρανῷ μόνον κατηγορεῖται.

β Απλῶς δὲ συχνεῖν, διερχεῖται δικαστὸν τὰ αἵματα ἐκ σοιχείων
συγκριθεῖν. ὅλως γένεται δικαστον γένος πολὺ τὸ σκοτεινόν. εἰ τοι-
νυν αἰδίκη δέξεται (εἰ καὶ αὐτή δέστηται εἰ δύρεται) τὸ τόπου γένεται
407 θάνατον γένεται δὲ πολὺ τὸ δικαστόν ὅντος τοῦτο οὐ γένεται (ἢ γάρ αὐ-
τὸν γένεται τὸ τόπου αἰδίκη, δέστηται) τὸ δὲ δικαστὸν διδέχεται καὶ 10
σκοτεινόν καὶ μή, εἰ καὶ οὐ παλινσταῖ αὐτή δέστηται οὐρανῷ οὐρανῷ,
τὸ γένος αὐτοῦ δέξεται εἰ μὴ εἶναι, αὐτῷ καὶ τὸ μίαν ημέραν γέ-
χον, καὶ τὸ οποστοινόν γένεται. εἰ δὲ τότε, καὶ τοσοῦτον γέροντον γένεται
πέρας. Οὐκ αὖ τούτων εἴη αἵματα, εἰ δέ μη αἵματον τὸ ενδέχομέν νον μὴ
εἶναι, καθάπερ αὐτὸν αἷματος λόγοις συσέβη παραγράψασθαι. εἰ δέ 15
δέστηται τὸ λεγόμενον νῦν διηγήσεις καθόλου, οὐ ποσθεμία δέστηται αἵματος
χοία, εἳναι μήτε σκοτεινά, τὰ δὲ σοιχεῖα ὑλη τὸ χοίας, δισθεμίας αὐτοῦ
εἴη αἵματος σοιχεῖα. Τοῦτο δέστηται σκοτεινόν τοις παράχρητων. εἰσὶ δὲ τίνες, οἱ
δικασταὶ μὲν αὐτοῖς ποιήσονται τὸ μέτρον τὸ ένος σοιχεῖας, τὸ δὲ αἵματον διε-
χεράνονται θύλαγος, οὐ δέ τὰ συμβαίνοντα αἰδίκης οἷς Βασιλεῖς 20
πατέρων αὐτοῖς τὸ μέτρον διεχερών, οἵσα δέ τοις τὸ αἵματον καὶ τὸ
πατέρων τὸ σοιχεῖον, αἰακτήσασθαι συμβαίνονται τοῖς λέγονται. οἵσα δὲ χω-
ραὶ ταῦτης τὸ μέτρον, ταῦτα κακένοις ὑπάρχειν αἰαγκάνον, εἳναι τε
τὸν εἰδικὸν οὐρανῷ δέ αὐτὸν ποιῶσιν, εἳναι τε τὸν μαθηματικόν. πολ-
λαὶ γὰρ διῆται τὰ αἴτια τοῦτο ταῦτα ταῖς ταῖς αἰτίαις ἐκβεβηπτές, μάλι- 25
στα δὲ τὸ ἀπορητικόν αρχαῖκάς. ἔδοξε γάρ αὖτες πολύτης ἐσεσθαι ἐν
τὰ διῆται, αὐτὸν τὸν εἰ μή τις λύσει, καὶ οὐδέστε βαδίσται δέ Παρμε-
νίδου λέγει. τὸ γένος μήποτε τοῦτο οὐδαμῆτείναι μή εἴναι τοις Αἰακτή-
ναῖς

νάγκη εἴ) δὲ μὴ ὅν δεῖξαι ὅπις οὖτιν. οὔτε γένδιον τὸν τῆς ὄντος καὶ διῆγα πί-
 νος, τὰ ὄντα ἔσεσθαι, εἰ πολλά δέστι καὶ τοι ταρφτον μὲν, εἰ δὲ ὅν πολ-
 λαχώς. δέ μὴ γένδιον τοῖς σημείοις, δέ μὲν ὅπι ποιόν, δέ μὲν ποσόν,
 καὶ τὰς διῆγας δὴ κατηγορείας. ποιόν ὅμων τὰ ὄντα ποιήτα ἐν, εἰ μὴ δέ
 5 μὴ ὅν εἴται; πότερον αὐτὸίσι, οὐ τὰ πατήτη; καὶ τὰ διῆγα δὴ ὄμοιώς, οὐ δι-
 πομπα· καὶ εἴται ἐν δέ τοδε καὶ δέ τοιόδε, καὶ ποσόνδε, καὶ τὰλα
 ὄντα ἐν τοι σημείοις. ἀλλ' αὐτοπον, μᾶλλον δὲ αἰδηνάτον, δέ μίαν φύ-
 σιν πινά γνωμηνειν αἵτιαν εἴ), καὶ τάτας καὶ ὄντος εἴ) αὐτερόντος, δέ
 μὴ τοδε εἴ), δέ δὲ τοιόδε, δέ δὲ ποσόδε, δέ δὲ ποῦ. ἐπειτα δὲ ποίε
 10 μὴ ὄντος, καὶ ὄντος τὰ ὄντα; πολλαχῶς γένδιον τὸ μὴ ὄν, δέποτε καὶ δέ
 ὄν. καὶ δέ μὴ μὴ δέσθε πον, σημείοις δέ μὴ εἴ) ποδί· δέ μὴ δέ-
 δο, δέ μὴ εἴ) τοιονδέ· δέ μὴ μὴ τείπηχ, δέ μὴ εἴ) ποσονδέ. δὲ ποίε
 ὅμων ὄντος καὶ μὴ ὄντος, πολλὰ τὰ ὄντα; βέλετα μὴ δὴ δέψεδος
 καὶ ταύτων τῶν φύσιν λέγεται δέ σον ὄν, δέ δο, καὶ τὸ ὄντος, πολλὰ τὰ
 15 ὄντα. δέ καὶ ἐλέγετο, ὅπιδε δέψεδος τὸν τῶντα, ὡς τῷδε καὶ οἱ
 γεωμέτραι, δέ, ποδιάματα εἴ) τῶν μὴ ποδιάματα. αἰδηνάτον δὲ ταῦτα
 γέτες εἴχαν. οὔτε γένδιον γεωμέτραι δέψεδος γέτεν τῶντα (οὔτε
 20 τὰ συλλογισμῶν ταρφτασι) οὔτε δέ τάτας μὴ ὄντος τὰ ὄντα
 γέτε, ταῦτε φθείρεται. ἀλλ' θερήθε δέ μὴ καὶ τὰς πιώσεις μὴ ὄν, ισα-
 χῶς τὰς κατηγορείας λέγεται, ταῦτα τάπεδε τοδε, ὡς δέψεδος
 λέγεται δέ μὴ ὄν, καὶ δέ καὶ διωάμεν, δὲ τάτας οὐ γένεσις δέστιν δὲ
 τάπεδε αὐτοπον, διωάμεν δὲ αὐτοπον, αὐτοφερπον. καὶ δὲ τά-
 μὴ λαβηκοῦ, διωάμεν δὲ λαβηκοῦ, λαβηκόν. ὄμοιώς εἶναι τε ἐν γέγον-
 ται, εἶναι τε πολλά. Φάίνεται δὲ οὐ γένηταις, πῶς πολλὰ δέ σον, δέ καὶ
 25 τὰς τοῖς λεγόμενον. οὐδὲ θμοὶ γένδιον τὸ μητρικὸν σώματα τὰ δινέμε-
 να δέστιν. αὐτοπον δὲ δέ τάτας μὴ πολλὰ δέ σον, δέ τί δέστι γένηταις, πῶς
 δὲ, οὐ ποιά, οὐ ποσά, μη. οὔτε δὲ δέ δινέμενος αἵτια, ταῦτε δέ
 μέρατο δέ μηκρον, τάπεδο λαβηκοῦ πολλά εἴ) γέγοναται, οὐ χ-

μάς, οὐδή ματα. ἀριθμοὶ γένοι ταῦτα ποσαν καὶ μονάδες. ἐνναὶ
 μίλια εἴγε ταῦτα ἐπῆλθον, εἰδὼν αὐτὸν αὐτοὺς καὶ σκείνοις. Τὸ γένος
 αὐτὸν καὶ τὸ αὐτόλεγον αὐτούς. αὕτη γένος παρέκβασις αὐτία καὶ τὰ τοῦ
 αὐτούλεγον ζητῶντας, ταῦτα πάντα ταῦτα εἰναι, δέξανται τάτων τὰ οὐτα,
 τὸ ταχέος πάντα τὸ αἷσσον τασθεῖνα, οὐ γά τε σκαντίον, γά τε ἀπόφασις
 σκείνων, μία τε φύσις τῷ θεόντων, ὡς αὐτὸν καὶ τὸ πάντα, καὶ τὸ ποιόν. καὶ ηγε-
 τεινέδει καὶ τόπον, πῶς πολλὰ τὰ ταχέαν, δὲλλα γά τοι εἰν. πῶς δὲ πῶς
 μὴ πολλαὶ μονάδες ταχέα τὸ ταχέον εἰν, ζητεῖται. πῶς δὲ πολλὰ
 αἷσσα ταχέα τὸ αἷσσον, σόκον ἐπικάπτον γράψων) καὶ λέγοντοι μέγα, μι-
 κρόν πολὺ, ὀλίγον, δέ τινισι αἱρίθμοι μακρὸν, βεργάχ, δέ τινισι μῆ-
 κος πλατύ, τεινόν, δέ τινισι τὸ ὑπέπεδον βαθὺ, ταπεινόν, δέ τινισι οὔγ-
 κοι. καὶ ἔτι εἰ εἰδη πλείω λέγοντο τὰ ταχέαν. τόποις δὲ τὸ ποιόν τοῦ
 πολλὰ εἴτε; αἰάγυη μὴ δῶν (ὡς αὐτὸν λέγεται) τασθεῖνα τὸ δυ-
 νάμειον ἐκεῖδω. τόποις δὲ ταχοσαπεφύνατο ταῦτα λέγων, πάτη
 δυνάμειον τοῦ τόπου καὶ δύσια, μὴ δὲ τὸ καθ' αὐτὸν, ὅπι τὸ ταχέαν. ὡς
 αὐτὸν εἴτε περὶ ποιόν, οὐ γά τε δυνάμειον δέ τοι εἴτε τὸ δέλλα, γά τε ἀπόφασις
 τοῦ εἵνεκα, γά τε τοῦ οὗτος, δὲλλα εἴναι τῷ θεόντων πολύτεμάλλον (ὡς αὐτὸν
 ἐλέγεται) εἰ εἴητε πῶς πολλὰ τὰ οὐτα, μὴ τὰ σὺ τῇ αὐτῇ κατη-
 γρεία ζητεῖν, πῶς πολλαὶ δύσια, οὐ πολλὰ ποιόν, δὲλλα πῶς πολλὰ
 τὰ οὐτα, τὰ μὴ γνωστά δύσια, τὰ δὲ πάθη, τὰ δὲ ταχέαν. ὅπι μὴ δῶν
 τῷ θεῷ κατηγορεῖν, ἔχει θνάτος καὶ θνήσασιν, πῶς πολλά.
 Μηδὲ γένος μὴ χωριστά εἴτε, πάτη τασθείμενον πολλὰ γίνεσθαι καὶ
 εἴτε, ποιόν τε πολλά εἴτε) καὶ ποσά, καὶ τοι δεῖ θνάτος εἴτε) υπὲν εἴκε-
 τα γήρας· πλείου χωριστὴν αδυνάτον τῷ θεῷ δύσιον. δὲλλα ὅπι τῷ πόδε-
 ον, ἔχει θνάτος λέγειν, πῶς πολλὰ τὸ δέ ον, εἰ μὴ οὐ εἴσαι, καὶ τὸ δέ ον καὶ
 φύσις θνάτη. αὕτη δέ δέσιν ἐκεῖθεν μᾶλλον ή τασθεία, πῶς
 πολλαὶ σφεργεία δύσια, δὲλλα γά μία. δὲλλα μίλια καὶ εἰ μὴ ταῦτα
 δέσι, τὸ δέ καὶ τὸ ποσόν, γά λέγεται πῶς καὶ γά τὸ πολλὰ τὰ οὐ-
 τα, μή-

τα, δύναται πῶς καὶ Διάρρητος ποσὸν πολλά. ὁ γὰρ σφριθμὸς πᾶς, ποσὸν
ἢ σημαῖνει τὴν μονάδα, εἰ μὴ μέρον, ὅποι δὲ τὸ ποσὸν ἀδιαιρέτον. εἰ
μὴ δὲ δύναται ποσὸν, τὸ δὲ πόσιν, ὅποι λέγεται τὸ πόσιν ἐκπί-
νος, οὐδὲ πῶς πολλά. εἰ δὲ θύμα, πολλάς τὸ ποσόνδιον λέγων συ-
στατιώσεις. Επιτέλους δὲ αὐτὸς τὸν πίστιν καὶ τὸν τὸν σφριθμὸν,
πόθεν δεῖ λαβεῖν τὸν πίστιν ως εἰσι. τῷ μὲν γὰρ ιδέας πιθεμόφ, πα-
ρέχοντα τὸν αὐτὸν τοῖς θύσιοις, εἰς τὸν οὐκαστος τὸν σφριθμὸν ιδέαν.
ἡ δὲ ιδέα τοῖς διηγούσις αὐτία τῷ εἴδῃ οὐδὲ ποτε φέρεται. ἔτσι γὰρ αὐτοῖς
τὸ ποσοείδον τῷ ποτε. Καὶ δὲ τῷ ποτε μὲν τὸν φέρεται οὐκ οιομένῳ, Διάρρη-
τος δὲ τὰς σύνστασας δειχερεύεις ὄραν τῷ πατέρα ιδέας, ὡς τε διέξει γε θύ-
μα μὴ ποιεῖν σφριθμός. ποιοῦντι δὲ σφριθμὸν τὸν μαθηματικὸν,
πόθεν τε γένη πιστεύσαν ως δέσμον τοῖς θύσιοις αριθμός, τὸ δὲ τοῖς διηγούσις γενή-
σιμος; Θέτεντος γάρ τε φησὶν οὐ λέγων αὐτὸν εἴδη, δύναται τὸν θύσιον
γάλακτον αὐτὸν φύσιν διστανεῖν, γάλακτον φαίνεται ων αὐτὸς. τὰ γὰρ θεωρή-
τις ματα τὸν σφριθμητικὸν πολύτα, καὶ καὶ τὸν αὐθιτὸν οὐ πάρεστι,
καθάδρῳ ἐλέγει.

Οἱ μὲν δέων θεέμνοι τὰς ιδέας εἴδη, καὶ σφριθμὸς αὐτὰς εἴδη οὐ-
γέμνοι, καὶ τὸν εἴκεδον εἴκεσσον, τοῦτο πολλὰ λαμβανόντες, δέν
τον εἴκεσσον πειρῶντας λέγοντες, πῶς, καὶ Διάρρητον δύναται λέ-
γειν αὐτὸν φύσιν διστανεῖν, γάλακτον φαίνεται ων αὐτὸς. τὰ γὰρ θεωρή-
τις ματα τὸν σφριθμητικὸν πολύτα, οὐδὲ τὸν σφριθμὸν Διάρρητον
θύμα εἴδη λεκτέον. οἱ δὲ Γυναγόρφοι Διάρρητος ὄραν πολλὰ τὸν,
σφριθμὸν πάλιν οὐ πάρχοντα τοῖς αὐθιτοῖς σώμασιν, εἴδη μὲν σφρί-
θμὸς εποίησαν τὰ οὖτα, γάλακτον δὲ, δύναται δὲ σφριθμὸν τὰ οὖτα. 408
Διάρρητος δέ στοιπτὰ πάθητα τὸν σφριθμὸν οὐ πάρχει, καὶ
τὸν περὶ τὸν εὔρεται, καὶ τὸν πολλοῖς διηγούσις τοῖς δὲ τὸν μαθηματικὸν μόνον
λέγοντες εἴδη αριθμὸν, θέτεν τοῖς θύσιοις σύνδεσμον λέγοντες τὰς τὸν ποσό-
στας δύναται στοιπτὰ τὸν σφριθμὸν αὐτὸν αἰτεῖν μάκρη, ἐλέγετο. ήμεῖς δὲ φα-
μενοὶ εἴδη, καθάδρῳ εἰπομένοι καὶ περιέργειαν. καὶ δῆλον ὅτι δὲ κα-

χωρεῖσθαι τὰ μαθηματικά. ἡ γὰρ αὐτοχθωτοῦ πόνου τὰ πάθη ὑπῆρχεν, ότι τοῖς σώμασιν. οἱ μὲν δὲ οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ μὲν δὲ τοῖς τούτοις ἔθεντεν ἐνοχοί εἰσι. καὶ μὲν τοις δὲ ποιεῖν δέξεις πόνοις τὰ φυσικὰ σώματα, σὺν μὴ ἔχοντων βάσεσι μηδὲ κουφότητα, ἔχοντα καυφότητα καὶ βάσεσι, εἰσικαίται τοῖς μηδὲ δύσαντα λέγοντες σωμάτια, δὲλλος δὲ τὸν τόπον τοῖς αἰδηματοῖς, δήγηται δὲ τὰ λεγόμενα καὶ σαύρατινα τυγχανόντας, εἴναι τε παραλαβεμένας, καὶ χωρεῖσα εἴτε. ὅμοιας δὲ καὶ τὰ μεγέθη τῶν μαθηματικῶν. καὶ δῆλον δὲν ὅτι καὶ οὐκτέλει μένος λέγοντος, τὰ δὲν αρτία ἐργάζοντα παρορθήτη, λύεται τοῖς δύται λέγεται, σχέση πάχεα - 10 μέσος δὲν τοῖς αἰδημοῖς παραρχόντων, τὰ πάγινα πάρχασι τῶν δὲ τοῖς αἰδημοῖς. εἰσὶ δὲ θύεσι οἱ σὺν τῷ πέρατα εἴτε καὶ ἔχονται, τῶν μὲν στυγμῶν γραμμῶν, ταῦτα δὲ διπλέα, τῷ το δὲ τοπεῖ τερεῖ, οἷον εἴτε αἰάγκης τοιαύτας φύσεις εἴτε. δεῖ δὴ καὶ τῷ τον οὐρανῷ δὲν λέγοντος, μὴ λίαν ἥμαλακέσ. δύτε γὰρ δύται εἰσὶ τὰ ἔχονται, διὰλαμπάλον - 15 ταῦτα ποιήτα πέρατα, επειδὴ τῆς βασίσεως, καὶ ὄλως κινήσεως δέντη πέρατος. ταῦτα δὲν δέντη τόδε καὶ δύται πίσ. δὲλλος αἰτοπον. δύται μὲν διαλέκται εἰδὲνται, τῶν δὲ τῶν αἰδημῶν εσσονται πολύται. δέντη τῷ τον γάρδον λέγοντος εἰρηκε. Διὰ τὸ δὲν χωρεῖσα εἴτε, επιδέντη τοπεῖται εἰδένταις μὴ λίαν δύλερης ὀντοῦ μὲν δὲν τῷ πόνῳ πολυτός καὶ τὸν μαθηματικῶν, διμηθέν συμβάλλεσθαι διλήσταις τὰ παρέγγειταις δύτερον. μὴ ὄντος γάρ δέξιθμος, δύτερη δὲν τὰ μεγέθη εἴται τοῖς μαθηματικά μόνον εἴτε Φαρμάκοις. καὶ τῷ τον μὴ ὄντον, ή τυχὴ καὶ τὰ σώματα τὰ αἰδημάτα. σύν ἔοικε δὲ η φύσις ἐπεισοδιώδης δύσα σὺν τῷ τον φαγορεύοντος, ὡς τῷ μαζευτῇ βαγαδίᾳ. τοῖς δὲ ταῖς ιδέας πι- 20 θεμάσιοις, τῷ το μὲν σύνφρενοι. ποιεῖσθαι δὲ τὰ μεγέθη σύν τῆς ὑλικῆς δέξιθμος. σὺν μὲν τῆς δυάδος τὰ μήκη, σὺν περάδος δὲ οὐσιών διπλέα, σὺν δὲ τῆς τεβάδος τὰ τερεῖ, ή καὶ δέξιθμος τῷ πόνῳ.

Διαφέρει γνός τούτον. ἀλλὰ ταῦτα γε πίπερον ιδίαν ἔσονται, οὐ τίς οὐ
 τόπος αὐτῷ, καὶ τί συμβάλλονται τοῖς θεοῖς; τούτον γνόν, ὡς τῷ θεῷ θεοῖς τὰ
 μαθηματικά, θεοῖς ταῦτα συμβάλλεται. ἀλλὰ μήν γένεται οὐ πάρ-
 κει γε τούτων γνόν τεώρημα, εἰ τοῦ μή τις βέληται κινῆσαι τὰ μαθημα-
 τικά, καὶ πικρὸν ιδίας θυντής δόξας. ἐστι δὲ γένεται χαλεπὸν οποιασοῦ οὐ πο-
 θέσται λαμβάνοντας μακροποίην καὶ σωματικόν. οὐ τοι μὴ οὖν ταῦτη
 περεγνυτοῦμενοι ταῦς ιδέας τὰ μαθηματικά, Διαμήτρους.
 οἱ δὲ περφόποιοι δύο τοὺς θριθυμὸς ποιόσαντες, τὸν τε τῷ θεῷ εἰδῶν, καὶ
 τὸν μαθηματικὸν, μήδον γένεται μάρμως, γένεται εἰρήνεσσιν, γένεται ἔχοιεν εὖ εἰ-
 10 πεῖν, πικρὸν δὲ τὸ θυντής αὐτὸν μαθηματικός. ποιόσοι γνόν αὐτὸν μετα-
 τίθενται τούτοις εἰδησθεντοῖς. εἰ μὴ γνόν δὲ τῷ μεγάλου καὶ τῷ με-
 κρού, οὐ αὐτὸς ἀκείνῳ εἴτε τῷ θεῷ ιδεῶν, εἰς μήδον δέ θυντός μικρῷ καὶ
 μεγάλου τὰ γνόν μεγέθη ποιεῖ εἰδήσθεντοι οὐδέποτε πλείω τὰ σοιχεῖα
 εἶρον. καὶ εἰ εἴναι ηὐκατέρευτον τὸ θριθυμόν, καὶ μόνον τὸ θυντόν εἴσαι θέντον.
 15 Σητητέον πῶς καὶ ταῦτα πολλὰ δὲν, καὶ ἀμάτον τὸν θριθυμὸν γίνεσθαι
 μήδος, οὐδὲ ἐνὸς καὶ δυάδος αὐτούς, αδυάδατον οὐκετέοντον. πολύ-
 τα δὲ ταῦτα δῆλον, καὶ μάχεται καὶ αὐτὰ ξενίζει, καὶ τοῖς δύλογοις
 καὶ έσοικεν σὺν μέτροις εἴτε οὐ Σιμωνίδου μακρὸς λέγεται. γένεται γνόν μα-
 κρὸς λέγεται, ὡς τῷ θεῷ δύσλων, ὅτου μηθὲν οὐκέτε λέγεται. φαί-
 20 νεται δέ καὶ αὐτὰ τὰ σοιχεῖα δέ μέχακον δέ μικρὸν βοᾶν ως ἐλκό-
 μηνα. δύσλωται γνόν μάρματος θριθυμοῦ πὸν θριθυμὸν, δὲν δὲ τὸν αὐτὸν
 ἐνὸς διπλασιάζομενον. αὐτοποιοὶ δέ καὶ μέσοις ποιεῖν αἰδίων οὐτων,
 μᾶλλον δέντε θεῷ αδυάδατων. οὐ μὴ οὖν Πυθαγόρειοι, πότεροι
 γένεται ποιόσοι μέσοις, θεοῖς δεῖ μετατίθενται. φανερώς γνόν λέγεται
 25 ως τὸ ἐνὸς συσταθέντος, εἰτ' δέ τοι πέδων, εἰτ' δέ τὸ χροῖας, εἰτ' δέ
 ασέρματος, εἰτ' δέ τὸ θυντόν περεγνυτον εἰπεῖν, δέ τοι δέ τοι περίστα τούτον
 περιέρχεται καὶ ἐπεραγνύτον περίστα τούτον περιέρχεται. δὲν δέ τοι κα-
 σμοποιότερος καὶ φισικῶς βέληνται λέγεται, μίγματον αὐτούς δέ τοι περίστα τούτον

Νοεῖσθαις, οὐδὲ τῆς νῦν ἀφεναὶ μετόπου. Τὰς γέννας τῶν τοις ἀκι-
νήτοις ἔντελμαν ἀρχαί. ὡστε τὴν τὸν ἀριθμὸν τὸν ποιάτων ἔπι-
σηπλέον τὸν γέννεσιν.

β) Τῇ μὲν διαιτῇ γέννεσιν, τῷ φασιν, ως δὴ λογίστη τῇ ἀρπίᾳ
ἔστι γέννεσις. τὸ δὲ αἴτιον, ταφῆτον σὲ αἵστων θνήτων κατασκεύα-
ζεται μεγάλου καὶ μικροῦ ισαδέντων. αἰάγκη διὰ ταφῆτερον ὑ-
πάρχει τὸν αἵστωτα αὖτες τὸν ισαδέντα. εἰ δὲ τοῦτο γέννεσιν,
οὐκ αὐτὸν αἵστων ταφῆτερον. τῇ γέννῃ δὲ τοῦτο γέννεσιν γένεται.
ὡστε φανερὸν τὸν θεωρῆσαι ἐνεκεν ποιάτων τὸν γέννεσιν τὸν ἀ-
ειθερν. ἐχει δὲ ποιάτων τοῦτο γέννεσιν τοῦτο μητον, πᾶς ἐχει 10
ταφῆτερον αἴστων τὸν καλὸν, τὰς τοιχεῖας καὶ αἱ ἀρχαί. ποιάτων
μὲν τούτου, πότερον διὰ τὸν τοιχεῖον, οὐδὲ βαθέμετα λέγειν αὖτε τὸ
αἴστων καὶ τὸν αἴτιον, πλὴν ἀλλὰ ὑπερεργοῦ. τοῦτο μὲν τὸν θεολόγου
ἔστιν ὁμολογεῖσθαι τὸν θεόν, οἱ τῷ φασιν, ἀλλὰ περιελθούσις
τῆς τοῦτων φύσεως, καὶ τὸν αἴστων καὶ τὸν εμφανεσθαι. τοῦτο δὲ 15
ποιάτων δὲ λαβεῖσθαι διηγήθων διεγέρεται, οὐ συμβαίνει τοῖς λέγε-
σιν, ως αὐτὸν ἐνιστάει, αἴστων. εἴ τοι δὲ διεγέρεται, τὸν αἴ-
στην δὲ ποιάτων αὐτὸν πάρχον, ἀλλὰ τὸν αἴστην αἴστων, καὶ
,, αἴστων αὐτοῖς τοιχεῖον, καὶ τὸν αἴτιον τὸν τὸν εἶνας. οἱ δὲ ποιάται οἱ αἴ-
,, γάρ οι τούτη ὅμοιωσι τῷ Βασιλέᾳ τῷ αἴστῳ φασιν, τὸν ταφῆτερον, 20
,, οἵον Νύκτα, καὶ Οὐρανὸν, τὸν Χάρον, τὸν Ωκεανὸν, ἀλλὰ τὸν Δία. τοῦ-
,, μὲν διῆτα τοῖς μὲν διέτε τὸ μεταβάλλει τὸν αἴστοντας συμβαί-
,, νεῖ ποιάτα λέγειν. ἐπειδὴ γε μεμηγμένοις αὐτῶν, καὶ τὸ μὴ μαθικῶς
,, τούτα λέγειν, οἵον Φερεκύδης ἐτερούνεται, τὸν γέννησιν ταφῆτον
,, αἴτιον θέσαι, καὶ οἱ μάρτυρες τὸν ποιάτον δεσσοφῶν, οἵον Εὔπεδοκλῆς 25
,, τε καὶ Αναξαρχόρεος, οἱ μὲν τὸν φιλίαν τοιχεῖον, οἱ δὲ τὸν τὸν αἴστων
ποιάτος. τὸ δὲ τὸν αἵστωτον τὸν τοιχεῖον λεγόντων, οἱ μὲν φασιν αὖτε τὸ
,, τὸν αἴστων αὖτε τὸν τοιχεῖον. τὸν τοιχεῖον μὲν τοιχεῖον μάλιστα.
οἱ μὲν

ἢ μὴ σὺν ἀποεἰδίαι αὐτῇ, ποτέρως δεῖ λέγειν. θαυμασὸν μὲν εἰ τῷ
τοφέτῳ καὶ αἰδίῳ καὶ αὐταρκεσάτῳ τῷτ' αὐτῷ τοφέτον, οὐχ ως
ἀγαθὸν ὑπάρχει τὸ αὐταρκεῖσθαι ησωτησία. διὰλαμψόδι διηγό⁴⁰⁹
η ἀφθαρτον, διόπιθεν καὶ διηγόδι αὐταρκεις. ὥστε τὸ μὴ φαίνετο
5 αρχέων τοιωτῶν εἴτε, δύλωσεν διηγήσεις εἴτε. τὸ μὴ τοιωτῶν εἴτε
τὸ ἐν, οὐδὲ μὴ τῷτο, τοιχεῖον τε καὶ τοιχεῖον πρίμον, αδιώατον.
συμβαίνει γάρ πολλὴ διεγέρει, εἰς ἔνοι φθύγεντες ἀπειρόντας, οἵ
τὸ ἐν μὲν ὁμολογεῦσαι τοιχέων εἴτε τοφέτων τοιχεῖον, τῷ α-
ειθμοῦ δὲ τῷ μαθηματικῷ. ἀπασχύνεις αἱ μονάδες γίγνονται ο-
10 αἱ αὐγαθῶν, καὶ πολλῆις ἀποεἰδίαι αὐγαθῶν. εἴτε τὰ εἰδή πρι-
θμοὶ, τὰ εἰδή πομπέα ὡραὶ αὐγαθῶν οἱ. διὰλαμψότῳ βάλεται οἱ-
δέτω πᾶς εἴτε ιδέας. εἰ μὴ γάρ τῶν αὐγαθῶν μόνον, τοιχὸν ἔσοντας αἱ
σίαὶ ιδέαι εἰ δὲ καὶ τῶν ζοτῶν, πομπά τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτά αὐγαθά,
καὶ τὰ μετέχοντα. Καῦτα τε δὴ συμβαίνει ἀποπα, καὶ τὸ σταυρόν
15 τοιχεῖον, εἴτε πλῆνος οὐ, εἴτε τὸ αἷσσον, καὶ μεγάλη μικρὸν, τὸ κα-
κὸν αὐτό. διότορο μὴ ἔφθυγε τὸ αὐγαθὸν τοφεσάπιδον τῷ ἐν, ως
σταυρῶν οὖν, θεῖσθε τὸ σταυρῶν ηγέρεις, τὸ κακὸν τῷτο τῷ πλήνοις
Φύσιν εἴτε. οἱ δὲ λέγοσι τὸ αἷσσον τὸ κακοῦ Φύσιν. συμβαίνει δὴ πομ-
πα τὰ οἴτα μετέχοντα κακοῦ, εἴς ως ἐνὸς αὐτῷ τῷ ἐνὸς, καὶ μᾶλλον
20 ακεφάτε μετέχοντάς αἱτίμεσ, η τὰ μεγάθη, καὶ τὸ κακὸν τῷ αὐ-
γαθῶν κακοῦ εἴτε, καὶ μετέχοντα καὶ ὄρεγεαθα τῷ φθαρίκου. φθαρί-
κὴν γάρ τῷ σταυρῷ, τὸ σταυρόν, καὶ εἰ ὡς αὐτὸν ἐλέγειεν, ὅτι ἡ ὑλη ὑστε-
τὸ διωάμει ἔνεισον, οἷον πυρὸς τῷ στεργείᾳ τὸ διωάμει πῦρ, τὸ
κακὸν ἔται αὐτό τὸ διωάμει αὐγαθὸν. Καῦτα δὴ πομπά συμβαίνει,
25 τὸ μὴ ὄπι αρχέων πᾶρα τοιχεῖον ποιῶσι, τὸ μὴ ὄπι τανατία αρχέως,
τὸ μὴ ὄπι τὸν αρχέων, τὸ μὴ ὄπι τὸν αὐτομοτέταιρας τοφέτας ζοτίας,
καὶ κακοτάς, καὶ εἰδή.

Εἰ δὲν καὶ τὸ μὴ λιθέναι τὸ αὐγαθὸν τὸ τὸ αρχέως, καὶ τὸ θεῖαν τὸ-

των αδικίατον, δῆλον ὅτι αἱ σέρχαὶ οὐκ ὄρθως ἀποδίδονται, σοῦ
αἱ τερψταὶ γίνομαι. Οὐκ ὄρθως διὰ παλαιότερον, γάρ εἰς παρ-
κάλεστας τὰς τροφὰς τῇ τῷ ζῷων καὶ φυτῶν ὅτι δὲ αὐτέων
δὲ, αἱ τὰ τελεότερα. Μὲν καὶ ἔπει τῷ τῷ τερψταν γίνεται φασίν,
ἄστε μηδὲ ὅντες τοῦτον εἰναι δὲ καὶ τελεία αἱ σέρχαὶ
τοῦτον τούτα. αἱ τερψταὶ γάρ αἱ τερψταὶ γήραται, καὶ γάρ εἴτε στέρια
τερψταν. ἀτοπον δὲ καὶ τὸ πόνον ἀμάρτιον τοῖς μαθηματικοῖς
ποιῶσθαι. ὁ μὲν γάρ τόπος, τῷ καθ' ἐκεῖστον ὑδρεῖς· διὸ γινεται τόπῳ. τὰ
δὲ μαθηματικὰ, γάρ ποτε. καὶ τὸ εἶπεν μὲν ὅτι πάντες, πάντες εἴσαι, πάντες
μη ἀτοπον. ἐδει δὲ τὰς λέγοντας οὐκ ειχείων εἰς τὰ οἴτα, καὶ τὸ
οὔτων τὰ τερψτα τὰς στριθμάτας, μιελομήνας πάντας δημόσιος δέ, δημόσιος δέ,
γίνεται λέγειν, τίνα τῷ πόνῳ στριθμός δέστιν οὐκ τῷ αρχῶν, πότερον μέντοι.
Διὸ γάρ ποτὲ μητὸν, τότε γενόμενον, εἰτερον γάρ εἴται γινεται τὸ
έν, γάρ εἰτερο φύσις γίνεται λόγον. Διὸ μὲν οὐσιόσι, οὐσιόσι συλλα-
βείω. Διὸ μὲν οὐσιόσι τε μηδάγκητο πάρχαιν, καὶ γινεται οὐσιόν νοσῶν νοσεῖ τὸ
καὶ τὸ πλήθος. τῷτε εἴται μὲν στριθμός, μονάδι καὶ πλήθος, καὶ τὸ έν τοῖς
αἵστοις. καὶ επει τὸ οὐκ ιών εἰ, εἰτι μὲν ὡς οὐσιαρχόντων, εἰτι δὲ ὡς
γάρ, ποτερωσι στριθμός; γίνεται γάρ ὡς οὐσιαρχόντων γάρ εἴται, διὸ δὲ τὸν
γένεσις δέστιν, διὸ ὡς διπλός στέριματος. Διὸ γάρ οἶον τε τῷ αδιαίρετον
ηὔπειλεῖν, διὸ ὡς οὐκ τὸ οὐσιαρχόντη μηδὲ ποτε μήνοντος. Διὸ οὐσιόσι γίνεται
τὸ, καὶ δέ δημόσιος δέστιν οὐσιαρχόντος. επει τοις αὐτοῖς τὸ έν, ὁ μὲν πάντας
πλήθος ὡς οὐσιαρχόντος τίμουν, ὁ δὲ τοις αἵστοις, ὡς οὖσι τοις εἰνι γένεσι
νος, ὡς δέ, οὐσιαρχόντος αἵστοις στριθμός. εἰτι δὲ τοις πάντερον, δέ δὲ πο-
τερωσις, καὶ θατέρου, δέστιν γένεσιν. επι τοις δέ ποτε, παρθένοις διὸ
οὐσιαρχόντων, τοῖς δέστιν οὐσιαρχίᾳ, φειρεται, καὶ οὐκ οὐσιαρχόντων
γάρ, ὁ μὲν οὐσιαρχόντη, φειρεται τοις οὐσιαρχίον. οἷον τὸ ιδέος, διό
μηται τοις οὐκ εἴδει. διὸ οὐκ οὐσιαρχόντη, φειρεται τοις οὐσιαρχίον. οὐδὲ δὲ διωρεισαι,

σοῦ

Θεοὶ ὄποιτέρωσι οἱ δριθμοὶ αἴτιοι τῷ φύσιῶν καὶ τῷ εἰ), πότερον
ώς ὁργή, οἷον στυγμά τῷ μεγεθῶν καὶ ὡς Εὔρυτος ἔταπέτης, αρι-
θμὸς θνητος, οἷον, ὅδι μὴν αἱ δριθμοὶ, ὅδι δὲ ἴππων· ὡς τῷ οἱ τὰς α-
ειθμοὶς ἀγεντες εἰς τὰ δριθμοὶς τελέων καὶ τεβάγων, τὰς α-
5 φομοιοῖς παντίθροις ζεῖται φορμαῖς τῷ φυτῶν. ή ὅπι οἱ λέγεται, η
συμφωνία δριθμῆς; ὥμοιος δὲ καὶ αἱ δριθμοὶ, καὶ τῷ μὴν εἴκε-
τον. πάλιν δὲ δὴ πάγη, πᾶς δριθμοὶ, θλαβυκόν καὶ γλυκόν καὶ θερ-
μόν; ὅπι δὲ φύχοις δριθμοὶς σία, Θεοὶ τῷ μορφῇς αἴτιος, δῆλον. οἱ
γάρ λέγεται, οὐσία· οἱ δὲ δριθμοὶς, ὑλη· οἷον Καρκίς ή οἶσται αριθμὸς,
10 ή φύσια. Υπά τεία πυρεῖς, γῆς δὲ δύο· καὶ αἱ οἱ δριθμοὶς αἱ η,
Ὕγειας έται, η πύεινος, η γήνειος, η μοναδικός. Διλλή ή φύσια θ ποσόνθ
εἰ) ταῦτα θ ποσόνδε κατά τὸ μέξιν. τέτο δὲ σόκος ἐστιν δριθμὸς,
Διλλὰ λέγεται μέξεως δριθμός ομαδικόν, η ὄποιωνοι. γέτε σῶν
15 δι ποιησαὶ αἴτιος οἱ δριθμοὶς, γέτε οὐλως αριθμὸς, γέτε ομοναδικός,
η οὐτε η ύλη, γέτε λέγεται, καὶ εἰδίδεται θ ταῦτα γράμματαν. Διλλὰ μὲν,
γέτη οἵ τις εἴνεκεν.

Αἱ πορνήσεις αἱ θεοὶ καὶ τὸ θεῖον, θ διπλὸν δριθμόν, θ
10 τὸ αριθμῶν εἰ) τὸ μέξιν, η τὸ βλέποντα, η τὸ πειθόμενον. ταῦτα γάρ
ζηται μηδινότερον, βίστεία αἱ η θ μελίκρατον κεκρεμένον. Διλλὰ
μᾶλλον ὡφελήσκεν αἱ θεοὶ λέγεται οὐ· οὐδὲπερ δὲ, η τὸ δριθμῶν
ἀκριβεῖον. ἐπι οἱ λέγεται ταῦτα δριθμοὶς εἰσιν, οἱ τὸ μέξεων
σόκοι τοῖς αριθμοῖς οἷον, βίστα ταῦτα δύο, Διλλὰ γέτε δύο. θ γάρ
αὐτὸι δεῖ θύμος εἰ) τὸ τῆς πολλαπλασιάσεως. οὐτε δεῖ μερισμόν
ταῦτα αἱ θεοὶ λέγεται, εφ' οὐδὲ αἱ βαθεῖαι, καὶ τῷ δ, τῷ ι εἰ. οὐτε ταῦ-
25 αὐτὸι πολύτα. Οὐκον εἴσαι πυρεῖς βαθεῖαι, καὶ οὐδὲπερ δριθμὸς
δις βίστα. εἰ δὲ αἰάλκη πολύτα αριθμόν κεινονταν, αἰάλκη πολλὰ συμ-
βαίνειν τὰ αὐτά· καὶ δριθμὸν θνητὸν ταῦτα δέ, καὶ μηδὲ αἱρεῖσθαι ταῦτα
αἴτιον, καὶ Διλλὰ τέτο έται θ ταῦτα γράμματα; η αἰδηλοι, οἷον έται θνητόν

τῷ πόλιά φορῶν δριθμὸς, καὶ πάλιν τῷ σελίνῳ, καὶ τῷ ζώῳ
 γε εκεῖσον τῷ βίᾳ καὶ λικίδας; τί διπλούς ἀνίστηται τοῖς τε-
 τραγώνοις;^{εἴτε} οὐδεὶς δέ κανειται οὐδεῖς, τὸς δὲ μικρασίος; οὐδέν
 γάρ καλύψει αλλὰ αἰάκη τοῖς τρίτοις σφέας, εἰ δριθμοῦ πολύ-
 τα εκχινώνδι, συνεδέχετο τε τὰ Διαφέροντα τοῦ διναύτον δρι-
 θμὸν πίπιν. οὗτος εἰ ποινὸς δριθμὸς συμβεβήκει, ταῦτα
 εἰλικρινῆς εἶχεν, τὸ δέ εἶδος δριθμοῦ εἶχεν ταῖς οἷον, πλιον καὶ
 σελίνῳ, ταῖς αὐταῖς. αλλὰ διχά τοι αἴτια ταῦτα· εἴστι τὰ μὲν φωνέντα,
 εἴπλα δὲ χορδαῖς ηὔφρονία, εἴπλα δὲ αἵματα πλαδάδες, εἴστι τὰ δὲ οὖδον-
 τας βαρύδε εἴναγε, εἴνα δὲ τοῦτο εἴστι τοῖς Θύσας. ἀρρένων δὲ οὖν οὗτοι
 ποιοῦντο δριθμὸς πέφυκε, Διὰ τοῦτο, οὐδεῖνον εἰδύμενον εἴπλα, οὐδὲ
 410 πλαδάς εἴπλα αἰσέροντες; οἱ δὲ μὲν Διὰ ταῖς πύλας, οὐδὲν τιὰ
 αἴτια; εἰ δὲ ήμεις τοῖς δριθμοῦ μὲν, τινὶ δὲ δριθμοῦ μὲν δάδεντες,
 οἱ δὲ πλείους, εἴπει καὶ τὸ ξὺν τοῖς συμφωνίας φασίν;^{εἴτε} καὶ οὗτοι
 εἶχεν τοῖς συμφωνίας, καὶ ταῦτα τεία. οὗτοι δὲ μερία δὲ εἴναι τοιαῦτα, οὐδὲν μέ-
 λι. τὸ γένος τοῦτο, εἴη δὲ ἐν σημείον. εἰ δὲ οὗτοι μικράσιον τὸ μῆλον εἴ-
 κασσον, μηδὲ δὲ τοῦτο εἴη σημείον, οὗτοι τελῶνονταν τόπων, εἰνέφερεται εἴ-
 πιφέρεται τῷ σίγμα. Διὰ τοῦτο τεία μόνον οὗτοι, διλλογοὶ δὲ αἱ
 συμφωνίας τοῖς εἴπει πλείους γε αἵματα πλαδάδες διατίθεται τοῖς σκέ-
 πτοι δικαία. οἱ μοιοι δὲ καὶ τοῖς δριθμοῖς οὐ μικροῖς, οἱ μικροῖς
 20 „οὐ μοιότηται δριθμοῖς, μεγάλας δὲ πλευρῶσι. λέγεται δὲ πίνεις οὗτοι πολ-
 „λεῖ τοιαῦτα, οἷον αἴτε μέσημα, ηὔμην σύνεια, ηὔδοκτο. καὶ δέ τοι τοῖς δριθμοῖς δε-
 καπιτά, ισάειθμον τοῖς τοῖς. βαίνει δὲ τοῖς μηδὲ δεξιῷ συλλαγέσι. τοῖς δὲ ταῖς αἰετερᾶς, οὐκτῶν καὶ οὗτοι τοῖς διάσημα, εἴ τε
 τοῖς γράμμασιν διπλά τοῖς αἰετοῖς δέ, καὶ διπλά τοῖς βόμβυκας οὗτοι
 25 τοῖς οὖστατῶν νεάτων τοῖς αὐλαῖς, ηὔδειθμος οὐστης τῇ οὐλημε-
 λίᾳ τοῖς αἰετοῖς. οὐρανὸν δὲ μὴ τοιαῦτα (οὐθεὶς γάρ αὐτὸς πορί-
 σει) οὐτε λέγειν οὐθὲ διερισθεῖ τοῖς αἰδίοις. εἴπει καὶ τοῖς

Φθαρ-

Φθαρτοῖς· δλλά αἱ στοῖς αἰειθμοῖς φύσις αἱ ἐπαιγνόμηναι, καὶ τὰ
τέτοις στρατίαι, καὶ ὅλως τὰ στοῖς μαζήμασιν, ὡς μὲν λέγετοι
πηγες καὶ αἴτια ποιῶσι τὸ φύσεως, ἔστικεν ἄτασι γε σχεπουριδόντος δῆμο-
φοις γένει. κατ’ οὐδένα γένει πόνον τὸν μίωσεισμένων τοῖς Καὶ στρ-
ατοῖς, γένειν αὐτῶν αἴτιον θέτειν. ὡς μὲν τοις ποιῶσι φανερόν, ὅτι δὲ δῆμο-
πάρχοι, καὶ τὸ συνσογχίας θέτει τὴν τὴν καλεῦν, δὲ τούτοις, δὲ δῆμοι,
δῆμοι, αἱ διωάμεις στοιναὶ εἰσθμοῖς. ἀμαγέροις ἀραγοὺς στριθμὸς
ποιοδή καὶ τάλλα δὴ ὅστισμάγεισιν ἐκ τὸν μαζηματικὸν δεσ-
ρυμάτων, πομύτα ταύτων ἔχει τὸν διωάμειν. δέ τοις ἔστικε συμ-
βολώμασιν. ἔστι γένει συμβεβηκότα μὲν, δλλά οἰκεῖα δλλήλωις πομύ-
τα, ἐν δὲ δὲ αἰώλογον. σὺ ἐκάστη γέροντος κατηγεία, ἔστι δὲ
αἰώλογον, ὡς δῆμοι σὺ μήκε, οὔτις σὺ πλάτη δὲ δύμαλονίσσως σὺ
στριθμῷ δὲ τούτοις, σὺ δὲ γέροντα δὲ λαθούν. ἐπι οὐχ οἱ στοῖς εἰ-
δεσιν αἰειθμοὶ αἴτιοι τὸν αἰειθμόν καὶ τὸ ποιέτων. Διαφέρεσσι γέρο-
ντοι ἔκεινοι δλλήλων, οἱ ἴσσοι εἰδότε. καὶ γέροντα μονάδες. Ὅστε διαφέρει
ταῦτα, εἰδοντες ποιέοντα. τὰ μὲν δὲ συμβαίνοντα, ταῦτα τε, καὶ
ἐπι πλείω συμβαίνειν. ἔστικε δὲ τεκμήσιον εἰδοντες πολλὰ κακο-
παθεῖν τοῖς τὸν γένεισιν αὐτῶν, καὶ μηδένα πόνον διωδαλοσυνή-
ραι, τὸ μὴ χωριστά εἰδοντες πα μαζηματικὸν μαζημητῶν ὡς ἔνοιλέ-
γεισι, μηδὲ ταῦτα εἰδοντες Καὶ στρατοῖς.



ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΜΕ-
ΤΑ ΦΙΛΟΙΚΩΝ.

QΣ αὐτοῖσι δεῖ, καὶ ποίοιστιν ἡδοῖς τῷ
περιττῶν περιείλαντος φύσεως πο-
λυχρήστερον, ἢ (ώστης δή θεοῦ φασιν) αἴτιον
κατέρεχε, μεταβολὴς ἐγένετο πρότυρος. οὐ δέ
τοι περιττῶν ὀντομένην, καὶ αὖτις τὰ αὐτά
δῆλον καὶ συνοντοῖς, σὺν αἰδηποῖς αὐτῶν θε-
όσιον, ὡς αὐτούτοις καὶ αἱματοβλήτοις καὶ δόλον δὲ σεμνοτέραν καὶ
μείζωνος πομπούς αὐτῶν. Θρήνος, ποτέρα σωματικῆς οἷον 10
κρινονία παρεῖται πολλοῖς τε νοντοῖς καὶ τοῖς τὸν φύσεως, οὐδε-
μίᾳ, διὸ ὡς αὐτὸν ἐκάτερον κεχωρισμένα, συμεργοῦντα δέ πασι εἰς
τὸν πᾶσαν γένον. Λαγωθεροῦ διῶν, εἶναι θνατοφύλακας, καὶ μη
ἐπιστροφῆς δόποι. Διὸ οἶον πάρετερον παρέτερον, τὰ δὲ υπερεχεῖ, καὶ
αρχαῖς τὰ διὸ τὸν ταῦτα αρχαῖς, ὡς αὐτὸν καὶ τὰ αἰδια τοῖς φθεροῖς. 15
εἰ δὲ διῶν γάρ των, τίς οὐ φύσις αὐτῶν, καὶ τὸν ποίοις; εἰ μὲν γάρ τὸν τοῖς
μαθηματικοῖς μόνοις τὰ νοντά, κατά τοῦ θεοῦ θεοῦ φασιν, γάρ τὸν αὐτὸν δύ-
στημος οὐ σωματικῆς τοῖς αἰδηποῖς, γάρ οὐλως αἰξιογένεα φαίνεται παν-
τοῖς οἷον γάρ μεμηχδυμημά. Δοκεῖ δέ οὐδὲν εἶναι θρήματα τε τοῦ
μορφᾶς καὶ λόγους παθετικέντων· αὐτὰ δέ δι αὐτῶν θεσμίαι εἰσι 20
φύσιν. εἰ δέ μη, γάρ οὐτε σωματικῆς τοῖς τὸν φύσεως, ὡς τὸν ἔμποιη-
στηκατά τοῦ ζωὴν καὶ κίνησιν αὐτοῖς. Κατέ γάρ αὐτὸς ὁ αριθμὸς, οὐ-
τοῦ δὴ περιττοῦ καὶ κυριώτατον θεοῦ πιθέασιν. οὐ δέ τέρτιος τὸν γένον

περιέργη καὶ κρείτων ὅσι· Σάτιν περιεπέστεν λέγειν πότερον
μία τὸς κατ' αρθριὸν, ή κατ' εἶδος, ή κατ' ὄρνος. διλογίατερον δὲ
δῆ, αρχῆς φύσιν ἔχουσιν σὺν ὀλίγοις εἴ τοι καὶ πεπεισθεῖς· εἰ μὴ αὐτοῖς
εἰ καὶ πεφτοῖς, καὶ στιλπτοῖς. τὸς δὲ δῆ μὲν αὐτῷ, καὶ τίνες οἱ
πλείους, περιεπέστεν ἐμφάνησιν αὔρασθαις, εἴ τε κατ' αἰαλογίαν,
εἴ τε κατ' ἀγρίων ὄμοιοισιν. αἰδίκην δὲ τὸν διωάριψαντί καὶ ταῦθον
χῆραν διῆνταν λαμπταῖν, τέσσαραν αὖτε τὸν θεόν. τείνει γὰρ πολύτελαν αρχήν
χῆραν διῆνταν αὐτοῖς καὶ εἴσι, καὶ τριτην. πάχα μὲν δῆ μάρτιον τὸ δέ
παν δύο δοσῶνται. χαλεπὸν δὲ σαφεστέρως, η πεπεισθετέρος. Σταύ-
10 τος δὲ δῆ στοις τὸν αρχῆς, ἐπειδὴ συνάπτει τοῖς αἰαλογίαις· ή δὲ φύσις,
ώς αἰπλῶς εἰπεῖν, σὺν κινήσει, καὶ τοῦτον αὐτῆς τὸ δίδιον, δῆλον ως αἰ-
πλαρχετέον Σάτιν τὴν κινήσεων. ἐπειδὲ δὲ αἰαλογίαν καθ' αὐτὸν, φα-
νερὸν ως σόκον αὐτὸν τὸν κινήσαται τοῖς τὸν φύσεως αὐτίᾳ. διλλάλιον
πόνον διῆντι διωάριψαντι κρείτονι, καὶ πεφτέρα. ποιαύτη δὲ τὸ δέ
15 κατ' αὐτὸν φύσις, αὐτὸν δὲ δῆ κινητική, η συνεχῆς καὶ ἀπαντος. ωστε κατ'
ἐκεῖνο λύσιο τοῦ αὐτὸν δῆ μὴ εἴ τοι κινήσεως αρχῆν, η εἰ κινήριμον κινήσει.
μέχειρι δὲ τὸ τέταν, οἷον ἀρτοσό λόγεις, ἀργιλί τε ποιῶν μίαν
πολύτελην τὴν σκέργαν, καὶ τὴν δύσιαν δύο δοσῶν. ἐπι δὲ μήτε
διαφρετὸν μήτε ποσόν η λέγων. διλλάλιος δὲ καίρων εἰς κρείτων
20 θεά μετέδε καὶ Θεοτέραν. δύτω γάρ μᾶλλον δύο δοσῶν, η δέ διαφ-
ρετὸν καὶ μετέστον αὐτοφρετέον. ἀμαρτιῶν δὲ δύο διαφρετέρων καὶ αληθ-
ιωτέρω λόγῳ τοῖς λέγεσιν δέποφαστ.

Τὸ δέ μετά Σάτιν ηδη λέγειν δεῖται πλείους πεπεισθεντος τῆς ἐφέ- β
σεως, ποία καὶ τίνων. έπειδὴ πλείω τὰ κινητικά, καὶ αὐτοφρετέον
25 θεά μετεναντίων, καὶ δέ διαφέρειν, καὶ δέ διαφέρειν, αὐτοφρετέον. εἴ τε γὰρ δέ
κινοῦν, ἀποποντὸν δὲ μὴ πολύτελην αὐτῶν· εἴ τε κατ' ἐπεισον ἐπεργη-
σμένη τὸν αρχαῖον πλείους. ωστε σύμφωνον αὐτῶν εἰς ὄρεξιν ιόντων τὰ
αἰεῖται, δέδαρπτος φανερέσιν. δέ δὲ δέ διαφέρειν δέ διαφέρειν σφαρῶν τῆς

αγίας μείζονα ζυτεῖ λέγον· ό γάρ οὐ τῷ αὐτολέγων. ἀπορεύειν δὲ,
 καὶ πῶς ποτε φισικὸν ἔξινέχόντων, καὶ τὸν ὑπερμίαν διώκεσσι, δῆ-
 λα τὸν κίνητον. τί διὸ ἄμα τῇ μητρὸς φασὶν ἐκεῖνο ὄμοίως, ὅσαι
 τε δὲν, καὶ ὅσαι τὸς δριθμοὺς λέγεσσιν. καὶ γάρ ἀλλὰ τοσαριθμός
 φασι δέν. ἢδη ἐφεσι, μήδως πεκχεῖ τὸ δοεῖσον, μετὰ τυχῆς. εἰς
 μήδης λέγει, καθὼς ὄμοιότητα καὶ Διαφορὰν ἔμιτυχον αὐτοῖς τὰ κι-
 νά μηνα. τυχὴν δὲ μηδεὶς καὶ κίνητος πεπάρχειν, ζωὴν μὲν τοῖς
 ἔχοισιν, αὐτὸς δὲ καὶ ὁρέξεις πεφεύκειν, ὡς αὐτὸς τὸν πάρεξ
 θοτὸν διέτερων, ὄμοιος ἐμιτυχοὶ γίγνονται). εἰ δὲ διὸ τὸ κυκλικὸν αἴ-
 τιον δὲ πεφέτον, οὐ τὸς δριθμοὺς αὐτοῖς. κρείτινον γάρ δὲ τὸς τυχῆς.
 καὶ πεφέτη δὲ καὶ μάλιστα, οὐ τὸς Διαφοροίς, αὐτὸς δὲ καὶ ὁρέξεις.
 πάχα δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸς διέτεινται τῷ πεπάρχειν, καὶ αὐτὸς κινητῶν ὄντων πότεροι
 ὡς ἀδικίατα, ηὗτος οὐ δικαιομένος τὸ πεφέτον. διλλὰ τοῦτο γένετο
 που, εἰ διὰ αὐτέντα. ἴρμοτερον γάρ αὐτὸς διέισθε τὸ Ομήρου
 Διός, ὃς Φησι. Αὐτῇ καν γάρ οὐρανού μὲν αὐτῇ τε θαλάσσῃ. ἀλ-
 λα γὰρ λειπόν, ὡς αὐτὸς ἀδεκτὸν οὐ καὶ ἀσεβεῖτον εἶται). πάχα δὲ πεφέτεροι
 ζυτίσθειν αὐτὸς, πῶς ἔχει πότερα μέρη ταῦτα, οὐδὲ μέρη διέφε-
 που. καὶ εἰ μέρη, πῶς μέρη. τοῦ γάρ οἶον αὐτονομένα τὸν μοτάτων,
 καὶ μόνον καὶ τὰς γάρας, διλλὰ καὶ τὸ τένεργατα εἰς αὐτὸν κυκλικὸν
 αὐτῷ. συμβαίνει γάρ, οἷον κατὰ συμβεβηκός πεπάρχοντα τὸ κυκλικὸν πε-
 ειφορεῖς, καὶ εἰς τὸ πότερον, καὶ εἰς διῆγα τὰς μεταβολας. εἰ δὲ καὶ
 αὔτεινον διπλὸν τὸ αἴτιον, καλλιον αὐτὸν διῆγα τὸ πεφέτον δέοι τὸ κυ-
 κλοφορεῖας. εἰ μὴ ἀρέτης λέγεται μὴ διώσαται δέχεσθαι. διγάρδην
 πεφέτον καὶ Ηόταν, πολύτη παῖς εἰσα βασιλέας. πάχα δὲ τοῦτο
 μὲν, οἵ τοις αἴτιον τε καὶ διῆταν. αἰτίοις γάρ οὐ τοῦτο λέγεται ἀπόλυτὸν
 ὄμοια, καὶ τοῖς αἴτιοις μικρὸν εἶναι θανατόν, ημιδεμίαν Διαφο-
 ρά. πόδει δὲ αὐτὸς διάστασις, πεφέτον διπλὸν τὸ πεφέτον τὸν

νὸν αἰαφέρων, πότερον τὸ φύσιας ὅστιν αὐτῷ, καὶ μη τὸ
πεπαῦθε φθείρει τὸν αὐτόν, οὐδὲ τὸν ἐφέσος θυλήρεξεν καὶ συμβε-
σπικέσσει μὴ ἀραιούμενον αὐτῷ θύρεγκαδαν. καὶ σύνθετον καλύψει
τιαῦτ' αἴτια τῷ ὄντων ὑπάρχειν. ἵσως δέ τοι εἴη καὶ αὐτοῖς τὰ τοῦ
θύρεξιν, οὐδὲ αὐτῆς τοῦ κινήσεως ἀπορεῖν, εἰ αὐτομετεῖσα φθείρει τὸ
θύρεξιν. καὶ τύποι μὲν αὗτοί εἰσιν λέγων. ἀπὸ δέ μηδὲν τείτης,
ητάτων τῷ διάρχειν, αἰξιώσας εἰς τούτοις.

Τάχα τούτῳ δέ τῷ διήγειρον αὐτὸν αὐτὸν τὸν πῆγμαν τὰς ἐφεξῆς διῆγειρον
ἀποδιδόντας, καὶ μὴ μέχρι τοῦ περιθόντος παύεσθαι. τοῦ γάρ τελέας καὶ
10 Φερονοῦ ποτού, οὐδὲ Αρχύτας ποτε ἐφη ποιεῖν Εὔρυλον, σχετίζειται πε-
νας φύγεις. λέγειν γάρ, ως ὅδε μὲν αὐτὸς περίπους ὁ αὐτιθμὸς, ὅδε δέ μηδε-
λλει πιὸς τοῦ γένους. μηδὲ δέ οἱ γε πολοὶ μέχρι θυλῆς ἐλθόντες καὶ τα-
πανον, καθάδητοι οἱ τοῦ θύρατος ποιοῦσιν μνάδα ποιοῦσιν. τὸς
γάρ αὐτιθμὸς γρυπόστατες, καὶ πάντες περιπέμπει, καὶ πάσα ματεραὶ, γεδόν
15 πάλλα τοῦτο λείπονται, πλινθὸσσον ἐφαπλόριθμοι, καὶ θεοῦτο μόνον
δηλῶντες, οἵτι τὰ μὲν δέποτε αὐτοῖς μνάδος, οἵτι τόπος καὶ κενὸν καὶ
ἄπειρον τὰ τοῦ, δέποτε αὐτιθμόν, καὶ τύπον· οἵτι τυχὴ, καὶ μηδὲν αἴτια
γρύπονον δέ αἴμα καὶ γρατὸν, καὶ ἔτερα δὲ πλειόν. τὸ δέ γρατὸν πέρι, καὶ
τὸ λειπόν, γέμειαν ἐπι ποιεῖν) μνείαν. ὡς αὐτῶν δέ οἱ πολεῖ Σπάθη
20 οι πάντων. σύνθετο διήγειρον τοῖς τοῖς, πλινθὸσσον Ξενοκράτης. σύντοτε γάρ ἀπομνη-
πιας πολεῖται ποτε τὸ κέρματον, ὁμοίως αὐτοπάντην νονταί καὶ ματη-
ματικοί τούτοις τὰ τοῦ θύρατον. τοῦτο τὸ Εστιαῖος μέχρι πιὸς, 8χ
ώς οὐδὲ εἰρηνή τοῦτο τὸ περιθών μόνον. πλάστε τον μὲν τοῦτον αἴτιον
εἰς τὰς αρχαῖς, διδόντες αὐτὸν τοῖς τοῖς τοῖς εἰς τὰς αρχαῖς αἰτιών,
25 τοῖς τοῖς τοῖς αὐτοῖς. οὐ τοῦτο τὸ τοῦτον, εἰς τὰς αρχαῖς. εἰτα τοῦτο τὸ
θύρεσσιν, μέχρι τοῦτο εἰρηνή τοῦτον μόνον τοῖς τοῖς τοῖς αἴτιον
θατού τοῖς τοῖς. τοῦτο γάρ οὖτα μόνον τοῖς τοῖς τοῖς αρχαῖς. συμβαίνει δὲ
τοιωτίον, η τοῖς τοῖς αἴτιον μεθόδοις. οὐκέτενοις γάρ τοι μετα-

τας

Ταὶ ἀρχὰς ιχνεύπερε, καὶ οἶον τελεώτερα τὸν ὄπιστημέν. πάχας
καὶ διλέγεται. ἔνθα μὲν γέροντας ἀρχῶν· τὸν δὲ τῆς λειπαῖς διπότιον
ἀρχῶν οὐ ζητοῖς.

¶ Πῶς δέ ποτε γένη καὶ ὄποιας ταὶς ἀρχὰς ταῦθεν θάσια, τάχις δὲ
ἀπορίσθε τις πότερον ἀμόρφος, καὶ οἶον διωαμικής, ὡς τῷ οὖσι
πῦρ καὶ γῆς· ηὔ μεμορφωμένας, ως μάλιστα δέοντας ἀείας,
καθάδρῳ τὸν διόπτραν Τιμοχία Φυσίν. τοῖς γὰρ θημιστάτοις οἰκόποτεν η
τάξις, καὶ διόπτραν θείαν θάσια. Φαίνεται δὲ καὶ τὰς λειπαῖς σχεδὸν ἔχειν
ταῦτα, καθάδρῳ οὐ γε αμμανικὴ καὶ μυστικὴ, καὶ τὰς μαδημανικές.
συνακριθεῖ δὲ καὶ τὰ μετὰ ταὶς ἀρχάς. ἐπιδέκτης τέχνας οἱ
μοίως, αἵδερ τὰν φύσιν μημονταί καὶ τὰ ὄργανα, καὶ τὰ δῆμα, καὶ
ταὶς ἀρχάς. οἱ μὲν διῶν ἐμμόρφυς πάστοις, οἱ δὲ μόνον ταὶς υλικές·
οἱ δὲ ἀμφω, ταὶς τε ἀμόρφοις, καὶ ταὶς τὸν υλικόν. ως δὲ ἀμφοῖς διέ-
λαφον· οἷον γέροντας αντικειμένων τὸν ἀπαγενέστατον. ἀλλογενοῦς καὶ κακεί-
νοις διέξειν αὐτούς, εἰ οὐ μὴν ὅλος ἐργαστὴν καὶ ἐκαστατὴν μερῶν, ἀπομνητά τοι
σὺ τάξις καὶ λέγω καὶ μορφαῖς καὶ διωαμεσοῖς καὶ τεῖσόδοις. σὺ δέ τὰς
ἀρχαῖς μητέραν τοιάτον διλέπει τοῦτον στάρξει καὶ κεχυμένον ὁ καλλι-
στος Φυσίν. Ηεράκλιτος, οὐ κάστος· καὶ καὶ τὰ τοῦ ἐλέφαντον δὲ ως εἰ-
πεῖν λειμβαίοντος, ὄμοιως τούτῳ ψύχοις καὶ ἐμψύχοις. ως λοιμένα
γένεκάστων αὐτούς Φύσιδες, ως εἰπεῖν, καὶ τῷ αὐτομάτως γινομένων. ταὶς
δὲ ἀρχάς ἀσείστους εἴτε. χαλεπὸν δὲ πάλιν αὐτός τὰς λέγεις ἐκά-
τοις ταῦθεναι, ταῦθεν δὲνεκά τοισιάρχαις τὸν ἀπαστον, καὶ τὸ
ζώοις καὶ φυτοῖς, καὶ αὐτῇ πομφόλυγῃ πλεύεισι μεταβάνει τῇ ἐπέ-
ρωταξι καὶ μεταβολῇ μορφαῖς παθυτίας καὶ ποικιλίας γίνεσθαι, το-
τοῦτο δὲνεκά καὶ τὰν γῆν ὥντι μέγιστον θεῖαν ταῦθενημα ποι-
οῦται, τὰ τεῖσται ταὶς ὄρας ταὶς ἐπείστος. σὺ δέ τοι καὶ ζώοντὸν φυτῶν καὶ
καρπῶν γέμεσθαι, οἷον γυνῶντος τοῦ ἀλίτης. καὶ ταῦτα μὲν ταὶς
ζητεῖ που τὰν σκέψιν, ἀφοεισμὸν ἀπαγεῖν ταὶς μέχει πόσου δι-

τεταγμένον· καὶ δῆλον πλέον ἀδυνάτον εἰς τὸ χρόνον μετάβασις.

Ἐν τῷ ταῖς σφραγίσις ὅτεν δὴ καὶ ὁ περιφερεῖς λόγος, εἰκότες αὐτοῖς εἰς τὸ πέδη τὸ ἡρεμίας ἀπορήσειν. εἰ μὴ γάρ τις βέλτιον, αἰνάλι
αὐταῖς σφραγίσις εἰσὶν ὡς αργία καὶ σέρνοις τὸ κινήσεως, οὐχ αἰνάλι.
5 αὐλαὶ εἰς τὴν ἀνέργυαν αντιμεταλλακτέον, ὡς περιπέρειν καὶ
ημιστέρειν. τῷ δὲ κίνησιν, σὺ τοῖς αἰδηποῖς ἐπεὶ τούτη δῆλον τὴν ἡ-
ρεμήν, ὡς ἀδυνάτον αὐτὸν εἰς κινήσιν ἔτι τὸ κινήσιν. γάρ τοι εἴναι κινήσεως
περιφερεῖς, μὴ λογοφένεις καὶ ἄλλως οὐχ αἰξιόπιστον αὐλαὶ μείζωνα
αὐτοῖς ξητεῖσθαι τοῦ καὶ οὐδὲν αἴθησις περιπέτερόν θάνατον απαντᾶν, αὐτοῖς
10 ἀνδεχόμενον, μὴ δὴ τὸ κινήσιν ἔτερον ἔτι, καὶ ὁ κινήσις δῆλον τὸ ποιῶν καὶ
πάρσην. ἔστι δὲ, αὐτοῖς ἐπὶ αὐτὸν ἀγνῶνταν καὶ τὸ θεόν. αὐτοπονεῖται τὸ
πέριον λεγέσθεν, ὡς δὲ μικρόν τὸ ὀρεγόμενα τὴν ἡρεμήσειν. εἰ γάρ
ἀνθεῖσθαι αἰκλησθεῖν τῷ θάλλῳ πλινθίσως δὲ χρόνος ληπτέ-
ον, ὡς εἰς τὸ ἀμερές ἀγεντασίας αὐλαὶ ὅπως ὅπις μάλιστα σύμφωνον ἔσται
15 τῷ, καὶ αἰπηρήσομέν τοις αὖτις ἔσθαι, οὐδὲν δὲ τὸ μετε-
ρῶν, οὐδὲν δὲ τὸ μετεργάτης, οὐδὲν δὲ τὸ φασιν ἔτι τελεότατον.

Ἐπιποθεῖ δέ θάνατον τὰ τεράδε λόγουν, πῶς ποτε τῷ οὐτωνό με-
τεισμὸς εἰς ὑλικούς καὶ μορφῶν πότερον ὡς τὸ μὴ ὄν, τὸ δὲ μὴ ὄν δυ-
νατοῦ ἐν καὶ αἰγάλεμον εἰς ἀνέργαδον. ἐν μὲν, αἴστερον δὲ ὄν, καθά-
20 ποτε ταῖς τεχναῖς. ἐν δὲ ἀλμέσοις καὶ σίδα γε αὐτῶν, πὸ μορφῆς τοῦ
τὰ τεράδε λόγους. ἀλλ' γάρ τοι εἰς μὲν τὸ βέλτιον τάχα δὲν δὲ μετάβα-
σις εἴναι. τὸ δὲ ἔτι δῆλον δημητέος ὑπάρχειν καθ' αὐτοῖς (γάρ
δὲν δὲ γίνοιτο μὴ ὑπάρχεσσι) μηδὲ τὸ μήτε τόδε, μήτε ποιὸν, μή-
τε ποσὸν, ὡς αἴστερον τοῖς εἶδεσι, δυνάμεν δέ θάνατον ἔχον. οὐλως δὲ κατ'
25 αὐτολεγόμεν ληπτέον ἔπει τὰ τέχνας, καὶ εἴτις ὄμοιότης σημῆν.

Δόξει δὲ δὲν καὶ τὴν ἔχειν ἀποείδων, εἰ μὴ ἀρχα πειργίδην τοῦ
ξητεῖν, οὐδὲ ποτε ἕφασις, καὶ οὐλη δὲ τὸ σίδα τὴν πομπήν τὸν συναπτίοις
ἔσται, καὶ χειδὸν ἴσθμοιρθ τὸ χρόνον παῖ βελτίον, μᾶλλον δὲ καὶ πολὺ

πλέον θετινώστε μονήν. Εὐεπίδην καθόλα λέγειν, ας ξυπνήστε
νοι το χωρίς εαδλά. οὗτοις λόγοις, εγκές ζητεῖν, οἵτις πούτα
γαθαί, γε μὲ πούτα ὄμοια· καὶ οἵτις καθάστην πούτων μὴ δεῖ λέγειν
χρέεν τοῦ ὄμοιον διῆλθεις, καθάστη τὰ λευκά καὶ τὰ μέλανα σὺ αὐ-
τοί. Εἴτε καὶ δύοκαν τῷ χρέος τοῦ πούτου, ας χριστὸν τε δούλου τοῦ
σωτήρων. οἱ δὲ ἐπι πλέον τῷ τῷ χρέος χρώμνοι, καὶ δύο
μηδὲ γεγρίστης μηδὲ μέλλον τῷ χρέος τοῦ πούτου
φύσιν. Διλλήδε μὲν οὕτως τῷ πούτου της σοφία.

Τὸ δέ οὖν, οἵτις πολλαχῶς, φαιερόν. ή γένδια θητοις καὶ τὰς Διαφο-
ρεὶς θεωρεῖ, καὶ τὰς αὐτίας ζητεῖ. Τάχα δὲ διηγέρεται εἰπεῖν, ας οὐ· 10
αρθράλλοντα τῇ διατοίᾳ, Καὶ μὲν ἀπλασίας ζητεῖται, τὰ δὲ ἀποείσαι
ἔργα γονιών, διὸ τοῦ μὴ μὴ διώπται τῷ χρέοντι, ὄμοις ἐμφαίνεται
ἢ φῶς ἢ τὸ μὴ φῶν ζητόντων ἐπὶ πλέον. Θετίσασθαι ἀρχαί
στι αὖτος Διαφορᾶς θητος. εἴ τε γέροντες αἰλίλων, Διαφο-
ρᾶς τις. έν τε τοῖς καθόλου πλάνοντας οὔτεν, τῷτον τὰ καθόλου 15
Διαφέρειν αἰδάρην καὶ ταῦτα, ἐστι τε γέροντα καθόλου, ἐστι τε εἰ-
δη. ορεδόν δὲ καὶ θετέρη μητρά τῷ ιδίων. ή τε γέροντος, καὶ δύο
εἴτε τηθέντας ιδίουν, Τάχα τε γεωργία μητρά καθ' ἔστατα, καὶ δύο τηθέ-
συμβεβηκός, μὲν αὐτὸν θητά θητος. ολως δὲ δούλων πλείστης θαύμ-
σιαν δένει, θετέρη μητρά τοι κατεῖ καθόλου λέγειν, ή ιδία πάντων 20
καθ' ἔκαστον. οἶον δηρίθμος, γραμμάτων, ζώοις, φυτείσ. τέλος δὲ δέξ
αμφοῖν. έστι δὲ ἐνια τῷ μὲν καθόλα τέλος. σὺ τότε γέροντας αἴτιον.
τῷ δὲ δούλων μέρει, καθ' οὓτα Διαφέρεσθαι εἰς τὰ αἴπομα, καθάστη σὺ
τοῖς τῷ χρέοις καὶ ποιεῖσ. Σύτως γέροντας αὐτὸν σύνεργα. Ταῦτα δὲ θετέ-
ρη μητρά τοῦ στοίχου, καὶ δηρίθμος, καὶ εἴδη, καὶ γένδια, καὶ αἰαλογία· καὶ εἰ 25
ἄρχα τῷ πούτα διαφέρεσθαι. Αγέροντας δὲ δούλων αἴπομα,
ας αὐτὸν πέρχοντες πλέοντα μὲν δὲ ημέσαντες, τὰ δὲ δέξει δύο πο-
κείμενον, Τάχα δέξει τῷ μητρώον πλεοναχῶς δὲ οὔτε τοῦ θετέρης πάρη, πάντως
ἔκαστον μεταδιωκτέον, δηρίθη, καὶ μέγιστον οὐκέπος. Σύπος. οἶον τὰ

ταφτακύνοντά, καὶ τὰ κυπτά, γένη ταῦτα φύσιν. αὐτὸς τε τὰ ταῦτα τὰ
 σὺν δέχεται, καὶ ἐπόμενα μέχεται φύσιν, καὶ ἐρχόμενα τὰ αὐτούχα.
 ἔτι γέρας πικρός ἐκεῖνον φύσιον, ὡς περ καὶ τοῖς μαθηματικοῖς.
 ἔχει δὲ καὶ αὐτὰ τὰ μαθήματα δύσει φορεῖν, καὶ τῷ ὁμοιοφύμη πασῶν
 5 ζεύκειαν. εἰ δέ καὶ ἔνα γνωστά τῷ αὐτούντα εἴη, καθάδη
 θεῖν φασιν, οἷος αὐτὸς βόπος εἴη· μιαρέσσεως δέ πινος δέσμα. Τάχα δὲ
 ἐφ' ὧν ταῦτα δέχεται κατ' αιαλογίαν οἰκότερον λέγεται, ή αὐτῷ τῷ αὐτῷ
 μάρτιῳ, καθάδη εἰ πιστὸν αὐτούτῳ δέσμον. πόσοι δέ τοι δέσμοι,
 καὶ ποσαχώς δέ εἰδέναι, πειρατέον διελέγειν. ή δέ τριχὴ ταῦτα
 10 ταῦτα καὶ ταφτακύνοντα δέσμοις αὐτοῖς ταῦτα δέχεται· γαλεπάτερεν δέ αὐτὸν
 δέξεται. γένδοιον τε καδόλης καὶ κοινόν τι λαβεῖν τοῖς πλεοναχῶν
 λεβομένοις. ή δέ τοι ἀποειρήσθαι δέσμον τε εἰπεῖν μέχεται πόση, καὶ πι-
 νων γητητέον αὐτίας, ὁμοίως ἐν τε τοῖς αἰδηποῖς καὶ νοντοῖς. ή γένδεις δέ
 ἀπειρον δέδος τοῦ αὐτοφοιν δημοτεία, καὶ αιαράσσει δέ φερεν. δέχεται
 15 βόπον θανάτου αὐτοφοιν δημοτεία, καὶ αιαράσσει δέ φερεν,
 ή δέ τημετέρει τοις αρχήν. μέχεται μὲν δὲ πινος διωμάτια δι' αὐτία
 θεωρήσας, διπλὸν τοῦ αἰδηπον λαμβανούστες. οὐδέν δέ εἶστι αὐτὰ
 τὰ αὐτά καὶ ταφτακύνοντα μεταβαίνωμεν, γένηται διωμάτια, εἰπεῖτε δύσει
 δέ μητέχειν αὐτίαν, εἰτε διφλέτημετέρειαν αὐτένθατα, ὡς περ ταῦτα
 20 τὰ φωτιζόντα ταῦτα βλέπετεν. πάχα δέ τοῦ δημοτείας εἰπεῖτε δέ
 νῦν θεωρεία δίγεντι, καὶ διάληψιν. δημοτεία δέ τοῦ δημοτείας εἰπεῖτε
 αὐτά. γαλεπή δέ καὶ εἰς αὐτὸν τοῦτο ηγεμονεῖται, καὶ η πίστις εἰπεῖτε
 δημοτείας μέρη, καὶ ταφτακύνοντα καθέκειται ταφαγματίας αἰαγκάριον.
 καὶ μάλιστα τὰς μεγίστας ἐν τοις ποιητέον διηγεῖται, τοῦτο τοῦ φύσεως,
 25 καὶ τοῦτα εἴπειν ταφτακύνοντας. οἱ γένδεις αὐτοῖς ταῦτα γητεῖται λόγοιν, αἵμα-
 ερεῖται λόγοιν. ἀμαρτία δέ τοῦ εἰδέναι. μάλιστα δέ δημοτείας εἰπεῖτε, οπίς
 γητεῖται ὡν γένηται δεσμός πέφυκεν, οἵσαι διηγεῖται διάλογον τοῦ
 λαμβανούσιν. εἰδέται τὰς φορέας, καὶ τὰ μεγάλητα δημοτείας
 μάτα, καὶ τὰς δημοσίες, καὶ οἵσαι δημάρτιρος δείκνυ-

οι, τάχτοις κατάλειπα, αὐτὰρ τὰ περιθετικά, ταὶ τὸ θύνος ἔνεκεν
λέγουσι, καὶ οὐδὲ οὐ φύσις ἐκάτιτη, καὶ τὰ περιθετικά ἀλληλαγόσις, καὶ τὰ σύμ-
πομβούς τοῖς. καὶ τὸ περιθετικόν δὲ περιθετικά τὰ ἄλλα καθ' ἐκεῖνον τῷ
εἰδῶν, ἥμερων ἀγράντων καὶ φυτῶν. εἰ δὲ τὸ περιθετικόν συμεργήσει, ὅπερ
τὸ περιθετικόν περιθετικόν φύσεως οὐκέτον, καὶ μάλιστα τῷ περιθετικῷ. μή
καὶ οὐ ἐνέργεια τῷ περιθετικῷ, καὶ τὸ καθ' ἐκεῖνον, ὅπερι περιγράφει καὶ
τῆται, καθάπερ τὸ τοῖς ζώοις καὶ φυτοῖς. εἰ δὲ μὴ ὅμοιον μακρά, δῆλον ὅτι
καὶ οὐ πρατίος σὺ τῇ περιφορᾷ καὶ τὸν περιθετικὸν εἴη, γαλοζόμηνος.¹⁰
καὶ πρεμιῶν, ὁμοίων μοι. οἶον γὰρ ζωὴν, ηπειροφορὰ τῷ πομπός.

θ Αὕτην εἴτε μηδὲ σὺ τοῖς ζώοις τὴν ζωὴν, ηπειροφορὰ τῷ πομπός
σὺ τῷ πρατίῳ καὶ τοῖς πρατίοις τὴν φορεύει, ηπειροφορά πειρασμέ-
νον. ουσιάποδέ πως οὐκ εἰπεία, καὶ περιθετικόν τὸ περιθετικόν
κίνησιν. οὐδὲ δὲ τῷ πομπῷ ἐνεκάτε τῷ μηδὲν μάτην, δὲν οὐδός αφο-¹⁵
εισμὸς, οὐδέποτε πλεονάκις λέγεται. πόθεν δέ τοι ξεῖνας
χρῆν, καὶ εἰς ποῖα τελευταῖς καὶ δὲν εἴηται τῷ μὴ δοκεῖν ἔχειν κίνησιν, μή-
λα τὰ μὲν συμπλωματικῶς, τὰ δὲ αἰάγνην, καθάπερ ἐν τοῖς
πρατίοις, καὶ σὺ τοῖς περιθετικῷ πλέοντι. πίνος γὰρ αὖτε φοδοις ἐνεκάτε, καὶ
αἰάρροιας θαλάτης, ηπειροφοράς, ηπειροφοράς καὶ
βρότητες, καὶ οὐλως περιθετικά ἀλλοτέρων μεταβολαῖς καὶ φθοραῖς καὶ γένε-²⁰
σις. ηπειροφοράς σὺ αὐτῇ τῇ γῇ διαλογίσεις καὶ μεταβολαῖς γίγνονται
περιθετικά ἀλλοτέρων μεταβολήνων καὶ ἐπεργάσκην οἰλία παρόμοια
τάχτοις. ἐστι δὲ σὺ αὐτοῖς τοῖς ζώοις τὰ μὲν ὕστερα μάταια, καθά-
περ τοῖς αἰάρροις οἱ μάταιοι, καὶ τοῖς θύλεσιν ηπειροφοράς, εἴτε μηδὲν συμ-²⁵
βαίνεται· καὶ πάγιον σῆμα σύνοισι, ηπειροφοράς ἐν φυσισι, ηπειροφοράς τοῖς
πόποις. ἐστι δέ καὶ κερατίται μεγέθη, καθάπερ τῷ μέλαφων. Τοῖς δέ καὶ
λελωβημένοις κίνησις τε καὶ περιθετικά, καὶ θύλεσιν ηπειροφοράς τῷ
ομμά-

ομμάτων. καὶ ὡς ἔντα δὴ βίᾳ, ἢ τῷ ψεύτῃ φύσιν, ὡς τῷ ὁ ἐρωδίος ὁ-
χθέ, ἢ τῷ ἡμερόσιον ζῆ, ἢ ἐπεργάτη λίγα λάθοι θεῖνται·
καὶ τὸ μέγιστον δὴ καὶ μάλιστα δοκεῖ τοῦ Σφασκού γνέσεις τῷ
ζώων. οὐδὲν τὸ τοῦ ζωτικοῦ εἶναι, ἀλλὰ συμπλόματα, καὶ δι' ἐπέρας α-
ναγκαῖς. ἐδήλω, εἴσθη τόπων χάρειν αἰεὶ καὶ τοῦτο καὶ ὡσαύτως. ἐπι-
ζῆσεν τοῖς φυσισι, καὶ μᾶλλον τοῖς ἀνθύχοις, ὡς εστρίβειν τὸν ἔχον φύ-
σιν, ὡς τῷ δοκεῖν καὶ μορφῆς τοῦ εἰδήσας διωάμεσον. Ζνος γένεται
τοῦτο ζητήσειν τὸν πιστόν τοῦτον, τὸ μὴ ἔχειν λόγον. καὶ
τοῦτο οὐ εἶτεις μὴ ποιῶν παρεπέρως καὶ θυμιώτεροις. ηγένεται
τοῦ λόγους ἔχειν πιστὸν, ὡς αἴρει τῷ αὐτομάτῳ τοῦτο, καὶ τῇ τοῦ λόγου
παρερράπλωσιν τοῦτον ιδέας, ἢ παρεστάλλητα Διοφοράς. εἰ δέ
μὴ τοῦτο εἶναι τοῦτο, καὶ εἰς τὸ αρίστον ληπτέον θνάτος ὄργας, γάρ τοι πολὺ τῶν
ἀπλῶν θετέον· ἐπεὶ καὶ τὸ ζείδει τοῦτο θνάτοις ταχύτητος, καὶ ἀπλῶν
λέγοντον αὐτούς καθ' ἑκάτην. απλῶν μὲν, ὅτε τὴν φύσιν οὐ ἀπαστο-
15 ορέγεαθη τῷ θρίσκεψι, καὶ ἐφ' αὐτῷ οὐδέχεται μεταρρίθμονα τοῦ αἰεὶ καὶ
τοῦ τελεγμένου ὡς μὲν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ ζώων ομοίως. ὅποι γάρ οἱ οἱ
τε τὸ Βέλτιον, οὐ τοῦτο οὐδὲν τοῦτο εἶπεν· οἷον πλέματα σαθεν-
τὴν φάρυγγα τῷ οἰστράγγῳ· πιμιώτερον γάρ καὶ οὐ τῇ μέσῃ κειλίᾳ
ἢ κερδίᾳ τὴν κεράτην αἰεὶ θνάτων, ὅπιο μέσον θυμιώτατον. ὡσαύτως
20 οὐδὲ οὐχέρσιμος χαρεῖ, εἰ γάρ καὶ οὐδέξις θτῶς· ἀλλὰ ἐκφύγει,
μίοπι πολὺ τούτῳ μπακόν, γάρ δεχόμενον τὸ δέλτον μᾶλλον, πολ-
λῷ πλανούσθεντος οὐδὲν τὸ έμφυγον, ἀπέφροντος τὸ αὐτούχον· καὶ αὐ-
τὸ τῷ έμφυγον αἰκατειλαῖον· καὶ Βέλτιον τὸ εἶναι· τὸ μὲν ὄλον απά-
νιόν τε, καὶ οὐ οὐδίτοις, τὸ ἀγαθόν· πολὺ δέ πλῆθος εἴη τὸ κακεῖν. Οὐκ
25 εἰ δοεισία ἔμονται, καὶ οἵον ὑλης εἰδήση, καθάπερ τὰ τοῦ φύσεως, α-
μαδέσαται. εἰ καὶ γάρ οἱ τοῦτον οὐδητέστεροις λέγοντες, ὡς τῷ Σπάθῃ,
οἰστροῖς απάνιον οὐ τὸ θυμον ποιεῖ, τὸ τοῦτο τὸν τῷ μέσον χάραξν· τὰ
μὲν ἀκρεψι, καὶ ἐκατέρῳ. τὰ μὲν οὖν οὐτα, καλῶς ἐτυχεῖν οὐτα. Πλά-

των ἡς, καὶ οἱ Πυθαγόρειοι μακραῖς τὴν δύποσαν ὑπημιμδάναι γε
 θέλειν ἄποινται· καίτοι καθάδητοι αὐτίθεοίν θνα ποιῶσι τὸ ἀσείσου
 δυάδος, καὶ τὸ εἶνος· σὺν ἡς δὲ Ἀπέφρον, καὶ Ὁλατταῖον, καὶ πᾶς (ώς εἰ-
 πεῖν) ἀμορφία καθ' αὐτὸν. ὅλως δὲ τὸ χριστὸν τε αἴδει τούτης τὴν τὸ
 ὄλη φύσιν, ἀλλὰ σῆμασμοιρισθεῖς, καὶ τὸ πρότερον τὸ ἐπέρας ηὔτας δέξεται
 » γάρ τινας. διὸ καὶ γέδε τὸ θεόν, σύστατο θεῷ τὴν αὐτίαν αἰάτων,
 » διώναθα πολύτα εἰς δὲ ἀσέτον αὐγήν. ἀλλὰ εἰς τὸν ἐφ' οὐσιαν σύμβολον
 ταῦ. Τάχα δὲ γέδε διὸ τοφέλοιτο, εἰς τὸν αἰμαρφίαν συμβολοποιητὴν
 ὄλην ψόσιαν, δέ τινας τινας γε καὶ τινας τινας γέδε. Φαίνεται δὲ τὸν τοιούτοις
 τοφέτοις ὑπηρεωερύμνα πολλὰ, καὶ ὡς ἔτυχεν οὗτος, τὰ τοιούτα γῆς 10
 λεγέντα μεταβολάς. Υπὲ γέδε δέ βέληνον, ύπε τὸ θύνος γάρ ειν, ἀλλὰ
 εἰς τὸν αἰάγκην θνητοκαλογέντεν. πολλὰ δὲ καὶ σὺ τῷ αἴσει θιαῖτα,
 καὶ σὺ τῷ ἄλλοις μάλιστα δὲ αἴσει δέξειν ἔχειν τὸν ταξίν τῷ μὲν αἰθη-
 τῷ, τὰ τοφέτα· τῷ μὲν ἄλλων, εἰ μὴ ἀρχαὶ τοφέτερει τὸ παν
 πάμετημαίνει. εἰ γέδε καὶ μὴ ποδοῦ, ἀλλὰ σὺ τοτοῖς πλέον δέ τε 15
 γυμνὸν· πλεῖνε εἰς τοιαύτας λαμβανόμενος μορφαῖς, οἷας Δημό-
 » κρίτες τοιούτηται τῷ αἵτοισι. ἀλλὰ διὸ τούτων μὴν πέρι, σκε-
 πτέον. οὐδὲ τοιούτης ἀρχῆς ἐλέγεται, πιθατέον θνατοῦ λαμβανόντος, καὶ σὺ
 τῇ φύσει, καὶ σὺ τῇ διούμποδησθίᾳ· καὶ διὸ εἴνεκαί τοι, καὶ τὸ εἰς δέ
 βέληνον ὄρμῆς. αὕτη γέδε προχὴ τὸ σύμποδησθεωείας, σὺ θνατοῦ 20
 τὰ οὐρανά, καὶ πῶς ἐγένετο τοφέτας ἄλληλα.

Τοῦτον βιβλίον, Αὐτορόνικος λέπει Ερμιταῖς αὐγοῦσιν. ἀδέγδη μνεῖν αὐτὸν δύναεται πεποίησ-
 ται, εἰ τῇ αὐτογραφῇ τῷ Θεοφράστῃ βιβλίῳ. Νικόλαος δὲ σὺν τῇ Σιωνίᾳ
 τῷ Αἴσιοτέλειος μετέπειτα φυσικός, μετημονεύς αὐτόν, λέγεται εἶναι
 Θεοφράστου. εἰσὶ δέ τοι αἴται τοφέται πρήστες θνατοῦ
 οἰλίζοις δὲ λησταῖς.

ANNO-

ANNOTATIO EORVM IN QVIBVS

ceteræ Metaphysicorum editiones a nostra discrepant. His intermixta coniecuræ, partim ex interpretum versione, partim aliunde sumptæ: Opera & studio Frid. Sylburgij.

P. 2, v. 19, Camotiana editio cōtructorum nominū more habet Σωκράτη: vt infra, 7, 16, 19. ferre tamen & Σωκράτη possumus, vt paulo ante, v. 10, Σωκράτη, more nominum parifyllaborum.

P. 3, v. 2, Isingriniana barytonos habet χαροπίχνων, sed Cam. & nostra scriptura magis quadrat ad grammaticorum regulam: sicut etiam genitius simplex περιχών paulo post, v. 16. V. 24, locus ad quem nos remittit, est Ethic. Nicom. lib. 6, cap. 3, in ipso statim principio.

P. 4, v. 6, Cam. ante τοις μιας inse-
rit fœmin. articulum i. quæ articuli
vsurpatio et si videtur hic paulo infor-
lentior, nō caret tamen exemplo: vt
apud Gregor. ὁ πέ, @ πότε; Demosth.
ἢ τοις μετίσθε; V. 26, Bessarion non
τοις μετίσθε legit, sed τοις μετίσθε. sic e-
cīm verit, certiores iis sunt quæ ex ad-
ditione dicuntur.

P. 5, v. 5, Isingr. hic & alibi passim circūflexe scribit τάλα. mihi Camotium sequi libuit: vt syncope sit potius quam crasis. Seq. v. II. & Cam. habent αρχαντά. ego αρχαντά re-
posui, non sententiæ modo ductum
secutus, sed etiā Bessarionis versio-
nem, principalissima autem scientia-
rum, & principalior subministrante.
Infra repetitur idem loquēdi genus,
35, 5. V. 9, præpos. διὰ agnoscere
videtur hæc Bessarionis versio, in ea-
dem scientiam cadit. malim ego τοις:

vt Alex. Aphrod. in li. An virtus suff.
ad beat. εἰ τὸ ἄκλητον πάθει τοῦτο τὴν ἀ-
ρετὴν: p. 254, v. 20. V. 26, I. pro μό-
νι habet μόνον.

P. 6, v. 9, Bessarion pro αὐτῇ legisse
videtur αὖτις. locum totum sic vertit,
nam & illa quam maxime Deus ha-
beat, diuina scientiarum est, & si qua
est que diuinorum sit, hac autem sola
virtus, consecuta est. Seq. v. Cam.
pro πάθει habet τοῦ αἵπατον: vt Deus
intelligatur etiam causarum principi-
um. nostram & Isingrinianam le-
ctionem secutus est Bessarion, vt do-
cet hæc eius versio, Deus etenim tum
causa omnibus esse videtur, tum quad-
dam principium. V. 15, Isingr. o-
mittit aduerb. μάτω: sed agnoscit Bes-
sarionis versio, qui nondum speculati
sunt causam. Idem Bes. v. 19, οὐ πο-
πλευτῆσαι accipit pro ξποπλέσαι, consu-
mare.

P. 7, v. 4, locus ad quæ nos remit-
tit, est Phys. auscult. lib. 2, cap. 3. V.
13, μὲν referenda magis ad participiū
τανακέντησις, quam ad nomēσις, hoc
sensu, substantia permanente qui-
dem, sed passionib. mutata.

P. 8, v. 2, οὐ βέσαι hic dicit quam alij
χρήσατ, etatem, seculum. V. 4, allu-
dit ad illud Homeril. ξ, Οὐκανόν τι
θεῖται οὐδεν. Ειπείχε τιθει. In seq. au-
tē respicit ad istud Odyss. ε, Καὶ τὸ κα-
τέβομεν Σπυρὸς ὑδωρ, οἵτε μέγιστος Ὁρκος
θείστης περι μακάριας θεοῖς. & ad
hoc ll. β, de Titaresio amne, Ὁρκον γε.

δίγνη Σπυρὸς ὑδατες δὲν Λπρρών. V. 10, cum τεσπιον ὑδατες, subaudi & αέρα
πνοι. vt Bessario etiā vertit, εἰς Διο-
genes aerem priorem aqua, s. statuit.

P. 9, v. 11, vt hic ei & αέρα coniunguntur, ita & infra, 33, 13. V. 21, indicatiue legendum esse καλῶς ἔχει, non infinitiue καλῶς ἔχει, vt habent Isingr. & Cam. editio, docet etiā Bessarionis versio, nec rursus casui εἰς for-
tuna tantam attribuere rem, probe se
babet.

P. 10, v. 4, Cam. τεσπιον pro τεσφι-
σον: contra metri legē. Versus autem Hesiodi qui sequitur, in Theogonia
est ordine 116: sed ibi pro παιτων
in vulgatis ed. legitur ηπι. Similiter
qui mox tertius citatur, in iisdem e-
ditionibus sic extat, Ἡσιόδος, δικαίωσις,
εἰς αἴθανά τοις θεοῖς. Est autē ab Ari-
stotele hic omissa Tartari mētio, quē
tertio loco natum singit idem poe-
ta. nam post Telluris epitheton ab
Aristotele breuitatis causa præteri-
tum, παιτων εδος αὐτολέεις αὐτοις Αγανάτων,
οἱ ἔχοις κάρη νησίντος Ονύμου: post
hoc inquā Telluris epitheton sequi-
tur apud poetā, Τάρταρος τὸ περίπτητα μω-
χῶ Χεονός εὐρυσθεῖς: & post hunc de-
mum Tartarum subiungitur ortus
Amoris. V. 28, Cam. neutro gene-
re αὐτοῦ. sed αὐτοῦ agnoscit Bessarionis
versio, tunc eum attrahit.

P. 11, v. 25, pro διεγηγῆ scribitur in-
fra διεγηγῆ per 1: 134, 27. de qua scri-
pturæ diuersitate monui etiā in lib.
De gen. & corrupt. pag. 5, v. 16 (vbi
etiā hoc scholion ex Isingr. ed. mar-
gine adieci, ρυσιος, βοπή, διεγηγή, λέξεις
εἰς Δωεικά, αἵρετη Δημοκρίτες ρυσιον
μὲν καλεῖν ποζημα, βοπιαὶ τὸ πλεύσιον, διεγη-

γηγῆ τὸ πλεύσιον. quod scholion partim
ex hoc loco, partim ex eo qui infra
extat 134, 26, defumptum esse pu-
to. sed perperam ibi λέξιν scriptū pro
πλεύσιον: & pro Δωεικά legēdum forsan
Ιωνικά, quia Democritus non Dori-
ca sed Ionica dialecto visus est in suis
scriptionibus; vt arguunt eius fra-
gmēta ab Hérico Stephano in Poesi
philosophica diligēter hinc inde cō-
gesta) Sed verior esse scriptura vide-
tur διεγηγῆ, per n: quippe quā alpha-
betica series apud Suid. confirmat;
quāquam sine expositione. V. 28, in præcedentibus nil refert siue ma-
iusculo siue minusculo charactere
notentur α & ν. hoc vltimo autē ver-
su nisi ζ & Ν grandiusculo scriban-
tur charactere, philosophi verba nō
satis intelliguntur. nam ita sunt af-
fines harum literarū figuræ, vt si in
latus inclinentur, altera alterius vicē
præstet. ideoque positura tantū dif-
ferunt. Id ab interprete quoque ani-
maduersum, a Cam. & Isingr. ed.
fuerat neglectum.

P. 12, v. 1, pro αἴθησιν infra legitur
αἴθησιν, pag. 16, v. 5: quorum vtrunq;
per grammaticorū regulas excusari
potest. sed vfitatus est αἴθησιν. V.
15, vitiosa est hic in vtraq; editione
transpositio. vera lectio hæc esse vi-
detur, οὐδὲν δοιά παιτων οὐδὲ
λαβον, οὐ πολλον σεανόν αρμονιαν οὐδὲ
ελθον. οὐδὲν εἰχονόμολοσύμενα δικτιώσαι,
εἰ ποιει δριθμοῖς οὐ ποιει αρμονίας, τεσφι-
σον πολλη καὶ μέρη, καὶ τοὺς πλεύσια
διεγηγησιν, ταῦτα σωτήρες εὑρίσκονται.
Ita sane legit Bessario, vt arguit eius
versio; entium quoque cunctorum te-
lementa esse putarunt, totumque ce-
lum

tum harmoniam & numerum esse: & illa quidē que de numeris & harmoniis consentanea passionib. & partib. cali, ac uniuersi dispositioni monstrare poterant, colligentes applicabant.

P. 13, v. 5, rectius οὐσιχέα, ab adiectiuo, οὐσιχειον, ut Bessario quoq; verit, inter se coordinata principia. sic certe infra est, 52, 9, & alibi.

P. 14, v. 5, & 6, valde perplexa hic erat I singr. cod. distinctio. nostra cū hac Bessarionis versione consentit: Xenophanes autem, quanquam prior istis, vnum posuerat: (nam Parmenides eius auator fuisse dicitur) nihil tamen clarum dixit.

P. 15, v. 18, I. & Cam. gemino & habent Κεράνηα. sed visitatus scribitur a simplici, vt non infratantū, 63, 22, verū etiā apud Platonē. Quin & hoc sciendum, gemino a scribi Κεράνηος, at simplici Κρατύλος, mutato accentu.

P. 16, v. 3, Cam. μετέβαλε: quod melius quadrat ad ω̄θην v. 10. sed retineri tamen & μετέβαλε potest, vt ἔλεγε, v. 14. V. 8, de ἀφείσει supra dictum, ad 12, 1.

P. 17, v. 3, pro δυον supra bis habuimus δύειν: 10, 20: 14, 27: quorum hoc Atticum esse dicitur; δυον vero communis est lingua. V. 15, Cam. pro ὄκειναι habet ὄκείνως. Bessarionis versio agnoscit genitiū ὄκειναι: obscure quidem, illa tamen aliquatenus vix sunt attingere. V. 21, pro ὄκειναι rectius opinor scribemus ἐφημέραι, vt supra 10, 20, δύειν αἴται εἰ φήσατε. paulo post, v. 23, vtitur simplifici, τάχις & αἴται εἰ φήσατε.

P. 18, v. 8, Cam. legit οἰστάνως, o-

missa coniunctione intermedia.

P. 19, v. 2, Cam. pro γῆ habet γῆ, dandi casu: I singr. margo πὴγῆ. quod quid sibi velit, non video. Bessarionis versio nec nominatiuum γῆ, nec datiuum γῆ agnoscit: id enim apparet repositum maxime omnium elementale, ex quo primo, coniunctione fiunt. nec sequentia terrae mentionem hic ferunt. Præterea notanda hic duorum superlatiuorum coniunctio, πλέον σοιχώδεσι, pro πλέον σοιχώδεσι. V. 15, nescio an aptius hic sit συμπημένον quā συμπημένον. Bessario verit digestum. V. 6, Cam. & I. diuide scribunt δηλονόπ: & contra multis in locis coniuncte δηλονόπ, vbi potius diuide legēdum δηλονόπ. quod semel monuisse sufficiat. hic vero aptius esse aduerbiū δηλονόπ, ostendit etiam Bessarionis interpretatio, scilicet propter partium magnitudinem. V. 23, Cam. omittit relatiuum ὁ: sine quo non video qui constare possit sententia.

P. 21, v. 25, ἀδίναι, iniuria, agnoscit etiam Bessarionis versio.

P. 22, v. 7, ἐπέμψας agnoscit idem Bessario, dum verit attulerunt. aliqui suspicari aliquis posset legēdum esse ἐπέμψας. V. 17, non per omnia hic cōsentient vulgatae editiones & Bessarionis versio. prius enim membrum, secundum vero vnum in multis, & negationū, satis ad Græca quadrat: at sequentia diuersam Græci textus lectionem spectarunt, at secundum quod intelligitur quippiam eo corrupto, etiam corruptibilium: siquidem quidquam est horum phantasma. vt legisse videatur, καὶ τὸ τοῦτο φα-

πέρος, Εἰ τὸ φθεγμὸν φάσι ποιεῖν τὸν τοῦ διατομῆς. Ita sane est infra, 218, 12.

P. 23, v. 7, Cam. pro datiuo τῷ, nominandi casu legit ἐστι. a qua scriptura non dissentit Bessarionis versio, *an quidquam erit dicere esse aliquid praeter hunc unum in multis?* V. 13, Cam. post μηδεπιας inserit cōiunctionem δὲ: quæ tamen hic parum est necessaria. V. 17 & 18, admodum perplexa erat in lisingr. ed. distinctio. & εἰναι primo periodi membro in primum parenthesēos membrū translatā, sensum obsecrabat. cuius ego transpositione, mutata etiam distinctione, planiorē sensum reddidi. nec aliter legisse Bessarionem, satis declarat versio: *at nec ad scientiā aliorum quidquam prosunt; (nec enim horum illae substātia sunt: in his etenim essent) nec ad esse; cum non insint participātibus.* V. 27, Cam. omissa prāpos. εἰναι legit simpliciter βλέπων.

P. 24, v. 4, αὐτὸν διαφωνεις diuise hic scriptum in ceteris etiā editionibus: itidemque paulo infra, v. 22. & scripturæ huic manifeste patrocinatur quod infra est, 37, 9, αὐτὸν γὰρ αὐθεωνίον θέτει, Εἰ αὐτὸν οὐτούς, Εἰ νόοντας. Sunt tamen qui coniuncte scribere ista malint, ut Ethic. Nicom. 6, 12. atq; adeo sic αὐτοὺς αὐτοὺς quoque habemus infra, 12, 2, 7: & αὐτοὺς αὐτοὺς atque αὐτούς 131, 4. Bessario vertit *idealis homo.* V. 22, Cam. posita post τὸν τομὴν diastole, verbum εἰσαι cum sequentibus cōiungit. Bessario distinctionem nostrā retinet, sed in præced. inuerso ord. legit @ αὐτὸν διαφωνεις: vt indicat huius loci versio, ut, si Callias proportionē est in numeris ignis,

terre, aquæ, & aeris, & ipse homo aliorum aliorum subiectorum erit: & idea numerus, ac etiam ipse idealis homo, sine aliquis numerus sit, sine non, erit tamen proportio in numeris aliquorum, & non numerus.

P. 25, v. 23, Cam. ἐκ θυρῶν, sine interrogatione. Bessario ut nos, item puncta ex quo insint?

P. 26, v. 14, καὶ θυρῶν passiu signif. pro καὶ θυρῶν, obseruauit aliquoties etiam in Physicis, & infra iterum.

P. 27, v. 4, Cam. post εἰναι inserit coniunctionem δὲ: parum utique; necessariam. V. 20, si datiuo calu malis φαντασίαι, non equidem repugnabo. V. 24, Cam. pro ὅποια legit ὅποια: Bessario autem non modo ὅποια, sed etiam mox ἔκαστον pro ἔκαστον: ut arguit versio: *at vero similiter necesse est etiam carnis ceterorumq; singulorum esse rationem, aut nihil esse.*

P. 28, v. 2, nescio an rectius transpositis compositionis partib. legerimus διεπιλογειν. Bessario sane verit, rursum repetamus. V. 5, Bessario hunc secundum Metaphysicorum librum facit. V. 10 & 11, Cam. pro verbo μεταβολής habet participium μεταβολής: minus conuenienter. Bessario vertit, & singuli quidem nihil aut parum ei addunt. V. 28, Cam. ὅποια διεπιλογειν, sed διagnoscit etiam Bessarionis versio.

P. 29, v. 23, Cam. sic, εἰ γὰρ εἰπεῖν μας δίοι πάντα τελώναις, πάντας εἰπεῖν. Eodem modo legit Bessario, nisi quod retinet nominativū αὐτον. nam ita vertit, *si enim dicere nos oportuerit quid trium causa est, primū dicemus.*

P. 30, v. 3, quidam pro μεταβολής dis-

iuncti-

iunctiue leguntur, ut vel vt Bessario retinet quidem negatiuam, sed ante primam disiunctiuanam ex partibus, inserit etiam ut declarat haec loci versio: *Dupliciter enim hoc ex hoc fit, non ut hoc post hoc dicitur; ut ex Isthmiis ludis Olympiaci; sed ut aut ex pueris mutato vir, aut ut ex aqua aer.*

P.31,v.4,Cam.pro relatio n habet disiunctiu m nobiscum facit Bessario,qua secundum divisiones quidem non stat.

P. 32, v. 2, Bessario hunc tertium
Metaphysicorum librum facit: atq;
ita deinceps progrediens, quatuor-
decim Metaphysicos libros efficit.
quod semel hic monuisse satis sit.
V. 4, Cam. pro ἐπαλεύτηρι habet αἴπαλεύτηρι:
parum apte. Bessario nobiscū vertit
per currere.

P. 33, v. 26 &c 27, nota hic Zeugma, οἱ Πυθαγόρειοι @ Πλάτων ἐλέγειν, cuius alibi quoq; consimilia leguntur exempla: ut 34, 22.

P. 34, v. 18, Isingr. habet *au' r̄ d̄xa-*
ḡov. tu si *au'nax̄a ḡov* cum Cam. nolis,
legere poteris *au'n̄ d̄xa ḡov.* qua de re
supra quoque, ad 24, 4. Bellario ver-
tit, *quidquam per se bonum.*

P.35,v.7,Cam.pro *nūtaw* legit *nūtaw*
nūtaw:Bessatio autem non modo *nūtaw* legit singulariter, sed etiam mox pro articulo *s*, aduerbialiter *n*. nam post ista, *huius enim causa cetera*: statim subiungit, *quatenus vero primarum causarum*, *& eius quod maxime scibile, definita est esse, ipsa utiq. substantie fuerit*. Initio quoque huius periodi ut Camotius, sic etiā Bessario legit *nūtaw*: nec sine ista lectione consistere potest posterior *n*. alioqui

P. 36, v. 1, utrumque exemplar infinite habet *ad ipsam* nostram scripturam secutus est etiam Bessario, & adhac quo modo eorum scientia erit. V. 10, Cam. omittit commationem istud *ad ipsam* at non item Bessario. V. 19 & 20, perplexa hic est exemplarium distinctionis: & Cam. præterea omittit posterius *enarrationem*: Isingriniana vero cum articulo scribit & dicens: cum rectius sine articulo legi *enarrationem* dicens, satis declarant sequentia, v. 26 & 27. Bessario sic vertit, *circa enim quod, est unius;* & ex quibus, unius; siue eiusdem, siue alterius.

P. 37, v. 18, vtrumq; exemplar en-
clitice habet *καὶ τι πῶς*, sed interro-
gatiue scribendum esse, arguit etiam
postremus huius paginæ versus. atq;
ita & Bessario, *at quomodo credēdūm*
est talibus?

P. 38, v. 19, Cam. pro $\ddot{\alpha}\pi\pi$ habet
 $\ddot{\alpha}\pi\pi$. Besfario non tantum $\ddot{\alpha}\pi\pi$, sed
etiam $\mathcal{C}\omega\pi$, p $\mathcal{C}\omega\pi$, sic. n. vertit, eadē. n.
que predicta sunt, absurdā sequentur.

P.39,v.1, nota hic in priori membro plurale verbum οὐκέται, &c in sequenti singulare οὐκέται. quæ strucitura zeugma syllepit mixtum habet. Zeugmatis per se usurpati exempla fuerunt supra, 33, 27: & 34, 22. Mixti autem generis exemplum repetitum infra, 49, 22, εξ 8 ταῦτα ἡρμηνεῖται, εἰ δὲ λέγονται. Sic 166, 6. V. 15, Cam. omittit articulū ὃ ante οὐκέται. V. 26, Bessario post τὸ γένος addit ἐπι, aut genus esse absq; suis speciebus.

P.40,v.4, malum καὶ εἴ τις, interposta εἰ: vt supra, 39, 10: & infra, 65, 20. Sic certe Bessario, & maxime si quis primum genus principium ponat. V. 18, Cam. Τέλος pro Τέλω. Bessarionis versio magis ad nostrā & Isingr. lectionem accedit, quomodo oporteat ista existimare principia. V. 21, Cam. finita post αὐτὸν periodo, & posita post ἐπι hypodialetole, pro διὰ τὸ legit σημ. τι. quomodo & Bessario vertit, tale quid autem esse prater singulare, cur quispiam opinaretur, nisi quonia universaliter & de omnibus pradicatur? V. 26, Cam. ante λόγος præponit articulum ὃ.

P.41,v.5, I. ante εἴδεις, & distinguit, non post. nostrā & Cam. distinctionem habet & Bessarionis versio, utrum si species est, prater omnia esse aliquid oporteat. V. 18, Bessario videtur legisse, Οὐ τῶν θεοίς, οὐτον οὐκέται, Εἰ Τέλος. sic enim vertit, multo magis rationabile est, ipsam substantiam esse, cum illa existat, ut hoc sit. V. 26, Cam. legit τὸ τέλος εἰκάσον. vt Bessario quoq; vertit, simul autem quomodo materia unumquodg; horū est.

P.42,v.16, post γένερα reperen-

dum τὰς αρχὰς, vel extrinsecus subaudiendum τὰ ὄντα. ellipsis habet etiam Bessarionis versio, cū enim principia deos facerent, & ex diis fuisse dicerent, quæcunq; nō gustarunt neclar & ambrosiam, mortalia dicunt fuisse. V. 29, Bessario reciproce legit αὐτός: quem quis maxime sibi ipsi putauerit consona dicere.

P.43,v.3, primus Empedoclis versus paulo aliter legitur in lib. De mundo, 20, 5. Sic enim ibi, εἰς τὸ (l. 96) καὶ τὸ φυσικὸν Εμπεδοκλεῖ, Παιώνος τὸ τῶν οὐτον οὐτον οὐτον. Ibidem Isingr. ed. sequenti v. legit εἰλάσσει, tempore præterito perfecto. V. 5, Καὶ πιστόν προκατέπιστον. V. 13, Cam. legit δῆθον δέ: parum congruenter. nostram & Isingr. lectionem secuta est Bessarionis versio, sed unde sermo digressus est, hoc manifestum est. Si quis δὲ pro δέ malis, tuo fruatur iudicio. V. 17, quidam scribunt εἰρέθην, ad vitandum aspirationum concursum. sed nostra scriptura planiorem efficit sententiam, & cum alia ei similia reperiuntur exemplatum ista, Θεοφήναι, φθερθίναι, εὐθεωθίναι, πληθίναι, καθερθίναι, ληθίναι. V. 19, πλατυς ὄρκος nominat hic fortasse quē Latini quoque poetæ spatiolum orcum. Bessario vertit, amplum præstissimurandum.

P.44,v.14, Cam. ὄντα pro τὸ οὐ. at non item Bessarionis versio. Seq. v. eadem versio cum vulgata lectione consentit, tanquam in magis cognitum reducens. V. 20, Isingr. neutro gen. οὐτοφ: vt fetatur ad præcedens, nō ad sequens vocabulum. V. 21, Cam. omittit articulū τὸ οὐτοφ. V. 23, Bessa-

Bessario pro $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ legit $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha\tau\alpha$, vt
mox sequitur $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha\tau\alpha$. sic enim locum
verit, *Quod si non est aliquid ipsum*
ens, & ipsum unum, multo minus quid-
quam aliorum sit prater ea qua singu-
laria dicuntur. V. 26 & 27, Cam.
coniuncte scribit $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ & $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$: at
non item v. 23. de vtraque scriptura
dictum supra, ad 24, 4. Sic

P. 45, v. 1, coiuncte scribit eadem
Cam. ed. $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ & $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. itidemque
paulo post v. 5. V. 7, interrogatiuum
 $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ agnoscit etiam Bessarionis ver-
sio. sed mox posita pro interrogati-
onis signo hypodiabole, δ vertisse
videtur in $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. sic enim locum ver-
tit: *ex quo enim & prater ipsum unum,*
erit aliud unum, necesse profecto est
nihil esse. V. 14, quidam diuise ma-
lunt $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. quod alibi dicit $\tau\delta\tau\alpha\tau\alpha$. V. 15, Bessario legit $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ pro $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$: & mox
omittit negatiuum $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. sic enim vertit
locum, *sed cum ipse moleste speculetur,*
ac contingat aliquid indubitate esse,
sic ad illum habetur aliqua responso.
Idem v. 17, post $\mu\epsilon\lambda\tau\alpha\mu$ addit $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$: *hui-*
us modinamq; additum, non maius sed
plus efficit.

P. 46, v. 21, Cam. $\mu\mu\tau\alpha\tau\alpha\tau\alpha$. $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$.
quod nihil refert ad sententiam.

P. 47, v. 1, Bessario alium hic secu-
tus est ordinem; hunc scilicet: $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$
 $\mu\mu\mu\tau\alpha\tau\alpha\tau\alpha\tau\alpha\tau\alpha$, $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha\tau\alpha\tau\alpha$ C. $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$
namita locum verit, *Videtur enim*
substantia, cum ante non sit, nunc
sit; aut cum ante sit, postea non, hac
pati, fieri scilicet atq; corrupti. V. 7,
nota in priori membro $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$: in
posteriori $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$: unanimi exéplari
consensu. V. 9, Bessario, $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$
 $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$: *neq; hoc enim contingit gene-*

rari. V. 22, Cam. cum apostropho,
 $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. V. 24, vtraque editio ha-
bet $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. Verum $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ non alij tan-
tum malunt, sed agnoscit etiam Bessa-
rionis versio, nec entium principia nu-
mero aliquot, sed specie erunt. V. 26,
Cam. pro $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ habet $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. quod
probat etiam Bessarionis versio, *quod*
specierum unaque substantia sit.
V. 28, Bessario omisso $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ legit, $\mu\mu$
 $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$: & post hoc ipsum
commation distinguit. sic enim ver-
tit: *at vero si ponemus species esse, &*
principia unum numero, non specie esse
diximus; que impossibilia necesse est
accidere.

P. 48, v. 3, Cam. $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha\tau\alpha\tau\alpha$. $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$.
 $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ agnoscit etiam Bessarionis versio,
potentia namq; prior illa causa est.

P. 49, v. 10, idem hic locus tracta-
tur 2 Top. cap. 2. In Magnis etiam
moralibus $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ varia signif. dici tra-
dit, 66, 17: & in Eudem. 188, 18. nec
nō infrain hoc ipso Metaphys. ope-
re 177, 1. V. 14, Cam. omittit com-
mation istud, $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. at non itē Bes-
sarionis versio. V. 28, Top. 4, c. 1, di-
cit hoc $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$.

P. 50, v. 1, Bessario videtur parti-
culam δ vertisse in $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$, vel saltem redi-
tive accepisse: *nihil quidem refert:*
V. 6, ambo exemplaria habent $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$.
nostrum $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ agnoscit Bes-
sarionis versio, *quare manifestum est*
quod additio in his idem significat. V.
8, $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$ coniuncte scriptum in vtroq;
exemplari. Bessario verit, *similiter*
& ipsum ens. V. 11, Cam. ante $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$
omittit coniunctionem & articulū $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$: minus belle. V. 22, Cam.
omittit cōma istud, $\tau\alpha\mu\eta\tau\alpha$. at Bes-

sarionis versio non modo commai-
stud agnoscit, sed etiam sequentem
disiunctiuam: cuius est negatio aut
priuatio, sive que simpliciter dicitur.
alioqui suspicari aliquis posset pro ea
disiunctua substituendum esse arti-
culum. V. 23, Isingr. $\tau\alpha\gamma\eta\tau\alpha$ τοι,
dandi casu. sed nostram & Cam. lec-
tionem tuetur Bessarionis versio,
præter illud quod in negatione. V. 28,
pro $\kappa\epsilon\tau'$ $\omega\tau\alpha$ putarit aliquis legendū
 $\kappa\epsilon\tau'$ $\omega\tau\alpha$, ut seq. pag. v. 18 & 24. Bef-
sario legisse videtur $\kappa\epsilon\tau'$ $\omega\tau\alpha$: que ant
secundum eadem dicuntur, aut secun-
dum pluralitatem.

P. 51, v. 18, sunt qui pro $\tau\omega\tau\alpha$ ma-
lant $\tau\omega\tau\alpha$. sed $\tau\omega\tau\alpha$ tuetur etiā Bef-
sarionis versio, ha per se passiones sunt.
V. 22 & 23, Cam. $\omega\tau\alpha\beta\epsilon\tau\alpha$, synencliticē:
quod vix notari meretur.

P. 52, v. 3, Cam. quoq; distinctio-
nem nostrā habet. Bessario vero &
ante & post $\delta\lambda\alpha\tau\alpha\tau\alpha$ distinguit.

P. 53, v. 12, pro ei paulo aptius le-
ges n. vel, $\epsilon\pi\eta\delta\eta\eta$, $\epsilon\pi\eta\mu\eta$. Bessario
certe vertit, sive quatenus vera, sive
non.

P. 54, v. 3, $\epsilon\chi\eta\tau\alpha$ non infinitum ver-
bum respicit, sed substantiuum ante-
cedens. Bessario satis clare vertit,
quod autem cognoscere illū necesse est,
qui aliquid cognoscat, necesse est ut ve-
niat habens illud. V. 13, Is. & Cam.
distinguunt post ei $\delta\epsilon\mu\eta$: que distin-
ctio si retineatur, nec in sequentib.
adhibeat parenthesēs notā, val-
de perplexa est sententia. Mihi Bef-
sarionem sequi libuit. V. 23, Is. &
Cam. $\delta\pi\delta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$: cum v in præ-
senti infinitiuo breuis sit characteristi-
stica, ut α, ϵ, θ .

P. 55, v. 15, vel post $\epsilon\pi\eta$ interpu-
gendum est: vel tollenda $\delta\phi$: vt Bef-
sario vertit, item si homo idem signifi-
cat. V. 20, Bessarionis versio sine
distinctione legit $\tau\omega\tau\alpha\tau\alpha$ $\delta\pi\eta\omega\omega$, ani-
mal bipes. V. 28, idem Bessario pro
 $\epsilon\pi\eta$ legit $\delta\pi\eta$, & seq. v. $\sigma\mu\epsilon\eta\eta\eta$: no po-
test igitur homini esse, significare id
quod no esse homini. Camotiana quo-
que editio aliqua eius lectionis ha-
bet vestigia, infinituum scilicet $\sigma\mu\epsilon\eta\eta\eta$,
sublata distinctione præde-
dente.

P. 56, v. 14, Bessario enclitice legit
 $\epsilon\pi\eta$: & mox $\pi\eta\delta\pi\omega\pi\pi\pi$, vel $\delta\pi\eta\delta\pi\omega\pi\pi\pi$. sic enim vertit, necesse igitur,
si quid est verū dicere quod homo sit,
animale esse bipes. V. 23, Isingr. pro
 $\phi\eta\pi$ habet $\phi\eta\pi$, naturā. sed $\phi\eta\pi$ præ-
ter Cam. agnoscit etiam Bessarionis
versio, si autem album aliquis dicat
unum & idem significare. V. 26, Is-
ingr. legit $\omega\tau\alpha\pi\pi\pi\pi$, passiuē: & mox
in margine, $\kappa\epsilon\tau'$ $\tau\alpha\pi\pi\pi\pi\pi$, pro $\epsilon\pi\tau\alpha$
 $\omega\tau\alpha$. Bessario vulgatā lectionem se-
cutus vertit, si vero simpliciter inter-
rogante addat etiam negationes.

P. 57, v. 7, Bessario vertit, nisi cetera
quaq; quecunq; accidentū, quecunq;
homo est aut non est, respondeat.
vt legisse videatur, $\epsilon\pi\eta\kappa\eta\tau\alpha\omega\pi\pi\pi$
 $\pi\pi\pi\pi\pi\pi\pi$. Sed quid si reterēto geru-
diuo $\omega\tau\alpha\pi\pi\pi\pi$, pro ei & reponas
 $\pi\pi\pi\pi\pi\pi$, veletiam; sublata negatiua $\mu\eta$?
V. 22, Isingr. post $\sigma\mu\epsilon\eta\eta\eta\eta\eta$ habet
distinctionem cōmaticam, & mox
periodicam post $\pi\pi\pi\pi\pi\pi\pi$. Ego Bef-
sarionem se qui malui: si autem acci-
dens semper de aliquo subiecto signifi-
cat prædicationem, necesse est in infi-
nitum progredi.

P. 58,

P. 58, v. 7, existimaret forsan aliquis legendum, πομείενειχ' τὸ συμβε-
νός, ut mox v. seq. Sed vulgatā lec-
tionem fecutus est etiam Bessario,
non accidenti accidit accidentis. V. 18,
infinitū δύως non agnoscit Bef-
sarionis versio, & putates de ente tra-
tare, de non ente dicunt.

P. 60, v. 13, Cam. omittit disiuncti-
um ἢ ante εἰ φάεγγα: minus belle.

P. 61, v. 1, Cam. οὐ οὐγίας: quod idē
est. Eadem seq. v. legit, εἰ τὸ μοίως, o-
missa negativa μή at non item Bef-
sario, dum vertit, *si itaq. non similiter.*
V. 21, Η pleonastica est in hac quoq;
redditione.

P. 62, v. 1, Bessario legisse videtur,
περὶ τὸν τετράτον. vertit enim, *ad illos*
itaq. V. 23, pro οὐαγέται inuenies
simplex αἴτηται lib. 3 De anima, 53,
17. V. 24, pro οὐν̄ metri lex requiri-
rit δῶν̄ δι. aut a fronte omissum est
aliquid. pro μετρίῳ autem sit ne le-
gēdūm μετίσαι aut εἰκάσαι, an aliquid
aliud, affirmare non ausim. Hen-
ricus Stephanus in Poesi philosophica
hunc locum Empedoclis præter-
misit. V. 26, apud Theophrastum
(vt docet eadē Stephani poesis phi-
losophica, p. 46) primus Parmenidis
versus sic legitur, ὡς γένεσις καὶ κράσις
μηλέων πολυπλάκατων: non inconcinne.
V. 27, Il. & Cam. habent παρίστ. sed
nostram & Stephaneam lectionem
probat lex metrica. Quam recte ve-
ro ista tradiderint veteres philo-
sophi, adnotat Hieron. Mercurialis Va-
riatum lectionum lib. 2, cap. 12.

P. 63, v. 4, οὐ agnoscit etiam Bef-
sarionis versio, quippe qui faciat. a-
lioqui nō minus aptū esset οὐ. V. 5,

I singr. diuise, δῆθοφορία. ego Cam.
sequi malui: atque adeo sic est etiam
lib. 1 De anima, pag. 6, v. 8. Hartung
capite ultimo prime decuria ad-
notat, hunc locū in vulgatis Homeri
editionib. nusquam legi. V. 12, qui-
dam scribunt πεπίμετα: quod magis
est poeticum. V. 21, I singr. οὐ pro
οὐα: contra structurā legem. V. 26,
ambo exemplaria habent οὐ πεπίδη-
λη: sed οὐ agnoscit etiam Bessarionis
versio, *cum mutatur.*

P. 64, v. 1, η agnoscit eadem Bef-
sarionis versio, & hoc non esse in infi-
nitum. aptius tamen videtur ιέται, vt
supra, 57, 23: & manifestius adhuc
54, 26. V. 7, Cam. sine articulo, δῆθ
ελαθήσαν. V. 25, Il. margo pro eis τὸ
ωδεῖον ponit εἰ τὸ Αριόπατον: forsan ē
Bessarionis versione, in qua legitur,
ad Ariopagum vadit. sed ωδεῖον quo-
que retineri posse, docent tum alia
aliorum scriptorum loca, tum proli-
xa Odei Atheniensis mentio apud
Paulan. 7, 37: 13, 11: 226, 31. Adhac
visitatus est diuīsum Αριόπατον, quā
compositum Αριόπατον.

P. 65, v. 7, Bessario videtur pro οὐ
legisse πη, & transposuisse sequen-
tia commata. sic enim vertit: *sed non*
ipsum dulce, cū quale est, sit, unquam
mutatum est.

P. 66, v. 14, Cam. δυοῖν pro δυῖν:
quod posterius quidā apud Atticos
in sc̄eminino genere usurpati existi-
mant. Ibidem ambo exemplaria ha-
bent πεπίδηλη. sed nostra lec-
tioni patrōinatur & sententia ipsa, &
Bessarionis versio, *non eadem utrig-*
visui. V. 17, exdē editiones habent
εἰ τὸ άριό. sed παρηγνοῦ agnoscit eadē Bef-

farionis versio, nec eidem semper eadem. V.19, idem Bess. pro *υπάξι* videtur legisse *υπάξι*, dum verit, in digitorum variatione. V.23, Cam. *ανταντονήσει*. at datiuū *πωτῷ* agnoscit eadem versio, sed huic verum.

P.67, v.3, plurale *ātq̄ ex agnoscit*
Bessarionis versio , *infinita specie*
quod opinatur erit. V. 23 & 24, cō-
fentit hic quoque Bell.versio cū vul-
gata lectione, *quod si est medium, et*
iam sic aliqua erit in album nō ex non
albo generatio.

P.68,v.8,Iſ. & Cam.interrogati-
ue n̄c.sed infinitum n̄c agnoscit Bef-
farionis versio, substantia namq; eius
est alia quadam. Sic v.14 non n̄ sed
n̄ legit idem Bessario:necessarium est
aliquid eos significare.

P. 69, v. 4, Bessario finite legit *on-
us*: *accipientibus quid verum quid-
ve falsum significat.* V. 20, distinc-
tionem post *mē* non agnoscit Bes-
sationis versio: *qui enim hoc dicit, a-
liquando ipse non erat, & rursus non
erit.*

P.70,v.3, Cam. ad tis pro genera-
liori ad tis. Sic & Bessario: *a quo quis*
primum monetur. V.6, pro i[n]tegris v-
trumque exemplar habet i[n]tegra. no-
stram lectionem tuerit Bessationis
versio, ex opposito vero aliud princi-
pium est.

P.71, v. 6, Cam. @ ~~mat̄io~~: sine articulo. V.8, eadem contracte habet *ivaria*, in sequentib. tamen incontractum retinet. Infra quoq; in uno eodem capite vtrunque indifferenter usurpatum est, 113, 19, 2 3, 2 5.

P.72,v.7,lf. ei ἀγαθός. ego Cam.se-
qui malui. Bessatio vertit, nihil autem

differat, bonum id, an apparet bonum dicatur. V. 13, utrumque exemplar pro me habet & emendatio nostra Bessarionis auctoritate nititur; item ut ipsum accidens & eorum genera.

P. 73, v. 6, Isingr. singulariter *aetior*.
sed conuenientior Cam. le^{ctio}, *aetia*: vt Bess. quoq; vertit, *quorum can-
sa sunt*. V. 9, vt hic inter *τοιχεῖον* &
λέγεται omissa est cōiunctio d^e, sic et-
iam in versione Bessarionis, *Eleme-
tum dicitur*. & crebra eiusdem stru-
cturæ exempla sunt per sequētiū
capitū initia. V. 20, Is. eiō d^e *πιοῦ-
νον*, sed Bessario vt nos & Camotius,
sunt autem tales.

P. 74, v. 9, ἔτει pro ἀπωλεῖαι positū
hoc loco: vt Bessario quoque vertit,
bic enim. V. 14, frequentius gemi-
no προscribi solet ἀποθύμεις. V. 15, pro
χαλκινώ initio sequētis paginae usur-
patur χαλκῶν. possis etiā χαλκίων le-
gere, vt mox sequitur ξυλίνων. V. 24,
Ii. pro δημ habet ἄπο: qua præpositio
locum habere nequit nisi legas ἄπο
νέδει. sed δημ nīση agnoscit etiam Ste-
phani Poesis philosophica, pag. 22.
In nonnullis editionibus legitur, φύ-
σις δὲ βροτοῖς ὑραπέται ταῦτα αὐθεόποια. Præ-
cedente quoq; versu, vt metro me-
lius cōstet sius finis, legendū fortal-
se, φύσις γέρεις δέσιν ἀποτίνει. Apud Plu-
tarach. ἔκανον est pro ἀπωλεῖαι, seu ἔρ-
πων: cum hoc versu sequente, Θιάνη,
ἀδέ τις ἐλομένη θαύματο γνέθει: vel (vt
quidam cod. habent) ἐλομένη θαύματο
πλευτή. Hoc etiam obseruandū, Plu-
tarachum citare locum hunc ex pri-
mo Empedoclis Physico; & σχέμαξι
interpretari δέσισσιν. ait enim, φύσις μη
δεῖ Τι, μέντη δὲ τὸ συγχέων καὶ δέσισσιν. id
plene

plene te edocebit eadem Stephani Poësis philosophica. V. 28, Cam. οῖον τὰ μόνα αὐτῷ: omissis interme- diis. at non item Bessario: *ut anima- lia & partes eorum.*

P. 75, v. 3, Is. & Cam. post πηκτὰ ponunt hypodiaстolen: cetera coniuncte legūt. Bessario in distinctione nobiscum consentit: sed omittit. *Ε* ante τὸ εἶδος. vertit enim, *hec species & substantia.* prior disiunctua ἢ (v. 1) hīc pro *ε* videtur requirere. *η.* qua de re iudicent qui rerum philosophicarum cognitionem habēt maiorem. V. 7 & 8, si transposito ὁ legeres, τῷ ταύτῃ ὁ δεκτὴν, λέγεται φύσις, struc- tura & sententia esset planior.

P. 76, v. 21, Cam. *ρ* η habet τῶν, *si.* sed *η* agnoscit etiam Bessarionis versio, *aut isti hoc.*

P. 77, v. 2, Cam. κακομάθην pro κα- καμάθην. sed κακομάθην νό modo Bes- sarionis agnoscit versio, etiam sic ur- uasit: sed repetiteriam ipse philoso- phus in sequentibus, v. 9 & 11. V. 6, Bessario legit, μία ἡ, *η* αὐταρπες. nam vertit, *vnius vero, qui indiuisibilis.* V. 14, Cam. *αιεὶ*: more Attico. Eadē mox *εἰ*, pro *εἰ*: minus apte, vt ostendit etiā Bessarionis versio, *nullaq; parti- cula magnitudinem habens.*

P. 78, v. 2, rectius forsitan, *τὸ δηλωσ- μα τὸ πίλω ὁ* προσῆμα: vt Bessario ver- tit, *ad aliam quid erat esse rei signifi- cantem.* V. 8, Is. & Cam. χωρῆται. ego χωρῆται reposui ex versione Bessario- nis, neq; separare potest. V. 23, Cam. pro γνωστῇ habet γνωστή: quod id est.

P. 79, v. 3, inter πατήν & τετράχη ini- tio huius paginae interponitur præ- positio κατί. membrum hoc in Bessa-

rionis versione omissum est. V. 5, nota hic *τετράχη* in foeminino genere possum: cum paulo post, v. 13, di- cat διαπερτεύεται. V. 15, Bessario le- gisse videtur, τῷ τοῦ λόγου πλειον ὁ τοῦ τοῦ λόγου τοῦ λέγοντας. nā vertit, quadam autē, eo quod rationes quod quiderat esse dicentes, plures sint. V. 18, Cam. Επὶ τῷ μετωπῷ, masc. gen. V. 20, da- tiuum πλειον satis confirmant sequen- tia. in Bessarionis tamē versione est τοῦ: *hoc enim hoc esse dicere.*

P. 80, v. 12, Is. & Cam. hypodia- stolen ponūt inter διάμυτος & δισύ- μετρος. quam distinctionem esse su- perfluam ostēdit Bessarionis versio, *quod autem diameter non sit incom- mensurabilis, quoniam falsum est.*

P. 81, v. 2, Isingr. post εἰς τὸ, hy- podiaстolen; post οἰς τὸ, nullam pla- ne distinctionem ponit. ego Bessa- rionē sequi malui: qui sic vertit hunc locum: *numerus videtur quibusdane talis esse* (eo etenim peremptio nihil esse) *& omnia terminare. Item quod quid erat esse, cuius ratio definitio est: & hoc uniuscuiusque substantia dicitur.* Ex qua versione etiam hoc discis, accu- latuum πατήν, v. 3, tollendum esse ante τὸ, & ponēdum post ὅπις τὸ. V. 9, Cam. omittit ista, τὸ αὐτὸν, & ὅπις, sed ea lectio non quadrat ad sequētia. Bes- sarionis sane versio nobiscum facit; *album & musicum idem, quoniam ei- dem accidunt.* V. 10, Cam. τὸ διμε- triον αὐτοποιος. Bessario nobiscū, *mu- sicus vero homo.* V. 28, "Ομοια λέγεται, fine interuentu coniunctionis δὲ, agnoscit etiam Bessarionis versio, *Si- milia dicuntur.* & similia non modo in præcedentibus, sed etiam in se-

quentibus sunt exempla.

P. 82, v. 2, genitius ~~est~~ ^{et} ~~est~~ ^{et} de-
pendet a partitio ~~o~~ ^{is}: vt euidentius
ostendit Bessarionis versio, ac secun-
dum quacunq; contrariorum alterari
contingit, id quod plura his aut magis
propria habet, simile illi est. V. 26,
genitium ~~av~~ ^{et} post ~~et~~ ^{et}, no agno-
cit Bessarionis versio, cum in eadem
substatio sint. nec locum habere hic
posse videtur.

P. 8.3, v. 4, inter ἔχοντες & οὐ φάσι,
Isingriniana editio punctum ponit,
Camotiana hypodiastolen. Bessarionis versio nec distinctione hic vllā,
nec etiam particulam οὐ agnoscit: eo
quod propinquiora sunt aliqui loco na-
tura determinato. vt legerit, ἔχοντες
τόπου τινὸς φάσι οὐ εἰσούνται. V. 22, arti-
culus τὰ inter @ & γ γ videtur esse su-
perfluous: vt arguit etiam Bessarionis
versio, & secundum rationem acci-
denstoto prius. V. 26, Cam. omittit
μῆν: magno sensus detrimento.

P.84,v. 2, II. & Cam. cōiuncte ha-
bent dī. sed euidētiorem sensum ef-
ficit diuisa scriptura dī: vt Bessario
quoque vertit, propter quod substantia
est prior. V.16, Bessario pro dī
lēgitimū. Secundum q̄d pro

*legile videtur & secundum quia pro-
fecto, quod patitur, aliquid patitur.
V. 21, l. 5 & pro iou. nostram & Cam.
scripturam probat Bessarionis ver-
sio, quicunque habitus.*

P. 85, v. 8. Bessario pro $\lambda\epsilon\gamma\mu\sigma$ legit $\lambda\epsilon\gamma\mu\pi$, omisso $\kappa\eta\iota$: $\alpha\kappa\iota\mu\nu\omega\epsilon$ autem dicimus ipsum ens. In seq. autem periodo dandi casu legendum esse $\tau\pi\iota\epsilon\chi\pi\iota\pi$, non $\tau\pi\iota\epsilon\chi\pi\iota\pi$, ut habet I singriniana: declarat eiusdem Best. versio, quare propterea quod habet habitum quen-

dam. V. 24, Camot. omisso *o* *le-*
git *αι* *άλη* *ασύμμετρον* *τι*). sic Bessario,
sed necessarium quoq; est ut incommen-
surabilis sit.

P. 86, versu 6, Isingr. & Camor.
ed. habent τῷ τῷ μὲν: & mox hypo-
diaistolen ponunt post αὐτῷ. no-
stra lectio Bessarionem auctore ha-
bet, qui omisso nomine διό, sic ver-
tit locum: cetera namq; possibilia di-
cuntur: quædam eo quod eorum ali-
quid talem poteritiam habet: quædam,
eo quod non habent: quædam eo quod
sic habent. E qua versione discis etiā,
in posteriore periodi mēbro legen-
dum esse, τὰ δὲ, τῷ ἀδικοῦ: inserto ar-
ticulo τῷ, vt in præced. mēbris. V. 8,
Isingr. omittit adiectiuum κύρωσις, sed
agnoscit id Bessarionis versio, pro-
priaprima potentia definitio.

P. 88, v. 11, Cam. pluraliter haber
ωρούντους: itidemque seq. v. ἀπίστας.
sed singularia agnoscit etiam Bessā-
rionis versio, qui inserta s' inter nō
& διηγόμενοι sic vertit: ad numerū de-
terminatum. superpartiens autem ad
suppartientem, secundum indetermi-
natum.

P. 89, v. 2, nota hic futurum me-
dium πιθόμενον pro pass. πιθόμενον:
ut supra & in Physicis aliquoties ha-
buiimus καί θέτει pro passiuo καί θέτ-
ται: itemq; inf. in his ipsis Metaphys.
182, 1. V. 6, Cam. διπλῶς εἰπεν: per synen-
clisin. Bessario repetito in fine rela-
tioνe, pnomine verit, eo quod ipsum
quod est alterius, dicitur ipsum quod
est. V. 21, Cam. omittit εἰπεν: at non
item Bessario, extra quod non est ac-
cipere ullam particulam.

P. 90, v. 4, Cam. επὶ pro επιφύτῳ:
quod

quod idem est. V. 22, nota hic καθ', diuise: at mox coniuncte καθ', in vtraque editione. V. 23, Cam. coniuncte itidem αὐτογάρον: de qua scriptura dictum supra, ad 24, 4. V. 27, Cam. distinguit post ἐνεργεια: Bessarionis versio post ἐνίκαντε: secundum quidem venit, aut qua causa venit, dicitur.

P. 91, v. 9, Is. neutro genere habet καθ' αὐτόν: itidemque v. 11. ego Cam. sequi malui: quia itidem v. 8 præcedit καθ' αὐτόν. V. 24, Cam. ἡ νύκια: per syncopen. V. 27, Is. & Cam. pro οὐκέτις habent μέρη: parum apte. Bessarionis versio neutram agnoscit, *Passio* dicitur.

P. 92, v. 5, negatiuam μὴ ante προνότων habet etiam Cam. sed non agnoscit Bessarionis versio, si non habeat aliquid eorum *qua apta sunt haberi*. V. 15, cum προνότων subintelligendum esse verbum ἔχει, ostendit Bessarionis versio, *eo quod nō habeat equalitatem, aptum existens habere*. V. 24, verbum ἔχει exprimit eadem Bess. versio, *cum quid secundum naturam suam agat*.

P. 93, v. 6 & 7, rectius Camot. οὐ μηπούτις εἴ: vt mox v. 8, οὐ διαχωρίστι αὐτόν. sic & Bessario, *tanquam, nisi ipse teneret, casurum super terram*. quanquam in posteriori loco διαχωρίστι & εἰκόνι discrepant in numero. Bessario singulariter vertit, *tanquam separaretur secundū suum impetum unumquodq.* V. 13, articulus τὸ post περὶ rectius aberit: vt indicat etiā Bessarionis versio, *omnia liquabilia quodam modo quidem ex aqua sunt*.

P. 94, v. 11, Bessario legit ἀντί, non ωδή: in qua species. V. 16, idem legit, Επειδὲ τὸ πάσης ὁμοία, omissis intermediis. sic enim vertit, *εἰ quod cōtinet contenta*.

P. 95, v. 2 & 3, vulgatā lectionē agnoscit etiam Bessario: *Omnia vero dicuntur, de quibus omne tanquam de uno, de his omnia ut de unis*. V. 10, Cam. pro οὐκέτις habet ωδή: vt etiam Bessarionis versio, *numerus etenim est ut etiam dissimilares habeat partes*. V. 21, Cam. omittit articulum οὐκέτις: minus recte, vt patet ex v. 23.

P. 96, v. 15, Is. & Cam. habent περὶ γῆς φύσιδος: perperam: quod arguit etiam Bessarionis versio, *vt res falsas sit*. vera lectio repetitur nō tantum paulo post, v. 21 & 22, sed etiam seq. pag. v. 8.

P. 97, v. 3, Bessario legit, ποτὲ αὐτὸς λόγος: non solum suaratione. sicut videbitur sequitur, ποτὲ τὸ ἐπέρε. V. 22 & 23, ποτὲ in hac significatione repetitur etiam infra, 100, 16: & 108, 1: constanti exemplarium cōsensu. & ferri accentus iste videtur posse, sicut in precedentib. ποτὲ & ποτός. Bessarionis versio habet quando, ποτὲ; vt item ποτὲ, ubi. V. 27, Cam. pro ἐσαι habet εἴπι: vt etiam Bessario, *fuit igitur εἴπι est ipsum accidens*.

P. 98, v. 8, Cam. contracte νύκιας, vt alibi sāpe.

P. 100, v. 8, Isingr. aduerbialiter habet κανόνη. sed κανόνη agnoscit etiā Bessarionis versio, *omnium cōmuni est*. V. 17, Isingr. pluraliter habet τὰ διωδάματα. sed singulare τὸ agnoscit eadem Bessarionis versio, *quod actu εἴπι*

tentia. V. 18, idem Bessario pro dicit legit dicitur: cum itaq; ens multipliciter dicatur. V. 24, diuersam lectionem sequitur Bessarionis versio, & ob eas res omnes esse aliam.

P. 102, v. 8, Bessario φιλάδ. legit ἀττα: an aliqua sint sempiterna. V. 17, caput hoc in Bessarionis versione cōiunctum est cum superiori. V. 21, coniunctum διανοή agnoscit eadem Bessarionis versio, & hoc modo videbitur. V. 25, I singr. εἰ πάντα φέρεται. sed οὐ προbat etiam Bessarionis versio, hoc vero aut est, aut non.

P. 103, v. 17, I singr. & Cam. οὐτως: quod non congruit cum seq. accus. οὐ. ego η̄ repolu ex Bessarionis versione, quae cunq; igitur speculari oportet circa id quod ita ens & non ens est. V. 22, I singr. omittit articulum & ante σημειας.

P. 104, v. 12, Cam. pro οὐτως habet οὐτως, ut pag. præced. v. 17 & 19. sed οὐτως agnoscit etiam Bessarionis versio, eo quod entis propriæ dicti, quædam sunt quantitates. V. 15, I singr. omittit & post οὐγίως δέ: sed non item Bessarionis versio, similiter &. V. 18, idem Bessario legit διόπ: quoniam subiectum eius determinatum est. V. 22, I singr. & Cam. interrogatiue η̄. sed η̄ probat Bessarionis versio, & non aliquid ens. V. 27, Cam. & τη̄ εἰκάσου λόγῳ. sed η̄ agnoscit eadem Bessarionis versio, necesse est enim in cuiusq; ratione inesse rationem substantię.

P. 105, v. 12, Cam. ed. nihil a nostra discrepat, nisi quod distinctionem tollit post εἰ μάθως θεῖον. Bessario pro πρώτον legit οὐτως: ex his sunt, aut partibus, aut omnibus. V. 14, Cam. pro

οὐτως habet διάλογον. Bessario nobiscum, an etiam alia.

P. 107, v. 7, Bessario legit αὐτην διόπ: hac enim. V. 18, Cam. nominandi casu habet μεταβολην, sed accusatum μεταβολην probant exempla quæ in Rhetor. adnotauit ad 200, 15. In Ethicis Nicom. duplicitis structuræ exemplum habes in una eademque pagina, 110, 13, 22. V. 22, relativum δι agnoscit etiam Bessarionis versio, quod ergo secundum seipsum. Nō reiicienda tamen videtur Camotiana scriptura, quæ pro relativio isto habet masculinum articulum δι. V. 23, Cam. nominandi casu legit, διποτίζει δι: itidemque mox sequente versu, η̄ διποτίζει λευκὴ δι. sed non congruit ealectio nec cum præced. nec cum sequentibus: atque adeo v. 26 recepta lectio ab eadem editione Cam. approbatur. Sic certe Bessario quoque vertit, superficie alba esse.

P. 108, v. 6, I singr. & Cam. habent οὐγίως. ego οὐγίως οὐτως reposui nō modo ex seq. verbo οὐγίως δι, sed etiam ex initio sequentis capit. (necnon ex 110, 17) præsertim cum Bessarionis quoque versio haberet ex additione. Idem Bessario in sequentis periodi versione transpositionem adhibuit; hoc enim dicitur, eo quod ipsum quod definitur, alteri adiicitur. V. 12, I singr. dandi casu habet, εἰ τη̄ η̄ λύτραι, sed η̄ agnoscit præter Cam. ed. etiam Bessarionis versio, ipsum enim quod quid erat esse, est ipsum quid erat esse.

P. 109, versu ultimo, Cam. post οὐμετέλην, & hypodiastolen ponit, & punctum in fine præcedentis membra

bri post & nō dicitur nostram distinctio-
nem habet etiam Bessarionis ver-
sio.

P. 111, v. 5, in lf. & Cam. ed. sic est,
εἰ τὸ πῶμα ἀντὶ τοῦ πέπρωτοῦ, Καὶ τεκνόν αὐθόπε-
πω, πὸ αὐτοῦ nostram lectionem pro-
bat Bessarionis versio, si enim idem ho-
mini esse, & albo homini idem. V. 15,
forsitan legendum, εἰ πὸ ὄντος (l. 17) τοῦ πὸ
ὄντος is enim casus consentit cum prae-
cedentibus, & cū eo quod paulo post
sequitur versu 22. V. 21, datiuum
ἔκεινον agnoscit etiam Bessarionis ver-
sio, quod quid erat illi esse. V. 22, o-
mnia scribendum videtur, εἰ πὸ εἴη
(l. 17) τοῦ nominandi casu. Cam. ta-
men constanter non in hac tantum
periodo, sed in ceteris quoque dati-
uum ποστ retinet.

P. 112, v. 11, Cam. δῆμον, more ver-
borum in μ. nostrū δῆμον, more ver-
borum in ο, probat non tantum hic
philosophi nostri locus infra, 146, 3,
εἰ Καταστάσιον μετὰ τοῦ: sed etiam iste Dio-
nysij Halicarn. pag. 315, εἰ οὐ αὐτοῖς εἰ-
ποσι. Seq. v. Cam. habet παρ' ἔκει-
νον, sed accusatiūm ὅτε agnoscit et-
iam Bessarionis versio, erit namq; et-
iam prater illud, aliud, quod quiderat
esse equo.

P. 113, v. 1, lf. & Cam. interrogati-
ue scribunt π, vt etiam præced. pag.
versu 26. ego indefinitum π cū Bef-
sarione malui, qui vertit, ipsum vero
aliquid. V. 9, Cam. omittit primum
comma, π τὸ τέχνην: perperā, vt do-
cet etiam Bessarionis versio, aut ab
arte, aut a potestate, aut ab intellectu.
V. 13, Cam. post αἴτιον αἴρεται, repetit
verbum γίγνεται: quæ iteratio mini-
me necessaria est. V. 17, utraq; edi-
tio nominandi casu habet σπουδαία. &

ambigua est etiam Bessarionis ver-
sio. V. 18, Bessarion pro π legit π:
fit itaq; sanum, ita intelligentie. Idē seq.
v. legisse videtur εἰ πόλη πολὺ νόμιμα, dum
vertit, cum hoc sanitas sit. V. 21, re-
ctius forsan αἴτιον: vt Bess. quoque
vertit, donec redigat. V. 23, obser-
ua hic cōtracta νόμιμα & νόμιμα: quum
incontracta νόμιμα & νόμιμa usurpata
sint v. 19 & 25.

P. 114, v. 11, diuersus est commatū
ordo in Bessarionis versione, & do-
mus & aliorum, vt lapides. V. 18, ea-
dē Bessarionis versio post εἴη distin-
guit, non ante: ex quo vero tanquam
materia sunt aliqua, dicitur cum fit
non illud, sed illiusmodi.

P. 115, v. 3, εἴποι notatum etiam in
Rhetor. 11, 19: & in Eth. Eud. 149,
16: itemq; in iisdem Ethicis διερέσκεται,
82, 4: quum regulæ grāmaticæ hæc
vel in οι, vel in ηι finiri iubent. nam
vel εἴη dicendum, vel εἴπει: itidemq;
vel διερέσκεται vel διερέσκεται. ac fieri potest
vt librarios in errore impulerit διερέ-
σκεται: consuetudo non intellecta, &
scilicet finali syllabæ οι superscriptū.
Sic etiam v. 15 vtrunque exemplar
habet ποστοι: quum vel ποστοι scriben-
dum sit more cōmuni, vel ποστοι mo-
re Attico. V. 28, perplexa est exē-
plarium distinctio. ego Bessarionem
secutus sum, qui sic vertit: huius hoc
quidem est in quo erit, quod facit: il-
lud autem, in illo: totum vero, quod fa-
ctum est.

P. 116, v. 3, Cam. habet υπὸ εἴπει.
sed εἴπει agnoscit etiam Bessarionis
versio, in omni quod fit, materia inest.
V. 5, lf singr. masculino genere habet
τοῦ ποστοι: contra morem. V. 11,

rectius & $\alpha:$ ut Bessario quoque, si aliqua sunt præter singularia.

P. 117, v. 1, cõstanter non hictantum, sed etiam in sequentibus foeminiñum α circumflectitur in utroq; exemplari: cum regula postulet α , ut $\gamma\alpha\alpha$ & similia: ad differentiæ neutri pluralis. V. 4, Cam. post $\mu\epsilon\nu\tau\omega$, ponit hypodiaftolen. Bessario vertit, si tam certe est. V. 10, Cam. post $\alpha\eta\alpha$ pro hypodiaftole punctu ponit. V. 15, rectius Cam. $\eta\alpha\eta\eta\eta$ $\nu\eta\eta\eta$: ut Bessario quoque vertit, aut ipsa sanitas. V. 23, pro $\alpha\eta\eta$ ls. margo habet $\alpha\eta\eta\eta\eta$.

P. 118, v. 18, Cam. habet $\eta\eta\eta$. sed dandi casu legendum esse $\eta\eta\eta$, ostendit præcedens $\tau\eta\lambda\eta\eta$: & confirmat Bessarionis versio, & eo quod sint absq; innicem. V. 27, Cam. $\alpha\eta\eta$ $\eta\eta\eta\eta$. sed $\eta\eta$ agnoscit etiam Bessarionis versio, materiale vero nunquam secundum se dicendum.

P. 119, v. 7, Cam. $\eta\alpha\theta\eta\eta\eta\eta$: ut Bessario quoque, aut homo in offa. V. 12, Cam. pro $\alpha\eta\eta$ habet $\alpha\eta\eta$. unde suspicari posset aliquis veriorem lectiōnem esse $\alpha\eta$. sed Bessario legit $\alpha\eta$ $\alpha\eta\eta\eta\eta$. sic enim vertit; quorundam vero non oportet inesse. V. 17, in hac etiam redditione superflua est $\alpha\eta$, vt alibi non paucies. V. 24, ls. & Cam. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$. sed $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\eta\eta\eta\eta$ probat etiam Bessarionis versio, adhuc tamen dilucidius dicamus repetentes.

P. 122, v. 1, Cam. $\alpha\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$. sed $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ & $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ agnoscit etiam Bessarionis versio, verum quoniam non adueniunt etiam in aliis. V. 26, in utroque exemplari encliticæ scriptum $\alpha\eta$ π . ego Bessarionē se-

qui malui, qui vertit, & omnis quod non est quiderat esse.

P. 123, v. 5, π post $\alpha\eta$ non agnoscit Bessarionis versio, virum autem preter materiam huiscemodi substantiarum sit aliqua alia. V. 13, ambo exemplaria indefinite habent $\alpha\eta\eta\eta$. sed interrogatiū $\pi\pi$ probat Bessario, res autem quo modo una, partes habens, postea considerandum est. V. 17, Cam. cū articulo legit $\alpha\eta\eta\eta\eta\eta\eta$: ut inf. v. 24. V. 23, vtrunq; exemplar nominandi casu habet $\alpha\eta\eta\eta$, itidēq; mox $\alpha\eta\eta\eta$. adhac Cam. $\eta\eta\eta\eta$ pro $\alpha\eta\eta\eta$. sed nostrā scripturam probat etiam Bessario, in tota vero substantia, ut nafissimo aut Callia, inest etiam materia. V. 26, Cam. accusandi casu habet $\alpha\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$: & mox $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$. sed datiuū $\alpha\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$, & coniunctionem $\alpha\eta$, agnoscit etiam Bessario, utputa curuitas & curuitati esse, si prima est.

P. 125, v. 6, Cam. pro $\alpha\eta\eta\eta\eta$ habet $\alpha\eta\eta\eta\eta$: ut Bessario quoque, si bene dicatur. V. 9, ls. & Cam. habent $\alpha\eta$ $\alpha\eta$. sed cum apud poëtas tantum $\alpha\eta$ in hac significatione usurpetur, & quidem infreuenter, $\alpha\eta$ reponere non dubitauit: vt Bessario quoque vertit, donec ad indifferentia deueniatur. V. 12, vtrunq; exemplar properisponemus habet $\pi\eta\eta\eta\eta\eta\eta$: itidemque mox v. 18: contra grammaticorum canonas. cuiusmodi error notatus etiam supra, 117, 1. V. 22, ambo exemplaria habent $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$, velut a $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$. ego reposui $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$: quod non modo sequens $\alpha\eta\eta\eta\eta\eta$ confirmat, sed probat etiam Bessarionis versio, si quis transponat tales definitiones. P. 126, v. 4, Cam. omittit prius $\alpha\eta$ ante

ante nōn: sicut etiam Bessario, aut quod quid existens. V.14, Isingr. omisso ḥ̄, habet n̄ i. at non item Bessario, ut quod quiderat esse. V.

22, genitus ḥ̄ cum suo comitatu regitur a comparatiuo ḥ̄, vt declarat Bessarionis versio, prius nāque nō substantia & quale erit, quam substantia & quod quid. V.26, obserua hic μηδε, & mox seq. v. μηδε: illud per δ, hoc per δ: quorum illud Ἀeolica & Attica, hoc cōmuni dialecto familiarius esse tradunt: cum suam vtrunque rationē habeat. nam illud in priore compositionis parte habet particulam μηδε, hoc vero particulam μηδε: quarum vtraq; omnibus dialectis communis est.

P.127, v.27, δηλον ὅτι diuise cū Bessarione scripsi, qui vertit, patet quod unum. Il. & Cam. coniuncte habent δηλον.

P.128, v.4, δηλον agnoscit etiam Bessarionis versio, in separatis existentibus idem erit. alioqui suspicari aliquis posset legendum esse δηλον: de qua commutatione dictū ad 123,

24.

P.129, v.1, Cam. pro ὅτι habet δηλον. Bessario videtur legisse ὅτι: dū verit, Si igitur demonstratio & definitio scientifica necessariorum est. V.15 & 16, Isingr. δηλον δηλον ὅτι, sed datum dηλον habet non modo Cam. editio, verum etiam Bessarionis versio, quod & in alio sit, atque adeo sic præcedit v.14, ὅτι δηλον δηλον. V.26, articulum n̄ ante idem non agnoscit Bessarionis versio, erit namq; alia idea, quam impossibile est de pluribus prædicari.

P.130, v.25, Cam. nominandi casu habet ḥ̄. Bessarionis quoq; versio casum habet ambiguū; cuius substantia est.

P.131, v.9, Cam. coniuncte ḥ̄. V.12, Cam. omittit adiecitum αἰδητῶν. at non item Bessario, a sensibili substantiis. V.14, Cam. omittit nominativum δηλον: sed agnoscit Bessarionis versio, propter quid aliud alicui inest. V.17, Il. & Cam. coniuncte habent ḥ̄. Bessario haud scio an legerit ὅτι, dū vertit, oportet enim ipsum quod, & ipsum esse, existere manifesta entia.

P.132, v.12, nominativum δηλον post εἶδος nō agnoscit Bessarionis versio, hec autem est species qua aliquid est. Idem erratum occurrit etiam infra, 170, 13. V.22, Cam. ἐκ τοιχίων. sed plurale τοιχίων probat etiam Bessarionis versio, ex elementis esse. V.24, δηλον δηλον diuise scripsi ex Bessarionis versione, patet quod: quum Isingr. & Cam. coniuncte haberent δηλον.

P.133, v.6, Isingr. cum præpos. habet, ἐπὶ δηλον μετὰ φυσικά. iidemq; in sequentis libri octaui inscriptione. in ceteris tamen, tū præcedentibus, tum sequentibus, præpositione istam omittit.

P.134, v.27, δηλον per n̄ potius scribendum esse, supra monui, ad 11, 25. Bessarionis tamen versio vtrobique habet dialege.

P.136, v.14, Cam. dādi casu habet ἀρεψία. Bessario retēto nominatiuo ἀρεψία, pro ὅτι legit ὅτι: quoniam aetus.

P.137, v.28, Cam. post ὅτι omisit, nō periodicā sed commaticā distinctiō nem ponit: itidemq; Bess. versio.

P. 138, v. 2 & 3, Cam. synenclitice scribit *et dicitur*. V. 8, distinctionem post *et dicitur* in ceteris editionib. omis-
sam, ex Bessarione reposui; qui mē-
brum istud ellipticum sic vertit pleni-
us, *sed si est quidc, ea est qua secundū*
materiam est. e qua versione hoc
etiam coniicere licet, eum pro μετρί
υλης legisse καὶ οὐλων. V. 26, Cam. post
et dicitur inserit τοις; at non item Bessario,
etenim si materia dinersa. V. 27, lf.
& Cam. indefinite habent π, sed in-
terrogatiuum π probat etiam Bessa-
rio, quemam sit causa querat.

P. 139, v. 1 & 2, lf. & Cam. vtrobi-
que habent *et dicitur*, sed *et dicitur* magis pro-
bat Bessario qui vertit, *nonne men-*
strua? & utrum sperma? atque adeo
idem Bessario pro priore *et dicitur* legisse
videtur *et dicitur*, dum vertit *nonne?* V.
18, lf. & Cam. enclitice *καὶ τοις*. Bes-
sario legit *καὶ τοις, a quo*. Contra, v.
23, eadē interrogatiue habent *π*,
cum indefinitum *τι* probet idē Bes-
sario, *si ex aliquo & aliquid fit omne.*

P. 140, v. 2, Bessario pro *et dicitur* le-
git *et dicitur*, dum vertit, *utrum ambo po-*
tentia.

P. 141, v. 8, lf. & Cam. habent *τοις*,
coniuncte: itidemque paulo post, v.
10 & 11, sed diuisum *τοις* *et μή* magis pro-
bat Bessario, dū vertit, *ens quiddam.*
V. 9, Cam. *τοις*. sed *et regn agnoscit et*
iam Bessario, non inest in definitionib.

P. 142, v. 1, Isingr. hic rursum an-
te *ποιητὴ φύση* inserit præpositio-
nem *τοις*: sed non item in ceteris li-
bris: quod in præcedentis quoq; li-
ibri inscriptione adnotau, i 33, 6. V.
6, lf. & Cam. *τοις τοις τοις*. itidemque
seq. v. *τοις τοις τοις*. perinde ac si *τοις* vtro-

bique coniunctio esset, non articu-
lus. sed *τοις* scribendum esse, id est
τοις, docet Bessario, qui vtrobique
vertit *cetera.* V. 10, rectius forsā
ποιητὴ interrogatiue, ut præcedit *π* &
ποιητὴ. Bessario vertit, *quid, aut qualitas*
aut quantitas. Talis commutatio in-
fra quoque occurrit, 160, 25, 27. V.
13, Cam. enclitice *τοις*. Eadē seq.
v. habet *ποιητὴ*. sed aduerb. *ποιητὴ* agno-
scit etiam Bessario, *qua secundū mo-*
tum solum dicuntur.

P. 143, v. 2 & 4, Cam. *π*; cum ac-
centu scribit, vt v. 25. V. 4, eadem
inter *π* & *τοις* inserit *μέτρ.*

P. 144, v. 26, Isingr. habet *ποιητὴ*
μέτρ. sed *ποιητὴ* præter Camot.
probat etiā Bessario, *sensibile erit non*
sentientibus.

P. 145, v. 5, rectius forsā *τοις*
ποιητὴ, vt v. 10 *ποιητὴ*. Bessario sane ver-
tit *perimunt.* V. 24, Cam. nominandi
casu, *ποιητὴ*. Bessarionis versio ambigua est, *quoniam entelechia*
non sunt. V. 28, articulum *ο* ante
ποιητὴ *μέτρ.* nō satis liquide expref-
fit Bessarionis versio, *non cogitans*
quidnam impossibile fit.

P. 146, v. 2, 3, & 4, Bessarionis
versio diuersam lectionē secuta est;
illud necessario sequitur; quia si suppo-
namus esse aut factum esse, quod non
quidem est, possibile autem est, nihilim-
possibile erit. V. 12, sententia in Bes-
sarionis quoq; versione obscura est:
quod si impossibile, necesse est A esse; ne-
cesse est autem B esse. V. 25, pro in-
terrogatiuo *π* reposui indefinitum *π*
ex Bessarionis versione, *aliquid po-*
test, & aliquando, & aliquo modo.

P. 147, v. 26, Bessario pro *π* le-
git

gitōn : eo quod auferri possit. Idē seq.
v. legisse videtur, ἀντίστροφον, ἡ θεωρη-
σις: dum verit, modo speculari possit.

P. 148, v. 14, Isingr. margo, τῷ τόπῳ
dandi casu: ut respondeat clausulæ
periodi, τῷ τόπῳ τοῦ παρόντος. quā lectio-
nem secutus est etiam Bessario, ver-
so singulari τοῦ παρόντος in plurale τοῦ
παρόντος. sic enim verit, etenim poten-
tia esse hunc actum, attribuunt diuisi-
oni, ne deficiat, non autem ut separe-
tur. V. 16, quæ post clausulā istam,
τῷ τόπῳ τοῦ παρόντος, viisque ad ultimam ca-
pitis periodum sequuntur, absunt a
Bessarionis versione.

P. 149, v. 3, Cam. synenclitice, οὐ
τὸν εἶται. V. 17, Bessario legisse videtur
si αὐτῶν, dum verit, per se ipsa erunt.

P. 150, v. 11, Cam. omittit articu-
lum πάντες τοῦ παρόντος: minus belle. V.
16, Cam. πάντες τοῦ παρόντος: vt Bessario quoq;
omni itaq; tali prior est actus. V. 19,
Cam. omittit datiuum articulum πά-
nte τῷ παρόντος: at non item Bessario,
dum verit, potenser imere est quod pri-
mopotes, properea quod contingit o-
perari.

P. 151, v. 2, Bessario legit, τοῦ παρόντος
τοῦ παρόντος, verit enim, fit actu ens ab
actu existente. V. 3, Cam. αὐτῷ παρόντο-
μονον: omisis intermediis. Bessario
receptam lectionem secutus est; vt
homo ex homine, musicus ex musico.
V. 5, Cam. pro τοῖς παρόντος habet τοῖς παρόντος: vt
Bessario quoque, omne quod sit, ex a-
liquo aliquid, εἰς ab aliquo sit; εἰς hoc
specie idem. atque adeo hanc lectionem
manifeste confirmat quod su-
pra fuit, 112, 25. Attamen & nostrā
lectionem, quæ nō pro παρόντος habet, quo-
dāmodo probat quod supra itidem

habuimus, 115, 6: vbi Bessario quo-
que coniunctionē παρόντος agnoscit; quum
autem εἰς ab aliquo fiat quod sit, εἰς ex
aliquo. V. 15, ab Ἀλλά μὲν Bessari-
onis versio incipit caput 1x.

P. 152, v. 1, Παύσανος agnoscit etiam
Bessarionis versio, Mercurius Paf-
sonis. sed procul dubio scribendum
Παύσανος: cuius pictoris mentio non
tantum apud Älianum & Suidam,
verum etiā apud ipsum Aristotelem
in Poetica, 225, 8. V. 6, Bessario le-
git ἀντίστροφον, vt indicat versio, a qui-
busdam vero fiat aliquid, vt ab adi-
catis ad omnes.

P. 153, v. 4, Cam. pro εἰς παρόντος habet
παρόντος. sed εἰς παρόντος agnoscit etiam Bessari-
onis versio, nec si quis motus eternus.
V. 5, Cam. omissa posteriore disiun-
ctiua legit παρόντος. sed rectius forsitan
παρόντος, vt infra, 197, 2. atq; sic Bef-
sario verit, nisi unde quod. V. 18,
Cam. οὐ τοῦ βούτημα. Bessario, quam
ipsa scientia. V. 21, caput quod hic
nonum est, in Bessarionis versione
est decimum. V. 27, pro τοῦ παρόντος
rectius indicatiue legemus τοῦ παρόντος,
vt Bessario, posse itaq; contraria simul
est: contraria vero simile esse, impossibi-
le est.

P. 154, v. 2, neutrum βέλτιον ferri
potest, vt in seq. periodo τοῦ παρόντος. at
præced. pag. v. 21, uno eodemq; ge-
nere dicit, βελτίων τοῦ παρόντος. V. 8, ab
Εὐριπετην, οὐ inchoat Bessarionis ver-
sio caput xi. itidemque mox v. 19,
pro decimo capite in eadem versio-
ne est xii.

P. 155, v. 11, distinctionem post
χωρίδος tollit Cam. editio: at non item
Bessarionis versio. V. 17, Isingr. &
Nn

Cam. eodem numero & casu habet, πάντα εἰσιν ἡ τοπία. sed ἐπειδὴς legēdum esse, monet Isingr. margo, & probat Bessarionis versio, *cuncte sunt a-
etū, non potentia.* V. 25, Cam. pro ί
μ., habet εἰ μή: perperam; vt declarat etiam Bessarionis versio, *etenim
cæcitas quidem.* V. 28, cum infin.
ματαληγή e sequenti membro subin-
telligendum esse finitum verbum
εἰτρα, docet Bessarionis versio, *υπου-
τα, si triangulum non putet mutari, nō
opinabitur modo duos rectos habere,
modo non.*

P. 156, v. 11, Camot. pro aduerbio
ωρόπω; habet nomen ωρόπων: quod
Bessario quoq; agnoscit, *primorum
& eorum que secundum se dicuntur
vnus.* V. 18, Cam. post η αἴπον re-
petit datiuum αὐτοῦ: vt Bessario quo-
que, *quod causa eisit ut cōtinuum sit.*
In seq. autem periodo structuram
paululū mutauit idem Bessario; *tale
vero est, cui unus motus loco & tempo-
re indiuisibilis sit.* perinde ac si in Gre-
co esset, φίλα ή νύνοις δέ.

P. 157, v. 13, Cam. pro οὐμαίνει ha-
bet οὐμεῖναι: sed nihil ad rem. Bessa-
rio nobiscum, *nomen autem signifi-
cat.* V. 16, ambo exemplaria eo-
dem casu legunt τηλί αἰτιαρέτω: cū scri-
bendum sit η, & referendum ad infin. έ: vt manifestū est ex præced.
membro, η ή έ. Initio huius peri-
odi Bessario omisit copulam καὶ: pro-
pter quod vnu esse, est indiuisibile esse.
V. 17, a Māxīa έ Bessarionis versio
initium sumit secundi capit. P. 158, v. 18, ab Οὐρανοὶ δὲ Bessari-
onis versio auspicatur caput tertiu.

P. 159, v. 8, Camot. genituio casu

habet ιμψοῦ: minus apte. datiuum ιμψοῦ
agnoscit etiā Bessarionis versio, *eοց
τοτες nobis cubitalis mensura admota
est.* V. 11, infin. έ omittit Cam.
editio: at non item Bessarionis ver-
sio. V. 17, pro secundo capite in
Bessarionis versione quartū est. V.
25, articulū η ante οντος omittit Cam.
vt in præced. membro. sed nostrale-
ctio concinnior est.

P. 160, v. 25, rectius forsitan πονον, vt
præcedit η. sic versu 27, rectius item
η πονον, η πονον. vt Bessario quoque ver-
tit *quale, quantum.* Eiusdem generis
comutatio notata etiā sup. 142, 10.

P. 161, v. 1, in Bessarionis versio-
ne hoc caput est quintum.

P. 162, v. 12, Bessario pro θ datiuo
casu legit φ: *dicitur autem genus,
quo ambo que differunt, secundū sub-
stantiam idem dicuntur.* Similis cō-
mutatio infra, 169, 20. V. 19, sextū
hoc caput est in Bessarionis versione.
V. 28, Cam. omittit aduerbiū
έξω: at non item sequentis paginæ
initio. Bessarionis quoq; versio par-
ticulam eam agnoscit; *extra finē au-
tem nihil est.*

P. 163, v. 10, ante έ deesse vi-
detur particula φ, vt arguit etiā Bessa-
rionis versio, *namq; non esse aliquid
sumēdum extra ea qua & genere dif-
ferunt & specie, ostensum est; quia ad
ea que extra genus sunt, non est diffe-
rentia.* V. 17, a ωρόπω δὲ auspicatur
Bessarionis versio caput VII. V.
19, obserua hic πλεία σίρνοις: quum
paulo supra, v. 10, communī fine v-
surpatum sit ηλαρος διαφορεῖ.

P. 164, v. 2, Cam. pro έ habet έ-
τι. sed έ agnoscit etiā Bessario, *con-
tradictio-*

traditionis quidem non est medium. V.3, αν̄ εἰς πρὸς αὐτὸν usurpatum et iam infra, 262, 7, 12. Bessario quoque sic vertit, *nisi solū in suscep̄tione aequalitatis.* V.4 & 5, Il. omittit ista, καὶ τὸ τετράδιον: at non item Bessarionis versio, sunt autem aut ex specie & habitu speciei. V.19, caput hoc in Bessarionis versione est octauum. Sic pro sexto in eadē est nonum; pro septimo, decimum; pro octavo, undecimum; pro nono, duodecimum; pro decimo, decimumtertium. V.27, Bessario pro ἀλεῖται legisse videtur ἀλεῖται, dum vertit, *in eo quod est viter venit.* Sic certe initio sequētis pag. est, πόπερον ἀμφότεροι ἡλθοι, οὐτέ τερος.

P.165, v.7, in Il. & Cam. est πάχωσι: nihil ad rem. φάσκων probat Bessario, & dubitatio iuuat illos qui dicunt inaequale dualitatem esse. ac repetitur idem participium etiam infra, 176, 2. V.12, Cam. nominādi casu, οἵς δύο φασί: quæ structura ferri potest, si eodem casu & in seq. mēbro legamus τέρπονται.

P.166, v.6, obserua hic in priori membro verbum plurale, in posteriori autem singulare: cuius generis exempla duo notata etiam supra, 39, 1. V.9, Cam. non ante, sed post εἰς τὰς interpungit. Bessarionis versio neutram particulam agnoscit: præterea duo sunt multa: siquidē duplex, multiplex: dicitur autem duplū a duobus. quare ipsum unum, paucum erit. V.14, idem Bessario pro ἀπίστῳ legit εἰς πίστον: nisi forte in continuo facile terminabili differat, quod paucum est, multitudo quedam erit. V.15, Il. & Cam. οὐ τὰ δύο πάμα. sed εἰ probat etiā

Bessario; *hoc vero necesse est, si ipsa duomulta sunt.*

P.167, v.3, Bessarionis versio nō habet periodum istam, αἱ πέντε τριῶν εἰς τὰς. V.10, Cam. ante τὸ inserit εἰς: quarum particularum altera superflua est.

P.168, v.9, 10, 11, locus parum sanus, & repetitione quoque perplexus. Bessario sic vertit, *hoc enim est contradic̄tio, oppositio, cuius, cum nihil habeat medium, cuicunq; altera pars adest.* perinde ac si legerit, αἱ πέντε τριῶν, οὐ τὰς ἔχουσιν ὑδὲ μετέξεν, οὐτωσιν δέ τε πορ μέσον πάπει. vt verba ista, ηταὶ ητού, pro marginali scholio in textum sint inferta. V.15, legendum vel ητηδιαὶ πάχωσι. vt paulo supra, v.5: itidemque 170, 7: vel contracte ηταὶ πάχωσι, vt 162, 17: 169, 15: 170, 1, 15. sic enim & Bessario, *quod si media in eodem genere sunt.* V.20, Cam. ηταὶ εἰδη τὰς πάχωσι. vt Bessario etiam, *qua faciunt contrarias species, vt generis.* V.24, rectius ante quam post μᾶλλον distingui, perspicuum e Bessarionis versione, *at vero qua contraria, differentia sunt, magis contraria sunt.*

P.169, v.6, Bessario pro ὕπον vi detur legisse διόν, dū vertit, *propterea quod principia sunt.* V.11, Cam. omittit relatiuum ὕπον, sed requirit illud sensus, & probat Bessario; *compositum ex illis quodam modo est, quorum uno minus, altero magis esse dicitur.* V.20, οὐ possum pro datiuo φέρει, vt supra 162, 12: quod declarat etiā Bessarionis versio, *quo unum & idem ambodicuntur.* V.23, Cam. singulari numero habet ἐπιπον. Bessario nō modo istud ἐπιπον agnoscit, sed pro εἰς

quoq; substituit dicitur. sic enim vertit, quare hoc commune, diuersum specie viciissim est. singulare tamen in primum plurali & $\alpha\mu\lambda\omega\sigma$ non satis cogruit.

P. 170, v. 13, nominatiū post unum rectius expūgi posse declarat etiam Bessarionis versio, genus vero, materia eius est cuius genus dicitur. Idem erratum supra quoq; notatum 132, 12.

P. 171, v. 9, comma istud, καὶ κύκλος ξύλινος, agnoscit etiā Bessarionis versio, nec triangulus aneus & circulus ligneus ob materiam specie differunt. alioqui existimarit aliquis legēdum, καὶ τέτταρος ξύλινος: ut scilicet idem in vitroq; commate sit substantium, sicut in præced. V. 11, Cam. διά τοποῦ πρόσωπος.

P. 172, v. 6, Cam. omittit coniunctionem & que φθερὸν & ἀφθερὸν copulat. sed tantum abest ut omitti ea ibi possit, ut etiā inter ταῦτα & εἴη substantia sit: quod declarat etiā Bessarionis versio, aut unum & idē corruptibile & incorruptibile erit. V. 9, idem Bessario legit ἡ αὐτοῦ: & seq. v. post φθερὸν & ἀφθερὸν distinguit. sic enim vertit, prout igitur, & secundum quod primum, hoc quidem corruptibile, illud vero incorruptibile, oppositionem habent. V. 12, pro articulo πόλει ante αὐθεωνική, idem Bessario legit coniunctionem τοιούτην: ut arguit versio, erit namque & hic quidem corruptibile, ille vero incorruptibile. V. 22, Cam. post μία inserit coniunctionem α'. at forsitan aptius inserere potuisse γ': ut Bessario vertit, una certe semper contrariarum est.

P. 173, v. 27, rectius reciproce α'

METAPHYS.

αὐτοῖς, vt infra 184, 8. V. 28, in uestiō puncto colon signandum est.

P. 174, v. 17, Cam. μᾶλλον α' α'. sed parum necessaria est ista coniunctionio: vt Bessario quoq; ostendit; videantur principia esse. V. 22, lf. & Cam. habent τίτλον. ego τίτλον reposui ex 175, 4, 5. Bessario vertit, qua vero prater singularia sunt. V. 24, idem Bessario diuise legit διόπτη, seu διά τοποῦ: cur hoc enim hoc impossibile sit, dictum est.

P. 175, v. 19, Cam. omittit cop. καὶ post τόντον: vt etiam Bessario, cur enim principio aeterno existente, non sint aeterna quae sub aeterno sunt?

P. 176, v. 1, Isingr. πόλεις. sed τοντον agnoscit non modo Cam. verum etiam Bessario, & hunc substantiam esse dicunt. V. 3, rectius forsitan διά τοποῦ, genit. plurali: vt Bessario, ceterorum compositiorum numerorum νηνηκεμεγε. V. 6, Bessario quoque parenthesin nostram probat; dico autem primas superficies. alioqui suspicari posset aliquis, adiectuum τὰ τοποῖς ad sequens substantium διά τοποῦ referendum esse. Ibidem coniunctione δια reditum accipienda cum eodem Bessarione. V. 23, Cam. post εἰπει addit. εἰ. V. 25, Bessario pro δια legit δια: videtur autem.

P. 177, v. 16, pro αὐτοῖς infra diuise legitur αὐτοῖς, 183, 6. V. 22, & deinceps, habes insigne longe periodi exemplum.

P. 178, v. 7, indicatiue legendum esse ματιά, indicat etiam Bessarionis versio, sed prout motu participant. V. 10, Cam. enclitice, ὅμιλη. V. 17, Bessarionis versio caput hoc cū præcedente coniungit, &c.

P. 179, v. 3, pro quinto quartū caput statuit; eodemque modo quintū pro sexto, sextum pro septimo, septimū pro octauo, octauum pro nono, nonum pro decimo, decimū pro vndeclimo. V. 5, vt hic inter ēra & nō ēra desideratur copulatiua ē, ita supra, 172, 6. ea alibi expresse ponitur, vt paulo post, v. 11: itidemque 183, 7, nō ēra, nō ēra. quo modo Bessario quoq; hic vertit, secundum unum & idem tempus. V. 27, Cam. pro x̄i habet simplex d.

P. 180, v. 7, Cam. οὐνὶς ēιαν̄ genitiū casū: de qua structura dixi apud Pausan. 488, 2.

P. 181, v. 24, rectius forsitan ταῦτα, seu καὶ ταῦτα: vt Bessario, quā semper similiter se habent. mox certe, v. 27, ταῦτα sequitur.

P. 182, v. 1, καὶ ταῦτα pauciua significatione pro καὶ ταῦτα notatum etiam supra, 89, 2. V. 18, Cam. pro πὸντας ταῦτα habet δὲ ὑγιάντων. vera lectio esse videtur, δὲ ὑγιάντων: vt Bessario quoque vertit, eo quod non similiter dispositus habitus eorum sit ut cum sanierant.

P. 183, v. 6, pro αἰδημέσσον supra cōiuncte habuimus αἰδημέσσον, 177, 16. V. 16, rectius forsitan, οἱ ποκερπιμέσσοι: vt Bessario quoque, & seiunctim insunt. V. 20, idem Bessario fut. tempore legit & πλωταῖ, non falsum dicet; vt scilicet præcedit δημήσσον. V. 23, Cam. omittit comma istud, οἱ μαθηματικῶν. at non item Bessario.

P. 186, v. 18, Cam. οὐδὲ νῦν: cum articulo. V. 26, in clausula ista, οὐδὲ δημοιας, subaudiendum e præcedente commate participium γηραιμέσσος,

vt indicat Bessarionis versio, in eis est quae a natura aut a mente fiunt.

P. 187, v. 25, ὅτι λέχεια ὡρι datiuo casu legendum esse cum Camotiana, docet eadem Bessarionis versio, cum actu ens agat.

P. 190, v. 10, tollenda est alterutra cōiunctio, εἰ, vel εἰ. Bessario postiorem retinuit; si finita quidem sunt multitudine elementa. nisi potius legit εἰ το. V. 15, ei post οὐτη non agnoscit Bessarionis versio, quare infinitum corpus, unde cung, infinitum erit.

P. 191, v. 1, Cam. pro οὐ habet relatum, sed disiunctiuam οὐ probat etiam Bessario, an ubiq, manebit? V. 16, Il. & Cam. οὐδὲ ego δὲ reposui ε Bessarionis versione, hoc vero aut sursum. V. 25, Cam. ante περὶ την inse- rit articulum οὐ. V. 28, Cam. omittit καὶ ante εἰς οὐ: at non item Bessario; & demum ad quod.

P. 192, v. 11, Isingr. εἰς εἰς ταῦτα πάρ: parum belle. nostra & Camotiana scriptura, εἰς εἰς ταῦτα μέν, extat etiam paulo ante, v. 9. V. 24, particulam δὲ post εἰς addidi ex Cam. editione; quam probat etiam Bessarionis versio, nec corruptio igitur motus.

P. 193, v. 2, Bessario pro ταῦτα ha- bet cæcum. quasi maluerit legere πρόν. ταῦτα, enim significat edētulum. V. 3, Bessarionis versio hoc caput cū superiori coniungit: & seq. pag. v. 20, ab "Αμα δὲ auspicatur caput x i.

P. 194, v. 7, Bessario legisse videtur της γηραιμέσσος Εμελέδησσον: dum vertit, ei quod sit & mutatur. Idem etiam priorem sequentis periodi partem

aliter legit; hoc pacto, ἢ τις ψωῶ ἐσεῖται παρὰ τὸ διοικητὸν, ἢ στάμα, ἢ φυχῆ. & mox, οὐτὸν παρὰ γένοντα μένει. itidemque in sequentibus παρὰ non interrogatiue, sed indefinite accepit. sic enim vertit: *qua* sane erit *velut alterabile quiddā*, aut *corpus*, aut *anima*: ita *quiddā etiam eius quod sit*, aut *motus* aut *generatio*: & aliquid item ad hoc quod mouetur. V. 17, Cam. omittit disiunctiuam ἡ: at non itē Bessarionis versio; *quod in multo tempore vix mouetur*, aut *quod tarde incipit*. V. 20, ab "Aua" & incipit Bessarionis versio caput x i, vt in præced. pag. monui. & post hoc ipsum aduerbiū *qua* omitunt Camotius & Bessario coniunctionē δέ. V. 27, ordo casuum mutatus in postremo commate. In Bessarionis quoque versione ambiguus est ordo, aut *domus ipsius domus*. videtur tamen legisse ἢ *oīxā oīxas*.

P. 195, v. 2, Cam. pro ὅμιλοι habet δέ: perpetam. Bessario vertit, *attiguū vero, quod consequens tangit*. vt legisse videtur, δέ εἰ τὸ εἴδης αἱπειτα. V. 5, Cam. inter μεταξὺ & οὐεχές interpungit. vt Bessario quoq; vertit, *Continuum* sane, *quoddam attiguum aut tangens est*. V. 9, Cam. pro εἰς habet coniunctionem εἰς. quæ vt locum habeat, sic interpungendus erit locus, τὸ ποτὲ εἰς περιέχει εἰς οὐεχές, αἱπειτα. sic sane Bessario; *hoc vero consequens est*: & si continuum est, tangit. In sequente libro præter Isingrinianā & Camotianam, habui etiam Morellianā editionem, quæ passim ex Bessarionis versione a docto quopiam viro emendata videbatur. Ut rigitur editionum discrepantiam persequar, v.

21, Isingr. & Cam. ed. pro τῷ παρὰ ha-
bent τὰ λόγα. ego cum Morellio τῷ πα-
malui: quia Bessario quoque vertit,
nec entia sunt ista simpliciter. Ibidem
eædem editiones pro ὅμιλοι habent dis-
iunctiuam ἡ. sed Morellianū & no-
strum ὅμιλοι probat Bessario, *quæ madmo-
dum non album*.

P. 196, v. 3, ab Οὐσίᾳ δέ, incipit
Bessarionis versio caput 2. in ceterorum distinctione nihil ab Isingri-
niana & nostra editione dissentit.
propositio autem hæc de tribus sub-
stantiis, repetitur etiā infra, 197, 18:
& initio cap. 6. V. 16, Morell. in-
definite manult παρά. V. 17, Is. & Cam.
ante καὶ πότε pro articulo οὐ habet dis-
iunctiuam coniunctionem ἡ. sed articulum οὐ cum Morelliana & nostra
ed. probat etiam Bessario, *qua secun-
dum quod fit*. V. 19, Cam. pro τῷ
habet ποτὲ: sensu nō multum varian-
te. Bessario vertit, *profecto in contra-
rietates in unoquoq; mutationes sunt*.
Ibidem Is. αἱπειτα δέ. sed δέ agnoscit i-
dem Bessario; *necessere est igitur*.

P. 197, v. 1, Cam. οὐντα, vno ποτὲ: at
mox tamen οὐντα, vt nos, ποτὲ gemi-
nato. V. 6, coniunctionem εἰς cum
Morellio ante οὐντα inserui; vt Bessa-
rio quoque vertit, *quare si materia
una*. V. 8, Is. & Cam. inter λόγος &
καὶ πότε, inserunt ista, καὶ εἰς ὅμιλοι, & ex
quo. sed ea non agnoscit Bessarionis
versio, cuius hac quidem ratio & spe-
cies, quamobrem & ego illa cū Morellio tollenda censui. V. 12, ceterae
editiones h. οὐντα εἰσιν. sed rectius
ἔσονται: vt Bessario, *in infinitum itaque
procedet*. V. 13, particulam καὶ post
αἱπειτα insertam a Morellio, nō agno-
scit

scit Bessario; verum ipsum rotundum. omittit etiam Il. & Cam. V. 25, I singr. tantum post $\pi\chi\lambda\omega$ ponit hypodia stolen; post $\epsilon\omega\nu$ non distinguunt. nostram distinctionem habet non modo Cam. & Mor. editio, sed etiam Bessarionis versio; sed si quidem sunt, in iis sunt qua natura sunt.

P. 198, v. 6, Il. & Cam. $\delta\alpha\kappa\alpha\sigma\omega$, sed Mor. lectio, $\delta\alpha\kappa\alpha\epsilon\kappa\alpha\sigma\omega$, verior est. V. 8, vocem $\delta\alpha\kappa\alpha$, quam ex Morell. ed. addidi, agnoscit etiam Bessario, causa vero atque principia quodam quidem modo alia aliorum sunt. V. 14, Morell. $\delta\alpha\kappa\alpha\beta\eta$: ut etiam Bessario, nihil commune est. V. 18, Il. & Cam. $\pi\beta\alpha$, nominandi casu. datum $\pi\beta\alpha$ Morellio reposui ex Bessarionis versione, veluti ipsi B. A. V. 19, Il. & Cam. ante $\pi\beta\alpha$ $\alpha\omega\kappa\alpha\tau\omega$ habet copulatiuam $\kappa\alpha\jmath$. sed eam nec Mor. agnoscit, nec Bessarionis versio, unicuique, compositorum in sunt. V. 26, Il. & Cam. ante $\alpha\omega\kappa\alpha\lambda\omega$ habent $\pi\beta\alpha$. Bessario vertit, *necesse profecto est aliud ab his esse illud*. ut pro $\gamma\delta$ legisse videatur $\delta\beta\beta$: sicut etiam supra 182, 1, hac ipsa particula $\delta\beta\beta$ in redditione usurpata est.

P. 199, v. 3, Isingr. & Cam. $\mu\epsilon\alpha\omega$, $\nu\beta\zeta$: sine coniunctione. V. 8, Bessario legisse videtur, $\delta\alpha\beta\alpha$ in $\delta\alpha\beta\alpha$, ut in praeced. membro. vertit enim, *ut mouens, in alio alia*. Ibidem nota $\nu\beta\zeta$: & paulo post, v. 12, $\nu\beta\zeta$, contra dict. cuiusmodi usurpatio supra etiam adnotata est, ad 71, 8. V. 15, Isingr. & Cam. $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$, codem scilicet genere quo præcedit $\nu\beta\zeta$. neutrum $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$ Morellius ad superius $\pi\beta\alpha$ refert, ut etiam Bessario; illa sunt substantia.

V. 18, copulatiuam $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$ Morellius & Bessario non agnoscunt.

P. 200, v. 3, Mor. pro $\omega\beta\pi\pi\pi\pi$, $\pi\pi\pi\pi$, $\delta\beta\beta$, habet $\omega\beta\pi\pi\pi\pi$ $\pi\pi\pi\pi$. Bessario vertit, quod alii primum; omisso commatione isto, $\pi\pi\pi\pi$. V. 4 & 5, Isingr. & Cam. $\pi\pi\pi\pi$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$, diuise: at mox coniuncte, $\pi\pi\pi\pi$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$; ut alibi saepe. V. 8, Il. & Camot. $\delta\alpha\kappa\alpha\delta\eta$. sed $\delta\alpha$ cum Morellio agnoscit etiam Bessario, verum aliorum aliae cause. V. 11, commatione istud, $\pi\pi\pi\pi$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$, ante $\pi\pi\pi\pi$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$, omittit Morellius: at non item Bessarionis versio. V. 17, Cam. $\pi\pi\pi\pi$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$: omisssis intermediis. perperam. Bessarionis versio vulgatam lectionem probat, ac illo modo substantiarum causa, quasi omnium causae sunt.

P. 201, v. 1, articulum $\pi\pi\pi\pi$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$, ex Morelliana inserui; quia sic Bessario quoque, *preter hunc, qui secundum locum*. V. 24, Camotius ante $\epsilon\kappa\alpha\tau\alpha$ distinguit; Morellius post; ut etiam Bessario, *quod quandoq. putat principium esse*. V. 28, articulum $\pi\pi\pi\pi$ ante $\phi\pi\alpha\pi\pi$, ex Morellio inserui; ut in sequenti etiam commate est $\pi\pi\pi\pi$.

P. 202, v. 5, Morellius omittit $\pi\pi\pi\pi$: ut Bessario quoque, *aliud operans aliter & aliter esse oportet*. V. 9, $\delta\pi\alpha\pi\pi$ probat etiam Bessarionis versio, ambo scilicet. Morellius tamen diuise maluit $\delta\pi\alpha\pi\pi$, præmissa etiam hypodia stole. V. 12, $\epsilon\pi\pi\pi$ ante $\epsilon\pi\pi\pi$, omittit Morellius; ut etiam Bessario, *& aliquid quod semper incessabili motu mouetur*. V. 14, Isingr. ante $\delta\pi\alpha\pi\pi$ interpongit: Cam. & Morell. post: itidemque Bessario. V. 15, post $\mu\epsilon\alpha\omega$ quoque distinguit Morellius; ut

& Bessario, cum vero id quod mouetur & mouet, medium sit, est etiam aliquid quod non motum mouet. V.17, coniunctionem & post nūtrī, non habent lf. & Cam. V.19, Cam. post nātor interpongit. Bessarionis versio hic Græcis est perplexior; magis vero appetimus, quia videtur, quā videatur quia appetimus.

P. 203, v. 1, posses etiam legere, εἰ Εὐνόη: ut Bessario, quāmuis non. V. 6, Morell. ἐάντιον τὸ τέλος: ut Bessario, quoddam sine quo non bene esset. V. 12, lf. & Cam. αὐτοῖσον. sed αἴσου cum Morellio probat etiā Bessario, quod secundum se optimum est. V. 13, si reciproce αὐτὸν malis, ut infra 208, 16, per me licebit. V. 20, distinctionem nostram habet & Bessario; & Etus vero per se, illius vita optima & perpetua est. Morelliū tamē sic maluit, διέργαζε δὲ, καὶ τὸν αὐτὸν ὄκεντος ζωὴν, ἀπείλησεν, οὐ διδόσει. V. 23, lf. & Cam. τὸ αἴσου μὴ καλλίσον. nostram & Morellianam lectionem probat Bessario, optimum & pulcherrimum non esse in principio. V. 26, lf. & Cam. habent τετράποδον. sed τετράποδον cum Morellio agnoscit & Bessario, ex aliis prioribus perfectis est.

P. 204, v. 24, Morell. omittit articulū τὸν ante ἀπόλωνα: ut Bessario, præter simplicem lationem totius.

P. 205, v. 2, articulum τὸν ante τετράποδον, ex Morellio insertū, probat etiam Bessario; & quod prius substantia est, substantia si necesse est. V. 3, particulam τὸν ποντίνα, sustuli cū Morellio. V. 6, interrogatiuum τὸν ex Morellio insertum probat Bessario, & harum quā prima, quenam

secunda. V. 11, τὸν πομπεῖαν agnoscit etiā Bessario, veluti qua circa numeros atq; qua circa geometriā. Morellius nominandi calū mauult ἡγεμονία. V. 14, particulam @ ante ημένος ex Morellio insertam, nō agnoscit Bessarionis versio. V. 16, lf. singr. & Cam. ηπλοῦτας: nihil ad rem. V. 25, πέρασι pro πέλασι legitur etiam in Theophrasti Charact. 239, 24.

P. 206, v. 2, rectius forsitan, καὶ τὸ πελοχωμάτων: ut pag. præced. v. 22. Bessario masc. gen. legit καὶ τὸν: quarta autem lationem, secundū eum qui obliquatus ad medium eius est. V. 10 & 11, σωτηρίαν habent omnes: perperam. σωτηρίαν agnoscit Bessario, si debent omnes simul posite, quae apparent, reddere. V. 15, nota circumflexum genitium πλανῶν: cū paulo ante, v. 10, barytonus fuerit τὸ πλανῶν: itidemque 204, 26. prior ille, est a recto isollyabo πλανῶν, vel etiā πλανῆς: posterior a recto peritofyllabo πλανῶν τος. quae diuersitas & alibi occurrit. V. 21, Bessario legit, τὸν στιλῶν οὐ τῷ ήλιῳ: quod si luna & soli non addat aliquis. sed possumus etiam legere, τὸν στιλῶν καὶ τῷ ήλιῳ, ut paulo ante, v. 8. V. 26, lf. & Cam. οὐταν. Morellianum & nostrum οὐταν πrobat etiam Bessario; quod si nullam lationem possibile est esse. V. 28, Morelliū, ut certi, distinguit post περιχούας: & pro πέλαι legit πέλαι. nostram lectionē probat Bessario; arbitrari oportet optimum finem sortitam esse.

P. 207, v. 8, verbum iēvai, ex Morellio insertum, probat etiam Bessario; quā non sit processus in infinitum. V. 19,

V. 19, testius indicatiue leges ~~neg~~
~~inxgn~~: vt Bessario quoque, iam allata
sunt. V. 25, & 26, Bessario legit
q̄d Apoēmē: corruptaq̄ rurſus. Idem o-
mittit sequentem ~~xg~~ ante Curas.

P. 208, v. 4, f. singr. margo habet, si
dō dī nō s̄ b̄vī s̄ s̄ia, s̄ rōnīc. Bessario-
nis versio receptam lectionē agno-
scit; non enim id quod est eius substan-
tia, intellectio erit, sed potentia. Idem
Bessario præcedens etiā membrum
paulo expeditiori ordine sic legit, ei-
usdēm undēr reū, dīn̄ ēk̄ cōs̄p̄t̄ aī eīn̄ oīg-
dūdāw, n̄ aī eīn̄ n̄ oīp̄a b̄v̄; Videntur au-
tem quae de mente hīc disputantur,
ad dei potius quam hominis mētem
referēda: vt perspicuū est ex Magn.
Ethic. lib. 2, cap. 15, ibi enim deo tri-
buūtut, quae hic menti. V. 14, Cam.
vtrobique cum articulo, n̄ ūp̄a t̄p̄ov
n̄ oīv̄. V. 15, If. margo ante oīv̄ aī
inserit ūs̄n̄. Bessario verit; alioquin n̄
fuerit quod optimum intellectio. V.
19, If. & Cam. ūs̄n̄ Morellianum

& nostrum *ān̄s* probat Bessario; *sc̄cundum quod horū inest ei bene esse.*
Ibidem omnes pr̄apostere habent
ān̄s n̄ *V.* veram lectionem *ān̄s* probat Bessario; *quandoquidem non*
est idem intellectio n̄ esse & intellecto.

P. 209, v. 7, Cam. ~~san~~^{ne}psos. sed ~~san~~^{ne}psos agnoscit præter Morelliū etiam Bessario.

P. 210, v. 5, Cam. pro *vix* a habet
sia. nostram lectionem probat et-
iam Bessario. V. 7, *probatio* habet
Morelli quoque. Bessario videtur
legisse *pasquino*: si quem inquirereno
pigeat. V. 19, Isingr. & Cam. pro
is, habent *is*: & mox *omnios* pro *xi-*
matis, cū Morelliana & nostra lectio-

ne facit Bessario, non erit principium,
ordo, generatio, ipsa cœlestia. V. 27,
Morell. pro ei legit. ut Bessario, quo-
modo numeri sunt unum.

P. 211, v. 1, Mor. habet *kanōv.* sed *ui-*
rouū probat Bessario; *quod ut mouens*
faciat. V. 5, locus desumptus ex ll.
B., v. 203. V. 14, Cam. post *et cōsōn-*
inserit *h̄:* *parum necessariam.* V.
18, Cam. omittit negatiuum *v̄ ante*
χ̄ēpō: *sed agnoscit Bessario; quadam*
non deterius.

P. 213, v. 3, ll. & Cam. pro $\text{\textcircled{M}}$ ha-
bent $\pi\acute{\nu}$: & mox Cam. $\dot{\epsilon}$ καντης pro
 $\alpha\kappa\eta\pi\acute{\nu}$. nostram scripturam probat
Bessario; *superficiebus etiam, qua in*
solidis immobilibus sunt. V. 12, Cam.
omittit articulū $\pi\acute{\nu}$ ante $\alpha\pi\acute{\nu}\mu$. V. 13,
nota $\pi\beta\alpha\zeta\alpha\acute{\nu}$ & $\pi\pi\alpha\zeta\alpha\acute{\nu}$ per ξ , quum
paulo ante precesserit $\pi\pi\alpha\zeta\alpha\acute{\nu}$. mutatio
euphoniae causa videtur facta: quum
alioqui superius genus per ξ tribua-
tur Ionica dialecto, ut alterum per $\pi\acute{\nu}$
Attica.

P. 214, v. 2, plurale *agno-*
scit etiam Bessario; nec *puncta*.

P.216, v.10, Is. & Cam. $\pi\delta\phi\iota\epsilon$. sed
legendum esse, arguit nō modo se-
quens comma $\pi\pi\varphi\omega\eta$, verum etiam
Bessarionis versio: *neutra namque,
prout visus, vel prout vox, speculatur.*
V.18, Camot. pro $\sigma\iota\epsilon$ habet $\sigma\delta\omega\zeta$. sed
 $\sigma\iota\epsilon$ agnoscit etiam Bessario; ille vero
posuit unum indiuisum. V.21, Isingr.
margo ante $\pi\delta\omega\alpha\pi\eta$ inserit præpos.
 $\kappa\alpha\tau\delta$. Bessario verit, patet quod et-

iam absque his contingit ei posse inesse.

P. 217, v. 7, initialem huius capitatis periodum reicit Bessarionis versio in praecedentis capitatis finem. V. 20, Cam. post *et ceteros*, addit redditiuā s. nisi forte scribendum potius dñ. Bessario, *ille sane rationabiliter quereret.* V. 24, Cam. *sicut etiam*: parum apte.

P. 218, v. 4, pro *dūmādū* supra lib. I (22, 9) dixit *dūmādū*, futuro tempore: vbi totus hic locus ijsdē fere verbis legitur. V. 7, particulam & post t̄ omittit Cam. sed non item Bessario. Ibidē dñ *mōmō* excusari potest, vt paulo post v. 12, sequentia tamen requiriunt potius dñ *mōmō*.

P. 219, v. 2, n̄ dñ habet etiam Camotius: Bessario indefinite n̄ dñ, seu n̄ s̄: *an aliquid erit dicere esse prater hac, ipsum quid unum in multis?*

P. 220, v. 14, Cam. *īdā*: eodem scilicet genere quo sequitur n̄ p̄n̄. admitti possit etiam fōem. nom. *īdā*.

P. 221, v. 10, Cam. post *q̄iā* dñ inserit demonstratiuum *n̄dē*.

P. 222, v. 22, nota diuise *āmā* *āmā* *spāmū*, quum & præcedat & sequatur compositus nominatiuus *āmā* *spāmū*. eius generis notata etiam alia exempla ad 24, 4.

P. 224, v. 18, If. & Cam. *āmā*. sed *āmā*, probat Bessario, *hac quoq; principia impossibile est esse.*

P. 225, v. 14, Cam. *ādāpēnū*, neutrō genere: vt Bessario quoq; & non quoniam indivisiiblē, sic circō different.

P. 226, v. 7, Cam. omittit commation istud, & *μονά*, at non item Bessario, qui sic vertit, *si omnis unitas, & unitas alia, duofaciunt.* V. 26, idem:

Bess. post īm̄ inserit dñ: *cam autem.*

P. 227, v. 3, Bessario pro n̄ legit dñ: *ante autem omnia.* V. 6, If. n̄ dñ *spāmū*. Camot. & nostrum *ī* probat etiam Bessario, *verum prout numerus.* V. 11, post n̄ *mōmō* subaudiendū e præcedentibus *ūs̄p̄o*: vt Bessarionis docet versio, & numeris quoq; posterius aiunt inesse qualitatem quam quantitatem. V. 19, Ising. distinguit post *λέγοντες*. ego Cam. & Bessarionem se qui malui.

P. 228, v. 19, rectius forsitan dñ *spāmū*. vt supra 225, 3. vel pleonasmus est coniunctionis dñ: vt saepe. sic certe Bessario, *at vero numerus arithm.* V. 23, If. *βότην*. sed plurale *βότην* agnoscit præter Camot. etiam Bessario; horum dictorum modorū aliquo esse.

P. 229, v. 12, non consentiunt hic editiones. Cam. enim habet *ādā* *ā* *ap̄θ̄usō*: If. *ādā* *ā* *ādā*. veram lectio nemē duabus his corruptis erutam, *ādā* *ā* *ādā*, probat Bessario; *generatio vero numerorum, aut imparis numeri, aut pari semper est.* Idem sequentia satis intricata sic vertit; *cum enim unum hoc non cadat in parem, impar efficitur. cum vero hoc modo dualitas incidat in eum qui ab uno duplicatur, sic quidem imparium aliud par.* e qua versione intelligis, cum posita post *ādā* *ā* hypodiastole, pro *ādā* *ā* *ādā*, legisse *ādā* *ā*; & post hoc ipsum *ādā* *ā* interpusisse, vt in seq. membris. V. 21, *ān̄iām̄* retracto accentu habet etiam Cam. cum ali bi in hoc compositorum genere retingentur accentus simplicis, vt supra 131, 4. Seq. v. pro Isingriniana dñ ex Cam. repoluī dñ: vt Bessario quoq; vertit.

vertit, ideo necesse est. V. 24, Bessario *ēdū pro īdū: si species quidem animalis existent.*

P. 230, v. 19, Isingr. pro articulo *& ante īdū* habet indefinitum nomē *ūc*, sed & legendum esse, (vt habet etiam Camotiana) ostendit paulo infra versus 27, vbi hæc sententia repetitur. V. 23, Bessario cum numerali *āp̄p̄a* subintelligit articulū *n̄ &* participium *ōr̄*: quasi scriptum esset, *n̄ āp̄p̄a ūc*. nam sic vertit, *quod enim ambo est, propinquius est specie & eius cuius ratio est; generatione vero posterius.* V. 28, pro II. *ā* ex C. reposui *ā*: vt Bessario quoq; vertit, *utroq; igitur modo.* Ibidein Isingr. margo pro *ēn d̄ īd̄wātor*, ponit *ām īd̄wātor*: vt Bessario etiam, *at impossible.*

P. 231, v. 1, pro articulo *& ante īdū*, reponendum forsan aduerbium *āc*, vt in seq. commate ante *ām* Bessario, *ut species & substantia.* V. 26, ambæ editiones habent *āp̄p̄a*, sed *Bessario* requirit oppositionis ratio, & probat Bessario; *ex profundo autem & humili.* atq; adeo ita est etiam infra, 242, 11.

P. 232, v. 22, Isingr. & Cam. *īwā*: ego *īwā* reposui ex Bessarionis versione, *eadem accident.* Sic v. 25, *īwā* *āp̄p̄a*, *eadem accident*, reposui ex eadem.

P. 233, v. 3, Cam. *ē p̄ia īx̄sū n̄v̄a ī* *m̄o*; *b̄t.* nostrā lectionē probat Bessario, *si una sit quaq; unitas, ex quo nam est?* V. 15, Cam. *m̄o* *ē p̄ia ī* *m̄o* *ī* *s̄r̄x̄iōn̄ b̄t*; Bessario, *qualis itaq; multitudo, & unum, est elementum?* V. 18, *rectius ēn m̄o*, interrogatiue: vt v. 3, ita sane Bessario, *ex quo namq; v-*

numquodq; aliorum punctorum. V. 27, II. margo pro *ēdū*, quod repetitur etiam seq. p. v. 2 & 3, legit *ēdū*, vt infra 240, 24. 245, 11. Bessario vertit, *a numero ideali.*

P. 233, v. 8, Cam. pro *āp̄p̄a* *ā* habet *ām īd̄wātor*. Bessario nobiscū, *alias quidem non habebant.* V. 20, Cam. *ā īwā* *d̄*: vt Bess. quoq; *necesse autem est.* V. 25 & 26, Cam. omittit commation istud, *ā d̄*, at non item Bessario.

P. 236, v. 1, ellipsis habet etiā Bessarionis versio, *quod hic triangulus duobus rectis.* V. 15, Cam. *ām īd̄*, cum apostropho:

P. 238, v. 1, Bessario post *āp̄p̄a* inserit *ā*: *at nullum istorum aliquid differt.*

P. 240, II. omittit *ē* ante *ē wā*: *ā*: *at non item Bessario; siue semper siue factum sit.* V. 24, pro *ēdū* habuimus supra *ēdū*, 233, 27: & 234, 2. *ēdū* repetitur infra 245, 11. V. 28, Cam. *īwā*: nihil ad rem. Bessario singulariter *ēōr̄*. *sic enim vertit, nunquā enim hoc ullo modo esse nō ens.*

P. 241, v. 2, Cam. *īwā*, *sed ēt̄dā* agnoscit etiam Bessario; *entia fore.* V. 8, Bessario legit, *ā n̄v̄n ī* *ōr̄m̄*, *ā* *ām ī* *ōr̄m̄*, *ām ī* *ōr̄m̄*. Sic enim vertit, *& huīus entis & eiusdem entis sit quodam hoc.*

P. 242, v. 14, Bessario vertit, *hoc quoq; commonstrauit, quod aliquid potentia sit ens, hocq; substantia.* V. 16, *relatiuum ī*, post *m̄o*, omittit Cam. at non item Bessario.

P. 243, v. 13, II. margo pro *φ̄oīr̄* ponit *φ̄oīr̄*. *sed φ̄oīr̄ probat Bessario; nullius namq; nec ille ait, qui dicit eum esse.*

P. 244, v. 24, dictum istud, naturā non esse ēπιστολάδη, est etiam infra in Theophr. 252, 14.

P. 245, v. 7, lf. & Cam. περὶ γνῶμην: quasi οὐδὲ τὸ γνῶμον. ego ad γνῶμην referre malui, ut supra itidem habuimus περὶ γνῶμην, 12, 19. Bessario vertit, mathematica ideis annexentes. V. 8, εἰδὼν tueri potest derivatum eidūs, v. 11: ibidem tamē mox v. 12, sequitur idēm quomodo & Bessario hic vertit idealem. V. 9, διόγνονος agnoscit Bessariensis versio. V. 13, Bessario videtur legisse μέγα: magnitudines sane facit. V. 15, Bessario, ἐντὸν δι: at querendum est. V. 27, δι: non agnoscit Bessario; confessim infinito propinquissimum trahebatur. nec opus hic est ea particula, cum praecedat ὁ.

P. 246, v. 1, Bessariensis versio caput quartū orditur ab istis, τὰς δὲ τὰ. V. 5, περὶ περὶ addidi ex Cam. & sic Bessario, parem vero, primo ex iniquibus. V. 13, Bessario, οὐδὲ τὸ τὰ. antiquibus dāmē enim recentioribus theologis.

P. 248, v. 3 & 4, Bessario, εἰδὼν τὰ περὶ περὶ quia ex indeterminatis ac imperfectis semper perfectiora. V. 5, ἐν διuīse scripsi ex Bessariione; vt nec ens aliquod sū ipsum unum. V. 10, Cam. omittit τὰ περὶ: at non item Bess. versio; non absurdum est. V. 13, fere nihil hic discrepat Bessariensis versio; at non est esse miscibile quod εἴσιτ, alterum non erit separabile, unum ipsum, nec altera natura: neq; volunt.

P. 249, v. 2, Euryti huius meminit etiā Theophrastus infra, 255, 10. V. 5, Bessario legit, αφομοίων τὰς φύσις

τὰς μορφὰς τὴν φυσῆς. verit enim, ita plantarum formas suppositionē calculis assimilans. V. 10, idem Bess. legile videtur νόον, non δι: vt arguit versio, veluti carnis aut ossis numerus substantia.

P. 250, v. 6, τὰ περὶ pro τῷ περὶ reposui ex Bessariensis versione, eadem inueniēt illa erunt. pag. seq. v. 10, οὐκάν δicit pro eodem. V. 9, præpos. ante εἰδὼν omittit lf. sed agnoscit & Bessario; in septem autem, quadam amittunt dentes. l. εποι. V. 10, cum εἰδὼν Θίλας subaudiendū participium σπανούμενοι, aut aliud simile. apud Αeschylum est εἰδὼν Θίλας, l. περὶ περὶ περὶ περὶ: nempe εἴσιν εἰδὼν σπανούμενοι φυλάσσεται πόλεις τῆς Θίλας, vt est in eius fabulae apud eundem poetam argumento. V. 16, Cam. τῷ δρόῳ: vt Bessario quoq; ipsi enim γέρον. V. 18, περὶ περὶ περὶ περὶ agnoscit idem Bessario; inferatur ipsi o. alioqui suspectur aliquis legendū τὰ, nominandi casu. V. 20, Οὐκέτις fortasse dicit Homeri enarratores. Bessario quoq; antiquis Homericis. V. 23, Βάνδαν videtur hic significare scandi. Bessario vertit, ascendat autem.

P. 251, v. 3, vt hic εἴσεργει construētum cum datiuo σπονδυμένοις, ita εἰδὼν εἴσεργει cum datiuo θεμένοις supra, 244, 26. alibi tamen, ni fallor, illud cum accusatiuo etiam legi, structura Latinis visitata. V. 6, lf. & Cam. αὐσοζεῖαι, penultima diphthongo, vt supra 13, 5. sed rectius per τὰς συνήχιας, cum alibi, tum 52, 9. Bessario vertit coordinatione.

P. 252, v. 2, interpres in elliptica libri inscriptione subaudit nomen

Opus

Opusculum. subintelligere possis etiam *Fragmentum*, *Στιχαρίου*. quade re ad finem libri. V. 10, forsan πόρον, seu πίπερα, adverbialiter, ut infra, 254, 15. V. 18, neutrum plurale μημηχαρίου, quod sequitur, innuit legendum αἰσχεῖα. V. 20, actuum θεού Σέρρων agnoscit etiam interpres, *accommodantibus*.

P. 253, v. 3, Oporiniana editio pro ὅ habet εἰ τῷ. quod secutus interpres vertit, *in paucis esse*, *si abundanter insit*. V. 18 & 19, in Opor. omisstria ista, μήπε διαφέρει, μήτε. ut interpres quoque vertit, *atque etiam quantitatatem aliquam dicens*.

P. 254, v. 6, ante καθίσιον desideratur, vel εἰτι. V. 8, Opor. Εὐρυξίας ὁρ. V. 9, Opor. Νέποντος mendoie. si εἰπάρι probat etiam interpres, tanquam per alia patiantur. V. 12, Opor. & Cam. Εὐρυξίας. sed optatum οὐκέτην a me repositum, probat v. 18 & 28. V. 15, Homerilocus est Il. 6, v. 24. V. 18, interpres pro αὐτόπεπτῳ legit εἰσεγένεται: caline partes hec sint, annon. V. 19, Opor. pro οὐκέτην habet nom. τοῦ. V. 22 & 23, in Opor. desunt ista, ηλέγειν ηλέγειν. V. 27, Opor. post μηδεμίαι habet participium εἰσεγένεται. quod si retinere velimus, tollendum erit in præced. cōmata verbū ὅ.

P. 255, v. 6, Opor. pro οὐκέτην habet αὐτόν: perperam, ut patet ex v. 8. V. 10, Opor. Εὐρυξίας. Euryti vero huius facta etiam supra mentio, 249, 2. V. 11, Cam. indicatiue λέγει.

P. 256, v. 12, Opor. εὐμόρφους: ut etiā interpres, *admodum formalia*. nostrum & Camotianū εὐμόρφου magis quadrat ad μημηχαρίου, v. 6. V. 14,

Opor. οὐκέτην εἰσεγένεται mihi Camot. sequi libuit: & similis structura est supra, 252, 19. V. 18, legendum videtur, καὶ τελέχειν: vel, καὶ τὰ εἰλέχειν: ut interpres, *secundum minima*. V. 19, Opor. non habet commatione istud, καὶ εὐθύχεις. V. 21 & 22, rectius opinor εἰκάσις, dandi casu. interpres vertit, rursum id quoq. *hand facile in omnibus*. V. 28, Opor. αὐθοσιαμόν: quod interpres vertit *libationem*. mihi Camot. αὐθοσιαμόν verius esse visum est.

P. 257, v. 11, Cam. omittit copulatiuam καὶ post τὸν νοῦν. at non item interpres; qui ad mentem deumque referat. Seq. v. pro αὐθοσιαμόν sit ne legendum εἰκάσις, an εἰκάσιδεν π, an aliquid aliud, docti iudicent. interpres vertit, *siquidem ipsa sequerentur alia enīa*. V. 21, a Cam. editione absunt ista, ἀλλ' εἴτε εἰς: non absque sententiæ detrimento. V. 26, Camot. οὐκέτην: quod nō est analogū.

P. 258, v. 15, forsan hæc distinctio verior, εἰ τὸν καθόλον, πάσιν οὐτον τὸν καθόλον, διεφέρειν εἰδέναι καὶ ταῦτα. interpres sane non multum absimiliter vertit; atq. *in uniuersalibus*, cum subiectis plurima sint, discrimin inueniri est necesse, siue hec uniuersalia genera sunt, siue species. V. 21, interpres legit αὐθοσιαμόν: ut numero, lineis. V. 24, Opor. omittit οὐγκῆς; cum coniunctione καὶ.

P. 259, v. 1, Cam. καὶ τοῦ οὐ φύσιν. sed ne sic quidem constat lectio; nisi ante τοῦ inseratur τοῦ: ut interpres, οὐqua sub natura sunt. V. 20, Opor. οὐδιότελε: parum ad rem.

P. 260, v. 1, superl. καὶ αὐτὴ agnoscit etiam interpres versio; maxime

propria: cum sequens ἀπέπειρ postulet comparatiuum κωνώπειρ. V.10, coniunctionem ὡς post χωρίους Omittit Opor. V.12, forsitan τὸ γένος. Ibidem φέρει probat etiam interpres; aut cui competit. aliqui suspicari posses legendum φέρει, cuicunque. V.17, interpres videtur legisse, οὐ μηδοκούστων ἔχει: nam vertit, non solum sunt eorum que ita habere non videntur. V.20, disiunctiuam ἢ ante αὐτοῖς οὐχ οὐδὲ omittit Opor. V.24, Cam. pro ἐτιμήσῃ.

P.261, v.5, Opor. & Cam. καὶ ταῦτα at ταῦτα probat interpres; secundū idem. V.9, interpres legit περίπεροις: prioribus ac honorabilioribus. V.16, Cam. αὐτὰ pro αὐτοῖς. V.26, interpres legit, καὶ γένεται: si etenim qui de tota differunt substantia. sed quid si legas εἰκῆ γένεται?

P.262, v.2, Cam. ἀπαντᾷ. interpres retento ἀπαντᾷ, legit etiam ἑταῖροι: longo intervallo imitari volunt omnia. V.5, posteriorem disiunctiuam ἢ post ἄπειροις omittit Cam. V.9, Opor. αἴτιον pro τοῖς οὐδὲ nihil ad rem. Ibidem præpos. ἢ in utroque exemplari omissam, addidi ex 257, 27. V.11, Opor. μεταβολαῖς: interpres τὰ ταῦτα τὰς γένους λεχίνας μεταβολαῖς: quia circa terram mutationes dicta sunt. Seq.v. idem legisse videtur, εἰ διαδικανούσαν κατακολυθεῖ: si cōsequi aliquid est necesse. V.22, annotatio ista non est in Cam. ed. Interpres de Nicolao haec addit; intelligendum hic videri Nicolaum Damascenum, qui, teste Suida, Herodius Iudeorum regi & Augusto Cesari familiaris, fuit philosophus peripateticus, & Aristotelis maximus imitator.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ φυσικά.

ΤΟΥ Α. ΤΟΥ ΜΕΙΖΟΝΟΣ.

1. Πρὶ τέχνης καὶ ἐμπειρίας καὶ ἐπιστήμης, καὶ ὅπη σοφίας τοῖς θυμασίας αἵρεσις καὶ αρχαῖς ἐπινόησιν 1,4
2. Πρὶ ποιας αἵρεσις οὐ τοῖς ποιας αρχαῖς θητησίμη σοφία τοῖς 4,5
3. Παλαιῶν δόξαν τοῖς τῷ περιστοιν αἵρεσιν 6,24
4. Ήσιόδου Κέρμπεδου καὶ Αγαθούρας δόξαν τοῖς αρχαῖς, καὶ Δευκίππου καὶ Δημοκρίτου 10,1
5. Πιθαγορείων, καὶ Παρμενίδου, καὶ Εενοφάνους, καὶ Μελίους δόξαν τοῖς τοχείαιν 12,4
6. Πλάτωνος δόξαν τοῖς αρχαῖς, καὶ θεολογος τῷ περιφρυμένων 15,15

7. Παλαιῶν ἐλεγχος τοῖς αρχαῖς 18, 18

Α ΤΟΥ ΕΛΑΤΤΟΝΟΣ. II.

1. Οὐ ποτὲ τῆς ἀλιθείας θωεία πῆμα χαλεπή, πῆμα ράδια 28,6
2. Οὐ πέπτει αρχαῖς 29,12
3. Η λίκισιον ἔχει τὸ σύνθετο 31,11
In Bessarionis versione hic secundus est liber; & qui sequitur, tertius. atque ita deinceps.

ΤΟΥ Β. III.

1. Αποειας χεῖσις, καὶ τοῖς ὅποροις δεῖ περιπονηταί 32,3
2. Πότερον μαζὴ πλήρων οὖσιν θητησιῶν θεωρῆση πάντα τὰ γένη τῷ αἵρεσιν 34,9

3, ο-

- 3, Οὐ παρχεῖ τὰ τεσσάρεισι γένη 38, 22
 4, Αἴτιαί δικαιοῦνται εἴπε μὴ ἔστι οὐ
 ωδίᾳ τὰ καθίκαστα, εἴτ' ἔστι Θόπυχ
 αὶ αὐταὶ τῷ φθαρτῶν καὶ τῷ α-
 φθαρτῶν αρχαῖς εἰσι. Ω πόπρον πὲ ἐν
 καὶ τὸν δύσιαγ τῷ ὄνταν εἰσι 40, 25
 5, Πόπρον οἱ αριθμοί, τὰ σώματα, καὶ
 τὰ διπλάδα, καὶ αἱ σύμμαχοις θυ-
 νεῖς εἰσι 45, 26
 6, Διὰ πέδεῖ θυτῆν ἀλλ' ἀπλα τῷ διεύθυντι
 καὶ τὰ μετεξύ 47, 13

ΤΟΥ Γ. ΙΙΙ.

- 1, Τί θεωρεῖ αὐτή ή διπτήμην 48, 21
 2, Οὐ μαῖς διπτήμης πὸν θεωρῆσαι 49, 6
 3, Οὐ πι φιλοσοφίας δεῖ σκέψις η τοῦτο τῷ
 μαθηματικῷ αἰξιωμάτων, καὶ τοῦ
 διεύθυντος 53, 3
 4, Οὐ ωκεὶ οὐδὲ λέχεται πῶστο τῇ καὶ μὴ
 τῇ 54, 19
 5, Οὐ πάντο φαινόμενον δύναται δεῖ 61, 8
 6, Κατὰ τῷ γνωστῶν τὸν τῷ διεύθυντα κρι-
 τουσῶν αρθρῶν 65, 21
 7, Οὐ τοιίκου η φάσις η ἀποφαίσις ἐν
 καὶ ένεστοιοῦ 67, 13
 8, Οὐ τὰ μοναχῆς λεγόμενα, καὶ τὰ καὶ
 πιντων, ἀδικάστη παρχεῖν 68,
 20

ΤΟΥ Δ. ΙV.

- 1, Αρχὴ ποτέχων λέχεται 70, 3
 2, Αἴτιον ποτέχων λέχεται 70, 27
 3, Σπιχτὸν ποτέχων λέχεται 73, 9
 4, Φύσις ποτέχων λέχεται 74, 4
 5, Ανακτήσιον ποτέχων λέχεται 75, 11
 6, Εἴ ποτέχων λέχεται 76, 11
 7, Τὸν ποτέχων λέχεται 79, 16
 8, Οὐσία ποτέχων λέχεται 80, 21
 9, Ταῦτα ποτέχων λέχεται, καὶ ἔπεισται, Ω
 δέλφος, καὶ ὅμοια 81, 8
 10, Αἰτικείμενα καὶ οὐσία ποτέχων λέ-
 χεται 82, 5

- 11, Πρόπεισται καὶ ὑπεισει ποτέχων λέχεται
 83, 1
 12, Διώαμις ποτέχων λέχεται 84, 11
 13, Ποσὸν ποτέχων λέχεται 86, 10
 14, Ποιὸν ποτέχων λέχεται 87, 5
 15, Πρὸς οὐ ποτέχων λέχεται 88, 1
 16, Τέλειον ποτέχων λέχεται 89, 21
 17, Πέρας ποτέχων λέχεται 90, 14
 18, Τὸ καὶ ὁ ποτέχων λέχεται 90, 22
 19, Διάθεσις 91, 14
 20, Εὔξις 91, 17
 21, Πάθος 91, 27
 22, Στέρησις 92, 5
 23, Τὸ δέδυντο 92, 24
 24, Τὸ εὖ θυντος τῇ 93, 11
 25, Μέρος 94, 3
 26, Οὐ λογοκαὶ πᾶς 94, 15
 27, Κολοβός 95, 5
 28, Γένος 95, 21
 29, Ψεῦδος 96, 15
 30, Συμβεβηκός 97, 15

ΤΟΥ Ε. VI.

- 1, Οὐ τοιίκη θεωρητική δεῖ. Ω τοι βέβης
 εἰσι φιλοσοφίαι θεωρητικαῖ 98, 7
 2, Τὶ δεῖ ποτέμβεβηκός, Ω δέλα οὐ πάται
 καὶ διτέπτημι οὐκεῖται αὐτός 100,
 13

- 3, Οὐ πείσιν δράχα καὶ αἴτια γνωτα καὶ
 φθαρτά αἴτια πῶ γιγνεσθαι καὶ φθεί-
 ρεσθαι 102, 17
 Bessationis versio posteriora duo capi-
 ta in unum contrahit.

ΤΟΥ Ζ. VII.

- 1, Τὶ πεφτονόν 104, 3
 2, Πρὶς θυσίας λαπορία 105, 9
 3, Οὐσία τοῦ 106, 3
 4, Πρὶς οὐ τοῦ τοῦ τῇ, πόδι 107, 9
 5, Οὐ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
 τοῦ μετανοία, καὶ τούτων τοῦτον απλῶς
 109, 24

- | | | | | |
|-----|---|---------|-----|---|
| 6, | Πόπορον τεύτοντι ή ἔπειρον, πὸν ἡλίῳ,
καὶ ἔκαστον | 110, 28 | 3, | λόγου 143, 16
Καπὲ τῷ φασκόντων ὅταν ἐργοῦ μάρτυρ
μανάστη |
| 7, | Πρὶν γένεσιν | 112, 24 | | |
| 8, | Οὐ ποτὲ εἰδότες ήτος οὐσία λεγόμενον
γίγνεται | 115, 6 | 4, | Οὐ ποτὲ εἰδότες οὐσίαν ηὔτις ήτος
μεθα, μὴ εἶναι δὲ, μηδὲ ἔπομεν
145, 25 |
| 9, | Διαίτην πατεῖ μὲν γίγνεται καὶ τέχνη @ πότο
ταῦτα πάτερ | 116, 25 | 5, | Οὐτὶ ποτὲ οὐσίαν τὸν λόγον ἀπαντά-
γκει, ὅταν ὄρεγονται γά τι τὰς οὐσία-
μιν, καὶ εἴσεχε, τότο ποιεῖν 146, 21 |
| 10, | Πόπορον δεῖ τὸν μεταλλόγονον οὐσιάρ-
χοντι πέποντα λόγων, ηὔτις 118, 8 | | | |
| 11, | Ποια τὸν εἴδος μέρη, @ ποιας 121, 16 | | 6, | Τίδην ἀνέργητα, καὶ ποιοι 147, 19 |
| 12, | Διαίτην δεῖ ποτεστὸν, γά τον λόγον οὐσ-
ιαν τὸν φαμέν 124, 3 | | 7, | Πόποτα οὐσίαν δεῖται ἔκαστον, καὶ πότεν
149, 5 |
| 13, | Οὐ ποτὲ τὸν καρόλου τυποδράχτων
οὐσίαν τὸν καρόλον εἰδέντων ουμάνεις τὸν κοι-
νῆν κατηγορημένων πότεν, ἀλλὰ διογ-
νετε 125, 28 | | 8, | Οὐτιστέρον ή ἀνέργητα @ οὐσιάμενας
καὶ πάσις ἀρχῆς μετεβλητικῆς
150, 11 |
| 14, | Καπὲ τῷ πατερὶ οὐσίας λεγόντων οὐσίας τη
@ χωρεστῇ ἀμά 127, 23 | | 9, | Οὐτιβήπτων τῆς απουσιάς οὐσιάμενας
ή ἀνέργητος 153, 21 |
| 15, | Οὐ ποτὲ οὐσίαν τὸν αἰδητόν τὸν καρό-
λαστα, επειδεσμός, γά τον ποτέντος δεῖ
128, 20 | | 10, | Τίδην δε λέγομεν τὸν ποτέντος 154, 19
In posteriorum trium capitum distin-
ctione discrepare Bessarionis ver-
sionem cognosces ex Adnotatio-
nibus. |
| 16, | Οὐ ποτὲ τοιν οὐσία οὐδέμια εἴδει οὐσίαν | | | ΤΟΥ Ι. Χ. |

TOR H. VIII.

- 1, Ταῦτα εἰρημέναν καθόδησον τοῦτο τὸν ἡ-
σιῶν 133,9

2, Τις δεῖν ἡ ὁ ἀπέργακος οὐ μηδεπιτείνει
134,22

3, Πρὶν τῆς τούτων αἰσχεργῆς εἰς τὸ φύ-
θιον 136,15

4, Πρὶν τῆς ὑλικῆς τούτου 138,12

5, Οὕτις πάντα ταῦτα πάντα γίνεται. Ἔτι δι-
πειά τοῦτο τούτους οὐερομοικούνται τοῦτοι
ἀεθμοίς 139,21

6, Πρὶν τῆς εἰρημένης διπορίας 140,12

TOR Θ , IX.

1. Πῇσι δινάρμενος 142,3
2. Τῷτι δινάρμενον αἴ μη σύγοροι, αἴ τοι μετὰ

- | | | |
|-----|---|---------|
| | λόγου | 143, 16 |
| 3, | Καπά θέμ φασκόντων ὅταν ἡργύ μόνον
διωάδην | 144, 14 |
| 4, | Οὐ πι οὐδέχεται διωάδην οὐ οὐδὲ
ιεράδη, μὴ εἰναι ἂν, μηδὲ ξενάδη
145, 25 | 145, 25 |
| 5, | Οὐ τι πὸ διωάδην καὶ λόγον ἀπειλεῖ
γίνεται, οὐτε οὐρέγυπτος οὐ τεχθῆται διω-
μην, καὶ οὐδὲ ἔχει, τοῦτο ποιεῖν | 146, 21 |
| 6, | Τί διδοὺς οὐρέγυπτος, καὶ ποιεῖν | 147, 19 |
| 7, | Πότε διωάδημος διδοὺς ἔκαστον, καὶ πότε οὐ
149, 5 | 149, 5 |
| 8, | Οὐ τι περιέπερον οὐ οὐρέγυπτος οὐ διωάδημεως
καὶ πάσις ἀρχῆς μετεβλητῆς
150, 11 | 150, 11 |
| 9, | Οὐ πι βρήσκεται τῆς απονοτάξεως διωάδημεως
οὐ οὐρέγυπτος | 153, 21 |
| 10, | Tί διδοὺς λέγομεν οὐδεῖδος | 154, 19 |
| | In posteriorum trium capitum distin-
ctione discrepare Bestiarioris ver-
sionem cognoscet ex Adnotatio-
nibus. | |
| | ΤΟΥ Ι. Χ. | |
| 1, | Tί πολλὰ εἴται | 156, 8 |
| 2, | Οὐ τι πολλὰ εἴται πολλὰ γένεται οὐ πολλά,
οὐ πολλοὶ τοῦτο γε αὐτὸν οὐ φύσις πολλά | 159, |
| | 17 | |
| 3, | Πολλά χῶρα αὐτοῖς τοῖς πολλά
εἴται τοῦτο περιοργικό τοῦ αὐτοῖς | 161, 1 |
| 4, | Πρὶν θαντιότητος | 162, 19 |
| 5, | Τὸ ιστον τῷ μεράλῳ καὶ τῷ μικρῷ πώς
αὐτίκαται | 164, 19 |
| 6, | Τὸ ιστον πολλὰ πώς αὐτίκαται | 166, 5 |
| 7, | Οὐ τι αὐτοῖς εἰπεῖν θαντιότητον πολλά
εἴται | 167, 23 |
| 8, | Οὐ τι πλατεύεται τῷ εἴδει τῷ γένει τῷ αὐτῷ
εἴδει | 169, 17 |
| 9, | Tί διδούς τοῦ εἰδής οὐπερον εἴδος οὐ διετίπε-
μη διεφέρει εἴδει. τοῦτο δὲ | 170, 18 |
| 10, | Οὐ τι οὐπερον διδούς τῷ γένει τῷ φύσειτο καὶ
πλατεύεται | 171, 21 |

I N D E X.

297

In hoc etiam libro Bessarionis versionem pro x habere xiii capitula, cognoscet ex Adnotationibus.

ΤΟΥ Κ. XI.

- 1, Πρὶστιας χπορία 172, 17
- 2, Επι χπορία 174, 21
- 3, Πώς ἔσαι πολλῶν καὶ διεφόρων ὄντων τῷ γῆμαίσια δημιουρη 176, 21
- 4, Οὐτὶ ταῖς τῷ μαθηματικῶν ἀρχαῖς θιαρῆσαι, περὶ τῆς φιλοσοφίας 178, 17
- 5, Οὐτὶ κακὸν ἀδέχεται τὸ αὐτὸν καθ' ἓνα καὶ τὸ αὐτὸν χρόνον ἐναρέ τε καὶ μὴ τοῦ 179, 3
- 6, Οὐτὶ τὸ δοκοῦν εἰκάσιψ, τὸ καὶ ἔστι παγίως 180, 26
- 7, Οὐτὶ οἱ φιλοκήθεορικαὶ καὶ ὅτι τρία γῆμαί τῷ θεορικῶν 183, 21
- 8, Πρὶστὶ συμβιβλιόσοῖς 185, 11
- 9, Οὐτὶ τὸ δικαῖον, ἡ δικαστὴν, ἀπλέχα, κύνοις ὅτι 187, 10
- 10, Οὐτὶ ἀδικάστον ἀπειρον ἐναγ σῆμα 189, 12
- 11, Πρὶστημετερούσις 191, 22
- 12, Οὐτὶ καὶ τὸ πιον, καὶ τὸ ποσόν, καὶ τὸ πῦ, κίνησίς δέ τοι καταστοῖς 193, 3

In hoc etiam libro Bessarionis versione aliā distinctionē capitū habet, ut in Adnotationib⁹ est expositum.

ΤΟΥ Δ. XII.

- 1, Πρὶστοίσις 195, 16
- 2, Πρὶμετεροῦ 196, 14
- 3, Οὐτὶ εὐ γίνεται ὑπὲ τὸ ὑλικόποντὸν 197, 10
- 4, Πρὶστημετερούσις 198, 8
- 5, Τίνεις αρχαὶ τῷ αἰδηπτῶι, καὶ πόση καὶ πῶς αἱ αὐταὶ, καὶ πῶς ἐπρεψεῖς 199, 15
- 6, Οὐτὶ αἰδηπη ἐναγ αἰδηπον θυτα γείσιν 200, 22
- 7, Οὐτὶ αἰδηπον θυτα γείσιν αἰδηπον θυτα γείσιν 202, 11

- 8, Πρὶστὶ τῷ γεγενέσιον σφαιρῶν καὶ ἀστρων, Εὐδόξῳ καὶ Κλημέτου δέξῃς 204,
- 9, Πρὶστημετεροῦ 208, 1
- 10, Πλάτος ἔχει τὸ ὄλου φύσις πόλιον καὶ τὸ δέλτον 209, 1

In hoc libro nil variat capitū distinctione nisi quod in Bessarionis versione primi capitū pars refertur ad secundum.

ΤΟΥ Μ. XIII.

- 1, Πόπερον ἔστι παμαθηματικὰ, τῷ 211, 9
- 2, Οὐτὶ τὰ μαθηματικὰ εἰκάσιψ, οὐτὶ τῷ αἰδηπτῶι 212, 12
- 3, Πλάτος ὄντα εἰπε παμαθηματικά 215, 9
- 4, Οὐτὶ αἰδηπαχά εἰσι 217, 6
- 5, Οὐτὶ τὸ δέλτον συμβολίονται τὰ εἴδη 219, 15
- 6, Πολεχῶς ἀδέχεται λεχθῆναι τοῖς τῷ δέλτῳ αἰδηποῖς 220, 17
- 7, Πόπερον συμβλητὰ αἱ μονάδες η ασύμβλητοι· καὶ εἰ αἰσθύμεληι, ποπρωσις 222, 14
- 8, Τίς αἰδημον διεφοεῖ καὶ μονάδες, εἰ ἔστιν 227, 3
- 9, Οὐτὶ αἰδημον ἐναγ τὸν αἰδημὸν καὶ τὰ μερικά χωρισά 231, 19
- 10, Πρὶστὶ τῷ αἰδηπον διπολέι 235, 12

ΤΟΥ Ν. XIV.

- 1, Οὐτὶ ἀδέν τῷ ἀναπίναι κυρίως αρχαὶ πατέτων 237, 3
- 2, Οὐτὶ τὰ αἰδημα ἐκ σοιχείων συμβολία αἰδημον 240, 6
- 3, Κατὰ τῷ Πυθαροφείων τοῖς τῷ αἰδημοῖς 243, 17
- 4, Πρὶστὶ τῷ αἰδημοῖς γῆμαίσια 246, 4
- 5, Οὐτὶ αἰδημον δέ τοι αἴτιος τῷ περιγμάτων 247, 28
- 6, Αἰδηπα, πὸ τὸ εὖ ἐν τὸ δέλτον τῷ αἰδημοῖς 249, 17

Pp.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟ-
φρέσου μεταριθμού.

- 1, Ἀποία· πῶς ἔχει τὸ γονιὰ τεῖχος τὸ φυσικά· καὶ θύρα ἔστι τὸ γονιὰ 252,3
- 2, Ἀποία τεῖχος τὸν αὐτὸν καὶ τὸν κάτω τὸν τεῖχον· καὶ πῶς καὶ τὸ πότερον ἐπεφορεῖ τὴν τεῖχον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ 253,23
- 3, Δέξαι μέγα φοροι τεῖχος τὸν αρχαῖον 255,8
- 4, Ἀποία· πότερον ἀμερφοι αἱ αρχαῖαι μεμορφωμέναι 256,4
- 5, Ἀποία, τεῖχος τὸν αρχαῖον κατίστας καὶ γέρεμας 257,2
- 6, Ἀποία, πῶς ποτὲ τὸν ὄγητον ὁμελ-

- σθεῖς εἰς ὑπέλινον καὶ μορφών 257,17
 - 7, Ἀποία, πήδη ποτε ἡ φύσις, καὶ ὅλη ἡ γονιὰ τὸ παντὸς, ὃν ἀναποιεῖται 257,26
 - 8, Πλεοναχῶς ὅτες τὸν θηλίσαδην, πῶς ἔκαστον μεταδιωκτέον· πῶς πειθεῖται αρχῶν θεωρητέον 258,9
 - 9, Διὰ θύρας αἱ πόντα κάτω οὐτὸν τὸν αὐτὸν ἕρπεταν καὶ σύζηται θύρας τὸν παλαιόν 260,12
- Hæc Theophrasti capita, ab Oporino & Camotio prætermissa, Sylburgius partim ex Latina versione, partim ex Graeco Theophrasti textu consuit. Sed & hoc monendum, in quibusdam Latinis editionibus septem tantum inueniri capita.

INDEX VERBORVM QVÆ IN META-
physicis explicantur, aut alioqui notatu digna sunt.

- A negativa sen priuati-
na particula quoiqui-
plici significacione di-
catur 92,14
αβαρές 51,26
αἰαθός οὐ τέλεος etiam de-
malis dicuntur me-
taphorice 89,27
αγαθὸν οὐ καλὸν ut diffe-
rent 216,24
αγαπαῖσθαι δὲ αὐτὸν 1,7
αγρινογῆμα 87,7
ἀδελτονηστήσωντες 254,
17
αἴσχυφορεῖθνα 77,16
αἴσθοσις 80,19
αἴσθρωσις 187,23
αἴσθωμα 143,10
αἴσθωμαπί 85,15
αἴσθωμα τοῦχος λέγεται
85,20
αἴσιος 149,27
- ἄθετον, οὐ μονάς 78,27
79,4
231,7,13
ἀθρεῖν η φύσιν 39,5
αἴσιος θύσια 196,3
αἴδια 8,76,9
αἴδια διγμένην 8,21
αἴδημαπατεῖσι 15,182,20
αἴδηπέσον τὸν χρυσόν 181,14
αἴτενθα τὸ οὐδερχῆ 55,8
αἴκινθον π 194,16
αἴκιν-
θεντονηστήσωντες 9,6
αἴκινοίς 139,19
αἴκινοις αἵπα 18,1
αἴκριθες quid habeat 31,
20
διγμένεισθαι καὶ τὸν αὐτοῦ 67,
6,180,7
διγμιώπτον 61,5
διγμιώπτον 134,14-196,17
διγμοφορίων Hector 63,5
δύσις 187,23
- ἄμα 194,20
πάμινον εἰς θύγατον πο-
τελευτᾶ 6,18
ἀμετάβληγν 74,14
ἀμετάπτεσος 75,21
ἀμιγὲς καὶ καθαρός 20,15
ἀμοιβαῖος 43,18
ἀμερφοι αρχαῖ 256,5
ἀμερφία 262,4
ἀμπεχόμενοι 92,26
ἀμωδφῶς εφάπτεισθαι 10,21
ἀμυδρῶς θηγατίν θύρας
17,15
ἀμφιβοτίσμον 63,27
ἀμαρτύπος 253,5
ανασχηγή 52,15
ανακάμπτην ποσθεῖσθαι 30,11
(8)
ανδροίσθαι καὶ αἴτενθε 204,
ανακηρύχνεσθαι 260,20
αιάπτην πλὴ αἰτίην τῷ θεῷ
262,6
(20)
αιάρροια θαλάσσης 260,
αία

- αὐτοῖς πλοίοις 71, 23
 αὐτοῖς μεταποιήσειν 71, 17
 αὐτοῖς πάση σφράγις 206, 12,
 18
 αὐτέργαστος 148, 5
 αὐτούς 253, 25
 αὐτοφύτω^{τη} 56, 20 αἱ-
 θρωπόδεις θεοὶ 37, 11.
 207, 20
 αὐτονόμοι 92, 14
 αὐτομοιομερῆ 95, 10
 αὐτοναρέν 129, 22
 αὐτοθέστες τεραχῶς λέγονται
 161, 4
 αὐτοκέιμενα πολεῖχως λέγε-
 ται 82, 5
 αὐτομεταλακτέον 257, 5
 αὐτοφύτεως μηδέν δὲ μετα-
 ξύ 163, 23
 αὐτόχθων 13, 23
 αὐτόθεστες αρχῆ 54, 1
 αὐτόρρεγα 252, 18
 αὐτοῖς πολλὰ φύδονται 6, 6
 αὐτοῖς διπλ. signif. 92, 15
 αὐτῷ πάντα 84, 25
 αὐτοψειοῖς 54, 24 αἱ-
 παρεσία τῷ αὐτοῦ νη-
 κῷ 53, 20
 αὐταῖς, οὐσία ἐκάστου τῷ αὐτο-
 ῷ μηδὲ 87, 13
 αὐτοφύτως 190, 14
 αὐτοργασμένος 148, 4
 αὐτόρον^{τη} 190, 14 αἱ-
 ρω^{τη}, το^{τη} αὐτόρον, idem
 sunt 189, 25 εἰς αἱ-
 πέρον βαδίζειν 54, 26
 αὐτογίνεσθαι ή περιγίνεσθαι
 149, 14
 αὐτοδέχεσθαι τῷ λεγόντων 31,
 17 αὐτοδέκτον ἐκεῖνα
 τῷ 31, 22
- ἀποκαλεῖσθαι 206, 13
 ἀπολευμένα δημήτων 111,
 17
 ἀπόρημα 51, 13 ἀποία,
 δέσις θεοῖς 32, 12
 ἀπότοσις μακρά 262, 1
 ἀποτελευτὴν εἰς θωματίον
 6, 19
 ἀποβλέψητο^{τη} ἀπορητέον 44, 6
 ἀπονομηπλ. signif. 92, 16
 ἀπόφασις, πὸ μὲν^{τη} 68, 9
 ἀπόφασις, ἀποσία σκέπτειν
 50, 24
 ἀποφορέ 144, 1
 ἀποφύγεσθαι το^{τη} κατεύθυνθι-
 ζειν^{τη} ορροσία 64, 11
 ἀποτέλεσθαι λέγεται 194, 21
 ἀπόρων διπλ. signif. 92,
 18
 ἀετον^{τη} δεῖπνον differunt
 tempore 135, 4
 ἀρμονικής καὶ ὀπίκης λόγος
 216, 9
 αρσίς θεοῖς ἀδικημάτα 85, 15
 αρπάζει^{τη} θνήτος 49, 22
 αρπον, ἀκέντων δέ^{τη} 246, 5
 αρπον το^{τη} ἀετον^{τη}, elemen-
 ta numeri 13, 1 αρ-
 γότης καὶ ἀετον^{τη} 51,
 23
 αρύθμιστον 74, 14
 αρχαικῶς ἀπορητός 240, 2
 αρχηγὸς φιλοσοφίας 7, 23
 αρχικωτέστερον^{τη} ἡγεμονικό-
 τάτον τῷ βασικῷ μηδὲ 5, 6.
 35, 5
 αρχηγόνες εἰς γροτέχαις
 preferantur 3, 1 αρ-
 χηγόνες εἰς γροτέχαι 70, 18
 αρχηγός 40, 5
 αἴσιμοι δημήτων 227, 18
- αἰσθήτος 80, 12 αἰσθη-
 μένης διάμετρος 6, 16
 αἰσθητά 31, 13
 αἰσθητική πολύμηδος 169, 5
 αἰσθητούς, σεις πολύμηδος
 πόδας ἔχον 125, 8
 αἰπελεύποτος διέξοδος 189,
 13
 αἴτιον διπλ. signif. 92,
 19
 αἴτιον καὶ φύσις 196, 17
 αἱξότες ratione res
 maiores dicuntur aut
 minores 134, 13
 αὐτὸν sensibilium rerū no-
 minibus prefixū quid
 notet 131, 5 αὐτὸν
 το^{τη} αὐτὸν 45, 1. 44,
 26 αὐτὸν αἱρεπος, αὐ-
 το^{τη} πος 24, 4, 22.
 37, 9
 αὐτοπαγήσθαι 34, 18
 αὐτοψίφα, αὐτοβῆτη 236, 11
 αὐτοψίθρωπος 131, 4
 αὐτοχαμητή 122, 7
 αὐτοίωπος 131, 4 αὐτοίπ-
 πος 229, 21
 αὐτοῖσιν pro αὐτοῖς 16, 5
 αὐτομάτων 20, 10
 αὐτούσιν 20, 11
 αὐτούσιν μεθόδου θνήτος 9, 3
 βαδίζει^{τη}, το^{τη} βαδίζει^{τη}, idē
 sunt 80, 7 βάδισις
 29, 19
 βαθὺ το^{τη} τεπφίον^{τη} ορρος. 25,
 17, 19. 86, 22. 231,
 26. 242, 11
 βαίνειδι, scandi 250, 23
 βαίνωσι πέραν 34, 23
 βιακεῖβιαν 75, 16

- βόθροι, οὐδὲν 97, 18
 βόμβος, *bombas in cō-*
 cētu harmonico 250,
 25
 βυλητὸς, τὸ κελόν 202, 18
 βροτὴν, θόρος ἢ τοῖς γέφεσι
 γνώμενος 131, 26
 Γρηγών π̄ 136, 11
 γνῶσις π̄ 192, 12 γνέ-
 σεων καὶ κινήσιων εἴδη
 113, 26
 γνώσις π̄εχως λέγεται 95,
 21 γνώσις pro eius, ut
 apud Latinos 184,
 28
 γνωστισία π̄ιστεῖ 38, 2
 γῆπον 149, 24.
 γύρωσις, ἀδρωσις 187, 23
 γνωστά σεν γνωσά 107,
 15 γνωστά αρχή 78, 23
 γόμφος 135, 1
 Δαμάσια, *substantia* 80, 23
 δάκτυλον κινεῖν 63, 23
 δάκτυλων ἡσάλατης
 66, 19
 δεῖπον οὐ αριστον differunt
 tempore 135, 4
 διατελεῖα 250, 22
 δικαία, videatur esse respon-
 fēcta 13, 20
 διεγερμάτων σοχεῖα πίνα
 38, 26. 73, 17
 διεγένεις π̄εχως λέγεται
 91, 14 διεγένεις ειγ-
 μον 91, 15
 διεπηγήσει διεπηγή Demo-
 critico quid 11, 26.
 134, 26
 διαρετὸς εἰς ἀνταρχοντα
 86, 10
 διεκόσμησις τὸ ὅλη 13, 18
- διεκρινόντος χρῆμα 168, 21
 διελέγαδος τοῦτο ἀπάτων 2, 3
 διέλατης μηδέποτε 74, 23
 διέμετρος μηδέποτε 6, 21
 διέμεσσα ἀσύρματη 6, 16
 διανοητόν 89, 9
 διέπασσον 71, 3
 διαφροῦρι 47, 25
 διαφροῦρις 13, 20
 διαφριώτερόν δέν 14, 7
 διαφερόντως ἔχειν 60, 9
 διαφεύγει πότος, s. est 46,
 26 διαφεύγειν σκοπου-
 μένοις 251, 3
 διαφορα πίνα λέγεται 81, 25
 διεγένεια διεμάτησις 53, 27
 διδαχης 132, 14
 διερωτᾶν 42, 24
 δίεσις 78, 24
 δίεσις ἀτη
 μουσικῆ 158, 16
 διείσηται 11, 4
 Διούσια ante Thargelia
 sunt 94, 1
 δίπων ζην, τὸ δύο πόδες ἔ-
 χον 125, 15
 διταξιμός ἔχει 261, 13
 δολιχάριτος Στοί 43, 6
 δόξα πίνατοι 129, 4
 διά, αὐτοχεαμην 122, 7
 διας απριμανιτε-
 rorum 40, 11 δι-
 ας, τοσσόν το πλῆθος
 232, 28. 240, 1 διας
 οὐ διπλόνον non sunt
 idem 151, 11 διας
 duplex 225, 4 διά-
 δος introductio 16,
 22 διάδωτοι το τοσσόν
 το διας 227, 27
 διενταί πάντες μέροις 14,
 27. 17, 4
- διάφανης περιθετικῆς λέγεται
 84, 11 διάφανων δι-
 νησιο 143, 18 διά-
 μηλεγέμενα 147, 25
 διάφανης περιθετικῆς λέγε-
 ται 85, 26. 145, 13.
 84, 27 διάφανης
 modis dicatur 84,
 27. 147, 22 διά-
 πον τοσσόν 150, 19
 διαποτίς 229, 8. 225, 6
 διεπιχεῖται πάντων οι πλευτοί
 6, 4
 διερχόμενοι λογικοί 54, 8
 διερχόμενοι ἐστού 9, 5
 Εγγένετος, ἔμπον 203, 11
 πειδέται ο πεπτίσας pro-
 prietate expertuntur
 4, 28
 εἰδίκων δριθμός 233, 27.
 234, 2
 εἰδίκος αριθμός 240, 24.
 245, 11 εἰδίκος καὶ
 8οιδην 57, 17
 εἶδος π̄ 113, 14 εἶδος ο
 μορφή 74, 27
 εἰκάζεις τοσσόν 23, 28
 εἰς dupliciti significacione
 30, 3 εἰς θνως οὐ πο-
 τεχνῆς λέγεται 95, 11
 ὀκεπίον 114, 19. 149, 21
 ὀκμαγεῖον 16, 24
 ὀκεπωτέρως χρῆσθαι 21, 1
 ὀκτώγρων 244, 26
 ἐλαγχος οντος ιδοις 61, 21
 ἐλαγκών πεπτεῖται
 55, 1, 4
 ἐλαχιστόν τοσσόν 38, 8
 ἐμέρια 74, 9
 ἐμμηρφοι δριχαι 256, 12
 ἐμποτίς

- ἐμποιηκός ἄλλοις τὸν Καύ-
 των 97, 7
 ἐν τῷ εἰών τραχῶν 227,
 22 ἕτα, una, plurali-
 num. 166, 21
 ἐναντία πάχεις λέγεται
 82, 10
 ἀρθρία 24, 26
 ἐρεκάς 230, 3
 ἀέρα τείχεις τείχειν 20, 26
 ἀέργυα ή, Θυντοί 147, 20
 ὀνεργείας πομεν 145,
 18, 152, 3 ὀνεργείας
 187, 21, 199, 22, 25
 ἀπεικόνισις αἴνιας τοιωτης
 17, 21
 ἀνθίζει, γνωπτιρόνει 14, 6
 ἀντασθήπ 180, 17
 ἀντοίματα 2, 7
 ἀντοίας χρίν 205, 15
 ἀντοιος λόγος 141, 21
 ἀντοχοιδοξεις 62, 22
 ἀντονέχεις Scopus δ' ἀνεργεί-
 ας 152, 4 ἀπελεχείσ
 ον 158, 19 ἀπελεχείσ
 ον ἀνεργει 187, 25
 ἀπελέχεις Σύπος όχι οι αινός
 τοις ἀπαντα 61, 1, 18
 ἀξιάρην pro ἀξιάρην 145, 5
 ἀξιάρηνις κρέπωμει-
 σα 253, 19
 ἀξης 194, 24, 28
 ἀπάγ 2, 24 ἀπάγει πι-
 εί θνος 51, 22
 ἀπακίκι λόγοι 217, 24
 ἀπακιδιπλάδης 50, 4
 ἀπαγόρωδης όσια 211, 3
 ἀπαστράδης φύσις 244,
 24, 251, 14
 ἀπάχειμη 13, 5
 ἀπάκι, sub canicula,
- dierum caniculariū
 tempore 101, 16
 ὅπικωρεῖς 262, 10
 ὅπισμητὸν τὸ φαιόμενον
 καλόν 202, 17
 ὅπιλεπτὴ deficere 229, 20
 ὅπιμητες ὅδειν τῷτε ζύτε
 100, 20 ὅπιμητέον
 δ' ἀγνοίας 60, 24
 Επιμίνα 201, 17
 ὅπιμητη 262, 1
 ὅπιμον 88, 11
 ὅπιπδον 78, 28, 79, 2
 ὅπιπδας ψύματα 95, 28
 ὅπιπλάσιος όειζην 15, 8
 ὅπιπερθοντος τὸν ὄμματον
 260, 38
 ὅπιρρίθινος τείχειν 13, 15
 τὸ ὅπισαδην σεῖται sunt
 prisci δέ το εἰδέναι, 5, 20
 ὅπιστητα μάλιστα, τὸ τραχ-
 τα τὰ αἴπα 5, 4
 διπό ὅπιστημις 10, 24
 ὅπιφια 46, 7, 91, 8
 ὅπιφαίδει αἱ τραχητα
 176, 5 (28
 ἐπιμένως πρ τραχωτως 108,
 ἐρμῆς εἰλιθψέδει 46, 21
 εἴος, pro ἔρωτε 10, 6
 ἐρδαπον ἐρδαπώπον οὐδέν
 163, 6
 ἐτροι οὐρα 256, 26
 ἐπεχ θνα λέγεται 81, 24
 ἐπερότης π 169, 27
 ἐ-
 περότης θειν ή διεφορε
 51, 2
 ἐπερότηθαλμος 92, 21
 εύδεσμοντης 148, 23
 εύθυγαμης ψύματα 160,
 15
 εὐλαβες ἀγνοια 61, 19
- εὐκίνης λόγος 23, 20
 εὐλόγισος 249, 18
 εῦποροι οὔτως ἔχειν 42, 26
 εὐμετακίνητα 84, 23
 εύτηχας αείρη 85, 18
 εὐρύτερος γαῖα 10, 6
 εὐτέλεια τὸ διεροίας 8, 10
 εὐφήτης περις π 49, 10
 εὐχερής αἱ θρωπος 97, 6
 εὐφρατόθην 13, 18
 εὐφοῖης 194, 26
 εὐφοίων πίει 253, 23
 εὐπίπδον 17
 εὐπίπδας ψύματα 254, 13
 εὐπιπλάσιας όειζην 243, 5
 εὐπιπερθοντος τίω διεροίας
 15, 23
 εὐπιρρίθινος τείχειν 195, 2
 Z symphonia εἴτε 250, 14
 Z & N differunt tan-
 tum positura 11, 28
 ή quomodo dicatur
 187, 26
 ήμερίδον, ζῶον 261, 2
 ήμικύλιον 120, 1 ήμ-
 κυκλίν ορθή 154, 13
 ήμόλιον 68, 6, 88, 10
 ήμόσα αἱ τῇ ολῃ 147, 26
 ήρεκλείτοι δόξαι 15, 18
 ήρεκλείτην 63, 21
 ήρέμησις 71, 5
 ήρείη 3, 23
 Θαργάλια ὡκ Διονισίων
 94, 1
 θεμέλιος οἰκίας 70, 10
 θεολόροι 201, 14 θε-
 λόροι veteres 42, 14
 οἱ θεολογίσταις τραχη

Σύμμαχος τοτος εστι, πον	καινόφ	125, 6	Δείφανα φύσιστον μέτα
θερμότης 192, 3 θερ-	καλοκολυθῆ	262, 12	207, 26
μαρτυρίας οἱ Κριματῶν	καπάλοις πος	260, 1	λεῖψις θάλποσιας 163, 21
relata 88, 24	καταμερεῖν	94, 6	λιπαρόν, καυσόν 143, 6
Θεοί, positura, dimersa a	καταμύσια	139, 2	λογική δισχέρεψι 54, 7
ταξί, senordine 11, 26	κατεφήματα θάλποφωνά 67,		λόγος ὁ αὐτὸς δὲ 46, 24
Θεός οὐτούμενός	10 κατεφήματα θάλ-		λόγης χρήσι λέγην 61, 21.
Θηγανάδη πινάν 17, 16 θη-	φημάτη 58, 12 κατά-		66, 22 λόγον ηπειρών
γαλένωφεν θυνός 42, 20	φασις οἱ φάσις πόσιν		ἐκέστι λόγος 66, 1 λόγοι
θύρη τῆς αἰτίας 18,	idem 155, 14		αὐτοὶ ἔσω τοὺς αἰσθησι-
14 θηγανόν φύσεως	κατηγόρημα χωριστὸν 104,		πις 69, 9
14, 8	25		λογικές 257, 8
Θλαστόν 143, 7	κατίπερος 137, 18 σφ-		λοιδεία παρεντικά 70,
Θρυλούμενον πᾶσι λόγοις	γύρωφόμμιος 161, 24		λοξόδαι 205, 22 (14
69, 9	καμψωπορέθην 2, 13		λώπιον θιμάπον 56, 12
ιατεκὸν pluribus modis	κειολογεῖν 23, 25. 219, 27		Μαθηματικά 1, 17 μα-
dicitur 49, 9. 177, 1	κειόν θι μανόν 11, 18		θηματικός λέγην 31, 16
Ιδίαι π 218, 1. idem	κεφαλαιαδῶν ἐφρήμενη		μακρός λόγος π 245, 18
Platoni quid 15, 28	17, 11		μακρόποιεν 245, 6
ιδρύθμοι θύτοις 250, 23	κήλεντα 119, 5		μαλακός λόγος 244, 15
ισταχῆς 70, 20	κιταείζον μακάρικα δεῖ-		μεχαλομέρεια θῆγης 19, 7
ιστρονία 161, 15	ζειν 151, 8		μεδικός 218, 24
ιστομορεῖν πιν 257, 28.	κλάδου καὶ συτείβιαδη		μέτεξις Platonis 16, 4
262, 5	84, 23		μηδανία 87, 15. 170, 21
ἴστη π 165, 18. 226, 4	κλέπτης ἀρχός 89, 28		μηδίκρατον 102, 12
ισόστης, ἐνότης 161, 16	κοινωνεῖν δέξιθυνός 28, 19		μελοποίας pater Timo-
ισόπλευρον οἱ ιθοκελές	κολοβὸν π 95, 5 κολοβός		thens 28, 22
77, 28	fæmin. gen. 95, 8, 14		μέσης τύρεος 35, 14
ισχυριάν, ισχυρισία 148, 17	κολέσωμα 95, 7		μεταβλητικόν 71, 7
ισχυρισία 71, 11	κορυφαῖος 83, 18		μεταδιωκτόν 258, 28
Καθ' αὐτὸν pluribus modis	κορυφοποιεῖν 245, 27		μετεξύ 67, 23 μεταξύ ί-
dicitur 91, 3	κοσμοποίία 10, 27		να λέγεται 167, 25.
τὸ καθέκαστον, οἱ τὸ δρί-	κρῆσος, μηδέων 62, 26		194, 22
θυμῷ ἐν, idem sunt 42, 5	κριτίελον τὸ χυμῆρ 181, 15		μεταφέρει δὲ φῶνα 90, 5
καθ' οἱ σειν καθὸν quoat	κρύσταλλος π 135, 10, 26		μεταφορᾶς metaphori-
modis dicuntur 90, 22	κύβοις θι 250, 3		ce 75, 4 καὶ μετεφορᾶ
καθεδεῖσθαι 145, 6	κυκλικὴ κίνησις 253, 15		λέγεται 86, 2 μεταφ-
καριωρεπτικέρων λέγην 20, 7	κυκλοφορία 156, 21		ράμποικαί 219, 27
καλὸν οἱ ἄγανθοι ut diffe-	κύκλων Εἰδ., οἱ κύκλος, idem		μετέπον 131, 13
rant 216, 24	sunt 120, 23		καὶ μετεχεών λέγεται 108, 21
καμπυλότης 123, 26	κύλωσις 187, 23		μετρή 157, 19

I N D E X.

- μεριπόν *relatine dici-*
tur 89, 7
 μηδαμῆ διαιρετή 79, 3
 μηδέν εστὶ *in codem*
 τέλεον *surpata* 126,
 μῆπες ἀνέταν 62, 23 (26
 μίζμα 68, 19
 μικρολογία 31, 20 (2
 μικρομερέστεντ σωματική 19,
 μοτας π 78, 27-79, 4 μο-
 τας, πικινάδεις 231, 7,
 13
 μοναδικοί πάτης οἱ ἀφί-
 θυσὶ 222, 8
 μοναχά 129, 28 μονα-
 χῶς 33, 3
 μορφὴ Θεῖδες 41, 20. 81, 6
 μεμορφωμένος 256, 6
 μώψ, oculos claudere
 148, 3 (15
 μαθάδη Θαυμαστείδη 31,
 μωεία, *maximus numer-
 rus* 240, 3
 Ναῦται, *veltores in nauis*
 93, 3
 νεάτη, οξυτέλη 250, 26
 ἐκ ιέν, *ab adolescentia*
 15, 18
 νηεμά π 136, 9
 νήπιον ὑπάτη, *extremæ*
 167, 27 νήπιον ὁργε-
 νήπιον ὑσερον 83, 18
 νόησις π 113, 27 νόησις,
 νοῆσεως νόησις 208, 17
 νοῖοι κόκλοι 120, 25
 νόμος χρήσι 212, 3
 νοῖς Θεοπόντοι Καύπ 203, 14
 νυκτικρυφές 130, 3
 νωδὸν, σύρησις θεον 193, 2
 Σ, *Symphonia* εστ 250, 14
 ξανθὸν Θηνόροι 161, 25
- ξενικόπερα καὶ αγνωστόπερα
 31, 13
 Οὐγκοι, ἐκ βαθέος Θετταφύ
 242, 11. 231, 27
 ὅθεν ἡ κίνησις 35, 1. 71, 18
 ὅθεν ἄφεχτον 72, 4
 οικοδομητις 187, 22. 188, 11
 οικοδομικὸν π 150, 20
 οἰστράζουν ἔμπειρον ή φά-
 ρυγά 261, 18
 οἴκτας 225, 19
 οἰνορρός χρόνος 158, 13
 οἶλον παραχωρεύεται, καὶ πί-
 θετέρον πάτης 94,
 15, 25
 οἴλομψα 250, 26
 οἴλοτης, ἔντοπης θεον 94, 24
 οἴμαλότης θελέσθης 136, 11
 οἴμαλωπηται 114, 1
 οἴμαρμη μόετα 73, 13
 οἴμαιονη 259, 4
 οἴμολογούμενος ὑπὸ πάτηται
 133, 12 οἴμολογημέ-
 νας πφλόγω τέτω 19, 4
 οἴμολογημένως αὐτῷ
 42, 28
 οἴμη πάτητα χρήματα 58, 16.
 196, 25, 27. 197, 4.
 201, 15
 οὐ pluribus modis dici-
 tur 177, 5
 οὐτως οὐ 104, 12
 οξυτέλη οὐλοῖς 250, 26
 οἴποσονη 157, 26
 οἴπονοι 149, 5
 οἴπικα Θερμονικά 213, 23
 οἴπωπαμεν 43, 11
 οἴρεικονη 150, 20
 οἴρεξις, οἴρον η ζωῆς 254, 8
 οἴρκος πλατις 43, 19
 οἴρμη εἰς πθέληνον 262, 20
- οἴσπιχῶς 80, 2
 οὐ ἐνεκε 71, 8 (23
 οὐδὲς Θεορον 155, 3, 9,
 οὔσιος ὁ καλούμενος 21, 8
 οὔχειας ιππόμας πληρωθε
 17, 1
 οὐφοιηνική 101, 23
 Παραχάλεπον 36, 28
 πάδος παραχωρεύεται 91,
 27 πάθη Θεον 86, 20
 παμπάλαιοι 8, 2
 παῖς π, καὶ οὐδεφέρει πού οἶουν
 94, 25. 95, 2
 παῖτας πάτητη 63, 19
 παραχειλή 122, 16
 παραχειμημακάλικάν Καύπ
 220, 7 (31, 17
 παραχειμαλικῶς λέγειν
 παραμαρησις 260, 28
 παραχειτη νήπις παράπερον
 83, 17
 παραχειτης πειθεάτη παρά-
 περον 83, 17
 παρενική 130, 14
 παρεκάζειν θηνί 248, 2
 παρελήστε 43, 19
 παροργημεγάλα 250, 21
 παρεωρημένον 32, 7
 παροιηδεῖδημη 61, 18
 πειπικωπέρως 253, 9
 πιλέξος 213, 13
 πίρης Θεοπειρον 52, 13 πί-
 ερες οὐ 30, 25 πίρης
 παραχωρεύεται 90, 14
 παραχωρεύεται αὐτῷ γήρος π
 183, 23 (125, 23
 παραχειμημακάλικάν, *Superimposition*,
 παροιμιασμένα 32, 21
 πήλινος αὐδριας 119, 19

- πήρωμα 117, 22 φειν, σειν τοιν ἦ 130, 12 δύσμός Democrito quid
 πήρωσις 130, 18 τρεπάρεσσις, δρχή 83, 15 11, 26, 134, 26
 πλασματίας λόγος 212, 13 τρεπαπορέν 32, 18 Σ in symphoniam coit
 πλασματίας ὑ 225, 28 τρεπασκεῖν 28, 21 ειπτ. π. κτ 250, 18
 πλεοναχῶς ἔχειν 76, 7 τρεποδέξιαι 66, 26 σύντιτλον τυχεύ 244, 7
 πλῆθος π 86, 12 τρεπολαῖται εἰς τὸ ἔμπαρεν θεοτέρως 253, 9
 πλών absolute possum 32, 13 σιμόν, κοίληρίς 99, II
 43, 3 τρεπεργεῖν 146, 23 - σις finita verbalia 187,
 πλῆρες @ σερέον 11, 17 τρεπεπιστάθη 53, 21 22. actum significant
 πλινθίνη οικία 115, I τρεπέργεσσι τρέπεις - III, I 188, 14
 πνίγεσσι αἱλέα 101, 18 τρεπτοίς in fæminis fru- σκέλους partes, μηρός Σ
 ποδιάσι 158, 3, 241, 16 stræst 260, 25 κήπην 77, 10
 ποδόπης 125, 9 τρεπτός; σειν τρεπτός σκεπαστικὸς χρημάτων 136, 4
 πολύτης 197, 2 τρεπτοφάσιν 242, 14 σκιαγραφία 96, 20
 ποιοσδέμενον passim 89, 2 τρεπτολακίδινην 34, 22 σκωτικὴ τέχνη 34, 24
 ποίησις ί 113, 22, 28 τρεπτοφάσιόν 57, 6 σμα- 27, 12
 ποιήσων species tres 113, 9 τρεπτοπλασία 24, 7 6φ. δόμενα μαθητῶν 42, 22
 ποιητικὰ Σ παθητικὰ σάσις Β κίνησις 98, 25
 qua relatione dicantur 88, 22 ποιητικὴ κατηπολιθρή δρχή 150, 14 σαλικὸν 85, I
 ποιητικῶν τεχνῶν λόγος 99, I τρεπτογλίχεια 13, 19.
 ποιόν ί 194, 14 ποιη- τρεπτογλίχεια 24, 7 τριχεῖον ποστέχως λέγεται
 @ ποιά 247, 23 ποιητικῶν σημένα 54, 7 73, 9 τριχεῖον μετα-
 πολάκις ή ιμέρες 145, 2 ποιητική θηρίη 15, 2 phorice quid 73, 21
 πολαπλάσιον 88, 9 ποιητηριαῖς λόγος 57, 1 τριχωδεῖστρον παιών
 πολαπλασίας 249, 23 ποιητικὴ λέγεται 19, I
 πολλοστημένον 88, 3 ποιητικὴ λέγεται 109, συγκεφραγμένη 156, 10
 πολύκαμπτα μόνι 62, 27 ποιητικὴ λέγεται 24 σύγκιτη, compositum sit
 πολυκοιρανίη οὐκ ἀγαθόν quid 110, 18 155, 9
 211, 6 ποιητικὴ λέγεται 298, 7 σύγκρισις Β δέκτροισις 8, 20
 πολυγλότερος 252, 4 ποιητικὴ λέγεται 160, 26 συκοφάτης τέλος 89, 26
 ποστομητού 87, 11 ποιητικὴ λέγεται 74, 8 συμβάντισθνος ἀμδρόπατεις
 ποτέροι λέγεται ποιητικὴ λέγεται μίδιν δέξατ 228, 8
 ποτέροις αἴρειν 164, 21 ποιητικὴ λέγεται 88, I συμπεπλεύσιος 19, 15
 ποτέροις ἔχειν 209, I ποιητικὴ λέγεται 69, 16 συμπεφυκέναι 74, 8, II
 πορεματικότηται ποιητικὴ λέγεται 241, ποιητικὴ λέγεται 72,
 183, 24 (99, 2 ποιητικὴ λέγεται 19 26 συμπεπλεύσιοι Σά-
 πορεματικῶν ποιητικὴ λέγεται 149, 28 προάλιθεται 183, 9
 λέγομεν 164, 21 ποιητικὴ λέγεται 161, 25 συμπλοκὴ καὶ διάρροις
 ποτέροις ἔχειν 209, I ποιητικὴ λέγεται 235, I 103, 18 συμπλοκὴ
 πορεματικότηται ποιητικὴ λέγεται 131, I ταπινθιδιοντ 57, 23
 183, 24 (99, 2 ποιητικὴ λέγεται 238, 19 συμπομπακτῆς 260, 18
 πορεματικῶν ποιητικὴ λέγεται 19 σύμφα-

- σύμφασιν διηδεῖται 68, 12
 σύμφωνος ἐάρη differentiunt
 74, 9 σύμφωνος non
 est ubi non est iactus
 195, 11 σύμφωνος θήται
 197, 19 σύμφωνον θήται
 σύμφωνον 255, 3
 σύμφωνον πί 135, 26
 σύμφυτον εδαμ 182, 3
 σύμφωνος 136, 9
 σύμφωνόπτερον 180, 12
 σύμφωνον εδαμ 8, 24
 σύμφωνος 166, 1
 σύμφωνον εδαμ 103,
 20
 σύμφωνον 257, 9
 σύμφωνον πί 252, 10, 13
 σύμφωνος 195, 8
 σύμφωνον ασθμέον 109, 25
 σύμφωνον αρθρον 20, 6
 σύμφωνον τάχιστον 48, 1
 σύμφωνον τῷ λόγῳ 14,
 19
 σύμφωνον 245, 6
 σύμφωνον πί 93, 8
 σύμφωνον πί 195, 5
 σύμφωνον πί 78, 15
 σύμφωνον τάχιστον 93, 21
 σύμφωνον τάχιστον 123, 18, 21.
 σύμφωνον τάχιστον 120, 9
 σύμφωνον πί 33, 20, 106,
 11, 215, 1
 σύμφωνον τάχιστον 141, 15
 σύμφωνον decem principiorum
 rūm 13, 5 σύμφωνον
 κατηγορίας 162, 16.
 170, 3 σύμφωνον εἰσαν-
 πόνον 52, 9
 γένους, τάξης, θέσης 11, 24.
 134, 26
 χρόνου τάχιστον 125, 8
- μέλοποδία 125, 9
 χολῆ, εργε, νικ 40, 13.
 44, 23
 σφαιράπ 115, 27
 στέρετος 213, 10
 Τάμφω, Θάμφω 258,
 27
 Ταῦτα Ήντα 88, 19
 ταῦτα περιχώς λέγεται
 81, 8
 ταῦτα πάτα 78 θαυμάτων
 6, 15
 ταῦτα πάτηται 33, 8
 ταῦτης, έντης
 έντηται 81, 21
 Τέχος duplixi significat.
 157, 27
 περιεμένοιο χρέονο 43, 18
 περιφορά περιχώς λέγεται 89,
 21 περιφορά 162, 26
 πέλαρον, πέλχον πέλος 93,
 18
 πελείως λαπολαίει 90,
 6
 πελεύθη per metaphoram
 πέλος dicitur 90, 7
 πελεύθερος 256, 1
 πέλος, πέρας δέ 30, 26
 πέλος δηθύναι 133, 9
 πέραργονίζειν πί 35, 14
 πέραζος 213, 13
 πέραπτυχ 182, 7
 πέρας, mater solidorum
 244, 28
 πέρασι pro πέλαραι 205,
 25
 πηκτή, εἴξ οὐδεῖς δέ 93,
 13 πηκτήν υπίται, εἴ-
 ultimum subiectum
 77, 20
 πέδει πλευραχώς λέγεται
 108, 24 πέδει quod
- modis sit 99, 9 πί
 λιν θήται, εἴ substantias
 ret 27, 23 Υἱοῦ θή-
 ται, quid sit 107, 9,
 20, 25 qualem si-
 nitionem requirat
 30, 26 quorum sit
 110, 26 πέδει θήται, εἴ
 ἔκαστον, idēmetne an di-
 versia sint 110, 28
 Υἱοῦ θήται, δηποτημένην
 κάπου 111, 20 Υἱοῦ
 θήται unum illis est, qui-
 bus una est substantia
 tia 126, 11
 Υἱούταν πά περιθυταν
 8, 7
 πέδει θήται αἱρέσθαι 28,
 13
 τημάτα πάκινου 119, 21
 πέδει quid, εἴ quisbus in-
 sit 108, 13
 Τοπικής 71, 14, 80, 2
 πετυμόσιον 88, 2
 πειρατής πάθεστάς υπερον
 83, 17
 περοπή Democrito quid
 11, 26, 134, 26
 Σέπτι πλοΐα 70, 10
 πότω εἰρηται 106, 13
 πυρός θέση 92, 21, 144,
 28
 Τριάδες αἱρέσθαι πάκινον
 2, 18
 οὐγιάναι, δέσιν, εἴ
 dem sunt 80, 6
 οὐγιάναι πλειρ. modis di-
 citur 49, 7, 177, 3
 οὐδειθέμονες ιχθύς 43, 5
 οὐλική θέση 138, 12.
 150, 8

- ὑπάλληλα 82,21
 ὑπάτη Σύντη, extrema 167,27
 ὑπηρμόσεον 88,12
 ὑφέσαπὸν Θάγητον 254,
 26 ὑφέσαπὸν θρία
 258,8
 ὑφέχον Συνεχέρμενον
 qualem relationem
 habeant 88,13
 ὑψήσιρον 135,3
 χαῖ μίαν ὄπιστημεν Ή 176,23
 χαῖσινθινούς π 260,3
 χαῖδησιν ταῦτα χαῖα
 52,1
 χαῖηίδη 146,3
 χαῖπια χωρὶς πόδες ἔχον
 125,15
 ψηφιάλον 88,10
 Φαῦλοχειλα π 67,19
 φάνελος, δισμῶν 77,1
 φάνελος, σωδόμηφ εἰς
 135,1
 φάγακροί καλοβοί 95,20
 φάραγξ 60,13
 φάρυγξ ἐμπερεδεῖν τὰ οἰστο-
 φάρου 261,18
 φάσις Συνοφάσις αἴπει-
 μεναι ἐκ ἀληθεύοντα τῷ
 τῷ ἀπό 179,24.
 180,6.183,3
 φθορεῖ π 192,13
 φλεματώδης αἴθρωποι 2,
 12
 φοινικῶν Συνηὸν colores
 inter alium Συνιρῆ
 medij 168,1
 φορά 196,18
 φρόντις, αἴθρωποι 62,18
 φύεμεν quae dicantur
 74,7
 φύσις, u productio Συν-
 repto 74,5
 φυτικῶν αἴθρωποι 53,
 15
 φυτολόγοι 13,27
 φωτισταῖ 259,19
 Χαλκικόσκεύη 74,15
 χάρος οπινιον primum
 10,5
 χριεστέρως λέγοντες 210,
- 14 χριεστέτων Σύντη-
 σις 175,12
 χρόνις πόδοντος 42,20
 χρωμάτις αἴθρωποι 2,12
 χρόα 251,13 χροία
 245,25
 χυμοί, suci, υπητ effe di-
 cantur 77,19
 χωλαῖνδη 97,12
 χωνεῖ θύρα 194,21
 Ψ, συμφωνία 250,14
 ψιλίσιδη 10,14 ψιλ-
 λίσσης videtur prisca
 philosophia 27,20
 ψυδής αἴθρωπος 97,5
 ψυδός παχές λέγεται
 96,15
 ψόφος, de murmure to-
 nitruum 131,26
 ψυχὴ Ή, Συνχὴ, idem
 120,23.136,24
 ψυχόμικην 148,27
 ψεπέλασθον 186,24:
 νταίσθητον 186,1
 ψεατέ 122,5

INDEX RERVM QVÆ IN METAPHY-

sicis memorabiliores vīsae sunt.

Accidens quid sit, cur sit, &
 cur non eius scientia 101,
 10,102,9
 quot modis
 dicatur 97,15 non accidit
 accidenti 17,24 aliud aliis
 prius 72,18 accidentia
 non sunt per se 81,16
 sunt infinita 57,3 Perac-
 cidens dici 112,6 per ac-
 cidēs vnum 79,16 per ac-
 cidens vnum est quæ di-
 cantur 76,11
 Aeternū siūl mouent 102,25
 Aetus quid sit, & quale 147,

19 potētia & omni prin-
 cipio mutatiō prior est
 150,11 potentia melior
 153,21
 Acutus angulus recti pars
 118,16
 Admiratio, philosophiæ ini-
 tiū 5,13 inquirendi no-
 bis occasionem præbuit
 6,14
 Admittenda quæque ut sint
 31,22
 Ägyptiis sacerdotib. otium
 ad tractandas disciplinas

datum 3,23
 Äqualia quæ 88,20.165,18.
 226,4 æquale ut magno
 & paruo sit oppositum
 164,19
 Aer aqua ptior, & prima o-
 minium causa 8,11
 Äternum esse nequit e quo
 primo corrupo aliquid
 factū est 30,19 äterna ex
 elementis composita esse
 non possunt 240,6 äter-
 nis nihil mali nec vllum
 delictum inest 154,7 æ-
 terno

- eterno quodnam primum
 247, 2 æterna cur sint a-
 lia, alia corruptibilia, cum
 sint ex eadem origine 42,
 24 æterni quomodo sunt
 dii si alimento indigent
 42, 21
Affectione seu Dispositio quot
 modis dicatur 91, 14
Affirmandum aut negan-
 dum esse unum quippiam
 de uno 67, 14
 Album & nigrum an con-
 traria, & quid sint 168, 21
Alcmæonis Crotoniatæ o-
 pinio 13, 8
Alimentum omnium rerum
 humidum est 7, 25 ali-
 mento indigentia an æ-
 terna 42, 21
 Aliud aliud gratia esse 29, 20
 Altitudo quid 86, 15
 Amicitia & discordia rerum
 principia statuantur 10,
 12, 11, 3
 Amor & concupiscentia, re-
 rum principium 10, 2
Anaxagoras Clazomenius
 infinita principia statuit
 8, 17 mētem principium
 facit 246, 26 mente ceu
 machina vtritur ad mundi
 fabricationem 10, 26
 an duo statuerit elementa
 19, 27. 20, 16 omne in o-
 mnimixtum dixit 61,
 26, 58, 16 omnia vnâ esse
 dixit 166, 28 οὐδὲ ἐμοι-
 μένων ἀπόρων statuit
 principium ceu materiâ
 17, 19 dixit esse aliquid
 inter contradictionem 68,
 17 Anaxagoræ opinio de
 mente 9, 24 dictum, tales
 esse res quales putentur
 63, 1 opinio de speciebus
 219, 22 ratio infirma 23,
 21
Anaximandri μήγα 196, 26
Anaximenes aërem primâ
 causam statuit 8, 11
Anima animali & corpori
 quid sit 120, 5
Animalia ut vitam tueantur
 1, 21 sensus beneficio pri-
 mum memoriam, deinceps
 prudentiam aut disci-
 plinarum capacitatem
 consequuntur 1, 15 anima-
 lium principium alij alibi
 locant 70, 10 animalibus
 ceteris & nobis diversa se-
 pe videtur 62, 14 anima-
 lia quedam etiam dispe-
 cta viuunt 130, 16
Antiquissimum quodq; ho-
 noratissimum 8, 7
Antisthenis opinio confu-
 tata 96, 28 Antistheneo-
 rum dubitatio 137, 15
Apparientia an vera omnia
 61, 14, 62, 19 apparen, non
 omne verum est 64, 16,
 66, 6
Appetitus ad faciendum im-
 pellit 147, 6 de appetitu
 superiorum & inferiorum
 253, 23
Aquam rerum principium
 statuit Thales 7, 22 Aqua
 humidis naturæ principiū
 est 8, 1
Architecti cur manuariis o-
 peris præponantur 3, 1
Archytas de Euryto 255, 10
 Archyç definitiones 136, 8
Argentū stano simile 137, 18
Arguendi qui 61, 21
Aristippus Sophista 34, 22
Arithmetica geometria exa-
 ctior 4, 26 arithmetico-
 rum theorematu sunt et-
 iam de sensilibus 243, 15
Ars cur magis sciætia, quam
 peritia 3, 8 quomodo fiat
 2, 7 nata ex usu rerum 2, 6
 arte aut sponte cur fiant
 quedam, quedam non
 116, 25 artifices empiri-
 cis sapientiores 2, 25. 4, 1
- Astrologia rerum cœlestium**
 via 37, 16 astrologia ob-
 lectum 38, 4, 9 initium &
 mensura quæ 158, 14
Atlas cœlum sustinens 93, 6
Aurum igni simile 161, 24
Auscultationes secundū con-
 suetudines accidunt 31, 11
Axiomatū omnium prin-
 cipium 54, 18 axiomatum
 mathematicorum & sub-
 stantiae an eadem sciætia
 53, 4
Beatisima vita ceteris mi-
 nus prudens 43, 8
Bilis materia prima 138, 15
Bina esse pleraque in rebus
 humanis 13, 12
Bonum & Perfectum meta-
 phorice dicuntur etiam
 de malis 89, 27 bonum
 & optimum quomodo
 sit in vniuersi natura 209,
 1 bonum & malum an
 principia 209, 23
Caluities non est mutilatio
 95, 20
Causa quot modis dicatur
 70, 27 quatuor modis di-
 citur 6, 26 cauſæ dicun-
 tur multipliciter 72, 10
 causarū modi 72, 9 cauſarum
 modi quatuor 71,
 26 causas considerare, v-
 niūs ne an plurim scientiarum
 sit 32, 21 causarum
 genera omnia contem-
 plari vniūs ne an plurim
 scientiarum sit 34, 10 cauſæ
 primæ quæ 76, 4 cauſæ
 mutuæ seu reciprocae
 71, 19 cauſas materiales
 plerique rerum principia
 statuerunt 7, 10 cauſæ o-
 mnes principia sunt 70,
 21 cauſæ omnes perpetua
 99, 27 cauſæ vniūs se-
 pe multæ 71, 15
Celeritas, dupl. signif. 157, 27
Cerebrum, animaliū princi-

- pium 70,11
 Chaos, principium 246,21
 Chordæ septem 250,9
 Circuli cōtinuitas omnium
 linearum maxima 78,19
 Circumactio an sit de sub-
 stantia cœli 255,1 circum-
 actio vniuersi vita quedā
 est 260,11
 Cœcus qui 92,21,14+28 cœ-
 citas, priuatio quādam
 est 92,10
 Cœlum quod dicitur 21,8
 cœlum an aeternum 259,
 26 an principium 246,21
 cœlum harmoniam esse
 ac numerum statuerunt
 Pythag. 13,16 per cœlum
 ferri decem 13,22 cœli
 primi circumactio, an si
 de eius substantia 254,28
 cœlū Pythagoricū 244,5
 Cogitatio seu vénatio 113,27
 triplex 99,4 cogitationis
 eiusdem est planū facere
 quid & an sit 98,22
 Cognitio potissimum ex vi-
 tu 2,13 cognitionis finis
 quis 90,8
 Colores an tales quales vi-
 dentur eminus 64,79 co-
 lorum vñitas, & compo-
 sitio 160,6
 Compositum est, quidquid
 ex elemētis cōstat 240,7
 Concentus quid 135,26
 Considerari vnumquodque
 ut possit optime 216,15
 Confluera, notiora 31,13
 Contemplatio substantiarū
 ne solummodo sit, an etiā
 accidentium 36,22 con-
 templationis finis, veritas;
 actionis opus 29,2 con-
 templatiæ scientiæ cete-
 ris præoptandæ, & inter
 bas ipsas prima philoso-
 phia 100,3
 Continens quid 93,8
 Continuum quid 77,5 con-
 tinuum, vnum dicitur 77,
 3 continuum, natura vel
 arte 77,4 continuitate v-
 num 78,15
 Contradiccio non capit me-
 dium 163,23 contradic-
 tiones simul predicari non
 possunt 58,10 contradic-
 tiones non sunt simul
 veræ 67,4,6 contradic-
 tionis partem alteram
 verā esse necesse est 69,6
 contradictiones & contra-
 tria an simul sint 61,24
 contradiccio & contra-
 rietas non sunt idem 163,
 24
 de Contrarietate 162,19
 contrarietas, differentia
 quādam est 51,1, 162,13
 an mediū esse possit 165,9
 contrarietas prima, habi-
 tus & priuatio 163,18
 Contraria quæ 164,8 con-
 traria, specie diuersa 171,
 21 contraria quot modis
 dicātur 82,10 multis mo-
 dis dicuntur 163,3 con-
 trarium vni vnum 164,19
 contrarium corruptit
 contrarium 247,21 con-
 traria eidem simul inesse
 non possunt 67,7 con-
 traria non mutantur 196,
 13 contraria omnia ma-
 teriam habent, & poten-
 tia sunt eadem 210,16
 cōtrariorum sēpe eadem
 causa 71,21 cōtrariorum
 eadem quodammodo spe-
 cies 113,15 contrariorum
 nullum proprie principiū
 est omnium 237,3
 Con uitium pugnam parit
 70,14, 93,15
 Cor, animantis principium
 70,11
 Corpus quid 79,1,3, 86,16
 vnde constet 25,17 sine
 quibus esse nequeat 46,9
 minus substātia est quam
 superficies 46,7 corpo-
 rum cauſæ 71,28 ele-
 mēta 73,14 corpus phy-
 sicum an conflatū e nu-
 meris 244,3 corpora
 sensilia multas habet nu-
 merorum affectiones
 243,22
 Corruſpūtūr omnia in ea
 vnde orta sunt 43,27
 corruptio vnius, genera-
 tio est alterius 30,16 cor-
 ruptio per accidens 140,
 6 corruptionis cauſam
 Empedocles statuit dis-
 cordiam 43,1
 Corruptibilia cur sint a-
 lia, alia æterna, cum sint
 ex eadem origine 42,24
 corruptibilium & incor-
 ruptibilium an eadem
 principia 42,11
 Cratylus, Platonis præce-
 ptor 15,18 Heraclitum
 reprehendit 63,22
 Decipimur in iis quæ non
 nouimus 54,1
 Definibile cur vnum sit, cu-
 ius ratio definitio dicitur
 124,3
 de Definitionibus dubita-
 tiones 140,12 defini-
 tio quid 110,25, 108,15
 numerus quidā est 137,
 24 vnde fiat 68,14 quo-
 modo sit vna oratio 140,
 16 si quid addatur aut
 dematur, non manet ea-
 dem 137,28 definitioni
 quæ insint 124,20
 Democritus & Leucippus
 quæ posuerint elemēta
 11,15 vacuum & plenum
 peræque in omni parte
 esse dixit 61,27 e duob.
 vnum, & ex vno duo fieri
 posse negat 127,10 dixit
 aut nihil esse verum, aut
 nobis obscurum 62,17
 tres

- tres rerū differentias statuit 134, 24 quas atomorū formas statuerit 262,
 16 Physica leuiter attigit 217, 17
 Demonstratio omnium omnino esse nequit 36, 6
 54, 25 demonstrationis principium non est demonstratio 66, 1
 Demonstratio scientiæ omnes vntunt axiomatibus 36, 8
 Denarius numerus videtur esse perfectus 13, 20 denarii numeri compositione 224, 23
 Densum & rarū primæ subjecti differentiae 26, 11
 Dentes quædam abiiciunt septimo anno 250, 9
 Deus, principiū rerum 253,
 7 omnib. principiū & causa est 6, 10 an inuidus 6, 3 an in infinitum omnia-redigere queat 262, 6 Deos principia faciūt veteres theologi 42,
 15 Deos esse, sed humana specie 37, 10, 207, 20 dī quomodo sunt æterni, si alimento indigent 42, 21
 Dialecticæ expertes erāt pri-
 sci 16, 22 Dialecticæ ac sophistices affinitas & differentia 52, 1, 7
 Dicivno modo, & dici de omnib. nihil potest 68, 21
 Dies e matutino tēpore fieri vt dicatur 30, 13
 Differentia est alteritas 51, 2 differētiarum multiplex ratio 134, 27 differentias qui ceteroū caussas statuerint 11, 23 differunt omnia, quorum est aliqua differētia, aut gene- reaut specie 162, 9
 Digitorum variatio 66, 19
 Diogenes aerem aqua pti-
 orem statuit 8, 11
 Discens fit sciens 30, 8 fa- ciendo acquirit sciētiām 151, 10
 Disciplina omnis per que fiat 26, 6 disciplina principium 70, 7
 Dispositio seu Affectione quot modis dicitur 91, 14
 Dissimilia quot modis dicā- tur 82, 4
 Distantia extrema, maxima 162, 24 distantia extre- me vnius rei nō sunt plures quam duae 163, 7
 Diuersa quaē dicātur 81, 24 diuersa specie quaē 82, 21
 Diuina scientia duplex 6, 7 diuinissima, honoratissi- ma 6, 7
 Docent, qui rei cuiusq; causam reddunt 4, 27
 Dubitanus & admirās, vide- tur ignorare 5, 18 dubitās seu h̄sitan, vñcto simili 32, 12 dubitantium i- gnoratio sanabilis 61, 19
 Dubitatio proba, expedita viam aperit 32, 9 dubita- tionis vtilitas: & de qb. primū dubitandum 32, 4
 Duckor exercitus, non propter ordinem, sed ordo propter illum 209, 4
 Dulce non oībus idē 62, 10
 Duo, multa sunt 166, 8, 15 multitudine exigua 240, 1
 Dupla literæ, symphonia sunt 250, 14
 Duplex, multiplex est 166, 8 duplū & binarius numerus non sunt idem 15, 11
 Eadem quaē 88, 19 quot mo- dis dicantur 81, 8 eadem specie quaē 82, 27
 Eclipse quid 139, 14 eclipticas caussas 139, 11
 Elementum quid 133, 3 quot modis dicitur 73, 9 ele- mentū cuiusq; quod 74,
 2 elementum ac principiū, vniuersale 236, 5 ele- mēta an scibilia 235, 27 elementa omnia entiū querere, aut haberī posse opinari, verum non est 26, 27 elementa entium inueniti nequeunt, nisi distinguantur prius quæ multipliciter dicūtur 26, 23 elementa compositis insunt 174, 5 non prædi- cātur de iis, quoram ele- mēta sunt 239, 26 ele- mēta plura qui statuant, cogūtur & ipsi tot ens & vnum dicere, quot aiunt esse principia 44, 18 ele- mēta & principia quo- modo se habeant ad bo- num & malū 246, 11 ele- mēta corporum quale 19, 5 elementa materia- lia quatuor 11, 10 elemē- torū concretio & discre- tio rerum ortus & inter- itus 8, 16, 20 elementa Empedoclis 39, 2
 Empedocles quaē principia statuerit 10, 15, 17, 11, 1, 7 ignem, terram, aquam & aerē principia statuit 17,
 19 materiā rerum podit in quatuor corporib. 19,
 18 quatuor elemēta pri- marum rerum cām statuit 8, 14 amicitiam elemen- tum ponit 246, 25 cor- ruptionis caussam statuit diffidiū 42, 28 os ratione esse dicit 27, 22 refutatur 209, 26 Empedoclis pha- lois 10, 14 Empedoclis materia quaē 27, 26 elemēta 39, 2 Empedoclis amicitia an principiū re- rum 33, 28 φύσις 74, 22 Empedocli vñi ens 44, 14 Empedocli versus 43, 3, 10, 17 locus de natura 74, 23

- loci duo quibus tradit sa-
 piētiam mutari cum ha-
 bitu 62, 22
Ens quot modis dicatur 79,
 16 pluribus modis dici-
 tur 49, 6, 12, 100, 13, 142,
 9, 258, 9 totidem modis
 dicitur quot vnum 160,
 3 duplex est 216, 23 ens
 vnum 13, 28 ens & vnu,
 an sint substantiae eorum
 quae sunt 44, 9 ens mu-
 tari necesse est 69, 22
 entis causæ primæ 49, 4
 species torquot vnius 50,
 9 entis species oës conté-
 plari vnius est scïentia 49,
 26 entis proprietates cō-
 templari philosophi est
 51, 27 entia contéplari
 vnius est scientia 49, 21
 entia omnia an ex ijdē
 principijs 210, 9 entia
 & substantia sunt fere ex
 contrarijs 52, 11 entia vt
 diuidantur in materiam
 & formam 257, 17 entia
 alia sensilia, alia nō
 20, 24 entia eiusdem
 originis, cur alia æterna,
 alia corruptibilia 42, 24
 ens primum quid 104,
 3, 8 non ens multipliciter
 dicitur 241, 10
Epicharmi & Xenophanis
 opinio 63, 17 Epichar-
 mi dictum 234, 10
Esse pluribus modis dicitur
 79, 16, 84, 1, 135, 8 esse
 idem & non esse non po-
 test 54, 19 esse huic hoc,
 significat hoc huic acci-
 dere 79, 20 esse in ali-
 quo 93, 9 esse ex aliquo
 93, 11 esse per se 80, 10
Eudoxi opinio de speciebus
 219, 23 sententia de so-
 lis & lunæ latione 205,
 19 ratio infirma 23, 21
Eueni pentameter de rebus
 coactis 75, 18
 Euripidis dictum, bona non
 esse sine malis 258, 1
Euryti numeri & calculi
 249, 2, 255, 10
Ex aliquo esse quot modis
 dicitur 93, 11 ex aliquo
 bus esse, dupliciter dici-
 tur 248, 17 ex aliquo a-
 liquid dupliciter 138, 19
Exaëtum quid in se habere
 soleat 31, 20
Experientia quid, & qua re
 ab arte differat 2, 16 sci-
 entia & arti similis 2, 4
 artem peperit 2, 6 ex
 memoria accedit homini-
 bus 2, 2
Expositione nō fiunt vnum
 omnia 26, 16
Extrema idem fieri per ac-
 cidentis 111, 10
Fabricator domus, non si-
 mul facit eius accidentia
 100, 21
Falli nō in omnibus pareat
 61, 1
Falsum quid 67, 16 quot
 modis dicitur 96, 15
 falsa res que 97, 8
Febricitanti prodest aqua
 mulsa 102, 12
Fieri quot modis res dicantur
 112, 24 fieri tribus
 modis res dicuntur 113, 9
 fieri omne ex ente; ex
 non ente nihil fieri 181, 2
 fieri simpliciter aut non
 simpliciter quo discrimi-
 ne dicitur 134, 20 fieri
 arte aut sponte cur soleat
 quædam, quædam non
 116, 25 Fieri hoc ex hoc
 duobus modis dicitur
 30, 3 quod Fit, ab aliquo
 & ex aliquo fit 115, 6, 112,
 25, 151, 5 non Fit quod vt
 species vel vt substantia
 dicitur 115, 6
Figura, ordo, positura 11, 24
Finis quot modis dicatur
 90, 14
Flumen idem an bis inscen-
 di possit 63, 24
Fortuna, imperitia filia 2, 7
 fortunæ & casui fortuito
 non est cōmittenda tan-
 tales 9, 20
de Futuro peritis credēdum
 potius quam imperitis
 64, 25
Generatio e contrariis est
 247, 17 generatione
 posterius an prius sub-
 stantia 214, 13 genera-
 tionis incremēta & pro-
 gressus 214, 12 genera-
 tionum species 112, 27
 generationum & motuū
 species 113, 26
Genus quot modis dicitur
 95, 21 genus quid 96, 4,
 162, 12 speciei pars 94, 13
 sine specieb. suis esse ne-
 quit 39, 26 generis cu-
 iusque mentura prima
 quæ 78, 22 genere vnum
 79, 7, 10 genere diuersa
 quæ 96, 8 genere quæ
 differant 162, 10 e Ge-
 nere alio in aliud transi-
 re non datur, nisi per ac-
 cidentis 168, 2 genera di-
 vidua in species 40, 7 an
 pro elementis & princi-
 piis sumenda 38, 23 cur
 elementa esse nonnulli
 statuant 73, 27 generum
 principia 40, 18 generū
 extreæ progenies, sim-
 pliciores ipsis generibus
 174, 16 genus summum
 77, 26 genera prima quæ
 39, 21, 174, 8 genera pri-
 ma, esse principia 38, 22
Geometrae munus 52, 25
 geometrae nihil falsi po-
 nunt 241, 17 geometras
 vt arguerit Protagoras
 38, 7 geometricæ lineaæ
 qua-

- quales 38, 5
 Glaciei definitio 135, 26
 Globus quid 115, 27
 Grammatica, vna cum sit,
 omnes tamen contem-
 platur voces 49, 25
 Gustus aliis alius 62, 10
 Habere quot modis dicatur
 92, 24
 Habitus quot modis dica-
 tur 91, 17
 Harmoniaæ septem 250, 9
 harmonica disciplina 37,
 20
 Hellen, Hellenum seu Græ-
 corū progenitor 95, 24
 Heraclitus Ephesi signem
 primam rerum caussam
 statuit 8, 13 idem esse, &
 non esse opinatus est 54,
 10 dixit omnia esse &
 non esse 68, 16, 24 He-
 racliti opinio de mundi
 compositione 256, 18
 Heracliteæ rationes 217,
 12 Heraclitus a Cratyllo
 reprehensus 63, 23
 Hermotimi Clazomenij o-
 pinio de mente 9, 25
 Hesiodus deos fecit princi-
 pia 42, 14 Hesiодilocus
 de amore, velut rerum
 principio 10, 15
 Hestiai tententia de princi-
 pijs 255, 22
 Hippasus Metapontinus i-
 gnem primam caussam
 statuit 8, 13
 Hipponis opinio futilis 8, 9
 Homerici veteres 250, 20
 Homerici Louis catena
 254, 15
 Homo quid significet 56, 2
 homo, vnu homo, &
 ens homo, idem sunt 50,
 2 hominis caussa, velut
 materia, quæ 139, 1 ho-
 mines externi 37, 12
 Humanæ mentis imbe-
 cillitas 259, 18
 a Janua quis aberret? 28, 13
 Ideæ quid 218, 1 quibusdā
 sunt primæ substātiae 111,
 14 quarum rerum sint
 247, 12 an rerum caus-
 æ 22, 6 an numeri 222,
 20 ideæ & mathemati-
 ci numeri an idem 211,
 21 ideæ an idea prior
 229, 6 ideas nō esse 218,
 2 ideis plane sublatis
 mathematica & nume-
 ros quidam rerum pri-
 mordia faciunt 227, 20
 de ideis dubitationes
 235, 12
 Idem quot modis dicatur
 81, 8 multis modis dici-
 tur 161, 11 idem in eidem
 similis esse & non esse im-
 possibile 54, 5
 Identitas vnitatis quedam est
 81, 21
 Ignis a quibusdā statuitur
 principium rerum 19, 3
 Ignorantia dubitatiū fa-
 cile sanabilis 61, 19
 Illiberale vt in commercijs
 est, sic etiam in sermone
 31, 21
 Imaginatio nō idem quod
 sensus 64, 18
 Impar, mali natura est 247,
 18
 Imperitia fortunam pepe-
 rit 2, 7
 Impossibilia quot modis di-
 cantur 85, 20, 86, 8
 Impotentia quid 85, 15 im-
 potentia & impotens
 143, 10
 In aliquo esse 93, 9
 Inæquale quid 237, 21
 Indifferentia quæ 77, 16
 Individuum quot modis
 quodq; 40, 6 individua
 duum generum 156, 23
 individua, vt Callias, So-
 crates, sunt ratio cū ma-
 teria 171, 6 in individuis
 non est aliud prius, aliud
 posterior 40, 14
 Inexercitatorū mos 10, 22
 Inferiora an sint partes cali-
 254, 18 per quam cauf-
 sam dependeant a supe-
 rioribus 260, 12
 Infinitum qui statuunt, non
 animaduertunt se boni
 naturam tollere 30, 22
 infinitorum scientia an
 possit concipi 40, 27
 Intelligibilia vt se habeant
 ad physica, & quænā sint
 intelligibilia 252, 3
 Ion, Ionum progenitor 95,
 25
 Louis Homerici catena
 254, 16
 Italica philosophia 15, 17.
 14, 25 Italici principium
 statuunt infinitum 17, 18
 Iudicari de singulis recte an
 possit 65, 22
 Iuramentum deorum 8, 5
 Latum nō est genus alti, seu
 excelsi 25, 22
 Latitudo quid 86, 14
 Leucippus & Democritus
 qua posuerint elementa
 11, 15
 Liber qui 5, 24 liberis pau-
 ciora licent quam seruis
 209, 8
 Ligna glutine vniūtūr 77, 2
 Liminis definitio 135, 23
 Linea quid 78, 28, 79, 2, 86,
 16, 136, 19 minus corpus
 quam vnitatis & punctum
 46, 8 lineæ & puncti ea-
 dem ratio 25, 27 lineæ
 individuæ 25, 26 lineæ
 geometricæ quales 38, 5
 Liquabilia omnia sunt a-
 quea 75, 3, 93, 13 liqua-
 bilium vnitatis & ultimū
 subiectum 77, 20
 Locus rei sensibilis 64, 8
 Longus sermo quid 245, 18
 Longitudo quid 86, 14 e

- quibus sit 25,15. 231,25.
242,10. 244,27
- Lux clarissima præstinguit
oculos 259,19
- Lycochronis sententia de
scientia 141,15
- Magi primam generationē
bono tribuunt 246,25
- Magnitudo quid dicatur
86,13 ex indiuisibilibus
cōposita esse nequit 228,
18 magnitudinis species
86,13 magnitudines &
colores an tales quales
cernuntur eminus 64,19
magnitudinum compo
sitio 244,26
- Maiori si quid addas aut de
mas, minus animaduer
titur quā si minori 158,8
- Malum, elementorum alte
rum 209,22 mali natu
ra, impar 247,18 mala
bonis plura 10,11
- Mammæ in maribus super
vacuæ 260,25
- Materia quæ dicitur 113,1
quid 106,14 duplex est
121,2. 122,2. 28. 141,5 non
mutat specie 171,9 ma
teriæ eiusdem rei quan
doq; plures 138,16 ma
teriam quam dicat Ari
stoletus 134,6 materia
subiecta quæ 17,6 ma
teria prima 74,28. 149,
27 materia prima & yl
tima 79,14
- Mathematica, contemplati
ua est scientia 99, 19.
100,1 Mathematics &
physicæ differentia 99,
25 Mathematicæ discipli
næ in Ægypto primum
cōperunt 3,22 Mathe
maticas disciplinas primi
attigerūt l'thagorei 13,
4 Mathematicarum di
sciplinarum contempla
tio 48,28 Mathematici
cus qui dicitur 50,17
Mathematici circuli 120,
25 Mathematici numeri
an idem cum ideis 211,21
Mathematica materia
26,9 Mathematica sint
ne, an non 211,19 an sint
entia 217,6 quomodo
sint entia 215,9 sint ne a
sensibilibus separata 212,8
non sunt a sensibilibus se
parata 212,12 Mathe
matica & ideę an confe
rant entibus 245,3 Ma
thematica & numeros
quidam rerum primor
dia faciūt, & principium
eorum statuunt ipsum
Vnum 227,21 in Mathe
maticis solis an sint intel
ligibilia 252,17
- Maximū quod 162,25 ma
ximum in quoq; genere,
perfectum 162,25
- Media quæ dicantur 167,25
media, in eodem genere
sunt, in quo illa quorum
sunt media 168,4,15 me
dia e cōtrariis esse necel
se est 167,23 Mediae in
uentio 35,14
- Megaricorum opinio 144,
14
- Melissi vnum 14,4
- Melius semper prius 40,15
melius definit in contra
rium 6,18
- Mens cauſa mundi & rerū
ceterarum 9,21 sola im
mista & pura 20,15 mens
animæ noſtra, ad res na
tura manifestissimas cæ
cutit 28,18 mētem cum
corpo mutari sensit
Parmenides 62,27
- Mensura quid 157,19 men
suram rerum omnium
Protagoras facit hominē
159,8 mensura numero
rum exactissima 158,6
- Mercurius in lapide 46,21.
80,18 in ligno 147,25
- Metaphora poetica 23,25
- Metaphysica Scientia quid
contépletur 48,21
- Mētio & separatio corundē
est 20,5 mixta omnia,
præter mentem 20,15
- Modulorum vnitas & con
temperatio 160,11
- Moles, ex alto & humili 231,
27. 242,11
- Monadicus numerus 226,3
- Moueri omnia, verum non
est 69,18 motus princi
piuin 71,21 motus cau
ſa 253,12 motuum spe
cies 113,26 motus in
infinitum 29,18
- Mulier e viro nascitur 117,
21
- Multa an vni simpliciter
sint opposita 166,6
- Multitudo quid dicatur 86,
12. 161,3. 166,18 indiui
duo prior est ratione 161,
8 multitudinis natura
237,17 multitudinis
natura, malum 247,
17 multitudinis species
86,15 multitudino pri
ma, numerus binarius
232,28 multitudo exi
guæ, duo 240,1
- Mulus e mulo non fit 117,
22
- Mutatio vel in contrarium
est, vel in intermedium
67,23
- Mutilum quid 95,5
- N & Z differunt tantū po
ſitura 11,28
- Nasci quæ dicantur 74,7
- Natura quot modis dicatur
74,4 natura, totaq; uni
uersi substantia, quo mo
do sit in contraris 257,
26 an s̄ immobilis 64,
13 vnu entis genus 53,16
in multis serua est homi
num,

- num 5, 28 natura prima
 & proprie dicta quæ 75, 6
 naturam habere, quæ di-
 cantur 74, 26
 Nectar & ambrosia an cau-
 sa sint essendi 42, 20 ne-
 ctar & ambrosiam quæ
 non gustarunt, mortalia
 42, 16
 Necesse esse quid significet
 56, 17
 Necessariū quo modis di-
 catur 75, 11 necessarium
 non potest aliter & aliter
 habere 65, 11 necessariū
 primum & propriū quod
 76, 7
 Necessitas persuaderi sibi
 non patitur 75, 21 nec-
 sitas duplex 101, 12
 Negatio, non esse 68, 9 ne-
 gatio, absentia illius 50,
 24
 Nemea priora Pythii 83, 9
 Nigrum, priuatio est albi
 160, 8
 Noctuarum oculi 28, 17
 Nomen significet, & signi-
 ficet vnum 55, 28, 14 no-
 minum significatio saxe
 ambigua 136, 15
 Nosse non licet priusquam
 ad indiuidua veniatur
 31, 2
 Notiora naturæ 107, 15
 Nox, an principium 246, 21
 Numen an inuidum 63
 Numerus quid 86, 15, 167,
 10 est vnitates 44, 26
 vnitatum cōpositura 127,
 12 aliud ex aliis vnitati-
 bus 231, 3 multitudine mē-
 surata 238, 22 quantita-
 tem significat 243, 1 cō-
 positus ex indiuidibibus
 233, 21 quomodo ex uno
 & multitudine 225, 24
 si vel minimum addatur
 aut dematur, nō amplius
 idem est 137, 27 non est
 causa rerum 247, 28 du-
 plex 221, 20 æqualis aut
 inæqualis 226, 2 numeri
 elementa, par & impar
 13, 1 numeri passiones
 propriae 51, 23 numeri &
 vnitatis quæ sit differen-
 tia, si sit 227, 3 numerū
 & magnitudines separa-
 biles esse impossibile est
 231, 19 numerum prin-
 cipium esse qui senserint
 13, 27 numerum esse o-
 mnium effientiam puta-
 runt Pythagorei 15, 5 nu-
 meri, natura primi 13, 7,
 14 numeri, corpora, su-
 perficies, & pūcta, an sint
 substantiæ quædam 45,
 26 non sunt substantiæ,
 nec causa formæ 249, 8
 an ceteris causa substanti-
 æ 16, 15 numeros qui-
 dam primordia rerū fa-
 ciunt, & principium eo-
 rum statuū ipsum Vnum
 227, 21 numeri vt nu-
 merentur 224, 1 numeri
 duo 245, 8 numerorum
 substantia, s e m e l 87,
 13 numerorū elementa
 237, 25 numerorum ge-
 neratio 229, 11 de nu-
 merorum generatione 246,
 4 numerorum materia
 242, 10 numerorū ma-
 teria, vnitas 231, 9 nu-
 merorum passiones 243,
 25 numerorum princi-
 piæ ceterarum quoq; re-
 rum principia statuerunt
 Pythagorei 13, 6 nume-
 ros omnes esse monadi-
 cos 222, 8 a numeris
 quid bene sit 249, 17 de
 numeris dici quot mo-
 dis contingat 220, 17 de
 numeris dubitationes
 140, 12 contra Pythago-
 reos de numeris 243, 17
- Numerus arithmeticus,
 monadicus est 228, 19
 numerus arithmeticus
 vt numeretur 221, 4 nu-
 merus idealis 240, 24
 numerus mathematicus
 & idealis an idem 228, 7
 numerus mathematicus
 qualis 220, 25 numerus
 mathematicus an pri-
 mus 211, 1 numerus in-
 finitus an idea sit alicu-
 ius rei 229, 16 numerus
 infinitus nec par est, nec
 impar 229, 11
 Numero vnum 79, 6
 Numeratio assumptione
 fiat, an per partes 226, 27
 Oceanus an principiū 246,
 21 Oceanus & Tethys
 ortus parentes 8, 4
 Oculis carere dicitur etiam
 planta 92, 6
 Olympia ex Isthmiis 30, 4
 Omne quid 94, 25, 95, 2
 Opinans cum scientie com-
 paratus, non est sanus
 60, 25
 Opinio quorum sit 129,
 4 opinio omnium fir-
 missima quæ 67, 4 opi-
 nio vna coniuncta cum
 duobus erroribus 228, 8
 opinionem diuersam se-
 quentes falli nobis vidē-
 tur 61, 12
 Opposita quo modis dicā-
 tur 82, 5 opposita sola
 non possunt simul esse
 164, 25 in Oppositis
 prius semper queritur
 165, 1 oppositionū mo-
 di quatuor 161, 4
 Optics materia 37, 20
 Opus relinquētis artis prin-
 cipium 99, 1
 Oratione, cuius nomen a-
 gnum est, res definitur
 68, 15 oratio falsa quæ
 96, 25

- Ordinibonum inest 209,3
 Ortus causæ ex qua & a qua
 64,1 ortus species 112,
 27. Vide & Generatio.
 Par & impar, elementa nu-
 meri 13,1 paria quæ 88,
 20 par numerus e qui-
 bus 246,5
- Parmenides Xenophanis di-
 scipulus 14,6 Melisso &
 Xenophane plus yidit 14,
 11 non modo vnum, sed
 etiam duas causas ponit
 9,11 amorem rerum &
 ipse principium esse vo-
 luit 10,3 Parmenidis v-
 num 14,3 ratio, vnum
 esse omnia entia 45,3 lo-
 cus de mentis mutatione
 cum corpore 62,25
- Pars quot modis dicatur
 94,3 quorum sit 120,20
 Passio quot modis dicatur
 91,27
- Pauson, vel potius Pauson, fi-
 stor 152,1
- Paucum quid 166,19 mul-
 titudo quædam est 166,
 14 pauca simpliciter duo
 sunt 166,26
- Perfectum quid 162,26
 quot modis dicatur 89,
 21 perfectum vnum-
 quodque quando 90,1
 perfectum, quod finem
 habet 93,18 nullo indi-
 get 162,2
- Penititia: vide Experiensia.
 Per se esse quæ dicantur 80,
 1 per se, pluribus modis
 dicitur 91,3
- Persuasio ex pluribus effica-
 cior 234,13
- Pherecydes primam gene-
 rationem bono tribuit
 246,24
- Phialæ materia 71,1
- Philesophus est φιλόμυθος
 περὶ τῆς φιλοσοφίας spe-
 culatio quorum sit 53,5,
- 22 Philosophi est de o-
 mnibus posse cōtemplati-
 ri 51,13 Philosophia, sci-
 entia contemplans veri-
 tatem 29,1 initium sum-
 psit ab admiratione 5,13
 Philosophia possesso nō
 est humana 5,27 Philo-
 sophiæ est de postulatis
 mathematicis, & de sub-
 stantia speculari 53,3 phi-
 losophiæ partes tot quot
 sunt substantiæ 50,14
 Philosophiæ contemplati-
 viæ tres sunt 99,28 Phi-
 losophia prisca φεδωπού-
 μένη speciem habet 27,
 21 Philosophia prima
 100,5,10 Philosophiæ
 secundæ munus 123,9
 Philosophiam nunc in
 mathematis ponunt nō
 nulli 26,7 Philosophari
 ceperunt prisci ad effugi-
 endā ignorantiam 5,20
- Phlegmatis materia prima
 138,14
- Phrynis musicus 28,23
- Physica, sapientia quidem,
 sed non prima 53,18 cō-
 templativa sciœta est 99,
 5,100,1 Physicæ munus
 123,9 Physices & ma-
 thematicæ differentia
 99,24
- Pingue, vstile 143,6
- Planta ex terra sunt 93,20
- Plato in quibus Pythagore-
 os secutus, in quibus non
 16,14 in principiorum
 positione quid cum Py-
 thagoreis commune ha-
 buerit, quid peculiare 15,
 15 cum Pythagoreis Vnū
 substantiam quandā esse
 statuit 159,20 species &
 mathematica duas sub-
 stantiæ facit 105,18 dua-
 bus tatum causis vñus 17,
 2 magnum & patrum
- principia statuit ceu ma-
 teriam 17,18 vt priora
 & posteriora diuferit 84,
 1 quem cæli numerum
 statuerit 22,2 quod ge-
 nus oppugnauerit 25,24
 sophistica tribuit nō ens
 100,28 Platonis præ-
 ceptores 15,18 Platonis
 & Pythagoreorum sen-
 tentia de ente & vno 44,
 12 Platonis & Pythag-
 oreorum sententia de to-
 ta substantia 261,28 Pla-
 tonis sententia de princi-
 piis 255,23 Platonis με-
 θεῖς 16,4 Platonis Phæ-
 do examinatus 220,9
 Plato in Phèdone species
 in causa esse dicit, cur ali-
 quid sit aut fiat 24,8 Pla-
 tonici Hippiæ locus ex-
 minatus 97,9 Platonici
 Timæi sententia de prin-
 cipiis 256,7
- Pleiades septēm 250,9,12
- Plenum & vacuum Leucip-
 pi elementa 11,16
- Poetæ multa mentiuntur 6,
 6 Poetae veteres princi-
 piū referunt ad Iouem
 246,19
- Poli dictum de artis origine
 2,6
- Posse & Potentia pluribus
 modis dicuntur 142,17
- Possibile quid, & quot mo-
 dis dicatur 85,26 possi-
 ble an dici debeat quod
 futurum non est 145,26
 possibile, cum apparet
 quod potest, rationabilis
 necessitate sit 146,21
- Posteriora sequuntur prima
 79,9 quot modis dican-
 tur 83,1
- de Potentia 142,12 quot
 modis dicatur 84,11 an
 cum actuantur cōun-
 ita 144,15 potentia quæ-
 do quidq;

- do quidque sit, & quando non 14, 9, 5 potentia existens transit in existens actu 151, 1 potentiā diuisio 143, 18 potentiae primae finitio 86, 8
- Primum, multis modis dicitur 104, 23 primum quod non habet, non habet neque id, quod primo adharet 30, 28 primo cōtrarium nihil 210, 15 primo, æterno & sufficientissimo quodnam primum 247, 2 primum æternum, corrupti nequit 30, 17
- Principium esse aliquod 29, 12 principium quot modis dicatur 70, 3 principium omnium rerum est id ex quo sunt 7, 25 principium omnium diuinum est 253, 7 principium opotet etiā causam esse 40, 19 principium & finis an convertantur 90, 21 principium firmissimum quod 53, 27, 54, 4, 8, 23 principium simplicium corporum 8, 12 principium corporale 14, 20 principii principium an sit 210, 19 principium petere, in disputat. 55, 5, 8
- Principia corruptibilia sunt, an incorruptibilia 43, 25 principia & cauſe generabilia sunt, & corruptibilia 102, 17 principia an vnum sunt specie 41, 28 principia rerum an sunt genera 39, 7 principia sunt prima genera 38, 22 principia cū formāne an sine forma ponēda 256, 4 prin-
- cipia faciunt omnes contraria 237, 4 principia ad deos referunt veteres theologi 42, 16 principia & causæ entium 98, 7 principia corruptibilium & incorruptibilium an eadem 42, 11 principia eorum quæ semper sunt, verissima esse necessum est 29, 8 principia decem, per coordinacionem 13, 5 principia totius an comparanda principiis animalium & planitarum 248, 3 principia principiis alii priora 43, 28 principia syllogistica 53, 23 principiorum omnium commune quid 70, 21 de principiis ut contemplandum 259, 9 de principiis opiniones variae 255, 8 de principiis opiniones veterum confutatae 18, 18 de principiorum motu & quiete dubitationes 257, 2
- Priora & posteriora quot modis dicantur 83, 1 priora substātia & ratione quæ 214, 24
- Priuatio quot modis dicatur 92, 5 multis modis dicitur 143, 12 contradic̄to quædā est 163, 25, 28 impotentia difinita 171, 22 habitus est aliquo modo 85, 7 Priuatu multipliciter priuari accidit 164, 7 Profunditas quid 86, 15 Proles, ex patre & matre est 93, 24
- Proportionē vnum 79, 8 Protagoras hominem facit mensuram omnium rerum 159, 8 ut geometras arguerit 38, 7 Pro-
- tagoræ dictum 144, 6 dictum, esse omnia, & nō esse 61, 8, 58, 13 Pulchrum & bonum ut differant 216, 24 pulchri species maximæ quæ 217, 1
- Punctum & vnitas 79, 4 punctum quid 78, 28, 79, 5 de puncto quæstiones 233, 16
- Putari & esse an idem 63, 1 Pyrrhæ progenies 95, 27 Pythagorei mathematicas disciplinas atigerūt primi 13, 4 philosophiæ suæ rationes referebant ad numeros 217, 18 quales numeros entia esse statuerint 243, 21 arrecte ex numeris faciant corpora physica 244, 2 ex numero mathematico compositas esse dicunt sensibiles substātias 221, 24 Vnum substantiam quandam esse statuunt 159, 20 Vnum, statuunt elemētum & principium rerum 222, 9 duo statuerunt principia 75, 1 principiis & elemētis absurdius vñi 20, 28 generationem faciant, nec ne 245, 23 speciem vnam tribuerunt multis 122, 11 Pythagoreorum sententia de ente & uno 44, 12 Pythagoreorum ratio in numeris quas habeat difficultates 228, 12 Pythagoreorum contrarietas 13, 16, 5
- Pythia posteriora Nemesis 83, 9 Quærendum non est ante dubitationem 32, 15 Quale, quot modis dieatur 87, 5 quam responsionem postulet 104, 9

- Qualitas prima 87,19
 Quantum quot modis dicatur 86,10
 Quantitatis affectiones 86,25
 Quid est, quot modis sit 99, 9
 pluribus modis dicitur 108,24 qualem responsonem postulet 104,10
 Quiescere omnia, verum non est 69,17 quiescere potius omnia quam moueri 64,14 quiescere duobus modis dicitur 80,16
 Ratio cuiusque vel simplex vel multiplex 96,25 rationem querere quorum non est ratio 66,1 rationem omnium qui querunt, rationem euentunt 259,24
 Relatum, omnium praedamentorum minime natura est vel substantia 239, 9,16 relati species 242, 12 relata quot modis dicantur 88,1 duobus modis dicuntur 167,6 quomodo multa sint, non vnum 242,7
 Salubre pluribus modis dicitur 49,7 salubrium vna scientia 49,17 de Sapiente quae vulgo sit opinio 4,7 sapientis imperare est, non iuberi 4,18
 Sapientia quarum causarum & principiorum sit scientia 4,6 quales appellanda scientia 35, 4 sapientiam circa pri- mas causas & principia versari putant omnes 3, 26 sapientia prima 53, 18
 Sciens & discente sit 30,9 Scientia relative dicitur 89,16 scientia cuiusque quae sit 111,20 quarum rerum sit 102,10 sine universalibus comprehendi nequit 235,5 scientia & scire, duum generum est 236,16 scientia principalissima quae 5,6 scientia cogitativa omnis circa causas & principia est 98,10 scientiae eiusdem est & mathematica axiomatica & substantias contemplari 53,3 scientiam non habens facit id cuius est scientia 151,9
 Scire tunc dicimur, cum primam causam nosse vide- mur 6,25 scire omnes homines natura desiderant 1,4 scire propter se expetitur 5,1 scire tum demum vide- mur cu causas habemus cogni- tas 31,9 scire quot generum 259,9 plurium generum est 258,13 duobus modis dicitur 80,15 Secundum quid, quot modis dicatur 90,22 Semel, substantia singulorum numerorum 87,13 Semina omnium humida 7,28 Semper, non habet prius 246,8 Sentire, omnium communem est 4,12 Sensus omnibus animalibus a natura ingeneratus 1,4 sensus nullus sapientia esse censetur 3,10 sensus non semper consen- tiunt 66,13 sensibus sanctorum an ergotrum credendum 64,21 sensu- um dilectio 1,6 Sensilia eterna 37,12 sensilia omnia semper flue- re opinatus est Heracli- tus 217,12 praeter sen- filia & intermedia cut quærenda sint quedam alia 47,13 sensibilis rei locus 64,8 Separabile an sit quidquam per se 175,1 Septenorum quorundam obseruatio 250,8 Serui & bestiae parum in commune prospiciunt 209,10 Sidera, partes caeli 105,13 Significatio nominum 55, 14,28 Similares partes 73,13 Similia quae 88,19,161,16 Simonidis dictum de Dei honore peculiari 6,1 Si- monidis longus sermo 245,18 in Simplicibus non est vlla inquisitio nec doctrina 132,13 Simul esse omnia 58,16 Singulare, & Vnum numero, idem sunt 42,5 sin- gularibus non est nomen proprium 119,23 præter singulare utrum ponendum aliquid, nec ne 40,27. 174,21 de Singulis recte iudicans an inueniti possit 65,22 Socrates relictis physicis, Ethica solum tractauit 15, 21, 217,15 definitionibus intentus 235,3 So- crati que iure tribuatur, quæ non 217,24 So- cratis iunioris collatio 122, 17 Sol & luna, singularia 130,1, 6 Solis definitio 130,2 solidum, an substantia 36,23 solidaduo an eo- dem in loco esse queant 38,16 solidorum com- positio 244,28 Sophistices ac dialectices affini-

- affinitas & differētia 52,
1, 7 Sophistica oratio
consectatur accidentia
101, 1
- Sophoclis locus de vi 75,
20
- Species quid 113, 14, 110, 21
generis pars 94, 8 cau-
ſa 78, 11, 12, 13, 14, 15
24, 9 species an vna sit
multorum 122, 10 spe-
cies an substantiarū par-
ticipes 23, 1 an sensi-
lia æterna 37, 12 sen-
ſilium exempla sunt 220,
5 nihil conferunt 219,
15 speciei partes quæ,
& quæ non 121, 16 spe-
cierum cauſa 116, 10
specierum principiū ge-
nera 39, 11 specie quæ
differant 162, 11 spe-
cie cur differant quæ-
dam, quædam non 171,
19
- Speusippi opinio de princi-
piis 255, 19 sententia
de tota substantia 261,
26
- Sphærarum multitudo 253,
28
- Styx poetarum 8, 5
- Subiectum quid 96, 8 sub-
iectum primum quod
106, 7
- de Substantia dubitationes
105, 9 substantia quot
modis dicatur 106, 3
duobus modis dicitur
81, 4 substantia ratio
vna 39, 15 substantia
differentia qualitas 87,
8 substantia solius de-
finitio est 110, 16 sub-
stantia & entium princi-
pia an sint numeri & i-
dex 212, 6 quomodo
actu multæ sicut, non vna
242, 27 substantiarum
diuīsio 133, 11 substan-
- tia sensibilium velut a-
ctus quæ sit 134, 22 de
substantia materiali 138,
12 de substantiarum
reductione ad numerum
136, 15
- Suci, vnum esse dicuntur
77, 19
- Sufficientissimo quodnam
primum 247, 2
- Superficies quid 78, 28, 79,
2 minus substantia quam
linea 46, 7 e quibus
sit 25, 16, 23, 26
- de Superiorum & Inferiorū
appetitu 253, 23
- Supernaturale 53, 15
- Syllabis nonnullis quæ ac-
cidat dubitatio 27, 12
- Syllogismosū principiū
quod 217, 21
- Tempus perfectum quod
89, 22
- Tenebra, priuatio lucis
160, 9
- Terminus seu Finis quo
modis dicatur 90, 14
- Terram esse omnia putat
vulgus, eamq; omnium
corporum primam exti-
tisse affirmat Hesiodus
19, 10
- Tethys & Oceanus ortus
patentes 8, 4
- Thales aquam principiū
rerum statuit 7, 22 Tha-
leis de prima cauſa opi-
nio 8, 8
- Thebarum oppugnatores
septem 250, 10
- Theologi veteres deos faci-
unt principia 42, 14
- Theologorum recētiō-
rum sententia de bono &
malo 246, 13
- Timotheus multiplicis me-
lopoeciae auctor 28, 22
- Tonitru, murmur in nubi-
bus 131, 26
- Totum quo modis dica-
- tur, & quomodo ab O-
mini differat 94, 15, 25 to-
tius rationi an partium
rationem inesse oportet
at, nec ne 118, 8
- Tragedia mala multis epi-
ſodiis interrupta 244, 25
- Tranquillitas quid 136, 11
- Troiana bella Medicis &
Persicis priora 83, 7
- Vacuum & plenū in omni
parte peræque esse dixit
Democritus 61, 27
- Vates multa mētiuntur 6, 6
- Verum quid 67, 16 verum
non numero nec pauci-
tate iudicantū merimur
61, 9 vera esse omnia, &
falsa 68, 25 veriora alii
alia 61, 4 verissimum
quid 29, 7
- Veritatis contemplatio,
qua difficilis, qua facilis
28, 6
- Videre præ ceteris omnibus
expedit 1, 11 videri ea-
dem nō solent omnibus,
neq; adeo eidem eadem
semper 66, 17
- Virtus & vitium affectionū
pars quædam 87, 22
- Vis & violentum 75, 16 ne-
cessitas quædam 75, 19
- Visus & gustus interdū dis-
crepant 66, 13 visum
habemus ut videamus;
non contra 151, 21
- Viuens an potētia mortuus
140, 6
- Vltimum nihil dicendum
aiebat Cratylus 63, 22
- Vnde - motus 35, 1
- Vnitas quid 78, 27, 79, 4 est
vnum quid 44, 26 nume-
rotū materia 231, 9 bina-
rio numero prior 229, 5
vnitas q̄libet an cuilibet
vnitati cōbinabilis 220, 23
vnitates in quolibet nu-
mero cōbinabiles 220, 28

- vnitatum an' discrimen
 sit 220, 26 vnitatum
 & numeri differentia
 226, 7
Vniuersitatio simplex 204,
 24
Vniuersale semper de subie-
 cto aliquo prædicatur
 126, 13 secundum ratio-
 nem prius est 83, 21
Vnum ens 13, 28 vnum
 in omnibus generibus
 non est idem 78, 23 plu-
 ribus modis dicitur 25,
 14. 156, 8 vnum & mul-
 ta vt sint opposita 166, 5
 vnum & multa pluribus
 modis opposita sunt 161,
 1 vni an multa simpli-
 citer sint opposita 166, 6
 vnum, principium & e-
 lementum numeri 247,
 8 vnum an prius quam
 ternarius & binarius nu-
 merus 230, 15 vnum,
 & alterū velut ens, Ana-
 xagoræ principia 20, 16
 vnum an omnia 56, 24
 vnum quæ sint 91, 5 vnu
 esse quid sit 156, 8 vnum
 esse, principium numeri
 est reūalicu 78, 20
 Vocis elemēta & principia
 quæ 38, 25. 42, 7. 73, 10
 voces compositæ 27, 16
 voces omnes cōtemplati
 grammatices est 49, 25
 Vtrum ad vtrunque dicitur
 165, 14 semper in anti-
 thesi dicitur 164, 21
 Xenocratis opinio de prin-
 cipiis 255, 20
 Xenophanis opinio 63, 17
 Xenophanis vnum 14, 5
 Zenonis postulatum 45, 10.

CORRIGENDA.

Pag. 137, v. 2 8, post ὅρους properiodica distinctione pone commaticam,
 ex Cam.ed. & Beff.versione. 148, 17, post ὥστε pone itidem distinctionem
 commaticam. 173, 27, scribe εἰνι, ut 184, 8. Ibid. 28, post ὥστε μα-
 terias pone distinctionem commaticam. 207, 19, scribe ἀερίζειν. 229,
 13, scribe, πίπος, πεπίπος. adī ḡ τ. Quā nos fugerunt præterea, homines su-
 gisse cogites.







